MA-30195

סדר
סליחות

כמנהג

ליטא. רייסן. וזאמוט.

אשר יסדו לנו קדמונינו ז״ל ראשי חכמי ישראל לשפוך שיח לפני ה׳ בימים נוראים לסליחת עון ולכפרת פשע לבקש רחמים מלפניו בעד עמנו .

און כדי עס זאל פאר שטיין דער גאנצער המון האבין מיר זייא גידרוקט מיט עברי טייטש לתועלת הכלל. אלעס וויא אין דיא ערשטע סליחות נאר יעצט האבין מיר מוסיף גיוועזן צוויי טייערע

הוספות:

השלמה, ומשלי מוסר.

השלמה

דאס הייסט: די סליחות לך ה׳ הצדקה. אל מלך. זכור רחמיך. מכניסי רחמים וכדומה. האבן מיר גידרוקט ביי דיא סליחות פון יעדין טאג כסדר אויפין ארט. כדי דער מתפלל זאל גאר ניט דארפין זוכין און זאל ניט מבולבל ווערין און זאל קאנן זאגין מיט כוונה כסדר. כדי אונזערע תפלות ובקשות זאלין קומען גלייך לפני השם יתברך שומע תפלה:

משלי מוסר

דאס איז איין ילקוט פון טייערע משלים מיט גרוים מוסר און התעוררות פון דעם בערימטען צדיק הרב הדרשן רבי יעקב דובנער ז״ל און נאך משלים פון אונזערע ספרי מוסר וואס האבין מחבר גיוועזן צדיקים יסודי עולם וואס זייערע הייליגע רייד זיינען מעורר צו תשובה און מעשים טובים. ובזכות זה וועט אונז השי״ת דער מאגן צו גוטן בכלל אחב״י. אמן:

ווילנא

בדפוס והוצאת „ראם״

תרפ״ז

TARTU ÜLIKOOLI
RAAMATUKOGU

MADE IN POLAND
PUBLISHED BY „ROM“. A/S.
WILNO.

Drukarnia „Rom“, Wilno, Cerkiewna № 2
1927

א) איך נפתח פה. מחבר הסליחה הזאת. נרשם בראשי אותיות החרוז האחרון: בנוראות ימינך נושע לנצחים. שהוא בנימן והוא ר' בנימן ב"ר זרח שחי באמצע המאה הי"א לספ"ה. בעלם ימי גזרת מסע הצלב הראשון:

ב) אין מי יקרא בצדק. חתום בסופה שלמה. ונראה שהוא רבינו שלמה בר יצחק (רש"י ז"ל) שמת בשנת תתס"ה או תתס"ו. כעשר שנים אחרי מסע הצלב הא':

ג) תבא לפניך. גם בסוף הסליחה הזאת חתום השם שלמה. ונראה שהוא רבינו שלמה ב"ר יהודה הבבלי שנהג לחתום א"ע גם בתארי הקטן שהיה בסוף המאה הי"א לספירת הנוצרים. ערך תת"ל (1070).

ה) אם עונינו ענו בנו. הסליחה הזאת חתום בסופה ר' שלמה הקטן. והוא רבינו שלמה הבבלי הנזכר:

ו) אורותיך קיתיך. מחברה הוא ר' אליה ב"ר שמעיה בן דורו של רבינו שמואל ב"ר טוביה חתנו של הראב"ן וחי כנראה באמצע הי"ב לספ"ה ערך תתק"ך (1160).

ז) ישראל נושע. מחברה הוא רבינו שפטיה. ויתכן שהוא אבי רבינו אמתי מן הפייטנים האיטלקים בדורו של רש"י ז"ל במאה התשיעית לאלף החמישי ערך (1080):

ח. ט) חתום בסופם שלמה הקטן והוא כנראה רבינו שלמה הבבלי הנזכר (בסי' ה'):

י) מלאכי רחמים. מחבר הפזמון הזה. רשום בר"ת שמואל הכהן והוא רבינו שמואל בהרב רבינו יהודה שחי בתחלת המאה הי"ב לס"ה. וממנו זולת לשבת לפני שבועות שנתיסד על גזירת תתנ"ו:

יא) אני קראתיך. חברה רבינו שמעון ב"ר יצחק הידוע בשם ר"ש הגדול ממגנצא שמת שנת תתנ"ו (1096):

יב) איה כל נפלאותיך. היא לרבינו גרשם ב"ר יהודה הרשום בסופה והוא הידוע בשם רבינו (גרשם מאור הגולה) שמת בשנת תשפ"ח (1028):

יג) חוקר הכל. מחברה רשום בשם יצחק. ואולי הוא רבינו יצחק ב"ר מאיר הידוע בשם הריב"ם נכד רבינו שלמה רש"י ז"ל שמת ערך תתק"ך (1160):

יד) ישראל עמך. לר' יצחק ב"ר מאיר הנ"ל (סי' י"ג):

טו) אלהים בישראל. לא נודע שם מחברה:

טז) ישמיענו סלחתי. חברה ר' שלמה ב"ר שמואל ברבי יואל. ולא נודע בברור מי הוא. ויתכן שהוא נכד רבינו יואל חתן הראב"ן. וחי בסוף האלף החמישי בימי מסע הצלב השמיני שהיה בשנת (1228):

יז) אקרא בשמך. מחברה ר' אליה ב"ר שמעיה הנ"ל:

יח) איה קנאתך. ע"פ סדר א"ב ובלא רשימת שם המחבר. ולפי סגנון הלשון נראה שהיא מעשה יד רבינו גרשם ב"ר יהודה מאור הגולה. עיין סי' י"ב:

יט) יושב בסתר עליון. רשום בה שם יצחק חזק ולא התברר מי הוא כי הרבה פייטנים מחברי סליחות נמצאו בשם יצחק. ועכ"פ כולם היו בסוף המאה האחרונה לאלף החמישי בימי גזרות מסע הצלב:

כ) בתולת בת יהודה. מחברה רשום בה בנימין. וגם בשם זה נמצאו הרבה פייטנים וכולם היו קדמונים וקודם התחלת האלף הששי:

כא) אפס הוד כבודה. מחברה ר' אליה ב"ר שמעיה הנזכר לעיל סימן ו' וי"ז:

כב) אם עונינו ענו בנו. שם מחברה שלמה והוא כנראה ר' שלמה הבבלי. מחבר הסליחה ליום ב' סימן ה' המתחיל ג"כ „אם עונינו":

כג) ה' אלהי צבאות. חברה רבינו שלמה ב"ר יצחק (רש"י ז"ל). עיין לעיל סימן ב':

כד) איככה אפצה פה. לרבי אליה ב"ר שמעיה הנ"ל:

כה. כו) שתי הסליחות האלה אינם כי אם סליחה אחת שחלקוה המסדרים לשתים. הראשונה מאות א' עד מ"ם. והשניה מאות מ"ם עד סוף הא"ב ושם המחבר יוסף ב"ר יצחק אך ר' יוסף ב"ר יצחק זה לא נודע לנו ביחוד מי הוא כי נמצאו כמה וכמה חכמים בשם זה והמאוחר שבהם היה בשנת ה"א כ"ב (1262):

כז) אנא עוררה. מחברה הוא ר' שלמה שהוא כנראה ר' שלמה הבבלי. עיין לעיל סימן ה'. וכ"ב:

כח) אל אלוה דלפה עיני. מחברה הוא ר' יצחק הלוי ויתכן שהוא רבי יצחק אביו של ר' זרחיה בעל המאור. והיה בלוניל אשר בפרובינצא בסוף המאה התשיעית לאלף החמישי:

כט) אל אמונה. לרבי אליה. ואולי הוא ר' אליה ב"ר שמעיה הנ"ל סימן ו' י"ז כ"ד:

ל) אלהים יראה לו. שם המחבר רשום בר"ת יואל ב"ר יצחק הלוי. והוא רבינו יואל חתנו של רבינו אליעזר ב"ר נתן (הראב"ן). והיה ברעגענסבורג. ובבונא. באמצע המאה העשירית לאלף החמישי (1180). ובנו ר' אורי' נשרף על קדוש השם בשנת תתקע"ו (1216).

לא. לב. לג.) הנקראות בשם שלמוניות לא נזכר בהן שם מחברם ונראה שהם כלם ממחבר אחד והוא ר' יואל ב"ר יצחק הלוי הנ"ל. מפני שכלם הולכים על סגנון אחד. וסדרם אלהים. אמת. חיים. מלך. נראה שהוא נמשך ונסמך על הכתוב אלהים אמת הוא אלהים חיים ומלך עולם (ירמיה י' י') כזכר לדבר שמידי מחבר אחד יצאו:

לד) אדון בפקדך. רשום בה שם יצחק הכהן החבר ולא נודע זמנו. אך סגנון הסליחה מעיד בו שהוא מאחד הקדמונים בימים שלא היה מנהג החרוזים נוהג:

לה) אדון בשפטך. רשום בה אליה ב"ר שמעיה הנ"ל:

לו) אזעק. לז) אב לרחם. רשום בהם השם שלמה. ונראה שהוא ר' שלמה הבבלי הנ"ל (סי' ה' כ"ב כ"ז):

לח) שלש עשרה. לא נודע שם מחברה. וסגנון הלשון מעיד שהוא מקדמוני הפייטנים:

לט) מפלטי אלי צורי. רשום בה מרדכי הארוך. והוא ר' מרדכי ב"ר שבתי הארוך במאה האחרונה לאלף הה':

מ) שופט כל הארץ. מחברה רשום בה בשם שלמה. ואולי הוא ר' שלמה הבבלי הנזכר לעיל כמה פעמים:

מא) אליך צורי. שם מחברה איננו רשום בה. ונראה היא מיוסדת על חורבן בהמ"ק ועשרה הרוגי מלכות:

מב) זכור ברית. חתום בה גרשום ב"ר יהודה והוא הידוע רבינו גרשום מאור הגולה. כנ"ל סימן י"ב:

מג) ובכן יהי רצון עד ואנחנו הרשענו. הודוי הגדול הזה יסודו בבקשת רבינו סעדיה גאון שמת תש"ב (942) ונוספו בו דברים מודויו של רבינו נסים גאון שהיה במדינת אלקירואן אשר באפריקא. ומת בסוף המאה השמינית לאלף החמישי:

מד) תפלה תקח. חתום בה מאיר ברבי יצחק. והוא רבינו מאיר ברבי יצחק ש"ץ ב"ר שמואל אחד הפייטנים הקדמונים בוורמייזא ערך תת"ך (1060):

מו) אז טרם נמתחו. רשום בה שלמה ברבי יצחק והוא רבינו רש"י ז"ל. אשר כבר זכרנו זמנו עיין סימן ב':

מז) את ה' בהמצאו. מחברה ר' אליה ב"ר שמעיה הנזכר לעיל כמה פעמים. עיין סימן ל"ה:

מח. מט) לא נודע שם מחברם והם ודויים פשוטים:

נ) אורך ואמתך. מיוחס למחבר בשם שמעון. והוא כנראה רבינו שמעון הגדול בר' יצחק עיין סימן י"א:

נא) תשוב תרחמנו. חתום בה שלמה. והוא כנראה רבי שלמה הבבלי המוזכר לעיל עיין סימן ג':

נב) אם אפס. שם מחבר הפיוט הזה רשום בו בר"ת אפרים ברבי יצחק. הוא רבינו אפרים מרעגענסבורג (רגנשבורג) בן דורו של רבינו תם. שחי בתחלת המאה העשירית לאלף החמישי. (ערך 1160):

נג) הורית דרך תשובה. שם מחברה רשום בסופה בנימן

בנימן ולעיל סי' כ' הערנו כי בשם זה נמצא הרבה פיוטים וכלם קדמונים:

נד) זכור ברית. הבקשה הזאת היא כנראה מיסודו של רבינו גרשם ב"ר יהודה מאור הגולה והיא השלמת הבקשה זכור ברית לער"ה. עיין לעיל סימן מ"ב והמסדרים גרעו והוסיפו בה כמה חרוזים:

נה) יקרו רעיך. לא נודע שם מחברה. ומסגנון מליצתו נראה שהוא מן הפייטנים הקדמונים שראו בצרות שבאו על בני עמם בימי הגזרות והשמדות במסעי הצלב:

נו) שמע ישראל. מחבר הסליחה הזאת הוא לפי הרשום בה רבינו יואל ב"ר יצחק הלוי חתנו של הראב"ן הנזכר לעיל סימן ל':

נז) יעזוב רשע. תוכחה זו לא נודע שם מחברה וכלה הערות מוסר השכל:

נח) תורה הקדושה. מחבר הסליחה הוא. לפי החתום בה. רבינו שמעון הגדול ב"ר יצחק. הנזכר לעיל:

נט) נחר גרוני. מחברה הוא רבינו גרשם ב"ר יהודה הידוע בשם מאור הגולה הנזכר לעיל כמה פעמים:

ס) אליך לב ונפש. מחברה הוא רבי אליה ב"ר שמעיה הנזכר לעיל כמה פעמים. ועיין סימן ו':

סא) אך בך מקוה. חתום בה שלמה הקטן. והוא כנראה רבינו שלמה ב"ר יהודה הבבלי עיין סימן ג':

סב) אריה ביער. מחברה רבי אליה ב"ר שמעיה הנ"ל:

סג) אלהים אין בלתך. מחברה רשום בסופה זבדיה והוא כנראה איטלקי וחי לדעת הרה"ח צונץ. סמוך אחרי גזרת תתנ"ו:

סד) איך אוכל לבא עדיך. שם מחבר הבקשה הזאת הוא לפי הרשום בה רבי יצחק ב"ר סעדיה. והיה לפי דעת בעל עמודי העבודה ממגורשי קאטלוניא קאסטיליא וארגון. בשנת הקנ"א. (1391) שהיה אז גרוש גדול שם. ושמד עצום עד ביותר ממאתים אלף יהודים הוכרחו להמיר דתם:

סה) אזרחי מעבר הנהר. סליחה זו לא נודע שם מחברה ומסגנון הלשון נראה שהיה מן הפייטנים הקדמונים:

סו) באשמורת הבקר. שם מחברה רשום בראשי החרוזים יצחק ואולי הוא רבינו יצחק ברבי מאיר (הריב"ם) שמת ערך התתק"ך (1160) עיין לעיל סימן י"ג:

סז) אדון בינה הגיגנו. לא נודע שם מחבר הסליחה הזאת. וסגנון הלשון יעיד על היותו מן הפייטנים הקדמונים:

סח) שבת הכסא. הוא לרבינו שמעון הגדול ממאגענצא ברבי יצחק שכבר זכרנו כמה פעמים ועיין לעיל סימן י"א:

סט) שחרניך בקשנוך. מחברה רבי שמואל ב"ר אברהם. שהיה בזמן גזרת פראנקפורט אם מאיין שנת ה"א א' (1141) וחבר פיוט על הגזרה הזאת תחלתו אין לנו אלהים זולתך (ה"וו"ה):

ע) אליך האל. שם המחבר רשום בה בנימן עיין לעיל סימן כ' ונ"ג:

עא) תערוג אליך כאיל. חתום בה ר' שלמה הקטן והוא ר' שלמה הבבלי כאמור לעיל סימן ג'.

עב) שיממתי ברוב יגוני. גם בסליחה הזאת חתום שם שלמה. לך סגנון מליצתה יעיד עליה כי היא מלאכת המשורר הנפלא ר' שלמה ן' גבירול הספרדי שהיה בסוף המאה התשיעית לאלף החמישי. היינו באמצע המאה הי"א למספרם. (ערך 1025-1060):

עג. עד) לא נתפרש שם מחבריהם. ונראה מסגנון המליצה. ששני הפיוטים האלה מעשי ידי קדמונים:

עה) שחר קמתי. שם מחברה רשום בה שלמה וכנראה היא מלאכת ר' שלמה בן גבירול עיין סימן ע"ב:

עו) יושב בגבהי מרומים. שם מחברה רשום בה יוסף ולפי שנמצאו הרבה פיוטים קדמונים בשם זה לא נודע למי מהם היא. (ועיין סימן כ"ה כ"ו):

עז) שערי שמים. הבקשה הזאת לא נמצא שם מחברה ונראה מסגנון הלשון והענין שהוא מעשי ידי הפייטנים הקדמונים. ואולי הוא רבינו שמעון הגדול מחבר סליחה „שבת הכסא" עיין י"א ס"ח:

עח) אשת נעירים. שם מחברה רשום בה אלחנן והוא כנראה רבינו אלחנן ב"ר יצחק מחבר תוספות על כמה מסכתות. ולפי דברי רש"ל נהרג בשנת תתקמ"ד (1184) על קדוש השם:

עט) אמנם אנחנו. מחברה הוא רבינו גרשם ב"ר יהודה הידוע בשם מאור הגולה וכבר זכרנוהו לעיל:

פ) ארבעה אבות. שם מחברה רבי משה ב"ר יוסף הכהן. והוא כנראה מן הפייטנים האשכנזים שהיו במאה הראשונה לאלף הששי (ערך 1250):

פא) אתה חלקי. מחברה רבי אליה ב"ר שמעיה הנ"ל:

פב. פג) לא נמצא רשום בהם שם מחבריהן ומסגנון מליצתם נראה שהם מן הפייטנים הקדמונים:

פד) בין כסה לעשור. שם מחברה רשום בה אליעזר ב"ר שלמה. וכנראה הוא תלמידו של ר"ת והיה חי בצרפת במאה העשירית לאלף החמישי (ערך 1190):

פה) אריד בשיחי. לא נודע שם מחברה ומסגנון לשונה נראה שהיה מן פייטני אשכנז במאה הא' לאלף הששי:

פו) מלך מלכים. מחברה הוא ר' משה ב"ר שמואל ב"ר אבשלום. שהיה לפי דעת המבקרים בן דורו של ר"ת. במאה העשירית לאלף הששי (ערך 1160):

פז. פח) מחברם הפייטן ר' אליה ב"ר שמעיה הנ"ל:

פט) אזון החן. לא נודע שם מחברה. ויעיד עליה סגנון מליצתה שהיה מן הפייטנים הקדמונים:

צ) אלהים ה' חילי. מחברה רבינו אפרים ברבי יצחק מרעגענסבורג בן דורו של רבינו תם עיין לעיל סי' נ"ב:

צא) אומץ יוסיף. לא נודע שם מחברה ומסגנון מליצתה נראה שהוא מהפייטנים הצרפתים הקדמונים:

צב) אז בהר מור. מחברה רבינו שלמה בן יהודה גבירול המשורר והפייטן הספרדי הנפלא. עיין לעיל סי' ע"ב ע"ה:

צג) ה' ה'. שם מחברה רשום בה אמתי והוא לדעת המבקרים רבי אמתי ב"ר שפטיה הנזכר לעיל (סימן ז') מגדולי הפייטנים האיטלקים בחצי השניה של המאה התשיעית לאלף החמישי (ערך 1110):

צד) איך נאנחה. שם מחברה רשום בחרוז האחרון יצחק ואולי הוא רבינו יצחק ב"ר מאיר הריב"ם שנזכר לעיל סימן י"ג י"ד. ועיין עוד בסימן י"ט:

צה) אמון פתחי תשובה. הסליחה הזאת ענינה התעוררות גדול לתשובה ולא נמצא לפנינו כי אם החרוזים הראשונים מאל"ף עד זיי"ן. והחרוז האחרון ש'. ה'. ובלא שם מחברה. וכנראה מן הסגנון והענין היא מלאכת רבינו שמעון הגדול עיין סימן י"א. ס"ח. ע"ז:

צו) מקוה ישראל. מחברה הוא ר' משה ב"ר שמואל ב"ר אבשלום הנזכר לעיל סימן פ"ו:

צז) אדון דין אם ידוקדק. שם מחברה רשום בה בסוף הא"ב זבדיה והוא פייטן איטלקי בסמוך אחרי גזרת תתנ"ו. עיין לעיל סי' ס"ג:

צה) ירצה צום עמך. מחברה ר' יצחק ב"ר אביגדור. אולי הוא בנו של רבינו אביגדור הכהן תלמידו של רבינו שמחה בימי רבינו תם ערך תתק"ל (1170):

התעוררות קודם הסליחות

פון דעם גרויסין צדיק דובנער מגיד ז״ל.

קומי רני בלילה לראש אשמורות. שפכי כמים לבך נוכח פני ה׳ (איכה ב) אונזערע היילינגע חכמים האבין אונז מתקן גיווען דאס איינינגע טעג פאר דעם יום הדין (ראש השנה) זאל מען אויף שטיין צוא סליחות פאר טאג. וועלין מיר ערקלערין דיא שיינע תקנה מיט א משל. אמאהל האט גיוואונט א ישובניק אין איין דארף וועלכער האט גיהערט צוא איין גרויסין דוכּס. דער יהודי האט גיפירט זעהער איין שיינעם שטאט מיט פיעל צדקות. ער איז געווען זעהער רייך אונ האט זעהער פיעל טובות גיטאהן מיט ארעמע. ער איז געווען זעהער בעליעבט ביי דעם דוכּס. אונ איז פון טאג אלץ גליקליכער גיוואָרין. ויהי היום האבין זיך אן איהם מקנא געווען פיעלע שונאים אונ מקטרגים אונ זייא אלע האבין גימאכט יד אחת אונ האבין אן גירעט אויף דעם אידין זעהער פיעל לשון הרע. שרעקליכע בלבולים. דער איד איז גיקומען וויא אלע מאהל צום דוכּס האט איהם דער דוכּס ארויס גיטריבין מיט גרויס צארין אונ גאר ניט געוואָלט הערין אפילו זיינע תשובות. דער ארענדאטאר האט פיעל בקשות געשריבין צום דוכּס. זייא זיינען אבער צוא איהם ניט אן גיקומען. דיא שונאים האבין צוא ריסין דיא בקשות איידער זייא זיינען גיקומען צום דוכּס אין דיא הענט. דער ארענדאטאר האט זיך ארומגיזעהען דאס ער איז אין גרויס גיפאהר מיט זיין פרנסה אונ מיט זיין לעבין איז ער צוא גיפאהלין צוא זיינע גוטע פריינד פרעגין איין ראטה מיט וואס ער קאן זיך רעטין פון זיין אונגליקליכע לאגע. צווישין זיינע פריינד האבין זיך גיפונען גאנץ קלוגע לייט האבין זייא איהם איין עצה טובה גיגעבין ער זאל זיך בעמיהען אב צוא היטין א צייט וואס זיינע מקטרגים זיינען לעבין דעם דוכּס ניטא דאן וועט ער קאנען זיין הארץ אויסגיסין פאר דעם דוכּס אונ אזויא האט ער גיטאהן. ער איז איין טאג גאנץ פריא אויף גישטאנען אונ אב גיהיט דעם דוכּס ווען דיא מקטרגים זיינען נאך ניט גיווען. אונ האט איהם אויף גיוויזען אז זיינע בערײדער ריידין נור אויס קנאה אונ מיט היילע פאלשקייט אונ דאס ער איז איהם אימער איין גיטרייער קנעכט וואס ערפיעלט זיינע וואונשין היילינג. ער האט זיך פאר איהם גאנץ ביטער צוויינט אונ דער דוכּס האט אויף איהם מיטלייד גיהאט אונ האט צוריסין אלע גזרות. אונ זיינע שונאים זיינען פערשעמט גיוואָרין. אונ דער דוכּס האט אים נאך מער גיאכטעט

אלם

אלס פארהער. אזויא ליעבע אידישע קינדער. ווען הקדוש ברוך הוא זעצט זיך אין דעם טאג פון ראש השנה צוא אונזער יום הדין וואס גאנץ וועלט ציטערט אונ שטייט פאר איהם צום משפט. געפינען זיך אויף יעדער מענטשין מקטרגים וואס ווילין אים נור אומגליקליך מאכין ביום הדין. זייא נייזין אויף אלע שלעכטע מעשים פון דעם מענטשין פיר דעם גאנצין יאהר אונ לאזין גאר ניט צוא קומען קיין תפלה ובקשה: לכן האבין אונזערע היילינע חכמים מתקן גיוועו אז מען זאל זיך מקדים זיין מיט איינינע טעג פאר דעם יום הדין צוא סליחות וואס קיין מקטרג איז נאך ניטא אום מיר זאלין אויס גיסין דאס הארץ פאר דעם בורא יתברך. דאס זאגט דער פסוק: קומי רוני בלילה לראש אשמרות שטייא אויף כנסת ישראל פאר טאג. שפכי כמים לבך נוכח פני ה׳ גיס אויס דיין הארץ פאר דעם השם יתברך אליין ווען קיין מקטרג וועט נאך ניט זיין אונ ער וועט צוא נעמען אונזערע תפלות. ער וועט צוא רייסין אלע גזרות מן השמים אונ ער וועט אונז געבין א גוטין יאהר איין שנת חיים ברכה ושלום. גאולה וישועה צווישין דעם כלל ישראל. אמן:

בספר הזה נקבצו התפלות והתחנות שחוברו על ידי חכמי ישראל הפייטנים שהיו לעת קץ המאה החמישית לאלף החמישי לבה"ע — מאה השמינית למה"נ — (לפי דעת המיחסים את התחנה „אדון בפקדך" להחבר ר"י סנגרי בעל הכוזרי) עד המאה הראשונה לאלף הששי — סוף מאה השלש עשרה למה"נ —

יש מהם שנתקנו רק לישראל שבימיהם שיתפללו לה' על אודות הגזרות האיומות שגזרו אז העמים לישראל וירעצום וירוצצום בימים ההם (כידוע ליודעי קורות העתים וקורות ישראל) והמה אבני זכרון לישראל למען יודו לה' חסדו אשר גאלם מיד צורריהם ויתנם לרחמים לפני העמים אשר המה חיים אתם כיום. ורובם נתקנו להתפלל לה' על סליחת עון וכפרת פשע. ואלה נתקנו גם לדורות. ועל שם אלה נקראו כלם יחד בשם „סליחות" יען כי המה הרבים והעיקר ותקנום לדורות:

אומרים אשרי קודם קדיש:

וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר: זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵיהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא דִּי בְרָא כִרְעוּתֵיהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵיהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא:

קהל יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ וְיִתְעַלֶּה זִכְרוֹ לָעַד וּלְנֵצַח נְצָחִים:

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵיהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלָּא (בעשי"ת וּלְעֵלָּא) מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

לְךָ יְיָ הַצְּדָקָה וְלָנוּ בֹּשֶׁת הַפָּנִים: מַה נִּתְאוֹנֵן וּמַה נֹּאמַר מַה נְּדַבֵּר וּמַה נִּצְטַדָּק: נַחְפְּשָׂה דְרָכֵינוּ וְנַחְקֹרָה וְנָשׁוּבָה אֵלֶיךָ כִּי יְמִינְךָ פְשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים: לֹא בְחֶסֶד וְלֹא בְמַעֲשִׂים בָּאנוּ לְפָנֶיךָ. כְּדַלִּים וּכְרָשִׁים דָּפַקְנוּ דְלָתֶיךָ: דְּלָתֶיךָ דָּפַקְנוּ רַחוּם וְחַנּוּן. נָא אַל תְּשִׁיבֵנוּ רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ: מִלְּפָנֶיךָ מַלְכֵּנוּ רֵיקָם אַל תְּשִׁיבֵנוּ. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

שֹׁמֵעַ תְּפִלָּה עָדֶיךָ כָּל בָּשָׂר יָבֹאוּ: יָבוֹא כָל בָּשָׂר לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ יְיָ: יָבֹאוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ יְיָ

באור ע"ם

לך ה' הצדקה צו דיר גאט איז די גירעכטיקייט ולנו אונ מיר האבין זיך צו שעמן מה נתאונן וואס זאלין מיר קלאגין אונ וואס זאלין מיר זאגין וואס זאלין מיר ריידין אונ וואס זאלין מיר זיך גירעכט מאכין נחפשה מיר דארפין זוכען אונזערע וועגין ונחקורה אונ פארשטין ונשובה אונ מיר זאלין תשובה טאן צוא דיר אויף אונזערע עונות כי ימינך ווארום דיין רעכטע האנד איז אוים גישטרעקט מקבל זיין דיא וואס טוען תשובה לא בחסד ניט מיט אונזערע הסידות אונ ניט מיט אונזערע מעשים טובים קומען מיר פאר דיר כדלים וכרשים נאר אזו וויא ארימע לייט טוען מיר קלאפין אין דיינע טירען פון בית המקדש של מעלה דלתיך אין דיינע טירען טוען מיר אן קלאפען רחום דער בארימיגער גאט נא מיר בעטין דיך אל זאלסט אונזער תפלה גיט אום קערין לידיג פון פאר דיר מלפניך מלכנו פון דיר אונזער מלך זאל אונזערע תפלות לידיג ניט אום קערן כי ווארום דוא הערסט צוא אלע תפלות:

שומע תפלה צו גאט וואס דו הערסט צו תפלות טוען אלע לייט קומען יבוא עס וועלין קומען אלע לייט להשתחות צוא בוקען זיך פאר דיר גאט יבואו זיי וועלין קומען אונ וועלין זיך

משלי מוסר

לך ה' הצדקה ולנו בושת הפנים. למשל ווען איינער איז גיוועז איין שכיר יום וואס ער האט גימאן ארבעם בייא איין בעל

(השלמה ע"ם)

בוהיו

ויכבדו לשמך: באו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני יי
עשנו: נבואה למשכנותיו נשתחוה להדום רגליו: באו
שעריו בתודה חצרותיו בתהלה הודו לו ברכו שמו:
רוממו יי אלהינו והשתחוו להדום רגליו קדוש הוא:
רוממו יי אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יי אלהינו:
השתחוו ליי בהדרת קדש חילו מפניו כל הארץ: ואנחנו
ברוב חסדך נבוא ביתך נשתחוה אל היכל קדשך
ביראתך: נשתחוה אל היכל קדשך ונודה את שמך
על חסדך ועל אמתך כי הגדלת על כל שמך אמרתך:
לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה
בזמרות נריע לו: אשר יחדו נמתיק סוד בבית אלהים נהלך
ברגש: אל נערץ בסוד קדשים רבה ונורא על כל סביביו:
שאו ידכם קדש וברכו את יי: הנה ברכו את יי כל עבדי יי

משלי מוסר

בעל הבית. אונ דער בעל הבית האט אים פאר דער מלאכה נים בצאלט. דארף ער זיך נאר נים שעמען ווען ער גיים מאנען זיינע לוין געלט. ווארום דאס איז דאך יגיע כפו. אונ דער בעל הבית וויל אים נים באצאלין קען ער ריידין עטריינג

באור ע"ם

בוקן פאר דיר גאט ויכבדו אונ וועלין עהרליכן דיין נאמען באו קומט לאמיר זיך בוקן ונכרעה אונ מיר וועלין קניען לפני פאר גאט אונזער באשעפער נבואה אז מיר וועלן זוכה זיין צו קומן אין בית המקדש נשתחוה וועלין מיר זיך בוקען צו זיינע פים באו קומט אין זיינע טויערין בתודה מיט אקרבן תודה חצרותיו אין זיין הויף מיט אלויב הודו לויבט צו גאט ברכו בענטשט זיין נאמן רוממו דער הייבט יי אונזער גאט והשתחוו אונ בוקט זיך צוא זיינע פים כי קדוש ווארום ער איז היילינ רוממו דער הייבט אונזער גאט והשתחוו אונ בוקט זיך צוא זיין היילינען בארג דאס איז דער בהמ"ק כי ווארום גאט איז היילינ השתחוו אונ בוקט זיך צו גאט בהדרת מיט באשיינען זיין היילינקייט חילו דער שרעקט איך פאר אים כל גאר דיא וועלט ואנחנו אונ מיר ברוב מיט דיינע גרויסע חסדים נבוא קומען מיר אין דיין הויז נשתחוה מיר וועלין זיך בוקען אל צוא דיין היילינען היכל ביראתך מיט דיין פארכט נשתחוה מיר וועלין זיך בוקין אל פר דיין היילינן היכל תודה אונ מיר וועלין לויבין דיין נאמען על אויף דיין חסד ועל אונ אויף דיין אמת כי ווארום דו האסט גיגרייסט על אויף אלע דיינע נעמען אמרתך דיין הבטחה אז דוא זאלסט מקבל זיין דיא בעלי תשובה. לכו גייט אונ לאמיר זינגען צוא גאט נריעה מיר וועלין שאלין צו אונזער שטארקין העלפער נקדמה מיר וועלין זיך פעדערין צוא קומען פאר זיין פנים מיט לויב בזמרות מיט גיזאנג שאלין מיר צוא אים אשר וואס ביא אנאנדער טוען מיר האלטין איין עצה פון דער תורה בבית אין גאטס הויז פלעגין מיר גיין מיט שטורעם דאס הייסט מיט פיל לייט אל גאט איז שטארק אפילו צווישען דעם גרויסען איין זאמלונג פון דיא מלאכים ונורא אונ ער איז פארכטינ אויף אלע מלאכים וואס זייא זיינען ארום אים שאו הייבט אויף אייערע הענד מיט קדושה וברכו אונ לויבט גאט כל איר גאטס קנעכט העומדים וואס איר שטייט אין גאטס הויז.

(השלמה ע"ם)

העומדים בבית יי בלילות: אשר מי אל בשמים ובארץ
אשר יעשה כמעשיך וכגבורותיך: אשר לו הים והוא
עשהו ויבשת ידיו יצרו: אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות
הרים לו: אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש: ויודו
שמים פלאך יי אף אמונתך בקהל קדושים: לך זרוע עם
גבורה תעז ידך תרום ימינך: לך שמים אף לך ארץ תבל
ומלאה אתה יסדתם: אתה פוררת בעזך ים שברת ראשי
תנינים על המים: אתה הצבת כל גבולות ארץ קיץ וחרף
אתה יצרתם: אתה רצצת ראשי לויתן תתננו מאכל
לעם לציים: אתה בקעת מעין ונחל אתה הובשת נהרות
איתן: לך יום אף לך לילה אתה הכינות מאור ושמש:
עשה גדולות עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר: כי
אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים: כי גדול אתה

באור ע״ט

הוֹיז בלילות ביי דער נאכט אשר וואָרום וואו איז דען דאָ אַזוֹ אַיין שטאַרקער גאָט בשמים אויף דעם הימל אונ אויף דער ערד אשר וואס קען טאָן כמעשיך אזוי ווי דיינע מעשים וכגבורותיך אונ

משלי מוסר

שטריינג. ווארום באצאהט מען אים ניט. אונ האט גאָר קיין בושה ניט. אבער ווען איין ארום מאן קומט בעטין אצדקה וואס קיין פאר דינטע האט ער ניט. דא ייעבט ער זיך. ווארום ער ווייס אז עס קומט אים ניט. דארום זאגט

אז דיינע גבורות אשר וואס צוא גאָט איז דער ים אונ ער האט אים באשאפין ויבשת אונ די טריקענש האבין זיינע הענד באשאפין אשר וואס אין זיין האנד איז דאס פר הוילינעם ערד ותועפות אונ די הויך פון די בערג זיינען צו אים אשר וואס ביי גאָט אין די הענד איז דאס נפש פון אלע לעבעדיגע ורוח אונ דער אָטום פון איטליכען מענטש ויודו אז משיח וועט קומען וועלין די מלאכים פון דעם הימעל לויבין דיינע וואונדער וואס דו וועבט טאָן אף אויך דיין וואָרהייט וועט דער ציילט ווערין אין דעם הייליגען איין זאמלונג פון דיא פרומע לך צו דיר גאָט איז די אָרעם מיט שטאַרקייט תעוז דו שטארקסט דיין לינקע האנד תרום אונ הייבסט אויף דיין רעכטע האנד לך די הימל איז דיין אונ די ערד איז אויך דיין תבל די וועלט אונ דיא לייט וואס זיינען אויף איר פול האסטו זיי גינרונט פעסטיקט אתה דוא האסט צו ברעקילט דעם ים סוף אויף צוועלף שטיק מיט דיינע שטארקייט שבית דוא האסט צו בראכין ראשי דאס מיינט מען די מצרים ביי דעם ים אתה דו האסט גישטעלט אלע גבולים פון דער וועלט קיץ זומער אונ ווינטער האסטו באשאפין אתה דו האסט צו בראכין די הערן פון פרעה תתננו אונ האסט גיגעבין זייערע עשירות צו די וואס זיינען גיגאנגן אין דער מדבר אתה דו האסט גישפאלטין דעם שטיין אונ האסט אויס גיצויגין אקוואל אונ אטייך אתה דוא האסט גימאכט טרוקין דיא שטארקע טייכין לך דו האסט באשאפין טאג אונ נאכט אתה דו האסט אן גיברייט די לבנה מיט דיא זון עושה דו טושט גרויסע זאכין ביז אן איין פארשונג אונ וואונדער ביז אן איין צאל ווארום גאָט איז אגרויסער גאָט ומלך אונ אגרויסער מלך אויף אלע מלאכים כי ווארום

ועשה נפלאות אתה אלהים לבדך: כי גדול מעל שמים חסדך ועד שחקים אמתך: גדול יי ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: גדול יי ומהלל מאד ונורא הוא על כל אלהים: גדול יי ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשו: לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך יי הממלכה והמתנשא לכל לראש: מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה כי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם מאין כמוך: מאין כמוך יי גדול אתה וגדול שמך בגבורה: יי אלהי צבאות מי כמוך חסין יה ואמונתך סביבותיך: יי אלהי צבאות יושב הכרובים אתה אלהים לבדך: מי ימלל גבורות יי ישמיע כל תהלתו: כי מי בשחק יערך ליי ידמה ליי בבני אלים: מה נאמר לפניך ישב מרום. ומה נספר לפניך שכן

משלי מוסר

ואגם דער פסוק לך ה׳ הצדקה ווען מיר באדארפין נור בייא דיר גאם ברוך הוא צדקה נעמען. אונ קיין פאר דינסטע האבין מיר נים. ולנו בשת הפנים שעמען מיר זיך צוא שטעלין זיך לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שרייען הילף וואס עס קומט אונז נים:

באור ע״ם

גאט איז זייער גרוים ועושה אונ טוט וואונדער אונ איז נאר אליין כי גדול ווארום עש איז גרוים איבער דעם הימל דיינע חסדים ועד אונ ביז אין הימל וואס הייסט שחקים איז דיין ווארהייט גדול יי גאט איז גרוים אונ איז זייער גילויבט ולגדולתו אונ צו זיין גרויסקייט איז נים דא קיין פארשטונג גדול יי גאט איז גיאכפערט אונ איז זייער גילויבט ונורא אונ איז פארכטיג אויף אלע מלאכים גדול יי גאט איז זייער גרוים אונ איז זייער גילויבט בעיר אין דער שטאט פון אונזער גאט דאס איז זיין היילינגער בארג לך צו דיר גאט איז די גדולה אונ די גבורה אונ די שיינקייט אונ דער נצחון אונ די לויב כי ווארום אלץ וואס אין הימעל אונ אין דער ערד איז צו דיר לך צו דיר גאט איז די מלוכה אונ דו ביסט דער הויבין איבער אלע עלצטע אונ איבר אלע מלאכים מי ווער זאל זיך פאר דיר נים פארכטין מלך אז דוא ביסט איין מלך איבער אלע פעלקר כי ווארום צו דיר איז שיין די מלוכה כי ווארום אלע חכמים פון דיא פעלקער ווייסין וואול אז אין זייער מלוכה איז נים דא דיין גלייכין מאין ווייל מיר ווייסין אז עס איז נים דא דיין גלייכין דרום ווייסין מיר אז דוא ביסט גיאכפערט וגדול אונ דיין נאמען איז גיאכפערט מיט גבורה יי גאט איבער אלע הערשאפט מי ווער איז אזו וויא דוא חסין אשטארקער גאט ואמונתך אונ דיין ווארהייט איז ארום דיר יי גאט איבער אלע הערשאפט דער זיצער פון דיא כרובים דו ביסט גאט נאר אליין מי ווער קאן אוים ריידין די גבורות פון גאט ישמיע אונ זאל מאכין הערין גאר זיין לויב כי ווער איז דען דא אין הימל אז ער זאל זיך גלייכין צו גאט ידמה אונ ווער איז צווישען די מלאכים וואס קאן זיך גלייכין צו גאט מה וואס זאלין מיר זאגין פר דיר גאט וואס דו רוהעסט אין הימעל אונ וואס זאלען מיר דער ציילען פאר דיר

(השלמה ע״ם) וואס

שְׁחָקִים: מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַה נְּדַבֵּר וּמַה נִּצְטַדָּק:
אֵין לָנוּ פֶּה לְהָשִׁיב וְלֹא מֵצַח לְהָרִים רֹאשׁ: כִּי עֲוֹנוֹתֵינוּ
רַבּוּ מִלִּמְנוֹת. וְחַטֹּאתֵינוּ עָצְמוּ מִסַּפֵּר: לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ
תְּחַיֵּנוּ וּבְצִדְקָתְךָ תּוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשֵׁנוּ: דַּרְכְּךָ אֱלֹהֵינוּ
לְהַאֲרִיךְ אַפֶּךָ לָרָעִים וְלַטּוֹבִים. וְהִיא תְהִלָּתֶךָ: לְמַעַנְךָ
אֱלֹהֵינוּ עֲשֵׂה וְלֹא לָנוּ. רְאֵה עֲמִידָתֵנוּ דַּלִּים וְרֵקִים:
הַנְּשָׁמָה לָךְ וְהַגּוּף פָּעֳלָךְ. חוּסָה עַל עֲמָלָךְ: הַנְּשָׁמָה
לָךְ וְהַגּוּף שֶׁלָּךְ. יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ: אֲתָאנוּ עַל שִׁמְךָ
יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ: בַּעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ. כִּי אֵל חַנּוּן
וְרַחוּם שְׁמֶךָ: לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ כִּי רַב הוּא:

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי בְרוֹב אִוַּלְתֵּנוּ שָׁגִינוּ. מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי רַבּוּ עֲוֹנֵינוּ:

סכל קאי על הזמנים שאחר החורבן וכפי הסגה"ה דלמעלה

אלהינו ואלהי אבותינו

א פתיחה מיוסד ע"פ א"ב

אֵיךְ נִפְתַּח פֶּה לְפָנֶיךָ דַּר מְתוּחִים. בְּאֵלּוּ פָּנִים נִשְׁפּוֹךְ שִׂיחִים:

באור ע"ס

וואס דו רוהעסט אין הימל וואס הייכט שחקים מה וואס זאלען מיר זאגען פאר דיר אונזער גאט מה וואס זאלין מיר ריידין אונ וואס זאלין מיר זיך גירעכט מאכין אין מיר האבן ניט קיין מויל צוא ענטפערין ולא אונ ניט קיין שטאלץ דעם קאפ צוא הייבען כי ווייל אונזערע זינד זיינען פיל פון צו קענען ציילין למען פון דיין נאמען וועגין גאט זאלסטו אונז לאזין לעבין ובצדקתך אונ מיט דיין גירעכטיקייט זאלסטו אויס ציהען פון איין צרה אונזער זעלע דרכך דיין אויפפירונג איז אונזער גאט צוא דער לייגעריין דיין צארין צו שלעכטע אונ צוא גוטע אונ דאס איז דיין לויב למענך פון דיינעט וועגין אונזער גאט טוא דאס אונ ניט פון אונזערט וועגן. זעה אונזער שטיין פר דיר ווי ארימע אונ לערע מענשן הנשמה די נשמה פון דעם מענשן איז צו דיר זי איז ארויס גינומן פון כסא הכבוד והגוף אונ דר גוף איז דיין ווערק דו האסט אים באשאפן חוסה דרום בעטין מיר דיך דער בארעם דיך אויף דיינע מעשים הנשמה לך די נשמה איז צו דיר והגוף שלך אונ דער גוף איז דיין יי גאט טוא פון וועגין דיין נאמען אתאנו מיר קומען צו דיר בעטין פון וועגין דיין היילגין נאמען עשה טוא מיט אונז חסד וועגין דיין נאמען בעבור פון וועגין דעם כבוד פון דיין נאמען כי ווארום דיין נאמען איז (חנון ורחום) למען פון וועגין דיין נאמען גאט וסלחת זאלסטו אונז פאר געבין אונזערע זינד כי חאטשע די זינד איז זייער גרויס אדער ווייל דיין נאמען איז רב חסד:

סלח לנו פאר גיב אונז דוא אונזער פאטער כי ווארום מחמת גרוים נארעשקייט שגינו זיינען מיר גיקומען צוא עבירות מחל זייא אונז מוחל דוא אונזער מלך כי ווארום זייא זיינען זייער גרויס אונזערע עונות:

א ך נפתח וויא קאנען מיר עפענען אמויל פאר דיר גאט וואס וואונט אין הימעל באלו מים וואס פאר איין פנים קאנען מיר צוא גיסען אונזער הארץ אונ זאגען רייד פאר דיר

(השלמה ע"ס)

נעלנו

געלנו נתיבותיך הישרים והנכוחים. דבקנו בתועבות ובמעשים
זנוחים: הלכנו אחרי משאות שוא ומדוחים. והקשינו עורף והעזנו
מצחים: זעמת בשלנו בית משכנות מבטחים. חרב ופס ריח ניחוחים:
טורדו וטלטלו כהנים משוחים. יודעי ערך עולות וזבחים: כמה
יסרתנו על ידי צירים שלוחים. לא הקשבנו לשמוע למוכיחים: מאז
ועד עתה אנחנו נדחים. נהרגים ונשחטים ונטבחים: שורדנו מתי
מעט בין קוצים כסוחים. עינינו כלות בלי מצא רוחים: פורכי עמך
אשר לבל*) שוחחים. צפר וערב למה מצליחים: קמים למולך
נאצות שוחחים. רצוצים במה אתם בוטחים: שוכן עד וקדוש צפה
בעלבון אנוחים. תמוכים עליך ובך מותאחים: בנוראות ימינך
נושע לנצחים. כי על רחמיך הרבים אנו בטוחים:

כי על רחמיך הרבים אנו בטוחים. ועל צדקותיך אנו נשענים. ולסליחותיך
אנו מקוים. ולישועתך אנו מצפים: אתה הוא מלך אוהב צדקות מקדם
מעביר עונות עמו ומסיר חטאת יראיו. כורת ברית לראשונים ומקים שבועה
לאחרונים: אתה הוא שירדת בענן כבודך על הר סיני. והראית דרכי טובך
למשה עבדך. ואורחות חסדיך גלית לו. והודעתו כי אתה אל רחום וחנון.

*) לבל זה דמות יופיטר.

באור ע"מ

געלנו מיר האבין פאר מיאוסת די גוטע וועגין אונ דיא רעכט פארטיגע דבקנו מיר האבין זיך באהעפט אין אום ווערדיגע זאכען אין אזעלכע מעשים וואס דו האסט גיבאטען צוא פאר לאזען זייא הלכנו מיר זיינען נאך געגאנגען נאך נביאי שקר וואס האבין גורם גיוועזן אונז אוועק שטויסען פון דיר והקשינו אונ מיר האבין גיהארט אונזער אקין והעזנו אונ מיר האבין גישטארקט אונזער שטערין מיר זאלין ניט פאר נעמען קיין מוסר זעמת דוא האסט גיצארינט איבער אונז אויף דעם בית המקדש וואס מיר האבין דרינען גערועט זיכער חרב עס איז חרב גיווארין אונ עס האט זיך אויס גילאזט דער ריח פון קרבנות טורדו זייא זיינען פאר וואגילט גיווארין די גיזאלבטע כהנים יודעי די וואס האבין געוואוסט אויפריכטען עולות אונ שלמים כמה וויא פיל האסטו אונז גישטראפט דורך שלוחים לא מיר האבין גאר ניט געוואלט צוא הערין צו די שטראפערס שוכן גאט וואס רועט אייביג אונ ער איז היילינג זעה די בושה וואס מיר האבין געליטען תמוכים עליך מיר זיינען אן גילעהנט אויף דיר אונ באהעפט אין דיר בנוראות מיט דער פארכטיקייט פון דיין רעכטע האנד זאלין מיר גיהאלפען ווערין אויף
אייביג כי על ווארום אויף דיינע גרויסע רחמים האבען מיר אבטחון:

כי על דען אויף דיינע גרויסע רחמים פאר זיכערין מיר זיך ועל אונ אויף דיין גירעכטיקייט
לעהנען מיר זיך אן ולסליחותיך אונ צו דיין פאר געבין טוען מיר האפען ולישועתך אונ צוא
דיין הילף טוען מיר לוגען אתה דו האסט ליב גירעכטיקייט אזו ווי מיר געפינען בייא אברהם
אבינו מעביר גאט איז מוחל די עונות פון זיין פאלק ומסיר אונ טוט אפ די זינד פון די פארכטיגע
כורת ער האט כורת ברית גיוועזן צו די ערשטע אבות ומקיים אונ איז מקים דיא שבועה צוא
די קינדער נאך זייא אתה דוא ביסט דער גאט וואס דו האסט גינידערט מיט וואלקען דאס איז
ענני כבוד והראית אונ דו האסט גיוויזן דיינע גוטע וועגין צו דיין קנעכט משה רבינו ואורחות

אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וּמַרְבֶּה לְהֵיטִיב. וּמַנְהִיג אֶת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּמִדַּת הָרַחֲמִים. וְכֵן כָּתוּב וַיֹּאמֶר אֲנִי אַעֲבִיר כָּל טוּבִי עַל פָּנֶיךָ. וְקָרָאתִי בְשֵׁם יְיָ לְפָנֶיךָ. וְחַנֹּתִי אֶת אֲשֶׁר אָחֹן וְרִחַמְתִּי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם:

אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם אַתָּה וּבַעַל הָרַחֲמִים נִקְרֵאתָ. וְדֶרֶךְ תְּשׁוּבָה הוֹרֵיתָ: גְּדֻלַּת רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ. תִּזְכּוֹר הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לְזֶרַע יְדִידֶיךָ: תֵּפֶן אֵלֵינוּ בְּרַחֲמִים. כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הָרַחֲמִים: בְּתַחֲנוּן וּבִתְפִלָּה פָּנֶיךָ נְקַדֵּם. כְּהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם: מֵחֲרוֹן אַפְּךָ שׁוּב. כְּמוֹ בְּתוֹרָתְךָ כָּתוּב: וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ נֶחֱסֶה וְנִתְלוֹנָן. כְּיוֹם וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן: תַּעֲבוֹר עַל פֶּשַׁע וְתִמְחֶה אָשָׁם. כְּיוֹם וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם: תַּאֲזִין שַׁוְעָתֵנוּ וְתַקְשִׁיב מֶנּוּ מַאֲמַר. כְּיוֹם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ וְשָׁם נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבוֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת נֹצֵר

באור ע״ם

אונ דיא וועגין פון דיינע חסדים האסטו אנטפּלעקט צו אים והודעתו אונ האסט אים מודיע געוועזן כי אז דו ביסט איין אל רחום וחנון ארך אונ דער לייננערסט דעם צארין ורב אונ פיל חסד ומרבה אונ מערסט גוטס צו טאן ומנהיג אונ דו פירסט דיא וועלט מיט מדת הרחמים וכן אונ אזו שטייט אין פסוק ויאמר אונ גאט האט גיזאגט איך וועל מאכען איבער פארען גאר מיין גוטס אויף דיין פנים וקראתי איך וועל רופען מיט דעם נאמען יי פאר דיר וחנותי: אונ איך וועל לייט זעליגען וועמען איך וועל געבין אמתנת חנם ורחמתי אונ איך וועל מרחם זיין וועמען איך וועל וועלין דער בארימען:

אל ארך שטארקער גאט וואס דו ביסט מאריך אף די רשעים ובעל אונ דו ווערסט אן גירופין בעל הרחמים ודרך אונ דעם וועג פון תשובה האסטו געוויזען גדולת רחמיך דיינע גרויסע רחמים אונ דיינע חסדים תזכור זאלסטו גידיינקען היינט ובכל אונ אין אלע טאג צוא דיינע געליבטע קינדער תפן דו זאלסט זיך קערין צו אונז מיט רחמים כי אתה ווארום דו ביסט דר בעל הרחמים בתחנון מיט גיבעט אונ מיט תפלה וועלין מיר דיין פנים פעדערין כהודעת אזו ווי דו האסט מודיע גיוועזן צו משה רבינו דעם עניו פון לאנג מחרון אפך פון דיין גרים צארין קער אום כמו אזו וויא אין דיין תורה שטייט געשריבען ובצל כנפיך אין שאטען פון דיינע פליגעל זאלין מיר זיך באשיצען כיום וירד ה׳ בענן אז וויא דער טאג אז גאט איז אראפ גינידערט מיט דעם וואלקען תעבור על פשע דו זאלסט איבער פארען די זינד אונ זאלסט אויס מעקין די שולד כיום אזו וויא דער טאג וואס שטייט ויתיצב עמו שם אונ ער האט זיך גישטעלט מיט אים דארטן תאזין שועתנו דו זאלסט פאר נעמען אונזער געשריי ותקשיב מנו מאמר אונ זאלסט פאר נעמען פון אונז איין זאג כיום אזו וויא דער טאג וואס שטייט ויקרא בשם אונ ער האט גירופען מיט דעם נאמען (יי) ושם נאמר אונ דארטין איז גיזאגט געווארין דער פסוק ויעבור אונ גאט ב״ה האט איבער געפירט איין רוח נבואה אויף זיין פנים פון משה ויקרא אונ ער האט גירופין די: שלש עשרה מדות יי יי וגו׳:

(השלמה ע״ם)

סלח

חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה: וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ:

אָבַד חָסִיד מִן הָאָרֶץ וְיָשָׁר בָּאָדָם אָיִן: אֵין קוֹרֵא בְשִׁמְךָ בְּצֶדֶק מִתְעוֹרֵר לְהַחֲזִיק בָּךְ: הוֹשִׁיעָה יְיָ כִּי גָמַר חָסִיד כִּי פַסּוּ אֱמוּנִים מִבְּנֵי אָדָם: כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה אוֹר: כִּי עִם יְיָ הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְדוּת: וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכֹּל עֲוֹנוֹתָיו:

כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים. כֵּן תְּרַחֵם יְיָ עָלֵינוּ: לַיְיָ הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: סְלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הֵנָּה וְשָׁם נֶאֱמַר. וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ: הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שֹׁמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ:

הכל קאי על הזמנים שאחר החורבן וכפי הסגה״ה דלמעלה

ב סליחה מיוסד ע״פ א״ב כפול ונסוף חתום שם המחבר שלמה

אלהינו ואלהי אבותינו

אֵין מִי יִקְרָא בְצֶדֶק. אִישׁ טוֹב נִמְשַׁל כְּחֵדֶק. בַּקֵּשׁ רַחֲמִים בְּעַד שְׁחוּקֵי הַדֵּק. בְּשׁוּם פָּנִים אֵין בֶּדֶק: גֶּבֶר תָּמִים וְנָבָר אָפֵס. גָּמַר חָסִיד וְצַדִּיק נִרְפַּס. דּוֹר עָנִי בַּעֲוֹנוֹ נִתְפַּס. דְּרָכָיו לְהַגִּיד מִי יְחַפֵּשׂ: הוֹסַפְנוּ בַחֲטָאֵינוּ חֵמָה לְהַבְעִיר. הַמִּתְנַדְּבִים כִּבְנֵי בַיִת לְהַפְעִיר. וּמַה יַּעֲצוֹר כֹּחַ רַב וְצָעִיר.

באור ע״ס

סלח לנו אבינו פאר גיב אונז אונזער פאטער ווארום מיר האבין געזינדיגט ווארום דו נאט ביסט אגוטער אונ אפארגעבער אונ טוסט פיל חסד צו אלע וואס רופען דיך:

אלהינו אונזער גאט ואלהי אבותינו אונ דער גאט פון אונזערע עלטערין:

אין מי עס איז ניט דא ווער עס זאל דיך אן רופען מיט גירעכטיקייט איש טוב דער גוטער מענש איז גלייך וויא דער דארען בקש בעטען רחמים פאר די פרומע וואס זיינען פאר שטויסען פון דעם יצה״ר בשום קאן מען בשום אופן ניט געפינען גבר אגאנצער מענש אונ ארייגער האט זיך אויס גילאזט גמר עס האט זיך אויס געלאזט דער חסיד אונ דער צדיק איז גיווארין צוא טראטין דור עני דאס ארימר דור פון צדיקים ווערט אין זיין זינד אליין באצוואונגען דרכיו זיינע גוטע מעשים צו זאגין ווען מען זוכט מען הוספנו מיר האבין גימערט מיט אונזערע זינד גאטס צארין אן צו צינדען המתנדבים דיא צדיקים וואס האבין זייער הארץ

(השלמה ע״ס)

באוויליגט

וִדּוּי וָפֶלֶל לְקַדִּישׁ וָעִיר: וְחַלֵּתִי וָאִירָא בְּעַד מַחַן. זַעַק
לְחַלּוֹת לְחוֹקֵר בְּבוֹחַן. חֲסַר חֶסֶד וְיִתּוּר צַחַן. חֵן אֵיךְ אֶמְצָא
בְּתַחַן: טוֹב לְקוֹרְאֶיךָ בְּנֶפֶשׁ רַהַב. טְרָחִם נְשׂוֹא וּלְכַלְכֵּל
יְהַב. יְקַר חַסְדְּךָ עָלַי יוּרְהַב. יַעַן קוֹלִי לְהַאֲזִין בְּאַהַב: כְּהָגוּן
מִדּוֹת וּבִתְפִלָּה שָׁלֵם. כְּזָקֵן וְרָגִיל וְלֹא כְגֹלֶם. לְהֵחָשֵׁב
נֶגְדְּךָ דְּכָאִי מִלְּהַכְלֵם. לְרְוָחָתִי זָכְרָה רַחֲמֶיךָ מֵהִתְעַלֵּם:
מְרֻבִּים צָרְכֵינוּ וְאֵין לְהֵאָמֵר. מִקֹּצֶר דֵּעָה וּמֵרוֹב מֶמֶר.
נֶגְדְּךָ הַכֹּל יוֹצֵר חוֹמֶר. נוֹהֵג וְרוֹעֶה צֵל וְשׁוֹמֵר: שׁוֹרְדֵנוּ
כְּתֹרֶן הַר בְּדוֹרֵנוּ. סְחִי וּמָאוֹס הוּשַׂם כְּבוֹדֵנוּ. עֻנֵּנוּ וְתֻגְּנוּ
מִחְיָה בְּשִׁעְבּוּדֵנוּ. עוֹד לְמִנְיָנְךָ בַּקֵּשׁ אֲבוּדֵינוּ: פְּקֻדַּת
נִגְעֵי תוֹכְחוֹתֶיךָ שְׁבוּטִים. פְּזוּרִים פְּרוּדִים וּבַגּוֹיִם עֲבוּטִים.
צְפוּנִם בִּסְבָכָךְ מֵרִיב וּשְׁפָטִים. צְפִיַּת תִּפְאַרְתְּךָ לָמוֹ מַבָּטִים:
קוֹל כֹּחֲךָ לַהַב חוֹצֵב. קֶצֶב טוֹב וְחִלּוּפוֹ קוֹצֵב. רֵעֶיךָ
דּוֹפְקִים בְּקוֹל עָצֵב. רְצוֹת נִדְבָתָם וּבְקִרְבָּם הִתְיַצֵּב:

באור ע״ם

באווילִגט אונ הָאבִּין גישְׁרִיעֶן פאר גָאט אַזוֹ וויא בְּנֵי בֵית דִּינָן גיהאפּט גיוואָרֶען פאר אונזערע זינד ומה אונ וואס קאן זיך שְׁטארקין אגרויסר אָדער אַקליינער ודוי ער זאל מְסַדֵּר זיין ודוי אונ תְּפִלָּה מִתְפַּלֵּל זיין צו גָאט בָּרוּךְ הוּא וואס רוּעט צווישען דיא מַלְאָכִים וואס זעריין אַן גערופען עִירִין קַדִּישִׁין וחלתי איך פארכט מיך אונ האב מוֹרָא צו שרייען פר די כַּחֲנָה זעק דאס גישרייא פון מיין תְּפִלָּה צו רֵיידין פאר גָאט ב״ה וואס ער ווייסט אונ קלערט אלע הערצער חסר מיר זיינען גימינערט פון חֲסָדִים אונ מַעֲשִׂים טוֹבִים אונ גימערט מיט אום ריינקייט פון עֲבֵירוֹת חן ווי אזוי קאן איך גיפינען חֵן מיט מיין תְּפִלָּה טוב עס איז גוט דיך אן צו רופען מיט אַגרויס הַארץ דאס הייסט מיט כַּוָּונָה מיטין גאנצין הארצין טרחם זייערע עֲבֵירוֹת פאר גיב אונ גיב זיי זייער פַּרְנָסָה יקר דיין טייערר חֶסֶד זאל אויף מיר גיגרייסט ווערין יען פון וועגין דו זאלסט פר נעמן מיין תְּפִלָּה מיט ליבשאפט כהגון ווי איך וואלט גיהאט גוטע מִדּוֹת אונ בין מִתְפַּלֵּל מיט גאנצער כַּוָּונָה כזקן זאלסט אן נעמען מיין תְּפִלָּה אזוי וויא אַזָקֵן אונ איך גיוואונט מִתְפַּלֵּל צו זיין אונ ניט וויא אַגוֹלֶם להחשב עס זאל חָשׁוּב זיין פאר דיר מיין גיבראכן הארץ איך זאל ניט פר שעמט ווערין לרוחתי אן דיין דער בארימקייט גידיינק אונ זאלסט זיך ניט פר הוילען פון מיין תְּפִלָּה מרובים אונזער בדערפעניש איז פיל מיר קאנען ניט אויס זאגען כ׳קוצר מֵחֲמַת אונזער קליינעם שֵׂכֶל אונ גרויס ביטער הארץ נגדך פר דיר אונזר באשעפר וואס דו האסט אונז באשאפין פון ליים איז אלין אנטפלעקט נוהג דו בִּיסט אונזר פירער אונ אונזר היטער קול דאס קול פון דיין כֹּחַ בִּשְׁעַת מַתַּן תּוֹרָה האט אויס גיהאקט פלאם פייער קצב אויס גיזעצטע זאכין צו גוטין אונ פאר קערט זעצטו אויך אויס רעיך די פרומע קלאפין אן אונ דיינן מִתְפַּלֵּל מיט אמרויערינ קול רצות זייא מְקַבֵּל בְּרָצוֹן זייער תְּפִלָּה אונ זאלסט רוען צווישען זיי

שוקדים

(השלמה ע״ם)

שׁוֹקְדִים בְּצוֹם לִבָּם לְהַכְנִיעַ. שְׁאוֹנָם מְזַעֵם בַּחֲדָרֶיךָ תַּצְנִיעַ. תּוֹבְעִים בְּלַחַשׁ שָׂפָה לְהָנִיעַ. תַּאֲוָתָם אָנָּא תַמְנִיעַ: שִׁמְךָ אֱלֹהִים חַיִּים מִתְפָּאֵר. לְחַיִּים טוֹבִים מִמְּךָ נִשְׁאָר. מְקוֹר חַיִּים עִמְּךָ מִתְבָּאֵר. הַבִּיטָה וַעֲנֵנוּ וְעֵינֵינוּ הָאֵר:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת. מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן. מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לַפּוֹשְׁעִים עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וָרוּחַ. לֹא כְרָעָתָם תִּגְמוֹל: אֵל הוֹרֵיתָ לָּנוּ לוֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זְכָר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם. וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ: וַיַּעֲבוֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה: וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ:

אַל תָּבֹא בְמִשְׁפָּט עִמָּנוּ כִּי לֹא יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָל חָי. תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ: תָּבוֹא לְפָנֶיךָ אֶנְקַת אָסִיר כְּגוֹדֶל זְרוֹעֲךָ הוֹתֵר בְּנֵי תְמוּתָה: אֲדֹנָי שִׁמְעָה בְקוֹלֵנוּ תִּהְיֶינָה אָזְנֶיךָ

באור ע״ס

שוקדים זיי איילין מיט תעניתים זיי זאלין זייער הארץ מכניע זיין שאונם זייער ברומונג זאלסטו ניט פאר בארגין אין דיינע חדרים תובעים זיי בעטין זייער תפלה שטיל נאר מיט דיא לעפצין שאקלען זיי תאותם זייער גילוסטיקייט וואס זייא באדארפין זאלסטו ניט פאר מיידין שמך דיין נאמען לעבעדיגער גאט ווערט מיט פרומע באשיינט לחיים צו היים טובים זאלין מיר פון דיר איבער בלייבין מקור אקוואל פון לעבין ווערט מיט דיר באשיידעט הביטה דרום בעטין מיר דיך זעה אונ ענטפער אונזער תפלה אונ דער לייכט אונזערע אויגען אין דיין תורה: אל מלך דער גאט וואס זיצט אויף די שטול פון דער בארעמונג מתנהג אונ פירט זיך מיט גינאד מוחל ער פאר גיט דיא זינד פון זיין פאלק מעביר ער פארט איבער דיא ערשטע זינד מרבה מחילה ער מערט מוחל צו זיין צו דיא זינדיגע וסליחה אונ פאר געבונג צו די פושעים עושה צדקות ער טוט גירעכטיקייט מיט אלע מענשן. ניט נאך זייער שלעכטיקייט טוט ער זייא באצאלין אל הורית לנו דו גאט האסט אונז גילערינט צו זאגין די דרייצעהן מדות זכר לנו היום דרום גידיינק אונז היינט דעם זיכערהייט פון די דרייצעהן מדות כהודעת לעניו מקדם אזו וויא דו האסט גימאכט וויסען פון פריער צו משה רבינו וואס ער ווערט אן גערופין עניו כמו שכתוב אזו וויא דער פסוק זאגט וירד יי בענן ויתיצב עמו שם גאט האט גענידערט אין וואלקען אונ האט זיך גישטעלט בייא אים דארטען ויקרא אונ משה רופט מיט דעם נאמען גאט ויעבור אונ גאט ב״ה האט איבער געפירט איין רוח נבואה אויף זיין פנים פון משה ויקרא אונ ער האט גערופען דיא שלש עשרה מדות יי יי וגו׳:

קַשֻּׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ: תְּהִי נָא אָזְנְךָ קַשֶּׁבֶת וְעֵינֶיךָ פְּקוּחוֹת עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל: כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים כֵּן תְּרַחֵם יְיָ עָלֵינוּ: לַייָ הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: סְלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הֵנָּה וְשָׁם נֶאֱמַר: וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ: הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שֹׁמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ:

ג סליחה מיוסד ע"פ תשר"ק כפול. ולבסוף שם המחבר שלמה הקטן והצעיר

אלהינו ואלהי אבותינו

תָּבֹא לְפָנֶיךָ שַׁוְעַת חִנּוּן. תְּהִי נָא אָזְנְךָ קַשֶּׁבֶת תַּחֲנוּן. שְׁמָעָה יְיָ צֶדֶק הַקְשִׁיבָה רִנּוּן. שָׁר מֵישָׁרִים וּמַעְלִים מֵרִנּוּן: רֹאשׁ לְהָרִים נִכְלַמְנוּ בּוֹשְׁנוּ. רֵיחַ נִרְדֵּנוּ כִּי הִבְאַשְׁנוּ. קִלְקַלְנוּ יְשָׁרִים וְתוֹרוֹת שֶׁבָּשְׁנוּ. קַרְקַע פָּנֵינוּ בְּבֵן כִּבְשָׁנוּ: צַר וּמָצוֹק מִכָּל צַד. צֹאן נִדָּחָה מֵאֵין מְצַד. פָּנָה לְיָמִין וַיִּגְזוֹר מֵעֵצַד. פַּחַד מִשְּׂמֹאל וְצִיד הַצָּד: עֵינֶיךָ רוֹאוֹת תִּהְיֶינָה פְקוּחוֹת. עוֹנִי וְעִנּוּי מְצָרוֹת הַמְתוּחוֹת. סֶפֶד לְרִנָּה וּלְרִצּוּי תוֹכָחוֹת. סִבּוֹת וַהֲפוֹךְ בִּדְרָכֶיךָ הַנְּכוֹחוֹת: נְתַנְנוּ בַּעֲוֹנֵינוּ לְשִׁבְיִ וְלַבִּזָּה. נֶחְנוּ מְלָכֵינוּ כֹּהֲנֵינוּ לְבוּזָה. מָרוֹם נִכְבָּדוֹת וְאַהֲבָה עַזָּה. מִגְרַת לָאָרֶץ לְשַׁמָּה וּלְעִזָּה: לֹא חִלִּינוּ פָנֶיךָ לְהַפִּיל תְּחִנָּה. לְהַשְׂכִּיל בַּאֲמִתֶּךָ מַעֲלוֹת צַחֲנָה. כָּלִינוּ כִּסְדוֹם בְּשֵׁפֶל קוֹל הַטַּחֲנָה. כִּמְעַט רֶגַע לוּלֵי תַחְנָה: יֶתֶר הַפְּלֵטָה לְהַשְׁאִיר חַסְתָּ. יָתֵד וְגָדֵר תַּתָּה וְכָנַסְתָּ. טִלְטַלְתָּנוּ

ב א ו ר ע"ס

תבא לפניך עס זאל קומען פאר דיר דאס גישרייא פון אונזער תפלה תהי נא דיינע אויערן זאלין פאר נעמען דאס גיבעט שמעה ה' הער צוא גאט גירעכטיקייט פאר נעם געזאנג שר מישרים דו זעהסט נאר אין גוטע מעשים אונ ניט אין מעשים רעים וואס לייט ריידען פון זייא ראש להרים דעם קאפ אויף הייבען שעמען מיר זיך ריח נרדנו ריח דעם ריח פון אונזערע גוטע מעשים האבין מיר קיילע גימאכט קלקלנו מיר האבין מקלקל גיוועו רעכט פארטיגע זאכען אונ דיא צווייא תורות האבין מיר געמאכט וויא גרייזען קרקע דרום האבין מיר אונזער פנים באהאלטען אין דער ערד פאר בושה ספד לרנה די קלאג קער אום צו גיזאנג אונ דיא שטראף צו באווילונג אזו וויא דיינע רעכט פארטיגע וועגין זיינען מרום דיא הויכע גיערליכטע דאס איז ירושלים אונ דיא שטארקע ליבשאפט מגרת לארץ האסטו אראפ גיווארפען צו דער ערד צו וויסט אונ גישפעט לא חלינו מיר האבין ניט גיבעטין דיין פנים מתפלל צוא זיין פאר דיר להשכיל באמתך צו קליגען אין דיין אמת דאס איז די תורה האבין מיר ניט געקליגט מחמת עס איז אויף גיגאנגען דאס מיאוסקייט פון דעם יצה"ר אונ האט ניט גילאזט אונז קליגען אין דיין תורה כלינו מיר וואלטין פאר לענד געווארין אזו וויא סדום אין איין רגע איבער דעם וואס מיר האבין זיך משפיל גיוועו פון צו לערנען אין דער תורה כמעט ווען מיר וואלטען ניט גיבעטין דיך יתר הפלטה דאס איבער בלייבונג איבער צוא לאזען האסטו רחמנות געהאט יתד וגדר אפלאקען אונ איין צאם דאס איז דער יצה"ר האסטו אונז באשאפען טלטלתנו דוא

(השלמה ע"ס)

כנגד שלש מאות. טירת כוכב בגללנו רמסת: חבל חבלנו מעל למעול. חבלנו מעול אל עול. זכור צוית בלי לגעול. זרוים לקבץ ובם לבעול: ואתה אחרי כל הבא. ודאי וצדיק ולנו הדבה. היום כמאז בלי סבה. הננו לפניך באשמה רבה: דלת עם לקלס וחרוף. דחופים סחופים נתונים לטרוף. גלות ושעבוד בנסיון וצרוף. גלגל בחסד לסליחה ותרוף: ברחמיך עוד ברבבות עתים. בך נושע קים והושעתים. אלה מרחוק יבאו כתים. ואלה מצפון ציים וכתים: שלך הם עבדיך ועמך. לבב כימי קדם מנעימך. משכנו אחריך שימנו ברשומך. הכל חפצים ליראה את שמך: הקטן לאלף גדל רחומנו. והצעיר לגוי להעצים בתחומנו. יחד ככל צדקותיך לרחמנו.
ישב נא אפך ותנחמנו:

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עשה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול: אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כהודעת לענו מקדם. כמו שכתוב. וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי:

ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

באור צ"ם

האסט אונז פאר וואגילט אנטקעגין די דרייא עבירות וואס דו האסט ממאס גיוועזען עבודת גלולים גלוי עריות שפיכות דמים טירת דעם געלוסטיגן היכל האסטו וועגין אונז צוא טראטין חבל מיר האבין גינומען משכנות פון עניים אונ אלמנות אונ האבען ניט אום גיקערט דאס האבין מיר געטאן צו פעלשין דיין תורה זכור געדיינק וואס דוא האסט געשריבען אין דער תורה אז דו וועסט אונז ניט ממאס זיין זרוים לקבץ אונ ווידער האסטו אונז צו גענזאגט דיא ישראל וואס זיינען פאר שפרייט זאלסטו איין זאמלען אונ אן זייא הערשען ואתה אחרי אונ נאך דעם אלעם וואס עס איז אויף אונז גיקומען ביסטו דער צדיק בודאי אונ צו אונז איז די שאנד היום הייגט אזו וויא פריער אן איין פאר ביינונג הננו מיר זיינען פאר דיר אין גרויס זינד ברחמיך אזו וויא דו האסט אונז גיהאלפין אין פיל צייטען זאלסטו אונז נאך העלפין מיט דיין רחמים בך נושע מיט דיר זאלין מיר געהאלפען ווערין קיים זייא מקיים דיין בטחון דעם פסוק והושעתים איך וועל זייא העלפין אלה די ישראל פון וייטען וועלין קומען פון כתים ואלה אונ די פון צפון זייט וועלין אויך קומען פון די מדינות ציים אונ כתים אונ וועלין געבין איין שבח והודיה פאר דיר שלך הם זייא זיינען דיינע קנעכט אונ דיין פאלק לבב זייא מחבב אזוא וויא פריערדיגע צייטין דיינע ישראל וואס זינגען פאר דיר שירות ותשבחות משכנו ציא אונז ארויס נאך דיר מאך אונז דיינע פאר צייכינטע הכל חפצים מיר אלע באגערין צו פארכטען זיך פאר דיין נאמען הקטן דאס איבער בלייבונג פון אונז זאלסטו גרייסען אז דער קליינער מענש זאל זיין צו טויזנטען יחד אונ דאס אלץ זאלסטו טאן פון וועגין דיין גירעכטיקייט צוא דער באריטען אונז ישב עס זאל זיך אוועק קערין דיין צארין אונ זאלסט אונז מרחם זיין:

(השלמה ע"ם)
במוצאי

ד פזמון מיוסד ע״פ א״ב — הכל קאי על הזמנים שאחר החורבן וכפי ההגה״ה דלמעלה

בְּמוֹצָאֵי מְנוּחָה קִדַּמְנוּךָ תְּחִלָּה. הַט אָזְנְךָ מִמָּרוֹם יוֹשֵׁב תְּהִלָּה. לִשְׁמֹעַ אֶל הָרִנָּה וְאֶל הַתְּפִלָּה: אֶת יְמִין עוֹז עוֹרְרָה לַעֲשׂוֹת חָיִל. בְּצֶדֶק נֶעֱקַד וְנִשְׁחַט תְּמוּרוֹ אַיִל. גְּנֹן נָא גִּזְעוֹ בְּזַעֲקָם בְּעוֹד לָיִל. לשמוע: דְּרֹשׁ נָא דּוֹרְשֶׁיךָ בְּדָרְשָׁם פָּנֶיךָ. הִדָּרֶשׁ לָמוֹ מִשְּׁמֵי מְעוֹנֶךָ. וּלְשַׁוְעַת חַנּוּנָם אַל תַּעְלֵם אָזְנֶךָ. לשמוע: זוֹחֲלִים וְרוֹעֲדִים מִיּוֹם בּוֹאֶךָ. חָלִים כִּמְבַכִּירָה מְעֻבֶּרֶת מַשְׂאֶךָ. טְנוּפָם מְחֵה נָא וְיוֹדוּ פִלְאֶךָ. לשמוע: יוֹצֵר אַתָּה לְכָל יְצִיר נוֹצָר. כּוֹנַנְתָּ מֵאָז תֶּרֶף לְחַלְּצָם מִמֵּצָר. לְחָנְנָם

באור ע״ט

במוצאי מנוחה אום מוצאי שבת האבן מיר אן געהויבן מתפלל זיין פאר דיר הט אזנך נייג דיין אויער פון דעם הימעל יושב גאט ברוך הוא וואס זיצט און ווארט אויף דיא לויב פון די ישראל לשמוע דו זאלסט צו הערין צו דעם גיזאנג און צו דער תפלה: את ימין עוז דר וועק דיין רעכטע האנד צו טאן שטארקייט קעגין שטן בצדק אין דעם זכות פון יצחק וואס ער איז גיווארן גיבונדן און צום סוף איז געקויפט גיווארן אויף זיין ארט איין באראן גנן נא באשיץ און דער בארעם זיינע קינדער מיט זייער געשריי אז עס איז נאך פאר טאג. לשמוע: דרש נא פארשט דיינע ישראל וואס זיי פארשטן דיין פנים מיט תפלות הדרש ווער געפארשט צו זיי פון הימעל פון דיין וואונונג ולשועת און צום געשרייא פון זייער גיבעט

משלי מוסר

במוצאי מנוחה קדמנוך תחלה וכו׳ למשל עס וואר איין מאהל צווייא קרעמער וואס זייא פלעגין האנדלען מיט איין אגולניק אויף קאנטע. איין קרעמער איז גיוועזין איין קלוגער האט ער אב געצאלט דעם אלטען חוב און האט תיכף גיבארגט איין נייע הקפה. איז אזוי דער שטייגער גיוועזין בעצאלט דיא אלטע און מען בארגט איין נייע קאנטע. דער אנדערער קרעמער האט אזוי נים גיטאן. ער האט בעצאלט דעם אלטען חוב און איז גיקומען אין אפאר חדשים ארום שפעטער בארגין נייע סחורה האט אים דער אגולניק גיזאגט אז אן געלט קען ער אים קיין סחורה נים געבין. אזוי דאס זעלבע שבת קדש איז אצאל טאג אזוי שטייט אין מדרש ויקהל. דאס וואס מען פעלט דיא גאנצע וואך געגין השם יתברך דארף מען באצאלין שבת קדש מים תורה מיט תפלה דרום זאגט מען במוצאי מנוחה קדמנוך תחלה דאס הייסט וויא עס איז ארוים דער יום מנוחה פון שבת קדש זייגען מיר תיכף גיקומען אנייע קאנטע מאכין לשמוע אל הרנה פון שבת קדש ואל התפלה וואס מיר ווילין ווייטער בארגין בייא דיר גאט ב״ה:

זאלסטו נים פאר הולען דיינע אויערין. לשמוע: זוחלים זייא שרעקין זיך און ציטערין פון דעם טאג פון דיין קומען צום יום הדין חלים עס נעמט זייא אן אציטערניש אזוי וויא איין אשה וואס האט דאס ערסטע קינד מעוברת פון דיין פייערדיגען צארען טנופם זייערע עונות פאר גיב זייא ויודו וועלין זייא לויבען דיינע וואונדער. לשמוע: יוצר אתה דו בּיסט דער באשעפער צו אלע באשעפעניש כוננת דו האסט אן געבריים תשובה צו איין רפואה זייא מציל צו זיין לחננם זאלסט זייא געבין איין מתנת חנם פון דעם אוצר וואס איז געהיט צו דיא צדיקים. לשמוע

הנם מאוצר המנצר. לשמוע: מרום אם עצמו פשעי קהלך. נא סגבם מאוצר המוכן בזבולך. עדיך להון חנם באים אליך. לשמוע: פנה נא אל התלאות ואל להטאות. צדק צועקך מפליא פלאות. קשב נא חנונם אלהים יי צבאות. לשמוע: רצה עתירתם בעמדם בלילות. שעה נא ברצון כקרבן כליל ועולות. תראם נסיך עושה גדולות. לשמוע: במוצאי:

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול: אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כהודעת לענו מקדם. כמו שכתוב. וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי:

ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נוצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

אל תזכר לנו עונות ראשונים מהר יקדמונו רחמיך כי דלונו מאד: חטאת נעורינו ופשעינו אל תזכור כחסדך זכר לנו אתה למען טובך יי:

זכור רחמיך יי וחסדיך כי מעולם המה: זכרנו יי ברצון עמך פקדנו בישועתך:

משלי מוסר

אל תזכר לנו עונות ראשונים דער מאן אונז ניט דיא ערשטע זינד. דעם פסוק וועלין מיר פאר שטיין מיט איין משל. איין פאטער האט איין מאל פאר זאגט זיין קינד אז ער זאל זיך ניט גיין באדין אין וואסער. אונ ער האט איהם ניט גיפאלגט. אונ ער איז זיך דווקא גיגאנגען באדין. אונ ער האט גישוואומען אין וואסער אין טיפעניש ביז וואנען ער האט זיך שיער דער טרונקן. מען האט איהם פון וואסער ארויס גיצויגען אן איין אטעם. אונ צוא וואונדעם פון ארויסן שטיין וואס ער האט אין וואסער אן גיט אפן.

באור ע"ם

מרום הויכער גאט ווען זיי האבן זיך גישטארקט ביז צום הימעל דיא זינד פון דיין קהל ישראל נא סגבם מיר בעטין דיך שטארק זייא פון דעם אוצר וואס איז אן געברייט אין דיין הימעל עדיך דיין עדה קומט צו דיר דוא זאלסט זיי געבין איין מתנת חנם. לשמוע: פנה נא קער זיך צו אונזערע מידעקייט אונ ניט צו זינד צדק מאך גירעכט דיא וואס שרייען צו גאט וואס טוט וואונדער קשב נא פאר נעם זייער גיבעט גאט איבער אלע הערשאפט. לשמוע: רצה עתירתם באווילינ זייער תפלה אונ זייער אויף שטיין ביי נאכט שעה נא קער זיך צו זייער תפלה ברצון אזו ווי א קרבן עולה וואס עס ווערט פאר ברענט אויף דעם מזבח תראם נסיך זאלסטו זייא ווייזען דיינע נסים וואס דוא טוסט גרויסע וואונדער. לשמוע אל הרנה ואל התפלה זאלסט צו הערין צום גיזאנג אונ צו דער תפלה:

אל תזכר לנו דו זאלסט אונז ניט גידיינקען די ערשטע זינד מהר באלד זאלסטו פעדערין דיינע דער בארימקייט ווארום מיר זיינען זייער פאר ארעמט חטאת דיא זינד פון אונזער יוגענד זאלסטו אונז ניט גדיינקען אזו וויא דיין גינאד זכר גדיינק אונז וועגין דיין גוטהייט גאט זכור גדיינק דיין דער בארעמיקייט גאט ב"ה וחסדיך אונ דיינע חסדים ווארום פון אייביג זייען

(השלמה ע"ם)

זְכוֹר עֲדָתְךָ קָנִיתָ קֶּדֶם גָּאַלְתָּ שֵׁבֶט נַחֲלָתֶךָ הַר צִיּוֹן זֶה שָׁכַנְתָּ בּוֹ: זְכוֹר יְיָ חִבַּת יְרוּשָׁלָיִם אַהֲבַת צִיּוֹן אַל תִּשְׁכַּח לָנֶצַח: אַתָּה תָקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי עֵת לְחֶנְנָהּ כִּי בָא מוֹעֵד: זְכוֹר יְיָ לִבְנֵי אֱדוֹם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלָיִם הָאֹמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוֹד בָּהּ: זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בָּךְ וַתְּדַבֵּר אֲלֵיהֶם אַרְבֶּה אֶת זַרְעֲכֶם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמָיִם וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֶתֵּן לְזַרְעֲכֶם וְנָחֲלוּ לְעוֹלָם: זְכוֹר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב

אַל תֵּפֶן אֶ״ קְשִׁי הָעָם הַזֶּה וְאֶל רִשְׁעוֹ וְאֶל חַטָּאתוֹ:

אַל נָא תָשֵׁת עָלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נוֹאַלְנוּ וַאֲשֶׁר חָטָאנוּ:

חָטָאנוּ צוּרֵנוּ סְלַח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ:

זְכוֹר לָנוּ בְּרִית אָבוֹת כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקוֹב וְאַף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר:

זְכוֹר לָנוּ בְּרִית רִאשׁוֹנִים כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ:

עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמָה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ. וְאַף גַּם זֹאת בִּהְיוֹתָם בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיהֶם לֹא

באור ע״ט

זיינן זיי זכרנו יי געדיינק אונז אין גוטען ווילען דיין פאלק פקדנו אונ גידיינק אונז אין דיין הילף זכור גידיינק דיין געמיין וואס דוא האסט באשאפען זייא אין דער מחשבה איידער דיא וועלט איז באשאפען געווארען גאלת שבט דוא האסט אויס געלייזט דיינע שבטים פון מצרים הר ציון געדיינק היינט אויף דעם בארג ציון וואס דו האסט גערוט אין אים לייז אונז אויס כדי דוא זאלסטווידער רוען אויף אים זכור יי גדיינק נאט ב״ה דאס ליבשאפט פון ירושלים אהבת דאס ליבשאפט פון דער שטאט ציון זאלסטו ניט פאר געסין אויף אייביג אתה דוא זאלסט אויף שטיין מרחם זיין דיא שטאט ציון כי עת עס איז שוין צייט איר צו דר בארימען ווארום דיא צייט פון דער גאולה איז שוין זכור לאברהם געדיינק צו דיינע קנעכט אברהם יצחק וישראל אשר וואס דו האסט גישווארין צו זיי ביי דיר ותדבר אונ האסט צו זיי גירעט איך וועל מערין אייערע קינדער אזו ווי דיא שטערין אין הימל וכל הארץ אונ גאר דאס לאנד וואס איך האב צו געזאגט וועל איך געבין אויף אייביג צו אייערע קינדער זכור לעבדיך גדיינק צוא אברהם יצחק מיט יעקב אל תפן דו זאלסט זיך ניט קערן צום הארטן אקין פון דעם פאלק אל רשעו צו זיין רשעות פון במזיד אונ זיינע חטאים בשוגג: חטאנו מיר האבען גיזינדיגט אונזר שטארקער פאר גיב אונז אונזער באשעפער:

זכור לנו געדיינק אונז דיא זיכערהייט פון אונזערע אבות אזו וויא דו האסט גיזאגט וזכרתי אונ איך וועל גידיינקען מיין זיכערהייט פון יעקב אונ אויך פון יצחק אונ אויך פון אברהם אונ דאס לאנד וועל איך גידיינקען זכור לנו גידיינק אונז דיין זיכערהייט פון דיא ערסטע אזו וויא דו האסט צו געזאגט וזכרתי אונ איך וועל גידיינקען צו זייא די זיכערהייט פון די ערסטע אשר וואס איך האב אויס גיצויגען זייא פון דעם לאנד מצרים לעיני פאר דיא אויגען פון דיא פעלקער להיות צו זיין פאר אגאט צוא זייא אני יי איך בין גאט עשה טוא

משלי מוסר

מען האט אים בצווענגין אין ליילעכער ביז וואנען מען האט אים דיא וואטער ארויס גינאסין פון הא״ז וכדומה אונ מען האט גיפונען אין אים ארוחת חיים. דער פאטער האט זיך דער פון דער וואוכס איז ער גיקומען צוא לויפין האסטיק מיט אין ראפניק איהם שטארק צוא בעטראפין וואס ער האט איהם ניט גיפאלגט. דא האבין קלוגע מענטשין צוא אים גיזאגט עס איז יעצט ניט קיין צייט מען זאל זיך מיט איהם אפ רעכענען פאר זיינע זינד. מען דארף אין דער גיך רופן צוא

מאסתים ולא געלתים לכלותם להפר בריתי אתם כי אני יי אלהיהם: המצא לנו בבקשתנו כמה שכתוב. ובקשתם משם את יי אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך: מול את לבבנו לאהבה את שמך כמה שכתוב. ומל יי אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יי אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חייך: זרוק עלינו מים טהורים וטהרנו כמה שכתוב. וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם: מחה פשעינו כעב וכענן כמה שכתוב. מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאתיך שובה אלי כי גאלתיך: מחה פשעינו למענך כאשר אמרת אנכי אנכי הוא מוחה פשעיך למעני וחטאתיך לא אזכור: הלבן חטאינו כשלג וכצמר כמה שכתוב. לכו נא ונוכחה יאמר יי אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו אם יאדימו כתולע כצמר יהיו: רחם עלינו ואל תשחיתנו כמה שכתוב. כי אל רחום יי אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבותיך אשר

משלי מוסר

צוא איהם אין דאנקבאר מען זאל איהם זיינע וואונדין פאר היילין אונ לאזין איהם ער זאל ווערין געזונד אזוי וויא פריער. דער נאך ווען מען איהם קענען בעשטראפן פאר דיא זינד. דאס זעלבע זאגען מיר צוא השם יתברך אל תזכר לנו עונות ראשונים דוא זאלסט אונז ניט דער מאנען דיא עבירות פון ערשטען. כי דלונו מאד מיר זיינען זייער אב גיצערט אונ ארעם אונ פאר יאגט. דרום מהר יקדמונו רחמיך אונז מוז ריען אין דער גיך ערבארעמען מיט רחמנות ווארום מיר זיינען יעצט זייער פאר שוואכט:

באור ע"ט

מיט אונז אזו וויא דוא האסט מבטיח געווען אונז אין פסוק דורך משה רבינו לא מאסתים איך האב זיי ניט פאר מיאוסת אונ ניט אויס געשפייען לכלותם צוא פאר לענדין זייא צוא פאר שטערין מיין זיכערהייט מיט זייא כי אני ווארום איך בין זייער גאט המצא ווער גיפונען צו אונז אין אונזר גיבעט אזו וויא עס שטייט געשריבען ובקשתם משם אונ איר וועט זוכין

פון דארטין אייער גאט ומצאת אונ דו וועסט געפינען אז דו וועסט אים פארשטן מיטן גאנצן הארץ אונ מיטין גאנצין נפש מול פאר שנייד אונזערע הערצער מען זאל ליב האבען דיין היילגען נאמן כמו שכתוב אזו וויא עס שטייט געשריבען ומל יי גאט ב"ה וועט פאר שניידען דיינע הערצער ואת לבב אונ דיא הערצער פון דיינע קינדער לאהבה כדי איר זאלט ליב האבין דיין גאט בכל מיטין גאנצין הארצין אונ מיטין גאנצין נפש וועגין דיין לעבין זרוק שפריינג אויף אונז ריין וואסער אונ ריינינג אונז אזו וויא עס שטייט געשריבען וזרקתי אונ איך וועל שפריינגען אויף אייך ריינע וואסער וטהרתם וועט איר ריין ווערין פון אלע אייערע אום ריינקייט ומכל אונ פון אלע אייערע אום ווירדיקייט אטהר אתכם וועל איך ריינגען אייך מחה מעק אויס אונזערע זינד אזו וויא אוואלקין אזו וויא עס שטייט געשריבין מחיתי איך האב אפ גימעקט וויא אוואלקין דיינע עבירות אונ וויא אנעביל דיינע חטאים שובה אלי קער דיך אום צו מיר ווארום איך האב דיך אויס געלייזט מחה מעק אויס אונזערע זינד פון במזיד אזו וויא דו האסט גיזאגט אנכי אנכי איך מעק אויס דיינע זינד פון במזיד פון מיין כבוד וועגין וחטאתיך אונ דיינע עבירות פון בשוגג וועל איך שוין ניט דער מאנען הלבן מאך ווייס אונזערע חטאים אזו ווי ווייסע וואל אזו ווי עס שטייט גישריבין לכו נא גייט לאמיר זיך מתוכח זיין איינער מיטין אנדערין אזו זאגט גאט אם יהיו אויב אייערע זינד זיינען אזו וויא רויטע פאדים וועלין זייא ווייס ווערין וויא שנייא אם יאדימו אונ אויב די זינד וועלין זיין רויט וויא אקארמעזין וועלין זייא ווערין ווייס אזו וויא ווייסע וואל רחם עלינו דער בארעם זיך איבער אונז אונ פאר דארב אונז ניט אזו ווי עס שטייט גישריבין כי אל גאט ב"ה איז דער בארעמיג לא ירפך ער וועט ניט לאזין דיר שלאף ווערין אונ ניט פאר דארבען דיך ולא ישכח אונ וועט ניט פאר געסין

נִשְׁבַּע לָהֶם: קַבֵּץ נִדָּחֵינוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. אִם יִהְיֶה נִדַּחֲךָ בִּקְצֵה הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יְקַבֶּצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקָּחֶךָ: הָשֵׁב שְׁבוּתֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. וְשָׁב יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתְךָ וְרִחֲמֶךָ וְשָׁב וְקִבֶּצְךָ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר הֱפִיצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה: תְּבִיאֵנוּ אֶל הַר קָדְשֶׁךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בְּבֵית תְּפִלָּתֶךָ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. וַהֲבִיאוֹתִים אֶל הַר קָדְשִׁי וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי עוֹלוֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקָּרֵא לְכָל הָעַמִּים:

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ: הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם: אַל תַּשְׁלִיכֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קָדְשְׁךָ אַל תִּקַּח מִמֶּנּוּ: אַל תַּשְׁלִיכֵנוּ לְעֵת זִקְנָה כִּכְלוֹת כֹּחֵנוּ אַל תַּעַזְבֵנוּ: אַל תַּעַזְבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אַל תִּרְחַק מִמֶּנּוּ: עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שׂוֹנְאֵינוּ וְיֵבֹשׁוּ כִּי אַתָּה יְיָ עֲזַרְתָּנוּ וְנִחַמְתָּנוּ: אֲמָרֵינוּ הַאֲזִינָה יְיָ בִּינָה הֲגִיגֵנוּ: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִינוּ וְהֶגְיוֹן לִבֵּנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ: כִּי לְךָ יְיָ הוֹחָלְנוּ אַתָּה תַעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ:

באור ע"ט

דעם זיכערהייט פון דיא אבות אשר נשבע וואס ער האט געשווארין צו זייא קבץ זאמעל איין אונזערע פאר שטויסענע אזו וויא עס שטייט גישריבין אם יהיה ווען זייא וועלין זיין דיינע פאר שטויסענע אין ענדע פון הימל משם פון דארטין וועט ער דיך איין זאמלען גאט דיין גאט אונ פון דארטין וועט ער געמען דיך השב קער אום אונזר ווידער קערונג אונ דער בארים דיך אויף אונז אזו ווי עס שטייט גישריבין ושב יי אלהיך וכו׳: תביאנו דו זאלסט אונז ברייננן צו דיין היליגין בארג ושמחנו אונ דו וועסט דער פרייען אונז אין דעם הויז וואו די תפלות גייען ארויף אזו וויא עס שטייט גישריבין והביאותים אונ איך וועל ברייננען זייא צום היליגין בארג אונ וועל דער פרייען זייא אין דעם בית המקדש עולותיהם זייערע קרבנות וועלין זיין צו רצון אויף דעם מזבח כי ביתי ווארום מיין הויז וועט אן גערופען ווערין בית תפלה צו אלע פעלקער:

שמע קולנו הער צו אונזער קול גאט אונזער גאט חוס דער בארעם זיך איבער אונז וקבל אונ זייא מקבל מיט רחמים אונ מיט רצון אונזערע תפלות השיבנו יי קער אונז אום גאט ב״ה צו דיר וועלין מיר זיך אויך אום קערין צו דיר חדש באנייא אונזערע טעג אזו וויא פון לאנג איז גיוועזן אל תשליכנו רבש״ע דוא זאלסט ניט אוועק ווארפין אונז פון דיר ורוח אונ דיא היילגע נשמה זאלסטו ניט אוועק נעמען פון אונז אל תשליכנו דוא זאלסט ניט אוועק ווארפין אונז אויף דער עלטער ככלות אז אונזער כח גייט אויס זאלסטו ניט פאר לאזין אונז אל תעזבנו זאלסט אונז ניט פאר לאזין גאט אונזער גאט אל תרחק דו זאלסט ניט דער ווייטערין זיך פון אונז עשה טוא מיט אונז אצייכין צו גוטין ויראו וועלין זייא זעהען אז דוא האסט אונז מוחל גיוועזן דיא עבירות כי אתה יי ווארום דוא גאט האסט שוין כמה פעמים אונז גיהאלפען אונ מנחם גיוועזן פון צרות אמרינו אונזער זאגין פאר נעם גאט פאר שטייא אונזערע רייד יהיו לרצון עס זאל זיין צו רצון דיא רייד פון אונזער מויל ויגיון אונ דיא מחשבה פון דעם

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ. שֶׁאֵין אֲנַחְנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ. אֲבָל אֲנַחְנוּ וַאֲבוֹתֵינוּ חָטָאנוּ:

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דֹפִי: הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר: יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. נִאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף: רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תִּעַבְנוּ. תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ: סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

הכל קאי על הזמנים שאחר החורבן וכפי הסגה"ה דלמעלה

אָשַׁמְנוּ מִכָּל עָם. בֹּשְׁנוּ מִכָּל דּוֹר. גָּלָה מִמֶּנּוּ מָשׂוֹשׂ. דָּוָה לִבֵּנוּ בַּחֲטָאֵינוּ. הָחְבַּל אִוּוּיֵנוּ. וְנִפְרַע פְּאֵרֵנוּ. זְבוּל בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ. חָרַב בַּעֲוֹנֵינוּ. טִירָתֵנוּ הָיְתָה לְשַׁמָּה. יְפִי אַדְמָתֵנוּ לְזָרִים. כֹּחֵנוּ לְנָכְרִים:

באור ע"ט

צוזנו יי ווארום צו דיר גאט האבן מיר געהאפט אתה תענה און דו ענטפערסט גאט אונזער גאט: אלהינו ואלהי אונזער גאט און דער גאט פון אונזערע עלטערין תבוא עס זאל קומען פאר דיר אונזערע תפלות ואל תתעלם און דו זאלסט ניט פאר הוילין זיך פון אונזער גיבעט שאין אנחנו ווארום מיר זיינען ניט קיין עזות פנימער וקשי עורף און ניט הארטע אקין לומר לפניך מיר זאלין זאגין פאר דיר אונזער גאט און גאט פון אונזערע עלטערין צדיקים אנחנו אז מיר זיינען צדיקים און האבין ניט געזינדיגט אבל אבער באמת האבין מיר יוא געזינדיגט: הארץ זאל זיין פאר דיר גאט ב"ה אונזער באשעפער און אונזער אויס לייזער כי לך

אשמנו מיר האבן געשולדיגט בשוגג בגדנו מיר האבן גיפעלשט במזיד גזלנו מיר האבן גיגזלת דברנו דופי מיר האבין גירעט שלעכטץ העוינו מיר האבין פאר קרימט והרשענו מיר האבין בייז גיטאן זדנו מיר האבין געמוטוויליגט חמסנו מיר האבין מיט גיוואלד גענומען פרעמדע האב טפלנו שקר מיר האבין זיך באהעפט פאלש צו טאן יעצנו רע מיר האבין מענשין שלעכטע עצות גיגעבין כדי אונז זאל גוט זיין כזבנו מיר האבין ליגען גיזאגט לצנו מיר. האבין גישפעט פון ערליכע לייט מרדנו מיר האבין מורד גיוועזן אן דיר נאצנו מיר האבין דער צערינט דיך סררנו מיר האבין אפ גיקערט פון דיר עוינו מיר האבין פאר דארבען אונזערע מעשים פשענו מיר האבין פאר בראכין צררנו מיר האבין אן גיטאן צרות ארימע לייט קשינו עורף מיר האבין זיך הארטע אקין גימאכט קיינעם ניט צו פאלגען רשענו מיר האבין דעם וואס האט אונז גישטראפט געזידילט מיר האבין צו אים גיזאגט דו ביסט נאך מעהר רשע פאר אונז שחתנו מיר זיינען גיוועז נואפים תעבנו מיר האבין נאך אנדערע אויך געבראכט צו ניאוף תעינו מיר האבין אראפ גיבלאנזעט תעתענו מיר האבין גימאכט זיך שלעכט אין דר מחשבה: סרנו מיר האבין אפ גיקערט פון דיינע גוטע מצות און משפטים ולא עס האט אונז גאר ניט גיטויגט ואתה און דו ביסט גירעכט אויף דאס וואס אויף אונז איז געקומען כי אמת ווארום דוא האסט בודאי אמת גיטאן און מיר האבין געשולדיגט:

אשמנו מכל עם מיר האבין זיך מער פון אלע פעלקער פאר שולדיגט בושנו מיר שעמען זיך פיל מער פון אלע געבירד גלה עס איז פאר טריבין פון אונז דיא פרייד דוה דאס הארץ טוט אונז וויא פון אונזערע זינד החבל עס איז פאר דארבען געווארען אונזער גלוסטיקייט ונפרע און עס איז פאר שטערט געווארן אונזר שיינקייט זבול אונזער בית

ועדין לא שבנו מטעותנו. היך נעיז פנינו ונקשה ערפנו. לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל אנחנו ואבותינו חטאנו:

אשמנו. בגדנו. גזלנו. דברנו דופי: העוינו. והרשענו. זדנו. חמסנו. טפלנו שקר: יעצנו רע. כזבנו. לצנו. מרדנו. נאצנו. סררנו. עוינו. פשענו. צררנו. קשינו ערף: רשענו. שחתנו. תעבנו. תעינו. תעתענו: סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו. ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

לעינינו עשקו עמלנו. ממשך וממורט ממנו. נתנו עלם עלינו סבלנו על שכמנו. עבדים משלו בנו. פורק אין מידם. צרות רבות סבבונו. קראנוך יי אלהינו. רחקת ממנו בעונינו. שבנו מאחריך. תעינו ואבדנו:

ועדין לא שבנו מטעותנו. היך נעיז פנינו ונקשה ערפנו. לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל אנחנו ואבותינו חטאנו:

אשמנו. בגדנו. גזלנו. דברנו דופי: העוינו. והרשענו. זדנו. חמסנו. טפלנו שקר: יעצנו רע. כזבנו. לצנו. מרדנו. נאצנו. סררנו. עוינו. פשענו. צררנו. קשינו ערף: רשענו. שחתנו. תעבנו. תעינו. תעתענו: סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו. ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

הרשענו ופשענו לכן לא נושענו. ותן בלבנו לעזוב דרך רשע וחיש לנו ישע, ככתוב על יד נביאך יעזוב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו וישב אל יי וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח:

באור ע״ט

המקדש איז חרוב געווארען איבער אונזערע זינד מירתנו אונזערע פאלאצין זיינען פאר וויסט געווארען יופי דאס שענסטע פון אונזער לאנד איז אריין גיקומען אין די הענד פון די בבליים אונ מיר האבין עגמת נפש צו זעהן דאס כחנו אונ וואס מיר האבין עפים פאר ארבעט איז אוועק גיגעבין צו די היידען:

ועדין לא שבנו אונ מיר האבין זיך ניט אום גיקערט פון אונזר טעות היך נעיז וויקאנן מיר מעיז זיין אונזר פנים ונקשה אונ נאך הארט מאכין אונזר זאקין איין גישפארט זיין לומר צוא זאגין פאר דיר אונזער גאט אונ דער גאט פון אונזערע עלטערין צדיקים מיר זיינען צדיקים אונ האבין ניט גיזינדיגט אבל אבער דער אמת איז אז מיר האבין בוודאי גיזינדיגט:

לעינינו עשקו פאר אונזערע אויגען האט מען אוועק גיגזלת אונזער בית המקדש וואס מיר האבין אזו לאנג געארבעט האט מען מיט אמאל אוועק גענומען סבלנו איז גיוועזן דער יאך אויף אונזערע אקסלען קראנוך מיר האבין גירופען דיך אונזער גאט רחקת דו האסט זיך דער ווייטערט פון אונז איבער אונזערע זינד שבנו מיר האבין אראפ גיבלאנזעט פון דיר תעינו דאריבער זיינען מיר פאר לארען:

הרשענו ופשענו מיר האבין גיזינדיגט במזיד דאריבער זיינען מיר ניט גיהאלפין גיווארין ותן בלבנו אונ דו זאלסט געבין אין אונזרע הערצר מיר זאלין פאר לאזין דעם שלעכטין וועג וחיש אונ אייל צו אונז הילף ככתוב אזו וויא דוא האסט אן גישריבין דורך דיינע נביאים יעזוב דער רשע זאל פאר לאזין זיין שלעכטין וועג ואיש און אונ דער אום רעכטער מאן זיינע שלעכטע מחשבות וישוב אונ זאל זיך אום קערין צוא גאט וועט זיך גאט אויף אים דער

(השלמה ע״ט)

בארימען

משיח צדקך אמר לפניך. שגיאות מי יבין מנסתרות נקני: נקנו יי אלהינו מכל פשעינו וטהרנו מכל טמאותינו וזרוק עלינו מים טהורים וטהרנו. ככתוב על יד נביאך וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם:

מיכה עבדך אמר לפניך. מי אל כמוך נשא עון ועובר על פשע לשארית נחלתו. לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא: ישוב ירחמנו יכבוש עונותינו. ותשליך במצולות ים כל חטאתם: תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם:

דניאל איש חמודות שוע לפניך הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

עזרא הסופר אמר לפניך. אלהי בשתי ונכלמתי להרים אלהי פני אליך כי עונותינו רבו למעלה ראש ואשמתנו גדלה עד לשמים: ואתה אלהינו אלוה סליחות חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ואמת ולא עזבתנו: אל תעזבנו

באור ע"ט

בארימען ואל אלהינו אונ צו אונזער גאט ווארום ער וועט מערין צו פאר געבין:

משיח צדקך דוד דער גיזאלבטער מלך האט גיזאגט פאר דיר שגיאות דיא עבירות פון בשוגג ווער קאן זיך קלערין אונ פאר שטיין מנסתרות פון פאר בארגענע עבירות וואס איך וויים גאר ניט אויב איך האב גיזינדיגט מאך מיר ריין נקני מאך אונז ריין אונזער גאט פון אלע אונזערע זינד וטהרנו אונ זייא אונז מטהר פון אונזערע טומאות וזרוק אונ שפריינג אויף אונז ריין וואסער וטהרנו אונ זייא אונז מטהר אזו וויא דו האסט גישריבין דורך דיינע נביאים וזרקתי עליכם איך וועל שפריינגען אויף אייך ריין וואסער אונ וועל אייך רייניגען פון אייערע טומאות אונ פון אייערע עבודת כוכבים וועל איך רייניגען אייך:

מיכה, עבדך מיכה הנביא דיין קנעכט האט גיזאגט פאר דיר מי אל ווער איז אזו אשטארקער גאט וויא דו וואס פאר טראגט עבירות ועובר אונ לאזט איבער אויף דיא זינד צוא דעם וואס מאכט זיך קליין פאר גאט לא החזיק ער שטארקט ניט אויף אייביג זיין צארין ווארום ער האט ליב חסד ישוב ער וועט ווידער דער בארימען אונ ער וועט אראפ קוועטשין דיא שאל פון דיא עבירות ותשליך אונ דוא וועסט אריין ווארפען אין טיפענעש פון ים אלע זינד תתן דו טוסט אמת געבין פון זכות יעקב אונ חסד פון זכות אברהם וואס דוא האסט געשווארען צו אונזערע אבות פון לאנג:

דניאל כו' דניאל דער געלוסטיגר מענש האט געשריען פאר דיר הטה מיין גאט נייג צוא דיין אויער אונ הער פקח עפין דיינע אויגען אונ זעה אונזער וויסטיקייט והעיר אונ זעה דיא שטאט וואס דיין נאמען איז אויף איר אן גערופען געווארען כי לא ווארום ניט אויף אונזערע צדקות ווארפין מיר אונזער גיבעט אויף דיר כי על נאר אויף דיין רחמים די גרויסע. גאט הער. גאט פאר גיב. גאט פאר נעם ועשה אונ טוא אל תאחר ניט פאר זאם פון דיינט וועגין מיין גאט כי שמך ווארום דיין נאמען איז אן גערופען אויף דיין שטאט אונ אויף דיין פאלק:

עזרא הסופר עזרא הסופר האט גיזאגט פאר דיר אלהי מיין גאט איך שעם מיך אויף צו הייבין מיין פנים צו דיר כי עונותינו רבו ווארום אונזערע עונות זייגען געגרייסט גיווארין העכר פון קאפ ואשמתנו אונ אונזערע זינד זייגען גרויס ביז צום הימל ואתה אונ דו דער גאט וואס פר

(השלמה צ"ם) גיבט

אבינו. ואל תטשנו בוראנו. ואל תזניחנו יוצרנו. ואל תעש עמנו כלה כחטאתינו: וקים לנו יי אלהינו את הדבר שהבטחתנו בקבלה על ידי ירמיהו חוזך כאמור בימים ההם ובעת ההיא נאם יי יבקש את עון ישראל ואיננו ואת חטאת יהודה ולא תמצאינה כי אסלח לאשר אשאיר: עמך ונחלתך רעבי טובך צמאי חסדך תאבי ישעך. יכירו וידעו כי ליי אלהינו הרחמים והסליחות:

אל רחום שמך. אל חנון שמך. בנו נקרא שמך. יי עשה למען שמך: עשה למען אמתך. עשה למען בריתך. עשה למען גדלך ותפארתך. עשה למען דתך. עשה למען הודך. עשה למען ועודך. עשה למען זכרך. עשה למען חסדך. עשה למען טובך. עשה למען יחודך. עשה למען כבודך. עשה למען למודך. עשה למען מלכותך. עשה למען נצחך. עשה למען סודך. עשה למען עזך. עשה למען פארך. עשה למען צדקתך. עשה למען קדשתך. עשה למען רחמיך הרבים. עשה למען שכינתך. עשה למען תהלתך. עשה למען אוהביך שוכני עפר. עשה למען אברהם יצחק ויעקב. עשה למען משה ואהרן. עשה למען דוד ושלמה. עשה

באור ע"ט

גיבסט חנון דער בארעמיגר וואס דער ליינגערט זיין צארין אונ טוט פיל חסד מיט אמת אונ האסט אונז ניט פאר לאזין אל תעזבנו אונזר פאטר אונזער באשעפער זאלסט אונז ניט פאר לאזין ואל תעש אונ זאלסט אונז ניט פאר לענדין אזו ווי אונזערע עבירות וקים לנו זאלסט אונז מקים זיין וואס דו האסט אונז צו געזאגט דורך דיין נביא ירמיה בימים אין דיא טעג אונ אין דער צייט זאגט גאט יבוקש וועט מען זוכין דיא עבירות פון בית ישראל אונ זייא וועלין ניט זיין ואת אונ די חטאים פון יהודה אונ מען וועט ניט גיפינען כי ווארום איך וועל פאר געבין צו די וואס וועט איבער בלייבין עמך דיין פאלק אונ דיין נחלה רעבי זייגען הונגעריג צו דיין גוטס צמאי זיינען דאר־שטיג צו דיינע חסדים תאבי זייא גי־וכטין דיין הילף יכירו זיי זאלין דער קאנען אונ זאלין וויסין אז צו גאט איז דער רחמנות מיט פאר געבונג:

אל רחום שמך גאט דער בארעמיגער איז דיין נאמען אל חנון גאט דער לייט זעליגער איז דיין נאמען בנו נקרא אן אונז ווערט גערופין דיין נאמען ה' עשה גאט ב"ה טוא פון וועגין דיין הייליגען נאמען עשה למען אמתך טוא פון וועגין דיין ווארהייט למען בריתך טוא פון וועגין דיין זיכערהייט למען גדלך טוא פון וועגין דיין אכפערקייט אונ דיין שיינהייט למען דתך טוא פון וועגין דיין תורה למען הודך טוא פון וועגין דיין לויב למען ועודך טוא פון וועגין בית המקדש וואס דו פלעגסט זיך באצייגען צוא דיא ישראל דרינען למען זכרך טוא פון וועגין דיין געדעכינעש למען חסדך טוא פון וועגין דיין חסד למען טובך טוא פון וועגין דיין גוטסקייט למען יחודך טוא פון וועגין וואס מיר זיינען דיך מיחד צווייא מאל אין טאג אונ זאגען שמע ישראל למען כבודך טוא פון וועגין דיין כבוד למען למודך טוא פון וועגין דיא וואס זייא זיצען אונ לערנען דיין תורה למען מלכותך טוא פון וועגין דיין מלכות אז מען זאל דער קענען דיין השגחה אויף דער וועלט למען נצחך טוא פון וועגין דיין הייליגען נאמען וואס ער איז לנצח נצחים למען סודך טוא פון וועגין דיינע פארכטיגע צדיקים וואס שטייט אויף זייא (סוד ה' ליראיו) למען עוזך טוא פון וועגין דיין תורה למען פארך טוא פון וועגין דיינע ישראל וואס עס שטייט אויף זיי (ישראל אשר בך אתפאר) למען צדקתך טוא פון וועגין דיינע צדקות למען קדושתך טוא פון וועגין דיין הייליקייט למען רחמיך טוא פון וועגין דיין פיל רחמנות למען שכינתך טוא פון וועגין דיין שכינה למען תהלתך טוא פון וועגין דיין לויב למען אוהביך טוא פון וועגין דיינע ליבע צדיקים וואס זיי רוען שוין אין דער ערד למען אברהם טוא פון וועגין אונזערע אבות אברהם יצחק ויעקב למען משה טוא פון וועגין משה מיט אהרן למען דוד טוא פון וועגין דוד המלך מיט זיין זון שלמה

לְמַעַן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמָמוֹת הֵיכָלֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן הֲרִיסוּת מִזְבְּחֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן הֲרוּגִים עַל שֵׁם קָדְשֶׁךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יִחוּדֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל קִדּוּשׁ שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יוֹנְקֵי שָׁדַיִם שֶׁלֹּא חָטְאוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן גְּמוּלֵי חָלָב שֶׁלֹּא פָשְׁעוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן תִּינוֹקוֹת שֶׁל בֵּית רַבָּן. עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעֲנֵנוּ. עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֱלֹהֵינוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אָבִינוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ דוֹרְשֵׁנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ הָאֵל הַנֶּאֱמָן עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ וָתִיק וְחָסִיד עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ זַךְ וְיָשָׁר עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ חַי וְקַיָּם עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ טוֹב וּמֵטִיב עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ יוֹדֵעַ יֵצֶר עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ כּוֹבֵשׁ כְּעָסִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ לוֹבֵשׁ צְדָקוֹת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ נוֹרָא וְנִשְׂגָּב עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ סוֹלֵחַ וּמוֹחֵל עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ עוֹנֶה בְּעֵת רָצוֹן עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ פּוֹדֶה וּמַצִּיל עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ צַדִּיק וְיָשָׁר עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ קָרוֹב לְקוֹרְאָיו עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ רַחוּם וְחַנּוּן עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ שׁוֹמֵעַ אֶל אֶבְיוֹנִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ תּוֹמֵךְ תְּמִימִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ פַּחַד יִצְחָק עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֲבִיר יַעֲקֹב עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ עֶזְרַת הַשְּׁבָטִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ מִשְׂגַּב אִמָּהוֹת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ קָשֶׁה

באור ע״ם

המלך למען ירושלים טוא פון וועגין דיין הייליגע שטאט ירושלים למען ציון טוא פון וועגין ציון דאס רואונג פון דיין כבוד למען שממות טוא פון וועגין דיין היכל וואס עס איז פאר וויסט למען הריסות טוא פון וועגין דעם צו פירונג דיין ביהמ״ק למען הרוגים טוא פון וועגין די וואס זיי זיינען גיהרגת גיווארין בשעת חורבן ביהמ״ק איבער דיין הייליגין נאמען למען טבוחים טוא פון וועגין די וואס זיינען גישעכט גיווארין איבער דיין איינציגען נאמען בשעת חורבן ביהמ״ק למען באי באש טוא פון וועגין דיא וואס זיינען גיקומען אין פייער אונ וואסער זיי זאלין הייליגען דיין נאמען למען יונקי שדים טוא פון וועגין דיא זייגענדיגע קינדער וואס זייא האבין ניט גענזינדיגט למען גמולי חלב טוא פון וועגין די קינדער וואס מען האט זיי אנטוויינט וואס זיי זינדיגין ניט במזיד למען תינוקות טוא פון וועגין דיא גרעסערע קינדער וואס זייא גייען צום מלמד אונ דאס קול פון זייער לערנען שפאלט אלע הימלען עשה למענך טוא פון דיינט וועגין אז ניט פון אונזערט וועגין עשה למענך והושיענו טוא פון דיינט וועגין אונ העלף אונז שוין:

עננו יי עננו ענטפער אונז גאט עננו אלהינו עננו אונזער גאט ענטפער אונז אבינו אונזער פאטער ענטפער אונז בוראנו עננו אונזער באשעפער ענטפער אונז גואלנו עננו אונזער דער לייזער ענטפער אונז דורשנו אונזער פארשטער ענטפער אונז האל הנאמן באגלייבטער גאט ענטפר אונז ותיק וחסיד ענטפער אונז גאט וואס דו ווערסט אן גערופין ותיק וחסיד זך וישר ענטפער אונז ריינר אונ רעכט פארטיגער חי וקים לעבעדיגער גאט באשטעטיגער גאט ענטפער אונז טוב ומטיב יודע גוטער גאט וואס דו ווייסט דיא גידאנקען ענטפער אונז כובש כעסים ענטפער אונז גאט וואס דו האלסט איין דעם צארין לובש צדקות ענטפער אונז גאט וואס איז אן געקלייט מיט גירעכטיקייט עננו מלך מלכי המלכים ענטפער אונז מלך איבער אלע קיניגען נורא ונשגב ענטפער אונז פארכטיגער אונ גרויסער גאט סולח ומוחל ענטפער אונז דוא וואס פאר גיבסט דיא עבירות עונה בעת רצון ענטפער אונז וואס דו ענטפערסט תמיד אין דער צייט פון רצון ענטפער אונז פודה ומציל ענטפער אונז אויס לייזער אונ באשירמער עננו צדיק וישר ענטפער אונז גאט וואס דו ווערסט אן גירופין צדיק וישר קרוב לקוראיו ענטפער אונז גאט וואס דוא ביסט נאהענט צו דיא וואס זייא רופען דיך רחום וחנון ענטפער אונז דער בארעמיגער גאט אונ לייט זעליגער שומע אל אביונים ענטפער אונז דער דא הערט צוא דיא אביונים תומך תמימים

(השלמה ע״ם) ענטפער

לְכָעוּס עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ רַךְ לִרְצוֹת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ הָעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֲבִי יְתוֹמִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ דַּיַּן אַלְמָנוֹת עֲנֵנוּ:

מִי שֶׁעָנָה לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְיִצְחָק בְּנוֹ כְּשֶׁנֶּעֱקַד עַל גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְיַעֲקֹב בְּבֵית אֵל הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְיוֹסֵף בְּבֵית הָאֲסוּרִים הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לַאֲבוֹתֵינוּ עַל יַם סוּף הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְמשֶׁה בְּחוֹרֵב הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְאַהֲרֹן בַּמַּחְתָּה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְפִינְחָס בְּקוּמוֹ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לִיהוֹשֻׁעַ בַּגִּלְגָּל הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לִשְׁמוּאֵל בַּמִּצְפָּה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְדָוִד וּשְׁלֹמֹה בְנוֹ בִּירוּשָׁלָיִם הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְאֵלִיָּהוּ בְּהַר הַכַּרְמֶל הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לֶאֱלִישָׁע בִּירִיחוֹ הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְיוֹנָה בִּמְעֵי הַדָּגָה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּחָלְיוֹ הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לַחֲנַנְיָה מִישָׁאֵל וַעֲזַרְיָה בְּתוֹךְ כִּבְשַׁן הָאֵשׁ הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְדָנִיֵּאל בְּגוֹב הָאֲרָיוֹת הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְמָרְדְּכַי וְאֶסְתֵּר

באור ע"ט

ענטפער אונז וואס רעהנט אונטער דיא פרומע לייט קשה לכעוס ענטפער אונז וואס דוא ביסט שווער צו דער צערענען דיך רך לרצות ענטפער אונז וואס דו ביסט וויך צום איבער בעטין אלהי אברהם ענטפער אונז גאט פון אברהם אבינו פחד יצחק ענטפער אונז גאט וואס אונזער פאטער יצחק האט זיך גיפארכט פאר דיר אביר יעקב ענטפער אונז דער וואס האט געשטארקט אונזער פאטער יעקב משגב אמהות ענטפער אונז גאט דער באשיצער פון אונזערע מוטערס (שרה רבקה רחל ולאה) עזרת השבטים ענטפער אונז גאט וואס דוא ביסט גיוועזן דיא הילף פון שבטים אין זייערע מלחמות אבי יתומים ענטפער. אונז דוא ביסט אפאטער פון דיא יתומים ענטפער אונז דין אלמנות ענטפער אונז דוא ביסט אדין פון אלמנות ענטפער אונז:

מי שענה לאברהם אבינו ווער עס האט גיענטפערט צו אברהם אונזער פאטער אויף דעם בארג מוריה דער זאל אונז ענטפערין מי שענה ווער עס האט גיענטפערט צוא זיין זון יצחק אז ער איז געווארן גיבונדין אויף דעם מזבח דער זאל אונז ענטפערין מי שענה ליעקב ווער עס האט גיענטפערט צו יעקב אבינו אין בית אל דער זאל אונז ענטפערין מי שענה ליוסף ווער עס האט גיענטפערט צו יוסף אין דער תפיסה דער זאל אונז ענטפערין מי שענה לאבותינו ווער עס האט גיענטפערט צו אונזערע עלטערין ביי דעם ים סוף דער זאל אונז ענטפערין מי שענה למשה ווער עס האט גיענטפערט צו משה רבינו אין חורב דאס איז הר סיני דער זאל אונז ענטפערין מי שענה לאהרן במחתה ווער עס האט גיענטפערט צו אהרן הכהן מיט דעם פייער פאן בשעת המגפה פון קרח דער זאל אונז ענטפערין מי שענה לפינחס ווער עס האט גיענטפערט צו פינחס אז ער האט דער שלאגין דעם נשיא זמרי בן סלוא מיט דער מדינית דער זאל אונז ענטפערין מי שענה ליהושע ווער עס האט גיענטפערט צו יהושע אין גלגל דער זאל אונז ענטפערין מי שענה לשמואל ווער עס האט גיענטפערט צו שמואל אין מצפה דער זאל אונז ענטפערין מי שענה לדוד ווער עס האט גיענטפערט צו דוד מיט זיין זון שלמה המלך אין ירושלים דער זאל אונז ענטפערין מי שענה לאליהו ווער עס האט גיענטפערט צו אליהו הנביא אויף דעם הר הכרמל דער זאל אונז ענטפערין מי שענה לאלישע ווער עס האט גיענטפערט צו אלישע הנביא אין יריחו דר זאל אונז ענטפערין מי שענה ווער עס האט גיענטפערט צו יונה אין די גידערים פון גרויסין פיש דער זאל אונז ענטפערין מי שענה ווער עס האט גיענטפערט צו חזקיהו המלך פון שבט יהודה דער זאל אונז ענטפערין מי שענה ווער עס האט גיענטפערט צו חנניה מישאל און עזריה אז מען האט זיי ארײן געווארפין אין קאלך אויבען דער זאל אונז ענטפערין מי שענה ווער עס האט

בשושן הבירה הוא יעננו. מי שענה לעזרא בגולה הוא יעננו. מי שענה לכל הצדיקים והחסידים והתמימים והישרים הוא יעננו:

רחמנא דעני לעניי עננא. רחמנא דעני לתבירי לבא עננא. רחמנא דעני למכיכי רוחא עננא. רחמנא עננא. רחמנא חוס. רחמנא פרוק. רחמנא שזיב. רחמנא רחם עלן. השתא בעגלא ובזמן קריב:

רחום וחנון חטאתי לפניך יי מלא רחמים רחם עלי וקבל תחנוני: יי אל באפך תוכיחני ואל בחמתך תיסרני: חנני יי כי אמלל אני רפאני יי כי נבהלו עצמי: ונפשי נבהלה מאד ואתה יי עד מתי: שובה יי חלצה נפשי הושיעני למען חסדך: כי אין במות זכרך בשאול מי יודה לך: יגעתי באנחתי אשחה בכל לילה מטתי בדמעתי ערשי אמסה: עששה מכעס עיני עתקה בכל צוררי: סורו ממני כל פעלי און כי שמע יי קול בכיי: שמע יי תחנתי יי תפלתי יקח: יבשו ויבהלו מאד כל איבי ישבו יבשו רגע:

מחי ומסי ממית ומחיה. מסיק מן שאול לחיי עלמא. ברא כד חטי אבוהי לקיה. אבוהי דחים אסי לכאביה. עבדא דמריד נפיק בקולר. מריה תאיב ותביר קולריה. ברך בוכרך אנן וחטינן קמך. הא רוי נפשין בגידין מררין. עבדך אנן ומרודנן קמך. הא בבזתא. הא בשביה. הא במלקיותא. במטו מנך ברחמך דנפישין. אסי לכאבין דתקוף עלן. עד דלא נהוי גמירא בשביה:

מכניסי רחמים. הכניסו רחמינו. לפני בעל הרחמים: משמיעי תפלה. השמיעו תפלתנו. לפני שומע תפלה: משמיעי צעקה. השמיעו צעקתנו. לפני

באור ע״ט

געענטפערט צוא דניאל אז מען האט אים אריין געווארפין אין לייבען גרוב דער זאל אונז ענטפערין מי שענה ווער עס האט געענטפערט צו מרדכי מיט אסתר אין שושן הבירה דר זאל אונז ענטפערין מי שענה ווער עס האט געענטפערט צו עזרא אין דער גולה פון בבל דער זאל אונז ענטפערין מי שענה ווער עס האט געענטפערט צוא אלע צדיקים אונ חסידים אונ גאנץ פרומע אונ צו רעכט פארטיגע דער זאל אונז ענטפערין:

רחמנא דעני דער בארעמיגר גאט וואס דוא ענטפערסט צו ארימע לייט ענטפער אונז רחמנא דעני דער בארעמיגר וואס דו ענטפערסט צו די צובראכענע הערצר ענטפר אונז רחמנא דעני דער בארמיגער וואס דו ענטפערסט צו די צו שטיינגע הערצר ענטפר אונז רחמנא עננא דער בארעמיגר ענטפר רחמנא חוס דער בארעמיגר באשיין רחמנא שזיב דער בארעמיגער העלף רחמנא דער בארעמיגר זייא זיך מרחם איבער אונז השתא איצונד באלד אין אקורצע צייט:

מחי ומסי ער שלאגט אונ היילט ממית ער טייט אונ מאכט לעבעדיג מסיק ער ברייננט ארויף פון גרוב צו אייביג לעבין ברא אקינד אז ער זינדיגט שלאגט אים דער פאטער אבוהי אז דער פאטר דער בארימט זיך היילט ער דעם וויטאג עבדא אקנעכט אז ער איז מורד אן אהערין גייט ער אין קייטין מריה אבער אז דער העער דער בארימט זיך צו ברעכט ער דיא קייטין ברך מיר זיינען אן גערופין (בני בכורי ישראל) עלצטער זון. מיר האבין גזינדיגט פאר דיר הא רוי מיר האבין אן גיזעט אונזערע לייבער מיט ביטערע קרייטיכר עבדך מיר זיינען ווידער דיינע קנעכט אונ האבין מורד גיוועזן פאר דיר במטו מיר בעטין דיך מיט דיין גרויס רחמים אסי הייל צו אונזר וויטאג וואס עס האט זיך גישטארקט אויף אונז אונ בויא דעם בית המקדש עד דלא מיר זאלין ניט ווערין פאר לארען:

מכניסי רחמים דיא מלאכים וואס זיי ברייננען די דער בארעמיקייט הכניסו ברייננט אונזער דער בארמיקייט פאר גאט ב״ה וואס ער ווערט אן גירופין בעל הרחמים משמיעי די מלאכים וואס מאכין הערין תפלות אונ גישריי מאכט הערין אונזער תפלה אונ גישריי פאר

(השלמה ע׳ט) גאט

שׁוֹמֵעַ צְעָקָה: מַכְנִיסֵי דִמְעָה. הַכְנִיסוּ דִמְעוֹתֵינוּ. לִפְנֵי מֶלֶךְ מִתְרַצֶּה בִּדְמָעוֹת: הִשְׁתַּדְּלוּ וְהַרְבּוּ תְּחִנָּה וּבַקָּשָׁה. לִפְנֵי מֶלֶךְ אֵל רָם וְנִשָּׂא: הַזְכִּירוּ לְפָנָיו. הַשְׁמִיעוּ לְפָנָיו תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים שֶׁל שׁוֹכְנֵי עָפָר. יִזְכּוֹר אַהֲבָתָם וִיחַיֶּה זַרְעָם שֶׁלֹּא תֹאבַד שְׁאֵרִית יַעֲקֹב. כִּי צֹאן רוֹעֶה נֶאֱמָן הָיָה לְחֶרְפָּה. יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד לְמָשָׁל וְלִשְׁנִינָה. מַהֵר עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ. וּפְדֵנוּ מִכָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְהוֹשִׁיעָה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ וְעַמֶּךָ:

מָרָן דְּבִשְׁמַיָּא. לָךְ מִתְחַנַּנָּן. כְּבַר שִׁבְיָה. דְּמִתְחַנַּן לְשַׁבְיֵהּ. כֻּלְּהוֹן בְּנֵי שִׁבְיָה. בְּכַסְפָּא מִתְפָּרְקִין. וְעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמֵי וּבְתַחֲנוּנֵי. הַב לָן שְׁאֶלְתִּין וּבָעוּתִין. דְּלָא נֶהְדַּר רֵיקָם מִן קֳדָמָךְ:

מָרָן דְּבִשְׁמַיָּא לָךְ מִתְחַנַּנָּן. כְּעַבְדָּא דְּמִתְחַנַּן לְמָרֵיהּ. עֲשִׁיקֵי אֲנָן וּבַחֲשׁוֹכָא שָׁרִינָן. מְרִירָן נַפְשִׁין מֵעַקְתִין דִּנְפִישִׁין. חֵילָא לֵית בָּן לְרַצּוּיָךְ מָרָן. עֲבִיד בְּדִיל קַיָּמָא דִּגְזַרְתְּ עִם אֲבָהָתָנָא:

שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל. שְׁמוֹר שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל. וְאַל יֹאבַד יִשְׂרָאֵל. הָאוֹמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל:

שׁוֹמֵר גּוֹי אֶחָד. שְׁמוֹר שְׁאֵרִית עַם אֶחָד. וְאַל יֹאבַד גּוֹי אֶחָד. הַמְיַחֲדִים שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

שׁוֹמֵר גּוֹי קָדוֹשׁ. שְׁמוֹר שְׁאֵרִית עַם קָדוֹשׁ. וְאַל יֹאבַד גּוֹי קָדוֹשׁ. הַמְשַׁלְּשִׁים בְּשָׁלֹשׁ קְדֻשּׁוֹת לְקָדוֹשׁ:

באור ע"ט

גאט וואס הערט צו תפלות אונ גישריי מכניסי די מלאכים וואס זיי ברייגגן די טרערין ברייננגט ארייז דיא טרערין לפני פאר גאט ברוך הוא דער קיניג וואס ער ווערט איבער גיבעטין מיט טרערין אז מען לאזט טרערין מיטין גאנצין הארץ ווארום דיא טויערין פון טרערין זיינען ניט פאר שלאסין השתדלו זייט זיך משתדל אונ מערט גיבעט אונ באגערונג פארין מלך וואס ער ווערט גערופין (אל רם ונשא). הזכירו דער מאנט פאר אים השמיעו מאכט הערין פאר אים תורה אונ מעשים טובים פון די אבות וואס זיי רוען אין דער ערד יזכור ער זאל גידיינקען זייער ליבשאפט אונ זאל דער נערין זייערע קינדער שלא תאבד עס זאל ניט פאר לארען ווערין דאס איבער בלייבונג פון יעקב כי צאן רועה ווארום די ישראל זיינען אן גערופין צאן פון משה רבינו וואס ער איז גיוועזן (רועה נאמן) אבגלייבטער רועה זייא זיינען גיווארין צוא חרפות ובושות אין חורבן צו אלעמען ישראל די ישראל זיינען גיווארין אין הורבן צו איין משל אונ צו אבייד מהר עננו ניך אונ באלד ענטפער אונז גאט אונזער העלפער והושיעה אונ העלף מיט דיין גרויס רחמים משיח דיין גירעכטין משיח אונ דיין פאלק:

מרן דבשמיא הער גאט פון הימל צו דיר בעטין מיר כבר שביה וויא איין געפאנגענר בעט זיך ביי דעם וואס עס האט אים גיפאנגען כולהון בני שביה אלע גיפאנגענע ווערין אויס גילייזט מיט געלד ועמך ישראל אונ דיין פאלק ישראל דיינע קנעכט מיט רחמים אונ גיבעט הב לן גיב אונז אונזר באגער אונ אונזערע גיבעט דלא נהדר מיר זאלין זיך ניט אום קערין ליידיג פון פאר דיר:

מרן דבשמיא דער גאט וואס ער איז אין הימל צוא דיר בעטין מיר כעבדא אזו וויא א קנעכט בעט דעם הער חילא לית בן מיר האבין שוין קיין כח ניט צוא בעטין דיך עביד בדיל קימא הער גאט טוא וועגין דיין זיכערהייט וואס דוא האסט פאר זיכערט אונזערע עלטערין:

מִתְרַצֶּה בְּרַחֲמִים וּמִתְפַּיֵּס בְּתַחֲנוּנִים. הִתְרַצֶּה וְהִתְפַּיֵּס לְדוֹר עָנִי כִּי אֵין עוֹזֵר: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וָחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

וַאֲנַחְנוּ לֹא נֵדַע מַה נַּעֲשֶׂה כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ: זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה: יְהִי חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: אַל תִּזְכָּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשׁוֹנִים מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד: חָנֵּנוּ יְיָ חָנֵּנוּ כִּי רַב שָׂבַעְנוּ בוּז: בְּרֹגֶז רַחֵם תִּזְכּוֹר כִּי הוּא יָדַע יִצְרֵנוּ זָכוּר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ: עָזְרֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:

בכל יום אחר הסליחות אומר הש״ץ קדיש תתקבל:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵיהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא דִּי בְרָא כִרְעוּתֵיהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵיהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא:

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵיהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלָּא (בעשי״ת וּלְעֵלָּא) מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

תִּתְקַבַּל צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן דְּכָל יִשְׂרָאֵל קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

סליחות ליום שני

אומרים אשרי ח״ק ואח״כ אומרים זה:

לְךָ יְיָ הַצְּדָקָה וְלָנוּ בֹּשֶׁת הַפָּנִים: מַה נִּתְאוֹנֵן וּמַה נֹּאמַר מַה נְּדַבֵּר וּמַה נִּצְטַדָּק: נַחְפְּשָׂה דְרָכֵינוּ וְנַחְקֹרָה וְנָשׁוּבָה אֵלֶיךָ כִּי יְמִינְךָ פְשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים: לֹא בְחֶסֶד וְלֹא בְמַעֲשִׂים בָּאנוּ לְפָנֶיךָ. כְּדַלִּים וּכְרָשִׁים דָּפַקְנוּ דְלָתֶיךָ: דְּלָתֶיךָ דָּפַקְנוּ רַחוּם וְחַנּוּן. נָא אַל תְּשִׁיבֵנוּ רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ: מִלְּפָנֶיךָ מַלְכֵּנוּ רֵיקָם אַל תְּשִׁיבֵנוּ. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה עָדֶיךָ כָּל בָּשָׂר יָבֹאוּ: יָבוֹא כָל בָּשָׂר לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ יְיָ: יָבֹאוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ יְיָ וִיכַבְּדוּ לִשְׁמֶךָ: בֹּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרָעָה נִבְרְכָה לִפְנֵי יְיָ עֹשֵׂנוּ: נָבוֹאָה לְמִשְׁכְּנוֹתָיו נִשְׁתַּחֲוֶה לַהֲדֹם רַגְלָיו: בֹּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה חֲצֵרֹתָיו בִּתְהִלָּה הוֹדוּ לוֹ בָּרְכוּ שְׁמוֹ: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: הִשְׁתַּחֲווּ לַיְיָ בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ חִילוּ מִפָּנָיו כָּל הָאָרֶץ: וַאֲנַחְנוּ בְּרוֹב חַסְדְּךָ נָבוֹא בֵיתֶךָ נִשְׁתַּחֲוֶה אֶל הֵיכַל קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ: נִשְׁתַּחֲוֶה אֶל הֵיכַל קָדְשְׁךָ וְנוֹדֶה אֶת שְׁמֶךָ עַל חַסְדְּךָ וְעַל אֲמִתֶּךָ כִּי הִגְדַּלְתָּ עַל כָּל שִׁמְךָ אִמְרָתֶךָ: לְכוּ נְרַנְּנָה לַיְיָ נָרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ: נְקַדְּמָה פָנָיו בְּתוֹדָה בִּזְמִרוֹת נָרִיעַ לוֹ: אֲשֶׁר יַחְדָּו נַמְתִּיק סוֹד בְּבֵית אֱלֹהִים נְהַלֵּךְ בְּרָגֶשׁ: אֵל נַעֲרָץ בְּסוֹד קְדוֹשִׁים רַבָּה וְנוֹרָא עַל כָּל סְבִיבָיו: שְׂאוּ יְדֵכֶם קֹדֶשׁ וּבָרְכוּ אֶת

דאס טייטש פון לך ה׳ הצדקה ביז ורב חסד לכל קוראיך גיפינט מען אין סליחות ליום ראשון:

(השלמה ע״ט)

יי: הנה ברכו את יי כל עבדי יי העומדים בבית יי בלילות: אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורתיך: אשר לו הים והוא עשהו ויבשת ידיו יצרו: אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות הרים לו: אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש: ויודו שמים פלאך יי אף אמונתך בקהל קדושים: לך זרוע עם גבורה תעוז ידך תרום ימינך: לך שמים אף לך ארץ תבל ומלאה אתה יסדתם: אתה פוררת בעזך ים שברת ראשי תנינים על המים: אתה הצבת כל גבולות ארץ קיץ וחרף אתה יצרתם: אתה רצצת ראשי לויתן תתננו מאכל לעם לציים: אתה בקעת מעין ונחל אתה הובשת נהרות איתן: לך יום אף לך לילה אתה הכינות מאור ושמש: עשה גדולות עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר: כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים: כי גדול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לבדך: כי גדול מעל שמים חסדך ועד שחקים אמתך: גדול יי ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: גדול יי ומהלל מאד ונורא הוא על כל אלהים: גדול יי ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשו: לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך יי הממלכה והמתנשא לכל לראש: מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה כי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם מאין כמוך: מאין כמוך יי גדול אתה וגדול שמך בגבורה: יי אלהי צבאות מי כמוך חסין יה ואמונתך סביבותיך: יי אלהי צבאות יושב הכרובים אתה אלהים לבדך: מי ימלל גבורות יי ישמיע כל תהלתו: כי מי בשחק יערך ליי ידמה ליי בבני אלים: מה נאמר לפניך יושב מרום. ומה נספר לפניך שכן שחקים: מה נאמר לפניך יי אלהינו מה נדבר ומה נצטדק: אין לנו פה להשיב ולא מצח להרים ראש. כי עונותינו רבו מלמנות. וחטאתינו עצמו מספר: למען שמך יי תחיינו ובצדקתך תוציא מצרה נפשנו: דרכך אלהינו להאריך אפך לרעים ולטובים. והיא תהלתך: למענך אלהינו עשה ולא לנו. ראה עמידתנו דלים וריקים: הנשמה לך והגוף פעלך. חוסה על עמלך: הנשמה לך והגוף שלך. יי עשה למען

משלי מוסר

הנשמה לך והגוף פעלך דיא נשמה איז צוא דיר. אונ דער גוף איז אויך דיין פעלה. דוא האסט איהם אויך באשאפין. למשל בייא איין גביר איז גישטארבין איין ברודער. דער ברודער האט גילאזין איין יתום. האט דער גביר אויף זיין פלימעניק גרויס רחמנות גיהאט. האט ער אים צוא גינומען צו זיך אין הויז אונ האט אים גיגעבין לערנען תורה אונ אנדערע חכמות. ביז ער האט אים גימאכט פאר איין וויכטיגען מענטשן. נאך דעם האט ער אים גיהאלטין בייא זיך אין הויז. דער יתום האט גיפונען ביין פעטער גרויס חן מיט זיינע גרויסע מעלות. ביז ער האט אים גיגעבין זיין טאכטער פאר איין ווייב. נאך דער חתונה האט זיך דער יתום מתחבר גיוועזין מיט איין שלעכטין געזעלנשאפט. אונ האט אן גיהויבין צוא שפילן אין קארטין. אונ נאך אנדערע שענדליכע זאכין. דער גביר וואס יעצט איז ער שוין גיוועזין זיינער אשווער. איז גיווארין שטארק אין כעס. אזוי האט צוא גינומען זיין געלט אונ זיינע בגדים אונ ער האט אים פון זיין הויז ארויס געטריבען. ער האט זיך ארום געוואנדעלט בערום ובחוסר כל. האט ער זיך אן גיהויבין צוא בעטין בייא דעם שווער ער זאל אים צוא הויז ווידער נעמען אונ ער וועט שוין גיין אין דרך הישר. האט ער צום שווער אזוי גיזאגט ליבער שווער. האט רחמנות אויף אייער טאכטער. זיא בלייבט איין לעבעדיגע אלמנה. ווען איר וועט מיר אין הויז ניט צוא נעמען. אונ אויף מיר דארפט איר אויך רחמנות האבין. איך בין דאך אויך אייער ברודערס אזון. ווען איך וועל אזוי ארום גיין ערום ויחף וויאזוי וועט אביין קומען אייער יגיעה וואס איר האט אן גיווענדעט אויף מיר. דאס גלייכין דער נמשל. דער מענטש האט בייא גאט ברוך הוא חן גיפונען אונ האט אים באשאפין שענער אונ בעסער וויא אלע באשעפעניס. אונ האט גיפונען בייא גאט ברוך הוא חן אונ האט איהם גיגעבין זיין טאכטער דאס איז דיא נשמה הקדושה. אונ דער מענטש באגיים זיך זייער פראסט אונ איז מצער

(השלמה ע"ם)

דיא

שמך: אתאנו על שמך יי עשה למען שמך: בעבור כבוד שמך כי אל חנון ורחום
שמך: למען שמך יי וסלחת לעוננו כי רב הוא:

סלח לנו אבינו כי ברוב אולתנו שגינו. מחל לנו מלכנו כי רבו עונינו:

אל ארך אפים אתה ובעל הרחמים נקראת. ודרך תשובה הורית: גדלת רחמיך וחסדיך. תזכור היום ובכל יום לזרע ידידיך: תפן אלינו ברחמים. כי אתה הוא בעל הרחמים: בתחנון ובתפלה פניך נקדם כהודעת לענו מקדם: מחרון אפך שוב. כמו בתורתך כתוב: ובצל כנפיך נחסה ונתלונן. כיום וירד יי בענן: תעבור על פשע ותמחה אשם. כיום ויתיצב עמו שם: תאזין שועתנו ותקשיב מנו מאמר. כיום ויקרא בשם יי ושם נאמר:

ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

אם עונינו ענו בנו יי עשה למען שמך: יי אלהים סלח נא לעון יעקב כי קטן הוא: כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו: עורה למה תישן אדני הקיצה אל תזנח לנצח: ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר:

כרחם אב על בנים כן תרחם יי עלינו: ליי הישועה על עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר: ויאמר יי סלחתי כדברך: הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

ה סליחה מיוסד ע"פ א"ב ובסוף התום סס כמחבר שלמה הקטן

אלהינו ואלהי אבותינו

אם עונינו רבו להגדיל. בנו ענו עבות כגדיל. גרמו לנו בנתים להבדיל. דרכי רחמיך לא תחדיל: התנהג במדת חסד התנית. ואתה הוא שמקדם היית.

משלי מוסר

דיא נשמה מיט קנאה אונ שנאה אונ מיט אנדערע גראבע עבירות. דא קאן השם יתברך ווערין אין כעס אונ אים פון הויז ארויס טרייבען דאס מיינט מען ער קען איהם פון זיין וועלט אב שאפין. דארום זאגט מען תגשמה לך דיא נשמה איז גיוויס דיינע והגוף פעלך דער גוף איז אויך דיין פעולה. וואס דוא האסט ארום אים זיך באמיט כביכול. חוסה על עמלך האב רחמנות אויף דיין באמיערנעם. דוא האסט אונז פאר מענשין גימאכט ותם זיין דיין יגיעה אומזאנסט אויב דוא וועסט אונז חס ושלום פון דער וועלט צוא נעמען פאר דער צייט:

(השלמה ע"מ)

באור ע"מ

אם עונינו אויב אונזערע עבירות האבין זיך גימערט צוא גרייסען בנו אין אונז האבין זיי באצייגט דיק ווי אגיפלאכטינם שטריק גרמו זייא האבין גורם גיוועזן איין צווישין שייד מאכין צווישין אונז אונ צווישין גאט דרכי דוא זאלסט ניט פאר מיידין פון אונז דיין רחמים ווארום אזו איז דיין שטייגער מיט רחמים צו פירען זיך התנהג פירען זיך מיט מדת חסד האסטו אויס גענומען אתנאי ואתה אונ דו ביסט דער וואס פון לאנג ביסטו געוועזן זכור עדתך

גידיינק

זכור עדתך אשר קנית. חון שירי בכור כנית: טענתנו
גפי קרת נתונים. ישבתנו שן סלע איתנים. כאחד דכיתנו
במקום תנים. לרויה צאת כמה מתונים: מרוב פקודות
ובהלה מחלחלת. נקטה נפשי לעפר בוחלת. סמכה
בטן לארץ נשחלת. עורה למה תישן תוחלת: פקח
קוח קרוא אסיריך חפוץ. צוק העתים חשבונם קפוץ.
קבץ פזוריך עדר הנפוץ. ראות עולתה פיה תקפוץ:
שמור שבועת חסד ותנאי. תם וצבור בנאי איתני.
שלומו יצוה לבלי גנאי. הפוך ושנות לטובה הפנאי:
קטן כי יעקב ודל. ידוע חולי נבזה וחדל. חיים וחסד
מעוז ומגדל. כאשר עתה כחך יגדל:

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול: אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כהודעת לענו מקדם. כמו שכתוב. וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי:

באור ע"ם

גידיינק דיין געמיין וואס דוא האסט באשאפין חון לייט זעליג דיא איבעריגע ישראל וואס דוא האסט זייא אן גערופען בני בכורי ישראל טענתנו דוא האסט אונז גיגעבין ארץ ישראל וואס איז דאס העכסטע פון גאר דער וועלט ישבתנו דו האסט אונז באזעצט אויף דעם שטארקין פעלזין לרחמיך צו דיינע פיל רחמנות ווארטין מיר שוין כמה שנים מרוב פון וועגין פיל צרות אונ בהלות וואס זיינען אויף אונז גיקומען אונ דער שרעקין אונז נקטה מיין לייב וואס עס איז גיבויגען צו דער ערד צירט זיך אונ פאר האלט זיך בייא לעבין סמכה לעהן אונטער מיט דיין חסד דיא וואס זיינען מיטן בויך צו דער ערד גיבויגן עורה דער וועק דיך ווארום זאלסטו זיין וויא איינער וואס דרעמילט. דוא ביסט דאך דאס האפענונג פון ישראל פקח רוף איין עפענונג פון דער תפיסה דו זאלסט באגערין דיינע גיפאנגענע אויס ציהען צוק די צרות פון דיא צייטין וואס דניאל האט גיזאגט נביאות אויף משיח זאלסטו דעם חשבון היילין אונ קירצער מאכין קבץ זאמיל איין דיינע צוא שפרייטע יודען וויא אצושפרייטע שטאדע ראות דוא זאלסט זעהען דיא פאלשע עולות וואס זייא שפעטין פון אונז אונ זאלסט זייער מויל צו שליסען שמור היט דיא שבועה פון חסד אונ דעם תנאי תם פון יעקב אבינו וואס ער ווערט אן גערופען איש תם אונ פון יצחק אבינו וואס זיין אש איז וויא אהויפין אויף דעם מזבח אונ פון אברהם אבינו וואס ער איז אן גערופען בנאי אונ אלע דרייא אבות וואס ווערין גירופין איתני שלומו זיין פריד זאל ער געביטען עס זאל ניט זיין קיין גנאי הפוך אום צו קערין צו גוטין די צייט כי ווארום דיא בני יעקב זיינען קליין אין מצות אונ ארום אין מעשים טובים ידוע זיי זיינען באקאנט אין די חולאים מחמת זיי זיינען גיוויינטליך מיט זיי אונ זיינען מבוזה אונ פאר מיטען פון לייט חיים גאט ב"ה וואס דוא ווערסט גערופין מעוז ומגדל זאלסטו אונז געבין חיים מיט חסד כאשר אזו וויא איצונד זאל דיין כח גיגרייסט ווערין מיט אונז:

(השלמה ע"ם)

אויתיך

וַיַּעֲבוֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה: וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ:

אַף אֹרַח מִשְׁפָּטֶיךָ יְיָ קִוִּינוּךָ לְשִׁמְךָ וּלְזִכְרְךָ תַּאֲוַת נָפֶשׁ: קַוֵּה קִוִּינוּ יְיָ וַיֵּט אֵלֵינוּ וַיִּשְׁמַע שַׁוְעָתֵנוּ: וְעַתָּה מַה קִּוִּינוּ יְיָ תּוֹחַלְתֵּנוּ לְךָ הִיא: אַךְ אֶל אֱלֹהִים דּוּמִיָּה נַפְשֵׁנוּ מִמֶּנּוּ יְשׁוּעָתֵנוּ: כְּאַיָּל תַּעֲרֹג עַל אֲפִיקֵי מָיִם כֵּן נַפְשֵׁנוּ תַעֲרֹג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים: אַךְ טוֹב וָחֶסֶד יִרְדְּפוּנוּ כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ וְשַׁבְנוּ בְּבֵית יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים:

כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים כֵּן תְּרַחֵם יְיָ עָלֵינוּ: לַיְיָ הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: סְלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הֵנָּה וְשָׁם נֶאֱמַר. וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ: הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שֹׁמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ:

סכל קאי על הזמנים שאחר החורבן וכפי הגה״ס דלמעלס

ז סליחה מיוסד ע״פ א״ב ובסוף חתום בס המחבר אליהו בר שמעיהו חזק ואמץ

אלהינו ואלהי אבותינו

אִוִּיתִיךָ קִוִּיתִיךָ מֵאֶרֶץ מֶרְחַקִּים. בְּקִרְבִּי שִׁחַרְתִּיךָ קְרָאתִיךָ מִמַּעֲמַקִּים. גָּרַסְתִּי לְתַאֲוָתְךָ כְּאַיָּל עַל אֲפִיקִים. דְּרַשְׁתִּיךָ וּבִקַּשְׁתִּיךָ בָּרְחוֹבוֹת וּבַשְּׁוָקִים: הִנֵּה הָעֵת תְּרוּיחַ לִדְחוּקִים. וְתַעֲשֶׂה דִּין וּמִשְׁפָּט לָעֲשׁוּקִים. זְמוֹרֵיהֶם שִׁחֲתוּ וּבְקָקוּם בּוֹקְקִים. חֲמוּסִים נְגוּשִׂים בְּיַד מְדִיקִים. טַפּוּלֶיךָ שַׁעֲשֻׁעַת כִּילָדִים רַכִּים. יָמִים רַבִּים לְחוּצִים וּדְפוּקִים. כָּל חָסְרוּ מִטּוּב רֵקִים. לְבָאִים שְׁנֵיהֶם עָלֵימוֹ חוֹרְקִים. מָאַסְתָּ וְזָנַחְתָּ וְנָטַשְׁתָּ דְבֵקִים. נֵאַרְתָּ בְּרִית שְׁלֹשֶׁת הַחֲשׁוּקִים. סְחִי שַׂמְתָּנוּ מַכִּים וְלֹקִים. עֲצוּמֵי גָזָם וַאֲכוּלֵי יֶלֶק. פְּצוּעֵי חַבּוּרוֹת וְאֵבָרִים מִתְפָּרְקִים. צְרִי הֶדְלַנוּ וְדַלֵּנוּ מִתַּמְרוּקִים. קוּמָה עֶזְרָתָה לְנֶאֱנָחִים וְנֶאֱנָקִים. רוֹמֵם מֵאַשְׁפּוֹת וּמֵעָפָר

באור ע״ם

אויתיך איך האב דיך געלוסט קויתיך איך האב דיך גיהאפט מארץ פון וויטע לענדער בקרבי אין מיר האב איך דיך גיפארשט קראתיך איך האב דיך גירופין פון דער טיפענעש גורסתי איך בין צו בראכין לתאותך צו דיין גילוסטונג כאיל אזו ווי איין אינד שרייט אויפין אויס גאנג וואסר דרשתיך איך האב דיך גיפארשט אונ גיזוכט אין דיא גאסין אונ מארקן הנה העת עס איז שוין צייט תרויח זאלסט דער ברייטערין צו דיא ישראל וואס זיינן איינג אין גלות ותעשה אונ זאלסט טאן איין ריכטונג צו דיא גירויבטע זמוריהם זייערע צווייגין דאס זיינן דיא קינדר האבן זיי פאר דארבן ובקקום אונ האבן זיי אויס גילערט פון אלעם גוטען חמוסים זיי זיינען גירויבט אונ גיצוואונגן ביד דורך די וואס צו שטויסין זייא טפליך דיינע באהעפטע ישראל האסטו גישפילט אזו ווי די יונגע קינדר ימים עס איז שוין פיל טעג אז זייא זיינן גיצוואונגען אונ צו שטויסין פון אלעם גוטין זיי זיינן גימינערט אונ ליידיג לבאים דאס איז ישמעאל שניהם קריצין אויף זייא מיט דיא ציין מאסת דו האסט פאר מיאוסת אונ פאר לאזין דיא וואס זיינען אין דיר באהעפט נארת דוא האסט פאר שטערט דעם ברית פון דיא דרייא גילוסטיגע דאס זיינען דיא אבות סחי מיר ווערין גישלאגן אונ מבויה עצומי דיא שטארקע היישעריקן דאס איז די אומות עסין אונז אויף פצועי צו שלאגין מיט ביילין אונ די גלידער זיינען צו בראכין צרי איין רפואה האבין זייא פר מיטען דאס איז די תורה אונ זיי זיינען ארום גיווארין פון גוטע בשמים קומה שטייא אויף אונ

(השלמה ע״ם)

תָּקִים. שִׁלְטוֹן בְּיָדְךָ יְרוּדֶיךָ לְהָקִים. תָּקְפְּךָ בַּשַּׁחַק וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בָּאֲרָקִים. אַךְ לְשִׁמְךָ יוֹדוּ הַצַּדִּיקִים. בְּנָשְׂאֲךָ רֹאשׁ שְׁבָעָתַיִם מְזֻקָּקִים. עַתָּה יֹאמְרוּ הַקְּרוֹבִים וְהָרְחוֹקִים. חָזָק וְאַמִּיץ דְּבָרוֹ הֵקִים. קִיֵּם מַאֲמָרוֹ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. לַחֲבַצֶּלֶת הַשָּׁרוֹן שׁוֹשַׁנַּת הָעֲמָקִים:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת. מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לַפּוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וָרוּחַ. לֹא כְרָעָתָם תִּגְמוֹל: אֵל הוֹרֵיתָ לָּנוּ לוֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זְכָר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ: וַיַּעֲבוֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יי יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה: וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ:

ז פזמון זה הפזמון והסליחה אני יום אירא וכו׳ מצאתי שיסד אותם רבי שפטיה

יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בַּיְיָ תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים. גַּם הַיּוֹם יִוָּשְׁעוּ מִפִּיךָ שׁוֹכֵן מְרוֹמִים. כִּי אַתָּה רַב סְלִיחוֹת וּבַעַל הָרַחֲמִים: שְׁעָרֶיךָ הֵם דּוֹפְקִים כַּעֲנִיִּים וָדַלִּים. צַקוּן לַחֲשָׁם קְשׁוֹב יָהּ שׁוֹכֵן מְעָלִים. כי אתה: פְּחוּדִים הֵם מִכָּל צָרֵיהֶם. מִמְּחָרְפֵיהֶם וּמִמְגַדְּפֵיהֶם. נָא אַל תַּעַזְבֵם יְיָ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם. כי אתה: טוּבוֹתֶיךָ יְקַדְּמוּ לָהֶם בְּיוֹם תּוֹכֵחָה. וּמִתּוֹךְ

באור ע״ט

הֶעלְף צוּ דִי וָואס זִיפְצֶען רומם הַייבּ אוּנְז אוֹיף פוּן מִיסְט אוּנ פוּן דֶער עֶרְד שְׁטֶעל אוֹיף שלטון דֶען אִין דַיין הַאנְד אִיז דִי נִידֶערִיגֶע אוֹיף צוּ הֵייבְּן תקפך דַיין שְׁטַארְקַייט אִיז אִין הִימֶל וממשלתך אוּנ דַיין גִיוָועלְטִיקַייט אִיז אוֹיף דֶער עֶרְד אך לשמך נָאר צוּ דַיין נָאמֶן וֶועלִין לוֹיבִּין דִי גִירֶעכְטֶע בנשאך אַז דוּ וֶועסְט אוֹיף הֵייבִּין דֶעם קָאפּ פוּן יִשְׂרָאֵל וָואס זֵיי לֶערְנֶען דִי תּוֹרָה וָואס זִיא אִיז גִילַייטֶערְט זִיבִּין מָאל זִיבִּין עתה אִיצוּנְד וֶועלִין זָאגִין דִיא נָאהֶנְטֶע אוּנ דִי וַוייטֶע כהושיעך אַז דוּא וֶועסְט הֶעלְפִין דַיינֶע הָאפֶּערְס במצותיך וָואס שְׁטַארְקִין זִיךְ אִין דַיינֶע מִצְוֹת חזק ואמיץ דֶער שְׁטַארְקֶער גָאט הָאט זַיין הַבְטָחָה מְקַיֵּם גִיוֶועזֶען לחבצלת צוּ דִיא יִשְׂרָאֵל וָואס זֵיי זַיינֶען גִיגְלִיכִין צוּ שֵׁיינֶע רוֹיזֶען וָואס וַואקְסִין אִין דֶער טִיפֶענִישׁ:

ישראל נושע דִי יִשְׂרָאֵל וֶוערִין גִיהָאלְפִין מִיט גָאט תשועת אַיין אֵייבִּיגֶע הִילְף גם היום הַיינְט אוֹיךְ יושעו זָאלִין זֵיי גִיהָאלְפִין וֶוערִין פוּן דַיין זָאג שוכן דֶער וָואס רוּהְט אִין הִימֶל כי וָוארוּם דוּ בִּיסְט רב סליחות אַיין גְרוֹיסֶער פַאר גֶעבֶּער דִי זִינְד אוּנ אַיין בַּעַל הָרַחֲמִים שעריך אִין דַיינֶע טוֹיעֶרִין הם טוּעֶן זֵיי קְלַאפְּען כעניים אַזוֹ וִויא אָרִימֶע לַייט צקון דָאס גִיסוּנג פוּן זַייעֶר גִיבֶּעט קשוב יה פַאר נֶעם גָאט וָואס רוּהְט הֶעכֶער פוּן דִי אוֹיבֶּערְשְׁטֶע פחודים הם דֶר שְׁרַאקִין זַייֶנֶען זֵיי פוּן אַלֶע צָרוֹת פוּן דִי שׂוֹנְאִים וָואס לֶעסְטֶערִין זֵיי אוּנ צְוִוינְגֶען נא מִיר בֶּעטִין דִיךְ פַאר לָאז זֵייא נִיט יי גָאט פוּן זֵייעֶרֶע עֶלְטֶערִין טובותיך דַיינֶע טוֹבוֹת זָאל זֵיי פֶּעדֶערִין ביום אִיז דֶעם טָאג פוּן שְׁטְרָאפִין אוּנ

(השלמה ע״ט)

צָרָה הַמְּמַצִיאָם פְּדוּת וּרְוָחָה. כי אתה: יוֹשְׁעוּ לְעֵין כֹּל וְאַל יִמְשְׁלוּ בָם רְשָׁעִים. כַּלֵּה שְׂעִיר וְחוֹתְנוֹ. וְיַעֲלוּ לְצִיּוֹן מוֹשִׁיעִים. כי אתה: הַקְשִׁיבָה אָדוֹן לְקוֹל שַׁוְעָתָם. וְלִמְכוֹן שִׁבְתְּךָ הַשָּׁמַיִם תַּעֲלֶה תְּפִלָּתָם. כִּי אַתָּה רַב סְלִיחוֹת וּבַעַל הָרַחֲמִים: ישראל נושע:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת. מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן. מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לַפּוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וָרוּחַ. לֹא כְרָעָתָם תִּגְמוֹל: אֵל הוֹרֵיתָ לָנוּ לוֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זְכָר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ:

וַיַּעֲבוֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה: וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ:

אַל תִּזְכָּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשׁוֹנִים מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד: חַטֹּאת נְעוּרֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ אַל תִּזְכּוֹר כְּחַסְדְּךָ זְכָר לָנוּ אַתָּה לְמַעַן טוּבְךָ יְיָ:

זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה: זָכְרֵנוּ יְיָ בִּרְצוֹן עַמֶּךָ פָּקְדֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ: זְכוֹר עֲדָתְךָ קָנִיתָ קֶּדֶם גָּאַלְתָּ שֵׁבֶט נַחֲלָתֶךָ הַר צִיּוֹן זֶה שָׁכַנְתָּ בּוֹ: זְכוֹר יְיָ חִבַּת יְרוּשָׁלָיִם אַהֲבַת צִיּוֹן אַל תִּשְׁכַּח לָנֶצַח: אַתָּה תָקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי עֵת לְחֶנְנָהּ כִּי בָא מוֹעֵד: זְכוֹר יְיָ לִבְנֵי אֱדוֹם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלָיִם הָאוֹמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוֹד בָּהּ: זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בָּךְ וַתְּדַבֵּר אֲלֵיהֶם אַרְבֶּה אֶת זַרְעֲכֶם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמָיִם וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֶתֵּן לְזַרְעֲכֶם וְנָחֲלוּ לְעוֹלָם: זְכוֹר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב אַל תֵּפֶן אֶל קְשִׁי הָעָם הַזֶּה וְאֶל רִשְׁעוֹ וְאֶל חַטָּאתוֹ:

אַל נָא תָשֵׁת עָלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נוֹאַלְנוּ וַאֲשֶׁר חָטָאנוּ:

חָטָאנוּ צוּרֵנוּ סְלַח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ:

זְכוֹר לָנוּ בְּרִית אָבוֹת כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקוֹב וְאַף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכּוֹר וְהָאָרֶץ אֶזְכּוֹר:

זְכוֹר לָנוּ בְּרִית רִאשׁוֹנִים כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשׁוֹנִים אֲשֶׁר

באור ע״ם

פון דער צָרָה המציאם מַאךְ זֵיי גִיפִינֶען אַיין אוֹיס לֵייזוּנְג אוּנ דֶער בְּרֵייטֶערוּנְג יושעו זֵיי זָאלִין גִיהָאלְפִין וֶוערִין אַנְקֶעגִין דִי אוּמוֹת אוּנ דִי רְשָׁעִים זָאלִין אָן זֵיי נִיט מוֹשֵׁל זַיין פַר לֶענְד אֱדוֹם אוּנ זַיין שְׁוֶוער דָאס מֵיינְט מֶען יִשְׁמָעֵאל ויעלו אוּנ זָאלִין אוֹיף גֵיין קֵיין צִיּוֹן מושיעים דִי גִיהָאלְפֶּנְע יִשְׂרָאֵל הקשיבה פַאר נֶעם הֶער גָאט צוּם קוֹל פוּן זֵייעֶר גִישְׁרֵיי אוּנ צוּם ווָאוּנוּנְג דֵיין הִימֶל זָאל אוֹיף גֵיין זֵייעֶר תְּפִלָּה כי אתה ווָארוּם דוּא בִּיסְט רב סליחות ובעל הרחמים:

דאס טייטש פון אל תזכר לנו ביז צום סוף גיפינט מען אין סליחות ליום ראשון:

(השלמה ע״ם)

הוצאתי אותם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יי: עשה עמנו כמה שהבטחתנו. ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלותם להפר בריתי אתם כי אני יי אלהיהם: המצא לנו בבקשתנו כמה שכתוב ובקשתם משם את יי אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך: מול את לבבנו לאהבה את שמך כמה שכתוב. ומל יי אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יי אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חייך: זרוק עלינו מים טהורים וטהרנו כמה שכתוב. וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם: מחה פשעינו כעב וכענן כמה שכתוב. מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאתיך שובה אלי כי גאלתיך: מחה פשעינו למענך כאשר אמרת. אנכי אנכי הוא מוחה פשעיך למעני וחטאתיך לא אזכור: הלבן חטאינו כשלג וכצמר כמה שכתוב. לכו נא ונוכחה יאמר יי אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו אם יאדימו כתולע כצמר יהיו: רחם עלינו ואל תשחיתנו כמה שכתוב. כי אל רחום יי אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבותיך אשר נשבע להם: קבץ נדחנו כמה שכתוב. אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך יי אלהיך ומשם יקחך: השב שבותנו ורחמנו כמה שכתוב. ושב יי אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יי אלהיך שמה: תביאנו אל הר קדשך ושמחנו בבית תפלתך כמה שכתוב. והביאותים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי עולותיהם וזבחיהם לרצון על מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים:

שמע קולנו יי אלהינו חוס ורחם עלינו וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו: השיבנו יי אליך ונשובה חדש ימינו כקדם: אל תשליכנו מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממנו: אל תשליכנו לעת זקנה ככלות כחנו אל תעזבנו: אל תעזבנו יי אלהינו אל תרחק ממנו: עשה עמנו אות לטובה ויראו שונאינו ויבשו כי אתה יי עזרתנו ונחמתנו: אמרינו האזינה יי בינה הגיגנו: יהיו לרצון אמרי פינו והגיון לבנו לפניך יי צורנו וגואלנו: כי לך יי הוחלנו אתה תענה אדני אלהינו:

אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם מתחנתנו. שאין אנחנו עזי פנים וקשי ערף לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל אנחנו ואבותינו חטאנו:

אשמנו. בגדנו. גזלנו. דברנו דופי: העוינו. והרשענו. זדנו. חמסנו. טפלנו שקר: יעצנו רע. כזבנו. לצנו. מרדנו. נאצנו. סררנו. עוינו. פשענו. צררנו. קשינו ערף: רשענו. שחתנו. תעבנו. תעינו. תעתענו: סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו. ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

אשמנו מכל עם. בושנו מכל דור. גלה ממנו משוש. דוה לבנו בחטאינו. החבל אוינו. ונפרע פארנו. זבול בית מקדשנו. חרב בעונינו. טירתנו היתה לשמה. יופי אדמתנו לזרים. כחנו לנכרים:

ועדין לא שבנו מטעותנו. והיך נעיז פנינו ונקשה ערפנו. לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל אנחנו ואבותינו חטאנו:

אשמנו. בגדנו. גזלנו. דברנו דופי: העוינו. והרשענו. זדנו. חמסנו. טפלנו שקר: יעצנו רע. כזבנו. לצנו. מרדנו. נאצנו. סררנו. עוינו. פשענו. צררנו. קשינו ערף: רשענו. שחתנו. תעבנו. תעינו. תעתענו: סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו. ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

לעינינו עשקו עמלנו. ממשך וממורט ממנו. נתנו עלם עלינו. סבלנו על שכמנו. עבדים משלו בנו. פורק אין מידם. צרות רבות סבבונו. קראנוך יי אלהינו. רחקת ממנו בעונינו. שבנו מאחריך. תעינו ואבדנו:

ועדין לא שבנו מטעותנו. היך נעיז פנינו ונקשה ערפנו. לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל אנחנו ואבותינו חטאנו:

אשמנו. בגדנו. גזלנו. דברנו דופי: העוינו והרשענו. זדנו. חמסנו. טפלנו שקר: יעצנו רע. כזבנו. לצנו. מרדנו. נאצנו. סררנו. עוינו. פשענו. צררנו. קשינו ערף: רשענו. שחתנו. תעבנו. תעינו. תעתענו: סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו. ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

הרשענו ופשענו לכן לא נושענו. ותן בלבנו לעזוב דרך רשע. וחיש לנו ישע. ככתוב על יד נביאך יעזוב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו וישב אל יי וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח:

משיח צדקך אמר לפניך. שגיאות מי יבין מנסתרות נקני: נקנו יי אלהינו מכל פשעינו וטהרנו מכל טמאותינו וזרוק עלינו מים טהורים וטהרנו. ככתוב על יד נביאך וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם:

מיכה עבדך אמר לפניך: מי אל כמוך נשא עון ועובר על פשע לשארית נחלתו. לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא: ישוב ירחמנו יכבוש עונותינו. ותשליך במצולות ים כל חטאתם: תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם:

דניאל איש חמודות שוע לפניך. הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

עזרא הסופר אמר לפניך. אלהי בשתי ונכלמתי להרים אלהי פני אליך כי עונותינו רבו למעלה ראש ואשמתנו גדלה עד לשמים: ואתה אלהינו אלוה סליחות חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ואמת ולא עזבתנו: אל תעזבנו אבינו. ואל תטשנו בוראנו. ואל תזניחנו יוצרנו. ואל תעש עמנו כלה כחטאתינו: וקים לנו יי אלהינו את הדבר שהבטחתנו בקבלה על ידי ירמיהו חוזך כאמור בימים ההם ובעת ההיא נאם יי יבקש את עון ישראל ואיננו ואת חטאת יהודה ולא תמצאינה כי אסלח לאשר אשאיר:

עמך ונחלתך רעבי טובך צמאי חסדך תאבי ישעך. יכירו וידעו כי ליי אלהינו הרחמים והסליחות:

אל רחום שמך. אל חנון שמך. בנו נקרא שמך. יי עשה למען שמך: עשה למען אמתך. עשה למען בריתך. עשה למען גדלך ותפארתך. עשה למען דתך. עשה למען הודך. עשה למען ועודך. עשה למען זכרך. עשה למען חסדך. עשה למען טובך. עשה למען יחודך. עשה למען כבודך. עשה למען למודך. עשה למען מלכותך. עשה למען נצחך. עשה למען סודך. עשה למען עזך. עשה למען פארך. עשה למען צדקתך. עשה למען קדשתך. עשה למען רחמיך הרבים. עשה למען שכינתך. עשה למען תהלתך. עשה למען אוהביך שוכני עפר. עשה למען אברהם יצחק ויעקב. עשה למען משה ואהרן. עשה למען דוד ושלמה. עשה למען ירושלים עיר קדשך. עשה למען ציון משכן כבודך.

עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְמוֹת הֵיכָלֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן הֲרִיסוּת מִזְבְּחֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן הֲרוּגִים עַל שֵׁם קָדְשֶׁךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יִחוּדֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל קִדּוּשׁ שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יוֹנְקֵי שָׁדַיִם שֶׁלֹּא חָטְאוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן גְּמוּלֵי חָלָב שֶׁלֹּא פָשְׁעוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן תִּינוֹקוֹת שֶׁל בֵּית רַבָּן. עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעֲנֵנוּ. עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֱלֹהֵינוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אָבִינוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ דוֹרְשֵׁנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ הָאֵל הַנֶּאֱמָן עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ וָתִיק וְחָסִיד עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ זַךְ וְיָשָׁר עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ חַי וְקַיָּם עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ טוֹב וּמֵטִיב עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ יוֹדֵעַ יֵצֶר עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ כּוֹבֵשׁ כְּעָסִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ לוֹבֵשׁ צְדָקוֹת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ נוֹרָא וְנִשְׂגָּב עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ סוֹלֵחַ וּמוֹחֵל עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ עוֹנֶה בְּעֵת רָצוֹן עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ פּוֹדֶה וּמַצִּיל עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ צַדִּיק וְיָשָׁר עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ קָרוֹב לְקוֹרְאָיו עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ רַחוּם וְחַנּוּן עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ שׁוֹמֵעַ אֶל אֶבְיוֹנִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ תּוֹמֵךְ תְּמִימִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ פַּחַד יִצְחָק עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֲבִיר יַעֲקֹב עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ עֶזְרַת הַשְּׁבָטִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ מִשְׂגַּב אִמָּהוֹת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ קָשֶׁה לִכְעוֹס עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ רַךְ לִרְצוֹת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ הָעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֲבִי יְתוֹמִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ דַּיַּן אַלְמָנוֹת עֲנֵנוּ:

מִי שֶׁעָנָה לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְיִצְחָק בְּנוֹ כְּשֶׁנֶּעֱקַד עַל גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְיַעֲקֹב בְּבֵית אֵל הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְיוֹסֵף בְּבֵית הָאֲסוּרִים הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לַאֲבוֹתֵינוּ עַל יַם סוּף הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְמֹשֶׁה בְּחוֹרֵב הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְאַהֲרֹן בַּמַּחְתָּה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְפִינְחָס בְּקוּמוֹ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לִיהוֹשֻׁעַ בַּגִּלְגָּל הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לִשְׁמוּאֵל בַּמִּצְפָּה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְדָוִד וּשְׁלֹמֹה בְנוֹ בִּירוּשָׁלַיִם הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְאֵלִיָּהוּ בְּהַר הַכַּרְמֶל הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לֶאֱלִישָׁע בִּירִיחוֹ הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְיוֹנָה בִּמְעֵי הַדָּגָה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּחָלְיוֹ הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לַחֲנַנְיָה מִישָׁאֵל וַעֲזַרְיָה בְּתוֹךְ כִּבְשַׁן הָאֵשׁ הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְדָנִיֵּאל בְּגוֹב הָאֲרָיוֹת הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְמָרְדְּכַי וְאֶסְתֵּר בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְעֶזְרָא בַגּוֹלָה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְכָל הַצַּדִּיקִים וְהַחֲסִידִים וְהַתְּמִימִים וְהַיְשָׁרִים הוּא יַעֲנֵנוּ:

רַחֲמָנָא דְעָנֵי לַעֲנִיֵּי עֲנֵנָא. רַחֲמָנָא דְעָנֵי לִתְבִירֵי לִבָּא עֲנֵנָא. רַחֲמָנָא דְעָנֵי לְמַכִּיכֵי רוּחָא עֲנֵנָא. רַחֲמָנָא עֲנֵנָא. רַחֲמָנָא חוּס. רַחֲמָנָא פְּרוֹק. רַחֲמָנָא שְׁזִיב. רַחֲמָנָא רַחֵם עֲלָן. הַשְׁתָּא בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב:

רַחוּם וְחַנּוּן חָטָאתִי לְפָנֶיךָ יְיָ מָלֵא רַחֲמִים רַחֵם עָלַי וְקַבֵּל תַּחֲנוּנָי: יְיָ אַל בְּאַפְּךָ תוֹכִיחֵנִי וְאַל בַּחֲמָתְךָ תְיַסְּרֵנִי: חָנֵּנִי יְיָ כִּי אֻמְלַל אָנִי רְפָאֵנִי יְיָ כִּי נִבְהֲלוּ עֲצָמָי: וְנַפְשִׁי נִבְהֲלָה מְאֹד וְאַתָּה יְיָ עַד מָתָי: שׁוּבָה יְיָ חַלְּצָה נַפְשִׁי הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חַסְדֶּךָ: כִּי אֵין בַּמָּוֶת זִכְרֶךָ בִּשְׁאוֹל מִי יוֹדֶה לָּךְ: יָגַעְתִּי בְּאַנְחָתִי אַשְׂחֶה בְכָל לַיְלָה מִטָּתִי בְּדִמְעָתִי עַרְשִׂי אַמְסֶה: עָשְׁשָׁה מִכַּעַס עֵינִי עָתְקָה בְּכָל צוֹרְרָי: סוּרוּ מִמֶּנִּי כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן כִּי שָׁמַע יְיָ קוֹל בִּכְיִי: שָׁמַע יְיָ תְּחִנָּתִי יְיָ תְּפִלָּתִי יִקָּח: יֵבֹשׁוּ וְיִבָּהֲלוּ מְאֹד כָּל אֹיְבָי יָשֻׁבוּ יֵבֹשׁוּ רָגַע:

מָחֵי וּמַסֵּי מֵמִית וּמַחֲיֵה. מַסִּיק מִן שְׁאוֹל לְחַיֵּי עָלְמָא. בְּרָא כַּד חָטֵי אֲבוּהִי לַקְיֵהּ. אֲבוּהִי דְחָיִיס אַסֵּי לִכְאֵבֵיהּ. עַבְדָּא דְּמָרִיד נָפִיק בְּקוֹלָר. מָרֵיהּ תָּאִיב וְתָבִיר קוֹלָרֵיהּ: בְּרָךְ בּוּכְרָךְ אֲנָן וְחָטֵינָן קַמָּךְ. הָא רְוֵי נַפְשִׁין בְּגִידִין מְרָרִין. עַבְדָּךְ אֲנָן וּמְרוֹדְנָן קַמָּךְ. הָא בְּבִזְּתָא. הָא בְּשִׁבְיָה. הָא בְּמַלְקְיוּתָא. בְּמָטוּ מִנָּךְ בְּרַחֲמָךְ דִּנְפִישִׁין. אַסֵּי לִכְאֵבִין דִּתְקוֹף עֲלָן. עַד דְּלָא נֶהֱוֵי גְמִירָא בְּשִׁבְיָה:

מַכְנִיסֵי רַחֲמִים. הַכְנִיסוּ רַחֲמֵינוּ. לִפְנֵי בַּעַל הָרַחֲמִים: מַשְׁמִיעֵי תְפִלָּה. הַשְׁמִיעוּ תְפִלָּתֵנוּ. לִפְנֵי שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה: מַשְׁמִיעֵי צְעָקָה. הַשְׁמִיעוּ צַעֲקָתֵנוּ. לִפְנֵי שׁוֹמֵעַ צְעָקָה: מַכְנִיסֵי דִמְעָה. הַכְנִיסוּ דִמְעוֹתֵינוּ. לִפְנֵי מֶלֶךְ מִתְרַצֶּה בִּדְמָעוֹת: הִשְׁתַּדְּלוּ וְהַרְבּוּ תְּחִנָּה

ובקשה. לפני מלך אל רם ונשא: הזכירו לפניו. השמיעו לפניו תורה ומעשים טובים של שוכני עפר יזכור אהבתם ויחיה זרעם שלא תאבד שארית יעקב. כי צאן רועה נאמן היה לחרפה. ישראל גוי אחד למשל ולשנינה. מהר עננו אלהי ישענו. ופדנו מכל גזרות קשות והושיעה ברחמיך הרבים משיח צדקך ועמך:

מרן דבשמיא לך מתחננן, כבר שביה. דמתחנן לשבויה. כלהון בני שביה. בכספא מתפרקין. ועמך ישראל ברחמי ובתחנוני. הב לן שאלתין ובעותין. דלא נהדר ריקם מן קדמך:

מרן דבשמיא לך מתחננן. כעבדא דמתחנן למריה. עשיקי אנן ובחשוכא שרינן. מרירין נפשין מעקתין דנפישין. חילא לית בן לרצויך מרן. עביד בדיל קימא דגזרת עם אבהתנא:

שומר ישראל. שמור שארית ישראל. ואל יאבד ישראל. האומרים שמע ישראל:
שומר גוי אחד. שמור שארית עם אחד. ואל יאבד גוי אחד. המיחדים שמך יי אלהינו יי אחד:
שומר גוי קדוש. שמור שארית עם קדוש. ואל יאבד גוי קדוש. המשלשים בשלש קדשות לקדוש: מתרצה ברחמים ומתפיס בתחנונים. התרצה והתפיס לדור עני כי אין עוזר:
אבינו מלכנו חננו ועננו כי אין בנו מעשים עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו:
ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו: זכור רחמיך יי וחסדיך כי מעולם המה: יהי חסדך יי עלינו כאשר יחלנו לך: אל תזכר לנו עונות ראשונים מהר יקדמונו רחמיך כי דלונו מאד: חננו יי חננו כי רב שבענו בוז: ברוגז רחם תזכור כי הוא ידע יצרנו זכור כי עפר אנחנו: עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך: וחז"ז אומר ק"ש

סליחות ליום שלישי

אומרים אשרי ח"ק וחח"כ אומרים זה:

לך יי הצדקה ולנו בשת הפנים: מה נתאונן ומה נאמר מה נדבר ומה נצטדק: נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה אליך כי ימינך פשוטה לקבל שבים: לא בחסד ולא במעשים באנו לפניך. כדלים וכרשים דפקנו דלתיך: דלתיך דפקנו רחום וחנון. נא אל תשיבנו ריקם מלפניך: מלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו. כי אתה שומע תפלה:

שומע תפלה עדיך כל בשר יבאו: יבא כל בשר להשתחות לפניך יי: יבאו וישתחוו לפניך יי ויכבדו לשמך: באו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני יי עשנו: נבואה למשכנותיו נשתחוה להדום רגליו: באו שעריו בתודה חצרותיו בתהלה הודו לו ברכו שמו: רוממו יי אלהינו והשתחוו להדום רגליו קדוש הוא: רוממו יי אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יי אלהינו: השתחוו ליי בהדרת קדש חילו מפניו כל הארץ: ואנחנו ברוב חסדך נבוא ביתך נשתחוה אל היכל קדשך ביראתך: נשתחוה אל היכל קדשך ונודה את שמך על חסדך ועל אמתך כי הגדלת על כל שמך אמרתך: לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו: נקדמה

דאס טייטש פון לך ה' הצדקה ביז ורב חסד לכל קוראיך געפינט מען אין סליחות ליום ראשון:
(חשלמה ע"ש)

פָּנָיו בְּתוֹדָה בִּזְמִרוֹת נָרִיעַ לוֹ: אֲשֶׁר יַחְדָּו נַמְתִּיק סוֹד בְּבֵית אֱלֹהִים נְהַלֵּךְ בְּרָגֶשׁ: אֵל נַעֲרָץ בְּסוֹד קְדוֹשִׁים רַבָּה וְנוֹרָא עַל כָּל סְבִיבָיו · שְׂאוּ יְדֵכֶם קֹדֶשׁ וּבָרְכוּ אֶת יְיָ: הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת יְיָ כָּל עַבְדֵי יְיָ הָעוֹמְדִים בְּבֵית יְיָ בַּלֵּילוֹת: אֲשֶׁר מִי אֵל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כְמַעֲשֶׂיךָ וְכִגְבוּרֹתֶיךָ: אֲשֶׁר לוֹ הַיָּם וְהוּא עָשָׂהוּ וְיַבֶּשֶׁת יָדָיו יָצָרוּ: אֲשֶׁר בְּיָדוֹ מֶחְקְרֵי אָרֶץ וְתוֹעֲפוֹת הָרִים לוֹ: אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נֶפֶשׁ כָּל חָי וְרוּחַ כָּל בְּשַׂר אִישׁ: וְיוֹדוּ שָׁמַיִם פִּלְאֲךָ יְיָ אַף אֱמוּנָתְךָ בִּקְהַל קְדוֹשִׁים: לְךָ זְרוֹעַ עִם גְּבוּרָה תָּעֹז יָדְךָ תָּרוּם יְמִינֶךָ: לְךָ שָׁמַיִם אַף לְךָ אָרֶץ תֵּבֵל וּמְלֹאָהּ אַתָּה יְסַדְתָּם: אַתָּה פוֹרַרְתָּ בְעָזְּךָ יָם שִׁבַּרְתָּ רָאשֵׁי תַנִּינִים עַל הַמָּיִם: אַתָּה הִצַּבְתָּ כָּל גְּבוּלוֹת אָרֶץ קַיִץ וָחֹרֶף אַתָּה יְצַרְתָּם: אַתָּה רִצַּצְתָּ רָאשֵׁי לִוְיָתָן תִּתְּנֶנּוּ מַאֲכָל לְעָם לְצִיִּים: אַתָּה בָקַעְתָּ מַעְיָן וָנָחַל אַתָּה הוֹבַשְׁתָּ נַהֲרוֹת אֵיתָן: לְךָ יוֹם אַף לְךָ לָיְלָה אַתָּה הֲכִינוֹתָ מָאוֹר וָשָׁמֶשׁ: עֹשֶׂה גְדֹלוֹת עַד אֵין חֵקֶר וְנִפְלָאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר: כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים: כִּי גָדוֹל אַתָּה וְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדֶּךָ: כִּי גָדוֹל מֵעַל שָׁמַיִם חַסְדֶּךָ וְעַד שְׁחָקִים אֲמִתֶּךָ: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְנוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר קָדְשׁוֹ: לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ: מִי לֹא יִרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לְךָ יָאָתָה כִּי בְכָל חַכְמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל מַלְכוּתָם מֵאֵין כָּמוֹךָ: מֵאֵין כָּמוֹךָ יְיָ גָּדוֹל אַתָּה וְגָדוֹל שִׁמְךָ בִּגְבוּרָה: יְיָ אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִי כָמוֹךָ חֲסִין יָהּ וֶאֱמוּנָתְךָ סְבִיבוֹתֶיךָ: יְיָ אֱלֹהֵי צְבָאוֹת יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים אַתָּה הוּא הָאֱלֹהִים לְבַדֶּךָ: מִי יְמַלֵּל גְּבוּרוֹת יְיָ יַשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ: כִּי מִי בַשַּׁחַק יַעֲרֹךְ לַיְיָ יִדְמֶה לַיְיָ בִּבְנֵי אֵלִים: מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם. וּמַה נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים: מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַה נְּדַבֵּר וּמַה נִּצְטַדָּק: אֵין לָנוּ פֶּה לְהָשִׁיב וְלֹא מֵצַח לְהָרִים רֹאשׁ. כִּי עֲוֹנוֹתֵינוּ רַבּוּ מִלִּמְנוֹת, וְחַטֹּאתֵינוּ עָצְמוּ מִסַּפֵּר: לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ תְּחַיֵּנוּ וּבְצִדְקָתְךָ תּוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשֵׁנוּ: דַּרְכְּךָ אֱלֹהֵינוּ לְהַאֲרִיךְ אַפֶּךָ לָרָעִים וְלַטּוֹבִים. וְהִיא תְהִלָּתֶךָ: לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵינוּ עֲשֵׂה וְלֹא לָנוּ. רְאֵה עֲמִידָתֵנוּ דַּלִּים וְרֵקִים: הַנְּשָׁמָה לָךְ וְהַגּוּף פָּעֳלָךְ. חוּסָה עַל עֲמָלָךְ: הַנְּשָׁמָה לָךְ וְהַגּוּף שֶׁלָּךְ. יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ: אָתָאנוּ עַל שִׁמְךָ יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ: בַּעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ כִּי אֵל חַנּוּן וְרַחוּם שְׁמֶךָ: לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ כִּי רַב הוּא:

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי בְרֹב אִוַּלְתֵּנוּ שָׁגִינוּ. מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי רַבּוּ עֲוֹנֵינוּ:

אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם אַתָּה וּבַעַל הָרַחֲמִים נִקְרֵאתָ. וְדֶרֶךְ תְּשׁוּבָה הוֹרֵיתָ: גְּדֻלַּת רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ. תִּזְכּוֹר הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לְזֶרַע יְדִידֶיךָ: תֵּפֶן אֵלֵינוּ בְּרַחֲמִים. כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הָרַחֲמִים: בְּתַחֲנוּן וּבִתְפִלָּה פָּנֶיךָ נְקַדֵּם. כְּהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם: מֵחֲרוֹן אַפְּךָ שׁוּב. כְּמוֹ בְּתוֹרָתְךָ כָּתוּב: וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ נֶחֱסֶה וְנִתְלוֹנָן. כְּיוֹם וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן: תַּעֲבוֹר עַל פֶּשַׁע וְתִמְחֶה אָשָׁם. כְּיוֹם וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם: תַּאֲזִין שַׁוְעָתֵנוּ וְתַקְשִׁיב מֶנּוּ מַאֲמָר. כְּיוֹם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ וְשָׁם נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבוֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן

ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך: אלהינו בושנו במעשינו ונכלמנו בעונינו: אלהינו בושנו ונכלמנו להרים אלהינו פנינו אליך:

לא כחטאינו תעשה לנו ולא כעונותינו תגמול עלינו: אם עונות תשמר יה אדני מי יעמוד: כי עמך הסליחה למען תורא: אל תבא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי: כרחם אב על בנים כן תרחם יי עלינו: ליי הישועה על עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר: ויאמר יי סלחתי כדברך: הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שוממתינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

ח סליחה מיוסד ע״פ א״ב כפול

אלהינו ואלהי אבותינו

אין כמדת בשר מדתך. איה קנאתך ועצת עמדתך. בת ברורה לבית חמדתך. בעלוה אדונים ואין לצמדתך: גועה לדודי אני מאורסת. גועל רודי איך נדרסת. דין הרג לעצמה מקנסת. דחויה גם כי נאנסת: האם בלי ספר שלוח. הבן כיתום אובד בלי שלוח. וגנעול הפקר במלוח. ומעין חתום נרפס דלוח: זעם כרגע יעתה להפוך. זרי קדש עתה לשפוך. חבת רע בקרן הפוך. חשובה ועזובה

משלי מוסר

ה׳ הושיעה המלך יעננו דא קען מען פרעגן. דער פסיק הויבט אן ה׳ הושיעה גאם העלף. און ענדיגט דער קעניג זאל אונז ענטפערן. נאר דאס קאן מען פאר שטיין מיט איין משל. עס איז געוועזן איין מאהל איין ישובניק. ער האט געהאט איין בן יחיד זייער איין גוט קינד. ער האט נים געקאנט פאר איהם איין רבי וויא דער קינד דארף האבין. האט ער איהם אוועק געגעבין אין שטאט באיי איין רבי לערנען. נור ער האט ניט געהאט וואו איהם צוא באצאהלין קעסט. האט ער אב גירעט מיט דעם רבי אז ער וועט איהם געבין אויסן מקח. ער זאל מיט דעם קינד לערנען. און ער זאל איהם געבין עסן. דער פאטער פון דאס קינד זאגט צוא דעם רבי. איר טוט וויסן אז ער איז ביי מיר אבן יחיד דארום זאלט איר אים געבין גוטין קעסט און איך וועל אייך פיר אלעס בעצאלען זייער שיין. דא זאגט דער פאטער צום רבי איר

ווייסט

באור ע״ם

אין כמדת דיין מדה איז ניט וויא דיא מדה פון אבשר ודם איה וואו איז דיין דערבענונג און די עצה וואס פלעגט אויף שטיין בת די שטאט וואס דוא האסט אויס גיקליבען עס זאל דארטין דיין בית המקדש שטיין בעלוה און היינט האבן זיא באמאנט די נכרים דם הייסט זיי האבן אפ גינומען ארץ ישראל און קיינער האט ניט זיך צו באהעפטין צו מיר גועה זיי שרייען איך בין פאר קנאסט צו מיין פריינד גאט ב״ה גועל און היינט זיינן זיא פאר אומווירדיגט. מיין פריינד עה וויא זייא זיינן צו טראטין דין זיא איז מקבל אויף זיך דאס דין פון הרג דחויה זיא איז פאר שטויסן און זיא איז באצוואונגען אויך האם דיא מוטער דאס כנסת ישראל איז אן אנגט פאר שיקט פון גאט הבן כיתום דער זון דיא ישראל זיינען אזו וויא איתום וואס ער איז פאר לארין און אפ גיצווינגן וגן און דער פאר שלאסענער גארטן איז גיווארן הפקר אזו ווי גראז ומעין און דער פאר חתמיטער קוואל איז מיאוס גיווארן און צו טראטין זעם דער צארן כרגע איז גיוועזן נאר וויא ארגע עתה און איצונד להפוך איז גיווארן פאר קערט זרי קודש דיא וואס האבין

(השלמה ע״ם) גיטראגן

בקורעת בפוך: טוב התואר קדורנית מפרך. טריה מכה מבלי ארך. יום נקם נכתם דרך. יום שלום נחתם חרך: כח הסבל הכשיל נטל. כסול ושחול הנשאר מקטל. לא למרגוע נד ומטלטל. לעמל ויגע ואחר נוטל: מטע קרן שמן המדשן. מרמס מדוע כחרולי בבשן. נוצר למעלה לא יושן. נטעו למשלוח פרות הבשן: שורקה מה בצע ונקטפת. סורחת מה יתרון ונחטפת. על יד חקוקה וטוטפת. על מה אהבתה נשטפת: פעלת הרובים מעוט מלאכת. פריעת שכר רבה והולכת. צופה הפנות ועתה נמשכת. צרה פקודה ואחרת נמסכת: קדש ראשית ערמת שערים. קצוי ארץ זרוים כשעורים. רוח מנשבת

באור ע״ם

גיטראגין דעם ציץ הקודש עתה איצונד לשפוך איז פאר גאסן גיווארן זייער בלוט חבת רע דאס ליבע פריינדשאפט ככרן וואס זיינן שיין גיוועזן אזו וויא אשיינע פארב חשובה איז זיא גיגליכין צוא אזונה וואס זיא פארבט זיך דיא אויגין מונה צו זיין טוב די ישראל וואס זיינן גיוועזין שיין מיט מעשים טובים קדורנית זיינען זייא שווארץ פון דר שווערי ארבעט טריה זיינן גשלאגן מיט מכות וואס האט קיין רפואה ניט יום נקם דר טאג וואס דו וועכט אנקמה טאן אן אונזרע שונאים איז פאר שטעלט גיווארין דער וועג יום גאולה דר טאג פון דר גאולה נחתם איז פאר

משלי מוסר

ווייסט דאך אז דאס קינד איז בייא מיר דיא אויג אין קאפ. דארום וויל איך אז איר זאלט אכט נג געבין אז ער זאל עסין אונ אויך ווען ער וועט טאן איין אום רעכט זאלט איר אים ביין עסין נימט באשטראפין. הכלל ביין עסין זאלט איר זיין בייא אים וויא איין פאטער. איר זאלט אים אויף אלע זינד פאר צייען כדי אים זאל באקומען דער עסין. נור טא ייער מיינט איר אים אין גאנצין צוא לאזין טאן וואס ער וויל דאס וויל איך נים. דען בשעת ער וועט זיך זעצין לערנען. דא מוז ער וויסן אז איר זייט זייער ארבי. אויב ער וועט נים וועלין לערנען אדער ער וועט טאהן ביין לערנען איין אנדער אומרעכט קענט איר אים באשטראפין וויא איר פאר שטיט. אזוי האט ער מיט דעם רבי אפ גירעט אונ דאט איהם איבער גילאזין אין שטאט. דער רבי האט מיט איהם גילערינט אונ האט איהם גינגעבין זייער גוטע קעסט. איין מאהל וואר דאס דער בן יחיד

האט

שלאסן כח דר כח פון ליידין די משא איז גישטרויכלט כסול ושחול דר קרומר אונ דר הינקעדיגר הנשאר וואס איז איבר גיבליבן פון דער הריגה לא ניט אויף צו רוען זיינן זיי איבר גיבליבן נאר פאר וואגילט אונ גיווארפן לעמל ויגע ער מיהט זיך פר דינען אונ איין אנדערער נעמט אוועק מטע קרן וואס זיינן גיפלאנצט גיוועזן אין אפעט לאנד פאר וואס זיינן צו טראטן ווי דערנר. דר היטער פון ישראל איבר זייא שלאפט ער ניט. זיין גיפלאנצטר גארטן דאס זיינען דיא ישראל זיינן צו טראטן צווישן דיא אומות וואס הייסין פרות הבשן שורקה דער ויין טרויב פון גאט וואס גיווינן זיי מיט זייער ליבשאפט אז זיא ווערט גיריסין פון דיא אומות. די דר וואקסענע צווייג וואס פאר הנאה איז אז זיא ווערט פאר צוקט צווישן דיא אומות. אויף דער האנד פון גאט איז זיא גיקריצט תפילין אויפן קאפ פאר וואס איר ליבשאפט צו גאט איז פאר פלייצט פעולת דאס שכר מלאכה פון עשו וואס ער האט גאר ווייניג גוטס גיטאן האכטו זיי פיל שכר גיצאלט אונ אלע מאל גרעסר די ישראל האפן אויף די גאולה ועתה אונ איצונד איז שוין לאנג צרה איין צרה נאך דער אנדערער ווערט גינגעהנט קודש די ישראל דיא היילינגע תבואה קצוי אין

(השלמה ע״ט)

בַּעֲלֵי יְעָרִים. רָדוּף נִשְׁמֶטֶת נָסִים וְנִסְעָרִים: שְׁמוֹנָה וְתִשְׁעִים הָאָלוֹת הָאֵלֶּה שָׁלְמוּ אֵלֶּה מֵאֵלֶּה וְכָאֵלֶּה. תְּרַחֵם תְּקַבְּצֵנוּ מִקְּרָנוֹת אֵלֶּה. אָז יֹאמְרוּ בַגּוֹיִם הִגְדִּיל יְיָ לַעֲשׂוֹת עִם אֵלֶּה:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת. מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לַפּוֹשְׁעִים. עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וָרוּחַ. לֹא כְרָעָתָם תִּגְמוֹל: אֵל הוֹרֵיתָ לָנוּ לוֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זְכָר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּהוֹדַעְתָּ לֶעָנָיו מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ: וַיַּעֲבוֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה: וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ:

נִשָּׂא לְבָבֵנוּ אֶל כַּפָּיִם אֶל אֵל בַּשָּׁמָיִם: עֶזְרֵנוּ מֵעִם יְיָ עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אַל יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֵנוּ אַל יָנוּם שׁוֹמְרֵנוּ: הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: הוֹשַׁע יְיָ אֶת עַמְּךָ אֵת שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל: כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים כֵּן תְּרַחֵם יְיָ עָלֵינוּ: לַיְיָ הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: סְלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הֵנָּה וְשָׁם נֶאֱמַר. וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ: הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שֹׁמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ:

ט סליחה ע״פ א״ב ובסוף שלמה הקטן יגדל בתורה הסליחה הזאת נעשה בימי רדיפת וועסטנגלטיהען נכפד

אלהינו ואלהי אבותינו

אֲנִי יוֹם אִירָא אֵלֶיךָ אֶקְרָא. בַּל יַעַשְׁקוּנִי זֵדִים עוֹזְבֵי יְקָרָה. גְּמוֹל לְהָשִׁיב שֵׁב

משלי מוסר

האט געזינדיגט ביא דעם עסין. דא זאגט דער רבי צום תלמיד. דוא ביסט ווערט איך זאל דיר שטארק בעשטראפין אויפין שטיגל יעצט. נור דיין פאטער האט מיר געבעטין אז ביא דעם עסין זאל איך דיר פאר קיין זינד נים שטראפין. נור ווען מיר וועלין זיך זעצין לערנען. דא בין איך דיינער ארבי וועל איך שוין האבין מיט דיר ארעכענונג פאר דיא איצטיגע זינד אויך. דער בן יחיד וואר איין קלוגר קינד. דא זאגט ער צום רבי. ליבער הערר לעהרער. יעצט ביין עסין ווערט איר אן גירופען מיין פאטער (וויא דער פאטער האט אב גירעט) אונ ביין לערנען ווערט איהר אן גירופין אין רבי. זאל דער פאטער בעטן ביין רבי פאר מיר מחילה וסליחה ער זאל מיר ביין לערנען נים שטראפין. דער רבי האט גיזעהען אז ער איז אקלוגע קינד האט ער איהם מוחל גיוועזין אונ האט איהם גאר נים בעשטראפט. דאס

זיילבע

באור ע״ם

עק וועלט זרוים זיינען זיי פאר שפרייט אזו וויא גערשטן רוח אז אווינד ווייט בעלי אין די בלעטר פון דעם וואלד רדוף מיינען זיי אז מיאגט נאך נסים אנטלויפין זייא אזו וויא אשטורעם ווינד שמונה דיא אכט אונ ניינציג כבשים וואס מען האט מקריב גיוועזן אום יום טוב פון סוכות האבין מבטל גיוועזן די אכט אונ ניינציג האלות קללות פון דער תוכחה וואס אלה שטייט ביא זייא שלמו האבין זיך אויס גילאזט דיא קרבנות וואש שטייט ביא זיי אלה אונ מאלה אונ כאלה. תרחם דו זאלסט זיך דער בארמען דוא זאלסט אונז איין זאמלען פון דיא פיר גליות או דענסטמאל וועלין זאגין דיא פעלקר הגדיל גאט האט גיגרייסט צוא טאן מיט דיא דאזיגע: אני יום דעם טאג וואס איך פארכט מיך פאר דיא אומות רוף איך צו דיר בל דו זאלסט מיר ענטפערן אז די רשעים וואס פאר לאזין דיין טייערע תורה זאלן ניט פאר צוקין מיך גמול דוא זאלסט זיצן אונ נאך זוכן זייערע מעשים כדי דוא זאלסט זייא אום קערין זייער שלעכטס

לבקרה. דין רשע ועול מלואם יקרא: החושבים להשכיח שם קדש הנכבד. זה דרכם טובי עם אבד. חשוך השאר כתשם בבית הבד: טרוף טרף אדם למדו כמדבר. ידו גורל כעל הפקר במדבר. כמעט כלו ולא יעדרו דבר. לולי רחמיך אדון בחסד דבר: מי יהרהר אחר מדותיך לדינה. נוכחך להשיב מחלציו לזינה. סרנו וסוערנו ונשמטה חרב היונה. עמך הדין וידך על העליונה: פן יאמר יכולתי בעל המוט. צרי יהודה יגילו כי אמוט. קרא למכורי חנם שנת שמוט. רשע הפושט יד יסוג אחור ויקמוט: שטרך קודם ולו נושים מבקשים. שעבודך להרחיק רבו צוררים קשים. תחומי סמני מצריך לעקור מבקשים. תבואת קדשת בלועה מלילות וקשים: שפט רעה תבא עליהם והאשימם. למו עולל והתעולל בכובד ישימם. מנת כוסם פחי מפח הגשימם. השיבם שבעתים נקם ברית והשמם: העיר קרית טירת נוך נהלנו. ים גאולים דרך לעבור קהלנו. כף תוחלתנו ואתה רב מחוללנו. נחמנו נא יהי חסדך עלינו:

באור ע"ט

אויף זיי דין אז זיי זאמלען זיך צו נויף פאר פול אלע משפטן נאר רשעות מיט עולות החושבים זיי טראכטין נאר כדי מען זאל מאכן פר געסן דיין הייליגן נאמן דעם גיאכפערטן זה אזו איז זייער מנהג פאר לירן דיא בעסטע פון דעם פאלק חשוך פר מייד נעבאך דם איבעריגע אז זיי זאלן זיי ניט צו שטויסן וויא אין דר פרעס

משלי מוסר

זעלבע איז דער נמשל. ווען גאט ב"ה הוא האט רחמנות אויף דער וועלט ווערט ער אן גירופען ה' (גאט בעל הרחמים) אונ ווען ער משפט דיא וועלט ווערט ער אן גירופען מלך. אזוא וויא עס שטייט אין משלי: מלך במשפט יעמיד ארץ. דרום בעט מען פייא השם יתברך. ה' דער פאטער בעל הרחמים הושיעה זאלסטו העלפן. המלך דער קיניג דאס הייסט ווען ער וועט דיא וועלט משפטן זאל ער אונז העלפען אז ווען מיר וועלין רופען צוא איהם:

טרוף זייא זיינען נאר גילערינט שלעכטץ צוא טאן צוא מענשין אזוא וויא עס שטייט געשריבען אויף זייא ידו זייא ווארפין גורל אויף אונז אזוא וויא אויף הפקר אין דער מדבר כמעט מיר ווערין כמעט פאר לענט אונ זייא מינערין ניט קיין זאך אויף אונז לולי ווען ניט דיין רחמנות דוא האר דו פירמט אונז מיט גינאד מי ווער קאן טראכטן נאך דיינע מדות צו קריגן נוכחיו קעגין אים צו ענטפערין זיינע לענדין צו וואפענען סרנו מיר האבין אפ גיקערט פון דיינע מצות אונ מיר זיינען גיווארין גישטורעמט אונ אוים גיצויגין פון דיא שווערד וואס פאר לענט אונז וויא דוא ווילסט פן יאמר טאמער וועט זאגן דר שונא איך האב בייא גיקומען צרי דיא פיינד פון דיא ישראל וועלין זיך פרייען אז איך וועל פאלין קרא רופ צו דיא וואס זיינן פאר קויפט אום זונסט איאר פון שמטה זאלין פרייא ארוים גיין רשע דער רשע וואס האט זיך פאר שפרייט זאל זיך רוקין הינטער זיך אונ זאל ווערין פאר שניטן שטרך דיין שטר איז פריער אויף דיא ישראל ולו נושים אונ צו אים באגערן אונזערע לייערם שעבודך פון דיין דינסט מרחיק זיין אונז זיינען פיל הארין שווערע תחומי דיא סימנים פון דיין גבול דאס מיינט מען אונזערע מצות ווילן זייא אוים רייסין תבואה דיא תבואה וואס דוא האסט גיהייליגט דאס זיינען דיא ישראל ווילען זייא פאר דארבין דיא זאנגען מיט דעם שטרויא דאס הייסט קליין אונ גרוים שפט רעה אבייזער משפט זאל קומען אויף זייא אונ מאך זייא שולדיג למו טוא צו זייא אונ ווערק מיט שווערקייט זייער וויכטיקייט מנת דיא צאל פון זייער כוס דעם היציגין. רעגין אויף זיי מיט היץ השיבם קער אום צו זייא זיבען מאל זיבען אנקמה פון ברית אויך מאך זייא שולדיג העיר קרית אין דער שטאט דיא פאלאצין פון דיין וואונונג פיר אונז ים מאך דעם ים פאר אוועג צו די אוים גילייזטע עס זאלין איבער פארין אונזער איין זאמלונג כף צו דיר איז אונזער האפונג אונ דוא ביסט אונזער באשעפער נחמנו טרייסט אונז עס זאל זיין דיין גינאד אויף אונז:

(השלמה ע"ט)

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת. מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים. עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וָרוּחַ. לֹא כְרָעָתָם תִּגְמוֹל: אֵל הוֹרֵיתָ לָנוּ לוֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זְכָר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ: וַיַּעֲבוֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה: וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ:

פזמון שם המחבר שמואל הכהן — הסליחה הזאת קאי על הזמנים בהחר החרבן וכפי הגה"ה דלמעלה.

מַלְאָכֵי רַחֲמִים מְשָׁרְתֵי עֶלְיוֹן. חַלּוּ נָא פְּנֵי אֵל בְּמֵיטַב הִגָּיוֹן. אוּלַי יָחוֹס עַם עָנִי וְאֶבְיוֹן. אוּלַי יְרַחֵם: אוּלַי יְרַחֵם שְׁאֵרִית יוֹסֵף. שְׁפָלִים וּנְבְזִים פְּשׁוּחֵי שֶׁסֶף. שְׁבוּיֵי חִנָּם מְכוּרֵי בְּלֹא כֶסֶף. שׁוֹאֲגִים בִּתְפִלָּה וּמְבַקְשִׁים רִשָּׁיוֹן. אולי: אוּלַי יְרַחֵם מְעֻנֵּי כֶבֶל. מְלֻמְּדֵי מַכּוֹת בְּעִנּוּי סֵבֶל. מָנוֹד רֹאשׁ נְתוּנִים בְּיוֹשְׁבֵי תֵבֵל. מָשָׁל בָּעַמִּים בְּקֶצֶף וּבְזָיוֹן. אולי: אוּלַי יְרַחֵם וְיֵרָא בָּעֳנִי עַמּוֹ. וְיַקְשֵׁב וְיִשְׁמַע הַצָּגִים לְעֻמּוֹ. וְעוֹדִים בְּלַחַשׁ מוּסָר לָמוֹ. וְעֵינֵיהֶם תּוֹלִים לִמְצוֹא רָצוֹן. אולי: אוּלַי יְרַחֵם אוֹמְרֵי סְלַח נָא.

באור ע"ם

מלאכי רחמים דער בארימיגע מלאכים משרתי דיא אויבערשטע דינער חלו נא בעט פאר גאט בםיטב הגיון מיט גוטע רייד אולי יחוס טאמער וועט ער דר בארעמן דאס ארעם פאלק אולי ירחם טאמער וועט ער מרחם זיין: אולי ירחם טאמער וועט ער דער בארעמען דאס איבער בלייבונג פון יוסף שפלים נידעריג זיינען זיי ונבזים אונ מבוזה פשוחי צו בראכין אונ צו שפאלטן שבויי גיפאנגען אום זיסט מכורי זיי זיינן פאר קויפט אן געלד שואגים זייא שרייען מיט גיבעט ומבקשים אונ בעטין רשות פון גאט אולי יחוס כו': אולי ירחם טאמער וועט ער דער בארעמן מעוני דיא גיפאנגענע אין קייטין מלומדי זייא זיינן גיוואוינט מיט שלעק בענוי מיט דעם פיין פון דעם גלות מנוד צו גישפעט זיינן זייא גיגעבין צווישין די זיצער פון דר וועלט משל זייא זיינען פאר אמשל צווישין דיא פעלקער בקצף מיט צארין אונ מיט בושה אולי וכו': אולי טאמער וועט ער יך דר בארעמין וירא אונ וועט זעהן די תשובה פון זיין פאלק ויקשב אונ וועט פר נעמען אונ וועט צו הערין הצגים וואס שטייען פאר אים ועודים איין גיזאמילט בלחש מיט תפלות מוסר למו אז יסורים קומען איף זיי ועיניהם אונ זייערע אויגין האפין למצוא צו גיפינען אבאוויליגונג פר דיר אולי וכו': אולי טאמער וועט ער דער בארעמין אומרי דיא וואס זאגין סלח נא אומצי זייא שטארקען

(השלמה ע"ם)

אומצי שבחו בכל עת ועונה. אגדים בצרה
לשפוך תחנה. את פני אלהיהם שופכים לב דוין.
אולי: אולי ירחם לקתה בכפלים. לעוטה אריות
כמו בפי שחלים. לקה ומשתלמת בעון שולים.
לא שכחה בכל זאת מכתב עוז הבין. אולי: אולי
ירחם כבושי פנים. השומעים חרפתם ולא
משיבים ועונים. נצחו מקוים ולישעו נשענים. כי
לא כלו רחמיו בכליון. אולי: אולי ירחם יחלץ עני
בעניו. הבושו יתיר מארץ שביו. יגהה מזורו
ויחבוש חליו. צעקתו ישמע ויחיש עת פדיון. אולי:

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול: אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כהודעת לענו מקדם. כמו שכתוב. וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי:
ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

אל תזכר לנו עונות ראשונים מהר יקדמונו רחמיך כי דלונו מאד: חטאת

באור ע״ט

שטארקען זיין לויב בכל עת אין איטליכער צייט אגודים זיינען איין גיזאמילט אין לייד לשפוך צו פאר גיסען גיבעט פאר גאט את פני פאר זייער גאט שופכים פאר גיסען זייא דיא הערצער מיט ווייטאג אולי וכו׳: אולי טאמער וועט ער זיך דר בארעמן לקתה דיא וואס איז גישלאגין גיווארין טאפיל לוקה זיא איז ווארין גישלאגין ומשתלמת אונ ווערט גיצאלט פאר אירע זינד וואס אויף איר זוים לא שכחה זיא האט פארט ניט פאר געסין מכתב דאס געשריפט פון דער תורה אולי וכו׳: אולי טאמר וועט ער זיך דר בארעמן כבושי פנים וואס זייא פר שטעלין זיך דאס פנים פאר בושה השומעים זייא הערין זייער חרפה ולא משיבים אונ ענטפערין ניט נצחו זיין נצחון פון גאט האפן זייא ולישעו אונ צו זיין הילף זיינען זיי אן גילעהענט כי לא ווארום זיינע רחמים לאזין זיך ניט אויס מיט פאר לענדונג אולי וכו׳: אולי טאמער וועט ער זיך דער בארימען יחלץ אונ וועט מציל זיין דעם ארימאן מיט זיין ארימקייט חבושו יתיר זיין תפיסה וועט ער אויף בינדען מארץ שביו פון דעם לאנד פון זיין גיפיינגענים יגהה ער וועט היילען זיינע מכות ויחבוש אונ וועט היילען זיין קראנקהייט צעקתו ישמע זיין גישריי וועט ער הערין ויחיש אונ זאל היילען עת פדיון דיא צייט פון דער גאולה. אולי וכו׳:

דאס טייטש פון אל תזכר לנו ביז צום סוף גיפינט מען אין סליחות ליום ראשון
(השלמה ע״ט)

נְעוּרֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ אַל תִּזְכּוֹר כְּחַסְדְּךָ זְכָר לָנוּ אַתָּה לְמַעַן טוּבְךָ יְיָ: זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה: זָכְרֵנוּ יְיָ בִּרְצוֹן עַמֶּךָ פָּקְדֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ:

זְכוֹר עֲדָתְךָ קָנִיתָ קֶּדֶם גָּאַלְתָּ שֵׁבֶט נַחֲלָתֶךָ הַר צִיּוֹן זֶה שָׁכַנְתָּ בּוֹ: זְכוֹר יְיָ חִבַּת יְרוּשָׁלָיִם אַהֲבַת צִיּוֹן אַל תִּשְׁכַּח לָנֶצַח: אַתָּה תָקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי עֵת לְחֶנְנָהּ כִּי בָא מוֹעֵד: זְכוֹר יְיָ לִבְנֵי אֱדוֹם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלָיִם הָאוֹמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוֹד בָּהּ: זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בָּךְ וַתְּדַבֵּר אֲלֵיהֶם אַרְבֶּה אֶת זַרְעֲכֶם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמָיִם וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֶתֵּן לְזַרְעֲכֶם וְנָחֲלוּ לְעוֹלָם: זְכוֹר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב אַל תֵּפֶן אֶל קְשִׁי הָעָם הַזֶּה וְאֶל רִשְׁעוֹ וְאֶל חַטָּאתוֹ:

אַל נָא תָשֵׁת עָלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נוֹאַלְנוּ וַאֲשֶׁר חָטָאנוּ: חָטָאנוּ צוּרֵנוּ סְלַח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ:

זְכוֹר לָנוּ בְּרִית אָבוֹת כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקוֹב וְאַף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכּוֹר וְהָאָרֶץ אֶזְכּוֹר:

זְכוֹר לָנוּ בְּרִית רִאשׁוֹנִים כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ:

עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמָה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ. וְאַף גַּם זֹאת בִּהְיוֹתָם בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גְעַלְתִּים לְכַלּוֹתָם לְהָפֵר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיהֶם: הִמָּצֵא לָנוּ בְּבַקָּשָׁתֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב וּבִקַּשְׁתֶּם מִשָּׁם אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּמָצָאתָ כִּי תִדְרְשֶׁנּוּ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ: מוֹל אֶת לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. וּמָל יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת לְבָבְךָ וְאֶת לְבַב זַרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ: זְרוֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים וְטַהֲרֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם: מְחֵה פְשָׁעֵינוּ כָּעָב וְכֶעָנָן כְּמָה שֶׁכָּתוּב. מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ: מְחֵה פְשָׁעֵינוּ לְמַעַנְךָ כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכּוֹר: הַלְבֵּן חֲטָאֵינוּ כַּשֶּׁלֶג וְכַצֶּמֶר כְּמָה שֶׁכָּתוּב. לְכוּ נָא וְנִוָּכְחָה יֹאמַר יְיָ אִם יִהְיוּ חֲטָאֵיכֶם כַּשָּׁנִים כַּשֶּׁלֶג יַלְבִּינוּ אִם יַאְדִּימוּ כַתּוֹלָע כַּצֶּמֶר יִהְיוּ: רַחֵם עָלֵינוּ וְאַל תַּשְׁחִיתֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. כִּי אֵל רַחוּם יְיָ אֱלֹהֶיךָ לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא יַשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם: קַבֵּץ נִדָּחֵינוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. אִם יִהְיֶה נִדַּחֲךָ בִּקְצֵה הַשָּׁמָיִם מִשָּׁם יְקַבֶּצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקָּחֶךָ: הָשֵׁב שְׁבוּתֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. וְשָׁב יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתְךָ וְרִחֲמֶךָ וְשָׁב וְקִבֶּצְךָ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר הֱפִיצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה: תְּבִיאֵנוּ אֶל הַר קָדְשֶׁךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בְּבֵית תְּפִלָּתֶךָ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. וַהֲבִיאוֹתִים אֶל הַר קָדְשִׁי וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי עוֹלוֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקָּרֵא לְכָל הָעַמִּים:

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ: הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם: אַל תַּשְׁלִיכֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קָדְשְׁךָ אַל תִּקַּח מִמֶּנּוּ: אַל תַּשְׁלִיכֵנוּ לְעֵת זִקְנָה כִּכְלוֹת כֹּחֵנוּ אַל תַּעַזְבֵנוּ: אַל תַּעַזְבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אַל תִּרְחַק מִמֶּנּוּ: עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שׂוֹנְאֵינוּ וְיֵבֹשׁוּ כִּי אַתָּה יְיָ עֲזַרְתָּנוּ

TARTU ÜLIKOOLI
RAAMATUKOGU

ונחמתנו: אמרינו האזינה יי בינה הגיגנו: יהיו לרצון אמרי פינו והגיון לבנו לפניך יי צורנו וגואלנו: כי לך יי הוחלנו אתה תענה אדני אלהינו:

אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם מתחנתנו. שאין אנחנו עזי פנים וקשי ערף לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל אנחנו ואבותינו חטאנו:

אשמנו. בגדנו. גזלנו. דברנו דופי: העוינו. והרשענו. זדנו. חמסנו. טפלנו שקר: יעצנו רע. כזבנו. לצנו. מרדנו. נאצנו. סררנו. עוינו. פשענו. צררנו. קשינו ערף: רשענו. שחתנו. תעבנו. תעינו. תעתענו: סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו. ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

אשמנו מכל עם. בושנו מכל דור. גלה ממנו משוש. דוה לבנו בחטאינו. החבל אוינו. ונפרע פארנו. זבול בית מקדשנו. חרב בעונינו. טירתנו היתה לשמה. יופי אדמתנו לזרים. כחנו לנכרים:

ועדין לא שבנו מטעותנו. היך נעיז פנינו ונקשה ערפנו. לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל אנחנו ואבותינו חטאנו:

אשמנו. בגדנו. גזלנו. דברנו דופי: העוינו. והרשענו. זדנו. חמסנו. טפלנו שקר: יעצנו רע. כזבנו. לצנו. מרדנו. נאצנו. סררנו. עוינו. פשענו. צררנו. קשינו ערף: רשענו. שחתנו. תעבנו. תעינו. תעתענו: סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו. ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

לעינינו עשקו עמלנו. ממשך וממורט ממנו. נתנו עלם עלינו. סבלנו על שכמנו. עבדים משלו בנו. פורק אין מידם. צרות רבות סבבונו. קראנוך יי אלהינו. רחקת ממנו בעונינו. שבנו מאחריך. תעינו ואבדנו:

ועדין לא שבנו מטעותנו. היך נעיז פנינו ונקשה ערפנו. לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל אנחנו ואבותינו חטאנו:

אשמנו. בגדנו. גזלנו. דברנו דופי: העוינו והרשענו. זדנו. חמסנו. טפלנו שקר: יעצנו רע. כזבנו. לצנו. מרדנו. נאצנו. סררנו. עוינו. פשענו. צררנו. קשינו ערף: רשענו. שחתנו. תעבנו. תעינו. תעתענו: סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו. ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

הרשענו ופשענו לכן לא נושענו. ותן בלבנו לעזוב דרך רשע. וחיש לנו ישע. ככתוב על יד נביאך יעזוב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו וישב אל יי וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח:

משיח צדקך אמר לפניך. שגיאות מי יבין מנסתרות נקני: נקנו יי אלהינו מכל פשעינו וטהרנו מכל טמאותינו וזרוק עלינו מים טהורים וטהרנו. ככתוב על יד נביאך וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם:

מיכה עבדך אמר לפניך. מי אל כמוך נשא עון ועובר על פשע לשארית נחלתו. לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא: ישוב ירחמנו יכבוש עונותינו. ותשליך במצולות ים כל חטאתם: תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם:

דניאל איש חמודות שוע לפניך. הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך

כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ:

עֶזְרָא הַסּוֹפֵר אָמַר לְפָנֶיךָ. אֱלֹהַי בֹּשְׁתִּי וְנִכְלַמְתִּי לְהָרִים אֱלֹהַי פָּנַי אֵלֶיךָ כִּי עֲוֹנוֹתֵינוּ רָבוּ לְמַעְלָה רֹאשׁ וְאַשְׁמָתֵנוּ גָדְלָה עַד לַשָּׁמָיִם: וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת חַנּוּן וְרַחוּם אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת וְלֹא עֲזַבְתָּנוּ: אַל תַּעַזְבֵנוּ אָבִינוּ. וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ בּוֹרְאֵנוּ. וְאַל תַּזְנִיחֵנוּ יוֹצְרֵנוּ. וְאַל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כָּלָה כְּחַטֹּאתֵינוּ: וְקַיֶּם לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּקַבָּלָה עַל יְדֵי יִרְמְיָהוּ חוֹזָךְ כָּאָמוּר בַּיָּמִים הָהֵם וּבָעֵת הַהִיא נְאֻם יְיָ יְבֻקַּשׁ אֶת עֲוֹן יִשְׂרָאֵל וְאֵינֶנּוּ וְאֶת חַטֹּאת יְהוּדָה וְלֹא תִמָּצֶאינָה כִּי אֶסְלַח לַאֲשֶׁר אַשְׁאִיר:

עַמְּךָ וְנַחֲלָתְךָ רְעֵבֵי טוּבְךָ צְמֵאֵי חַסְדֶּךָ תְּאֵבֵי יִשְׁעֶךָ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כִּי לַיְיָ אֱלֹהֵינוּ הָרַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת:

אֵל רַחוּם שְׁמֶךָ. אֵל חַנּוּן שְׁמֶךָ. בָּנוּ נִקְרָא שְׁמֶךָ. יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן אֲמִתָּךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן בְּרִיתָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן גָּדְלָךְ וְתִפְאַרְתָּךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן דָּתָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן הוֹדָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן וִעוּדָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן זִכְרָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן חַסְדָּךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן טוּבָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן יִחוּדָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן כְּבוֹדָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן לִמּוּדָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן מַלְכוּתָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן נִצְחָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן סוֹדָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן עֻזָּךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן פְּאֵרָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן צִדְקָתָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁכִינָתָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן תְּהִלָּתָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן אוֹהֲבֶיךָ שׁוֹכְנֵי עָפָר. עֲשֵׂה לְמַעַן אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב. עֲשֵׂה לְמַעַן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן. עֲשֵׂה לְמַעַן דָּוִד וּשְׁלֹמֹה. עֲשֵׂה לְמַעַן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשָׁךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְמוֹת הֵיכָלָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן הֲרִיסוּת מִזְבְּחָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן הֲרוּגִים עַל שֵׁם קָדְשָׁךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יִחוּדָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל קִדּוּשׁ שְׁמָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן יוֹנְקֵי שָׁדַיִם שֶׁלֹּא חָטְאוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן גְּמוּלֵי חָלָב שֶׁלֹּא פָשְׁעוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן תִּינוֹקוֹת שֶׁל בֵּית רַבָּן. עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעֲנֵנוּ. עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֱלֹהֵינוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אָבִינוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ דּוֹרְשֵׁנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ הָאֵל הַנֶּאֱמָן עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ וָתִיק וְחָסִיד עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ זַךְ וְיָשָׁר עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ חַי וְקַיָּם עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ טוֹב וּמֵטִיב עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ יוֹדֵעַ יֵצֶר עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ כּוֹבֵשׁ כְּעָסִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ לוֹבֵשׁ צְדָקוֹת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ נוֹרָא וְנִשְׂגָּב עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ סוֹלֵחַ וּמוֹחֵל עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ עוֹנֶה בְּעֵת רָצוֹן עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ פּוֹדֶה וּמַצִּיל עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ צַדִּיק וְיָשָׁר עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ קָרוֹב לְקוֹרְאָיו עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ רַחוּם וְחַנּוּן עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ שׁוֹמֵעַ אֶל אֶבְיוֹנִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ תּוֹמֵךְ תְּמִימִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ פַּחַד יִצְחָק עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֲבִיר יַעֲקֹב עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ עֶזְרַת הַשְּׁבָטִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ מִשְׂגַּב אִמָּהוֹת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ קָשֶׁה לִכְעוֹס עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ רַךְ לִרְצוֹת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ הָעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֲבִי יְתוֹמִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ דַּיַּן אַלְמָנוֹת עֲנֵנוּ:

מִי שֶׁעָנָה לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְיִצְחָק בְּנוֹ כְּשֶׁנֶּעֱקַד עַל גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְיַעֲקֹב בְּבֵית אֵל הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְיוֹסֵף בְּבֵית הָאֲסוּרִים הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לַאֲבוֹתֵינוּ עַל יַם סוּף הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְמֹשֶׁה בְּחוֹרֵב הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְאַהֲרֹן בַּמַּחְתָּה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְפִינְחָס בְּקוּמוֹ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לִיהוֹשֻׁעַ בַּגִּלְגָּל הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לִשְׁמוּאֵל בַּמִּצְפָּה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְדָוִד וּשְׁלֹמֹה בְנוֹ בִּירוּשָׁלַיִם הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְאֵלִיָּהוּ בְּהַר הַכַּרְמֶל הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לֶאֱלִישָׁע בִּירִיחוֹ הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְיוֹנָה בִּמְעֵי הַדָּגָה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּחָלְיוֹ הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לַחֲנַנְיָה מִישָׁאֵל וַעֲזַרְיָה בְּתוֹךְ כִּבְשַׁן הָאֵשׁ הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְדָנִיֵּאל בְּגוֹב הָאֲרָיוֹת הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְמָרְדְּכַי וְאֶסְתֵּר בְּשׁוּשַׁן

הבירה הוא יעננו. מי שענה לעזרא בגולה הוא יעננו. מי שענה לכל הצדיקים והחסידים והתמימים והישרים הוא יעננו:

רחמנא דעני לעניי עננא. רחמנא דעני לתבירי לבא עננא. רחמנא דעני למכיכי רוחא עננא. רחמנא עננא. רחמנא עננא. רחמנא חוס. רחמנא פרוק. רחמנא שזיב. רחמנא רחם עלן. השתא בעגלא ובזמן קריב:

רחום וחנון חטאתי לפניך יי מלא רחמים רחם עלי וקבל תחנוני: יי אל באפך תוכיחני ואל בחמתך תיסרני: חנני יי כי אמלל אני רפאני יי כי נבהלו עצמי: ונפשי נבהלה מאד ואתה יי עד מתי: שובה יי חלצה נפשי הושיעני למען חסדך: כי אין במות זכרך בשאול מי יודה לך: יגעתי באנחתי אשחה בכל לילה מטתי בדמעתי ערשי אמסה: עששה מכעס עיני עתקה בכל צוררי: סורו ממני כל פעלי און כי שמע יי קול בכיי: שמע יי תחנתי יי תפלתי יקח: יבשו ויבהלו מאד כל איבי ישבו יבשו רגע:

מחי ומסי ממית ומחיה. מסיק מן שאול לחיי עלמא. ברא כד חטי אבוהי לקייה. אבוהי דחיס אסי לכאביה. עבדא דמריד נפיק בקולר. מריה תאיב ותביר קולריה: ברך בוכרך אנן וחטינן קמך. הא רוי נפשין בגידין מררין. עבדך אנן ומרודנן קמך. הא בבזתא. הא בשביה. הא במלקיותא. במטו מנך ברחמך דנפישין. אסי לכאבין דתקוף עלן. עד דלא נהוי גמירא בשביה:

מכניסי רחמים. הכניסו רחמינו. לפני בעל הרחמים: משמיעי תפלה. השמיעו תפלתנו. לפני שומע תפלה: משמיעי צעקה. השמיעו צעקתנו. לפני שומע צעקה: מכניסי דמעה. הכניסו דמעותינו. לפני מלך מתרצה בדמעות: השתדלו והרבו תחנה ובקשה. לפני מלך אל רם ונשא: הזכירו לפניו. השמיעו לפניו תורה ומעשים טובים של שוכני עפר. יזכור אהבתם ויחיה זרעם שלא תאבד שארית יעקב. כי צאן רועה נאמן היה לחרפה. ישראל גוי אחד למשל ולשנינה. מהר עננו אלהי ישענו. ופדנו מכל גזרות קשות והושיעה ברחמיך הרבים משיח צדקך ועמך:

מרן דבשמיא לך מתחננן. כבר שביה. דמתחנן לשבויה. כלהון בני שביה. בכספא מתפרקין. ועמך ישראל ברחמי ובתחנוני. הב לן שאלתין ובעותין. דלא נהדר ריקם מן קדמך:

מרן דבשמיא לך מתחננן. כעבדא דמתחנן למריה. עשיקי אנן ובחשוכא שרינן. מרירין נפשין מעקתין דנפישין. חילא לית בן לרצויך מרן. עביד בדיל קימא דגזרת עם אבהתנא:

שומר ישראל. שמור שארית ישראל. ואל יאבד ישראל. האומרים שמע ישראל:

שומר גוי אחד. שמור שארית עם אחד. ואל יאבד גוי אחד. המיחדים שמך יי אלהינו יי אחד:

שומר גוי קדוש. שמור שארית עם קדוש. ואל יאבד גוי קדוש. המשלשים בשלש קדשות לקדוש: מתרצה ברחמים ומתפיס בתחנונים. התרצה והתפיס לדור עני כי אין עוזר:

אבינו מלכנו חננו ועננו כי אין בנו מעשים עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו:

ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו: זכור רחמיך יי וחסדיך כי מעולם המה: יהי חסדך יי עלינו כאשר יחלנו לך: אל תזכר לנו עונות ראשונים מהר יקדמונו רחמיך כי דלונו מאד: חננו יי חננו כי רב שבענו בוז: ברוגז רחם תזכור כי הוא ידע יצרנו זכור כי עפר אנחנו: עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך: והש״ץ אומר ק״ש

(השלמה ע״ם)

סליחות ליום רביעי

אומרים אשרי ח"ק ואח"כ אומרים זה:

לך יי הצדקה ולנו בשת הפנים: מה נתאונן ומה נאמר מה נדבר ומה נצטדק: נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה אליך כי ימינך פשוטה לקבל שבים: לא בחסד ולא במעשים באנו לפניך. כדלים וכרשים דפקנו דלתיך: דלתיך דפקנו רחום וחנון. נא אל תשיבנו ריקם מלפניך: מלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו. כי אתה שומע תפלה:

שומע תפלה עדיך כל בשר יבאו: יבא כל בשר להשתחות לפניך יי: יבאו וישתחוו לפניך יי ויכבדו לשמך: באו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני יי עשנו: נבואה למשכנותיו נשתחוה להדום רגליו: באו שעריו בתודה חצרותיו בתהלה הודו לו ברכו שמו: רוממו יי אלהינו והשתחוו להדום רגליו קדוש הוא: רוממו יי אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יי אלהינו: השתחוו ליי בהדרת קדש חילו מפניו כל הארץ: ואנחנו ברוב חסדך נבוא ביתך נשתחוה אל היכל קדשך ביראתך: נשתחוה אל היכל קדשך ונודה את שמך על חסדך ועל אמתך כי הגדלת על כל שמך אמרתך: לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו: אשר יחדו נמתיק סוד בבית אלהים נהלך ברגש: אל נערץ בסוד קדושים רבה ונורא על כל סביביו: שאו ידכם קדש וברכו את יי: הנה ברכו את יי כל עבדי יי העומדים בבית יי בלילות: אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורתיך: אשר לו הים והוא עשהו ויבשת ידיו יצרו: אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות הרים לו: אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש: ויודו שמים פלאך יי אף אמונתך בקהל קדושים: לך זרוע עם גבורה תעז ידך תרום ימינך: לך שמים אף לך ארץ תבל ומלאה אתה יסדתם: אתה פוררת בעזך ים שברת ראשי תנינים על המים: אתה הצבת כל גבולות ארץ קיץ וחרף אתה יצרתם: אתה רצצת ראשי לויתן תתננו מאכל לעם לציים: אתה בקעת מעין ונחל אתה הובשת נהרות איתן: לך יום אף לך לילה אתה הכינות מאור ושמש: עשה גדולות עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר: כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים: כי גדול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לבדך: כי גדול מעל שמים חסדך ועד שחקים אמתך: גדול יי ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: גדול יי ומהלל מאד ונורא הוא על כל אלהים: גדול יי ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשו: לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך יי הממלכה והמתנשא לכל לראש: מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה כי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם מאין כמוך: מאין כמוך יי גדול אתה וגדול שמך בגבורה: יי אלהי צבאות מי כמוך חסין יה ואמונתך סביבותיך: יי אלהי צבאות יושב הכרובים אתה אלהים לבדך: מי ימלל גבורות יי ישמיע כל תהלתו: כי מי בשחק יערך ליי ידמה ליי בבני אלים: מה נאמר לפניך ישב מרום. ומה נספר לפניך שכן שחקים: מה נאמר לפניך יי אלהינו מה נדבר ומה נצטדק: אין לנו פה להשיב ולא מצח להרים ראש.

דאס טייטש פון לך ה' הצדקה ביז ורב חסד לכל קוראיך געפינט מען אין סליחות ליום ראשון:

(השלמה ע"ש)

כי עונותינו רבו מלמנות . וחטאתינו עצמו מספר למען שמך יי תחיינו ובצדקתך תוציא מצרה נפשנו : דרכך אלהינו להאריך אפך לרעים ולטובים . והיא תהלתך : למענך אלהינו עשה ולא לנו. ראה עמידתנו דלים וריקים: הנשמה לך והגוף פעלך . חוסה על עמלך : הנשמה לך והגוף שלך. יי עשה למען שמך : אתאנו על שמך יי עשה למען שמך : בעבור כבוד שמך כי אל חנון ורחום שמך : למען שמך יי וסלחת לעוננו כי רב הוא :

סלח לנו אבינו כי ברוב אולתנו שגינו . מחל לנו מלכנו כי רבו עונינו :

אל ארך אפים אתה ובעל הרחמים נקראת. ודרך תשובה הורית : גדלת רחמיך וחסדיך . תזכור היום ובכל יום לזרע ידידיך: תפן אלינו ברחמים. כי אתה הוא בעל הרחמים: בתחנון ובתפלה פניך נקדם. כהודעת לענו מקדם: מחרון אפך שוב. כמו בתורתך כתוב: ובצל כנפיך נחסה ונתלונן . כיום וירד יי בענן : תעבור על פשע ותמחה אשם . כיום ויתיצב עמו שם: תאזין שועתנו ותקשיב מנו מאמר . כיום ויקרא בשם יי ושם נאמר:

ויעבור יי על פניו ויקרא :

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה : וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו : סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

טוב יי לקוו לנפש תדרשנו : כל היום כלמתנו נגדנו ובושת פנינו כסתנו : כי עליך הורגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה : לא נסוג אחור לבנו ותט אשורנו מני ארחך : כי דורש דמים אותם זכר לא שכח צעקת ענוים :

כרחם אב על בנים כן תרחם יי עלינו : ליי הישועה על עמך ברכתך סלה : יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר: ויאמר יי סלחתי כדברך: הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

יא סליחה ע״פ א״ב ובסוף ס״ה שמעון בר יצחק חזק ואמץ הכל קאי על הזמנים שאחר החרבן וכפי הסגה״ה דלמעלה

אלהינו ואלהי אבותינו

אני קראתיך כי תענני אל . בקשתי רחמים כרש בפתח שואל . גדל נוראותיך בצדק ענות הואל . דעת הכל כי יש אלהים בישראל : הלא אתה מקדם אלהי קדושי . ולמה נמות בלחץ ובקושי . זכור ועורר חסד כאז לחדשי .

באור ע״ם

אני קראתיך איך רוף דיך וועסט מיר ענטפערין גאט בקשתי איך בעט רחמים וויא איין ארימאן אויף דער טיר גודל ער בעט דיין גרוים פארכט בצדק מיט צדק הייב אן צוא ענטפערין דעת אלע זאלין וויסען אז עס איז פאר האנדין אגאט צווישין דיא ישראל הלא דו ביסט פון לאנג מיין הייליגער גאט ולמה פאר וואס זאלין מיר שטארבין אין איינגשאפט

(השלמה ע״ם)

חרבותי תשיב וכונן מקום מקדשי: טוב אתה לקויך לנפש תדרשך. יחלנו לך בעת צרה לדרשך. כל היום הורגנו על שם קדשך. לא נסוג לבנו מלברכך ולהקדישך: מתגרת ידך כלינו באף ובחמה. נדמינו ככלי ריק וכסתנו כלמה. סכרנו ביד צוררים קשים להוממה. עד ישקיף וירא יי מן השמימה: פצנו והצילנו מיד בני נכר. צומתים חיינו בשפך דמנו להעבר. קרא שלומת זרים גמול ושבר. ראות כי דורש דמים אותם זכר: שובנו אליך וחרון אפך הפר. תכבוש עונותינו וחטאתינו תכפר. שפל מרודנו עלה ולא נחפר. ברשם יקרך צופם חוקקנו לחיים בספר: חזק ואמץ ידים וברכים כושלות. פנה דרך עמך והרם מכשלות. יערב לפניך תחן כשי ועולות. ואתה קדוש יושב תהלות:

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול: אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כהודעת לענו מקדם. כמו שכתוב. וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי:

באור ע"ט

און שוועריקייט זכיר גידיינק און דער וועק הסד אזו וויא פון לאנג היינט אויך באנייען חרבותי מיינע חורבות זאלסטו אום קערין און ריכט אויף מיין הייליג ארט טוב ווארום דוא ביסט גוט צוא דיא וואס זייא האפין צו דיר. צו לייבער וואס זיי פארשטין דיך כל אגאנצין טאג פון דעם גלות ווערין מיר גיהרגת פון דיינט וועגין דיין הייליגען נאמען לא און מיר ברעכין פארט ניט אפ אונזער הארץ פון צוא לויבין דיך און צוא הייליגען דיך כתגרת פון דיינע הענד זיינען מיר אויס גיגאנגען מיט גרים צארען נדמינו מיר זיינען גיגליכען וויא אליידיגע כלי און בושה האט אונז פאר דעקט סכרנו מיר זיינען איבער גיענטפערט גיווארין אין דיא הענד פון הארטע הארין עד ביז גאט וועט לוגין פון דעם הימל פצני לייז אונז אויס און זייא אונז מציל פון דיא הענד פון דיא שונאים צומתים זייא פאר שניידין אונזער לעבין און אונזער בלוט פאר גיסען יי זייא צו באטריבען קרא באצאל די שונאים זייער גמול ראות מיר זעהן אז דוא פארשט דיא בלוט פון דיא קדושים און גידיינקסט זיי שובנו קער אונז אום צוא דיר און דיין גרים צארין פאר שטער תכבוש אונזערע עבירות זאלסטו צוא פרעסין אונזערע חטאים זאלסטו מכפר זיין שפל אונזער שפלות בריינג אויף. מיר זאלען ניט פר שעמט ווערין ברשם אין דעם צייכין פון דיין כבוד מאך ליין אויף זיי חוקקנו קריץ אונז אן צום לעבין אין דעם בוך חזק שטארק די הענד און די קניא וואס זיינען גישטרויכלט פנה ראם אויס אוועג צוא דיין פאלק און הייב אויף דאס שטרויכלונג יערב עס זאל זים זיין פאר דיר דאס גיבעט אזו וויא א מנחה מיט עולות ואתה און דו ביסט אין הייליגער גאט רוהסט אויף די לויב פון ישראל:

איך

(השלמה ע"ט)

ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

הבט משמים וראה מזבול קדשך ותפארתך איה קנאתך וגבורותיך המון מעיך ורחמיך אלינו התאפקו: אתה פוררת בעזך ים שברת ראשי תנינים על המים: אם עונינו ענו בנו יי עשה למען שמך:

כרחם אב על בנים כן תרחם יי עלינו: ליי הישועה על עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר. ויאמר יי סלחתי כדברך: הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

יב סליחה מיוסד ע"פ א"ב כפול ובסוף חתום שם המחבר גרשום בר יהודה

אלהינו ואלהי אבותינו

איה כל נפלאותיך הגדולות והנוראות. אשר ספרו לנו אבותינו יי צבאות. בידת ישראל מצרימה בשעבוד ותלאות. בחבלי אדם משכתם ולא בשלשלאות: גם מעבידיהם בקשה עבודה. גזרו ביאור זכוריהם לאבדה. דנתם סאה בסאה מדה במדה. דגלים הוצאת ברכוש כל חמדה: הים וגליו בעזך פוררו. הירדן הובשת וברגל עברו. ובמדבר כלכלתם ודבר לא חסרו. וממלכות ועממים בידם נמסרו: זנחו הטוב ורדפום מכניעים. זעקוך ושמעת והעמדת להם מושיעים. חנו בארצם כל טוב שבעים. חטאו וגלו ופקדתם לשבעים: טפלו שקר ונתנו למרמס. טרדום למדחפות אנשי חמס. יצאו מארצם וקץ חזרתם נכמס,

באור ע"ט

איה כל נפלאותיך וואו זיינען דיינע וואונדער הגדולות דיא גרויסע אונ די פארכטיגע אשר וואס האבין אונז דער ציילט אונזערע עלטערין ה' צבאות גאט דער האר בידת אז די ישראל האבין גינידערט קיין מצרים בשעבוד אונ האבין דארטין גיארבעט מיט שווערע ארבעט אונ מידיקייט בחבלי מיט גרינגע שטריקליך האסטו זייא גיצויגען יעקב מיט זיינע קינדער ולא בשלשלאות אונ ניט מיט קייטין גם מעבדיהם אויך דיא וואס האבין גיארבעט מיט זיי שווערע ארבעט גזרו אונ האבין גוזר גיוועזין זייערע זכרים אין טייך אריין צו ווארפין זיי דנתם האסטו זייא גימשפט אזו וויא זייא האבין גיטאן מדה כנגד מדה דגלים דיא ישראל האסטו אויס גיצויגין מיט פיל גוטס הים דער ים סוף אונ זיינע אינדין בעזך פוררו מיט דיין שטארקייט זיינן זיי צו בראכען גיווארין הירדן הובשת דעם ירדן האסטו גימאכט טרוקען וברגל אונ מיט דיא פיס זיינען זייא איבער גיפארען אים ובמדבר אונ אין דער מדבר האסטו זייא גישפייזט ודבר אונ קיין זאך האט זייא ניט גימינערט וממלכות אונ אלע פעלקר אין ארץ ישראל זיינען אין זייערע הענד איבר גיענטפערט גיווארין זנחו אז זיי האבין פאר לאזין דיא תורה ורדפום האבין זייא נאך גיאגט שונאים אונ האבין זייא מכניע גיוועזן זעקוך זייא האבין גישריען צוא דיר ושמעת אונ דוא האסט צוא גיהערט והעמדת אונ האסט גישטעלט צוא זייא העלפערס חנו זייא האבין גערועט אין זייער לאנד כל טוב מיט אלעם גוטס זיינען זייא זאט גיוועזן חטאו זיי האבין געזינדיגט גלו זיינען זייא פאר טריבען גיווארען ופקדתם אונ האסט זייא אויס געלייזט פון בבל נאך זיבעציג יאר טפלו זייא האבין זיך באהעפט מיט שקר ונתנו זיינען זייא גיגעבין גיווארין

(השלמה ע"ט)

ישבו בגוים והיו למס: כח אמץ פלטה הנשארת. כשלה כחה מכובד רעה ממארת. לעת ראשונה פקודה משמרת. לבא שניה אצה וממהרת: מעת לעת צרתי מרבה. מיום שעבר קשה הבא. נלאיתי נשוא עול מדהבה*). נואמת מדוד והבא הבאה רבה: סגלתך דוחק צורר הצר. סברה להמיר כבודך בעת צר. עד אנה יי אקרא ממצר. ענני במרחב כי ידך לא תקצר: פשעים אם עצמו בינינו ובינך להבדילה. פרגוד אם ננעל בפני התפלה. צור בכסא כבודך חתור מחילה. צעקתנו לפניך תבא פני כבודך להתקבלה: קרא שנת רצון מועצב להנפישי. קבץ נפוצותי ועבור בראשי. ריבה יי ריבי נפשי. רצה להחליצני אלהי קדושי: שני רשעים **) בחצץ תגרום. שכול ואלמון אותם תהרום. תשפיך דמם ארצה לרום. תמותה הותר באמונה לארום: גדור פרצת סכת דוד הנופלת. רומם קריה עד עפר משפלת. שבויה נחם נחמה מכפלת. מאורה האר ותאיר מאפלת: בנה עירך כימי עולם. רפא מזבחך היכל ואולם. יהודה וישראל שם יעבדוך כלם.

ויתגדל שמך מעולם ועד עולם:

*) עול מדהבה כי בעת אשר נעשה התפלה הזאת מהמחבר נתנו היהודים מס לא למלך לבד רק לשרים ולכומרים כולם.

**) רשעים אלו רשעי ישראל.

באור ע״פ

געווארין צו טרעטונג סרודים למרחפות זייא זיינען געווארין צוא שטויסין אנשי חמס צוא די לייט וואס רויבען זייא יצאו זיינען זייא ארויס גיגאנגען פון זייער לאנד יקץ אונ דער קין פון זייער גאולה איז פאר בארגין ישבו בגלות זייא זיצען אין גלות יהיו למס אונ זיינען געווארען צו מס כח אמץ פלטה הנשארת שטארק דעם כח דאס איבער בלייבונג פון דיא ישראל כשלו זייא זיינען געווארען גישטרויכילט פון שווערע צרות לעת צוא דער צייט אז דיא ערשטע צרה פקודה איז באפוילין אונ געהיט לבא אייליט דיא אנדערע צוא קומען מעת לעת פון איין צייט ביז אן דער אנדערער צייט צרתי איז מיין צרה גימערט מיום פון טאג וואס איז אוועק גיגאנגען קשה איז שווערער דער טאג וואס קומט אן נלאיתי איך בין מיד צוא ליידין עול דעם עול פון דיא וואס הייסען מעסטין אונ געבין נואמת וואס זיא זאגט מדוד מעסט אונ ברייננג הבאה גרויסע מתנות סגולתך דיין ליב פאלק קוראים בעת צר רופען צוא דיר אז עס איז זייא איינג סברים זייער האפונג איז לאל צוא גאט ב״ה דער באשעפער עד אנה ה׳ ביז וויא לאנג גאט אקרא וועל איך רופען פון איינגשאפט ענני במרחב ענטפער אונז מיט ברייטקייט ווארום ידך דיין האנד איז ניט קורץ פון צוא העלפין פשעים אויב דיא זינד האבין זיך גישטארקט בינינו צו שיידען צווישען אונז אונ דיר פרגוד די מחיצה אם אויב עס איז פר שלאסין בפני פר אונזערע גיבעט צור שטארקער גאט בכסא גראב אונטער דיין כסא הכבוד איין פאר געבונג צעקתנו אונזער גישרייא זאל פאר דיר קומען פני זאל אן גינומען ווערין פאר דיין כבוד קרא רוף אבאווילינג יאר מעוצב פון דעם טרויערקייט להנפישי צו מאכין מיך רוען קבץ זאמיל איין מיינע פאר שפרייטע ועבור אונ פאר איבער צום ערשטען ריבה ה׳ קריג גאט דיא קריג פון מיין לייב רצה וויל מיך אויס ציהען אלהי היילינגער גאט שני רשעים דיא צוויי פון דיא רשעים בחצץ מיט זאמד תגרוס זאלסטו צוא ברעכין שכול ואלמן מיט פאר ווארפונג אונ מיט אלמנית אותם תהרום זאלסטו זייא צוא פירען תשפיך זאלסט גיסען זייער בלוט צוא דער ערד לרום צוא פירען תמותה דיא ישראל וואס זיינען אין גלות אזו וויא מתים הותר לאז איבער באמונה מיט אמונה צו נעמן זייא גדור פאר צאם דעם בראך סכת דיא איין גיפאלענע סוכה דאס איז דער בית המקדש רומם דר הייך דיא שטאט ירושלים עד עפר וואס זיא איז גיבויגען ביז דר ערד ניחם טרייסט די גיפאנגענע נחמה איין טאפעלע נחמה מאורה דר לייכט איר ליכט ותאיר אונ זאלסט

רער

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול: אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כהודעת לענו מקדם. כמו שכתוב. וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי:

ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

יג פזמון שם המחבר יצחק

חוקר הכל וסוקר. ומבין אל מפעלי. אם פעלתי שקר. ומהתלות בעמלי. את עוני לא תבקר. ואל תדרוש למעללי. יי בקר תשמע קולי:

יוצרי אשר בזרת. תכן מרומי קרת. לך אכונה עטרת. בשלישי אשמורת. אשר תאזין העתרת. ולישעך כוברת. ותשלח המגערת. להומיה וסוררת. אשר גאוה מדברת. ואין בלתה אומרת. ומקום מקטר קטורת. והדביר והמכפרת. אשר ישרתו בם שרת. שמוהו מעבורת. תדבק בה מארת. כמו כבד ליותרת. וחמת קרי יקר. כל מכה וכל חלי. יי בקר: צור שמך אל קנא. עתה מה

באור ע״ט

דר לייכטען די פינצטערע בנה בויא דיין שטאט כימי אזו וויא פון לאנגע צייטען רפא הייל דיין מזבח היכל ואולם דעם היכל אונ דעם אולם יהודה וישראל יהודה אונ ישראל וועלין דיר דארטען דינען אלע ויתגדל וועט גיאכפערט ווערין דיין נאמען מעילם פון אייביג ביז אייביג:

חוקר הכל דער וואס פארשט אלין דינג אונ לוגט אונ פרובט צו מיינע ווערק אם אויב איך האב גיוועוקט פארשעריא אונ גישפעט אין מיין ווערק את מיינע זינד זאלסטו ניט זוכען אונ זאלסט ניט פארשטען צו מיין ווערק ה׳ בוקר דוא גאט צוא מארגין זאלסטו הערין מיין קול יוצרי מיין באשעפער דער מיט זיין אייל האט גימאסטען אונ האט געבדייט דיא באלקין פון הימעל לך צוא דיר ברייט איך אן איין קרוין מיט דער תפלה אין דיא דריטע טייל פון נאכט אשר אז דו זאלסט פאר נעמען דיא גיבעט די וואס האפין צוא דיין הילף ומקום אונ ירושלים דיא שטאט פון דעמפונג דאס קטורת אונ דאס איבער לאד דעם ארון הקודש אשר וואס אין זייא האט מען גידינט גאטס דינסט האבין זייא גימאכט צוא איין דורך גאנג צור באשעפער וואס דיין נאמען הייסט אל קנא יטינך דיין רעכטע האנד האט גיפלאנצט (השלמה ע״ט)

לך בשנה. שנה אחר שנה. ימינך נטעה כנה.
מאד נגש והוא נענה. זה מכר וזה קנה. לאום
בשפלות נתכנה. ושפלה איננה. משפטיך נכונה.
אין דינא בלא דינא. אך קנא לנאמנה. מימינך
נתנה. ובה כתוב מי מנה. ועתה כצאן נמנה. צורי
עורדה נא. אלהים יי חילי. יי בקר: חסין קרוב
לקוראיו. ושומע אל אביונים. דון דין עני ואביון.
משפט רצוצים ומעונים. ועליונים ותחתונים.
בידך אדון האדונים. ומשפטי מאתך יצא כנוגה.
אל אמונים. לא איש אל ויכזב. אשר יחליף ענינים.
וגזרת שש שנים. אשר לעבדים נקנים. וכמה שש
חלפו לי ולא אהבתי אדונים. ואם נמכרתי לעקר.
ולא אגאל בשנים. בקרובים דין עקר. ואתה
קרובי וגואלי. יי בקר:

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו. מעביר ראשון
ראשון. מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עשה צדקות עם כל בשר ורוח. לא
כרעתם תגמול: אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כהודעת
לענו מקדם. כמו שכתוב. וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי:

באור נ״ם

געפלאנצט איין פוס אין ארץ ישראל זייא זיינען געוועזן געפייניגט דער האט געקויפט אונ דער
האט פאר קויפט בשעת חורבן בית המקדש לאום דאס פאלק דאס דא הייסט איין שפל
פאלק אונ זיא איז ניט שפל ומשפטיך אבער דיינע געריכט זיינען גירעכט עס געשיכט ניט
אום זיסט מימינך דיא תורה וואס זיא איז גיגעבין געווארין פון דיין רעכטער האנד ובה אונ
אין איר שטייט געשריבען ווער קאן זייא ציילין אונ בשעת חורבן זיינען זייא ווארין גיציילט
אזו וויא דיא שאף. מיין שטארקער גאט. חסין שטארקער גאט וואס ער איז נאהענט צו
זיינע רופער אונ הערט צו די באדערפטיגע ער ריכט די ארימע ועליונים אונ די אויבערשטע
אונ די אונטערשטע זיינען אין דיין האנד דו הער איבער אלע הערין ומשפטי אונ מיין גיריכט
זאל פון דיר אויס גיין גלייך אז דער שטערין נוגה. דו ווארהאפטיגער גאט לא גאט איז ניט
איין מאן דאס ער זאל לייקינען אונ זאל פאר וועקסלען זיינע זאכען ואתה אונ דוא ביסט מיין
קרוב אונ מיין אויס לייזער יי בקר דוא גאט צו מארגין זאלסטו הערין מיין גישרייא:

(השלמה ע״ם)

וַיַּעֲבוֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה: וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ:

אַל תִּזְכָּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשׁוֹנִים מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד: חַטֹּאת נְעוּרֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ אַל תִּזְכּוֹר כְּחַסְדְּךָ זְכָר לָנוּ אַתָּה לְמַעַן טוּבְךָ יְיָ: זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה: זָכְרֵנוּ יְיָ בִּרְצוֹן עַמֶּךָ פָּקְדֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ:

זְכוֹר עֲדָתְךָ קָנִיתָ קֶּדֶם גָּאַלְתָּ שֵׁבֶט נַחֲלָתֶךָ הַר צִיּוֹן זֶה שָׁכַנְתָּ בּוֹ: זְכוֹר יְיָ חִבַּת יְרוּשָׁלָיִם אַהֲבַת צִיּוֹן אַל תִּשְׁכַּח לָנֶצַח: אַתָּה תָקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי עֵת לְחֶנְנָהּ כִּי בָא מוֹעֵד: זְכוֹר יְיָ לִבְנֵי אֱדוֹם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלָיִם הָאוֹמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוֹד בָּהּ: זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בָּךְ וַתְּדַבֵּר אֲלֵיהֶם אַרְבֶּה אֶת זַרְעֲכֶם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמָיִם וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֶתֵּן לְזַרְעֲכֶם וְנָחֲלוּ לְעוֹלָם: זְכוֹר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב אַל תֵּפֶן אֶל קְשִׁי הָעָם הַזֶּה וְאֶל רִשְׁעוֹ וְאֶל חַטָּאתוֹ:

אַל נָא תָשֵׁת עָלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נוֹאַלְנוּ וַאֲשֶׁר חָטָאנוּ.
חָטָאנוּ צוּרֵנוּ סְלַח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ:

זְכוֹר לָנוּ בְּרִית אָבוֹת כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקוֹב וְאַף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכּוֹר וְהָאָרֶץ אֶזְכּוֹר:

זְכוֹר לָנוּ בְּרִית רִאשׁוֹנִים כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ:

עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמָה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ. וְאַף גַּם זֹאת בִּהְיוֹתָם בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גְעַלְתִּים לְכַלּוֹתָם לְהָפֵר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיהֶם: הִמָּצֵא לָנוּ בְּבַקָּשָׁתֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב וּבִקַּשְׁתֶּם מִשָּׁם אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּמָצָאתָ כִּי תִדְרְשֶׁנּוּ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ: מוֹל אֶת לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. וּמָל יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת לְבָבְךָ וְאֶת לְבַב זַרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ: זְרוֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים וְטַהֲרֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם: מְחֵה פְשָׁעֵינוּ כָּעָב וְכֶעָנָן כְּמָה שֶׁכָּתוּב. מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ: מְחֵה פְשָׁעֵינוּ לְמַעַנְךָ כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מוֹחֶה פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכּוֹר: הַלְבֵּן חֲטָאֵינוּ כַּשֶּׁלֶג וְכַצֶּמֶר כְּמָה שֶׁכָּתוּב. לְכוּ נָא וְנִוָּכְחָה יֹאמַר יְיָ אִם יִהְיוּ חֲטָאֵיכֶם כַּשָּׁנִים כַּשֶּׁלֶג יַלְבִּינוּ אִם יַאְדִּימוּ כַתּוֹלָע כַּצֶּמֶר יִהְיוּ: רַחֵם עָלֵינוּ וְאַל תַּשְׁחִיתֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. כִּי אֵל רַחוּם יְיָ אֱלֹהֶיךָ לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא יַשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם: קַבֵּץ נִדָּחֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. אִם יִהְיֶה נִדַּחֲךָ בִּקְצֵה הַשָּׁמָיִם מִשָּׁם יְקַבֶּצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקָּחֶךָ: הָשֵׁב שְׁבוּתֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. וְשָׁב יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתְךָ וְרִחֲמֶךָ וְשָׁב וְקִבֶּצְךָ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר הֱפִיצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה: תְּבִיאֵנוּ אֶל הַר קָדְשֶׁךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בְּבֵית תְּפִלָּתֶךָ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. וַהֲבִיאוֹתִים אֶל הַר קָדְשִׁי וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי עוֹלוֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקָּרֵא לְכָל הָעַמִּים:

דאס טייטש פון אל תזכר לנו ביז צום סוף געפינט מען אין סליחות ליום ראשון:

(השלמה ע"ס)

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ: הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם: אַל תַּשְׁלִיכֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קָדְשְׁךָ אַל תִּקַּח מִמֶּנּוּ: אַל תַּשְׁלִיכֵנוּ לְעֵת זִקְנָה כִּכְלוֹת כֹּחֵנוּ אַל תַּעַזְבֵנוּ: אַל תַּעַזְבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אַל תִּרְחַק מִמֶּנּוּ: עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שׂוֹנְאֵינוּ וְיֵבוֹשׁוּ כִּי אַתָּה יְיָ עֲזַרְתָּנוּ וְנִחַמְתָּנוּ: אֲמָרֵינוּ הַאֲזִינָה יְיָ בִּינָה הֲגִיגֵנוּ: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִינוּ וְהֶגְיוֹן לִבֵּנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ: כִּי לְךָ יְיָ הוֹחָלְנוּ אַתָּה תַעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ. שֶׁאֵין אֲנַחְנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ. אֲבָל אֲנַחְנוּ וַאֲבוֹתֵינוּ חָטָאנוּ:

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דֹפִי: הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר: יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. נִאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף: רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תִּעַבְנוּ. תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ: סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

אָשַׁמְנוּ מִכָּל עָם. בּוֹשְׁנוּ מִכָּל דּוֹר. גָּלָה מִמֶּנּוּ מָשׂוֹשׂ. דָּוָה לִבֵּנוּ בַּחֲטָאֵינוּ. הָחְבַּל אִוּוּיֵנוּ. וְנִפְרַע פְּאֵרֵנוּ. זְבוּל בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ. חָרַב בַּעֲוֹנֵינוּ. טִירָתֵנוּ הָיְתָה לְשַׁמָּה. יֹפִי אַדְמָתֵנוּ לְזָרִים. כֹּחֵנוּ לְנָכְרִים:

משלי

אשמנו בגדנו גזלנו וכו׳ מען דארף פאר שטיין אז מען שלאגט זיך אין הארצין אשמנו מיינט מען ווייל דער יצר הרע איז אין דיא לינקע זייט פון הארצין אזוי וויא אין פסוק שטייט לב כסיל לשמאלו דיא האַרץ פון איין נארין איז אין דיא לינקע זייט. דרום קלאפט מען זיך אין דיא לינקע זייט צוא ווייזין אז דער יצר הרע האט מיר גיבראכט צוא דיא זינד. אונ איך וועל דאס שוין נאך איין מאהל נים טאהן. קען מען דאס פאר שטיין מיט איין משל. עס איז אמאל גיקומען. איין מענש פון אקליינע שטעטיל וואס דארטין איז נים גיוועזין קיין אינסטרומענטין פייער צוא פאר לעשין אין איין שרפה ר״ל. איז ער גיקומען אין אשטאט וואס דארטין איז גיוועזין דיא אינסטרומענטען. האט ער גיזעהען וויא עס איז גיוועזין אשרפה אין דער שטאט. אונ איינער איז גישטאנען אונ האט גיקלאפט אויף איין פויק נאך אנאנד. דאס איז גיוועזין אסימן פון אסיגנאל צוא דיא לעשער אז זייא זאלין זיך אויף קלייבין דעם פייער צוא פאר לעשין. דער מענטש פון קליין שטעטיל האט פון דער שטאט פלוצלונג אב גערייזט. נאך דעם איז ער גיקומען אצווייטין מאל אין שטאט אויף דעם ארט וואס ויאר דארטין דיא שרפה האט ער גיזעהען אז עס האט וויינינ גישאדעט. דער דומער מענטש האט גימיינט אז דאס פייקיל וואס מען פויקט אויף אים איז דאס אליין דיא מאשינע וואס דאס פאר לעשט איין גרויסין פייער. ווארום דיא אינסטרומענטין האט ער נים גיזעהען. ער איז גיקומען

מוסר

בייא זיך אין שטעטיל אונ האט אויף גיבראכט געלט. אונ האט גיקויפט אפייקיל אונ האט איהם אראפ געבראכט בייא זיך אונ האט זייא צוא גיזאגט אז ער ווייס אז דער מיט וועט פייער פאר לאשין. דיא שטאט פלעגט גראדע ליידין אפט פון שרפות וויא זייא האבין דער זעהען בייא דעם שוטה דיא פויק פרעגין זייא בייא איהם צו האט ער גיבראכט נאך וואס צום לעשין. האט ער גיענטפערט אז מעהר נים. האבין זייא פון איהם לאכט געלאכט. דער פויק איז נור אסימן אז מען זאל דער הערין אונ מען זאל זיך אויף קלייבין אויך מען זאל פארזיכטינ זיין דער נאך זאל מען קומען מיט אמתע אינסטרומענטין צום לעשין דיא שרפה. דאס גלייכין ליבע ברידער. אנדערע מיינען אז מיט דעם וואס ער שלאגט זיך דרייא מאהל אשמנו ווערט פאר געבין אלע זינד. ניין ליבע ברידער. דער שלאגין זיך אין הארצין איז נור אסימן אז דיא סכנה איז זייער נאהענט אויב מען וועט נים טאן קיין תשובה. דארום דארף מען נעמען דיא אינסטרומענטין פון תורה פון צדקה פון גמילות חסדים. דאמיט קען מען זיך שטעלין צום יום הדין. וואס ברענט וויא פייער. אבער דער שלאגין זיך אין הארצין. איז נור אסיגנאל אזוי וויא איין פויק אז מען דארף האבין אנדערע זאכין מיט וואס צוא פאר לעשין דעם פייער פון דין אונ משפט. אז מקטרגים זאלען אויף אונז נים מצליח זיין אונ ער זאל צוא נעמען אונזער תפלה ברחמים רבים:

(השלמה ע״ם)

וְעַדַיִן לֹא שַׁבְנוּ מִטָּעוּתֵנוּ. הֵיךְ נָעִיז פָּנֵינוּ וְנַקְשֶׁה עָרְפֵּנוּ. לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ. אֲבָל אֲנַחְנוּ וַאֲבוֹתֵינוּ חָטָאנוּ:

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דֹפִי: הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר: יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. נִאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף: רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תִּעַבְנוּ. תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ: סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

לְעֵינֵינוּ עָשְׁקוּ עֲמָלֵנוּ. מְמֻשָּׁךְ וּמְמֹרָט מִמֶּנּוּ. נָתְנוּ עֻלָּם עָלֵינוּ. סָבַלְנוּ עַל שִׁכְמֵנוּ. עֲבָדִים מָשְׁלוּ בָנוּ. פֹּרֵק אֵין מִיָּדָם. צָרוֹת רַבּוֹת סְבָבוּנוּ. קְרָאנוּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. רִחַקְתָּ מִמֶּנּוּ בַּעֲוֹנֵינוּ. שַׁבְנוּ מֵאַחֲרֶיךָ. תָּעִינוּ וְאָבָדְנוּ:

וְעַדַיִן לֹא שַׁבְנוּ מִטָּעוּתֵנוּ. הֵיךְ נָעִיז פָּנֵינוּ וְנַקְשֶׁה עָרְפֵּנוּ. לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ. אֲבָל אֲנַחְנוּ וַאֲבוֹתֵינוּ חָטָאנוּ:

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דֹפִי: הֶעֱוִינוּ וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר: יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. נִאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף: רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תִּעַבְנוּ. תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ: סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

הִרְשַׁעְנוּ וּפָשַׁעְנוּ לָכֵן לֹא נוֹשָׁעְנוּ. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לַעֲזוֹב דֶּרֶךְ רֶשַׁע. וְחִישׁ לָנוּ יֶשַׁע. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ יַעֲזוֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבוֹתָיו וְיָשֹׁב אֶל יְיָ וִירַחֲמֵהוּ וְאֶל אֱלֹהֵינוּ כִּי יַרְבֶּה לִסְלוֹחַ:

מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ אָמַר לְפָנֶיךָ. שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת נַקֵּנִי: נַקֵּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִכָּל פְּשָׁעֵינוּ וְטַהֲרֵנוּ מִכָּל טֻמְאוֹתֵינוּ וּזְרוֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים וְטַהֲרֵנוּ. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם:

מִיכָה עַבְדְּךָ אָמַר לְפָנֶיךָ. מִי אֵל כָּמוֹךָ נֹשֵׂא עָוֹן וְעֹבֵר עַל פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ. לֹא הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ יִכְבּוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצוּלוֹת יָם כָּל חַטֹּאתָם: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם:

דָּנִיאֵל אִישׁ חֲמוּדוֹת שִׁוַּע לְפָנֶיךָ. הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שֹׁמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ:

עֶזְרָא הַסּוֹפֵר אָמַר לְפָנֶיךָ. אֱלֹהַי בֹּשְׁתִּי וְנִכְלַמְתִּי לְהָרִים אֱלֹהַי פָּנַי אֵלֶיךָ כִּי עֲוֹנוֹתֵינוּ רָבוּ לְמַעְלָה רֹאשׁ וְאַשְׁמָתֵנוּ גָּדְלָה עַד לַשָּׁמָיִם: וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת חַנּוּן וְרַחוּם אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת וְלֹא עֲזַבְתָּנוּ: אַל תַּעַזְבֵנוּ אָבִינוּ. וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ בּוֹרְאֵנוּ. וְאַל תַּזְנִיחֵנוּ יוֹצְרֵנוּ. וְאַל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כָּלָה כְּחַטֹּאתֵינוּ: וְקַיֶּם לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּקַבָּלָה עַל יְדֵי יִרְמְיָהוּ חוֹזָךְ כָּאָמוּר בַּיָּמִים הָהֵם וּבָעֵת הַהִיא נְאֻם יְיָ יְבֻקַּשׁ אֶת עֲוֹן יִשְׂרָאֵל וְאֵינֶנּוּ וְאֶת חַטֹּאת יְהוּדָה וְלֹא תִמָּצֶאינָה כִּי אֶסְלַח לַאֲשֶׁר אַשְׁאִיר:

עַמְּךָ וְנַחֲלָתְךָ רְעֵבֵי טוּבְךָ צְמֵאֵי חַסְדֶּךָ תְּאֵבֵי יִשְׁעֶךָ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כִּי לַייָ אֱלֹהֵינוּ הָרַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת:

אֵל רַחוּם שְׁמֶךָ. אֵל חַנּוּן שְׁמֶךָ. בָּנוּ נִקְרָא שְׁמֶךָ. יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן אֲמִתֶּךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן בְּרִיתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן גָּדְלְךָ וְתִפְאַרְתֶּךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן דָּתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן הוֹדֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן וִעוּדֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן זִכְרֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן חַסְדֶּךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן טוּבֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יִחוּדֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן כְּבוֹדֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן לִמּוּדֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן מַלְכוּתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן נִצְחֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן סוֹדֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן עֻזֶּךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן פְּאֵרֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן צִדְקָתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁכִינָתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תְּהִלָּתֶךָ. עֲשֵׂה

לְמַעַן אוֹהֲבֶיךָ שׁוֹכְנֵי עָפָר. עֲשֵׂה לְמַעַן אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב. עֲשֵׂה לְמַעַן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן. עֲשֵׂה לְמַעַן דָּוִד וּשְׁלֹמֹה. עֲשֵׂה לְמַעַן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְמוֹת הֵיכָלֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן הֲרִיסוּת מִזְבְּחֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן הֲרוּגִים עַל שֵׁם קָדְשֶׁךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יִחוּדֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל קִדּוּשׁ שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יוֹנְקֵי שָׁדַיִם שֶׁלֹּא חָטְאוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן גְּמוּלֵי חָלָב שֶׁלֹּא פָשְׁעוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן תִּינוֹקוֹת שֶׁל בֵּית רַבָּן. עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעֲנֵנוּ. עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֱלֹהֵינוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אָבִינוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ דּוֹרְשֵׁנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ הָאֵל הַנֶּאֱמָן עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ וָתִיק וְחָסִיד עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ זַךְ וְיָשָׁר עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ חַי וְקַיָּם עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ טוֹב וּמֵטִיב עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ יוֹדֵעַ יֵצֶר עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ כּוֹבֵשׁ כְּעָסִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ לוֹבֵשׁ צְדָקוֹת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ נוֹרָא וְנִשְׂגָּב עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ סוֹלֵחַ וּמוֹחֵל עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ עוֹנֶה בְּעֵת רָצוֹן עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ פּוֹדֶה וּמַצִּיל עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ צַדִּיק וְיָשָׁר עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ קָרוֹב לְקוֹרְאָיו עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ רַחוּם וְחַנּוּן עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ שׁוֹמֵעַ אֶל אֶבְיוֹנִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ תּוֹמֵךְ תְּמִימִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ פַּחַד יִצְחָק עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֲבִיר יַעֲקֹב עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ עֶזְרַת הַשְּׁבָטִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ מִשְׂגַּב אִמָּהוֹת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ קָשֶׁה לִכְעוֹס עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ רַךְ לִרְצוֹת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ הָעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֲבִי יְתוֹמִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ דַּיַּן אַלְמָנוֹת עֲנֵנוּ:

מִי שֶׁעָנָה לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְיִצְחָק בְּנוֹ כְּשֶׁנֶּעֱקַד עַל גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְיַעֲקֹב בְּבֵית אֵל הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְיוֹסֵף בְּבֵית הָאֲסוּרִים הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לַאֲבוֹתֵינוּ עַל יַם סוּף הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְמֹשֶׁה בְּחוֹרֵב הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְאַהֲרֹן בַּמַּחְתָּה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְפִינְחָס בְּקוּמוֹ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לִיהוֹשֻׁעַ בַּגִּלְגָּל הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לִשְׁמוּאֵל בַּמִּצְפָּה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְדָוִד וּשְׁלֹמֹה בְנוֹ בִּירוּשָׁלַיִם הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְאֵלִיָּהוּ בְּהַר הַכַּרְמֶל הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לֶאֱלִישָׁע בִּירִיחוֹ הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְיוֹנָה בִּמְעֵי הַדָּגָה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּחָלְיוֹ הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לַחֲנַנְיָה מִישָׁאֵל וַעֲזַרְיָה בְּתוֹךְ כִּבְשַׁן הָאֵשׁ הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְדָנִיֵּאל בְּגוֹב הָאֲרָיוֹת הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְמָרְדְּכַי וְאֶסְתֵּר בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְעֶזְרָא בַגּוֹלָה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְכָל הַצַּדִּיקִים וְהַחֲסִידִים וְהַתְּמִימִים וְהַיְשָׁרִים הוּא יַעֲנֵנוּ:

רַחֲמָנָא דְּעָנֵי לַעֲנִיֵּי עֲנֵנָא. רַחֲמָנָא דְּעָנֵי לִתְבִירֵי לִבָּא עֲנֵנָא. רַחֲמָנָא דְּעָנֵי לְמַכִּיכֵי רוּחָא עֲנֵנָא. רַחֲמָנָא עֲנֵנָא. רַחֲמָנָא חוּס. רַחֲמָנָא פְּרוֹק. רַחֲמָנָא שְׁזִיב. רַחֲמָנָא רַחֵם עֲלָן. הַשְׁתָּא בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב:

רַחוּם וְחַנּוּן חָטָאתִי לְפָנֶיךָ יְיָ מָלֵא רַחֲמִים רַחֵם עָלַי וְקַבֵּל תַּחֲנוּנָי: יְיָ אַל בְּאַפְּךָ תוֹכִיחֵנִי וְאַל בַּחֲמָתְךָ תְיַסְּרֵנִי: חָנֵּנִי יְיָ כִּי אֻמְלַל אָנִי רְפָאֵנִי יְיָ כִּי נִבְהֲלוּ עֲצָמָי: וְנַפְשִׁי נִבְהֲלָה מְאֹד וְאַתָּה יְיָ עַד מָתָי: שׁוּבָה יְיָ חַלְּצָה נַפְשִׁי הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חַסְדֶּךָ: כִּי אֵין בַּמָּוֶת זִכְרֶךָ בִּשְׁאוֹל מִי יוֹדֶה לָּךְ: יָגַעְתִּי בְּאַנְחָתִי אַשְׂחֶה בְכָל לַיְלָה מִטָּתִי בְּדִמְעָתִי עַרְשִׂי אַמְסֶה: עָשְׁשָׁה מִכַּעַס עֵינִי עָתְקָה בְּכָל צוֹרְרָי: סוּרוּ מִמֶּנִּי כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן כִּי שָׁמַע יְיָ קוֹל בִּכְיִי: שָׁמַע יְיָ תְּחִנָּתִי יְיָ תְּפִלָּתִי יִקָּח: יֵבֹשׁוּ וְיִבָּהֲלוּ מְאֹד כָּל אֹיְבָי יָשֻׁבוּ יֵבֹשׁוּ רָגַע:

מָחֵי וּמַסֵּי מָמִית וּמַחֵיֵה. מַסִּיק מִן שְׁאוֹל לְחַיֵּי עָלְמָא. בְּרָא כַּד חָטֵי אֲבוּהִי לַקְיֵהּ. אֲבוּהִי דְּחָיִס אַסֵּי לִכְאֵבֵיהּ. עַבְדָּא דְּמָרִיד נָפִיק בְּקוֹלָר. מָרֵיהּ תָּאִיב וְתָבִיר קוֹלָרֵיהּ: בְּרָךְ בּוּכְרָךְ אֲנַן וְחָטֵינַן קַמָּךְ. הָא רְוֵי נַפְשִׁין בְּגִידִין מְרִירִין. עַבְדָּךְ אֲנַן וּמְרוֹדִינַן קַמָּךְ. הָא בְּבִזְתָּא. הָא בְּשִׁבְיָה. הָא בְּמַלְקְיוּתָא. בְּמָטוּ מִנָּךְ בְּרַחֲמָךְ דִּנְפִישִׁין. אַסֵּי לִכְאֵבִין דִּתְקוֹף עֲלָן. עַד דְּלָא נֶהֱוֵי גְמִירָא בְּשִׁבְיָה:

מַכְנִיסֵי רַחֲמִים. הַכְנִיסוּ רַחֲמֵינוּ. לִפְנֵי בַּעַל הָרַחֲמִים: מַשְׁמִיעֵי תְפִלָּה. הַשְׁמִיעוּ תְּפִלָּתֵנוּ. לִפְנֵי שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה: מַשְׁמִיעֵי צְעָקָה. הַשְׁמִיעוּ צַעֲקָתֵנוּ. לִפְנֵי שׁוֹמֵעַ צְעָקָה:

מכניסי דמעה. הכניסו דמעותינו. לפני מלך מתרצה בדמעות: השתדלו והרבו תחנה ובקשה. לפני מלך אל רם ונשא: הזכירו לפניו. השמיעו לפניו תורה ומעשים טובים של שוכני עפר. יזכור אהבתם ויחיה זרעם שלא תאבד שארית יעקב. כי צאן רועה נאמן היה לחרפה. ישראל גוי אחד למשל ולשנינה. מהר עננו אלהי ישענו. ופדנו מכל גזרות קשות והושיעה ברחמיך הרבים משיח צדקך ועמך:

מרן דבשמיא לך מתחננן. כבר שביה. דמתחנן לשבויה. כלהון בני שביה. בכספא מתפרקין. ועמך ישראל ברחמי ובתחנוני. הב לן שאלתין ובעותין. דלא נהדר ריקם מן קדמך:

מרן דבשמיא לך מתחננן. כעבדא דמתחנן למריה. עשיקי אנן ובחשוכא שרינן. מרירן נפשין מעקתין דנפישין. חילא לית בן לרצויך מרן. עביד בדיל קימא דגזרת עם אבהתנא:

שומר ישראל. שמור שארית ישראל. ואל יאבד ישראל. האומרים שמע ישראל:
שומר גוי אחד. שמור שארית עם אחד. ואל יאבד גוי אחד. המיחדים שמך יי אלהינו יי אחד:
שומר גוי קדוש. שמור שארית עם קדוש. ואל יאבד גוי קדוש. המשלשים בשלש קדשות לקדוש: מתרצה ברחמים ומתפיס בתחנונים. התרצה והתפיס לדור עני כי אין עוזר:
אבינו מלכנו חננו ועננו כי אין בנו מעשים עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו:
ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו: זכור רחמיך יי וחסדיך כי מעולם המה: יהי חסדך יי עלינו כאשר יחלנו לך: אל תזכר לנו עונות ראשונים מהר יקדמונו רחמיך כי דלונו מאד: חננו יי חננו כי רב שבענו בוז: ברוגז רחם תזכור כי הוא ידע יצרנו זכור כי עפר אנחנו: עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך: והש"ץ אומר ק"ש

סליחות ליום חמישי

אומרים אשרי ח"ק ואח"כ אומרים זה:

לך יי הצדקה ולנו בשת הפנים: מה נתאונן ומה נאמר מה נדבר ומה נצטדק: נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה אליך כי ימינך פשוטה לקבל שבים: לא בחסד ולא במעשים באנו לפניך. כדלים וכרשים דפקנו דלתיך: דלתיך דפקנו רחום וחנון. נא אל תשיבנו ריקם מלפניך: מלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו. כי אתה שומע תפלה:

שומע תפלה עדיך כל בשר יבאו: יבא כל בשר להשתחות לפניך יי: יבאו וישתחוו לפניך יי ויכבדו לשמך: באו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני יי עשנו: נבואה למשכנותיו נשתחוה להדום רגליו: באו שעריו בתודה חצרותיו

משל ־ מוסר

לא בחסד ולא במעשים באנו לפניך כדלים וכרשים דפקנו דלתיך.

למשל ווען איין רייכער מענטש קומט צו פארן ביא נאכט אין אשטאט דא קלאפט ער אן שטארק אין אכסניא. ווארום דער בעל אכסניא וועט איהם עפענען מיט גרוים כבוד. דער בעל אכסניא ווייס אז ער וועט פון איהם פאר דינען. ער וועט איהם בעצאלען פאר אלעם אפין בעסטין אופן. אבער ווען איין ארעמאן קומט ביא נאכט אונ ער איז נאך דער צוא אקראנקער וואס דער בעל אכסניא ווייס פון איהם קיין פרנסה גאר ניט האבין. דא גייט ער אין דער ארימע הכנסת אורחים. ווארום ער האט קיין עזות ניט צוא קלאפין אין אכסניא. ווען ער קומט אין הכנסת אורחים פריים ער זיך אז מען לאזט איהם

(השלמה ע"ס)

בִּתְהִלָּה הוֹדוּ לוֹ בָּרְכוּ שְׁמוֹ: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדוֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא:
רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: הִשְׁתַּחֲווּ לַייָ בְּהַדְרַת
קֹדֶשׁ חִילוּ מִפָּנָיו כָּל הָאָרֶץ: וַאֲנַחְנוּ בְּרוֹב חַסְדְּךָ נָבוֹא בֵיתֶךָ נִשְׁתַּחֲוֶה אֶל הֵיכַל
קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ: נִשְׁתַּחֲוֶה אֶל הֵיכַל קָדְשְׁךָ וְנוֹדֶה אֶת שְׁמֶךָ עַל חַסְדְּךָ וְעַל אֲמִתֶּךָ
כִּי הִגְדַּלְתָּ עַל כָּל שִׁמְךָ אִמְרָתֶךָ: לְכוּ נְרַנְּנָה לַייָ נָרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ: נְקַדְּמָה
פָנָיו בְּתוֹדָה בִּזְמִרוֹת נָרִיעַ לוֹ: אֲשֶׁר יַחְדָּו נַמְתִּיק סוֹד בְּבֵית אֱלֹהִים נְהַלֵּךְ בְּרָגֶשׁ:
אֵל נַעֲרָץ בְּסוֹד קְדוֹשִׁים רַבָּה וְנוֹרָא עַל כָּל סְבִיבָיו: שְׂאוּ יְדֵכֶם קֹדֶשׁ וּבָרְכוּ אֶת
יְיָ: הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת יְיָ כָּל עַבְדֵי יְיָ הָעוֹמְדִים בְּבֵית יְיָ בַּלֵּילוֹת: אֲשֶׁר מִי אֵל בַּשָּׁמַיִם
וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כְמַעֲשֶׂיךָ וְכִגְבוּרוֹתֶיךָ: אֲשֶׁר לוֹ הַיָּם וְהוּא עָשָׂהוּ וְיַבֶּשֶׁת יָדָיו
יָצָרוּ: אֲשֶׁר בְּיָדוֹ מֶחְקְרֵי אָרֶץ וְתוֹעֲפוֹת הָרִים לוֹ: אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נֶפֶשׁ כָּל חָי וְרוּחַ
כָּל בְּשַׂר אִישׁ: וְיוֹדוּ שָׁמַיִם פִּלְאֲךָ יְיָ אַף אֱמוּנָתְךָ בִּקְהַל קְדוֹשִׁים: לְךָ זְרוֹעַ עִם
גְּבוּרָה תָּעֹז יָדְךָ תָּרוּם יְמִינֶךָ: לְךָ שָׁמַיִם אַף לְךָ אָרֶץ תֵּבֵל וּמְלֹאָהּ אַתָּה יְסַדְתָּם:
אַתָּה פוֹרַרְתָּ בְעָזְּךָ יָם שִׁבַּרְתָּ רָאשֵׁי תַנִּינִים עַל הַמָּיִם: אַתָּה הִצַּבְתָּ כָּל גְּבוּלוֹת
אָרֶץ קַיִץ וָחֹרֶף אַתָּה יְצַרְתָּם: אַתָּה רִצַּצְתָּ רָאשֵׁי לִוְיָתָן תִּתְּנֶנּוּ מַאֲכָל לְעָם לְצִיִּים:
אַתָּה בָקַעְתָּ מַעְיָן וָנָחַל אַתָּה הוֹבַשְׁתָּ נַהֲרוֹת אֵיתָן: לְךָ יוֹם אַף לְךָ לָיְלָה אַתָּה
הֲכִינוֹתָ מָאוֹר וָשָׁמֶשׁ: עֹשֶׂה גְדוֹלוֹת עַד אֵין חֵקֶר וְנִפְלָאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר: כִּי אֵל
גָּדוֹל יְיָ וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים: כִּי גָדוֹל אַתָּה וְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים
לְבַדֶּךָ: כִּי גָדוֹל מֵעַל שָׁמַיִם חַסְדֶּךָ וְעַד שְׁחָקִים אֲמִתֶּךָ: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ
אֵין חֵקֶר: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְנוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד
בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר קָדְשׁוֹ: לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל
בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ: מִי לֹא יִרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם
כִּי לְךָ יָאָתָה כִּי בְכָל חַכְמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל מַלְכוּתָם מֵאֵין כָּמוֹךָ: מֵאֵין כָּמוֹךָ יְיָ גָּדוֹל
אַתָּה וְגָדוֹל שִׁמְךָ בִּגְבוּרָה: יְיָ אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִי כָמוֹךָ חֲסִין יָהּ וֶאֱמוּנָתְךָ סְבִיבוֹתֶיךָ:
יְיָ אֱלֹהֵי צְבָאוֹת יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדֶּךָ: מִי יְמַלֵּל גְּבוּרוֹת יְיָ יַשְׁמִיעַ
כָּל תְּהִלָּתוֹ: כִּי מִי בַשַּׁחַק יַעֲרֹךְ לַייָ יִדְמֶה לַייָ בִּבְנֵי אֵלִים: מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ
יוֹשֵׁב מָרוֹם. וּמַה נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים: מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מַה נְּדַבֵּר וּמַה נִּצְטַדָּק: אֵין לָנוּ פֶּה לְהָשִׁיב וְלֹא מֵצַח לְהָרִים רֹאשׁ.
כִּי עֲוֹנוֹתֵינוּ רַבּוּ מִלִּמְנוֹת. וְחַטֹּאתֵינוּ עָצְמוּ מִסַּפֵּר: לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ
תְּחַיֵּנוּ וּבְצִדְקָתְךָ תּוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשֵׁנוּ: דַּרְכְּךָ אֱלֹהֵינוּ לְהַאֲרִיךְ אַפֶּךָ לָרָעִים

משלי מוסר

אַרַיין אונ מֶען עֶפִינט איהם דיא טיר. דַארום זָאגט
דער הַיילִיגֶער פַּיטָן לא בחסד ולא במעשים באנו לפניך.
מיר ווייסין אַז מיר הָאבִּין נִיט קַיין חֲסָדִים אונ נִיט
קַיין מַעֲשִׂים טוֹבִים וואס מיר זָאלִין קֶענֶען צָאלִין וויא
דער רַייכֶער סוֹחֵר אין אַכְסַנְיָא. דָאס הַייסט וואו דיא
צַדִּיקִים קְלַאפִּין אין דיא טִירִין פון הִימֶעל הָאבִּין מיר
קֵיין עַזּוּת נִיט. דלתיך דפקנו רחום וחנון כוזין מיר קְרַאפִּין אין
הַכְנָסַת אוֹרְחִים. דֶען בַּאיי גָאט ב"ה איז אויך פַאר הַאנדִין
איין אַ בּוּזִינְכְטֶע גַאסט הויז. אַזוי וויא די הַיילִיגֶע גְמָרָא זָאגט
אין מַסֶּכֶת בְּרָכוֹת (וְחַנּוֹתִי אע"פ שֶׁאֵינוֹ כְּדַאי) אִיךְ
וועל רַחֲמָנוּת הָאבִּין אֲפִילוּ אויף דֶעם וְואס עֶר איז נִיט
ווערט. איז פַאר הַאנדִין נָאר אַזוֹא איין מֶענְשִׁין אַיין
אומזיסטע גַאסט הויז וואס עֶר קֶען דָארְטִין אָן קְלַאפִּין
אונ השי"ת וועט איהם עֶנְטפֶערִין. דלתיך דפקנו רחום
וחנון ווען מיר קְלַאפִּין נָאר אָן אין אַיין אומזיסטין ארט. דא
וועלין מיר נִיט פֿאדערין קַיין גֶעלט גִיוואַנט. עֶר פְרייט זִיךְ.
אַז מֶען גִיט איהם אַבִיסְל עֶטְוואַ. דַארום בֶּעטִין מיר
אל תשיבנו ריקם מלפניך דוא זָאלְכט אונז נִיט אום קֶערִין
מיט לֵיידִיקֶען פון דֶעם יוֹם הַדִּין. זָאלְסט אונז לפה"ת
פון עש"ב אין גַאנְצִין נִיט אַרוֹיס טְרַייבִּין אונ גֶעבִּין
אונז דָאס לֶעבִּין מיט אַיין שְׁטִיקִיל חֲנִינָה פון דַיין הַיילִיגֶע
הַאנְד. דָאצי נִיט קַיין עֲשִׁירוּת. נָאר מיר זָאלִין נִיט
פֶערְשֶׁעמְט ווערין:

(השלמה ע״ט)

וְלַטּוֹבִים. וְהִיא תְהִלָּתֶךָ: לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵינוּ עֲשֵׂה וְלֹא לָנוּ. רְאֵה עֲמִידָתֵנוּ דַּלִּים וְרֵקִים: הַנְּשָׁמָה לָךְ וְהַגּוּף פָּעֳלָךְ. חוּסָה עַל עֲמָלָךְ: הַנְּשָׁמָה לָךְ וְהַגּוּף שֶׁלָּךְ. יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ: אָתָאנוּ עַל שִׁמְךָ יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ: בַּעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ כִּי אֵל חַנּוּן וְרַחוּם שְׁמֶךָ: לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ כִּי רַב הוּא:

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי בְרוֹב אִוַּלְתֵּנוּ שָׁגִינוּ. מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי רַבּוּ עֲוֹנֵינוּ:

אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם אַתָּה וּבַעַל הָרַחֲמִים נִקְרֵאתָ. וְדֶרֶךְ תְּשׁוּבָה הוֹרֵיתָ: גְּדֻלַּת רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ. תִּזְכּוֹר הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לְזֶרַע יְדִידֶיךָ: תֵּפֶן אֵלֵינוּ בְּרַחֲמִים. כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הָרַחֲמִים: בְּתַחֲנוּן וּבִתְפִלָּה פָּנֶיךָ נְקַדֵּם. כְּהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם: מֵחֲרוֹן אַפְּךָ שׁוּב. כְּמוֹ בְּתוֹרָתְךָ כָּתוּב: וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ נֶחֱסֶה וְנִתְלוֹנָן. כְּיוֹם וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן: תַּעֲבוֹר עַל פֶּשַׁע וְתִמְחֶה אָשָׁם. כְּיוֹם וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם: תַּאֲזִין שַׁוְעָתֵנוּ וְתַקְשִׁיב מֶנּוּ מַאֲמָר. כְּיוֹם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ וְשָׁם נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבוֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה: וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ:

שׁוּב מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לְעַמֶּךָ: שׁוּב לְמַעַן עֲבָדֶיךָ שִׁבְטֵי נַחֲלָתֶךָ: שׁוּבָה יְיָ רִבְבוֹת אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל: שׁוּבָה יְיָ אֶת שְׁבִיתֵנוּ כַּאֲפִיקִים בַּנֶּגֶב: שׁוּבוּ שׁוּבוּ אָמַרְתָּ לָנוּ וְעַל הַתְּשׁוּבָה מֵרֹאשׁ הִבְטַחְתָּנוּ: הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:

כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים כֵּן תְּרַחֵם יְיָ עָלֵינוּ: לַיְיָ הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: סְלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הֵנָּה וְשָׁם נֶאֱמַר: וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ: הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שֹׁמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ:

אלהינו ואלהי אבותינו

יד סליחה

יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תְּחִנָּה עוֹרְכִים. שֶׁהֵם מְצֵרִים וּלְהִוָּשַׁע צְרִיכִים. צָרֵיהֶם עֲלֵיהֶם עוֹל מַאֲרִיכִים. כָּל זֹאת הַגָּעָתַם וְשִׁמְךָ מְבָרְכִים: חוּלִי וּמַכְאוֹב לְהִכָּתֵב לֹא נִמְסָר. עֲלוּבִים מִנֹּעַר וּמֵהֶם לֹא הוּסָר. קָדוֹשׁ בְּיָדְךָ לְפַתֵּחַ מוֹסָר.

באור ע״ם

ישראל עמך דיין פָאלק יִשְׂרָאֵל תחנה זַייא טוּעֶן גִיבֶּעט אָן ריכְטֶען שהם מצרים זַייא זַיינֶען בַּאלֵיידִיגְט ולהושע אוּנ דַארְפֶען וֶוערִין גִיהָאלְפִין צריהם זַייעֶרֶע בַּאלֵיידִיגֶער עליהם עול מאריכים דֶער לֵיינְגֶערִין אוֹיף זַייא דֶעם יָאךְ כל זאת דָאס אַלֶעס הָאט זַייא גֶעגְרֵייכְט ושמך אוּנ דַיין נָאמֶען לוֹיבִּן זַיי חולי זַייעֶר קְרֵיינְק אוּנ ווֵייטָאג להכתב אִיז אַזוֹ פִיל אַז מֶען קָאן נִיט אוֹיף שְׁרַייבִּין עלובים פַר שֶׁעמְט זַיינֶען זֵיי מנוער פוּן יוּגֶענְד אָן ומהם לא הוסר אוּנ פוּן זַייא ווֶערְט נִיט אָפּ גִיטָאן דִיא חֶרְפָּה קדוש הֵיילִיגֶער גָאט בידך אִין דַיין הַאנְד אִיז לפתח צוּ עֶפֶענֶען דִי בּוּנְדֶען

פון

(השלמה ע״ם)

כאמנותך הנקיה ולא כאמנות בשר: הלובש צדקה ולו
כמעיל עטויה. וממכה עצמה מתקן רטיה. קומם עדתך
מנפילתה המטויה. בכחך הגדול ובזרועך הנטויה: טועים
אומרים נחלתך לחבל. בכבודך להמיר ובהבל להתבלבל.
יראתך הקדושה לנטוש ולנבל: באהבתך ובחמלתך
מנשא ומנטל. עצתם תסכל ומחשבותם תבטל. רבה
מהומה ביניהם הטל. ומלאך אכזרי דוחה ומטלטל:
בעבור כבוד עצמך ושם קדשך המהלל. נוראות הפלא
לבל ברשעים יתהלל. יועציהם ואיתניהם תוליך שולל.
ובהם תעולל כאשר בי נתעולל: מקים מעפר דל ואביון
מאשפה. כנסתך בל תתן לכלה ולחרפה. אם בפקודיך
מתעצלת ומרפה. על כל פשעיה אהבתך תהא מחפה:
יתרה חבתם לפניך אדוני האדונים. בין כך ובין כך
קרואים לך בנים. רחמיך יקדמונו אלהי עליונים
ותחתונים. טרם ישטפונו המים הזידונים: חפצי קרבתך

באור ע"ם

פון זייערע שטראף כאומנותך אזו וויא דיין ריינע מדה איז ולא אונ ניט אזו וויא דיא מדה פון אמענשין הלובש צדקה ער קלייד אן גירעכטיקייט ולו כמעיל עטויה אונ עס איז צו אים אזו וויא איין חשוב קלייד איין געהילט וממכה עצמה אונ פון דר מכה אליין מתקן רטיה מאכט ער אהיילונג קומם הייב אויף דיין עדה ישראל מנפילתה המטויה פון איר פאלין וואס עס איז איין געבויגען בכוחך מיט דיין גרוים כח ובזרועך אונ מיט דיין אויס גישטרעקטין ארעם באהבתך מיט דיין ליבשאפט אונ מיט דיין דער בארעמקייט מנשא דער הייך אונז עצתם די עצה פון דיא רשעים זאלסטו אויס ריעקין ומחשבותם אונ זייערע מחשבות זאלסטו מבטל זיין רבה אגרויסע מהומה זאלסטו אריין ווארפען צווישען זייא ומלאך אונ איין אום דער בארעמיגער מלאך דוחה זאל זיי שטויסען אונ פאר וואגלין בשביל פון וועגין דיין כבוד ושם אונ דיין היילינגער נאמען וואס איז גילויבט נוראות אין פארכטיקייט פאר וואונדער לבל אז ער זאל ניט פאר שוועכט ווערין צווישען דיא אומות ובהם תעולל אונ אין זייא זאלסטו טאן כאשר בי התעולל אזו וויא ער האט אין מיר גיטאן מקים מעפר דל דוא הייבסט אויף פון דער ערד דעם ארומאן ואביון אונ דעם אביון פון מיסט כנסתך דיין כנסת ישראל בל זאלסטו ניט לאזין לכלה צו פאר דארבען ולחרפה אונ צוא שאנד אם אויב אין דיינע מצות מתעצלת ומרפה טוט זיא זיך פוילען אונ שלאפען על כל אויף איר אלע זינד אהבתך זאל דיין ליבשאפט באדעקין יתרה עס איז גרויס זייער ליבשאפט פאר דיר אדוני דער הער איבער אלע הערין בין סייא זייא טוען דיין רצון ובין אונ אויב ניט קרואים ווערין זייא אן גירופען צו דיר קינדער רחמיך דיינע רחמנות זאלען אונז פעדערען אלהי דער גאט פון דיא אויבערשטע אונ דיא אונטערשטע טרם עס זאל אונז ניט פאר פלייצען דיא שלעכטע

(השלמה ע"ם) וואסערין

על כל הבאות. החישה למו ישועות הנבאות. קדוש עשה עמם לטובה אות. חזק ואמיץ גאלם יי צבאות:

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עשה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול: אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כהודעת לענו מקדם. כמו שכתוב. וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי:
ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

אליך יי נפשנו נשא: נשא לבבנו אל כפים אל אל בשמים: כי עליך הורגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה: עורה למה תישן אדני הקיצה אל תזנח לנצח: למה פניך תסתיר תשכח ענינו ולחצנו: כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו: קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך: כרחם אב על בנים כן תרחם יי עלינו: ליי הישועה על עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר. ויאמר יי סלחתי כדברך: הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

טו סליחה מיוסד ע"פ א"ב

אלהים בישראל גדול נודעת. אתה יי אבינו אתה: בכל קראנו אליך קרבנו. רם ונשא אתה בקרבנו: גמלתנו הטובות גם בחובנו. לא בצדקותינו וביושר לבבנו: דודנו גם כי זנחנו. גאלנו כי עבדים אנחנו: הננו בעונינו עד דכא. ותקצר נפש לך מחכה: ואיה חסדיך הראשונים עמנו. מעולם ועד עולם נאמנו: זעף נשא ותש כחנו. יי אל באפך תוכיחנו: חלחלות רבות בלו בשרנו. נא אל בחמתך תיסרנו: טורח הצרות אין להספר. איה שוקל ואיה סופר: ידענו

באור ע"ט

וואסערין חפצי דיא וואס באגערין דיין גינעהנונג על כל אויף אלעמען וואס עס קומט אויף זייא החישה איל צו זייא ישועות דיא הילף הנבאות וואס דיא נביאים האבין גיזאגט קדוש דער הייליגער גאט עשה מוא מיט זייא איין אות צו גוטען חזק שטארקער גאט גואלם זייער אויס לייזער וואס ער הייסט ה' צבאות דער גאט איבער אלע הערשאפט:

אלהים בישראל צווישען דיא ישראל ביסטו וויסינגליך גאט ברוך הוא פאר גרויס גיאכפערט אתה דו גאט ב"ה ביסט אונזער פאטער בכל ווען מיר וועלין רופען צו דיר זאלסטו גינעהנען צו אונז רם דוא ביסט צווישען אונז הויך אונ אויף געהויבען גמלתנו דו האסט אונז גיגעבין גוטס האטשע מיר זיינען שולדיג לא ניט מיט אונזער צדקות אונ מיט דעם יושר פון אונזערע הערצער דודנו אונזר פריינד האטשע מיר זיינען פאר לאזען געווארין גאלנו לייז אונז אויס ווארום מיר זיינען קנעכט הננו מיר זיינען אין אונזערע עונות צו שטויסין ותקצר עס איז קורץ גיווארין דאס נפש וואס ער האט צו דיר גיהאפט ואיה אונ וואו זיינען דיינע ערשטע חסדים וואס דו פלעגסט מיט אונז טאן ומעולם אונ פון אייביג ביז אייביג זיינען דיינע חסדים באגלייבט זעף אבער אז דר צארען איז אויף געהויבען איז שלאף געווארין אונזער כח יי ליבער גאט דו זאלסט ניט מיט דיין צארין שטראפין אונז טורח די טרחה פון צרות קאן מען ניט איבר ציילן:

רשענו כי פשענו. כי אמת עשית ואנחנו הרשענו: כעס וחרון מנו יחדל. כי קטן
יעקב ודל: להין יוסר ועול מנו יהבל: כי כשל כח הסבל: מנת מדתנו לא תגבה.
כי נשארנו מעט מהרבה: נחם על הרעה לאמתך. מטה כלפי חסד אמנותך:
סלחה אם עונינו ענו בנו. עזרנו כי עליך נשענו: ערפנו כוף לך להשתעבד.
באהבה וביראה אותך לעבוד ולכבד: פוקדיך קדשו צומות לקבוע. דעתם
קצרה צרכם לתבוע: צקון לחשם אליך תבא. חתל לאיש איש נגעו ומכאובו:
קול יעקב נוהם מתהומתיך. תשמע השמים מכון שבתך: רודה רודף באף
תכלה. שנת שלומים לריב ציון תגלה: שרת ורדת מנוער קנותנו. ואל תשליכנו
לעת זקנתנו: תעינו לשמאל וימינך תקרבנו. ככלות כחנו אל תעזבנו: תביט
ותציץ ותשגיח לרחומיך. תתאזר בחנינותיך. תתלבש בצדקותיך. תתכסה ברחמיך.
ותתעטף בחסידותך. ותבא לפניך מדת טובך וענותנותך:

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו. מעביר ראשון
ראשון. מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם
תגמול: אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכור לנו היום ברית שלש עשרה. כהודעת לענו
מקדם. כמו שכתוב. וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי:
ויעבור יי על פניו ויקרא:
יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה

באור ע״ם

איה אלע טאג האב איך פחד פון דעם גרויסען מס אונ פרעגין נאך וואו דר שרייבר פון דעם
מס וואו איז דער וואס נעמט דאס געלד פון אונז ידענו מיר ווייסין אונזער רשעות וואס מיר
האבין גיזינדיגט כי דו האסט גיטאן אמת אונ מיר האבין גיזינדיגט כעס בעס מיט צארין זאל
פון אונז פר מיטען ווערין כי יעקב איז נאר נידעריג אונ ארים להין איינגעשאפט זאל אפ גיטאן
ווערין אונ דער עול זאל פאר אונז פר הארבין ווערין כי ווארום מיר האבין קיין כח ניט סובל
צו זיין מנת היינט בעטין מיר דיך דוא זאלסט אונז ניט מעסטין מדה כנגד מדה ניט אפ צוא
נעמען דיין היב ווארום מיר זיינען איבער געבליבען ווייניג פון פיל נחם באדיינק דיך אויף דער
שלעכטיקייט צו דיין אומה מטה נייגען צו חסד דאס איז דיין געוואונהייט סלחה פאר גיב אויף
אונזערע עבירות וואס זיי זאגען עדות אויף אונז עזרנו העלף אונז ווארום מיר לעהנען זיך אויף
דיר ערפנו אונזר אקען בייג אז מיר זאלין משועבד זיין צוא דיר באהבה מיט ליבשאפט אונ מיט
פארכטיקייט דיך דינען אונ מכבד זיין פוקדיך דיא וואס געדיינקען דיך האבען גיהייליגט
תעניתים אפ גיזעצט דעתם זייער דעה איז קורץ צו פאר שטיין זייער באדערפיניש צקון דאס
געשרייא פון זייערע תפלות זאל צוא דיר קומען חתל הייל צו איטליכען מענש זיין פלאג אונ
זיין ווייטאג קול דאס קול פון יעקב ברומט פון דיין תהום תשמע דו זאלסט הערין פון דעם הימל
דאס אן בריטונג פון דיין זיצונג רודה דער ישמעאל וואס ער גיוועלטיקט איבער אונז מיט
צארין זאל ער אויס גיין שנת יארען פון שלום צו דר קריג פון ציון זאלסטו אנטפלעקין שרת דו
האסט געלוגט אונ גיוועלטיקט פון יוגענד אן אז דו האסט אונז געקויפט פון מצרים ואל דוא
זאלסט אונז ניט אוועק ווארפין אין דר צייט פון אונזר עלטר תעינו מיר האבן אראפ גיבלאנזעט
אין דר לינקר זייט אונ דיין רעכטע האנד זאל אונז מקרב זיין ככלות אז אונזר כח גייט אויס
זאלסטו ניט פר לאזין אונז תביט דו זאלסט לוגין אונ אכטונג געבין צו דיינע דר ברעמיגע יודין
תתאזר דו זאלסט דיך אן גארטלען מיט דיין גינאד תתלבש דו זאלסט דיך אן קליידען מיט דיין
צדקות תתכסה דו זאלסט איין דעקין זיך מיט דיין רחמנות ותתעטף אונ זאלסט דיך איין וויקלען
מיט דיין חסידות ותבא אונ עס זאל קומען פר דיר די מדה פון גוטקייט אונ דיין ענוות:

(השלמה [illegible])

ישמיענו

ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי
פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

טו פזמון שם המחבר שלמה בר שמואל ברבי יואל חזק

ישמיענו סלחתי יושב בסתר עליון. בימין ישע להושע. עם עני ואביון. בשועינו אליך נוראות בצדק תעננו. יי היה עוזר לנו: שויתי עזרתי על גבור ונשא. לפני גוחי אשפוך שיחי. אולי פני ישא. מדתי כונתי. כסדר אשר עשה. הלא יקיר. מקרקר קיר. עוד זכור תזכרנו. יי: בבא כגל. הגלגל. להחליף השטה. רעיתך. יונתך. לך פונה הביטה. כאות נפשה. הגישה. לפתוח בחרטה. ימין פשוטה. מלמטה. בצפיתנו צפינו. יי: שואל חסד. בהוסד. הנני תאמר. מדות יצר הבצר. קבוע כבמסמר. ולצואר. כמו סואר. הוטל למשמר. ומי אזר. זר לזר. ומי אכזר כי

באור ע״ט

ישמיענו סלחתי דר אויבערשטר גאט וואס זיצט פר בארגען ער זאל מאכין הערין אונז איך האב פאר געבין בימין מיט דר רעכטע האנד פון הילף זאל געהאלפין ווערין דאס ארעם פאלק בשועינו אז מיר שרייען צוא דיר נוראות מיט פארכטיקייט אונ מיט גירעכטיקייט זאלסטו אונז ענטפערין ה׳ גאט ברוך הוא זייא אונז אהעלפר שויתי איך האב גיטאן מיין הילף אויף דעם שטארקן אויף געהויבענם גאט לפני פר מיין אויס ציהער טוא איך תפלה טאמער וועט ער מיין פנים פר טראגין מדתי די שלש עשרה מדות האב איך מכוין גיוועזן אזו וויא גאט האט געוויזין צו משה רבינו הלא פר וואר מיט די שלש עשרה מדות לעבערין זייא די וועגד פון די הימלען דו זאלסט מקבל זיין זייערע תשובות עוד דו זאלכט גידיינקען זיי בבא אז דער יצר הרע וועט קומען פלוצלונג וויא איין אינד פון דעם ים זאל ער פר בייטען מדת הרחמים אויף מדת הדין רעיתך דיין גיזעלין דיין טויב קערט זיך צו דיר הביטה לוג צו איר זאלכט איר העלפין אזו וויא זיא וויל הגישה גינעהן זיא זאל אן הייבען מיט חרטה ימין דיין רעכטע האנד זאל זיין אויס גישטרעקט מקבל צו זיין אונזער תשובה פון אונטען וואס מיר האפען שואל אז מיר זאמלען זיך איין צו בעטין בייא דיר חסד זאלסטו זאגען הנני מדות דאס הערשאפט פון דעם יצר הרע וואס ער איז באהעפט מיט נעגיל זאל ער געמינערט ווערין ולצואר אונ צו דעם גרעכטין פון דעם דור וואס ער הייסט כמגדל דוד צוואך היט אים דער יצר הרע נאך מער אפ אזו וויא אהאלז באנד איז ער אין אים באהעפט ומי אונ ווער קאן אונטער

(השלמה ע״ס) גארטלען

יְעוֹרְנוּ · יי: לַחֲבַצֶּלֶת. פְּתַח דֶּלֶת · אֱלוֹהַּ מִמַּעַל ·
בִּינָה הֲגִיגִי. לְהַצִּיגִי · בְּתוֹךְ שַׁעַר הַנִּנְעָל · רַחֲמֵנוּ ·
קַדְּמֵנוּ · צֳרִי וּמָזוֹר הַתְעַל. בָּרֵר הַכִּי · לְהַצְדִּיקִי ·
יְבֻקַּשׁ עָוֹן וְאֵינֶנּוּ · יי: יוֹנַת אֵלֶם. מְשֻׁלֶּם. חֵלֶק יָפָה
תַּגִּיעַ. אוֹת צֶדֶק. בְּהִצְטַדֵּק. בְּיִרְאָתְךָ לְהוֹשִׁיעַ ·
לְךָ תִקְרָא. עֵת לְשַׁחֲרָהּ. אָדוֹן בְּזוֹ הַשָּׁעָה. וַתִּיק
תִּיק. מְנַרְתֵּק. כְּאוֹר תּוֹצִיא דִינֵנוּ. יי: תַּצְלִיחִי ·
בְּמִשְׁלָחִי. וְאָשִׁיב שׁוֹלְחִי דָבָר. חֲזָקָה. חוֹק חֻקַּת.
עֶשֶׂר וְשָׁלֹשׁ כִּמְדֻבָּר. מַחֲזִיקִם. וְלֹא רֵיקָם ·
שִׁלַּחְתִּי לְהִתְגַּבֵּר. וְכֹה תַעֲשֶׂה. עָוֹן נוֹשֵׂא. עַתָּה
תָּשׁוּב תְּרַחֲמֵנוּ. יי הֱיֵה עוֹזֵר לָנוּ:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת. מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן. מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לַפּוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וָרוּחַ. לֹא כְרָעָתָם תִּגְמוֹל: אֵל הוֹרֵיתָ לָנוּ לוֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זְכָר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. וַיֵּרֶד יי בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יי:

וַיַּעֲבוֹר יי עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יי יי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה: וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ:

באור ע״ט

גארטלען זיך זאל פון אונז אפ טאן דעם יצה״ר ומי ווער קאן אזו שטארק זיין זאל אונז העלפין מיר זאלען דינען גאט נאר גאט אליין לחבצלת צו דיא ישראל וואס זיי הייסען חבצלת עפין זייא דיא טיר פון אויבען בינה פרוב מיינע רייד שטעל זייא אין דעם טויער פון דעם הימל וואס ער איז פאר שלאסען רחמנו דער בארעם אונז פעדער אונז איין רפואה דאס הייסט סליחה וכפרה ברר קלער אויס מיין גומען גירעכט צו מאכין מיך מען זאל זוכען דעם עון אונ ער זאל שוין ניט זיין יונת דיא ישראל ווערין אן גערופען יונת אלם זיא טוט פון גאנצקייט איין גוטען חלק מאכען גרייכען אות אגירעכטען צייכען מיט גירעכטיקייט מיט דיין פארכט צו העלפין מיר לך דיא ישראל רופען צו דיר האר עס איז צייט פרייא צו לאזין אונז תיכף דיא שעה ותק אזו וויא מען ציהט דיא שווערד פון דער שייד כאור אזו זאלסטו אויס ציהען וויא אליכט אונזר דין תצליחי זאלסט מיך מצליח זיין מיט מיין שליחות איך זאל ענטפערן די וואס זיי האבן מיך געשיקט איין גוטין ענטפער חזקת דו האסט אשטארקין גיזעץ אויס געקריצט די שלש עשרה מדות אזו וויא עס שטייט אין דר תורה מחזיקם די שלש עשרה מדות מאכין שטארק אונ קערין זיך ניט אום ליידיג בין איך געשיקט גיווארן צו שטארקין וכה אזו זאלסטו טאן דיא עבירות פאר טראגען עתה איצונד זאלכטו ווידער מרחם זיין:

אַל תִּזְכָּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשׁוֹנִים מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד: חַטֹּאת נְעוּרֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ אַל תִּזְכּוֹר כְּחַסְדְּךָ זְכָר לָנוּ אַתָּה לְמַעַן טוּבְךָ יְיָ: זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה: זָכְרֵנוּ יְיָ בִּרְצוֹן עַמֶּךָ פָּקְדֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ: זְכוֹר עֲדָתְךָ קָנִיתָ קֶּדֶם גָּאַלְתָּ שֵׁבֶט נַחֲלָתֶךָ הַר צִיּוֹן זֶה שָׁכַנְתָּ בּוֹ: זְכוֹר יְיָ חִבַּת יְרוּשָׁלָיִם אַהֲבַת צִיּוֹן אַל תִּשְׁכַּח לָנֶצַח: אַתָּה תָקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי עֵת לְחֶנְנָהּ כִּי בָא מוֹעֵד: זְכוֹר יְיָ לִבְנֵי אֱדוֹם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלָיִם הָאוֹמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוֹד בָּהּ: זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בָּךְ וַתְּדַבֵּר אֲלֵיהֶם אַרְבֶּה אֶת זַרְעֲכֶם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמָיִם וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֶתֵּן לְזַרְעֲכֶם וְנָחֲלוּ לְעוֹלָם: זְכוֹר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב אַל תֵּפֶן אֶל קְשִׁי הָעָם הַזֶּה וְאֶל רִשְׁעוֹ וְאֶל חַטָּאתוֹ:

אַל נָא תָשֵׁת עָלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נוֹאַלְנוּ וַאֲשֶׁר חָטָאנוּ:

חָטָאנוּ צוּרֵנוּ סְלַח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ:

זְכוֹר לָנוּ בְּרִית אָבוֹת כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקוֹב וְאַף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר:

זְכוֹר לָנוּ בְּרִית רִאשׁוֹנִים כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ:

עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמָה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ. וְאַף גַּם זֹאת בִּהְיוֹתָם בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גְעַלְתִּים לְכַלֹּתָם לְהָפֵר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיהֶם: הִמָּצֵא לָנוּ בְּבַקָּשָׁתֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב וּבִקַּשְׁתֶּם מִשָּׁם אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּמָצָאתָ כִּי תִדְרְשֶׁנּוּ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ: מוֹל אֶת לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. וּמָל יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת לְבָבְךָ וְאֶת לְבַב זַרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ: זְרוֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים וְטַהֲרֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם: מְחֵה פְשָׁעֵינוּ כָּעָב וְכֶעָנָן כְּמָה שֶׁכָּתוּב. מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ: מְחֵה פְשָׁעֵינוּ לְמַעַנְךָ כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מוֹחֶה פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכּוֹר: הַלְבֵּן חֲטָאֵינוּ כַּשֶּׁלֶג וְכַצֶּמֶר כְּמָה שֶׁכָּתוּב. לְכוּ נָא וְנִוָּכְחָה יֹאמַר יְיָ אִם יִהְיוּ חֲטָאֵיכֶם כַּשָּׁנִים כַּשֶּׁלֶג יַלְבִּינוּ אִם יַאְדִּימוּ כַתּוֹלָע כַּצֶּמֶר יִהְיוּ: רַחֵם עָלֵינוּ וְאַל תַּשְׁחִיתֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. כִּי אֵל רַחוּם יְיָ אֱלֹהֶיךָ לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא יַשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם: קַבֵּץ נִדָּחֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. אִם יִהְיֶה נִדַּחֲךָ בִּקְצֵה הַשָּׁמָיִם מִשָּׁם יְקַבֶּצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקָּחֶךָ: הָשֵׁב שְׁבוּתֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. וְשָׁב יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתְךָ וְרִחֲמֶךָ וְשָׁב וְקִבֶּצְךָ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר הֱפִיצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה: תְּבִיאֵנוּ אֶל הַר קָדְשֶׁךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בְּבֵית תְּפִלָּתֶךָ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. וַהֲבִיאוֹתִים אֶל הַר קָדְשִׁי וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי עוֹלוֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקָּרֵא לְכָל הָעַמִּים:

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ: הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם: אַל תַּשְׁלִיכֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קָדְשְׁךָ אַל תִּקַּח מִמֶּנּוּ: אַל תַּשְׁלִיכֵנוּ לְעֵת זִקְנָה כִּכְלוֹת כֹּחֵנוּ אַל תַּעַזְבֵנוּ: אַל תַּעַזְבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אַל תִּרְחַק מִמֶּנּוּ:

דאס טייטש פון אל תזכר לנו ביז צום סוף געפינט מען אין סליחות ליום ראשון:
(השלמה ע"ט)

עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שׂוֹנְאֵינוּ וְיֵבֹשׁוּ כִּי אַתָּה יְיָ עֲזַרְתָּנוּ וְנִחַמְתָּנוּ: אֲמָרֵינוּ הַאֲזִינָה יְיָ בִּינָה הֲגִיגֵנוּ: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִינוּ וְהֶגְיוֹן לִבֵּנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ: כִּי לְךָ יְיָ הוֹחָלְנוּ אַתָּה תַעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ. שֶׁאֵין אֲנַחְנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ. אֲבָל אֲנַחְנוּ וַאֲבוֹתֵינוּ חָטָאנוּ:

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דֹפִי: הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר: יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. נִאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף: רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תִּעַבְנוּ. תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ: סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

אָשַׁמְנוּ מִכָּל עָם. בּוֹשְׁנוּ מִכָּל דּוֹר. גָּלָה מִמֶּנּוּ מָשׂוֹשׂ. דָּוָה לִבֵּנוּ בַּחֲטָאֵינוּ. הָחְבַּל אִוּוּיֵנוּ. וְנִפְרַע פְּאֵרֵנוּ. זְבוּל בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ. חָרַב בַּעֲוֹנֵינוּ. טִירָתֵנוּ הָיְתָה לְשַׁמָּה. יֹפִי אַדְמָתֵנוּ לְזָרִים. כֹּחֵנוּ לְנָכְרִים:

וַעֲדַיִן לֹא שַׁבְנוּ מִטָּעוּתֵנוּ. הֵיךְ נָעִיז פָּנֵינוּ וְנַקְשֶׁה עָרְפֵּנוּ. לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ. אֲבָל אֲנַחְנוּ וַאֲבוֹתֵינוּ חָטָאנוּ:

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דֹפִי: הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר: יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. נִאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף: רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תִּעַבְנוּ. תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ: סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

לְעֵינֵינוּ עָשְׁקוּ עֲמָלֵנוּ. מְמֻשָּׁךְ וּמְמוֹרָט מִמֶּנּוּ. נָתְנוּ עֻלָּם עָלֵינוּ. סָבַלְנוּ עַל שִׁכְמֵנוּ. עֲבָדִים מָשְׁלוּ בָנוּ. פּוֹרֵק אֵין מִיָּדָם. צָרוֹת רַבּוֹת סְבָבוּנוּ. קְרָאנוּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. רִחַקְתָּ מִמֶּנּוּ בַּעֲוֹנֵינוּ. שַׁבְנוּ מֵאַחֲרֶיךָ. תָּעִינוּ וְאָבָדְנוּ:

וַעֲדַיִן לֹא שַׁבְנוּ מִטָּעוּתֵנוּ. הֵיךְ נָעִיז פָּנֵינוּ וְנַקְשֶׁה עָרְפֵּנוּ. לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ. אֲבָל אֲנַחְנוּ וַאֲבוֹתֵינוּ חָטָאנוּ:

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דֹפִי: הֶעֱוִינוּ וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר: יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. נִאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף: רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תִּעַבְנוּ. תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ: סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

הִרְשַׁעְנוּ וּפָשַׁעְנוּ לָכֵן לֹא נוֹשָׁעְנוּ. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לַעֲזוֹב דֶּרֶךְ רֶשַׁע. וְחִישׁ לָנוּ יֶשַׁע. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבֹתָיו וְיָשֹׁב אֶל יְיָ וִירַחֲמֵהוּ וְאֶל אֱלֹהֵינוּ כִּי יַרְבֶּה לִסְלוֹחַ:

מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ אָמַר לְפָנֶיךָ. שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת נַקֵּנִי: נַקֵּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִכָּל פְּשָׁעֵינוּ וְטַהֲרֵנוּ מִכָּל טֻמְאוֹתֵינוּ וּזְרוֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים וְטַהֲרֵנוּ. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם:

מִיכָה עַבְדְּךָ אָמַר לְפָנֶיךָ. מִי אֵל כָּמוֹךָ נֹשֵׂא עָוֹן וְעֹבֵר עַל פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ. לֹא הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ יִכְבּוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצוּלוֹת יָם כָּל חַטֹּאתָם: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם:

דָנִיאֵל אִישׁ חֲמוּדוֹת שִׁוַּע לְפָנֶיךָ. הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שׁוֹמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ:

עֶזְרָא הַסּוֹפֵר אָמַר לְפָנֶיךָ. אֱלֹהַי בֹּשְׁתִּי וְנִכְלַמְתִּי לְהָרִים אֱלֹהַי פָּנַי אֵלֶיךָ כִּי עֲוֹנוֹתֵינוּ רָבוּ לְמַעְלָה רֹאשׁ וְאַשְׁמָתֵנוּ גָדְלָה עַד לַשָּׁמָיִם: וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת חַנּוּן וְרַחוּם אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת וְלֹא עֲזַבְתָּנוּ: אַל תַּעַזְבֵנוּ אָבִינוּ. וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ בּוֹרְאֵנוּ. וְאַל תַּזְנִיחֵנוּ יוֹצְרֵנוּ. וְאַל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כָּלָה כְּחַטֹּאתֵינוּ: וְקַיֶּם לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּקַבָּלָה עַל יְדֵי יִרְמְיָהוּ חוֹזָךְ כָּאָמוּר בַּיָּמִים הָהֵם וּבָעֵת הַהִיא נְאֻם יְיָ יְבֻקַּשׁ אֶת עֲוֹן יִשְׂרָאֵל וְאֵינֶנּוּ וְאֶת חַטֹּאת יְהוּדָה וְלֹא תִמָּצֶאינָה כִּי אֶסְלַח לַאֲשֶׁר אַשְׁאִיר:

עַמְּךָ וְנַחֲלָתְךָ רְעֵבֵי טוּבְךָ צְמֵאֵי חַסְדֶּךָ תְּאֵבֵי יִשְׁעֶךָ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כִּי לַייָ אֱלֹהֵינוּ הָרַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת:

אֵל רַחוּם שְׁמֶךָ. אֵל חַנּוּן שְׁמֶךָ. בָּנוּ נִקְרָא שְׁמֶךָ. יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן אֲמִתָּךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן בְּרִיתָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן גָּדְלָךְ וְתִפְאַרְתָּךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן דָּתָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן הוֹדָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן וְעוּדָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן זִכְרָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן חַסְדָּךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן טוּבָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן יִחוּדָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן כְּבוֹדָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן לִמּוּדָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן מַלְכוּתָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן נִצְחָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן סוֹדָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן עֻזָּךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן פְּאֵרָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן צִדְקָתָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁכִינָתָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן תְּהִלָּתָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן אוֹהֲבֶיךָ שׁוֹכְנֵי עָפָר. עֲשֵׂה לְמַעַן אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב. עֲשֵׂה לְמַעַן משֶׁה וְאַהֲרֹן. עֲשֵׂה לְמַעַן דָּוִד וּשְׁלֹמֹה. עֲשֵׂה לְמַעַן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשָׁךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְמוֹת הֵיכָלָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן הֲרִיסוּת מִזְבְּחָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן הֲרוּגִים עַל שֵׁם קָדְשָׁךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יִחוּדָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל קִדּוּשׁ שְׁמָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן יוֹנְקֵי שָׁדַיִם שֶׁלֹּא חָטְאוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן גְּמוּלֵי חָלָב שֶׁלֹּא פָשְׁעוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן תִּינוֹקוֹת שֶׁל בֵּית רַבָּן. עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעֲנֵנוּ. עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֱלֹהֵינוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אָבִינוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ דּוֹרְשֵׁנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ הָאֵל הַנֶּאֱמָן עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ וָתִיק וְחָסִיד עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ זַךְ וְיָשָׁר עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ חַי וְקַיָּם עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ טוֹב וּמֵטִיב עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ יוֹדֵעַ יֵצֶר עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ כּוֹבֵשׁ כְּעָסִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ לוֹבֵשׁ צְדָקוֹת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ נוֹרָא וְנִשְׂגָּב עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ סוֹלֵחַ וּמוֹחֵל עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ עוֹנֶה בְּעֵת רָצוֹן עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ פּוֹדֶה וּמַצִּיל עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ צַדִּיק וְיָשָׁר עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ קָרוֹב לְקוֹרְאָיו עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ רַחוּם וְחַנּוּן עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ שׁוֹמֵעַ אֶל אֶבְיוֹנִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ תּוֹמֵךְ תְּמִימִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ פַּחַד יִצְחָק עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֲבִיר יַעֲקֹב עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ עֶזְרַת הַשְּׁבָטִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ מִשְׂגַּב אִמָּהוֹת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ קָשֶׁה לִכְעוֹס עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ רַךְ לִרְצוֹת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ הָעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֲבִי יְתוֹמִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ דַּיַּן אַלְמָנוֹת עֲנֵנוּ:

מִי שֶׁעָנָה לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְיִצְחָק בְּנוֹ כְּשֶׁנֶּעֱקַד עַל גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְיַעֲקֹב בְּבֵית אֵל הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְיוֹסֵף בְּבֵית הָאֲסוּרִים הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לַאֲבוֹתֵינוּ עַל יַם סוּף הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְמשֶׁה בְּחוֹרֵב הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְאַהֲרֹן בַּמַּחְתָּה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְפִינְחָס בְּקוּמוֹ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לִיהוֹשֻׁעַ בַּגִּלְגָּל הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לִשְׁמוּאֵל בַּמִּצְפָּה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְדָוִד וּשְׁלֹמֹה בְנוֹ בִּירוּשָׁלַיִם הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְאֵלִיָּהוּ בְּהַר הַכַּרְמֶל הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לֶאֱלִישָׁע בִּירִיחוֹ הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְיוֹנָה בִּמְעֵי הַדָּגָה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּחָלְיוֹ הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לַחֲנַנְיָה מִישָׁאֵל וַעֲזַרְיָה בְּתוֹךְ כִּבְשַׁן הָאֵשׁ הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְדָנִיֵּאל בְּגוֹב הָאֲרָיוֹת הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְמָרְדְּכַי וְאֶסְתֵּר בְּשׁוּשַׁן

הַבִּירָה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְעֶזְרָא בַגּוֹלָה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְכָל הַצַּדִּיקִים וְהַחֲסִידִים וְהַתְּמִימִים וְהַיְשָׁרִים הוּא יַעֲנֵנוּ:

רַחֲמָנָא דְעָנֵי לַעֲנִיֵּי עֲנֵנָא. רַחֲמָנָא דְעָנֵי לִתְבִירֵי לִבָּא עֲנֵנָא. רַחֲמָנָא דְעָנֵי לְמַכִּיכֵי רוּחָא עֲנֵנָא. רַחֲמָנָא עֲנֵנָא רַחֲמָנָא חוּס. רַחֲמָנָא פְּרוֹק. רַחֲמָנָא שְׁזִיב. רַחֲמָנָא רְחַם עֲלָן. הַשְׁתָּא בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב:

רַחוּם וְחַנּוּן חָטָאתִי לְפָנֶיךָ יְיָ מָלֵא רַחֲמִים רַחֵם עָלַי וְקַבֵּל תַּחֲנוּנָי: יְיָ אַל בְּאַפְּךָ תוֹכִיחֵנִי וְאַל בַּחֲמָתְךָ תְיַסְּרֵנִי: חָנֵּנִי יְיָ כִּי אֻמְלַל אָנִי רְפָאֵנִי יְיָ כִּי נִבְהֲלוּ עֲצָמָי: וְנַפְשִׁי נִבְהֲלָה מְאֹד וְאַתָּה יְיָ עַד מָתָי: שׁוּבָה יְיָ חַלְּצָה נַפְשִׁי הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חַסְדֶּךָ: כִּי אֵין בַּמָּוֶת זִכְרֶךָ בִּשְׁאוֹל מִי יוֹדֶה לָּךְ: יָגַעְתִּי בְּאַנְחָתִי אַשְׂחֶה בְכָל לַיְלָה מִטָּתִי בְּדִמְעָתִי עַרְשִׂי אַמְסֶה: עָשְׁשָׁה מִכַּעַס עֵינִי עָתְקָה בְּכָל צוֹרְרָי: סוּרוּ מִמֶּנִּי כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן כִּי שָׁמַע יְיָ קוֹל בִּכְיִי: שָׁמַע יְיָ תְּחִנָּתִי יְיָ תְּפִלָּתִי יִקָּח: יֵבֹשׁוּ וְיִבָּהֲלוּ מְאֹד כָּל אֹיְבָי יָשֻׁבוּ יֵבֹשׁוּ רָגַע:

מָחֵי וּמַסֵּי מָמִית וּמַחְיֵה. מַסִּיק מִן שְׁאוֹל לְחַיֵּי עָלְמָא. בְּרָא כַּד חָטֵי אֲבוּהִי לַקְיֵהּ. אֲבוּהִי דְחָיִס אַסֵּי לִכְאֵבֵיהּ. עַבְדָּא דְמָרִיד נָפִיק בְּקוֹלָר. מָרֵיהּ תָּאִיב וְתָבִיר קוֹלָרֵיהּ: בְּרָךְ בּוּכְרָךְ אֲנַן וְחָטֵינַן קַמָּךְ. הָא רָוֵי נַפְשִׁין בְּגִידִין מְרָרִין. עַבְדָּךְ אֲנַן וּמְרוֹדְנַן קַמָּךְ. הָא בְּבִזְּתָא. הָא בְּשִׁבְיָה. הָא בְּמַלְקְיוּתָא. בְּמָטוּ מִנָּךְ בְּרַחֲמָךְ דִּנְפִישִׁין. אַסֵּי לִכְאֵבִין דִּתְקוֹף עֲלָן. עַד דְּלָא נֶהֱוֵי גְמִירָא בְּשִׁבְיָה:

מַכְנִיסֵי רַחֲמִים. הַכְנִיסוּ רַחֲמֵינוּ. לִפְנֵי בַּעַל הָרַחֲמִים: מַשְׁמִיעֵי תְפִלָּה. הַשְׁמִיעוּ תְפִלָּתֵנוּ. לִפְנֵי שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה: מַשְׁמִיעֵי צְעָקָה. הַשְׁמִיעוּ צַעֲקָתֵנוּ. לִפְנֵי שׁוֹמֵעַ צְעָקָה: מַכְנִיסֵי דִמְעָה. הַכְנִיסוּ דִמְעוֹתֵינוּ. לִפְנֵי מֶלֶךְ מִתְרַצֶּה בִּדְמָעוֹת: הִשְׁתַּדְּלוּ וְהַרְבּוּ תְּחִנָּה וּבַקָּשָׁה. לִפְנֵי מֶלֶךְ אֵל רָם וְנִשָּׂא: הַזְכִּירוּ לְפָנָיו. הַשְׁמִיעוּ לְפָנָיו תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים שֶׁל שׁוֹכְנֵי עָפָר. יִזְכּוֹר אַהֲבָתָם וִיחַיֶּה זַרְעָם שֶׁלֹּא תֹאבַד שְׁאֵרִית יַעֲקֹב. כִּי צֹאן רוֹעֶה נֶאֱמָן הָיָה לְחֶרְפָּה. יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד לְמָשָׁל וְלִשְׁנִינָה. מַהֵר עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ. וּפְדֵנוּ מִכָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְהוֹשִׁיעָה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ וְעַמֶּךָ:

מָרָן דְּבִשְׁמַיָּא לָךְ מִתְחַנַּנָן. כְּבַר שִׁבְיָה. דְּמִתְחַנַּן לְשַׁבּוּיֵהּ. כֻּלְּהוֹן בְּנֵי שִׁבְיָה. בְּכַסְפָּא מִתְפָּרְקִין. וְעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמֵי וּבְתַחֲנוּנֵי. הַב לָן שְׁאֶלְתִּין וּבָעוּתִין. דְּלָא נֶהְדַּר רֵיקָם מִן קֳדָמָךְ:

מָרָן דְּבִשְׁמַיָּא לָךְ מִתְחַנַּנָן. כְּעַבְדָּא דְּמִתְחַנַּן לְמָרֵיהּ. עֲשִׁיקֵי אֲנַן וּבַחֲשׁוֹכָא שָׁרִינַן. מְרִירִין נַפְשִׁין מֵעַקְתִין דִּנְפִישִׁין. חֵילָא לֵית בָּן לְרַצּוּיָךְ מָרָן. עֲבִיד בְּדִיל קְיָמָא דִּגְזַרְתְּ עִם אֲבָהָתָנָא:

שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל. שְׁמוֹר שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל. וְאַל יֹאבַד יִשְׂרָאֵל. הָאוֹמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל: שׁוֹמֵר גּוֹי אֶחָד. שְׁמוֹר שְׁאֵרִית עַם אֶחָד. וְאַל יֹאבַד גּוֹי אֶחָד. הַמְיַחֲדִים שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד: שׁוֹמֵר גּוֹי קָדוֹשׁ. שְׁמוֹר שְׁאֵרִית עַם קָדוֹשׁ. וְאַל יֹאבַד גּוֹי קָדוֹשׁ. הַמְשַׁלְּשִׁים בְּשָׁלֹשׁ קְדֻשּׁוֹת לְקָדוֹשׁ: מִתְרַצֶּה בְרַחֲמִים וּמִתְפַּיֵּס בְּתַחֲנוּנִים. הִתְרַצֶּה וְהִתְפַּיֵּס לְדוֹר עָנִי כִּי אֵין עוֹזֵר: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וָחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ: וַאֲנַחְנוּ לֹא נֵדַע מַה נַּעֲשֶׂה כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ: זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה: יְהִי חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: אַל תִּזְכָּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשׁוֹנִים מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד: חָנֵּנוּ יְיָ חָנֵּנוּ כִּי רַב שָׂבַעְנוּ בוּז: בְּרֹגֶז רַחֵם תִּזְכּוֹר כִּי הוּא יָדַע יִצְרֵנוּ זָכוּר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ: עָזְרֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: וחש״ץ אומר ק״ש

אומרים אשרי ח״ק ואח״כ אומרים זה:

לְךָ יְיָ הַצְּדָקָה וְלָנוּ בֹּשֶׁת הַפָּנִים: מַה נִּתְאוֹנֵן וּמַה נֹּאמַר מַה נְּדַבֵּר וּמַה נִּצְטַדָּק: נַחְפְּשָׂה דְרָכֵינוּ וְנַחְקֹרָה וְנָשׁוּבָה אֵלֶיךָ כִּי יְמִינְךָ פְשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים: לֹא בְחֶסֶד וְלֹא בְמַעֲשִׂים בָּאנוּ לְפָנֶיךָ. כְּדַלִּים וּכְרָשִׁים דָּפַקְנוּ דְלָתֶיךָ: דְּלָתֶיךָ דָּפַקְנוּ רַחוּם וְחַנּוּן. נָא אַל תְּשִׁיבֵנוּ רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ: מִלְּפָנֶיךָ מַלְכֵּנוּ

רֵיקָם אַל תְּשִׁיבֵנוּ. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה עָדֶיךָ כָּל בָּשָׂר יָבֹאוּ: יָבֹא כָל בָּשָׂר לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ יְיָ: יָבֹאוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ יְיָ וִיכַבְּדוּ לִשְׁמֶךָ: בֹּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרָעָה נִבְרְכָה לִפְנֵי יְיָ עֹשֵׂנוּ: נָבוֹאָה לְמִשְׁכְּנוֹתָיו נִשְׁתַּחֲוֶה לַהֲדוֹם רַגְלָיו: בֹּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה חֲצֵרֹתָיו בִּתְהִלָּה הוֹדוּ לוֹ בָּרְכוּ שְׁמוֹ: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדוֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: הִשְׁתַּחֲווּ לַייָ בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ חִילוּ מִפָּנָיו כָּל הָאָרֶץ: וַאֲנַחְנוּ בְּרֹב חַסְדְּךָ נָבוֹא בֵיתֶךָ נִשְׁתַּחֲוֶה אֶל הֵיכַל קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ: נִשְׁתַּחֲוֶה אֶל הֵיכַל קָדְשְׁךָ וְנוֹדֶה אֶת שְׁמֶךָ עַל חַסְדְּךָ וְעַל אֲמִתֶּךָ כִּי הִגְדַּלְתָּ עַל כָּל שִׁמְךָ אִמְרָתֶךָ: לְכוּ נְרַנְּנָה לַייָ נָרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ: נְקַדְּמָה פָנָיו בְּתוֹדָה בִּזְמִרוֹת נָרִיעַ לוֹ: אֲשֶׁר יַחְדָּו נַמְתִּיק סוֹד בְּבֵית אֱלֹהִים נְהַלֵּךְ בְּרָגֶשׁ: אֵל נַעֲרָץ בְּסוֹד קְדוֹשִׁים רַבָּה וְנוֹרָא עַל כָּל סְבִיבָיו: שְׂאוּ יְדֵכֶם קֹדֶשׁ וּבָרְכוּ אֶת יְיָ: הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת יְיָ כָּל עַבְדֵי יְיָ הָעוֹמְדִים בְּבֵית יְיָ בַּלֵּילוֹת: אֲשֶׁר מִי אֵל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כְמַעֲשֶׂיךָ וְכִגְבוּרֹתֶיךָ: אֲשֶׁר לוֹ הַיָּם וְהוּא עָשָׂהוּ וְיַבֶּשֶׁת יָדָיו יָצָרוּ: אֲשֶׁר בְּיָדוֹ מֶחְקְרֵי אָרֶץ וְתוֹעֲפוֹת הָרִים לוֹ: אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נֶפֶשׁ כָּל חָי וְרוּחַ כָּל בְּשַׂר אִישׁ: וְיוֹדוּ שָׁמַיִם פִּלְאֲךָ יְיָ אַף אֱמוּנָתְךָ בִּקְהַל קְדוֹשִׁים: לְךָ זְרוֹעַ עִם גְּבוּרָה תָּעֹז יָדְךָ תָּרוּם יְמִינֶךָ: לְךָ שָׁמַיִם אַף לְךָ אָרֶץ תֵּבֵל וּמְלֹאָהּ אַתָּה יְסַדְתָּם: אַתָּה פוֹרַרְתָּ בְעָזְּךָ יָם שִׁבַּרְתָּ רָאשֵׁי תַנִּינִים עַל הַמָּיִם: אַתָּה הִצַּבְתָּ כָּל גְּבוּלוֹת אָרֶץ קַיִץ וָחֹרֶף אַתָּה יְצַרְתָּם: אַתָּה רִצַּצְתָּ רָאשֵׁי לִוְיָתָן תִּתְּנֶנּוּ מַאֲכָל לְעָם לְצִיִּים: אַתָּה בָקַעְתָּ מַעְיָן וָנָחַל אַתָּה הוֹבַשְׁתָּ נַהֲרוֹת אֵיתָן: לְךָ יוֹם אַף לְךָ לָיְלָה אַתָּה הֲכִינוֹתָ מָאוֹר וָשָׁמֶשׁ: עֹשֶׂה גְדֹלוֹת עַד אֵין חֵקֶר וְנִפְלָאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר: כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים: כִּי גָדוֹל אַתָּה וְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדֶּךָ: כִּי גָדוֹל מֵעַל שָׁמַיִם חַסְדֶּךָ וְעַד שְׁחָקִים אֲמִתֶּךָ: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְנוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר קָדְשׁוֹ: לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ: מִי לֹא יִרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לְךָ יָאָתָה כִּי בְכָל חַכְמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל מַלְכוּתָם מֵאֵין כָּמוֹךָ: מֵאֵין כָּמוֹךָ יְיָ גָּדוֹל אַתָּה וְגָדוֹל שִׁמְךָ בִּגְבוּרָה: יְיָ אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִי כָמוֹךָ חֲסִין יָהּ וֶאֱמוּנָתְךָ סְבִיבוֹתֶיךָ: יְיָ אֱלֹהֵי צְבָאוֹת יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים אַתָּה הוּא הָאֱלֹהִים לְבַדֶּךָ: מִי יְמַלֵּל גְּבוּרוֹת יְיָ יַשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ: כִּי מִי בַשַּׁחַק יַעֲרֹךְ לַייָ יִדְמֶה לַייָ בִּבְנֵי אֵלִים: מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם. וּמַה נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים: מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַה נְּדַבֵּר וּמַה נִּצְטַדָּק: אֵין לָנוּ פֶּה לְהָשִׁיב וְלֹא מֵצַח לְהָרִים רֹאשׁ.

דאס טייטש פון לך ה׳ הצדקה ביז ורב חסד לכל קוראיך געפינט מען אין סליחות ליום ראשון:

(השלמה ע״ט)

כִּי עֲוֹנוֹתֵינוּ רַבּוּ מִלִּמְנוֹת . וְחַטֹּאתֵינוּ עָצְמוּ מִסַּפֵּר : לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ
תְּחַיֵּינוּ וּבְצִדְקָתְךָ תּוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשֵׁנוּ : דַּרְכְּךָ אֱלֹהֵינוּ לְהַאֲרִיךְ אַפֶּךָ לָרָעִים
וְלַטּוֹבִים . וְהִיא תְהִלָּתֶךָ : לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵינוּ עֲשֵׂה וְלֹא לָנוּ. רְאֵה עֲמִידָתֵנוּ דַּלִּים וְרֵקִים:
הַנְּשָׁמָה לָךְ וְהַגּוּף פָּעֳלָךְ . חוּסָה עַל עֲמָלָךְ : הַנְּשָׁמָה לָךְ וְהַגּוּף שֶׁלָּךְ . יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן
שְׁמֶךָ : אָתָאנוּ עַל שִׁמְךָ יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ : בַּעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ כִּי אֵל חַנּוּן וְרַחוּם
שְׁמֶךָ : לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ כִּי רַב הוּא :

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי בְרוֹב אִוַּלְתֵּנוּ שָׁגִינוּ . מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי רַבּוּ עֲוֹנֵינוּ :

אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם אַתָּה וּבַעַל הָרַחֲמִים נִקְרֵאתָ. וְדֶרֶךְ תְּשׁוּבָה הוֹרֵיתָ : גְּדֻלַּת
רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ. תִּזְכּוֹר הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לְזֶרַע יְדִידֶיךָ: תֵּפֶן אֵלֵינוּ בְּרַחֲמִים.
כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הָרַחֲמִים: בְּתַחֲנוּן וּבִתְפִלָּה פָּנֶיךָ נְקַדֵּם כְּהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם:
מֵחֲרוֹן אַפְּךָ שׁוּב. כְּמוֹ בְּתוֹרָתְךָ כָּתוּב: וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ נֶחֱסֶה וְנִתְלוֹנָן . כְּיוֹם
וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן : תַּעֲבוֹר עַל פֶּשַׁע וְתִמְחֶה אָשָׁם . כְּיוֹם וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם : תַּאֲזִין
שַׁוְעָתֵנוּ וְתַקְשִׁיב מֶנּוּ מַאֲמָר . כְּיוֹם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ וְשָׁם נֶאֱמַר :
וַיַּעֲבוֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא :

יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת : נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן
וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה : וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ : סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי
חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קֹרְאֶיךָ:
קִדְּמוּ עֵינַי אַשְׁמֻרוֹת לָשִׂיחַ בְּאִמְרָתֶךָ : לְאָדָם מַעַרְכֵי לֵב וּמֵיְיָ מַעֲנֵה לָשׁוֹן : תְּפִלָּה לְעָנִי כִּי
יַעֲטוֹף וְלִפְנֵי יְיָ יִשְׁפּוֹךְ שִׂיחוֹ : כִּי הִנֵּה יוֹצֵר הָרִים וּבוֹרֵא רוּחַ וּמַגִּיד לְאָדָם מַה שֵּׂחוֹ:
עוֹשֵׂה שַׁחַר עֵיפָה וְדוֹרֵךְ עַל בָּמֳתֵי אָרֶץ יְיָ אֱלֹהֵי צְבָאוֹת שְׁמוֹ :

משלי

הנשמה לך והגוף שלך דיא נְשָׁמָה איז צוא דיר און דער גוּף איז דיינער. לְמָשָׁל עס האט איין מאל גיטראפין א מַעֲשֶׂה בייא דעם גאון ר׳ מֹשֶׁה דילאן עס איז גיקויין צוא איהם א רָשָׁע גָמוּר. וואס האט גיטאן אלע עֲבֵירוֹת שֶׁבָּעוֹלָם איין תְּשׁוּבָה ארויס נעמען. ער זאהל האבין א תִּקּוּן צוא זיין נְשָׁמָה אויף זיינע גרויסע עֲבֵירוֹת. פרעגט ביי אים הגאון ר׳ מֹשֶׁה דילאן וואס פאר עֲבֵירוֹת האט ער גיטאהן. האט דער רָשָׁע אן גיהויבין רעכענען אזעלכע עֲבֵירוֹת וואס עס קומט אויף זייא ארבע מיתות בית דין. דאס האט דער רָשָׁע אלץ גיטאן. זאגט צוא איהם דער גאון. ווייא געשריען. דוא ביזט דאך אזוי איין גרויסער רָשָׁע וואס דיר קומט איין מִיתָה חֲמוּרָה. דא מוז מען דיר טייטין אונ דיא מִיתָה וועט אויף דיר מְכַפֵּר זיין. ענטפערט דער רָשָׁע. הייליגער רבי. איך בין אויף זיך מְקַבֵּל אַלֶם. וואס איהר ווילט קענט איר טאהן מיט מיר. זאגט צוא איהם דער גאון. איך וועל דיר דן זיין מיט שְׂרֵפָה. אזוא וויא עס שטייט גישריבין אין אונזער הייליגע גמרא דעם וואס האט ניקומט שְׂרֵפָה האט מען צוא שמאלצין זודיגע בלייא אונ מען האט איהם אריין גיגאסין אין האלדז. עס זאל צוא ברענט ווערין דיא גידערים בייא דעם וואס איז מְחוּיָב מִיתָה. דרום דוא רָשָׁע איך וועל מיט דיר אויך אזוי טאהן. איך וועל צוא שמעלצין בלייא אונ איך וועל דיר אין האלדז אריין

מוסר

גיסין דוא זאלסט פאר ברענט ווערין. דא וועסטו האבין א תִּקּוּן אויף דיינע עֲבֵירוֹת. דער גאון האט גיבראכט א עֶסֶק בלייא. מיט איין טאפ גליענדע קוילין אונ האט צוא שמאלצין דעם בלייא. אונ דעם רָשָׁע האט מען פאר בונדין דיא אויגין. ער זאהל נים זעהען וואס דא טוט זיך. נאר ער האט גיזעהן אז דער בלייא איז צו שמאלצין. דא האט דער גאון צוא איהם גיזאגט מיט גרויס צארין. רָשָׁע. עפין דיין מויל מען וועט דיר דן זיין מיט שְׂרֵפָה. דער רָשָׁע האט אויף גיעפינט דעם מויל וויא איין ברייטע טיר אונ האט אגישרייא גיטאן גיסט רבי אין דער גיך. גיסט. איך וויל שוין פטור ווערין פון מיין לעבין. איידער איך זאל זיין אזוא איין רָשָׁע. ר׳ מֹשֶׁה דילאן האט אויף איהם רַחֲמָנוּת גיהאט. אונ ער האט גיזעהן אז ער מיינט טאקי בֶּאֱמֶת צוא שטארבין פון דער שווערע תְּשׁוּבָה. האט ער איהם אן שטאט דיא בלייא אריין גיגאסין איין לעפיל מיט רויזין האניק. אונ האט איהם גיזאגט וסר עונך וחטאתך תכופר דאס הייסט דוא ביסט ריין פון דיין זינד ווען דוא האסט מסכים גיוועזין אז דוא זאלסט שטארבין פון אזוי איין תְּשׁוּבָה חֲמוּרָה. הַנִּמְשָׁל איז אז מיר גיבין זיך איבער צוא השי״ת אונ מיר זאגין הנשמה לך והגוף שלך מיר גיבין דיר איבער דיא נְשָׁמָה מיט דעם גוף ה׳ דיין נאמן איז דאך ה׳ עשה למען שמך האב אויף אונז רַחֲמָנוּת צוא ליב דיין הייליגען נאמן וועגין :

ברחם אב על בנים כן תרחם יי עלינו: ליי הישועה על עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו
משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום
קראנו: סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם
נאמר: ויאמר יי סלחתי כדברך: הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר
נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני
שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

ח סליחה מיוסד ע״פ א״ב ובסוף חתום בה המחבר אליה בר שמעיה חזק ואמץ

אלהינו ואלהי אבותינו

אקרא בשמך להחזיק בך אתעורר. בתפלה אשמור
אקדם שחר אעורר. נגשתי פני תבה מלל לברר,
דקדקתי מערכי דל שפתי לגרר: הן תוי יאזינני יענני
שדי. ואפוא מפגיע הגון ואיה כדי. זכיתי לבי יאמר
וקושט מעבדי. חפו מפשע זכו מעשי ידי: טובה לחיבים
גמול ולא לכלוי. יחשב כקרבן מפלל וכניחח חלוי. כפופיך
זקוף היותם לראש תלוי. לא תמצאינה חטאת סתר וגלוי:
משגב בצרה היה לבך חוסה. נודד אל תגלה נדח כשה,
שימה בנאדך דמע ערש ממסה. עוז לי בך מעוז ומחסה:
פצה והוצא לרויה אסיריך תתיר. צעקוך דפקוך קראוך
בצר להעתיר. קבעום קובעים ורשע צדיק מכתיר. רב
ושופט למה פניך תסתיר: שאון קמיך העולה נגדך הדק

באור ע״ט

אקרא בשמך איך טוא דיין נאמען אן רופען אום מי ן דיר צו שטארקען טוא איך מיך
דער וועקין בתפלה מיט גיבעט דאס מארגענס טוא איך מיך פעדערין דעם מארגען
שטערין טוא איך אויף וועקין נגשתי צו גינעהנן פר די תיבה די רייד צו קלערין דקדקתי בין איך
מדקדק מיין ארעמן צו שטאנד מיט די לעפצין, נאך צו שלעפין הן נון מיין צייכונג זאל ער
מיך מאכין פאר נעמען ענטפער מיר אלמאכטיגער גאט ואפוא אונ וואו איז איין רעכטער
בעטער אונ וואו איז איין ווערדיגר זכיתי איך האב מיין הארץ גערייניגט דאס ער זאל זאגען
ווארהייט אין מיין ווערק חפו איך בין באדעקט פון מיסטייט אונ זיי זיינען לייטר די ווערק פון
מיינע הענד טובה גוטס פר געלד צו די שולדיגע אונ ניט צו פאר לענדין יחשב די גיבעט זאל
גיאכט זיין אזו וויא איין קרבן אונ אזו וויא זענעפטיקייט לא עס זאל ניט געפונען ווערין די
פאר בארגענע אונ אנטפלעקטע זינד משגב אשטארקער ביסטו גיוועזן אין לייד צו דעם דר
זיך אן דיר באשיצט האט נודד דעם פאר וואגילטען זאלסטו ניט פר טרייבען דער וואס איז
פאר שטויסן אזו ווי אשאף שימה טוא אין דיין לאגיל מיינע טרערין וואס איך האב מיין בעט
מיט זייא פאר מיאוכט עוז זייא אשטארקר צו מיר אן דיר איז די שטארקייט אונ באשיצונג
פצה לונג אונ ציא אויס צו זעטיקייט צעקוך דיא צו דיר דיא וואס שרייען צו דיר קלאפען צו דיר

(השלמה ע״ט)

וואס

וְכָלֶה. תָּמִיד לְיוֹדְעֵי טוֹדְךָ חֲסָדֶיךָ הַפְלֵה. אָנָּא נִדָּח הָשֵׁב
וְקַבֵּץ גּוֹלֶה. לְמָרוֹם שָׁפָל הָקֵם וְיָרוּד הַעֲלֵה. אָז יֹאמְרוּ
בַגּוֹיִם הִגְדִּיל יְיָ לַעֲשׂוֹת עִם אֵלֶּה: הַנְשָׁמָה הָיְתָה לְעֶדֶן
וּלְבִצָּרוֹן הַנֶּהֱרָסוֹת. בּוֹטְחֶיךָ הַצֵּל נָסוּ בְּצִלְּךָ לְהֵחָסוֹת.
רְדִיפָתָם בַּקֵּשׁ עָלֶיךָ הַדָּבָר לַעֲשׂוֹת: שְׁמָעָה דַכָּה בִּיטָה
עֲטֵף רוּחוֹ. יִהְיוּ לְרָצוֹן אֲמָרָיו וְשֶׁפֶךְ שִׂיחוֹ. חַזֵּק רִפְיוֹן
וְאַמֵּץ כּוֹשֵׁל לְהַרְוִיחוֹ. כִּי הִנֵּה יוֹצֵר הָרִים וּבוֹרֵא רוּחַ
וּמַגִּיד לְאָדָם מַה שֵּׂחוֹ:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת. מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רִאשׁוֹן
רִאשׁוֹן. מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים. עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וָרוּחַ. לֹא
כְרָעָתָם תִּגְמוֹל: אֵל הוֹרֵיתָ לָנוּ לוֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זְכָר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּהוֹדַעְתָּ
לֶעָנָו מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ
וַיַּעֲבוֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה
וְנַקֵּה: וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי
פָשָׁעְנוּ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ:

יְיָ אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִי כָמוֹךָ חֲסִין יָהּ וֶאֱמוּנָתְךָ סְבִיבוֹתֶיךָ: אֲדֹנָי שִׁמְעָה בְקוֹלֵנוּ תִּהְיֶינָה אָזְנֶיךָ
קַשֻּׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ: לַאדֹנָי אֱלֹהֵינוּ הָרַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת כִּי מָרַדְנוּ בוֹ: אַל תָּבֹא בְמִשְׁפָּט
עִמָּנוּ כִּי לֹא יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָל חָי:

כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים כֵּן תְּרַחֵם יְיָ עָלֵינוּ: לַיְיָ הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ
מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם
קָרְאֵנוּ: סְלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הֵנָּה וְשָׁם
נֶאֱמַר. וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ: הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שֹׁמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר
נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנָי
שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ:

הכל קאי על הזמנים שאחר החורבן וכפי הנה"ס בנדפס למעלה:

אלהינו ואלהי אבותינו

יח סליחה מיוסד ע"פ א"ב

אַיֵּה קִנְאָתְךָ וּגְבוּרָתֶךָ. בַּעֲשׂוֹתְךָ נוֹרָאוֹת לְזֶרַע כּוֹרְתֵי בְרִיתֶךָ. גְּרוּשִׁים

באור ע"ס

וָואס רוּפִין צוּ דִיר אִין לַייד צוּ בֶּעטִן למה וָוארוּם טוּסְטוּ דַיין אָן גֶעזִיכְט פַאר בָּארְגֶען תמיד טוּא
אַנְטְפְּלֶעקִין דַיין גִינָאד צוּ דִיא וָואס וַויסֶען דַיין תּוֹרָה אנא אִיךְ בֶּעט דִיךְ דִיא פַר שְׁטוֹיסֶענֶע
קֶער וִוידֶער אוּנ זַאמִיל אַיין דִיא פַארְטְרִיבֶּענֶע למרום צוּם הִימֶעל הוֹיבּ אוֹיף דֶעם שָׁפָל אוּנ
דֶעם נִידֶערִיגֶען בְּרֵיינְג אוֹיף אז דֶענְסְט מָאל וָועט מֶען זָאגֶען צְוִוישֶׁען דִי פֶעלְקֶר גָאט הָאט
גִיגְרֵייסְט צוּ טָאן מִיט דִי דָאזִיגֶע הנשמה דִי פַאר וִויסְטֶע אִיז גִיוָוארֶען צוּא זֶענֶעפְטִיקַייט אוּנ
צוּ פֶעסְטוּנְג דִי צוּ פִירְטֶע בוטחיך בַּאשִׁירֶעם דִי וָואס פַאר זִיכֶערִין זִיךְ אָן דִיר דִי וָואס זַיינֶען
אַנְטְלָאפֶען אִין דַיין שָׁאטִין צוּ בַּאשִׁיצְט וֶוערִין רדיפתם זַייעֶר יָאגוּנְג פַארְשְׁט. אוֹיף דִיר אִיז דִי
זַאךְ צוּ טָאן שמעה הֶער צוּ דֶעם פַר שְׁטוֹיסֶענֶעם לוּג אִין דֶעם אוּם גֶעווָאוּנְדִיגְן דָאס גֶעמִיט
יהיו עֶס זָאל זַיין צוּ ווִילֶען זַיין זָאג אוּנ דָאס פַר גִיסוּנְג זַיין רֵייד חזק שְׁטַארְק דֶעם שְׁלַאפֶען אוּנ

נטושים אנחנו מנחלתך . יי אלהים ואין זולתך : דאגת עניך גדלה עד למאד . הסובלים עול מוראך בלב ונפש ומאד . והם שחים ומשפלים עד מאד . מהר יקדמונו רחמיך כי דלונו מאד : זיונו שונה מפני מחרפים יום יום . חורקים שן ושוחחים אך זה היום . טכס ממשלתך גלה איום . כי עליך הורגנו כל היום : יחלנו קץ גאלה ונחמה . כי כסתנו בושה ועטתנו כלמה . ואין אתנו יודע עד מה : מלך מלכים זכור רחמיך הישנים . נוצרי יחודך מלט מאודים העשנים . סאב צחנתם לבן המתלע כשנים . אל תזכר לנו עונות ראשונים : על הר ציון ששמם . פני כבושים ולבי ישתומם . צרים אשר שממוהו האשימם . והאר פניך על מקדשך השמם : קנין הנקנה מאז לשם תפארתך . רחם ואל תשחית והיא תהלתך . שכן הבטיחנו נאמן ביתך . כי אל רחום יי אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך : תזכור תבנית תם בכסאך מחקקה . נאור ילדיו מנחל עדניך תשקה . ישע המציאם אותם נקה . נושא עון ועובר על פשע ונקה :

באור ע"ם

קרעפטיג דעם גישטרויכלטין צו דר ברייטערין אים יוצר ווארום דער באשעפר די בערג אונ באשעפער דעם ווינד מגיד דער זאגט צום מענשין וואס זיין רייד איז :

איה פאתך וואו איז דיין ראכע אונ דיין שטארקייט בעשותך אין דיין טאן וואונדר לורע כרותי צו די קינדר פון די אבות וואס האבין מיט דיר כורת ברית גיוועזין גרושים פאר טריבען נטושים פר לאזין זיינען מיר מנחלתך פון דיין ארב ארץ ישראל יי אלהים גאט דר האר עס הערשין איבער אונז הערן אן דיר דאגת דיא זארג פון דיינע ארימע גדלה איז זייער גרויס הסובלים וואס ליידען דעם עול פון דיין פארכט בלב מיטען גאנצען הארץ אונ מיט זייער גוטס והם שחים אונ זיי זיינען געבויגען אונ שפל זייער מהר גיך זאל פעדערין אונז דיין רחמנות כי דלונו ווארום מיר זיינען זייער ארים זיונו אונזער גישטאלט איז פאר ענדערט מפני פאר דיא וואס לעסטערין אונז אלע טאג הירקים שן זיי קריצען מיט די ציין ושוחחים אונ ריידען אך זה דאס איז דער טאג וואס מיר האבין אויף זיי טכס דאס טכסיסי מלכות פון דיין גיוועלטונג גלה אנטפלעק פארכטיגער גאט כי ווארום פון דיין דינסט וועגין ווערין מיר גיהרגת אלע טאג יחלנו קץ מיר האפין אויף דעם קץ פון דר גאולה אונ טרייסט כי כסתנו ווארום עס דעקט אונז צו די בושה ועטתנו כלמה אונ פאר הילט אונז מיט שאנד ואין אונ מיר ווייסען ניט ביז וואנען מלך קיניג איבער אלע מלכים זכור געדיינק דיין דער בארעמיקייט הישנים דיא אלטע נוצרי דיא וואס היטען אונ גלייבין דיין איינציקייט מלט זייא מציל פון די פאר רייכערטע בראנדין סאב דאס אום ווערדיקייט פון זייערע עבירות מאך ווייס המתולע וואס זיינען רויט אזו וויא ארויטער פאדים אל זאלסט אונז ניט דער מאנען די ערשטע זינד על אויף דעם בארג ציון וואס איז וויסט פני איז מיין פנים פר שעמט ולבי אונ מיין הארץ איז פר טומילט צרים די באליידיגער וואס האבין אים פר וויסט מאך זייא שולדיג והאר אונ דער לייכט דיין שכינה על אויף דיין ביהמ"ק וואס איז פר וויסט קנין דר קנין וואס איז גיקויפט פון לאנג לשם צו דעם נאמען פון דיין שיינקייט רחם דר בארים זיך ואל אונ פאר דארב זיי ניט והיא אונ דאס איז דיין לויב שכן ווארום אזו האט אונז מבטיח גיוועז משה רבינו דר בגלייבטר פון דיין הויז כי אל ווארום אדערבארמיגער גאט ה' איז דיין גאט לא ער וועט ניט פאר לאזען דיך ולא אונ וועט דיך ניט פר דארבען תזכיר אויך זאלסטו גידיינקען דאס גישטאלט פון יעקב אבינו בכסאך וואס איז אין כסא הכבוד אן געקריצט נאור

(השלמה ע"ם)

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת. מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לַפּוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וָרוּחַ. לֹא כְרָעָתָם תִּגְמוֹל: אֵל הוֹרֵיתָ לָּנוּ לוֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זְכָר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ:

וַיַּעֲבוֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת: נוֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נוֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה: וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ:

יט פזמון חתום בו המחבר יצחק חזק

יוֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן. מָגִנִּי וְצִנָּתִי. צַעֲקָתִי הַקְשִׁיבָה. וְהַאֲזִינָה רִנָּתִי. חֵטְא אֶת חַטָּאתִי. קָדוֹשׁ תֵּן תִּקְוָתִי. נַפְשִׁי בִּשְׁאֵלָתִי וְעַמִּי בְּבַקָּשָׁתִי: צְדָקָה עֲשֵׂה לְעַמֶּךָ. קָדוֹשׁ לְמַעַן שְׁמֶךָ. כִּי פַּסּוּ תְמִימֶיךָ. מַעֲבִירֵי זַעְמֶךָ. וּמַגִּישֵׁי לַחְמֶךָ. לָכֵן עַתָּה בָאתִי. נפשי: חַטַּאת נְעוּרַי תַּצְלִיל. וְיָם יֵהָפְכוּ כְּצָלִיל. וְצֶדֶק זְקֵנִים תַּכְלִיל. וְשַׁוְעַת נְכָאִים תַּכְלִיל. וְעֵת תְּנַקֵּנִי כְּבַעֲלִיל. מַסְטִינִי אָז יְיֵלִיל. כִּי לִבִּי לְךָ כָּלִיל. עַתָּה הִנֵּה בָאתִי. נפשי: חַנּוּן חַי חָנֵּנִי. לְקוֹל זַעֲקִי בִּגְרוֹנִי. בְּשָׁמְעֲךָ תַּעֲנֵנִי. סְלִיחָתְךָ

באור ע״ם

פַארְכְטִיגֶער גָאט ילדיו זַיינֶע קִינְדֶר זָאלְסְטוּ אָן טְרִינְקֶען פוּן דֶעם בָּאךְ פוּן דַיין עֵדֶן ישע מַאךְ זַייא גֶעפִינֶען הִילְף אותם רֵיינִיג זַייא פוּן זַייעֶר זִינְד נושא דֶער גָאט וָואס פַאר גִיט דִיא עֲוֹנוֹת אוּנ אִיז מַעֲבִיר אוֹיף זִינְד:

יושב בסתר דֶר וָואס זִיצְט אִין פַר בָּארְגֶענֶעשׁ דֶעם אוֹיבֶּערְשְׁטִין מגני מַיין בַּאשִׁיצֶר וצנתי אוּנ מַיין פַאנְצֶער צעקתי מַיין גֶעשְׁרַייא פַר נֶעם והאזינה אוּנ הֶער צוּ מַיין גֶעזַאנְג חטא רֵיינִיג מַיינֶע זִינְד קדוש הֵיילִיגֶער גָאט תן גִיב מַיין הָאפְנוּנְג נפשי מַיין לַייבּ מִיט מַיין בָּאגֶער ועמי אוּנ מַיין פָאלְק מִיט מַיין גִיבֶּעט צדקה גִירֶעכְטִיקַייט טוּא צוּ דַיין פָאלְק קדוש הֵיילִיגֶער נָאמֶי למען פוּן וֶועגִין דַיין נָאמֶען כי וָוארוּם עֶס הָאבִּין אוֹיס גִילָאזְט דַיינֶע גַאנְצֶע פְרוּמֶע מעבירי וָואס זַיי פְלֶעגִין מַעֲבִיר זַיין דַיין צָארֶען מַקְרִיב זַיין קָרְבָּנוֹת לכן דְרוּם בִּין אִיךְ אִיצוּנְד גִיקוּמֶען חטאת דִי זִינְד פוּן מַיין יוּגֶענְד זָאלְסְטוּ מַאכֶען אַיין זִינְקֶען וים אוּנ אִין יַם זָאלִין זַייא וֶוערִין פַר קֶערְט אַזוֹי וִויא דָאס קוּבֶּען פוּן מֵדִין וצדק אוּנ דָאס גִירֶעכְטִיקַייט פוּן אוּנְזֶערֶע זְקֵנִים זָאלְסְטוּ לוֹיבֶּען ושועת אוּנ דָאס גֶעשְׁרַייא פוּן דִי צוּ בְּרָאכֶענֶע זָאלְסְטוּ קְרֵיינֶען ועת אוּנ אִיצוּנְד זָאלְסְטוּ מִיךְ רֵיינִיגֶען גַאנְץ קְלָאר כי וָוארוּם מַיין הַארְץ אִיז צוּ דִיר גַאנְץ עתה אִיצוּנְד בִּין אִיךְ גִיקוּמֶען חנון דֶער בַּארֶעמִיגֶער לֶעבֶּעדִיגֶער גָאט לַייט זֶעלִיג מִיךְ לקול צוּם קוֹל פוּן מַיין גֶעשְׁרַייא מִיט מַיין הַאלְז

(השלמה ע״ם) בשמעך

תַּרְבֵּנִי. חַיִּים תִּכְתְּבֵנִי. וְעָנְתָה בִּי צִדְקָתִי. נפשי:

זֶה אֵלִי הוֹשִׁיעָה. וְזָכִיּוֹת הַבְרִיעָה. וּמִזְּבֻלְךָ הוֹפִיעָה. חוֹן סוֹעֲרָה וְכוֹעָה. וּמִלְּשׁוֹנֵי הַבְלִיעָה. צֹאנְךָ מִלְּהַפְשִׁיעָה. פֶּן אֶרְאֶה בְּרָעָה. בְּאָבְדַן מוֹלַדְתִּי. נפשי:

קַדֵּשׁ שֵׁם קָדְשֶׁךָ. חִלְּלוּ בְּמִקְדָּשֶׁךָ. וְאַהֲרֹנִים קְדוֹשֶׁךָ. מַגִּישֵׁי אִשֶּׁךָ. וּמַה יַּעֲשׂוּ קְדוֹשֶׁךָ. כְּפַסּוּ קָדְשֶׁךָ. שְׁעֵה נָא מַקְדִּישֶׁךָ. כְּפָרִים אִם שִׁלַּמְתִּי. נפשי:

יֵרָצוּ עֲבָדֶיךָ. לְמַעַן שֵׁם כְּבוֹדֶךָ. מִיַּחֲדֶיךָ מְעִידֶיךָ. כִּי אֵין בִּלְעָדֶיךָ. בַּקֵּשׁ נָא אוֹבְדֶיךָ. הֵן בָּאוּ עָדֶיךָ. כִּי טוֹבִים דּוֹדֶיךָ. פָּנֶיךָ בִקַּשְׁתִּי. נפשי:

קוֹלִי יֶעֱרַב נָא. כְּמֵחִים תּוֹךְ צִיּוֹנָה. לְטוֹבָה הַפְנֵה נָא. לְהַמְצִיאֵנִי חֲנִינָה. כִּי אֵל מִי אֶפְנֶה נָא. בְּאֵין מַשְׁעֵן וּמַשְׁעֵנָה. לִמְחִילָךְ סְלַח נָא. הַשְׁמִיעֵם סְלִיחָתִי. נַפְשִׁי בִּשְׁאֵלָתִי וְעַמִּי בְּבַקָּשָׁתִי:

באור י״ט

בשפעך אין דיין הערין זאלסטו מיר ענטפערין סליחתך דיין פר געבונג זאלסטו מיר מערין לחיים צום לעבין זאלסטו מיר אן שרייבען ועכתה אונ זאל עדות זאגין אין מיר מיין גירעכטיקייט זה אלי דער איז מיין גאט הושיעה העלף מיר וזכיות אונ מייני זכיות זאלען איבער וועגין ומזבלך אונ פון דיינע הימלען טוא לייכטען חון לייט זעליג די גישטורעמטע אונ פאר וואגילטע צאנך זייא זאלין דיינע שאף ניט שולדיג מאכען דאס זיינען די ישראל פן אראה איך זאל ניט זעהין קיין שלעכטין קדוש הייליגער גאט שם דיין הייליגען נאמען חללו האבין זייא מחלל גיוועזן אין דיין ביהמ״ק ואהרונים אונ דיינע הייליגע כהנים מגישי וואס האבען גינעהנט דיינע קרבנות ומה אונ וואס וועלין טאן דיינע הייליגע כפסו אז עס האבען זיך אויס גילאזט דיינע הייליגע קרבנות שעה פאר נעם דיא תפלה פון דיינע הייליגע כפרים גלייך ווען איך וואלט משלים גיוועזן מיט קרבנות פון רינדער ירצו לאזען ווערין באוויליגט דיינע קנעכט למען פון וועגין דיין גיערליכטען נאמען מיחדיך וואס איינציגען דיך מעידיך וואס זאגען דיר עדות כי אז עס איז נישט מער קיין גאט נאר דו בקש זוך נאך דיינע פאר לארינע הן אזו וועלין זייא קומען צו דיר כי טובים ווארום עס איז גוט דיין פריינדשאפט פניך איך טוא דיין שכינה בעטין קולי מיין קול זאל ווערין זים כמחים וויא דיא פעטע אין ציון לטובה צו גוטען זאלסטו זיך קערין בעט איך דיך גאט להמציאני צוא מאכען גרייכען מיר לייט זעליקייט כי ווארום צוא וועמען זאל איך מיך קערין באין עס איז ניטא קיין אנדער אונטער לעהנונג למחילך צו דיינע האפערס

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת. מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וָרוּחַ. לֹא כְרָעָתָם תִּגְמוֹל: אֵל הוֹרֵיתָ לָּנוּ לוֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זְכָר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ:

וַיַּעֲבוֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה: וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ:

אַל תִּזְכָּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשׁוֹנִים מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד: חַטֹּאת נְעוּרֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ אַל תִּזְכּוֹר כְּחַסְדְּךָ זְכָר לָנוּ אַתָּה לְמַעַן טוּבְךָ יְיָ:
זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה: זָכְרֵנוּ יְיָ בִּרְצוֹן עַמֶּךָ פָּקְדֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ: זְכוֹר עֲדָתְךָ קָנִיתָ קֶּדֶם גָּאַלְתָּ שֵׁבֶט נַחֲלָתֶךָ הַר צִיּוֹן זֶה שָׁכַנְתָּ בּוֹ: זְכוֹר יְיָ חִבַּת יְרוּשָׁלָיִם אַהֲבַת צִיּוֹן אַל תִּשְׁכַּח לָנֶצַח: אַתָּה תָקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי עֵת לְחֶנְנָהּ כִּי בָא מוֹעֵד: זְכוֹר יְיָ לִבְנֵי אֱדוֹם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלָיִם הָאוֹמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוֹד בָּהּ: זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בָּךְ וַתְּדַבֵּר אֲלֵיהֶם אַרְבֶּה אֶת זַרְעֲכֶם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמָיִם וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֶתֵּן לְזַרְעֲכֶם וְנָחֲלוּ לְעוֹלָם: זְכוֹר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב אַל תֵּפֶן אֶל קְשִׁי הָעָם הַזֶּה וְאֶל רִשְׁעוֹ וְאֶל חַטָּאתוֹ:

אַל נָא תָשֵׁת עָלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נוֹאַלְנוּ וַאֲשֶׁר חָטָאנוּ:
חָטָאנוּ צוּרֵנוּ סְלַח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ:

זְכוֹר לָנוּ בְּרִית אָבוֹת כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקוֹב וְאַף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכּוֹר וְהָאָרֶץ אֶזְכּוֹר:

זְכוֹר לָנוּ בְּרִית רִאשׁוֹנִים כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ:

עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמָה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ. וְאַף גַּם זֹאת בִּהְיוֹתָם בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גְעַלְתִּים לְכַלּוֹתָם לְהָפֵר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיהֶם: הִמָּצֵא לָנוּ בְּבַקָּשָׁתֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב וּבִקַּשְׁתֶּם מִשָּׁם אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּמָצָאתָ כִּי תִדְרְשֶׁנּוּ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ: מוֹל אֶת לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. וּמָל יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת לְבָבְךָ וְאֶת לְבַב זַרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ: זְרוֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים וְטַהֲרֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם: מְחֵה פְשָׁעֵינוּ כָּעָב וְכֶעָנָן כְּמָה שֶׁכָּתוּב. מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ: מְחֵה פְשָׁעֵינוּ לְמַעַנְךָ כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מוֹחֶה פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכּוֹר: הַלְבֵּן חֲטָאֵינוּ כַּשֶּׁלֶג וְכַצֶּמֶר כְּמָה שֶׁכָּתוּב. לְכוּ נָא וְנִוָּכְחָה יֹאמַר יְיָ אִם יִהְיוּ חֲטָאֵיכֶם כַּשָּׁנִים כַּשֶּׁלֶג יַלְבִּינוּ אִם יַאְדִּימוּ כַתּוֹלָע כַּצֶּמֶר יִהְיוּ: רַחֵם עָלֵינוּ וְאַל תַּשְׁחִיתֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. כִּי אֵל רַחוּם יְיָ אֱלֹהֶיךָ לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא יַשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם: קַבֵּץ

באור ע״פ

פַאר גִיבּ זַייעֶרע זִינְד השמ״ס מַאךְ זַייא הֶערִין אִיךְ הָאבּ פַאר גֶעבִין נפשי מַיין לַייבּ מִיט מַיין בַּאגֶער ועמי אוּנ מַיין פָאלְק מִיט מַיין גִיבֶּעט

דאס פייטש פון אל תזכר לנו ביז צום סוף גיפינט מען אין סליחות ליום ראשון:
(השלמה ג״ם)

נדחנו כמה שכתוב. אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך יי אלהיך ומשם יקחך: השב שבותנו ורחמנו כמה שכתוב. ושב יי אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יי אלהיך שמה: תביאנו אל הר קדשך ושמחנו בבית תפלתך כמה שכתוב. והביאותים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי עולותיהם וזבחיהם לרצון על מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים:

שמע קולנו יי אלהינו חוס ורחם עלינו וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו: השיבנו יי אליך ונשובה חדש ימינו כקדם: אל תשליכנו מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממנו: אל תשליכנו לעת זקנה ככלות כחנו אל תעזבנו: אל תעזבנו יי אלהינו אל תרחק ממנו: עשה עמנו אות לטובה ויראו שונאינו ויבשו כי אתה יי עזרתנו ונחמתנו: אמרינו האזינה יי בינה הגיגנו: יהיו לרצון אמרי פינו והגיון לבנו לפניך יי צורנו וגואלנו: כי לך יי הוחלנו אתה תענה אדני אלהינו:

אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם מתחנתנו. שאין אנחנו עזי פנים וקשי ערף לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל אנחנו ואבותינו חטאנו:

אשמנו. בגדנו. גזלנו. דברנו דופי: העוינו. והרשענו. זדנו. חמסנו. טפלנו שקר: יעצנו רע. כזבנו. לצנו. מרדנו. נאצנו. סררנו. עוינו. פשענו. צררנו. קשינו ערף: רשענו. שחתנו. תעבנו. תעינו. תעתענו. סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו. ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

אשמנו מכל עם. בושנו מכל דור. גלה ממנו משוש. דוה לבנו בחטאינו. החבל אוינו. ונפרע פארנו. זבול בית מקדשנו. חרב בעונינו. טירתנו היתה לשמה. יופי אדמתנו לזרים. כחנו לנכרים:

ועדין לא שבנו מטעותנו. היך נעיז פנינו ונקשה ערפנו. לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל אנחנו ואבותינו חטאנו:

אשמנו. בגדנו. גזלנו. דברנו דופי: העוינו. והרשענו. זדנו. חמסנו. טפלנו שקר: יעצנו רע. כזבנו. לצנו. מרדנו. נאצנו. סררנו. עוינו. פשענו. צררנו. קשינו ערף: רשענו. שחתנו. תעבנו. תעינו. תעתענו: סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו. ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

לעינינו עשקו עמלנו. ממשך וממורט ממנו. נתנו עלם עלינו. סבלנו על שכמנו. עבדים משלו בנו. פורק אין מידם. צרות רבות סבבונו. קראנוך יי אלהינו. רחקת ממנו בעונינו. שבנו מאחריך. תעינו ואבדנו:

ועדין לא שבנו מטעותנו. היך נעיז פנינו ונקשה ערפנו. לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל אנחנו ואבותינו חטאנו:

אשמנו. בגדנו. גזלנו. דברנו דופי: העוינו והרשענו. זדנו. חמסנו. טפלנו שקר: יעצנו רע. כזבנו. לצנו. מרדנו. נאצנו. סררנו. עוינו. פשענו. צררנו. קשינו ערף: רשענו. שחתנו. תעבנו. תעינו. תעתענו: סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו. ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

הרשענו ופשענו לכן לא נושענו. ותן בלבנו לעזוב דרך רשע. וחיש לנו ישע. ככתוב על יד נביאך יעזוב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו וישב אל יי וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח:

משיח צדקך אמר לפניך. שגיאות מי יבין מנסתרות נקני: נקנו יי אלהינו מכל פשעינו וטהרנו מכל טמאותינו וזרוק עלינו מים טהורים וטהרנו. ככתוב על יד נביאך וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם:

מיכה עבדך אמר לפניך. מי אל כמוך נשא עון ועובר על פשע לשארית נחלתו. לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא: ישוב ירחמנו יכבוש עונותינו. ותשליך במצולות ים כל חטאתם: תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם:

דניאל איש חמודות שוע לפניך. הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

עזרא הסופר אמר לפניך. אלהי בשתי ונכלמתי להרים אלהי פני אליך כי עונותינו רבו למעלה ראש ואשמתנו גדלה עד לשמים: ואתה אלהינו אלוה סליחות חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ואמת ולא עזבתנו: אל תעזבנו אבינו. ואל תטשנו בוראנו. ואל תזניחנו יוצרנו. ואל תעש עמנו כלה כחטאתינו: וקים לנו יי אלהינו את הדבר שהבטחתנו בקבלה על ידי ירמיהו חוזך כאמור בימים ההם ובעת ההיא נאם יי יבקש את עון ישראל ואיננו ואת חטאת יהודה ולא תמצאינה כי אסלח לאשר אשאיר:

עמך ונחלתך רעבי טובך צמאי חסדך תאבי ישעך. יכירו וידעו כי ליי אלהינו הרחמים והסליחות:

אל רחום שמך. אל חנון שמך. בנו נקרא שמך. יי עשה למען שמך: עשה למען אמתך. עשה למען בריתך. עשה למען גדלך ותפארתך. עשה למען דתך. עשה למען הודך. עשה למען ועודך. עשה למען זכרך. עשה למען חסדך. עשה למען טובך. עשה למען יחודך. עשה למען כבודך. עשה למען למודך. עשה למען מלכותך. עשה למען נצחך. עשה למען סודך. עשה למען עזך. עשה למען פארך. עשה למען צדקתך. עשה למען קדשתך. עשה למען רחמיך הרבים. עשה למען שכינתך. עשה למען תהלתך. עשה למען אוהביך שוכני עפר. עשה למען אברהם יצחק ויעקב. עשה למען משה ואהרן. עשה למען דוד ושלמה. עשה למען ירושלים עיר קדשך. עשה למען ציון משכן כבודך. עשה למען שממות היכלך. עשה למען הריסות מזבחך. עשה למען הרוגים על שם קדשך. עשה למען טבוחים על יחודך. עשה למען באי באש ובמים על קדוש שמך. עשה למען יונקי שדים שלא חטאו. עשה למען גמולי חלב שלא פשעו. עשה למען תינוקות של בית רבן. עשה למענך אם לא למעננו. עשה למענך והושיענו:

עננו יי עננו. עננו אלהינו עננו. עננו אבינו עננו. עננו בוראנו עננו. עננו גואלנו עננו. עננו דורשנו עננו. עננו האל הנאמן עננו: עננו ותיק וחסיד עננו. עננו זך וישר עננו. עננו חי וקים עננו: עננו טוב ומטיב עננו. עננו יודע יצר עננו. עננו כובש כעסים עננו. עננו לובש צדקות עננו. עננו מלך מלכי המלכים עננו: עננו נורא ונשגב עננו. עננו סולח ומוחל עננו. עננו עונה בעת רצון עננו. עננו פודה ומציל עננו. עננו צדיק וישר עננו: עננו קרוב לקוראיו עננו. עננו רחום וחנון עננו: עננו שומע אל אביונים עננו. עננו תומך תמימים עננו. עננו אלהי אבותינו עננו. עננו אלהי אברהם עננו. עננו פחד יצחק עננו. עננו אביר יעקב עננו. עננו עזרת השבטים עננו. עננו משגב אמהות עננו. עננו קשה לכעוס עננו: עננו רך לרצות עננו. עננו העונה בעת צרה עננו. עננו אבי יתומים עננו. עננו דין אלמנות עננו:

מי שענה לאברהם אבינו בהר המוריה הוא יעננו. מי שענה ליצחק בנו כשנעקד על גבי המזבח הוא יעננו. מי שענה ליעקב בבית אל הוא יעננו. מי שענה ליוסף בבית האסורים הוא יעננו. מי שענה לאבותינו על ים סוף הוא יעננו. מי שענה למשה בחורב הוא יעננו. מי שענה לאהרן במחתה הוא יעננו. מי שענה לפינחס בקומו מתוך העדה הוא יעננו. מי שענה ליהושע בגלגל הוא יעננו. מי שענה לשמואל במצפה הוא יעננו. מי שענה לדוד ושלמה בנו בירושלים הוא יעננו. מי שענה לאליהו בהר הכרמל הוא יעננו. מי שענה לאלישע ביריחו הוא יעננו. מי שענה ליונה במעי הדגה הוא יעננו. מי שענה לחזקיהו מלך יהודה בחליו הוא יעננו. מי שענה לחנניה מישאל ועזריה בתוך כבשן האש הוא יעננו. מי שענה לדניאל בגוב האריות הוא יעננו. מי שענה למרדכי ואסתר בשושן הבירה הוא יעננו. מי שענה לעזרא בגולה הוא יעננו. מי שענה לכל הצדיקים והחסידים והתמימים והישרים הוא יעננו:

רחמנא דעני לעניי עננא. רחמנא דעני לתבירי לבא עננא. רחמנא דעני למכיבי רוחא עננא. רחמנא עננא. רחמנא חוס. רחמנא פרוק. רחמנא שזיב. רחמנא רחם עלן. השתא בעגלא ובזמן קריב:

רחום וחנון חטאתי לפניך יי מלא רחמים רחם עלי וקבל תחנוני: יי אל באפך תוכיחני ואל בחמתך תיסרני: חנני יי כי אמלל אני רפאני יי כי נבהלו עצמי: ונפשי נבהלה מאד ואתה יי עד מתי: שובה יי חלצה נפשי הושיעני למען חסדך: כי אין במות זכרך בשאול מי יודה לך: יגעתי באנחתי אשחה בכל לילה מטתי בדמעתי ערשי אמסה: עששה מכעס עיני עתקה בכל צוררי: סורו ממני כל פעלי און כי שמע יי קול בכיי: שמע יי תחנתי יי תפלתי יקח: יבשו ויבהלו מאד כל איבי ישבו יבשו רגע:

מחי ומסי ממית ומחיה. מסיק מן שאול לחיי עלמא. ברא כד חטי אבוהי לקיה. אבוהי דחיס אסי לכאביה. עבדא דמריד נפיק בקולר. מריה תאיב ותביר קולריה: ברך בוכרך אנן וחטינן קמך. הא רוי נפשין בגידין מררין. עבדך אנן ומרודנן קמך. הא בבזתא. הא בשביה. הא במלקיותא. במטו מנך ברחמך דנפישין. אסי לכאבין דתקוף עלן. עד דלא נהוי גמירא בשביה:

מכניסי רחמים. הכניסו רחמינו. לפני בעל הרחמים: משמיעי תפלה. השמיעו תפלתנו לפני שומע תפלה: משמיעי צעקה. השמיעו צעקתנו. לפני שומע צעקה: מכניסי דמעה. הכניסו דמעותינו. לפני מלך מתרצה בדמעות: השתדלו והרבו תחנה ובקשה. לפני מלך אל רם ונשא: הזכירו לפניו. השמיעו לפניו תורה ומעשים טובים של שוכני עפר. יזכור אהבתם ויחיה זרעם שלא תאבד שארית יעקב. כי צאן רועה נאמן היה לחרפה. ישראל גוי אחד למשל ולשנינה. מהר עננו אלהי ישענו. ופדנו מכל גזרות קשות והושיעה ברחמיך הרבים משיח צדקך ועמך:

מרן דבשמיא לך מתחננן. כבר שביה. דמתחנן לשבויה. כלהון בני שביה. בכספא מתפרקין. ועמך ישראל ברחמי ובתחנוני. הב לן שאלתין ובעותין. דלא נהדר ריקם מן קדמך:

מרן דבשמיא לך מתחננן. כעבדא דמתחנן למריה. עשיקי אנן ובחשוכא שרינן. מרירין נפשין מעקתין דנפישין. חילא לית בן לרצויך מרן. עביד בדיל קימא דגזרת עם אבהתנא:

שומר ישראל. שמור שארית ישראל. ואל יאבד ישראל. האומרים שמע ישראל:
שומר גוי אחד. שמור שארית עם אחד. ואל יאבד גוי אחד. המיחדים שמך יי אלהינו יי אחד:

שומר גוי קדוש. שמור שארית עם קדוש. ואל יאבד גוי קדוש. המשלשים בשלש קדשות לקדוש: מתרצה ברחמים ומתפיס בתחנונים. התרצה והתפיס לדור עני כי אין עוזר: אבינו מלכנו חננו ועננו כי אין בנו מעשים עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו: ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו: זכור רחמיך יי וחסדיך כי מעולם המה: יהי חסדך יי עלינו כאשר יחלנו לך: אל תזכר לנו עונות ראשונים מהר יקדמונו רחמיך כי דלונו מאד: חננו יי חננו כי רב שבענו בוז: ברוגז רחם תזכור. כי הוא ידע יצרנו זכור כי עפר אנחנו: עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך: והש״ץ אומר ק״ש

סליחות ליום שביעי

אומרים אשרי ח״ק ואח״כ אומרים זה:

לך יי הצדקה ולנו בשת הפנים: מה נתאונן ומה נאמר מה נדבר ומה נצטדק: נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה אליך כי ימינך פשוטה לקבל שבים: לא בחסד ולא במעשים באנו לפניך. כדלים וכרשים דפקנו דלתיך: דלתיך דפקנו רחום וחנון. נא אל תשיבנו ריקם מלפניך: מלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו. כי אתה שומע תפלה:

שומע תפלה עדיך כל בשר יבאו: יבא כל בשר להשתחות לפניך יי: יבאו וישתחוו לפניך יי ויכבדו לשמך: באו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני יי עשנו: נבואה למשכנותיו נשתחוה להדום רגליו: באו שעריו בתודה חצרותיו בתהלה הודו לו ברכו שמו: רוממו יי אלהינו והשתחוו להדום רגליו קדוש הוא: רוממו יי אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יי אלהינו: השתחוו ליי בהדרת קדש חילו מפניו כל הארץ: ואנחנו ברוב חסדך נבוא ביתך נשתחוה אל היכל קדשך ביראתך: נשתחוה אל היכל קדשך ונודה את שמך על חסדך ועל אמתך כי הגדלת על כל שמך אמרתך: לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו: אשר יחדו נמתיק סוד בבית אלהים נהלך ברגש: אל נערץ בסוד קדושים רבה ונורא על כל סביביו: שאו ידכם קדש וברכו את יי: הנה ברכו את יי כל עבדי יי העומדים בבית יי בלילות: אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורתיך: אשר לו הים והוא עשהו ויבשת ידיו יצרו: אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות הרים לו: אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש: ויודו שמים פלאך יי אף אמונתך בקהל קדושים: לך זרוע עם גבורה תעז ידך תרום ימינך: לך שמים אף לך ארץ תבל ומלאה אתה יסדתם: אתה פוררת בעזך ים שברת ראשי תנינים על המים: אתה הצבת כל גבולות ארץ קיץ וחרף אתה יצרתם: אתה רצצת ראשי לויתן תתננו מאכל לעם לציים: אתה בקעת מעין ונחל אתה הובשת נהרות איתן: לך יום אף לך לילה אתה הכינות מאור ושמש: עשה גדולות עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר: כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים: כי גדול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים

דאס שטיק פון לך ה׳ הצדקה ביז ורב חסד לכל קוראיך געפינט מען אין סליחות ליום ראשון. (השלמה ע״ם).

לְבַדֶּךָ: כִּי גָדוֹל מֵעַל שָׁמַיִם חַסְדֶּךָ וְעַד שְׁחָקִים אֲמִתֶּךָ: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְנוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר קָדְשׁוֹ: לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ: מִי לֹא יִרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לְךָ יָאָתָה כִּי בְכָל חַכְמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל מַלְכוּתָם מֵאֵין כָּמוֹךָ: מֵאֵין כָּמוֹךָ יְיָ גָּדוֹל אַתָּה וְגָדוֹל שִׁמְךָ בִּגְבוּרָה: יְיָ אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִי כָמוֹךָ חֲסִין יָהּ וֶאֱמוּנָתְךָ סְבִיבוֹתֶיךָ: יְיָ אֱלֹהֵי צְבָאוֹת יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים אַתָּה הוּא הָאֱלֹהִים לְבַדֶּךָ: מִי יְמַלֵּל גְּבוּרוֹת יְיָ יַשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ: כִּי מִי בַשַּׁחַק יַעֲרֹךְ לַייָ יִדְמֶה לַייָ בִּבְנֵי אֵלִים: מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם. וּמַה נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים: מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַה נְּדַבֵּר וּמַה נִּצְטַדָּק: אֵין לָנוּ פֶּה לְהָשִׁיב וְלֹא מֵצַח לְהָרִים רֹאשׁ. כִּי עֲוֹנוֹתֵינוּ רַבּוּ מִלִּמְנוֹת. וְחַטֹּאתֵינוּ עָצְמוּ מִסַּפֵּר: לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ תְּחַיֵּנוּ וּבְצִדְקָתְךָ תּוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשֵׁנוּ: דַּרְכְּךָ אֱלֹהֵינוּ לְהַאֲרִיךְ אַפֶּךָ לָרָעִים וְלַטּוֹבִים. וְהִיא תְהִלָּתֶךָ: לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵינוּ עֲשֵׂה וְלֹא לָנוּ. רְאֵה עֲמִידָתֵנוּ דַּלִּים וְרֵקִים: הַנְּשָׁמָה לָךְ וְהַגּוּף פָּעֳלָךְ. חוּסָה עַל עֲמָלָךְ: הַנְּשָׁמָה לָךְ וְהַגּוּף שֶׁלָּךְ. יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ: אָתָאנוּ עַל שִׁמְךָ יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ: בַּעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ כִּי אֵל חַנּוּן וְרַחוּם שְׁמֶךָ: לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ כִּי רַב הוּא:

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי בְרוֹב אִוַּלְתֵּנוּ שָׁגִינוּ. מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי רַבּוּ עֲוֹנֵינוּ:

אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם אַתָּה וּבַעַל הָרַחֲמִים נִקְרֵאתָ. וְדֶרֶךְ תְּשׁוּבָה הוֹרֵיתָ: גְּדֻלַּת רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ. תִּזְכּוֹר הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לְזֶרַע יְדִידֶיךָ: תֵּפֶן אֵלֵינוּ בְּרַחֲמִים. כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הָרַחֲמִים: בְּתַחֲנוּן וּבִתְפִלָּה פָּנֶיךָ נְקַדֵּם כְּהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם: מֵחֲרוֹן אַפְּךָ שׁוּב. כְּמוֹ בְּתוֹרָתְךָ כָּתוּב: וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ נֶחֱסֶה וְנִתְלוֹנָן. כְּיוֹם וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן: תַּעֲבוֹר עַל פֶּשַׁע וְתִמְחֶה אָשָׁם. כְּיוֹם וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם: תַּאֲזִין שַׁוְעָתֵנוּ וְתַקְשִׁיב מֶנּוּ מַאֲמָר. כְּיוֹם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ וְשָׁם נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה: וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ:

עַד מָתַי רְשָׁעִים יְיָ עַד מָתַי רְשָׁעִים יַעֲלֹזוּ: עַל עַמְּךָ יַעֲרִימוּ סוֹד וְיִתְיָעֲצוּ עַל צְפוּנֶיךָ: נָתְנוּ אֶת נִבְלַת עֲבָדֶיךָ מַאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמָיִם בְּשַׂר חֲסִידֶיךָ לְחַיְתוֹ אָרֶץ: עַל פְּרִי בֶטֶן לֹא יְרַחֵמוּ וְעַל בָּנִים לֹא תָחוּס עֵינָם: שְׁפָךְ עֲלֵיהֶם זַעְמֶךָ וַחֲרוֹן אַפְּךָ יַשִּׂיגֵם: הֲלֹא אַתָּה תָּשׁוּב תְּחַיֵּנוּ וְעַמְּךָ יִשְׂמְחוּ בָךְ:

כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים כֵּן תְּרַחֵם יְיָ עָלֵינוּ: לַייָ הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: סְלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הֵנָּה וְשָׁם נֶאֱמַר: וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ: הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שֹׁמְמֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ:

כ סליחה שם המחבר בנימין אלהינו ואלהי אבותינו

בתולת בת יהודה רבת תאניה ואניה. מתיפחה פורשת כף מעמקי שביה. מן המצר קראתיך ענני במרחב יה. מאש וממים תוציאנה לרויה: נושאת עין לעזרה ומבטת הנה והנה. מתחוללת כמבכירה בציריה מגזרות עדינה. סופקת כף אל כף והומה בהגיונה. איה אפוא תקותי ותקותי מי ישורנה: ידידות נפשה ומשכנותיה וצבי גאונה. כנתנו ביד מחרפיה וביד מענה. השואגת בתוך מועדיה ובקולה עליה נתנה. איה דבר יי יבא נא: משבי לגלות נפוצה ושבורה אומתך. מפני זעם חמתך ומאימת עברתך. ובקוצר רוח בקול לך שואגת לעמתך. איה קנאתך וגבורתך: נטשת עמך בית ישראל בארץ שבים. חגים ונעים בארץ האויב כאניה בלב ים. לאבות שואלים עוללים מופתי רועה אים. איה המעלם מים: בני נבל גם בני בלי שם*) בוססו נחלתנו. רחקונו מעל אדמתנו ומגבול ארצנו. אמרנו נגזרנו אבדה תקותנו. איה כל נפלאותיך אשר ספרו לנו אבותינו: זכור יי לבני אדום חרבות היכלך. רצץ אבירי וגפן עוללי קהלך. חשוף זרועך בקש מידם מרעית חבלך. איה העדר נתן לך:

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול: אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כהודעת לענו מקדם. כמו שכתוב. וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי:

*) בלי שם. הם הרומים.

באור ע"ם

בתולת בת יהודה דיא יונג פרויען פון שטאט יהודה האט גיטאן יאמערין אונ קלאגין מתיפחה זיא האט גיקלאגט אונ האט פאר שפרייט דיא הענד פון טיפען הארץ מן המצר פון איינגשפאנט האב איך דיך גערופין ענטפער מיר גאט אין דער ווייטערונג מאש פון פייער אונ וואסער האסטו איר אויס געצויגען צוא זעטיקייט נושאת זיא האט אויף געהויבען אירע אויגען אונ האט געקוקט הין אונ הער צו קריגען הילף מתחוללת זיא האט גיהאט ווייטאג וויא איין ערשטלינג אין אירע וויאונג בשעת געווין סופקת זיא האט גיקלאפט מיט אירע הענד אונ האט געברומט אין איר טראכטין איה וואו איז מיין האפונג אונ ווער קאן זעהען מיין האפונג ידידות איר פריינדשאפט פון איר לייב אונ אירע גיצעלטין אונ אירע גרויסקייט דאס מיינט מען דעם בית המקדש כנתנו איז עס איבער גיענטפערט גיווארען אין האנד פון בבלים השואגת וואס זיא שרייט אין הויז פון אירע באטעטיגונג דאס איז דער בית המקדש ובקולה אונ מיט זייער קול האבען זייא אויף איר גיגעבין איה וואו איז די רייד פון גאט דאס ער האט גיזאגט זייא צו העלפען לאזין זייא נאר קומען מה וויא זייער זיינען פאר שפרייט גיוועזין דיינע פארכטר ספני פון וועגין דיין צארען אונ פון וועגין זיעם פארכט פון דיין כעס ובקוצר אונ מיטען קורצען געמיט אונ מיט געשרייא שרייען זייא צו דיר איה וואו איז דיין באוועגונג אונ דיין שטארקייט נטשת דו האסט פר לאזען דיין פאלק ישראל חגים זיי זיינען גיוועזן פאר וואגילט אזו וויא א שיף איז מיטען ים לאבות צו די פאטערס פרעגין די קינדער וואו זיינען די וואונדר צייכען פון דעם הירט משה איה וואו איז דר וואס האט זייא אויף גיבראכט פון ים בוססו די חיל פון טיטוס האבען צו טראטין אונזר ארב דאס איז דער בית המקדש רחקנו זייא האבען דער ווייטערט אונז פון אונזער לאנד אונ פון דעם גבול פון ארץ ישראל אבדה מיר האבין גיזאגט עס איז אזו נגזר גיווארען עס איז פאר לארין אונזר האפונג איה וואו איז דיינע וואונדער וואס אונזערע עלטערין האבין אונז דער ציילט:

(השלמה צ"ם)

אפס

ויעבור יי על פניו ויקרא :

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת : נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה : וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו : סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו : כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך :

שובה יי את שביתנו כאפיקים בנגב : שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך : שובה יי עד מתי והנחם על עבדיך : שובנו אלהי ישענו והפר כעסך עמנו : אל תבא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי :

כרחם אב על בנים כן תרחם יי עלינו : ליי הישועה על עמך ברכתך סלה : יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה : יי צבאות אשרי אדם בוטח בך : יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו : סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר. ויאמר יי סלחתי כדברך : הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים : אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך :

כא סליחה מיוסד ע״פ א״ב ובסוף חתום שם המחבר אליה בר שמעיה חזק

אלהינו ואלהי אבותינו

אפס הוד כבודה נאלמה דברנית. בשפל ישבה התשה נחלשה גברתנית. גם סוגה נוגה נסוגה אחורנית. דללה אומללה לויה אהרונית עירנית : ההוללה זוללה חוללה וכסוטה פרועה . ונזרת כמו דוה ונטמאת כצרועה. זרה נזרה חלל ופרזון גדועה. חזרה נתפזרה בארץ לא זרועה : טלאיך ברעש וברוגז טמא ינמא. יחרוק יערוק ישאף רעב וצמא . כח גבורתך אפוא יודע ובמה. לשולחים זמורות אף פעמים כמה וכמה : ממשל רב לסרב למה הוחלט. נבל בנדיב וכילי בשוע שלט. סברו עליך נקרא בשמך יומלט . עזר היה תהיה משגב ומפלט : פנה אל תפלת הערער ולו העתר. צחן ותר כתם כבס כבנתר . קוח תפקח בני תמותה הותר. רומם קומם שמם לטובה להותר : שבט*) מלבט מהבט גדע ושבור.

באור ע״ט

*) שבט וכו׳. קאי על הזמנים שאחר החורבן .

אפס הוד עס איז פאר יענד דיא שיינהייט פון די געהערטע נאלמה זיא איז פאר שטומט דיא ריידערין בשפל זיא איז גיזעסין מיט שפלות התשה זיא איז געווארען שלאף אונ שוואך דיא שטארקע גם אויך איז זיא געווארען גענאכט אזו וויא פסולת פון זילבער נוגה זיא איז טרויעריג זיא איז פאר רוקט אהינטער דללה זיא איז פאר ארעמט זיא איז פאר שניטען לויה פון לוים כהנים אונ תלמידי חכמים דיא וואס וואכען באנאכט צו לערנען תורה ההוללה די וואס איז גיוועז געלויבט דיא איז געווארען פאר שעמט אונ פאר שוועכט וכסוטה אונ איז גיווארען פאר אכט אזו וויא אסוטה דיא וואס איז גישטאנען אפ גידעקט ונזרת אונ ווערט אפ געשייד צו וויא אנדה ונטמאת אונ איז ווארען פאר אום ריינגט אזו וויא אקרעציגע זרה עס איז אוועק געווארפען איר קרוין אונ איז פאר שוועכט געווארען אונ איר אפענהייט איז צו בראכען חזרה זיא איז ווידער פאר שפרייט געווארען אין אלאנד וואס קיין תורה איז גזייט מושל שטארקר מושל צו דיר איז דיא גיוועלטיקייט באשטימט נא איך בעט דיך פרעס צו דיין צארען אז אן אונז זאל ניט גיוועלטיגען סברו עליך זיין האפונג ווערט אויף דיר גערופין אונ אום ווילען דיין נאמען זאלען זיי אנטרונען ווערין עזר היה אהילף זאלסטו זיין צו אים אונ אשטארקונג אונ אבאשירמונג פנה קער דיך צו דער תפלה פון דעם שרייער אונ צו אים ווער איבער גיבעטין צחן דיא אום ריינקייט פון דיא זינד טוא אונז שיינקען אונ דיא פלעקין פון זינד טוא וואשען אזו וויא מיט קרייט רומם דער הייך זייא ריכט זייא אויף זייער נאמן איבער

(השלמה ע״ט)

צו

תעיר קנאה תריע תצריח כגבור. אובדות נכהדות תכסוף תאסוף תצבור. לקבץ לרבץ לרומם להעלות מבור: ישועה תקרא תשית חל וחומות. השפל הגבוהות המך רמי הקומות. בוטחיך לנוחיך השב בפקד נחמות. רודים המגדילים ילבש בשת וכלמות: שדי מלט עבדיך ידידיך הצלח. חיש זמן קרב פדותם תשלח.

מחל לנו אבינו והטאתינו סלח. כי אתה יי טוב וסלח:

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול: אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כהודעת לענו מקדם. כמו שכתוב. וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי:

ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

כב פזמון מיוסד ע"פ א"ב כפול וסס המחבר בסוף שלמה

אם עונינו ענו בנו. אתאנו לך ובשמך באנו. כרחם אב על בנים רחמנו. כאיש אשר אמו תנחמנו. אל באפך פן תמעיטנו: אתה יי טוב וסלח. אותנו רוע יצר אלח. בניך ביד פשעם מלשלח. ביד מסריות לבנו המלח. אל: גדול חסד נוצר לאלפים. גלגל רחמיך וחסדיך ולא חלופים. דברך לא ריקם וסלופים. דמינו חסדך כעיפים ועלופים.

באור ע"ס

צו לאזין צו גוטין שעה לעמך קער דיך צו דיין פאלק אונזייערע זינד זאלסטו פאר געבין תעיר דו זאלכט דער וועקין דיין קנאה דו זאלכט שאלן דו זאלכט שרייען אזו וויא א שטארקר העלד אובדות די פאר לארענע די פאר שטייסענע זאלכטו זיי ווידער גילוכטין אונ זאלהט זיך דער מאנען זיי איין צו זאמלען ישועה הילף זאלכטו רופין אונ זאלסט גרונד פעסטין דיא קליינע מיט דיא גרויסע מויערין פון ירושלים בוטחיך דיינע פאר זיכערטע זאלכטו צוא דיין רואונג ווידער קערין מיט גידעכיגעש פון טרייכטונג שדי מלט אלמאכטיגער גאט מאך אנטרינען דיינע קנעכט דיינע געליבטע מאך באגליקען חיש הייל דיא צייט צו גינעהנען איר הילף זאלכטו שיקען מחל פאר צייא אונז אונזער פאטער פאר גיב אונזערע זינד כי וואראום דוא בישט איין גוטער אונ איין פאר געבער:

אם עונינו אויב אונזערע זינד טוט אויף אונז עדות זאגין אתאנו אזו קומען מיר צו דיר אונ פון וועגין דיין נאמען קומען מיר כרחם אזו וויא א פאטער דר בארעמט זיך אויף זייני קינדר אזו זאלסטו זיך איבער אונז דער בארעמען אל באפך קום ניט מיט דיין צארן דו זאלסט אונז ניט מאכען וויינינגער אתה יי דוא נאט בישט א גוטער אונ איין פאר געבער אותנו אונז האט דר יצה"ר גימאכט פאר שטינקען וועגין זינד בניך דיינע קינדר זאלכטו ניט אוועק שיקען דורך זייערע זינד ביד אונ ניט אין האנד פון יצה"ר וואס איז גלייך וויא דערגער אונזער הארץ צו פאר וויסטען אונ צו פאר דארבען גדול חסד דוא גרויסער גאט וואס היט גינאד צוא טויזענד דורות גלגל מאך קייקלען דיין רחמנות אונ דיינע גינאד אונ ניט צו פאר בייטין דיינע מדות

(השלמה ע"ס)

דברך

אל: הסכת צית ציר התבונן. החל דבריך אם לגונן. ותקתו דרכיך חנון שנן. ובה במדה אותנו חנן. אל: זכור נשבחות לך הלול. זעם תקטין כרגע מלולל. חתוך חיים דין פלול. חון חנם חוקריך חלול. אל: טיט נגרש תוכו תצליל. תוע זדון טמון ועליל. יודע יצר מה מעליל. יד לטובה עלינו תגליל. אל: כליות בוחן ושבילי לב. כשרות ישרות ושרירות הלב. לב עלוב עם עולב. לען מתוק שוב ומכלב. אל: מציל מטי דין הרג. מקוררת לך ערג. נקל שקל עון מהשתרג. נשאו נשוי בבא מקטרג. אל: סרחון כתב עד הנחתם. ספרו זיף טען הסתתם. עון עין הנכתם. על יד רחמיך יתם. אל: פנה אבן מדרכך התקן. פלגי מים פנוי מלהתרוקן. צור מכשול נער וזקן. צמת וכרחמן רחם הקן. אל: קרוב

באור ע״ט

דטרך דיינע רייד זיינען ניט לער אונ ניט פאר קרימט דמינו מיר האפין צו דיין גינאד אזו וויא דיא אפ גימאטערטע אונ דיא שלאפע הסכת פאר נעם דיא רייד פון דעם שליח משה רבינו דער וואס האט זיך גיקליגט צו פרעגין החל אויב דער וואס פאר שוועכט דיינע רייד צו קען ער באשירמעט ווערין ותקתו האסט אים גישטארקט אונ האסט אים גיזאגט דיינע מדות ער זאל ריידין די מדה פון חנון וואס איך בין איין לייט זעליגר אום זיסט ובה דרום אויך מיט דיא זעלביגע מדה זאלסטו אונז לייט זעליגן זכור דיר איז צו לויבען דאס דוא גידיינקסט די פאר געסינע זאכען זעם דוא טוסט קליין מאכען דיין צארען עס דויערט ניט מער וויא איין רגע חתוך שיק אונז לעבין דורך דיין ריכטען חון לייט זעליג אום זיסט דיינע פארשטער וואס זיינען לער פון מצ״ת טיט אזו וויא ליים זאלסטו מאכין פאר זינקען תוע דיא פאר בארגינע זינד אונ דיא אנפלעקטע יודע דו ווייסט דאך אונזער יצה״ר וואס ער טוט ווערקין יד אהאנד צוא גוטען זאלסטו אויף אונז מאכין נידערן כליות דער וואס פרובט דיא גידאנקען אונ דיא וועגין פון הארצין כשרות דיא רעכט פארטיקייט אונ דיא ווידער שפעניקייט פון הארצען לב עלוב דיא הארץ פון דעם וואס ווערט פאר שעמט אונ פון דעם פאר שעמער לען די ביטרע זינד זאלסטו וויידער קערין צו זיסקייט מקוררת דיא וואס שרייען צו דיר פון גרונד פון הארצין זאלסטו גרינג מאכין אונ אוועק נעמען דיא זינד זאל ניט ווערין צו זאמען גיפלאכטן סרחון דיא פאר מיעסונג פון דיא זינד וואס דיא אייגענע האנד האט געשריבען אונ גיחתמת ווען דער שטן דעם בוך ברייננגט ספרו זאלסטו מאכען זיין ספר פאלש אונ זיין מויל פאר שטאפט עון דיא זינד וואס איז פאר דיא אויגען געצייכינט על יד דורך דיינע דער בארעמקייט זאל דאס צוא גיין פנה ראם אויס דעם יצר הרע וואס ער איז גלייך וויא איין שטיין ליגט אין דיינע וועגין צו פאר ריכטען פלגי דיא בעך וואסער וואס פון אונזערע אויגען רינען זאל זיין אפ גערועט אונ זאל שוין מער ניט אויס גילערט ווערין צור דער יצה״ר וואס איז גלייך וויא איין שטיין וואס מאכט שטרויכלען יונגע אונ אלטע צמת דעם פר שנייד אונ דער בארעם זיך אויף דיא וואס זיינען גלייך אזו וויא איין נעסט פויגעל קרוב דיין לויב איז גענאגט

לרצות קלוסך אמור. קושי לגיונך שנוי ותמור. ריבך לא לנצח שמור. רחם ברוגז דין גמור. אל: שבים שבח שחרות. שתולים ישר ילדות בחרות. תגן חרות מצד תחרות. תחון תו חיים חרות. אל: שלום שלום בשר מתקרב. מעט סיע קדש הרב. הבכורות וחלופיהן כאחת ערב. הקשט וטינא יחד ערב:

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עשה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול: אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כהודעת לענו מקדם. כמו שכתוב. וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי:
ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

אל תזכר לנו עונות ראשונים מהר יקדמונו רחמיך כי דלונו מאד: חטאת נעורינו ופשעינו אל תזכור כחסדך זכר לנו אתה למען טובך יי: זכור רחמיך יי וחסדיך כי מעולם המה: זכרנו יי ברצון עמך פקדנו בישועתך:

זכור עדתך קנית קדם גאלת שבט נחלתך הר ציון זה שכנת בו: זכור יי חבת ירושלים אהבת ציון אל תשכח לנצח: אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד: זכור יי לבני אדום את יום ירושלים האומרים ערו ערו עד היסוד בה: זכור לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אליהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעולם: זכור לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו:

אל נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו:

באור ע"ם

געווארען אז דוא ביסט נאהענט צו באוויליגען קושי דיא שווערקייט פון דיינע הערשארין זאלסטו פאר ענדערין אונ פאר בייטען ריבך דיין קריג גיווערט ניט צוא אייביג געהיט רחם דוא זאלסט זיך דער בארימען אין צארען אונ אין גערריכט שבים קער וויך ער דיא אלטע דיא וואס האבען פאר געסין דיא יונגהייט שתולים זייא זיינען געפלאנצט מיט רעכט פארטיקייט דיא יונגע לייט תגן זאלסט באשיצען מיט הילף פון דעם גרים צארען פון יצה"ר תחון דוא זאלסט לייט זעליגען אונז אן צו שרייבען איין ת"ו איין צייכען פון לעבין שלום שלום טוא אן זאגען פרידליכקייט צוא דעם וואס טוט זיך צו דיר גינעהענען וויניציג סיע זויא העלף דוא אונ היליג אים פיל הבכורות דיא וואס זיינען גלייך צו איין קארב צייטיגע פייגען אונ אויך דיא רשעים זאלין גלייך געזיסט זיין הקושט דיא ווארהאפטיגע אונ דיא אום ריינע אזו וויא לייס. זאלסטו גלייך זיס מאכען:

דאס טייטש פון אל תזכר לנו ביז צום סוף גיפינט מען אין סליחות ליום ראשון:

חָטָאנוּ צוּרֵנוּ סְלַח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ:

זְכוֹר לָנוּ בְּרִית אָבוֹת כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקוֹב וְאַף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכּוֹר וְהָאָרֶץ אֶזְכּוֹר:

זְכוֹר לָנוּ בְּרִית רִאשׁוֹנִים כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ:

עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמָה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ. וְאַף גַּם זֹאת בִּהְיוֹתָם בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גְעַלְתִּים לְכַלּוֹתָם לְהָפֵר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיהֶם: הִמָּצֵא לָנוּ בְּבַקָּשָׁתֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב וּבִקַּשְׁתֶּם מִשָּׁם אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּמָצָאתָ כִּי תִדְרְשֶׁנּוּ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ: מוֹל אֶת לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. וּמָל יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת לְבָבְךָ וְאֶת לְבַב זַרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ: זְרוֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים וְטַהֲרֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם: מְחֵה פְשָׁעֵינוּ כָּעָב וְכֶעָנָן כְּמָה שֶׁכָּתוּב. מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ: מְחֵה פְשָׁעֵינוּ לְמַעַנְךָ כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מוֹחֶה פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכּוֹר: הַלְבֵּן חֲטָאֵינוּ כַּשֶּׁלֶג וְכַצֶּמֶר כְּמָה שֶׁכָּתוּב. לְכוּ נָא וְנִוָּכְחָה יֹאמַר יְיָ אִם יִהְיוּ חֲטָאֵיכֶם כַּשָּׁנִים כַּשֶּׁלֶג יַלְבִּינוּ אִם יַאְדִּימוּ כַתּוֹלָע כַּצֶּמֶר יִהְיוּ: רַחֵם עָלֵינוּ וְאַל תַּשְׁחִיתֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. כִּי אֵל רַחוּם יְיָ אֱלֹהֶיךָ לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא יַשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם: קַבֵּץ נִדָּחֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. אִם יִהְיֶה נִדַּחֲךָ בִּקְצֵה הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יְקַבֶּצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקָּחֶךָ: הָשֵׁב שְׁבוּתֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. וְשָׁב יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתְךָ וְרִחֲמֶךָ וְשָׁב וְקִבֶּצְךָ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר הֱפִיצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה: תְּבִיאֵנוּ אֶל הַר קָדְשֶׁךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בְּבֵית תְּפִלָּתֶךָ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. וַהֲבִיאוֹתִים אֶל הַר קָדְשִׁי וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי עוֹלוֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקָּרֵא לְכָל הָעַמִּים:

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ: הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם: אַל תַּשְׁלִיכֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קָדְשְׁךָ אַל תִּקַּח מִמֶּנּוּ: אַל תַּשְׁלִיכֵנוּ לְעֵת זִקְנָה כִּכְלוֹת כֹּחֵנוּ אַל תַּעַזְבֵנוּ: אַל תַּעַזְבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אַל תִּרְחַק מִמֶּנּוּ: עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שׂוֹנְאֵינוּ וְיֵבוֹשׁוּ כִּי אַתָּה יְיָ עֲזַרְתָּנוּ וְנִחַמְתָּנוּ: אֲמָרֵינוּ הַאֲזִינָה יְיָ בִּינָה הֲגִיגֵנוּ: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִינוּ וְהֶגְיוֹן לִבֵּנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ: כִּי לְךָ יְיָ הוֹחָלְנוּ אַתָּה תַעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ. שֶׁאֵין אֲנַחְנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ. אֲבָל אֲנַחְנוּ וַאֲבוֹתֵינוּ חָטָאנוּ:

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דֹפִי: הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר: יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. נִאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף: רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תִּעַבְנוּ. תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ: סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

אשמנו מכל עם. בושנו מכל דור. גלה ממנו משוש. דוה לבנו בחטאינו. החבל אוינו. ונפרע פארנו. זבול בית מקדשנו. חרב בעונינו. טירתנו היתה לשמה. יופי אדמתנו לזרים. כחנו לנכרים:

ועדין לא שבנו מטעותנו. היך נעיז פנינו ונקשה ערפנו. לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל אנחנו ואבותינו חטאנו:

אשמנו. בגדנו. גזלנו. דברנו דופי: העוינו. והרשענו. זדנו. חמסנו. טפלנו שקר: יעצנו רע. כזבנו. לצנו. מרדנו. נאצנו. סררנו. עוינו. פשענו. צררנו. קשינו ערף: רשענו. שחתנו. תעבנו. תעינו. תעתענו: סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו. ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

לעינינו עשקו עמלנו. ממשך וממורט ממנו. נתנו עלם עלינו. סבלנו על שכמנו. עבדים משלו בנו. פורק אין מידם. צרות רבות סבבונו. קראנוך יי אלהינו. רחקת ממנו בעונינו. שבנו מאחריך. תעינו ואבדנו:

ועדין לא שבנו מטעותנו. היך נעיז פנינו ונקשה ערפנו. לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל אנחנו ואבותינו חטאנו:

אשמנו. בגדנו. גזלנו. דברנו דופי: העוינו. והרשענו. זדנו. חמסנו. טפלנו שקר: יעצנו רע. כזבנו. לצנו. מרדנו. נאצנו. סררנו. עוינו. פשענו. צררנו. קשינו ערף: רשענו. שחתנו. תעבנו. תעינו. תעתענו: סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו. ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

הרשענו ופשענו לכן לא נושענו. ותן בלבנו לעזוב דרך רשע. וחיש לנו ישע. ככתוב על יד נביאך יעזב רשע דרכו ואיש און מחשבתיו וישב אל יי וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח:

משיח צדקך אמר לפניך. שגיאות מי יבין מנסתרות נקני: נקנו יי אלהינו מכל פשעינו וטהרנו מכל טמאותינו וזרוק עלינו מים טהורים וטהרנו. ככתוב על יד נביאך וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם:

מיכה עבדך אמר לפניך. מי אל כמוך נשא עון ועובר על פשע לשארית נחלתו. לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא: ישוב ירחמנו יכבוש עונותינו. ותשליך במצולות ים כל חטאתם: תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם:

דניאל איש חמודות שוע לפניך. הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

עזרא הסופר אמר לפניך. אלהי בשתי ונכלמתי להרים אלהי פני אליך כי עונותינו רבו למעלה ראש ואשמתנו גדלה עד לשמים: ואתה אלהינו אלוה סליחות חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ואמת ולא עזבתנו: אל תעזבנו אבינו. ואל תטשנו בוראנו. ואל תזניחנו יוצרנו. ואל תעש עמנו כלה כחטאתינו: וקים לנו יי אלהינו את הדבר שהבטחתנו בקבלה על ידי ירמיהו חוזך כאמור בימים ההם ובעת ההיא נאם יי יבקש את עון ישראל ואיננו ואת חטאת יהודה ולא תמצאינה כי אסלח לאשר אשאיר:

עמך ונחלתך רעבי טובך צמאי חסדך תאבי ישעך. יכירו וידעו כי ליי אלהינו הרחמים והסליחות:

אל רחום שמך. אל חנון שמך. בנו נקרא שמך. יי עשה למען שמך: עשה למען אמתך. עשה למען בריתך. עשה למען גדלך ותפארתך. עשה למען דתך. עשה למען הודך. עשה למען ועודך. עשה למען זכרך. עשה למען חסדך. עשה למען טובך. עשה למען

יחודך. עשה למען כבודך. עשה למען למודך. עשה למען מלכותך. עשה למען נצחך. עשה למען סודך. עשה למען עזך. עשה למען פארך. עשה למען צדקתך. עשה למען קדשתך. עשה למען רחמיך הרבים. עשה למען שכינתך. עשה למען תהלתך. עשה למען אוהביך שוכני עפר. עשה למען אברהם יצחק ויעקב. עשה למען משה ואהרן. עשה למען דוד ושלמה. עשה למען ירושלים עיר קדשך. עשה למען ציון משכן כבודך. עשה למען שממות היכלך. עשה למען הריסות מזבחך. עשה למען הרוגים על שם קדשך. עשה למען טבוחים על יחודך. עשה למען באי באש ובמים על קדוש שמך. עשה למען יונקי שדים שלא חטאו. עשה למען גמולי חלב שלא פשעו. עשה למען תינוקות של בית רבן. עשה למענך אם לא למעננו. עשה למענך והושיענו:

עננו יי עננו. עננו אלהינו עננו. עננו אבינו עננו. עננו בוראנו עננו. עננו גואלנו עננו. עננו דורשנו עננו. עננו האל הנאמן עננו: עננו ותיק וחסיד עננו. עננו זך וישר עננו. עננו חי וקים עננו: עננו טוב ומטיב עננו. עננו יודע יצר עננו. עננו כובש כעסים עננו. עננו לובש צדקות עננו. עננו מלך מלכי המלכים עננו: עננו נורא ונשגב עננו. עננו סולח ומוחל עננו. עננו עונה בעת רצון עננו. עננו פודה ומציל עננו. עננו צדיק וישר עננו: עננו קרוב לקוראיו עננו. עננו רחום וחנון עננו: עננו שומע אל אביונים עננו. עננו תומך תמימים עננו. עננו אלהי אבותינו עננו. עננו אלהי אברהם עננו. עננו פחד יצחק עננו. עננו אביר יעקב עננו. עננו עזרת השבטים עננו. עננו משגב אמהות עננו. עננו קשה לכעוס עננו. עננו רך לרצות עננו. עננו העונה בעת צרה עננו. עננו אבי יתומים עננו. עננו דין אלמנות עננו:

מי שענה לאברהם אבינו בהר המוריה הוא יעננו. מי שענה ליצחק בנו כשנעקד על גבי המזבח הוא יעננו. מי שענה ליעקב בבית אל הוא יעננו. מי שענה ליוסף בבית האסורים הוא יעננו. מי שענה לאבותינו על ים סוף הוא יעננו. מי שענה למשה בחורב הוא יעננו. מי שענה לאהרן במחתה הוא יעננו. מי שענה לפינחס בקומו מתוך העדה הוא יעננו. מי שענה ליהושע בגלגל הוא יעננו. מי שענה לשמואל במצפה הוא יעננו. מי שענה לדוד ושלמה בנו בירושלים הוא יעננו. מי שענה לאליהו בהר הכרמל הוא יעננו. מי שענה לאלישע ביריחו הוא יעננו. מי שענה ליונה במעי הדגה הוא יעננו. מי שענה לחזקיהו מלך יהודה בחליו הוא יעננו. מי שענה לחנניה מישאל ועזריה בתוך כבשן האש הוא יעננו. מי שענה לדניאל בגוב האריות הוא יעננו. מי שענה למרדכי ואסתר בשושן הבירה הוא יעננו. מי שענה לעזרא בגולה הוא יעננו. מי שענה לכל הצדיקים והחסידים והתמימים והישרים הוא יעננו:

רחמנא דעני לעניי עננא. רחמנא דעני לתבירי לבא עננא. רחמנא דעני למכיכי רוחא עננא. רחמנא עננא. רחמנא חוס. רחמנא פרוק. רחמנא שזיב. רחמנא רחם עלן. השתא בעגלא ובזמן קריב.

רחום וחנון חטאתי לפניך יי מלא רחמים רחם עלי וקבל תחנוני: יי אל באפך תוכיחני ואל בחמתך תיסרני: חנני יי כי אמלל אני רפאני יי כי נבהלו עצמי: ונפשי נבהלה מאד ואתה יי עד מתי: שובה יי חלצה נפשי הושיעני למען חסדך: כי אין במות זכרך בשאול מי יודה לך: יגעתי באנחתי אשחה בכל לילה מטתי בדמעתי ערשי אמסה: עששה מכעס עיני עתקה בכל צוררי: סורו ממני כל פעלי און כי שמע יי קול בכיי: שמע יי תחנתי יי תפלתי יקח: יבשו ויבהלו מאד כל איבי ישבו יבשו רגע:

מחי ומסי ממית ומחיה. מסיק מן שאול לחיי עלמא. ברא כד חטי אבוהי לקיה. אבוהי דחיס אסי לכאביה. עבדא דמריד נפיק בקולר. מריה תאיב ותביר קולריה: ברך בוכרך אנן וחטינן קמך. הא רוי נפשין בגידין מררין. עבדך אנן ומרודנן קמך. הא

בְּבִזְתָא. הָא בְּשִׁבְיָה. הָא בְּמַלְקְיוּתָא. בְּמָטוּ מִנָּךְ בְּרַחֲמָךְ דִּנְפִישִׁין. אַסֵּי לִכְאֵבִין דִּתְקוֹף עֲלָן. עַד דְּלָא נֶהֱוֵי גְמִירָא בְּשִׁבְיָה:

מַכְנִיסֵי רַחֲמִים. הַכְנִיסוּ רַחֲמֵינוּ. לִפְנֵי בַּעַל הָרַחֲמִים: מַשְׁמִיעֵי תְפִלָּה. הַשְׁמִיעוּ תְּפִלָּתֵנוּ. לִפְנֵי שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה: מַשְׁמִיעֵי צְעָקָה. הַשְׁמִיעוּ צַעֲקָתֵנוּ. לִפְנֵי שׁוֹמֵעַ צְעָקָה: מַכְנִיסֵי דִמְעָה. הַכְנִיסוּ דִמְעוֹתֵינוּ. לִפְנֵי מֶלֶךְ מִתְרַצֶּה בִּדְמָעוֹת: הִשְׁתַּדְּלוּ וְהַרְבּוּ תְּחִנָּה וּבַקָּשָׁה. לִפְנֵי מֶלֶךְ אֵל רָם וְנִשָּׂא: הַזְכִּירוּ לְפָנָיו. הַשְׁמִיעוּ לְפָנָיו תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים שֶׁל שׁוֹכְנֵי עָפָר. יִזְכּוֹר אַהֲבָתָם וִיחַיֶּה זַרְעָם שֶׁלֹּא תֹאבַד שְׁאֵרִית יַעֲקֹב. כִּי צֹאן רוֹעֶה נֶאֱמָן הָיָה לְחֶרְפָּה. יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד לְמָשָׁל וְלִשְׁנִינָה. מַהֵר עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ. וּפְדֵנוּ מִכָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְהוֹשִׁיעָה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ וְעַמֶּךָ:

מָרָן דְּבִשְׁמַיָּא לָךְ מִתְחַנַּנָּן. כְּבַר שִׁבְיָה. דְּמִתְחַנַּן לְשָׁבוֹיֵהּ. כֻּלְּהוֹן בְּנֵי שִׁבְיָה. בְּכַסְפָּא מִתְפָּרְקִין. וְעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמֵי וּבְתַחֲנוּנֵי. הַב לָן שְׁאֶלְתִּין וּבָעוּתִין. דְּלָא נֶהְדַּר רֵיקָם מִן קֳדָמָךְ:

מָרָן דְּבִשְׁמַיָּא לָךְ מִתְחַנַּנָּן. כְּעַבְדָּא דְּמִתְחַנַּן לְמָרֵיהּ. עֲשִׁיקֵי אֲנַן וּבַחֲשׁוֹכָא שְׁרֵינַן. מְרִירִין נַפְשִׁין מֵעַקְתִין דִּנְפִישִׁין. הֵילָא לֵית בָּן לְרַצּוּיָךְ מָרָן. עֲבִיד בְּדִיל קְיָמָא דִּגְזַרְתְּ עִם אֲבָהָתָנָא:

שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל. שְׁמוֹר שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל. וְאַל יֹאבַד יִשְׂרָאֵל. הָאוֹמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל:

שׁוֹמֵר גּוֹי אֶחָד. שְׁמוֹר שְׁאֵרִית עַם אֶחָד. וְאַל יֹאבַד גּוֹי אֶחָד. הַמְיַחֲדִים שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

שׁוֹמֵר גּוֹי קָדוֹשׁ. שְׁמוֹר שְׁאֵרִית עַם קָדוֹשׁ. וְאַל יֹאבַד גּוֹי קָדוֹשׁ. הַמְשַׁלְּשִׁים בְּשָׁלֹשׁ קְדֻשּׁוֹת לְקָדוֹשׁ: מִתְרַצֶּה בְּרַחֲמִים וּמִתְפַּיֵּס בְּתַחֲנוּנִים. הִתְרַצֶּה וְהִתְפַּיֵּס לְדוֹר עָנִי כִּי אֵין עוֹזֵר:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וָחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

וַאֲנַחְנוּ לֹא נֵדַע מַה נַּעֲשֶׂה כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ: זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה: יְהִי חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: אַל תִּזְכָּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשׁוֹנִים מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד: חָנֵּנוּ יְיָ חָנֵּנוּ כִּי רַב שָׂבַעְנוּ בוּז: בְּרֹגֶז רַחֵם תִּזְכּוֹר. כִּי הוּא יָדַע יִצְרֵנוּ זָכוּר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ: עָזְרֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: והש"ץ אומר ק"ש

סליחות לערב ראש השנה

אומרים אשרי ח"ק ואח"כ אומרים זה:

לְךָ יְיָ הַצְּדָקָה וְלָנוּ בֹּשֶׁת הַפָּנִים: מַה נִּתְאוֹנֵן וּמַה נֹּאמַר מַה נְּדַבֵּר וּמַה נִּצְטַדָּק: נַחְפְּשָׂה דְרָכֵינוּ וְנַחְקֹרָה וְנָשׁוּבָה אֵלֶיךָ כִּי יְמִינְךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל

משלי מוסר

לך ה' הצדקה ולנו בושת הפנים. שְׁטֵיים אִין מִדְרָשׁ (תשא מ"א) אמר רבי נחמיה אפילו בשעה שאנו עושים צדקה כו' יש לנו בושת הפנים דָאס הֵייסְט אֲפִילוּ מִיר טְהוּעֶן צְדָקָה נָאר מִיר זֶעהֶען אוּנְזֶערֶע מַעֲשִׂים דַארְפֶען מִיר זִיךְ שֶׁעמֶען. ווֶעלֶין מִיר דָאס פֶערְשְׁטֵיין מִיט אַיין מָשָׁל. אַיין אָרִימַאן וואס גֵייט אִיבֶּער דִיא הֵייזֶער אִיז עֶר גִיקוּמֶען אִין אַיין שְׁטָאט. דָארְטֶין אִיז גִיוֶועזִין אַיין גְרוֹיסֶער קַאנְטָאר פוּן אַיין גְרוֹיסִין גְבִיר. אִין קַאנְטָאר אִיז גִיוֶועזְן אַיין מְשָׁנִיחַ אִיבֶּער דֶעם גֶעשֶׁעפְט. אוּנ עֶר הָאט גִיהַאט אַיין רְשׁוּת פוּן גְבִיר אַז ווֶען עֶס קוּמְט אַיינֶער בֶּעטִין אַיין נְדָבָה זָאל עֶר גֶעבִּין אוֹיף דֶעם גְבִירְס חֶשְׁבּוֹן נָאךְ זַיין פֶערְשְׁטַאנְד. דֶער אָרֶעמַאן אִיז גֶעקוּמֶען אִין דֶעם קַאנְטָאר. גֶעמְט דֶער מְשָׁנִיחַ אוּנ גִיט אִיהם צֶעהֶען טָאהלֶער. דֶער אָרִימַאן אִיז זֵייעֶר נִתְפַּעֵל גִיווָארִין אַז אִין דֶער גַאנְצֶער שְׁטָאט הָאט עֶר נִיט אוֹיפְגִיבְּרַאכְט קֵיין פִינְף טָאהלֶער. אוּנ דָא הָאט עֶר בַּאקוּמֶען צֶעהֶען טָאהלֶער מִיט אַיין מָאל. הָאט דֶער אָרִימַאן אָנְגֶעהוֹיבֶּען צוּא דַאנְקֶען אוּנ צוּא לוֹיבִּין אִיהם נָאר אָן אוֹיפְהֶערוּנְג. אוּנ שְׁרַייט מִיט גִיוויין דוּא הָאסְט

(השלמה ע"ט) גידאסטוועט

שָׁבִים: לֹא בְחֶסֶד וְלֹא בְמַעֲשִׂים בָּאנוּ לְפָנֶיךָ. כְּדַלִּים וּכְרָשִׁים דָּפַקְנוּ דְלָתֶיךָ: דְּלָתֶיךָ דָּפַקְנוּ רַחוּם וְחַנּוּן. נָא אַל תְּשִׁיבֵנוּ רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ: מִלְּפָנֶיךָ מַלְכֵּנוּ רֵיקָם אַל תְּשִׁיבֵנוּ. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה עָדֶיךָ כָּל בָּשָׂר יָבֹאוּ: יָבֹא כָל בָּשָׂר לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ יְיָ: יָבֹאוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ יְיָ וִיכַבְּדוּ לִשְׁמֶךָ: בֹּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרָעָה נִבְרְכָה לִפְנֵי יְיָ עֹשֵׂנוּ: נָבוֹאָה לְמִשְׁכְּנוֹתָיו נִשְׁתַּחֲוֶה לַהֲדוֹם רַגְלָיו: בֹּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה חֲצֵרֹתָיו בִּתְהִלָּה הוֹדוּ לוֹ בָּרְכוּ שְׁמוֹ: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדוֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: הִשְׁתַּחֲווּ לַייָ בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ חִילוּ מִפָּנָיו כָּל הָאָרֶץ: וַאֲנַחְנוּ בְּרֹב חַסְדְּךָ נָבוֹא בֵיתֶךָ נִשְׁתַּחֲוֶה אֶל הֵיכַל קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ: נִשְׁתַּחֲוֶה אֶל הֵיכַל קָדְשְׁךָ וְנוֹדֶה אֶת שְׁמֶךָ עַל חַסְדְּךָ וְעַל אֲמִתֶּךָ כִּי הִגְדַּלְתָּ עַל כָּל שִׁמְךָ אִמְרָתֶךָ: לְכוּ נְרַנְּנָה לַייָ נָרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ: נְקַדְּמָה פָנָיו בְּתוֹדָה בִּזְמִרוֹת נָרִיעַ לוֹ: אֲשֶׁר יַחְדָּו נַמְתִּיק סוֹד בְּבֵית אֱלֹהִים נְהַלֵּךְ בְּרָגֶשׁ: אֵל נַעֲרָץ בְּסוֹד קְדוֹשִׁים רַבָּה וְנוֹרָא עַל כָּל סְבִיבָיו: שְׂאוּ יְדֵיכֶם קֹדֶשׁ וּבָרְכוּ אֶת יְיָ: הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת יְיָ כָּל עַבְדֵי יְיָ הָעֹמְדִים בְּבֵית יְיָ בַּלֵּילוֹת: אֲשֶׁר מִי אֵל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כְמַעֲשֶׂיךָ וְכִגְבוּרֹתֶיךָ: אֲשֶׁר לוֹ הַיָּם וְהוּא עָשָׂהוּ וְיַבֶּשֶׁת יָדָיו יָצָרוּ: אֲשֶׁר בְּיָדוֹ מֶחְקְרֵי אָרֶץ וְתוֹעֲפוֹת הָרִים לוֹ: אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נֶפֶשׁ כָּל חָי וְרוּחַ כָּל בְּשַׂר אִישׁ: וְיוֹדוּ שָׁמַיִם פִּלְאֲךָ יְיָ אַף אֱמוּנָתְךָ בִּקְהַל קְדֹשִׁים: לְךָ זְרוֹעַ עִם גְּבוּרָה תָּעֹז יָדְךָ תָּרוּם יְמִינֶךָ: לְךָ שָׁמַיִם אַף לְךָ אָרֶץ תֵּבֵל וּמְלֹאָהּ אַתָּה יְסַדְתָּם: אַתָּה פוֹרַרְתָּ בְעָזְּךָ יָם שִׁבַּרְתָּ רָאשֵׁי תַנִּינִים עַל הַמָּיִם: אַתָּה הִצַּבְתָּ כָּל גְּבוּלוֹת אֶרֶץ קַיִץ וָחֹרֶף אַתָּה יְצַרְתָּם: אַתָּה רִצַּצְתָּ רָאשֵׁי לִוְיָתָן תִּתְּנֶנּוּ מַאֲכָל לְעָם לְצִיִּים: אַתָּה בָקַעְתָּ מַעְיָן וָנָחַל אַתָּה הוֹבַשְׁתָּ נַהֲרוֹת אֵיתָן: לְךָ יוֹם אַף לְךָ לָיְלָה אַתָּה הֲכִינוֹתָ מָאוֹר וָשָׁמֶשׁ: עֹשֶׂה גְדוֹלוֹת עַד אֵין חֵקֶר וְנִפְלָאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר: כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים: כִּי גָדוֹל אַתָּה וְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדֶּךָ: כִּי גָדוֹל מֵעַל שָׁמַיִם חַסְדֶּךָ וְעַד שְׁחָקִים אֲמִתֶּךָ: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְנוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר קָדְשׁוֹ: לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ: מִי לֹא יִרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לְךָ יָאָתָה כִּי בְכָל חַכְמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל מַלְכוּתָם מֵאֵין כָּמוֹךָ: מֵאֵין כָּמוֹךָ יְיָ גָּדוֹל אַתָּה וְגָדוֹל שִׁמְךָ בִּגְבוּרָה: יְיָ אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִי כָמוֹךָ חֲסִין יָהּ וֶאֱמוּנָתְךָ סְבִיבוֹתֶיךָ:

משלי מוסר

גיראַטעוועט. מיט דיין נדבה האסטו מיר אונ מיין ווייב אונ קינדער בייא לעבין דער האלטין אונ נאך דאס זעלבע. דער קאנטאר איז גראדע גיוועזין פול מיט מענשין אונ זייא האבין גיוואוסט אז ער גיט ניט זיינע. האט זיך דער משגיח פערשעמט. זאגט ער צוא דעם אָריםאַן איך שעם זיך צוא נעמען פון דיר אזוא פיל ברכות אונ דאנקבארקייט. . ווייל מיינע איז ניטא אין דעם איין פרוטה. איך האב ערהאלטין איין ידיעה פון גביר אז חיינט איז בייא איהם איין שמחה. האט ער מיר פערזאגט צוא מהיילין איין גרייסין סכום געלד צדקה. אונ דוא ביסט אריין דער ערשטער. האב איך דיר גיגעבן איין שיינע נדבה. על כן דארפסטו נאר דאנקען דעם גרויסין גביר. ער איז דער בעל צדקה ניט איך. אזוא ווען מיר גיבין צדקה אונ דער אָריםאַן דאנקט אונז נאר אן איין שיעור. דארפין מיר זיך שעמען צוא נעמען דיא דאנקבארקייט אונ דיא ברכות. ווייל מיר ווייסין בייא זיך אז מיר האבין ניט גיגעבין אונזערע. עס איז אלס פון השם יתברך. מיר דארפין דאנקען איהם וואס ער האט אונז מזכה גיוועזין אז מיר גיבין צדקה אונ ניט מיר בעטין צדקה חס ושלום. דאס זאגט דער פסוק לך ה' הצדקה אבער אונז איז בושת הפנים:

(הישלמה פ״ם)

יי אלהי צבאות יושב הכרובים אתה אלהים לבדך: מי ימלל גבורות יי ישמיע כל תהלתו: כי מי בשחק יערך ליי ידמה ליי בבני אלים: מה נאמר לפניך יושב מרום. ומה נספר לפניך שוכן שחקים: מה נאמר לפניך יי אלהינו מה נדבר ומה נצטדק: אין לנו פה להשיב ולא מצח להרים ראש. כי עונותינו רבו מלמנות. וחטאתינו עצמו מספר: למען שמך יי תחיינו ובצדקתך תוציא מצרה נפשנו: דרכך אלהינו להאריך אפך לרעים ולטובים. והיא תהלתך: למענך אלהינו עשה ולא לנו. ראה עמידתנו דלים וריקים: הנשמה לך והגוף פעלך. חוסה על עמלך: הנשמה לך והגוף שלך. יי עשה למען שמך: אתאנו על שמך יי עשה למען שמך: בעבור כבוד שמך כי אל חנון ורחום שמך: למען שמך יי וסלחת לעוננו כי רב הוא:

לזכור ברית

*) בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך יי: אשרי העם יודעי תרועה יי באור פניך יהלכון:

סלח לנו אבינו כי ברוב אולתנו שגינו. מחל לנו מלכנו כי רבו עונינו:

כג פתיחה מיוסד ע"ס א"ב כפול וסס המחבר שלמה ברבי יצחק (והוא רש"י ז"ל)

יי אלהי הצבאות נורא בעליונים. אמרת שובו בנים סרבנים. באו עדי בתודה וברננים. בקשו פני בבכי ובתחנונים: גם כי נסתמה תפלת הגיונים. גלי שבים פתוחים כונים. דברך נצב לעולמי עדנים. דרכי טובך נצח לא שונים: הננו אתאנו לך כדלים ואביונים. הצדקות לך ולנו העונים. ועדיך שבנו בבשת הפנים. ועל דלתותיך הוגים כיונים: זכרנו לחיים מתוקנים. זכה כתמינו צחים מלבנים. חטאת נעורינו מחה כעננים. חדש ימינו כימים קדמונים: טמאה העבר והתם הזידונים. טהרה הזרוק מים הנאמנים. ידענו רשענו סרבים וסלונים. יקשות ערפנו חסן כאלונים: כרם נטענו סגסג נצנים. כסו פניו חרולים

אור ע"ט:

יי אלהי גאט דער גאט פון אלע הערשאפט ער איז פארכטיג צווישען אויבערשטע מלאכים זאגט טוט תשובה איר ווידער שפעניגע קינדער באו קומט צוא מיר מיט לויב אונ מיט גיזאנג בקשו באגערט מיין שכינה מיט געוויין אונ מיט גיבעט גם אפילו ווען עס איז פאר שטע"ט דיא טויערין פון תפלה גלי אבער די טויערין פון תשובה זיינען אפען גלייך דברך דיינע רייד שטייען אויף אייביג דרכי דיא וועגין פון דיין גוטקייט זיינען אייביג ניט פאר ענדערט הננו מיר קומען צו דיר אזו וויא ארעמע אונ באדערפטיגע הצדקות צו דיר איז דאס גירעכטיקייט אונ צו אונז איז דיא זינד עדיך צו דיר קערין מיר זיך אום מיט אפארשעמט פנים ועל אונ אויף דיינע טירען ברומען מיר אזו וויא טויבען זכרנו גידיינק אונז צו רעכט פארטיג לעבין זכה לייטער אונזערע זינד פלעקין זאלין זיין לויטער געווייסט חטאת די זינד פון אונזר יוגענד מחה מעק אויס אזו ווי אוואלקן חדש באנאי אונזערע טעג אזו וויא לאנגע צייטין טומאה דיא טומאה מאך איבער פארען אונ פאר לענד דיא עונות טהרה ריינקייט שפריינג אויף אונז מים דיא וואסער באגלייבטע ידענו מיר ווייסין אונזר בייזקייט סרבים ווידר שפעניגר אונ שלעכטע יקשות אונזער הארטן אקען חסן איז שטארק אזוא וויא בוימער כרם דער ויין גארטען פון אונזער פלאנצונג סגסג שפראצען שלעכטע ויין טרויבען כסו עס האט באדעקט

(השלמה ע"ט)

קְמְשׁוֹנִים. לְמוּדֵי הָרַע צְמוּדֵי חַמָּנִים. לוֹקְחֵי שׁוֹחַד רוֹדְפֵי שַׁלְמוֹנִים: מַהֵר קִלְקַלְנוּ חֻפַּת חֲתוּנִים. מֵאָז הוּסַגְנוּ לְאָחוֹר וְלֹא לְפָנִים. נָעוּ זִבְחֵי הַכָּרִים הַמְשֻׁנִּים. נִיחוֹחֵי רֵיחַ קְטוֹרֶת סַמָּנִים: שַׂר הַמְשִׂים יוֹעֵץ וּנְשׂוּא פָּנִים. סֶגֶן מָשׁוּחַ לְוִיִּם וְאַהֲרֹנִים. עֲמִידָתֵנוּ רְאֵה דַּלִּים וְרֵקָנִים. עַצְבֵי רוּחַ מְרוּרִים כְּלַעֲנִים: פְּקַדְנוּךָ בַּצַּר לַחַשׁ צְקוּנִים. פַּחַד דִּינְךָ דוֹאֲגִים וּמִתְאוֹנְנִים. צֶמַח צְדָקָה הַצְמַח לְנֶאֱמָנִים. צַוֵּה לְהַעֲבִיר עֲוֹנוֹת רִאשׁוֹנִים: קוֹל הַקּוֹרֵא יַשְׁבִּית מְדָנִים. קַטֵּגוֹר יַהַס וְיַשְׁתִּיק נִרְגָּנִים. רוּחַ נְכֵאָה דַּכְּאוּת לֵב שִׁבְרוֹנִים. רָצוֹן יַעֲלוּ כְּחֶלְבֵי קָרְבָּנִים: שְׁבוּעַת אָבוֹת הָקֵם לַבָּנִים. שַׁוְעַת קוֹרְאֶיךָ תִּשְׁמַע מִמְּעוֹנִים. תָּכִין לִבָּם לְיִרְאָתְךָ מוּכָנִים. תַּקְשִׁיב אָזְנְךָ שִׂיחַ חֲנוּנִים: שׁוּב לְהַעֲלוֹת עַמְּךָ מִשְּׁאוֹנִים. מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ קַדְמוֹנִים. בְּרִיבָם יֵצְאוּ חֲנוּנֶיךָ כֵּנִים. קוּיִם חֲסָדֶיךָ וְעַל רַחֲמֶיךָ שְׁעוּנִים:

כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים אָנוּ בְטוּחִים. וְעַל צִדְקוֹתֶיךָ אָנוּ נִשְׁעָנִים. וְלִסְלִיחוֹתֶיךָ אָנוּ מְקַוִּים. וְלִישׁוּעָתְךָ אָנוּ מְצַפִּים: אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקוֹת מִקֶּדֶם. מַעֲבִיר עֲוֹנוֹת עַמּוֹ וּמֵסִיר חַטֹּאת יְרֵאָיו. כּוֹרֵת בְּרִית לָרִאשׁוֹנִים וּמְקַיֵּם שְׁבוּעָה לָאַחֲרוֹנִים: אַתָּה הוּא שֶׁיָּרַדְתָּ בַּעֲנַן כְּבוֹדְךָ

באור ע״ס

זיין גישטאלט שטעכענדיגע דערנער דאס מיינט מען דיא רשעים למודי הרע זיינען גיוואונט ביז צוא טאן צמודי זיינען באהעפט צו דיא אומות לוקחי זייא נעמען שוחד רודפי אונ יאגען נאך באצאלונג מהר גיך האבין מיר מקלקל גיוועזן חופת די חופה פון דער חתונה דאס איז מתן תורה מאז פון דענסט מאל הוסגנו זיינען מיר אוועק גערוקט געווארען הינטער זיך אונ ניט פאר זיך נעו זיינען פאר וואגעלט זבחי דיא קרבנות הכרים פון דיא פעטע שאף ניחוחי דער גוטער ריח קטורת פון דיא קרייטיכער שר אויך דיא הארען איבער פופציג אונ דער יועץ אונ איין אויף גיהויבן פנים דאס זיינען דיא צדיקים סגן דער כהן משיח אונ לוים אונ בראכטע כהנים עמידתנו זעה אונזער שטיין פאר דיר דלים ארים אונ ליידיג פון מעשים טובים עצבי טרויעריג געמיט מרורים ביטער אזוא וויא ביטערע קרייטיכער פקדנוך מיר גידיינקען דיך אין איינגשאפט לחש מיט תפלה אונ גיבעט פחד דינך דעם פחד פאר דיין דין זארגען מיר אונ קלאגען צמח צדקה איין שפראצונג פון צדקה מאך שפראצין צו דיא באגלייבטע ישראל צוה געביט צו מאכען איבער פארין עונות דיא ערשטע זינד קול אונזער קול וואס רופט צו דיר ישבית זאל פאר שטערין דיא מקטרגים קטגור דעם שטן זאל ער שטילען וישתיק אונ זאל מאכין שטיל דיא קריגערם רוח דאס צו בראכין געמיט דכאות צו שטויסונג לב דיא צו בראכענע הערצער רצון זאלען אויף גיין פאר דיר לרצון כחלבי אזו וויא דר חלב פון קרבנות שבועת דיא שבועה פון דיא אבות זייא מקים צו דיא קינדער שועת דאס גישרייא וואס זייא רופין דיך זאלסטו הערין פון דיא הימלען תכין זאלסט אן בריטין זייערע הערצער זאלין צו דיין פארכט אן געברייט זיין תקשיב זאל פאר נעמען דיין אויער דיא רייד פון גיבעט שוב קער אום אויף צו ברייגגען דיין פאלק פון דעם ברומונג פון גלות מהר גיך זאל אויף אונז אן קומען דיין ערשטע דר בארעמקייט בריבם אין זייער משפט זאלן זיי ארויס גיין דיינע לייט זעליגע גירעכט קוים דיא וואס האפען צו דיין גינאד ועל אונ אויף דיין דער בארעמקייט פאר זיכערין זייא זיך:

איככה

על הר סיני. והראית דרכי טובך למשה עבדך. ואורחות חסדיך גלית לו. והודעתו כי אתה אל רחום וחנון. ארך אפים ורב חסד ומרבה להיטיב. ומנהיג את העולם כלו במדת הרחמים. וכן כתיב ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך. וקראתי בשם יי לפניך וחנותי את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם:

אל ארך אפים אתה ובעל הרחמים נקראת. ודרך תשובה הורית: גדלת רחמיך וחסדיך. תזכור היום ובכל יום לזרע ידידיך: תפן אלינו ברחמים. כי אתה הוא בעל הרחמים: בתחנון ובתפלה פניך נקדם. כהודעת לענו מקדם: מחרון אפך שוב. כמו בתורתך כתוב: ובצל כנפיך נחסה ונתלונן. כיום וירד יי בענן: תעבור על פשע ותמחה אשם. כיום ויתיצב עמו שם: תאזין שועתנו ותקשיב מנו מאמר. כיום ויקרא בשם יי ושם נאמר:

ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך:

אל תבא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי: דרשו יי בהמצאו קראהו בהיותו קרוב: קרוב יי לכל קוראיו לכל אשר יקראהו באמת: קרוב יי לנשברי לב ואת דכאי רוח יושיע: כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרובים אליו כיי אלהינו בכל קראנו אליו: למענך אלהינו עשה ולא לנו ראה עמידתנו דלים ורקים:

כרחם אב על בנים כן תרחם יי עלינו: ליי הישועה על עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר: ויאמר יי סלחתי כדברך: הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

כד סליחה מיוסד ע"פ א"ב ובסוף חתום שם המחבר אליה בר שמעיה חזק

אלהינו ואלהי אבותינו

איככה אפצה פה ואיך אשא עין. כי אין מעש ובידי זכות אין. געיתי הייתי כשכור וכגבר עברו יין. דמיתי לגבור שאין בידו כלי זין: החרד לב דל וחדל ההוקם סרסור. ומה יפער נבער מדעת ובין חסור. זדונו בחבו טמון וחובו בקרבו אסור. חוטא ורב מרי ביד מגול מסור: טרד לב נבזה הלזה הבא לבקש.

באור ע"ט

איככה אפצה פה וויא אזו זאל איך עפענען מיין מויל אונ וויא אזו זאל איך אויף הייבען מיינע אויגען כי אין מיר זיינען קיין מעשים טובים ניט אונ קיין זכות איז אין מיין האנד ניט דא געיתי איך שרייא איך בין געווארין אזו וויא איין שכור אונ אזו וויא איין מענש וואס ער איז פול פון וויין דמיתי איך בין גלייך צו אגבור וואס ער האט ניט קיין געווער החרד עס וואר דער שראקין דאס ארעמע הארץ אונ איז פאר מיטין פון אים שכל דער חזן וואס ער איז אזו וויא אמעקלער אונ בעט פאר אונז ומה אונ וואס זאל עפענען זיין מויל דער וואס איז פאר נארעשט פון שכל אונ פאר שטאנד גייט אים אפ זדונו זיינע עונות זייגען בייא אים באהאלטען אונ זיין חוב איז אין אים אן גבונדין חוטא איין ענדיגער ורב מרי אונ פיל ווידר שפעניקייט (השלמה ע"ט)

ישר העוה תוכחת קץ פתלתול ועקש. כושל ברכיו אשמתו וצחנתו לו למוקש. לבו און חורש בפועל כפיו נוקש: מען טען בפיצה להשיב מה אמצא. נתעבתי ונאלחתי כי מלאתי דופי ושמצה. ספק מימי לא נאמנו כאכזב מוצא. עצרותי און ומרמה, וצומותי לריב ומצה: פשע מחה ועון שא ואשם כפר. צעקתי מכאב לב נכלם בוש וחפר. קצף שכך ורוגז הנח וכעס הפר. רצה מרצה ומחבב ועבב גומץ חופר: שבטי פלטי ישראל הכונו בלב נבר. תום החזיקו ותחן הפיקו נשקו בר. את יי בהמצאו לדורשו חיל יגבר. לא בזה ושקץ ענות עני ונשבר: יום ישועה ועת רצון אמצא לפניך. הגון וראוי ושלם אחשב בעיניך. בעמדי להתפלל ולבקש רחמים על בניך. רציתי אתכם השמיענו סלחתי נתבשר ממעונך: שקדו נא פני עליון והמולו קשות. מכשול הרימו פנו דרך וישרו מעקשות. עון עזבו והתודו ואל תוסיפו להקשות. יודע ישוב ונחם ויקח דברי כבושים ובקשות: הקשיבה אדון הנון. חנון האזינה ערך שועתי. זעקתי רצה והתרצה והתפתה וקבל שועתי.

באור ע"ט

שפעניקייט איז אין דער האנד פון דער יצר הרע איבער גיענטפערט סרד עס איז פאר וואגילט דאס מבוזה הארץ פון דעם וואס קומט בעטין דיך ישר דעם רעכטין וועג האט ער פאר קרימט שטראף האט ער פאר מיאוכט פאר דרייט אונ פאר קרימט כושל דאס שלאפקייט פון זיינע קניא אין גלות האט אים גימאכט זיינע עונות צום שטרויכלונג לבו זיין הארץ טראכט אום רעכט מיט דיא מעשים פון זיינע הענד איז ער באצוואונגען געוואָרין מען מדארף זיך פאר ענטפערין מיט רייד צוא ענטפערין וואס קאן איך געפינען נתעבתי איך בין פאר אום ווירדיגט געוואָרין אונ פאר נארישט געוואָרען איך בין פול מיט שאנד אונ לעסטרונג. מיינע וואסערין זיינען ניט באגלייבט אזו ווי אקוואל וואס הערט אויף צו קוועלין דאס זיינען מיינע מעשים טובים זיינען ניט גוט עצרותי מיינע ימים טובים וואס איך האלט זיינען אום רעכט אונ פאלש ניט פון גאטס וועגין אונ מיינע תעניתים זיינען נאר צו קריגען זיך פשע דאס מיסטייט מעק אפ ועון אונ דיא זינד פאר טראג אונ דיא שולד פאר גיב צעקתי איך טוא שרייען פון גרוים הארץ ווייטאג דען איך בין זייער פאר שעמט קצף שכך דאס צארין מאך שטיל רוגז לאז אפ אונ דעם כעס פאר שטער רצה באווילינ דעם ליב האבער ועבב אונ פאר מיש דעם שטן וואס ער גראבט אויף אונז גריבער מקטרג צו זיין שבטי דאס איבער בלייבונג פון ישראל ברייט אן מיט אקלאר הארץ תום דאס גאנצקייט באגרייפט אונ גיבעט ציט אויס אונ וואפינט אייער הארץ צו גאט ב"ה אז ער לאזט זיך געפינען צו דעם וואס פארשט אים אין עשרת ימי תשובה קראפט צו שטארקן לא גאט ב"ה איז ניט מבזה דאס גישרייא פון איין ארומאן אונ פון איין צוא בראכין הארץ יום אטאג פון הילף אונ אצייט פון רצון זאל איך געפינען פאר דיר הגון ארעכטער אונ אגאנצער זאל איך פאר רעכינט ווערין אין דיינע אויגען בעמדי אז איך שטעל מיך מתפלל זיין אונ בעטן רחמים אויף דיינע קינדער רציתי איך האב אייך געוואלט מאך אונז הערין פון דעם הימל דוא זאלסט אבשורה זאגין איך האב אייך מוחל גיוועזן דיא עבירות שקדו הייליט אייך צום פנים פון דעם אויבערשטין אונ פאר שנייט דיא הארטע אקענס מכשול דאס שטרויכלונג דאס איז דער יצר הרע טוט אפ פון זיך ראמט אויס דעם וועג אונ מאכט גלייך דאס פאר קרומקייט עון פאר לאזט דיא עבירות אונ זייט מתודה אונ זאלט מער שוין ניט איין געשפארט זיין יודע דער וואס ווייס וועט אפ קערין אונ וועט באדיינקען זיך אונ וועט נעמען דיא ווייכע רייד אונ גיבעט הקשיבה פאר נעם האר גיבעט. דער בארעמיגר גאט פאר נעם דעם סדר פון מיין תפלה זעקתי מיין געשרייא זאלסטו באווילגין אונ זאלסט ווילין ווערין איבער גירעט אן צו נעמען

(השלמה ע"ט)

קראתיך ממצר קרב אלי ולכה לישועתי. חושה לעזרתי אלהי תשועתי:
אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון
מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם
תגמול: אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כהודעת לענו
מקדם. כמו שכתוב. וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי:
ויעבור יי על פניו ויקרא:
יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נוצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה
ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו
כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:
אל תבא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי: כי תקח מועד אלהים מישרים תשפוט:
שמע קול תחנונינו בשוענו אליך בנשאנו ידינו אל דביר קדשך: להציל ממות נפשנו
ולחיותנו ברעב: ואתה יי מגן בעדנו כבודנו ומרים ראשנו:
כרחם אב על בנים כן תרחם יי עלינו: ליי הישועה על עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו
משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום
קראנו: סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם
נאמר. ויאמר יי סלחתי כדברך: הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר
נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני
שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

כה סליחה מיוסד ע״פ א״ב — אלהינו ואלהי אבותינו

אדון מועד כתקח מישרים לשפוט בתעצומך. אתיצבה בפלץ לחלות פניך
לרוממך. במעשי לא נשענתי כי אם ברחמיך. יי עשה למען שמך: גזו
אמונים גבורי כח במרץ. גם גודרי גדר ועומדי בפרץ. דורשי חפצם בכח משוכן
שמי ערץ. אבד חסיד מן הארץ: הן קלותי ומה אשיב במו פי. הנני צעיר באין
מפעלות בכפי. ואיך אקוה ואני רב דופי. היות לרצון אמרי פי: זחלתי ואירא
מחוות דעי. זדוני יגורתי ומרד רשעי. הנון רחמני בהתודותי ועזבי פשעי. שמע

באור ע״ס

מיין גיבעט קראתיך איך טוא דיך רופן פון איינגעשאפט גינעהן צו מיר אונ גייא צו מיין הילף
חושה הייל צו מיין הילף גאט מיין העלפער:
אדון מועד גאט ב״ה אז דוא נעמסט דיר דיא צייט צו משפטין דיא רעכט פארטיגע יודען
מיט דיין גרויס שטארקייט אתיצבה בפלץ טוא איך מיך שטעלין מיט גרויס ציטערנעש
לחלות איך זאל בעטין דיין פנים איך וועל דיר דער הייבען במעשי איך לעהען מיך ניט אן אין
מיינע מעשים כי נאר אויף דיין רחמנות ה׳ גאט ב״ה טוא פון וועגין דיין היילינין נאמן גזו זיינען
פאר שניטין גיווארין דיא באגלייבטע יודען גבורי דיא גבורים מיט זייערע גרויס שטארקייט
גם אויך דיא וואס צאמען זיך פון עבירות דורשי אונ דיא צדיקים וואס זייא בעטין מיט כח פון
השם יתברך וואס ער רועט אין הימל אבד דיא חסידים דיא גוטע יודען זיינען פאר לארען
גיווארין פון דער וועלט עס האט קיינער ניט צוא בעטין פאר אונז צו גאט הן איך בין מבוזה
גיווארין וואס קאן איך ענטפערין מיט מיין מויל הנני איך בין נאר דער מינסטער אז איך
האב ניט קיין מעשים טובים ואיך וויא קאן איך האפען אז איך האב אזו פיל שלעכטיקייט
אין מיר היות עס זאל זיין צו ארצון דיא רייד פון מיין מויל זחלתי איך האב פארכט אונ פארכט
מיך מיין דעה צו זאגין וואס איך וויל זדוני פאר מיינע עבירות פון במזיד האב איך מורא אונ
פאר מיין רשעות חנון דער בארעמיגער גאט דער בארעם אונז אז מיר זיינען מתודה אונ פר
לאזין

(השלמה ע״ס)

בקול תחנוני אליך בשועי: טעיתי והנני שב ומתודה עשות רצונך. טהור עינים חשבני כשלם לפניך. יה הכנס לי לפנים משורת דינך. ואדעך למען אמצא חן בעיניך: כחך יגדל נא ובתפלתי התנאה. כתפלת זקן ורגיל ופרקו נאה. לבבי הנשבר הנדכה והנכאה. הבט משמים וראה:

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עשה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול: אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כהודעת לענו מקדם. כמו שכתוב. וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי:

ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

בו סליחה מיוסד בין אות מ' עד ת' ובסוף חתום שם המחבר יוסף בר יצחק

אלהינו ואלהי אבותינו

מרבים צרכי עמך ודעתם קצרה. מחסורם ומשאלותם בל יוכלו לספרה. נא בינה הגיגנו טרם נקרא. האל הגדול הגבור והנורא: ספו גם כלו יודעי פגיעה. סדר תפלה במענה לשונם להביעה. ערמים נותרנו ורבתה הרעה. על כן לא השגנו ישועה: פנים אין לנו פניך לחלות. פשענו מעלנו העוינו מסלות. צדקה לך לבד נבקש במערכי תהלות. העומדים בבית יי בלילות: קדוש ראה כי פס מליץ כשורה. קבל ניבי כמרבית תשורה. רנתי היום בכתרך תהי קשורה.

באור ע"ס

לאזין דאס רשעות שמע הער צו דאס קול פון מיין גיבעט אז איך שרייא צו דיר טעיתי איך בין פאר בלאנזעט נאך דעם יצר הרע אונ היינט קער איך מיך אום אונ בין מתודה איך ועל שוין טאן דיין רצון טהור גאט ב"ה וואס ער הייסט טהור עינים רעכין מיך פאר אגאנצן צדיק יה גאט ב"ה ברייננ מיך אריין איבער דיין משפט ואדעך איך זאל דיך קאנען כדי איך זאל קריגען חן אין דיינע אויגען כחך דיין כח זאל גיגרייסט ווערין אונ מיט מיין תפלה זאלסטו באשיינט ווערין כתפלת אזו וויא דיא תפלה פון אזקן וואס ער איז גיוואוינט אונ פון זיין יוגענד אן איז אויף אים קיין שם רע ניט ארויס גיגאנגען לבבי מיין צו בראכין הארץ דאס צו שטויסענע אונ דאס נידעריגע הבט קוק פון דעם הימעל אונ זעה:

מרובים צרכי עס זיינען פיל דיא באדערפינעש פון דיין פאלק אונ זייער דעה איז קורץ מחסורם זייער פעלונג אונ זייער באגער קאנען זייא ניט דער ציילין נא בעט איך דיר פרוב אונזערע גידאנקען איידער מיר רופען האל דוא גאט גיאכפערטער שטארקער אונ פארכצומער ספו זיי זיינען איין גיטאן געווארען אונ פר לענט גיווארין די וואס וויסין צו בעטין סדר דעם סדר פון תפלה מיט ענטפערונג פון צונג צו ריידען ערומים נאקעט זיינען מיר איבער געבליבען אונ דאס בייז האט זיך גימערט על כן דריבער האבין מיר ניט גענרייכט קיין הילף פנים מיר האבין ניט קיין פנים פאר דיר צו בעטין פשענו מיר האבין גיפעלשט מיר האבן פר קרימט דיא שטעגין צדקה גירעכטיקייט איז צו דיר אליין מיר וועלין בעטין מיט אן ריכטונג פון לויב העומדים דיא וואס שטייען אין גאטס הויז בייא נאכט קדוש הייליגער גאט זעה אז עס

אֵל נֶאְזָר בִּגְבוּרָה: שַׁוְעָתִי שְׁעֵה וּתְפִלָּתִי תְהִי נְעִימָה. שְׁמַע פְּגִיעָתִי כִּפְגִיעָה תַמָּה. תְּחוֹקְקֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וְתֵיטִיב לָנוּ הַכְּתִיבָה וְהַחֲתִימָה. תּוֹלֶה אֶרֶץ עַל בְּלִימָה: יָדְךָ פְּשׁוֹט וְקַבֵּל תְּשׁוּבָתִי בְּמַעֲמָדִי. סְלַח נָא וּמְחַל רוֹעַ מַעְבָּדִי. פְּנֵה נָא וַעֲסוֹק בְּטוֹבַת מְשַׁחֲרֶיךָ דוֹדִי וּמְעוֹדְדִי. וְאַתָּה יְיָ מָגֵן בַּעֲדִי: בָּזֶה אַל תִּבְזֶה הוֹד מִלּוּלִי. רוֹמַמְתִּי הוֹדְךָ כְּפִי מִעוּט שִׂכְלִי. מַלֵּא לְטוֹבָה תַּאֲוָתִי וּמִשְׁאָלִי. אֱלֹהִים יְיָ חֵילִי: יֶעֱרַב שִׂיחִי וְתֵעָתֵר בִּתְפִלָּה. צָרוּף לְחֶשְׁבּוֹן כָּל מִלָּה וּמִלָּה. חֲשׁוֹב קָדוֹשׁ מַעֲמָדִי כְּמִנְחָה בְלוּלָה. הַאֲזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת. מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לַפּוֹשְׁעִים. עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וָרוּחַ. לֹא כְרָעָתָם תִּגְמוֹל: אֵל הוֹרֵיתָ לָּנוּ לוֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זְכָר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ: וַיַּעֲבוֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה: וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ:

אַל תָּבֹא בְמִשְׁפָּט עִמָּנוּ כִּי לֹא יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָל חָי: הַאֲזִינָה יְיָ תְּפִלָּתֵנוּ הַקְשִׁיבָה לְקוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ: מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַה נְּדַבֵּר וּמַה נִּצְטַדָּק: חָטָאנוּ עִם אֲבוֹתֵינוּ הֶעֱוִינוּ וְהִרְשָׁעְנוּ חַטֹּאת נְעוּרֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ אַל תִּזְכּוֹר כְּחַסְדְּךָ זְכָר לָנוּ אַתָּה לְמַעַן טוּבְךָ יְיָ:

כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים כֵּן תְּרַחֵם יְיָ עָלֵינוּ: לַייָ הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: סְלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הֵנָּה וְשָׁם נֶאֱמַר. וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ: הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שֹׁמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ:

באו · ע"ם

אִיז אַיין גִיטָאן גִיוָואָרן דֶער רֶעכְטֶער פִיר שְׁפְּרֶעכֶער קבל אַנְטְפַאנְג מַיינֶע רֵייד אַזוֹ וְויא פִיל גְעשַׁיינְק רנתי מַיין גִיבֶּעט זָאל הַיינְט אָן דַיין קְרוֹין אָן גֶעקְנִיפְּט וֶוערִין אל דוּא גָאט וָואס דוּא בִּיסְט אָן גִיגוּרְט מִיט שְׁטַארְקַייט שועתי מַיין גֶעשְׁרַייא פַאר נֶעם אוּנ מַיין גִיבֶּעט זָאל זַיין זִיס שמע הֶער מַיין גִיבֶּעט וְויא אַרֶעכְטֶע גִיבֶּעט תחוקנו זָאלְסְט אוּנְז שְׁטַארְקֶען צוּא גוּטֶען לֶעבִּין אוּנ זָאלְסְט אוּנְז פַאר גִיטִינְגֶען דִיא כְּתִיבָה מִיט דִיא חֲתִימָה תולה דוּא גָאט וָואס דוּא מַאכְסְט הַיינְגֶען דִיא עֶרְד אִין לוּפְטִין ידך שְׁטְרֶעק אוֹיס דַיין הַאנְד אוּנ נֶעם צוּ מַיין תְּשׁוּבָה אִין מַיין שְׁטֵיין פַר דִיר סלח פַאר גִיבּ אוּנ זַיי מוֹחֵל מַיינֶע שְׁלֶעכְטֶע מַעֲשִׂים פנה קֶער זִיךְ נָאר אוּנ זַיי עוֹסֵק אִין דִיא גוּטְצִקַייט פוּן דַיינֶע פַארְשְׁטֶער דוּא מַיין פְרַיינְד אוּנ מַיין שְׁטַארְקֶר ואתה אוּנ דוּא גָאט בִּיסְט מַיין בַּאשִׁיצֶער בזה זָאלְסְט נִיט מְבַזֶּה זַיין מַיינֶע שַׁיינֶע רֵייד רוממתי אִיךְ הָאבּ דֶער הַייכְט דַיין לוֹיבּ נָאךְ מַיין קְלַיינֶעם שֵׂכֶל מלא דֶער פִיל צוּ גוּטִין מַיין גִילוּסְטֶן אוּנ מַיין גִיבֶּעט אלהים דוּ גָאט בִּיסְט מַיין קְרַאפְט יערב עֶס זָאל זַיין זִיס מַיינֶע רֵייד אוּנ זָאל בַּאווִילִיגְט זַיין מַיין גִיבֶּעט צרוף רֶעכְן צוּ נוֹיף אִיטְלִיכֶם וָוארְט צוּ אַנַאנְדֶר חשוב דוּ הַיילִיגֶר גָאט רֶעכְן אוּנְזֶר גִיבֶּעט וְויא אַקָרְבָּן מִנְחָה האזינה פַאר נֶעם דוּא גָאט פוּן יַעֲקֹב צוּ הֶעלְפִין אִין אַלֶע וֶועגִין:

(השלמה ע"ם)

אנא

בז סליחה מיוסד ע"פ א"ב ולבסוף התוס כס המחבר שלמה חזק ואמ"

אלהינו ואלהי אבותינו

אנא עוררה אהבתך הישנה. אשר אהבת לעדת מי מנה. בכל כנויי חבה ואחוה ורעות מכנה. למען אחי ורעי אדברה נא: גם בצעדך על הר גבנוני. גיל לשעשע חמד קדמוני. דמית ממלכת כהנים וגוי קדוש ובני. והיא גם היא אמרה אחי הוא מלכי ואדוני: הורשתה נחלת צבי חבל הנעים. הסתופף לכבודך בלויות צעצועים. והן עתה טלטלוה רעים. בארץ לא להם הלא אחיך רועים: זכור אל תשכח ואל תחרש ואל תשקוט אל. זממו להכחידי עמלק וישמעאל. חנון אתה ידעת את כל התלאות האל. כה אמר אחיך ישראל: טפלו עלי ובקקוני בוקקים. ולחצוני דוחקים. יום יום הנה עבדיך מכים ולקים. קול דמי אחיך צועקים: כרו לי שיחות למוקש. כלתה ונכספה נפשי עזרתה לבקש. לישועתה לי על פתחי לנקש. את אחי אנכי מבקש: מיום כסה בשבתך על כסא כבודך. לסקור יחד לב מורדיך ועובדיך. נגוש כל בעל משה בוגדיך. ואשר יהיה לך את אחיך תשמט ידך: ספרים עת יקראו לברואי עולמך. שאת חיים וחלוף לשוע ומך. עליון חן

באור ע"ם

אנא עוררה איך בעט דיך דער וועק דיין אלטע ליבשאפט אשר וואס דוא האסט ליב געהאט דיא יודין וואס אויף זייא איז גיזאגט גיווארין מי ווער קאן איבער ציילען דאס שטויב פון זייא בכל מיט אלע צוא נאמען פון ליבשאפט אונ גיזעלין שאפט אן גירופען למען פון וועגין מיינע ברידער אונ מיינע גיזעלין וועל איך ריידן גם אויך אז דוא האסט גיטראטין אויפען בארג סיני גיל מיט פרייד צו אונטער האלטען מיט געלוסטיקייט פון דער תורה וואס זיא איז פריער באשאפין גיווארען פון דער וועלט דמית נאך דענסט מאל האסטו גיגלייכט אונז צו אקיניגרייך אונ אהייליג פאלק והיא אונ דיא כנסת ישראל האט גיענטפערט מיט ליבשאפט מיין ברודער איז ער אונ מיין האר אונ מיין מלך וואס דוא וועסט זאגין וועלן מיר טאן אונ וועלין הערין הורשתה דוא האסט איר גימאכט ירשנן ארץ ישראל וואס עס ווערט אן גערופען ארץ צבי אונ האסט גיבויעט דאס בהמ"ק דאס זיסע טייל הסתופף דוא ביסט ווארען באהעפט וועגין דיין כבוד אונ האסט גיהייסען אריין שטעלין דיא כרובים אויפען ארון הקודש אזו וויא אשטארקע באהעפטעניש והן אונ איצונד האבין דיא אומות פאר טריבען זייא אין אלע ווינקלען בארץ לא להם אין אפרעמד לאנד פאשען זיך דיינע פריינד זכור גערדיינק זאלסט ניט פאר געסין ואל אונ ניט שווייגען גאט ב"ה דוא זאלסט ניט רוען זממו אדום מיט ישמעאלים האבין גיטראכט צו פאר שניידען מיך חנון דער בארעמיגער דוא ווייסט וואול אלע דיא דאזיגע מידיקייט כה אמר אזו האט גיזאגט דיין פריינד ישראל טפלו זיי האבן באהעפט זיך אויף מיר אונ האבן פאר פינצטערט מיך דיא פינצטערע מענשן ולחצוני אונ האבין באצוואונגען מיך דיא שטויסערס יום יום טאג פאר טאג ווערין דיינע קנעכט גישלאגין קול דאס קול פון דיינע פריינד שרייען כרו זייא גראבין אויף מיר גריבער אויף שטרויכלונג כלתה מיין לייב גייט אויס אונ בעט הילף לישועתה זיא קלאפט אן אויף מיינע טירן צו הילף את אחי מיינע ברידער זוך איך מיום כסה פון ראש השנה ביז יום כפור אז דוא וועסט דיך זעצן אויפין כסא הכבוד לסקור צו צייכענען אין איינעם דיא הערצער פון דיא וואס זיינען מורד קעגין דיר אונ דיא וואס דינען דיך נגוש באצווינג אלע לייט וואס האבין חרוב גימאכט דאס בית המקדש אונ גיפעלשט אין דיר ואשר אונ וואס דוא האסט ביא דיין פריינד ישראל זאלסטו אפ לאזען דיינע הענד ספרים אז דיא ביכער וועלין גילייענט ווערין אויף דיא וואס זיינען באשאפען גיווארען אויף דיין וועלט שאת חיים שיינקען לעבין אדער טויט חם ושלום

(השלמה ע"ם)

וחסד באולמך. ערוב עבדך לטוב וחי אחיך עמך: פנה אלי וחנני ותנני עליון. פגר מנאציך בעוני ורשיון. צרכי חוק טרף בחלקך אפסניון. לא תקפוץ את ידך מאחיך האביון: קדמתי בנשף ואשוע לך מחללי. קדמה חסדך ושא פשעי ומעלי. רחמיך יתגוללו עלי כמנהם אבלי. מי יתנך כאח לי: שעה שועת עניך וצעקתם. שבעה ברעות נפשם וחיתם. תשליך במצלות ים כל חטאתם. אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם: שש אנכי על אמרת מבטחיך. לבבתני על ידי צירים שלוחיך. מתי תחשוף זרועך בכחך. לך נא ראה את שלום אחיך: היית מקדם מקוה ישראל וחרב גאותם. הי זקוף גם עתה קומתם. ואמץ זרועם ותשכון בינותם. ואת אחיך תפקוד לשלום ואת ערבתם:

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עשה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול: אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כהודעת לענו מקדם. כמו שכתוב. וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי:

ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

אל תבא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי: האזינה יי תפלתנו הקשיבה לקול תחנונינו: מה נאמר לפניך יי אלהינו מה נדבר ומה נצטדק: אלהינו בשנו ונכלמנו להרים אלהינו פנינו אליך כי רבו משובותינו לך חטאנו: חטאנו עם אבותינו העוינו והרשענו: חטאת נעורינו ופשעינו אל תזכור כחסדך זכר לנו אתה למען טובך יי:

באור ע״ס

צו אַרייכען אונ אָרימען עליון אויבערשטער גאט גיב חן מיט חסד אין דיין היכל ערוב מאך זיס דיינע קנעכט צו גוטען דיין פריינד זאל בלייבען לעבין מיט דיר פנה קער דיך צו מיר אונ גיב מיר חן אונ הייב מיך אויף גאנץ הויך פגר פאר שנייד דיינע דער צארענער מיט גרויס ארומקייט צרכי חוק טרף דאס באדערפינעש פון פרנסה אז דוא וועסט טיילען דיין חיל לא דוא זאלסט ניט פאר שליסן דיין האנד פון דיין ארעמען פריינד קדמתי איך האב מיך גיפעדערט פאר טאג ואשוע אונ טוא שרייען צו דיר מיין באשעפער קדמה דיין חסד זאלסטו פעדערין ושא אונ פאר טראג מיינע זינד אונ מיינע מעשים רחמיך דיינע רחמנות זאלין זיך קייקלען אויף מיר אזו וויא איינער איז מנחם אבל מי הלואי דו זאלסט גיגעבין ווערין צוא מיר וויא אברודער שעה פאר נעם דאס געשרייא פון דיינע ארעמע לייט שבעה זייערע לייבער מיט זייער לעבין איז אן גיזעטיגט גיווארין מיט שלעכטיץ תשליך דוא זאלסט אריין ווארפין אין דער טיפעניש פון ים אלע זייערע זינד אנא איך בעט דיך פאר גיב דיא זינד פון דיין פריינד מיט זיינע חטאים דאס הייסט בשוגג שש איך פרייא מיך אויף דיין צו זאגונג לבבתני דו האסט מיך באהעפט דורך דיא שלוחים משה מיט אהרן מתי ווען וועסטו אנטפלעקין דיין רעכטע ארום מיט דיין כח לך גייא איך בעט דיך זעה דעם פריד פון דיינע פריינד היית פון לאנג ביסטו גיוועזן דאס האפונג פון ישראל אונ דיא שווערד פון זייער הויכקייט חי לעבעדיגער גאט זקוף שטעל אויף איצונד אויך זייער באשטאנד ואמץ אונ שטארק זייער ארום ותשכון אונ זאלסט רוען צווישען זייא ואת אחיך אונ דיינע פריינד זאלסטו גידיינקען צוא פריד מיט זייערע ווייבער אונ קינדער:

(השלמה ע״ס)

אל

ברחם אב על בנים כן תרחם יי עלינו: ליי הישועה על עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר: ויאמר יי סלחתי כדברך: הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

כח סליחה מיוסד ע"פ א"ב כפול וכסוף חתום שם המחבר יצחק הלוי

אלהינו ואלהי אבותינו

אל אלוה דלפה עיני. אשוע ויאמר הנני. אמרי האזינה בהתחנני. ענני יי ענני:

במאזנים כי תפלס דרכי. במצותיך דלותי חלקי והשקי. ואם כפעלי תשלים חקי. ואירא כי עירום אנכי: גרש כלה חטא ומרי. גלה נרתק מרפא וצרי. וענתה בי צדקתי ליוצרי. ביום מחר כי תבא על שכרי: דופי כבס ולבן אדמדם. דרוש את עפר יסודם. ואל תשלם כגמול ידם. כי רבה רעת האדם: הנפש החוטאת במה תתכפר. הון לא יועיל ורוב כופר. העמדת עד ממהר לספר. מבית ומחוץ בכופר: ומה יכפור ובידו סדורות. עוות מעשיו וכל הקורות. ואיך יאמר מי יודע ספורות. והנה הנגע בקירות: זכים המלוים עמך בכל פלך. זריזים לשמרך בכל אשר תלך. ושוכבת בחיק תעיד בעשיר והלך. ועמדה לפני המלך: חלתי לא יכחד כל מנהו. חוות לאדם מה שיחהו. ואם על המשכב הוא. וחשב עם קונהו: טרם

באור ע"ס

אל אלוה צו גאט טוט טריפען מיינע אויגען אשוע איך שרייא אונ זאג אז דא בין איך אמרי מיינע רייד פאר געם ענני אז איך טוא בעטין ענטפער מיר גאט במאזנים אז דוא טוסט וועגין אויף שאלין מיין וועג במצותיך אין דיינע מצות בין איך פאר ארימט. דיינע מצות דינען מיין חלק אונ מיין חשק ואם אונ אויב חס ושלום אזו וויא מיינע מעשים וועסטו מיר צאלין ואירא האב איך מורא ווארום איך בין גאר נאקעט פון מצות גרש פאר טרייב אונ פאר לענד דיא זינד מיטען ווידער שפעניקייט גלה אנטפלעק דיא כלי פון רפואות פון דיא עבירות וענתה מיין צדקות זאל עדות זאגין אויף מיר צוא מיין באשעפער ביום מארגען אום ראש השנה אז דוא וועסט קומען געבין מיין שכר דופי דאס איז דיא רויטע פלעקן פון עבירות וואש אויס אונ מאך וויים דרוש פארשט אז דעם מענשינס יסוד איז פון ערד ואל אונ דוא זאלסט ניט צאלן זייא וויא זייא האבן שלעכט גיטאן כי ווארום דאס שלעכטיקייט פון דעם מענטשין איז זייער פיל הנפש דאס לייב וואס עס זינדיגט מיט וואס איז מען מכפר הון קיין האב וועט ניט העלפין אונ פיל אויס לייזונג וועט אויך ניט העלפן העמדת דו האסט גישטעלט עדות וואס ער איילט זיך צו דער ציילען וואס דער מענש טוט עבירות פאר בארגען אונ אויפען וואר אונ לייקינט ומה אבער וויא קאן ער לייקינען דען עס איז מיט זיינע הענד מסודר עוות זיינע פאר קרימטע מעשים אונ אלע טרעפונג ואיך וויא קאן ער זאגין ווער ווייסט צו דר ציילן והנה אונ די עבירות זיינען אויף זיינע וועגד אויס געשריבען זכים דיא מלאכים וואס זיי זיינען בהעפט מיט דיר אין איטליכן ארט זיי היטן דיך וואו דו וועסט גיין ושוכבת אונ דיא נשמה וואס זיא איז בייא דיר זאגט אויך עדות אויף אריכען אונ ארומען ועמדת אז דער מענש ווערט אנטשלאפין שטעלט זיך דיא נשמה פאר דעם מלך הקב"ה אונ זאגט אלע עבירות וואס דער מענש טוט איטליכען טאג חלתי איך טוא ציטערין ווארום עס ווערט ניט כאר מיטען קיין שום זאך פון אים חוות צו זאגען דעם מענש וואס ער רעט בסוד שיחה קלה ואם אונ אז דער מענש איז שוין אין קבר מוז ער דארטען אויך אפ געבין

(השלמה ע"ש)

חשבון

יתנגפו רגליך בערבון. טהר עצמך מכל עון. לא יוכל להמלט בכל עזבון. יאמרו המושלים באו חשבון: יעד ארבעה פרקים והחרית. ידון במו נחלת שארית. ואם מעלו בך הבט לברית. ואל תעמוד על הפרק להכרית: כי ביום כסא יבא. כל מקרה איש לפני הוצבו. אם דל ואם עשיר בריבו. עולים ויורדים בו: לעמך מליץ ישר תמנה. לעת יבאו כל בני אדם בשבטו להמנה. תעבורנה הצאן על ידי מונה: משפט עמו תחלה בקרוב. משחת תעל חיתם לטוב תערוב. וידין לאמים לבדם מלערוב. לבלתי היות שם ערוב: נאור אליך מי יחבר. נוהג שבעולם אין משתמש בכלי משבר. ולא תבזה לב נדכה ונשבר. היפלא מיי דבר: סתתו אבן נגף לעמק שוה. סורו טמא קראו כסיל המחבא. כי אין הצר בנזק שוה. הבה נתחכמה לו פן ירבה: עובד שני אדונים כפי שניו. עשות ליוצרו וליצרו כרצוניו. וטוב הדבק לבוראו כל זמניו. ועבד חפשי מאדוניו: פנות היום סעודתו יכון. פעלו לזה ולבא יהי נכון. ועשהו בשבת מה יסכון. מעות לא יוכל

באור ע״ט

חשבון זיין באשעפער טרם איי דיינע פיס ווערין צוא שטויסען אז דיא נשמה גייט ארויס פון דעם גוף ווארום די נשמה איז איין ערב פאר אלע איברים טהר זאלכט דיך ריינינגען פון אלע עבירות לא יוכל דר מענש קאן ניט אנטרונען ווערין פון דעם טויט ער זאל אוועק געבין גאר זיין האב מיט זיינע סחורות וועט אים ניט העלפין יאמרו די מלאכים וואס זייא הערשין זאגען תיכף גיב אפ חשבון פון דיינע מעשים יעד גאט ב״ה האט אן געגרייט פיר צייטען אין יאר צו משפטין די וועלט אונ האט פאר צייכינט דיא צייטען ידון ער זאל אין די צייטן משפטין די ישראל זייא הייסען נהלתך ואם אונ אויב דיינע יודען האבען גיפעלשט אין דיר זאלסטו לוגען אויף דעם ברית וואס דו האסט כורת ברית גיוועזן מיט אברהם אבינו עליו השלום ואל דו זאלסט ניט שטיין אויפען בראך צו פר שניידען תיכף כי ווארום אום ראש השנה וועט הקדוש ברוך הוא קומען משפטין כל אלץ וואס עס טרעפט זיך איטליכען אגאנץ יאר פר דעם באשעפער אם איין ארימאן אדער איין עושר עולים גייען זייא ארויף אדער אראפ לעמך צוא דיין פאלק ישראל זאלכטו אמליץ יושר מאכין לעת צו דער צ״יט אז אלע מענשין קומען בשבטו מיט זיין רוט צו געציילט ווערין תעבורנה אזו וויא דר פאסטוך ציילט די שאף משפט דר משפט פון זיין פאלק איז תיכף אין אן הייב וויא זייא מרעטין צו איידער דר רונז קומט אן משחת כדי ער זאל אויף ברייגען דיא ישראל פון דעם גיהנם אונ זייער לעבין צו גוטען ברייגען וידין נוא די אלע אומות טוט ער באזונדר משפטין כדי עס זאל ניט זיין צו מישט נאור גאט ב״ה וואס דו הייסט נאור ווערקאן צו דיר באהעפט ווערין נוהג דער שטייגער פון דער וועלט אין מיט אצובראכענע כלי : יצט מען ניט ולא אבער גאט ברוך הוא איז ניט מבזה קיין צו בראכין הארין היפלא איז דען פאר הוילען פון גאט ב״ה איין שום זאך סתתו צו ברעכט דעם יצר הרע וואס ער הייסט נגף צום גלייכין וועג סורו קערט אפ דעם יצר הרע וואס ער הייסט טמא רופט אים נאר וואס ער איז פאר בארגען אין דעם מענשין כי ווארום דער צורר פרעגט ניט אויף דעם היזק פון דעם מענשין הבה לאמיר זיך אן גרייטין אונ קליגען זיך אויף דעם יצר הרע ער זאל ניט גרויס ווערין עובד דער מענש דינט צווייא הארין אין גאנצין לעבין עשות צו טאן צו גאט ב״ה אונ צום יצר הרע זייערע ביידענס ווילען וטוב אונ עס איז בעסער צוא באהעפטין זיך צום באשעפער צייט ער לעבט ועבד וועט ער פרייא זיין פון זיין האר דעם יצר הרע פנות אוועק קערין זיך פון אלע עסקים אונ אן גרייטען איין סעודה אויף עולם הבא פעלו זיינע מעשים טובים אויף דער וועלט וועט זיין אן געגרייט אויף יענער וועלט ווא.רום דער מענש וואס גרייט זיך אן אום ערב שבת האט ער אויף שבת ויעשהו אבער ווער עס גרייט

לתקון: צעקה לכן קדמנו ליום דין ותקשיב. צום ותשובה שלמה חמתך ישיב,
ולא כשב לקיאו באחטא ואשוב. לא מצאה ידו די השיב: קומו ישני מכפל לסעדי,
קלותי ומעש אין בידי. וזעקו והתפללו לאל עמדי. ומכחכם שחדו בעדי: רחמים
תעורר לתת עצמה לאין אונים. רם כי נשכחו זה כמה שנים. שערי דמעות תפתח
לנטעי נעמנים. בבכי יבאו ובתחנונים: שדי במרינו הלא כנכרים נחשבנו.
שבנו אליך וכאב על בן תרחמנו. זכור כי בנים קראתנו ואב אחד לכלנו. למה
יגרע שם אבינו: תשורה אין בידי לפני. תמורתה תכון תפלתי ותחנוני. קח
נא המנחה ההולכת לפני. וידעו העם הזה כי אתה יי: ידע והכין מראשית
תשובה. אלהים חשבה לטובה. בכן רצנו עדיך לשובה. השיבנו יי אליך ונשובה:
ידידים צעקו חלו קראת במהומים. הקול למכון ועודו ישמע ממרומים. יכמרו
רחמיו בזכות שלשת תמימים. אל שדי יתן לכם רחמים:

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון
מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עשה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם
תגמול: אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כהודעת לענו

באור ע״ט

זיך ניט אן ערב שבת מעות אזו איין מענשין קאן מען שוין אויף יענער וועלט ניט העלפין
צעקה דריבער האבין מיר ניפעדערט אונזער געשרייא ערב ראש השנה צום פאסטען אונ
תשובה שלמה קערט אום דיין רוגז ולא אונ ניט וויא איין הונד וואס ער קערט זיך אום אויף
זיין אויס גאנג אזו איז דער מענש וואס ער איז מתודה אונ טוט תשובה אונ דער נאך איז
ער עובר דיא איינענע עבירה לא געמט מען זיין תשובה ניט צו קומו שטייט אויף אונזערע
אבות וואס זייא שלאפין אין דער מערת המכפלה העלפט מיר בעטין קלותי איך בין מבוזה
גיווארין אונ קיין מעשים טובים האב איך נישט וזעקו אונ שרייעט אונ זייט מתפלל צו גאט
מיט מיר ומכוחכם אונ פון אייער גוטסקייט זייט משחד פאר מיר אויך רחמים דוא זאלסט דער
וועקין רחמים לתת צו געבין כח צו די ישראל וואס זיי האבין קיין כח ניט אין גלות רם הויכר
גאט לייז אויס דיא ישראל פון דעם גלות ווארום מיר זיינען פאר געסין גיווארין כמה שנים
אין גלות שערי די טויערין פון טרערין זאלסטו עפענען צו דיא ישראל זייא ווערין אן גירופין
נטעי נעמנים בבכי מיט געויין וועלין זייא קומען אונ מיט גיבעט שדי אלמאכטיגער גאט מיט
אונזער ווידער שפעניקייט הלא זיינען מיר גירעכינט גיווארין וויא פרעמדע שבנו מיר קערין
זיך אום צו דיר זאלסטו אונז דער בארעמען וויא איין פאטער אויף אקינד זכור גידיינק אז
דו האסט אונז אן גירופין קינדער ואב אונ איין פאטער האבין מיר אלע למה פאר וואס זאל
גימינערט ווערין דער נאמען פון אונזער פאטער תשורה קיין מתנה פון קרבנות האבין מיר
היינט ניט תמורתה אויף דעם ארט פון קרבנות זאלסטו אויף ריכטען אונזערע תפלות מיט
גיבעט קח איך בעט דיך נעם דיא מתנה דיא תפלות וואס זייא גייען פאר אונז וידעו וועלין
וויסען אלע אז דו ביסט איין גאט ידע גאט ברוך הוא האט געוואוסט איידער ער האט דיא
וועלט באשאפין אז דער מענש קאן ניט קיין קיום האבין אן תשובה אלהים גאט ברוך הוא
האט געטראכט דיא עצה פון תשובה צו גוטען בכן דריבער לויפען מיר צוא דיר תשובה
טאן השיבנו קער אונז אום גאט ב״ה צו דיר וועלין מיר זיך אום קערין ידידים דיא ליבע יודען
שרייען אונ בעטן אונ זאמלן זיך איין פיל מענשין מען זאל שרייען מיט גרויס ברומונג
הקול דאס קול פון דיא ישראל זאל גיהערט ווערין צום אן ברייטונג פון נאטס איין זאמלונג
פון דעם הימעל יכמרו זיין רחמים זאל זיך דער היצען פון וועגין אברהם יצחק יעקב אל דער
אלמאכטיגער גאט זאל געבין אייך רחמים:

(השלמה ע״פ)

מקדם. כמו שכתוב. וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי:
ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט: אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא: למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך: תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו: כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב: צדקתך כהררי אל משפטיך תהום רבה אדם ובהמה תושיע יי: כרחם אב על בנים כן תרחם יי עלינו: ליי הישועה על עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר. ויאמר יי סלחתי כדברך: הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

פזמון שלישיה מיוסד ע"פ א"ב כרחשי החרוזות ובסוף חתום שם המחבר אליה

אלהינו ואלהי אבותינו

אל אמונה עזרה הבה. לעמך כלם היטיבה. יחד למשפט נקרבה: בוחן לבות כלם. מושל בגבורתו עולם. יביא במשפט על כל נעלם: גבוה במשפט האל. נקדש בצדקותיו כהררי אל. ומשפטיו עם ישראל: דלה מעונש נשואיך. בחסד ואמת מנשאיך. צדק ומשפט מכון כסאך: הישר לפניך לב עקוב. דינך ההר יקוב. משפט לאלהי יעקב: וישר מדותיך נחמדו. יושבי תבל צדק למדו. למשפטיך עמדו: זקוקה צרופה חותמת. כפועל אדם נחתמת. משפטי יי אמת:

באור ע"ט

אל אמונה באגלייבטער גאט גיב הילף לעמך צו דיין פאלק אלע אין איינעם אז זייא גינעהנען אום ראש השנה זאלסטו מיט זייא בטיב זיין בוחן לבות גאט ב"ה וואס ער פרובט אלע הערצער מושל ער גיוועלטיגט מיט שטארקייט אייביג יביא ער קומט מיט משפט אויף אלע פאר בארגענע עבירות גבוה גאט ב"ה אז ער טוט אמשפט אין דיא שלעכטע ווערט זיין הייליגער נאמען גהויכט נקדש אונ געהייליגט צווישן די צדיקים וואס זייא זיינען שטארק וויא דיא שטארקע בערג ומשפטיו אונ זיינע משפטים האט ער גיזאגט צווישען דיא ישראל דלה הייב אויף פון עונש דיינע גיהויבענע בחסד מיט חסד אונ אמת וואס דו טוסט אין זייא מנשאיך הייבען זייא דיך אויף אונ זיינען מפרסם אויף דער וועלט גאטס כבוד צדק דאס גירעכטיקייט מיט משפט איז דאס אן בריטונג פון דיין הייליגע שטול הישר מאך גלייך פאר דיר דאס פאר קרימטע הארץ דינך וואורום דיינע דינים לעבערין אבארג דאס הייסט אפילו איין צדיק קאן אויך ניט באשטיין קעגין דיין משפט משפט ווארום דער משפט איז צוא גאט פון יעקב וואס ער וויים אלין אפילו וואס אמענש טוט פאר בארגען ויושר דער יושר פון דיינע מדות זיינען גילויבט יושבי דיא וואס זייא זיצען אויף דער וועלט האבין זיך אויס גילערינט רעכט מאכין דעם דין אויף דיא מדות למשפטיך צו דיין משפט האבין זייא היינט אום ראש השנה גישטעלט זיך זקוקה אלע מעשים וואס דער מענש טוט ווערט קלאר גילייטערט אונ גיחתמת כפועל אזו וויא דעם מענשינס מעשים אזו ווערט גיחתמת משפטי

חָרֵד כֹּל מִדִּין בּוֹדֵק. טוֹחֵן וְשׁוֹחֵק הַדֵּק. מִשְׁפַּט אֱמֶת וָצֶדֶק: טוֹב לְמָעוֹז בְּנָאְמוֹ. יוֹם זֶה יְשַׁבַּח זַעְמוֹ. לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַמּוֹ: יְחַלּוּ בְּצִקּוּן דְּבָקֶיךָ. יְסַלְסְלוּ בְּשִׁלּוּם חֻקֶּיךָ. עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ: כַּלֵּה פֶּשַׁע נִכְתָּם. וְאַל יֵבוֹשׁוּ מְיַחֲלֶיךָ בְּמִבְטָם. וְעָשִׂיתָ מִשְׁפָּטָם: לְשִׁמְךָ וּלְזִכְרְךָ הוּקַמְנוּ. לִבְרִית עוֹלָם הוּשַׂמְנוּ. וְאַל תָּבֹא בְמִשְׁפָּט עִמָּנוּ: מֶלֶךְ בִּקְדוֹשֵׁי עֶרֶץ. בְּרַחֲמָיו יִגְדּוֹר פֶּרֶץ. בְּמִשְׁפָּט יַעֲמִיד אָרֶץ: נְגִינוֹתַי כָּל הַיּוֹם יְאַשְּׁרוּהוּ. שַׂגִּיא כֹחַ לֹא מְצָאנוּהוּ. כִּי הַמִּשְׁפָּט לֵאלֹהִים הוּא: סַגֵּב חַסְדְּךָ לְעַמֶּךָ. לְשַׁוְעָתָם פְּתַח שָׁמֶיךָ. כְּמִשְׁפָּט לְאוֹהֲבֵי שְׁמֶךָ: עָלֶיךָ נַשְׁלִיךְ כָּל יְהָבִים. כַּף צֶדֶק תַּכְרִיעַ בַּאֲהָבִים. כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים: פָּנֶיךָ הָאֵר לִמְחִלָּתִי. בְּבִצְעִי אַל תְּכַבֶּה גַחַלְתִּי. כִּי לְמִשְׁפָּטֶיךָ יִחָלְתִּי: צַדְּקֵנִי כְּאַחַת חֲטִיבָה. חַשְּׁכֵנִי מִלַּהַט הַיּוֹם הַבָּא. מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוֹם רַבָּה: קָרֵב יֶשַׁע שְׁבָטֶיךָ. אֲחוּזִים בְּחַבְלֵי שְׁפָטֶיךָ. וְיֹשֶׁר מִשְׁפָּטֶיךָ: רֶנֶן מִלֵּב וּבָשָׂר וּנְשָׁמָה. יַעֲלֶה

באור ע״ם

ווארום דער משפט פון גאט איז מיט אמת חרד אז גאט ברוך הוא איז בודק דעם מענשין צום דין האבין אלע גרוים ציטערניש טוחן ער מאלט אונ צו רייבט גאנץ דין אונ זוכט נאך לזכות משפט כדי דער משפט זאל ארויס גיין צום אמת טוב גאט ב״ה איז גוט צוא דעם וואס שטארקט זיך אין תורה מיט מצות יום אזו וויא דער נביא האט גיזאגט בשעת הדין וועט ער מאכין פאר געסין זיין צארין לעשות צוא טאן דעם משפט פון זיין פאלק אן צארין יחלו דיינע באהעפטע צדיקים בעטין דיך מיט זייערע תפלות יסלסלו זייא רינגלען ארום מיט אלב שלם דיין תורה אויך דיינע רעכט פארטיגע משפטים כלה פאר לענד דיא עבירות וואס זייא זיינען פאר חתמת ואל אונ זאלין זיך ניט שעמען דיא וואס זייא האפין צוא דיר מיט זייערע תפלות ועשית אונ דו זאלסט טאן זייערע משפטים פון דיין היילגען נאמען וועגין אזו וויא עס שטייט געשריבין לשמך פון וועגין דיין נאמען אונ דיינע גידעכעניש זיינען מיר אויף גישטעלט גיווארין לברית צום זיכערהייט וואס גאט ב״ה האט כורת ברית גיוועזן מיט אברהם אבינו אויף אייביג ואל אונ דו זאלסט ניט קומען מיט משפט מיט אונז מלך דו בּיסט אמ״ך צווישין דיא שטארקע היילגע ברחמיו מיט זיין רחמים זאל ער צאמען דיא בראך פון פרומע במשפט מיט משפט וואס גאט ב״ה טוט אין דיא רשעים בלייבט דיא וועלט שטיין נגינותי מיט מיינע שבחים טוט מען אים לויבין אגאנצין טאג שגיא ער איז א שטארקר פון כח מיר קאנען אים ניט גרייכין כי המשפט ווארום דער משפט איז צוא גאט נאר ער קען משפטין מיט רחמים סגב מאך גרוים אונ שטארק דיינע חסדים צו דיין פאלק צו זייער געשרייא עפין דיינע הימלען כמשפט אזו וויא עס איז רעכט צו דיא וואס זיי האבין ליב דיין היילגען נאמען עליך אויף דיר ווארפין מיר נאר אונזערע משאות כף די שאל פון גירעכטיקייט זאלסטו מאכין אראפ וועגין מיט דיין ליבשאפט כי ווארום דיינע משפטים זיינען גוט פניך דיין פנים מאך דר לייכטין צו פאר געבין דיא עבירות בבצעי וועגין מיינע חטאים זאלסטו חס ושלום ניט אויס לעשין מיין נשמה פון דעם גוף כי ווארום צוא דיינע משפטים האפין מיר צדקני מאך מיר גירעכט מיט דער איינער חטיבה וואס דו האסט אונז מבטיח גיוועזן חשכני פאר מייד מיר פון גרויסער היץ וואס הקב״ה וועט אויס ציהען דיא זון צו משפטין די שלעכטע אין גרויסין יום הדין אז משיח וועט קומען משפטיך ווארום דיין משפט איז זייער גרוים קרב גאט ב״ה גינעהן

דיא

(השלמה ע״ם)

לך השמימה. מקום המשפט שמה: שופטנו מחוקקנו בכפיך. למד
דרכיך מצפיך. וכל משפטי פיך: תשפיע חסדך דיננו. תגבורת
רחמיך למאויננו. כמשפטיך חיינו: אפריון לעי השדה. מהר לשכלל
יסודה. ציון במשפט תפדה: מאויבי אנקמה פזורני. גדע קרנות
זרוני. ומשפטיך יעזורוני:

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול: אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כהודעת לענו מקדם. כמו שכתוב. וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי:

ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

אל תבא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי: אלהים לנו מחסה ועוז עזרה בצרות נמצא מאד: אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה: אלהים שופט זה ישפיל וזה ירים: אלהים בשמך הושיענו ובגבורתך תדיננו: אלהים שמעה תפלתנו האזינה לאמרי פינו: יי אלהים צבאות השיבנו האר פניך ונושעה:

כרחם אב על בנים כן תרחם יי עלינו: ליי הישועה על עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר. ויאמר יי סלחתי כדברך: הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

ל שלמונית מיוסד כרחבי החרוזות על שם המחבר יואל בר יצחק הלוי חזק

אלהים יראה לו שה פזורה ויושע. לקול שועתה יקשיב וישע. פן תספה בחנית ומסע. על מה נאץ רשע אלהים: אלהים ואהמיה לקול שאון. שואן ברעש

באור ע"ם

דיא הילף צו דיינע שבטים אחוזים וואס זיי זיינען באגרייפט אין די אנגלען פון דיינע משפטים ויושר און נעם דעם יושר פון דיינע משפטים רנן דאס גיזאנג און תפלות פון דעם מענשין וואס ער איז נאר בלוט און פלייש און זייל יעלה לך זאל אויף גיין צו דיר אויף דעם הימעל מקום המשפט שמה דאס ארט וואס דער משפט איז דארטין שופטנו מחוקקנו דו ביסט אונזער שופט דו ביסט אונזר אויס קריגער בכפיך מיט דיינע הענד למד לערין אונז דיינע וועגין וואס מיר האפין צו דיר וכל און צו אלע משפטים וואס פון דיין מויל תשפיע דו זאלסט מאכין טריפען חסדך דיינע חסדים מיר זאלין זאגין געגוג תגבורת דאס שטארקייט פון דיין דער בארימהקייט גיב אונז וואס מיר גילוסטין און בעטין דיך כמשפטיך און זאלסט אונז לאזען לעבן אין דיין משפט אפריון דאס בית המקדש וואס עס איז חרוב מהר זאלסטו גיך אויף ריכטען איר אפ גרונד ציון דיא שטאט ציון מיט משפט זאלסטו אויס לייזען ומשפטיך און מיט דיינע משפטים זאלסטו אונז העלפין: אלהים יראה גאט זאל אויס דער וויילען צו אים ישראל דיא דא זיינען אפאר שפרייטע לאם און ער זאל העלפין לקול צום שטים איהרען געשרייא זאל ער פאר נעמען און ער זאל זיך קערין פן תספה פילייכט וועט זיא איין גיטאן ווערין מיט שפיז און גיוועער על ווארום טוט

עלי יחודך למאן. ונחלתך היצר למה תניאן. אמר נבל בלבו אין אלהים: אלהים
אל דמי לדמי שפיכות. עריכת נתחינו מלאו לשכות. ולמה תעלם לבלתי סבות.
כי חרף מערכות אלהים: אלהים לנו מחסה ונרון באבוד. רשעים האומרים
בתורתך מלזבוד. ומה בצע בחרתם באל הכבוד. שוא עבוד אלהים: אלהים
באו גוים נחלתך להלאות. בפסל נסכם שמו אותותם אות. ראה כי גזרו צאן
ממכלאות. אמרו נירשה לנו נאות אלהים: אלהים יחקר זאת כי הכריעו לאבח.
עוללים ויונקים נתנדבו לטבח. ומלאו ידם לקרבה את הזבח. אל מזבח אלהים:
אלהים צבאות שוב נא ונקמני. מידי עשו כי השיאני. לאמר מה נואש ממני.
כי נשני אלהים: אלהים חדשים מאנו כי שוא עבודתו. ודבקו ביוצרם וירקו
לעמת מחברתו. וכל אחד השלים רוחו וגויתו. ואיננו כי לקח אותו אלהים.
אלהים קדושים הם פצו והתודו. נפשותם חטאתם לא כחדו. לאמותם צרחו חושו
נא ועקדו. אשר כי יכבדו אלהים: אלהים הוא ירב לו כאשר מגן. עמו לגזור
כראש שבולת דגן. תוצרר ליושבי סהר אגן. בעדן גן אלהים: אלהים לברי לבב
עיני מים נוזלות. בזכרי כי בעקבותם גררום במסלות. קול מחרפיך שמע דוברי

באור ע״ט

דער רשע דער צארענען גאט אלהים גאט איך טוא ברומען צום שטים דיא ברומונג שואן ער
ברומט מיט שטורעם דיך ניט צוא וועלין ונחלתך אונ דיין ארב האט ער באליידיגט ווארום
טוסטו זייא פאר וואגלען אמר ער זאגט דער רשע אין זיין הארץ דאס עס איז קיין גאט אלהים
גאט שוויינ ניט צו דאס בלוט דער פאר גיסונג עריכת די אן ריכטונג אונזערע שטיקער האבין
דער פילט קאמערין ולמה אונ ווארום טוסטו פאר הוילען אים ניט צו באשיצען כי דען ער האט
גילעסטערט די אן ריכטונג פון גאט אלהים גאט איז צו אונז אבאשיצונג אונ מיר וועלין זינגען
ווען די רשעים וועלין פר לארן ווערן רשעים די רשעים זאגן מען זאל זיך אן דיין תורה ניט בהעפטן
ומה אונ וואס פאר אגעווין איז. דאס איר האט דער ווילט אן גאט שוא דען עס איז אום זונסט
צו דינען גאט אלהים גאט זייא זיינען גיקומען. דיא פעלקער דיין ארב צו מידען בפסל מיט איין
אויס גיגאסין בילד האבין זיי גיטאן איר ציכין צו אצייכין ראה זעה דאס זיי האבין פר שניטין
די שאף פון די שטאלען אמרו זיי האבין גיזאגט מיר וועלין מאכין ארבין צו אונז דיא וואונונג
פון גאט. גאט פארשט דאס דאזיגע דאס זיי האבין גינייגט צו פאר שניידען עוללים יונגע אונ
זייגנדיגע קינדר זיינן ווארן באוויליגט צו שעכטונג ומלאו אונ זיי האבין דר פילט אירע הענד
צו ניגעהגען דאס שעכט אפפער אל צוא דיא אפפער שטול פון גאט אלהים גאט דער הער
שארין קער ווידער נון אונ רעכין מיר מידי פון הענד די שונאים דיא מיר האבין אן גערייצט
צוא זאגען ער איז ווארען פאר לאזין פון מיר כי דען ער האט פאר געסין מיך גאט אלהים נייע
נעמער פון דיא עובדי כוכבים האבין דיא ישראל ניט געוואלט דען עס איז פאלש זיין דינסט
ודבקו אונ זיי האבין זיך באהעפט אן איר באשעפער אונ זיי האבין זיך געוואפינט קעגין זיין
באהעפטונג וכל אונ איטליכער האט צו גענצט זיין געמיט אונ זיין לייב ואיננו אונ ער איז ניטא
דען ער האט גענומען אים גאט אלהים גאט דיא הייליגע ישראל זייא ריידין אונ באקענען זיך
נפשותם זיי זעלבסט האבין איר זינד ניט פר מיטען לאמותם צו אירע מוטער האבין זיי געשריען
היילט נון אונ בינט אשר דאס דורך מיר זאל גיעהרט ווערין גאט אלהים גאט ער וועט קריגין
פון זיינט וועגין דאס ער האט איבער גיענטפערט זיין פאלק צו שניידען אז וויא אשפיץ פון
דיא זאנגען קארען תוצרר זייא זאלען ווערין אום געוואונדען צו די זיצער אין דאס מירמיל
שטיינערע בעקין דאס זיינען ישראל בעדן זעניפטיגונג דער גארטען פון גאט אלהים גאט פון
וועגין די לויטער זיינען פון הארץ טוען מיינע אויגען וואסער רינען אין מייו מאן דר מאנען

גבלות. ורב מהיות קולות אלהים: אלהים ותרצני היה מעוז לבאים. בצל כנפיך לחסות מפני לבאים. נסו לעזרתך להנצל מסוד מרעים. כי עם אלהים: אלהים יפלו ממועצותיהם טופלי טחי. זכרם יסוף זעמך עליהם נחה. קל מהרה גמולם בראשם ימחה. כל גוים שבחי אלהים: אלהים חיים נפלה נא בידך. וביד רשע אל תסגר עבדיך. בקש את נרדף בני ידידיך. מה יקר חסדך אלהים: אלהים זנחתנו ואנחנו אשמים. בכן יחיל לבי ואשב משמים. לעזרתי חושה ומיד קמים. הצילני מדמים אלהים: אלהים קולי בשיחי וקול הצאן. תבא לפניך מכנף הארץ וקצון. השיבנו אליך וחלצנו מלחצון. ואני תפלתי לך יי עת רצון. אלהים:

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול: אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כהודעת לענו מקדם. כמו שכתוב. וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי:

ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

אל תבא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי: יי יודע מחשבות אדם כי המה הבל: תהי נא אזנך קשבת ועיניך פקוחות אל תפלת עמך ישראל: וסלחת לעמך אשר חטאו לך ולכל פשעיהם אשר פשעו בך: תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם: יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת:

כרחם אב על בנים כן תרחם יי עלינו: ליי הישועה על עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר. ויאמר יי סלחתי כדברך: הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר

באור ע״ט

דאס זייא אן אירע פערשטין גישלעפט האבען אן דיא שטעגין קול דאס שטים פון דיינע לעסטרער הער דיא דא ריידען שאלקהייט ורב אונ עס איז גענוג צו זיין די שטימען דוא גאט אלהים גאט דו ווילסט מיר באוויליגען היה זייא שטארק צו דיא דא קומען אין שאטען דיינע פליגעל צו באשיצען פאר דיא לייבען דאס ווארען די עובדי כוכבים נסו זייא זייגען געלאפין צו דיין הילף צו ווערין באשירמעט פון היימעגעס דער בייז וויכטען כי נייערט מיט גאט אלהים גאט זיי זאלען פאלען פון אירע בראט שאלונג דער נירען זכרם דאס גידעכטעניש דר צו שטערער דעם בית המקדש זאל איין געטאן ווערין זעמך דיין צארען פיר אויף זיי קל לייכט באלד אירע פר געלטונג אויף איר הויבט זאל אפ גימעקט ווערין כל אלע די פעלקער די דא פאר געסין אן גאט אלהים גאט לעבעדיגר לאזין מיר נון פאלען אין דיינע הענד וביד אונ אין האנד פון דעם רשע זאלסטו ניט איבער ענטפערין דיינע קנעכט בקש באגער דעם נאך געיאגטען די קינדער דיינע געליבטע מה וויא ווערדיג זיינען דיינע גענאד גאט אלהים גאט דו האסט אונז פר לאזין אונ מיר זיינן שולדיג בכן אזו טוט מיין הארץ האפין אונ איך זיץ שטיל שווייגענדיג לעזרתי צו מיין הילף איל ומיד אונ פון די האנד די שטייענדיגע פיינד הצילני באשירעם מיר פון בלוט גאט אלהים גאט מיין שטים אין מיין גבעט אונ שטים פון די שאף תבא זאל קומען צו פר דיר פון עקין אונ ענדין דר ערדין השיבנו מאך אונז ווידר קערן צו דיר אונ ציא אונז אוים פון באצווינגעניש ואני אונ איך טוא מיין גבעט צו דיר גאט אין צייט דאס באוויליגונג גאט

נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

לא שלמונית מיוסד ע"פ א"ב כרחשי התרוזות

אלהינו ואלהי אבותינו

אמת אתה הוא ראשון ואין ראשית לראשיתך. ואתה הוא אחרון ואין סוף לאחריתך. ואני ודתך מעידים כי אין בלתך. צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת: אמת ברא אלהים את רמוז בהודך והדרך. על הדין והאמת והשלום העמדת דבירך. על כן נאמירך בערוך שיריך. ראש דברך אמת: אמת גמרת ששה פעמים אלהים חיים. מבראשית עד לעשות התומים תווים. וכלם סופי תבות המה הגוים. סמוכים לעד לעולם עשוים באמת: אמת דבריו מרוחקים זה מזה בארך. ושקר דבריו מקורבים ואין לו רגל דורך. ברוך יי המציץ מחרך. אייר הנחני בדרך אמת: אמת היתה בפיהו עולמו בהתיסד. משתעשעת על ברכו יחד להתרפסד. כל מעשיו בעצתה להוסד. כל ארחות יי חסד ואמת: אמת ועניה צדקה עושים זכו להשתכר. עושה משפט וצדקה בלי להתנכר. רשע עושה פעלת שקר פיהו יסכר. וזורע צדקה שכר אמת: אמת זכור תזכור למעוטי עמים. ישראל נושע ביי תשועת עולמים. על כן באו לחסות בצל שוכן מרומים. ועבדו אותו בתמים ובאמת: אמת חפצת בטוחות ואמרת היטיבו דרכיכם. אמת ומשפט

באור ע"ט

אמת אתה עס איז ווארדאס דו ביסט דער ערשטער ואין ראשית עס איז ניט פריער צוא דיין ערשטיקייט ואתה אונ דו ביסט דר הינטערשטער ואין אונ עס איז ניט קיין ענד צוא דיין הינטערשקייט ואני אונ איך אונ דיין תורה באצייגען כי אז עס איז ניט זונדער דיר צדקתך דיין גירעכטיקייט איז גירעכט אויף אייביג ותורתך אונ דיין תורה איז אמת אמת די ווארהייט האט גאט באשאפען את דאס איז גיצייכינט אן דיין צירונג אונ דיין שיינהייט על אויף דין אונ אמת אונ שלום האסטו גישטעלט דיין פאלאץ על כן דרום וועלין מיר דיר לויבען מיט אן ריכטונג דיינע גיזאנגען ראש דאס אן הייב פון דיינע ווערטר איז אמת אמת אמת האסטו גיענדיגט זעקס מאל לעבעדיגער גאט מבראשית פון בראשית ביז לעשות זיינען זייא גיחתמת אונ געצייכינט וכלם אונ אלע זיינען זייא דאס הינטערשטע פון דיא ווערטער גירעט סמוכים זייא זיינען איין אונטער לעהנונג אויף אייביג צו דיא וועלט וואס איז באשאפען גיווארען מיט אמת אמת דיא אותיות פון אמת זיינען אין אל"ף בי"ת גאנץ ווייט ושקר אונ די אותיות שקר זיינען גאנץ נאהענט בייא אנאנדער ואין אונ האט קיין באשטאנד אזו וויא איין פוס וואס מען טרעט ברוך גילויבט איז גאט דער וואס לוגט פון הימעל אשר וואס ער האט מיך געפירט אין דעם וועג פון אמת. אמת איז גיוועזן אין מויל פון הקדוש ברוך הוא בשעת אז ער האט זיין וועלט געגרונד פעסטיגט משתעשעת זיא האט זיך דער מאייט אויף זיינע קניא מיט אנאנדער צו ווערין איין געזאמעלט כל אלע זיינע ווערק מיט איר ראט צוא גרונד פעסטען כל אלע וועגין פון גאט זיינען גינאד אונ אמת אמת דיא וואס טוען ווארהייט זיינען זוכה צו פאר דינען אונ ווערין ניט פאר פרעמד רשע דער וואס טוט פאלשע ווערקין זאל זיין מויל ווערין פאר שטאפט וזורע אונ דער וואס זייעט צדקה דער געווינט איין אמתין שכר אמת אמת זאלסטו גידיינקען צו דיא ווינציגסטע פון אלע פעלקר ישראל זייא זאלען גיהאלפען ווערין דורך גאט איין אייביגליכע הילף על כן דרום קומט צוא ווערין באשיצט אין דעם שאטין פון גאט וואס רוהט אין דער הייך ועבדו אונ דינט אים מיט גאנצקייט אונ מיט אמת אמת חפצת אמת האסטו באגערט אין דיא גידאנקען אונ האסט געזאגט מאכט

שפטו בשעריכם. על כן בני יעקב הסירו רוע מעלליכם. ויבחנו דבריכם האמת:
אמת טכס חותמו להודיע כי הוא. אחד ואין שני זה אלי ואנוהו. אלהי אבי
וארוממנהו. קרוב יי לכל קוראיו לכל אשר יקראהו באמת: אמת יהגה חכי
ואדברה בעדותיך. אזכרה נגינתי בלילה דבקתי בתורתך. זכרה אלהים לטובה
כל בני בריתך. קרוב אתה יי וכל מצותיך אמת: אמת כמה לך בשרי ארץ
יוסד. להציל את עבדיך מעוני והפסד. ורחם כל בני מוצא מכשד. צדק ומשפט
מכון כסאך חסד ואמת: אמת לעד תכון ועד ארגיעה זדוני. לבקר משפט דינו
עם נבוני. אשרו חמוץ כהני וזקני. משפטי יי אמת: אמת מארץ תצמיח וצדק
משמים הגבר. כרחוק מזרח ממערב פשעים העבר. אף כי אבד צדיק על
מדותיו עובר. הולך תמים ופועל צדק ודובר אמת: אמת נגדך יכון לעולם ועד.
ודובר שקרים לא יכון ביום מועד. מיום הדין היות רועד. מציל נפשות עד אמת:
אמת שש אנכי כי לא תבזה לב נשבר. חסד חפצת ולא זבח כמדבר. ואל תצל
כפי דבר אמת: אמת עון צופה וגם חסד. העבר מעלינו עון וחרפת חסד. דרוש

באור ע"ס

באגיטיגן אייערע וועגין אמת אמת ומשפט ריכט אין אייערע טויערין על כן דרום איר קינדר
פון יעקב טוט אפ דיא בייזקייט פון אייערע ווערק אונ זייא זאלען געפרובט ווערין אייערע
רייד איב זייא זיינען אמת אמת מיט דעם ווארט אמת האט ער געצירט זיין הותם להודיע
צו מאכען וויסען אז ער איז איינער אונ עס איז קיין צווייטער זה דער דאזיגער איז מיין
גאט אונ איך וויל אים באשיינען אלהי דער גאט פון מיין פאטער אונ איך וועל אים דער
הייבען קרוב גאט איז נאהענט צו אלע זיינע רופער לכל צו דיא וואס רופען אים מיט אמת
אמת ווארהייט זאל ריידען מיין גומען ואדברה אונ איך וועל ריידען אין דיין תורה אזכרה איך
וויל גידיינקען מיין געזאנג באנאכט אז איך טוא מיך באהעפטען אין דיין תורה זכרה צוא
גוטען זאלסטו געדיינקען אלע דיינע קינדר פון דיין זיכערהייט קרוב דו גאט ביסט נאהענט
אונ אלע דיינע מצות זיינען אמת אמת עס איז אמת עס האט געלוסט צו דיר מיין פלייש דו
גרונד פעסטער דר ערד להציל צו באשירמען דיינע קנעכט פון ארעמקייט אונ שאדען ורחם
אונ דער בארעם אלע קינדער פון אברהם דער וואס איז ניצול געווארען פון קאלך אויבען
צדק גירעכטיקייט אונ גערעכט זיינען זייא אן בריינגונג פון דיין שטול גינאד אונ ווארהייט
אמת ווארהאפטיקייט איז צו אייביג אן געבריים אונ אייביג וועל איך מאכין שטילען מיין
מוטוויליקייט לבוקר צו מארגענס געריכט דאס פאלק מיינע פר שטאנדיגע אשרו שטארקט
דיא גרויבטע מיינע כהנים אונ מיינע אלטע משפטי די געריכט פון גאט איז אמת אמת דיא
ווארהייט מאכסטו פון דער ערד שפראצען אונ גירעכטיקייט מאך שטארקען פון הימעל
כרחוק אזו ווייט וויא פון מזרח ביז מערב אזו מאך דיא מיסטייט איבר פארען אף ווען שוין
דער צדיק איז פאר לארען וואס טוט אויף זיינע מדות איבער פארען הולך ער גייט מיט
גאנצקייט אונ ווערקט גירעכטיקייט אונ ווארהייט אמת ווארהייט איז קעגין דיר אן גיבריים
אויף אייביג ודובר אונ דער וואס רעט פאלשקייט דער איז ניט אן געבריים אן דעם טאג פון
באשטעטיגונג היום פאר דעם טאג פון משפט טוט ער ציטערין מציל גאט דער ריכטיגער
עדות באשירמעט דיא לייבער אמת עס איז ריכטיג אז איך טוא זיך פרייען וואס דו טוסט
ניט מבזה זיין קיין צו בראכין הארצען חסד דו פאר לאנגסט חסד אונ ניט קיין קרבנות אזו
וויא עס שטייט גישריבען יאל אונ דו זאלסט ניט פאר מיידען פון מיין מויל ריכטיגע רייד
אמת עס איז ריכטיג ער קוקט אויף דיא זינד אבער מיט חסד העבר נעם אראפ פון אונז דיא
זינד שאנד דרוש פארשט צו דיינע פארשטער דו גאט וואס היט חסד אונ דער לייגנערט

נא דורשיך נוצר חסד. ארך אפים ורב חסד ואמת: אמת פליאים בקשו עלינו לייָ צבאות. מיכאל גבריאל תשר הביאו לייָ למוראות. וחלו נא פני אל לקרב קץ הפלאות. ונתתם לי אות אמת: אמת וצדקה תרומם גוי השלוהים. חסד לאמים חטאת. ייָ אלהים אמת: אמת קנה ואל תמכור לשרתו ולעבדו. לרומם שם ייָ כי נשגב שמו לבדו. להשביע לכל חי רצון פותח את ידו. כי גבר עלינו חסדו ואמת: אמת ראה תראה בעני ישראל. משפטיך תהום רבה וצדקתך כהררי אל. וקבל תפלת עם אשר לך שואל. בידך אפקיד רוחי פדיתה אותי ייָ אל אמת: אמת שופט דלים וכסאו יכון לדור דורים. מלך במשפט יעמיד ארץ ואורים. יהשוב מעשיו אל אדירים. אחרי הדברים והאמת: אמת תתן ליעקב וחסד לאב המוני. כי מאהבתך קראתני בכורי ובני. הלבן חטאינו האדומים כשני. ואני תפלתי לך ייָ עת רצון אלהים ברב חסדך עננ׳. באמת:

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול: אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כהודעת לענו מקדם. כמו שכתוב. וירד ייָ בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם ייָ:

ויעבור ייָ על פניו ויקרא:

ייָ ייָ אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

אל תבא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי: כי עמך הסליחה למען תורא: כי עמך מקור חיים באורך נראה אור: חיים וחסד תעשה עמנו ופקודתך תשמור רוחנו: חיים נשאל ממך תתן לנו אורך ימים עולם ועד:

כרחם אב על בנים כן תרחם ייָ עלינו: לייָ הישועה על עמך ברכתך סלה: ייָ צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: ייָ צבאות אשרי אדם בוטח בך: ייָ הושיעה המלך יעננו ביום

באור ע״ט

דעם כעס אונ פיל גינאד אונ ווארהאפטיקייט אמת אמת איר פאר בארגענע מלאכים בעט פאר אונז צו גאט צבאות איר מלאכים מיכאל אונ גבריאל ברייגגט אמתנה צוא גאט דער פארכטיגער אונ בעט נאר פון אים נאהענט צו מאכען דעם קץ וואס איז פר הוילען ונתתם אונ זאלט מיר געבין אצייכען אמת מיט אמת אונ גירעכטיקייט זאלסטו דער הויבען דיין פאלק אונ גאט איז אמת אמת דיא ווארהאפטיגע קויף אונ זאלסט ניט פר קויפען צו דינען אים צו דער הייבען גאטס נאמען ווארום זיין נאמען אליין איז געגרייסט להשביע צוא מאכין זאט די אלע וואס לעבין מיט באוויליגונג פותח עפינט ער זיין האנד כי גבר ווארום ער האט אויף אונז גישטארקט זיין גענאד אונ אמת אמת מיט ווארהייט זאלכטו זעהען אן דעם פיין פון דיא פרומע משפטיך דיין משפט איז אזו טיף וויא דער אפ גרונד אונ דיין גירעכטיקייט איז אזו הויך וויא די שטארקע בערג וקבל אונ נעם צו די גיבעט פון די פאלק וואס בעטין צו דיר בידך אין דיין האנד באהאלט איך מיין געמיט פדיתה דו האסט מיך אויס געלייזט דו גאט ווארהאפטיגער אמת מיט אמת ריכט ער די ארומע אונ זיין שטול ריכט ער אן אויף דורי דורות מלך דר קיניג מיט משפט מאכט ער שטיין די ערד אין לופטין יחשוב ער רעכינט זיינע מעשים גאט דר שטארקר אחרי נאך די רייד אונ די ווארהייט. אמת זאלסטו געבין צו יעקב אונ גינאד צו אברהם כי דען פון דיין ליבשאפט האסטו מיר גערופן מיין ערשטר גיבארענר זון הלבן מאך ווייס אונזערע זינד וואס זיינן רויט וויא רויטע פאדים ואני אונ איך מיין גיבעט איז צו דיר גאט אין איין באוויליגליכע צייט גאט מיט פיל דיין גינאד ענטפער מיר מיט אמת:

קראנו: סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר: ויאמר יי סלחתי כדברך: הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

לב שלמונית מיוסד ע״ס א״ב **אלהינו ואלהי אבותינו**

חיים ארוכים תכתבנו נטוע בלי לעקור. בשבתך על כסא מעשים לסקור. הטוב צפה והרע אל תחקור. כי עמך מקור חיים: חיים ברצונו ורגע באפו נראית. לא לנצח תריב נחלת הנלאית. השמיענו נא סלחתי עון לשאת. ראה נתתי לפניך היום את החיים: חיים גאול משחת תעטרנו חסד אזרח. ואמת ישרש יעקב יציץ ופרח. תרחיק פשעינו כרחוק מערב ממזרח. תודיענו ארח חיים: חיים דברך ידענו אל גבור ויועץ. להדבק בתורתך אותנו בטובה להועץ. הגבר טוב על צפוני להרעץ. לשמור את דרך עץ החיים: חיים היא למחזיקים בה ורפאות ומרוח. תומכיה מאשרים באור זרוע זרוח. וכל הדבק בה יהיה סרוח. כל בשר אשר בו רוח חיים: חיים ושלום תסמכנו ביראה אותך לעבוד. ונגילה ונשמחה בך רשעים באבוד. שלש מאות ועשרה אותנו לזבוד. יראת יי עשר וכבוד וחיים: חיים זבדנו זבד טוב גדול העצה. מחסה לנו עזרה בצרות נמצא. שובו אלי

באור ע״ס

חיים ארוכים רבונו של עולם צו אלאנג לעבין זאלסטו אונז אן שרייבען אין היינטיגען ראש השנה נטוע אונ דאס פלאנצונג פון ישראל ניט אויס רייסען זייא פון דער וועלט בשבתך אז דו וועסט זיך זעצין אויף דער שטול צו זעהען אונזערע מעשים הטוב אונזער גוטס זעה אונ דאס שלעכטיקייט זאלסטו ניט נאך זוכען כי ווארום מיט דיר איז דער קוואל פון לעבין חיים דאס לעבין פון מענשין איז גאטס רצון אונ אפילו ער האט צער איז נאר פון דער רגע וואס בייא גאט איז דער רוגז גיוועזן לא ניט אויף אייביג זאלסטו קריגען מיט דיא ישראל השמיענו מאך אונז הערין סלחתי איך האב פאר געבין דיא עבירות ראה אונ זאג אבשורה אז דו האסט אונז גישיינקט היינט דאס לעבין חיים לעבעדיגער גאט לייז אונז אויס פון דעם גיהנם תעטרנו דו זאלסט אונז אן קרוינען מיט חסד פון זכות פון אברהם אבינו ואמת אונ ווארהייט פון דעם שורש פון יעקב אבינו זאל בליען אונ שפראצין תרחיק דוא זאלסט דער ווייטערין אונזערע עבירות אזו וויא מזרח פון מערב איז ווייט תודיענו אונ זאלסט אונז מודיע זיין דעם וועג פון לעבין חיים לעבעדיגר גאט דיין תורה מיט די מצות האסטו אונז גילערינט אל שטארקער גאט מיר זאלין זיך באהעפטין אין דיין תורה אותנו אין דעם זכות זאלכטו דיך מיעץ זיין אויף אונז צו גוטען הגבר שטארק דעם יצר טוב אויף דעם יצר הרע וואס ער איז באהאלטען אין דעם הארץ פון דעם מענשין צו ברעכין אים לשמור כדי איך זאל קאנען היטען דעם וועג פון דער תורה וואס זיא הייסט עץ החיים חיים די תורה איז איין לעבין צו די וואס האלטען זיא ורפאות אונ ארפואה אונ אפלאסטר תומכיה די וואס זיי האלטען אויס די לומדים וואס זייא לערנען די תורה וועלין זיי זוכה זיין אז משיח וועט אם ירצה השם קומען מיט די צדיקים וועט אים גרויס ליכט שיינען וכל אונ דער וואס עס איז אליין באהעפט אין דער תורה וועט גימערט ווערין זיין ליכטיקייט כל אלע לייבער וואס זייא האבין אין זיך איין רוח חיים חיים לעבין מיט שלום זאלכטו אונז אונטער לעהנען ביראה מיר זאלען קאנען מיט גרויס יראה דיך דינען ונגילה מיר וועלין זיך פרייען אין דיר רשעים אז דו וועסט פר לירען די רשעים אונ זאלסט אונז אפ טיילען דרייא הונדערט מיט צעהען וועלטין יראת וואס זייא הייסען יראת יי עושר וכבוד וחיים חיים גאט האט אונז גישינקט אגוטען חלק גאט ברוך הוא וואס

(השלמה ע״ס)

ער

ואשובה אמר בפיצה. כי מוצאי מצא חיים: חיים חנם חננו אל אלהי הרוחות. עון תמחול חרות על הלחות. ושונאיך ילבשו בשת ביסור תוכחות. לא ישובון ולא ישיגו ארחות חיים: חיים טובים גמול לעבדיך נפשם לגאול. מראות שחת כנם נשאל נשאול. לא כן הרשעים שפרקו עול. ישיא מות עלימו ירדו שאול חיים: חיים יודוך כמונו ולא קרוצי קרץ. אב לבנים יודיע שבחך במרץ. ואנחנו נברך יה שבחך להערץ. לראות בטוב יי בארץ חיים: חיים כלכם היום תשמיע טרף חקם. מחטאתם טהרם ואל תשיבם ריקם. ממתים ידך יי מלא ספקם. ממתים מחלד חלקם בחיים: חיים למעלה למשכיל למען סור מחרך. אך אלהים יפדה נפשי מפרך. ויחי עוד לנצח לימים ארך. כי נר מצוה ותורה אור ודרך חיים: חיים מספר ימחו גבל ומואב הגבוהים. לבול עץ סוגדים וקודים ומאליהים. כל יתן רשע המדכה ידון בשלוהים. כי חרף מערכות אלהים חיים: חיים נשבעת בו לבנך יחידך. שער אויביו להנחילו תתה בידך. אנפת ותשוב על כן אודך. כי

באור ע"מ

ער הייסט גדול העצה מחסה הקדוש ברוך הוא וואס ער איז אונזער באשיצער אין איין צרת ווערט ער גיפונען פאר איין הילף שובו אלי גאט ברוך הוא האט גיעפינט זיין היליג מויל אונ האט גיזאגט קערט אייך אום צו מיר ואשובה וועל איך מיך אום קערין צו אייך אונ גוטס טאן אייך כי ווארום די וואס געפינען מיך געפינט ער לעבין חיים דו האסט מיר געשיינקט לעבין אום זיסט נאט פון אלע אטום עון די עבירות פון דעם עגל וואס יודען האבין גימאכט אין דער מדבר עס איז אויס געקריצט אויף דיא לוחות מען זאל ניט טאן אונ דיא יודען האבען עובר גיוועז זאלסטו מוחל זיין אונז ושונאיך אונ דיינע שונאים וועלין זיך אן קליידען מיט בושה אז זייא וועלין זעהען אז די שטראף ווערט אפ גיטאן לא די שונאים זאלין ניט אום קערין זיך אונ ניט גרייכען די וועגין פון לעבין חיים זאלסט געבין גוט לעבין צו דיינע קנעכט אויס לייזען זייא פון צו זעהן דאס גיהנם כנם אזו וויא דוד המלך עליו השלום האט גיבעטין חיים שאל ממך נתתה לו לא אבער ניט די רשעים וואס זיי האבין אראפ גיווארפען פון זיך דעם עול ישיא זאלכט אן לאדין זייא מיט טויט זאלען לעבעדיגערהייט אין גיהנם ארין חיים לעבעדיגערהייט קאן מען דיך לויבען ולא אבער ניט אז מען איז שוין פר שניטען פון דער וועלט אב אפאטער צו זיינע קינדער זאל לערנען אונ מודיע זיין וויא אזו צו לויבען דיך ואנחנו אונ מיר וועלין לויבין גאט שבחך דיינע שבחים צו מערין לראות מיר זאלן זוכה זיין צו זעהן אין גאטס גוטס אין לעבעדיגען לאנד חיים אזו וויא מיר לעבין אלע תשמיע זאלכטו אונז לאזען הערין טרף אונזערע פרנסה גאנץ גענוג באשערין מחטאתם פון זייערע חטאים זאלסטו זייא רייניגען ואל אונ ניט ליידיג אום קערין ממתים די יודען וואס זייא זיינען זיך מוכר נפש פאר הקדוש ב"ה זייא זייא ממלא זייער באדערפעניש ממתים דיא וואס זייא שטארבין פאר עלטער זאל זיין זייער חלק בחיים חיים ביי צדיקים איז דס לעבין אמעלה כדי ער זאל אפ גיקערט ווערין פון דעם גיהנם אך בייערט גאט ב"ה זאל אויס לייזען מיין לייב פון שווערע ארבעט ויחי עוד איך זאל נאך קאנען לאנג לעבין כי דען די חכמים האבין גיגלייכט די מצות צו אליכט ותורה אונ דיא תורה צו אגרויס ליכטיקייט אונ אוועג פון לעבין חיים עמון ומואב זאל אויס גימעקט ווערין ווארום זייא האלטען זיך הויך כל לאז ניט קיין חן האבין דער רשע וואס ער שטויסט ער זאל גימשפט ווערין אפילו אויף אשוגג מיט מידיקייט כי ווארום ער האט מחרף גיוועז דאס אן ריכטונג פון גאט חיים דו האסט גישווארען ביי דיין לעבין צוא דיין איינציגען זון יצחק אבינו שער ער זאל ירשנען שער אויביו דאס הייסט ארץ ישראל געטין מיר דיי דו זאלסט אונז געבין דאס לאנד אנפת האטשע דו האסט גיצארינט אויף

(השלמה ע"מ)

טוֹב חַסְדְּךָ מֵחַיִּים: חַיִּים שֹׂבַע שְׂמָחוֹת אֶת פָּנֶיךָ נוֹרָאוֹת. חַדֵּשׁ יָמֵינוּ חֵן חֵן תְּשׁוּאוֹת. יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ יְיָ אֱלֹהִים צְבָאוֹת. כִּי מִמֶּנּוּ תּוֹצְאוֹת חַיִּים: חַיִּים עַל הָאֲדָמָה יְבַשֵּׂר עַמְּךָ מִמְּעוֹנוֹת. וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצוּלוֹת יָם חֵטְא וַעֲוֹנוֹת. לֵב טָהוֹר בְּרָא לָנוּ וְהַמְצִיאֵנוּ חֲנִינוֹת. אֹרֶךְ יָמִים וּשְׁנוֹת חַיִּים: חַיִּים פִּי צַדִּיק וּפִי רְשָׁעִים מְחִתָּה. בְּקַבְּצָךְ מִלְחָמוֹת וְשָׁלוֹם וּפַלָּצוּת וּבְעָתָה. שֹׂבַע וְרָזוֹן וְחֵיל הַחַיִּים וְהַמָּוְתָה. הַבְּרָכָה וְהַקְּלָלָה וּבָחַרְתָּ בַּחַיִּים: חַיִּים צְדָקָה וְכָבוֹד תַּגְדִּיל יָפָה כְּתִרְצָה. הַזּוֹרַעַת חֶסֶד וְקוֹצֶרֶת בְּלִי שְׁמִצָה. תְּכוֹנֵן צַדִּיק יְיָ וְגוֹדֵר פִּרְצָה. רוֹדֵף צְדָקָה וָחֶסֶד יִמְצָא חַיִּים: חַיִּים קַיָּמִים תַּנְחִילֵנוּ וְחָכְמָה וְדַעַת בְּמוֹעֵצוֹת. שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה תַּשְׁמִיעַ מֵעִיר הוּצוֹת. וְהַעֲבֵר מֵעָלַי עָוֹן וְהַלְבֵּשׁ מַחֲלָצוֹת. אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְיָ בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים: חַיִּים רְאֵה עַם סְגֻלָּתְךָ כְּקֶדֶם לְמֵיטִיב. לֹא תַחְפּוֹץ בְּמוֹת הַמֵּת עַד דִּיתוּב. נִשְׁבָּר וְנִדְכֶּה לְפָנֶיךָ חָשׁוּב הַטּוֹב. קָדוֹשׁ יֵאָמֶר לוֹ כָּל הַכָּתוּב לַחַיִּים: חַיִּים שָׁאַל מִמְּךָ נָתַתָּה לוֹ חַיִּים מִיּוֹמַיִם. גָּדוֹל כְּבוֹדוֹ בִּישׁוּעָתֶךָ כִּיפַת פַּעֲמַיִם. הַשְׁקִיפָה מִמְּעוֹן קָדְשְׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם. בַּיּוֹם הַהוּא יֵצְאוּ מַיִם חַיִּים: חַיִּים תַּאֲוָה בָּאָה סוֹלֵחַ אֶל חַטֹּאתֵיכֶם. תַּשְׁמִיעַ וְאֶת

באור ע״ם

אונז מיר זיינען אין גָלות זיינען מיר בְּטוּחַ אַז דוּ וועסט ווידער אוּם קערין אוּנז על כן דריבער לויבען מיר דיך חיים לעבין פון זאטע שמחות וואס זייא קומען פון דיר מיט פּאַרכטיקייט חדש בנייא אוּנזערע טעג מיר זאָלין זוכה זיין צוּ זעהן דאס פיינעם בנין פון דם בית המקדש אז אלע זאלען זאגען חן חן אַברוּמוּנג פון פיל מענשין ישוב ער זאל אוּם קערין זיין צארען פון אוּנז אוּנ זאל אוּנז מרחם זיין יי׳ צבאות כי ווארוּם פון גאט ב״ה איז דאס אוֹיס ציהוּנג פון לעבין חיים פון הימעל זאל מען מבשר זיין דיין פאלק אוֹיף דער ערד היים ותשליך אוּנ זאלסט אריין ווארפען אין טיפענעש פון דעם ים די עבירות לב אריין הארץ באשאף אוּנז זייא אוּנז ממציא גיבעט פון לאנגע טעג מיט יארען פון לעבין חיים פי צדיק די רייד פון א צדיק איז לעבין ופי רשעים אוּנ רייד פון איין רשע איז אבראך דעם ווער עס הערט זייא בקבצך אז דוּ זאמילסט איין טובות אוּנ רעות מלחמות אוּנ שלום שובע זעט אוּנ הוּנגער אוּנ ציטערנעש החיים לעבין אוּנ טויט הברכה ברכות אוּנ קללות ובחרת בחיים זאלסטוּ אוֹיס קלייבען טובות אוּנ היים חיים לעבין אוּנ צדקה מיט כבוד תגדיל זאלסטוּ גרייסען צוּ די ישראל וואס זייא ווערין אן גערופען יפה. וואס זייען צדקה מיט חסד צוּ עניים פאר בארגען כדי זייא זאלין ניט מבוייש ווערין תכונן דוּ זאלסט אוֹיף ריכטען דעם צדיק אוּנ פאר צאמען די בראך דאס הייסט די חסרונות פון צדקה רודף דער וואס יאגט נאך צדקה מיט חסד ימצא זאל געפינען לעבין חיים לעבין וואס זיי האבין אקיום זאלסטוּ אוּנז מאכען ירשנן אין דער תורה וואס זיא איז גיגעבין געווארין מיט חכמה אוּנ דעת אוּנ עצה ששון פרייד מיט שמחה זאלסטוּ מאכען הערין פון ירושלים זיא ווערט אן גערופען הוּצות והעבר אוּנ זייא מעביר פון מיר די עונות אוּנ קלייד אוּנז אן זכיות אתהלך וועל איך גיין פאר גאט אין דעם לאנד פון היים חיים לעבעדיגער גאט ראה זעה דיין ליב פאלק אזו וויא פריער אוּם צוּ קערין זייא לא דוּ באגערסט ניט א מענש זאל שטארבען אוּנ ווארטסט אים ער זאל תשובה טאן נשבר דער וואס צוּ בראכט ונדכה אוּנ צוּ שטויסט דם הארץ איז ער ביי דיר חשוב פאר אגוטין קדוש גאט ב״ה וואס ער הייסט קדוש זאגט ער זאל פאר שרייבען ווערין לחיים חיים אז משיח בן דוד וועט דער זעהען אז משיח בן יוסף וועט גהרג ווערין וועט ער בעטין גאט ברוך הוּא שיינק מיר דאס לעבין וועט ער אים שיינקען אוּנ וועט בלייבין אוֹיף אייביג לעבין גדול זיין כבוד וועט גיגרייסט ווערן מיט דיין הילף כיפת אזו וויא עס איז גרוֹיס גיוועזן דער כבוד פון ישראל אז זייא פלעגין עולה רגל זיין השקיפה לוּג פון דיין היילינגען וואוּנוּנג פון הימעל ביום אין דעם טאג וועלין ארוֹיס גיין לעבעדיגע וואסר חיים לעבין

(השלמה ע״ם)

רוחי אתן בקרבכם . לאמר מצאתי כופר רציתי אתכם . ואתם הדבקים ביי אלהיכם חיים: חיים ממך האל סמכה יונתך המשובה. להדבק בך כדת וכהלכה. תביאנה להר ציון ותשיב המלוכה. כי שם צוה יי את הברכה חיים: חיים ממנו נוחיל ולישועתו קוינו . עתה ירחיב יי לנו ופרינו . יחיינו מיומים ביום השלישי יקימנו. אנחנו אלה פה היום כלנו חיים :

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול: אל הורית לנו לומר ש"ש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כהודעת לענו מקדם . כמו שכתוב . וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי :
ויעבור יי על פניו ויקרא :

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה : וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו : כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך :

אל תבא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי : ואתה אדונינו המלך עיני כל ישראל עליך: יי מלך יי מלך יי ימלוך לעולם ועד : אתה הוא מלכנו מקדם פועל ישועות בקרב הארץ: אתה הוא מלכנו אלהים צוה ישועות יעקב : והיה יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד :

ברחם אב על בנים כן תרחם יי עלינו : ליי הישועה על עמך ברכתך סלה : יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה : יי צבאות אשרי אדם בוטח בך : יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו : סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר. ויאמר יי סלחתי כדברך: הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

לג שלכונית מיוסד ע"פ א"ב **אלהינו ואלהי אבותינו**

*) **מלך אחד יהיה אל העמים מרים נסי. השם פקודתי שלום ולצדקה נוגשי. אליו אתודע ואומר איה אלוה עושי . אומר אני מעשי למלך : מלך במשפט**

*) מלך כל העמים יכירו כי ה' מלך העולם הוא אלהים באור ע"ם

לעבין פון געלוסטיגקייט דאס הייסט אז מען טוט גאטס רצון איז דאס מכבר אייערע עבירות תשמיע דו וועסט מאכען הערין ואת אונ מיין רצון וועל איך געבין אין אייך מצאתי איך האב געפונען איין אוים לייזונג איך האב אייך מוחל געווען ואתם אונ איר האט זיך באהעפט אין אייער לעבעדיגען גאט חיים דאס לעבין פון דיר גאט ברוך הוא האפין די ישראל וואס זיי זיינען גיגליכען צו איין טויב וואס זיי ציהען זיך נאך דיר באהעפטין זיך אונ זיינען זיך סומך אויף דיר תביאנה דו זאלסט איר ברייגען צו דעם בארג ציון ותשיב המלוכה אונ אום קערין די מלוכה כי ווארום דארטין האט גאט ברוך הוא גיבאטען די ברכה פון לעבין חיים לעבין ווילין מיר פון גאט ארבין ולישועתך אונ צו דיין הילף ווילין מיר האפען עתה איצונד וועט אונז גאט ב"ה דער ברייטערין אונ מיר ווילין זיך מערין יחיינו גאט ב"ה האט אונז גילאזט לעבין צוויי גלותין פון גלות מצרים אונ גלות בבל אונ פון דריטען גלות היינטיגען וועט ער אונז גיך אויס לייזען אונ וועט אונז באשטאנדען אויף אייביג אנחנו מיר אלע זיינען ברוך השם היינט ביי לעבין. איבער איאר זאלען מיר אויך אלע דער לעבין: אל מלך

מלך אחד איין גאט איבער אלע געטער וועט זיין צוא אלע פעלקער אונ דער הייבער מיין פאניר השם דער וואס טוט מיין גידעכעניש פריד ולצדקה אונ צו גירעכטיקייט מיין

יעמיד עמו ישראל. על כן קדמתי לברוח את פני האל. אני ונערי אצום כן היות
תחנונים שואל. ובכן אבא אל המלך: מלך גדול על כל אלהים שמים וארץ קונה.
סביב ליראיו מלאך יי חונה. מלאכי רחמים הלו נא פני שוכני סנה. הסריסים
המשרתים את פני המלך: מלך דבר אל תפל מכל אשר דברת לחזק. את בדק
הבית וכרמך לסקל ולעזק. אמץ סנגור והס קטגור ולא ינזק. כי אין הצר שוה
בנזק המלך: מלך הטוב בעיניך ראה עונות לשאת. במסטין תגער להביא עליו
השבר והשאת. ויצא חפור מרוב פחד ושאת. כי כלתה אליו הרעה מאת המלך:
מלך זוהר חמה תחפיר ויבשו עובדי נבו. וימאסון איש אלילי כספו ואיש אלילי
זהבו. כי עין בעין יראו בשובו. והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך: המלך ודתו
מגיע כחוק יום להרשם. לדין עמים צדיק וחוטא ואשם. ועתה יקראו סופרי
המלך העוצר והגושם. כתבו על היהודים כטוב בעיניכם בשם המלך: המלך
חכם מזרה רשע וגם בער. וישב עליהם אופן ובהם יגער. גרש לץ ויצא מדון
ופיהו לא יפער. כי אין לבא אל שער המלך: המלך טוב יצא דבר מלכות מלפניו
מיסד. רגלי בני אשמור ולא אשים אותם בסד. ביום המוכן לדין מי יצלח ומי
יפסד. כי כן יסד המלך: מלך יושב על כסא דין קטן וגדול משלב. ורואה מי שב
בכל לב ומי שב בכלב. נקום נקמת הנעלב מן העולב. ביום השביעי כטוב לב
המלך: המלך כל הארץ האל העונה. אותי ביום צרתי ויהי עמדי בכל מחנה.
ועד סלה יסובבני פלט רני. אם מצאתי חן בעיני המלך: המלך לעשות יקר יותר

באור ע״מ

באצווינגעניש אליו צו אים באקען איך אונ איך זאג וואו איז גאט מיין באשעפער אומר איך
זאג מיין ווערק איז צו דעם קיניג מלך דער גאט וועט אין משפט שטעלין זיין פאלק ישראל
על כן דרום האב איך גיפעדערט צו פליהען פאר גאט אני איך אונ מיינע יונגען פאסטען
גיבעט צו הייסען ובכן אונ אזו וועל איך קומען פאר דעם קיניג מלך גרויסר גאט דער באשעפר
פון הימל אונ ערד ארום זיינע פרכטר רועט אמלאך פון גאט. איר דרבארמיגי מלאכים בעט פר
דעם וואס רועט אין דארען איר דינערס פון קיניג מלך גאט זאלסט ניט מאכין פאלן קיין ווארט
פון אלץ וואס דו האסט גירעט לחזק צו שטארקין די שפאלטין פון בית המקדש וכרמך אונ דיין
וויין גארטין אויס צו ראמן אמץ שטארק דעם פיר שפרעכר והס אונ מאך שווייגין דעם הינדערר
אונ ער זאל ניט מזיק זיין כי דען דער יצה״ר דער באליידיגער דאכט ניט אין שאדין פון קיניג
מלך גוטער גאט מיט דיינע אויגין זעה די זינד צו פר טראגין במסטין אן דעם יצה״ר זאלסטו אן
שרייען אונ אויף אים צו ברייגען די בראך אונ די וויסטיקייט ויצא אונ ער זאל ארויס גיין פר
שעמט פון וועגין פיל אנגסט אונ גישווילכטס כי דען עס האט פאר לענט אויף אים דאס בייז
פון מלך המלך גוטר גאט עס זאל אויס גיין די רייד דאס קיניגרייך גגרונד פעסטגט ער זאל זאגין
רגלי דיא פיס פון מיינע קינדער וועל איך היטין אונ איך וועל זייא ניט מזאן אין קלאץ ביום אין
טאג וואס איז אן גיברייט צו ריכטען מי ווער עס זאל באגליקין אונ ווער זאל פאר לירען כי כן
דען אזו האט דר קיניג באפוילען המלך דער גאט וואס זיצט אויף דעם שטול פון דין קטן קליין
אונ גרויס פאר גלייכט ער ורואה אונ ער זעהט ווער עס קערט ווידר מיט דעם גאנצן הארץ אונ
ווער דא קערט ווידער פאלש ביום אין דעם זיבענטין חודש תשרי אז עס וואול גיפעלט דאס
הארץ פון קיניג המלך גאט איבער אלע לענדער דער גאט וואס ענטפערט אין טאג פון מיין לייד
ויהי אונ ער איז מיט מיר אין אלע שארען ועד אונ אייביג וועט ער מיך ארום רינגלן אנטרינונג
צו לויב אם מצאתי אויב איך האב גיפונן חן אין די אויגן פון קיניג המלך גאט אייביגע ווערדיקייט
זאלסטו (השלמה ע״מ)

לעבדיך הואל. תיקר נא נפשם בעיניך למלכים למואל. לראות בבא כל ישראל. כל איש ואשה אשר יבא אל המלך: המלך משרתיו יבקשו פניו בתענית וטות. המותרים כל הנוגע בהם כנוגע בבת. והנה עשו מענם אמור לו כן נעות. מדוע אפה עובר את מצות המלך: המלך נורא עד מתי אספת במשמר. בני זרח ופרץ תאומי תמר. מלכותם השב ועמלק תעקר כנאמר. על אשר לא עשתה את מאמר המלך: המלך שריו ועבדיו יקיפוהו בארמוני. ירעו בשן וגלעד לבדד שוכני. רעה עמך בשבטך לרויה תוציאני. אתה אדני המלך: המלך עיני כל ישראל עליך לקבץ המוני. עוד לישב בשערי ירושלים זקנותי וזקני. ואז יעבדוך יחד כהני וסגני. והיה יי למלך: המלך פאר בית יי עיני ישברון. וכל העם יחד לשמך יאדירון. אז ימלא שחוק פינו והכל ישוררון. ויהי בישרון מלך: המלך צרי ינילו עד מתי האל. גדלו והצליחו והחריבו אריאל. והנה המה אומרים ידינו לאל. ואני לא נקראתי לבא אל המלך: המלך קם בחמתו לכלות כמדבר. אוכלי בשר השקץ והעכבר. יריע אף יצריח על אויביו יתגבר. כי כן דבר המלך: המלך רב הסר ממנו לב האבן. כשלג וכצמר חטאינו הלבן. ודבקנו בך כמו אודם ללובן. משפטיך למלך תן וצדקתך לבן מלך: המלך שופט באמת דלים אתה תחזה. כי שברנו גאון רוחנו כהיום הזה. לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה. המלאכה להביא אל גנזי המלך: מלך תן צדקתך לישראל כי נער. להדבק בו איש ולויות כמער. לא תבזה ותפנה אל תפלת הערער. וכל עבדי המלך אשר

באור ע״ס

זאלסטו וועלין צו דיינע קנעכט תיקר זייער לייב זאל ביי דיר טייער זיין לראות צו גיזעהן ווערין ווען כל ישראל וועלין קומען איטליכר מאן אונ פרויא דער וואס וועט קומן אין ביהמ״ק צום קיניג המלך דער גאט זיינע דינער בעטין פאר אים מיט תענית אונ פאסטין המלך דער גאט זיינע הערין אונ זיינע קנעכט רינגלען אים אין פאלאץ ירעו זיי וועלין ווידען אין בשן אונ אין גלעד אליין וועלין זיי רוען רעה וייד דיין פאלק מיט דיין רוט. צו זעטיקייט זאלסטו אויס ציהען מיר אתה דו מיין הער קיניג המלך גאט די אויגען פון כל ישראל זיינען אויף דיר לקבץ איין צו זאמלען מיין פאלק עוד נאך צו זעצין אין דיא טויערין פון ירושלים דיא אלטע פרויען אונ מאנען ואז אונ דענסט מאל וועלין זיי מיט אנאנדר דינגען דיא כהנים אונ דיא פשוטע כהנים והיה אונ גאט וועט זיין אקיניג המלך גאט צו די שיינהייט פון בית המקדש טוען מיינע אויגין האפין וכל אונ גאר דאס פאלק וועלין מיט אנאנדער צו דיין נאמען שטארקין אז דענסט מאל וועט אונזר מויל פול וועריין מיט פרייד והכל אונ אלע וועלין זינגען עס איז אונטר פרומע איין גאט המלך דער גאט שטייט אויף מיט זיין צארין צו פר דארבין אזו וויא עס שטייט יריע ער וועט שאלין ער וועט אויס שרייען. אויף זיינע פיינד וועט ער זיך שטארקין כי כן דען אזו איז די רייד פון קיניג המלך גרויסער גאט טוא אפ פון אונז דאס שטייניגע הארץ כשלג אזוא וויא שנייא אונ ווייסע וואל וואש אונזרע זינד ודבקנו אונ באהעפט אונז אן דיר גלייך ווי גיפארבט איז רויט אויף ווייס משפטיך דיינע גירעכט גיב צום קיניג אונ דיין גירעכטיקייט צום זון פון קיניג המלך דו גאט ריכטער דיא ארימע מיט ווארהייט אתה זאלסטו זעהן דאס מיר האבין צו בראכין אונזער הארץ אונ אצושטויסין הארץ פר שעמסטו ניט דו גאט המלאכה די ווערק צו בריינגען אין אוצר פון קיניג מלך גאט גיב דיין גירעכטיקייט צו פרומע כי דען ער איז יונג להדבק צו באהעפטין אן אים אזו וויא אמאן אן זיין ווייב לא דוא זאלסט ניט פאר שעמען אונ זאלסט זיך קערין צו די גיבעט פון שרייער וכל אונ אלע קנעכט פון קיניג די וואס זיינען אין

בשער המלך: המלך להתחנן לו בבאתי אותי להתוות. לחיים טובים מדשן ביתו להרוות. כל הגוים לשם יי להקוות. ועלו מדי שנה בשנה להשתחוות למלך:

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עשה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול: אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כהודעת לענו מקדם. כמו שכתוב. וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי:

ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

אל תבא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי: הן בקדושיו לא יאמין ושמים לא זכו בעיניו: אף כי אנוש רמה ובן אדם תולעה: הננו לפניך באשמתינו כי אין לעמוד לפניך על זאת: מי יאמר זכיתי לבי טהרתי מחטאתי:

כרחם אב על בנים כן תרחם יי עלינו: ליי הישועה על עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר. ויאמר יי סלחתי כדברך: הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

לד שניה מיוסד ע"פ א"ב וכס"ף התוס כס המתכל יצחק הכהן החבר חזק ואמיץ

אדון בפקדך אנוש לבקרים. במצוי הדין אל תמתח: גוף ונשמה אם תריבם. דוחו ולא יוכלו קום: היוכל גבר לזכות במשפט. ואם יש בידו מעש להצטדק: זרוי יחומו מלחה סרוחה. חבוי ארבו בקרבו מעת הולדו: טמון כחכו כרשת לרגליו. יסיתהו בכל יום לשחת להפילו: כח וגבורה בגוף אין. לפניו

באור ע"ס

טויער פון דעם קיניג המלך צו גאט בין איך גיקומען בעטין מיך אן צו שרייבין לחיים צו גוטין לעבין פון פעטקייט דיינעם הויז צו זעטין כל אלע פעלקר צו גאטס נאמען צו האפין ועלו אונ זייא וועלין אויף גיין פון יאר צו יאר צו בוקען זיך צו דעם קיניג:

אדון בפקדך גאט ב"ה דער הער אז דוא גידיינקסט דעם מענשין אלע מארגין במצוי אין דער טיפעניש פון דעם דין אל זאלסטו ניט אויס ציהען דעם שנור פון דער מאס ניט צוא מעסטין מדה כנגד מדה גוף אז דער מענש שטארבט קריגט זיך דער גוף מיט דער נשמה. די נשמה זאגט צום גוף דו האסט גיזינדיגט ווארום איידער איך בין ארײן אין גוף בין איך ארום גיפלויגען ווי איין פרייא פייגעלע אונ דער גוף זאגט צו דר נשמה דו האסט געזינדיגט זעה אז דו ביכט ארויס פון מיר רוא איך מיך אפ אונ טוא שוין ניט קיין עבירות. וואס טוט הקדוש ב"ה ברייננט ער די נשמה אין גוף ארײן אונ משפט ביידין אין גיהנם. דא בעטין מיר רבונו של עולם אז דו וועסט אונז אזו משפטין דוחו וועלין מיר פאר שטויסין ווערין אונ מיר וועלין ניט קענען אויף שטיין היוכל קאן דען איין מענש זוכה זיין ביי דיר מיט משפט ואם אפילו דר וואס האט מעשים טובים קאן ער דען גירעכט מאכין זיך קענין דיר זרוי יחומו ווארום ער איז באשאפין גיווארען פון לחה סרוחה חבוי דער יצר הרע איז באהאלטין אין דעם מענשין פון גיבארין אן טמון ער איז באהאלטין אין זיין בהעלטינעש וויא איין נעץ וואס מען האפט ווילדע חיות אונ פיש יסיתהו דער יצר הרע רעט אים אן אלע טאג כדי ער זאל דעם מענשין אין גיהנם ארײן ווארפין כח וגבורה קיין כח אונ קיין גבורה איז אין גוף ניט דא לפניו לעמוד צוא שטעלין

(השלמה ע"ס)

לעמד ולהתיצב: מיום עמדו על דעתו. נפשו ישים בכפו להביא לחמו: שבע כל ימיו כעס ומכאובות. עד שובו לעפרו לא ישקוט: פנה אדון בעצבון רוח. צפת בשברון לב: קרוב אתה לרחוקים. רוצה בתשובת רשעים: שדי המצא לדורשיך. תאמר הנני למבקשיך: יבשרו סלחתי קוראי בשמך. צדק במשפט עם מיחדיך: חסום מנול מלהרשיע. קצוף במסטין מלהסטין: הקם לנו מליץ ישר. כופר מצאתי תשמיע לשובבים: השלכנו עליך יהבנו. נא אתה תכלכלנו: העתר לנו בתפלתנו. חפצנו ובקשתנו מלא ברחמים: בך תלינו בטחוננו. רחמיך מהרת יקדמונו: חזק ואמיץ שמך לא שכחנו. אנא לנצח אל תשכחנו:

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול: אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כהודעת לענו מקדם. כמו שכתוב. וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי:

ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

אל תבא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי: כי אכלו את יעקב ואת נוהו השמו: אהלי אדום וישמעאלים מואב והגרים: כי שבעה ברעות נפשנו וחיינו לשאול הגיעו: ואתה מלכנו מקדם פועל ישועות בקרב הארץ: והוצא כאור צדקנו ומשפטנו כצהרים: כרחם אב על בנים כן תרחם יי עלינו: ליי הישועה על עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם

באור ע"ם

שטעלין זיך פאר אים מיום זינט דער מענש איז צום שכל גיקומען נפשו ישים בכפו שטעלט ער זיך איין אין סכנות נפשות ער זאל זיין ברויט קריגען שבע כל ימיו וויל ער לעבט איז ער נאר זאט מיט כעס אונ מיט ווייטאג עד שובו לעפרו ביז ער קערט זיך צו זיין ערד רוהט ער ניט פנה אדון רבונו של עולם קער דיך צום טרויעריגען אטום צפה לוג אויפין צו בראכינעם הארץ קרוב אתה דו בי‍סט נאהענט צוא דיא וואס זייא זיינען ווייט גיוועזען פון דיר אונ היינט האבין זייא תשובה גיטאן רוצה בתשובת רשעים דוא באגערכט אין דער תשובה אפילו פון רשעים שדי אלמאכטיגער גאט ווער גיפונען צו די וואס זייא פארשטין דיך תאמר דו זאלסט זאגין הנני צו דיא וואס פארשטין דיך יבשרו צו דיא וואס זייא רופען אן דיין היילינגען נאמען זאל מען זאגין זייא אבשורה סלחתי צדק מאך גירעכט אין דעם משפט דאס פאלק וואס זייא זיינען דיך מיחד חסום מנול פאר שליס דעם יצר הרע ער זאל ניט שלעכטץ טאן קצוף במסטין מלהסטין שרייא אן אין דעם שטן ער זאל ניט מאסערין הקם לנו שטעל אויף אונז איין מליץ יושר כופר מצאתי דו זאלסט מאכין הערין צו די ווילדע מענשין אז איך האב גיפונען איין אויס לייזונג צו די עבירות דאס איז תשובה השלכנו עליך מיר האבין גיווארפען אויף דיר אונזער משא נא מיר בעטין דו זאלסט אונז מפרנס זיין העתר לנו ענטפער אונז מיט אונזערע תפלות חפצנו ובקשתנו אונזער גילוסט אונ אונזער בקשה זאלסטו דער פילען מיט רחמים בך תלינו אונזער בטחון האבין מיר אויף גיהאנגען אויף דיר רחמיך זאל אונז פעדערין גיך דיינע רחמים חזק שטארקר נאט דיין היילינגען נאמען האבין מיר ניט פאר געסין אנא בעטין מיר דיך אז דו זאלסט אויף אייביג ניט פאר געסין אונז:

(השלמה ע"ם)

אדון

נאמר: ויאמר יי סלחתי כדברך: הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

לה שניה מיוסד ע״פ א״ת ב״ש ובסוף החרוז שם המחבר אליה בר שמעיה חזק

אדון בשפטך אנוש רמה. תזכור ברוגז חנות רחם: בערכך דין אשמים לוכח. שוגה ופתי זכה והצדק: גמול חסד וטובה לחיבים. ריב אל תמתח למצוי: דלי מעש וריקי כשרון. קוראים אליך למו המצא: הננו לפניך באשמה רבה. צפצוף מען בושנו לפוצה: ואם מאלוה אנוש היצדק. פני עשהו גבר היטהר: זדון בחבו און בקרבו. עון מלא ופשע רב: חשבון ודין למלך מלכי המלכים. סופו לתן בבוא חליפתו: טבעהותם בכפו נחרת. נגד פניו רשעו יענה: יורה כפים מעץ ויגיד. מקיר אבן תזעק ותקרא: כובש פניו נדון ונכלם. לאין נחשב בעמדו לפניך: אנא למעשה ידיך הרצה. בשברון ראה שמור מדחי: עבדיך ימצאו היום חנינה. זכם קרבתך חפוץ כבראשונה: וכשלג וכצמר הלבן חטאי שושנה. מלטם מכל רעות בזאת השנה:

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עשה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול: אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כהודעת לענו מקדם. כמו שכתוב. וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי:

ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה

באור ע״ם

אדון בשפטך לעבעדיגער גאט אז דו טוסט משפטין דעם מענשין וואס ער איז נאר ווערים תזכור דו זאלסט גידיינקען אין דעם רוגז מרחם זיין אויף אונז בערכך אז דו וועסט אן ריכטען דין פון די שולדיגע שוגה איין שוגג אדער איין מזיד מזכה זיין אונ גירעכטין זייא גמול זיי גומל חסד אונ טובות אפילו צו דיא שולדיגע ריב דעם דין זאלסטו ניט אויס ציהען צום טיפעניש דלי די יודען נעביך וואס זייא זיינן ארעם אונ ליידיג פון כשרה מעשים קוראים די וואס שרייען צו דיר זאלסטו גיפונען ווערין צו זייא הננו מיר זיינען פאר דיר מיט גרויס שולדיקייט צפצוף מיר שעמען זיך דיא מויל צו עפענן מיט רייד צו ענטפערין ואם קאן דען איין מענש גירעכט בלייבען פר גאט פני קאן דען איין מענש ריין בלייבין קעגין זיין באשעפר זדון אין זיין באהעלטיניש פון דעם הארץ איז אום רעכט עון דער מענש איז פול מיט עבירות אונ פיל זינד חשבון צום סוף וועט ער מוזען געבין חשבון אונ דין פאר מלך מלכי המלכים הקב״ה אז ער וועט אוועק גיין פון דער וועלט טבע זיינע עבירות זיינען גיחתמת אונ אויס גיקריצט אויף זיינע הענד וויא אכתב אז דער מענש זאל ניט קאנען לייקענן נגד אנטקעגין זיין פנים זאגט זיין רשעות עדות יורה דר שפאן פון דעם האלץ טוט וייזין אונ זאגין מקיר דר שטיין פון דער וואנט שרייט אונ רופט אויס אז דער מענש האט גיטאן די עבירות כובש דר מענש באהאלט דאס פנים פאר גרוים בושה אונ ווערט גימשפט לאין גאר פאר נישט איז דר מענש חשוב אז ער שטעלט זיך פאר דיר אנא רבש״ע איך בעט דיך צו דיא ווערק פון דיינע הענד זאלסטו מרוצה ווערין בשברון דו זאלסט זעהען דיא צובראכענע הערצער אונ היט זייא אפ פון דעם גיהנם עבדיך דיינע קנעכט זאלין היינט געפינען איין חנינה זכם זאיי זייא מזכה אונ מקרב אזו וויא פון לאנג איז גיוועזן וכשלג אזוא וויא אשנייא אונ ווייסע וואל זאלסטו נייס מאכען דיא עבירות פון ישראל וואס הייסען שושנה מלטם מאך זיי אנטרינען פון אלע שלעכטיקייט אין דעם יאר:

ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

יי בקר תשמע קולנו בקר נערך לך ונצפה: קרבה אל נפשנו גאלה למען שמך פדנו: הראנו יי חסדך וישעך תתן לנו:

כרחם אב על בנים כן תרחם יי עלינו: ליי הישועה על עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר. ויאמר יי סלחתי כדברך: הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

לו שלישיה מיוסד ע״פ א״ב וכסוף חתום בס המחבר שלמה נחמן הקטן

אלהינו ואלהי אבותינו

אזעק אל אלהים קולי. בקר אערך לך בעד קהלי. יי צורי וגואלי: נשנו בתחנון ובתפלה. דלתיך שקדנו רב עלילה. הסר מעלינו נגע ומחלה: המצא לנו סליחות. והעבר רעה מנפשות האנוחות. אל אלהי הרוחות: זעקתי לך בעני ותלאה. חיתי פדה נא משחת ושאולה. קרבה אל נפשי גאלה: טוב מבטן גוחי. יוצרי וסברי ומבטחי. בידך אפקיד רוחי: כבוש כעסך מידידיך. לראות שחת אל תתן חסידיך. עננו יי כי טוב חסדך: מכה בלי תרופה. נצח לחורפיך תשלח בהקצפה. ובעמך לא למגפה: סגפנו ביום זה. ענותנו לא תשקץ ולא תבזה. סלח נא לעון העם הזה: פשענו ומעלנו. צור לך חבול חבלנו. לכן כמעט כלינו. באפך ובחמתך נבהלנו: קדוש ריב אל תמתח. ראה כי כפי לך אשטח. יום אירא אני אליך אבטח: שפך שיח עמך. תחון ותען שלמיך. אל תנאץ למען שמך: שעה

באור ע״ם

אזעק אל אלהים איך טוא שרייען מיט מיין קול צו גאט בקר אין דר פריא ריכט איך מיך אויף וועגין מיין איין זאמלונג יי צורי גאט איז מיין באשעפער אונ מיין אויס לייזער נשנו מיר גינעהנען מיט גיבעט אונ מיט תפלה דלתיך דיינע טויערין קלאפען מיר אן דו ביסט גרעסר פון אלע מעשים הסר טוא אפ פון אונז פלאג אונ קריינקונג המצא זיי אונז ממציא פר געבונג והעבר אונ טוא אפ שלעכטיקייט פון אלע נפשות וואס זייא זיפצין אל דוא ביסט דער גאט פון אלע נשמות זעקתי איך שרייא צו דיר קרבה עס האט גינעהנט צו מיין לייב לייז זיא אויס טוב גאט ב״ה ווערסט אן גערופען טוב. פון דעם בויך געבארין ביכטו מיין האפונג יוצרי מיין באשעפר אונ מיין האפונג אונ מיין בטחון בידך אין דיין האנד באהאלט איך מיין אטום כבוש האלט איין דיין כעס פון דיינע געליבטע לראות דו זאלסט ניט לאזין דיינע חסידים זעהן דעם גיהנם עננו גאט ברוך הוא ענטפר מיר ווארום דיינע חסדים זיינן גוט סגפנו ביום זה מיר האבין זיך געפייניגט היינטיגין טאג ענותנו אונזער פיין זאלסטו ניט אום ווירדיגען אונ מבזה זיין סלח פאר גיב איך בעט דיך צוא דיא עבירות פון דעם פאלק פשענו מיר האבין גיזינדיגט אונ גיפעלשט צוא דיר באשעפר אונ פאר דארבען לכן דריבער זיינען מיר אויס גיגאנגען מיט דיין צארין אויך מיט דיין רוגז האבן מיר זיך דר שראקין קדוש היילינגר גאט זאלסט ניט אויס ציהען קיין קריג ראה זעה אז איך שטרעק אויס צו דיר מיינע טענער יום דעם טאג וואס איך האב מורא האב איך צו דיר אבטחו: שפך די תפלות פון דיין פאלק תחון זאלסטו דער בארימען אונ ענטפער די וואס זיינען גאנץ אין דער אמונה אל זאלסט ניט צארען וועגין דיין נאמען ש״ה פאר נעם דאס געשרייא

שועת אנונים . לקוראיך מדוחק הסכת ממעונים . שומע אל אביונים : נדיבי עם מטע נעמנים . ההוסיף קויך טהריך נמנים . מהר רחמם כרחם אב על בנים :

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו.מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול:אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כהודעת לענו מקדם . כמו שכתוב . וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי:
ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

אל ישוב דך נכלם עני ואביון יהללו שמך: אל תרחק ממנו כי צרה קרובה כי אין עוזר: כי אסלח לעונם ולחטאתם לא אזכר עוד:וסלחת לעמך אשר חטאו לך ולכל פשעיהם אשר פשעו בך ונתתם לרחמים לפני שביהם: ואתה אלוה סליחות חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ולא עזבתם: כרחם אב על בנים כן תרחם יי עלינו: ליי הישועה על עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר:ויאמר יי סלחתי כדברך:הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים:אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

לז שלמונית מיוסד ע"פ א"ב ובסוף חתום בס המחבר שלמה

אלהינו ואלהי אבותינו

אב לרחם ורב סלוח חוללתנו . בני ברית קדש ולא חללתנו . גולים ואתה בקרבנו כאשר יחלתנו . וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו : דם וגעול תדיח ודין תאיר . החטא יועלם ובל ימצא להבעיר . ועון יבקש ואיננו כנמת להבאיר . כי אסלח לאשר אשאיר : זהם מרבה ופסק ניחוח ממלה . חציצת חפיפת לכלוך שרץ הלח . טבילת טהרת צנור מימיך יקלח . כי אתה יי טוב וסלח : יען סרחנו נדחנו ומשכן רזה . כי רבה הטמאה ואין מזה . למענך יי כאז ולפנים מזה . סלח נא לעון העם הזה : מספר עצמו חסדי רוב גמוליך . נהגת לעם בית מרי למוליך .

באור ע"ט

פון די וואס זיי קלאגין לקוראיך די וואס זיי רופען דיך פאר נעם פון די הימלען שומע דו הערסט צו צו אביונים נדיבי עם דאס באוויליגטע פאלק זיינן גיפלאנצט פון אברהם יצחק יעקב דיא ליבליבע החוסיך דיא וואס באשיצען זיך אין דיר אונ האפען צו דיר דער ציילען דיינע שבחים מהר דו זאלסט זיי גיך דר בארימען אזו וויא אפאטער אויף קינדער :

אב לרחם דו פאטער אום ווילין צו דר בארימען אונ פיל צו פר געבין האסטו אונז בשאפין בני מיר זיינן די קינדר פון די וואס דו האסט מיט זיי כורת ברית גוועין גולים מיר זיינן פר טריבין אונ דו ביסט דאך צווישין אונז אזו וויא דו האסט פר זיכרט וסלחת דרום בעטין מיר זאלסט פר געבן אונזרע זינד אונ זאלסט ארבען אונז כי דען דו גאט ביסט אגוטר אונ אפאר געבר יען ווייל מיר האבין גיזינדיגט זיינן מיר גיווארן פר שטויסין אונ די פעטקייט איז גיווארן מאגר כי דען עס האט זיך גימערט די אומריינקייט פון אונזרע חטאים אונ עס איז ניט דא קיין שפריינגר למענך דרום טוא נאט פון דיינטוועגין אזו וויא דו האסט גיטאן דענסטמאל דר פר סלח פר גיב צו די זינד פון דאס פאלק מספר די גינאד פון דיינע פיל פר געלטינעס זיינן פיל צו דר ציילען

(השלמה ע"ט) נהגת

סבלם נא תשא כמקדם נטוליך. וסלחת לעמך אשר חטאו לך: עלינו ממרום רוח קדשו יערה. פרוש והתקדש וחדש לנו יברא. צרוף ומרוק בלי יסורין תורה. כי עמך הסליחה למען תורא: קומם נפולה עוד מלהוסיף דאבוננו. רוח חן רוה שבע רעבוננו. שלמו תמו עת רועע בונינו. למען שמך יי וסלחת לעוננו: שירים הננו ומי כמוך נושא. לא על צדקותינו אות ננסה. מדת המון רחמיך נפיל מחסה. אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה: ביראתך ובתורתך הכן פעמינו לצעוד. ביד עונינו כי כשלנו למעוד. נא יאמן דברך הטוב לסעוד. כי אסלח לעונם ולחטאתם לא אזכר עוד: יודע תעלום כל דם ולחום. חטאתינו ידענום ואתנו בכל תחום. הננו אתאנו לך מצוא כופר ותנחום. ואתה אלוה סליחות חנון ורחום:

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עשה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול: אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כהודעת לענו מקדם. כמו שכתוב. וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי:

ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

למה יי תעמוד ברחוק תעלים לעתות בצרה: שוב למען עבדיך שבטי נחלתך: תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם:

כרחם אב על בנים כן תרחם יי עלינו: ליי הישועה על עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר. ויאמר יי סלחתי כדברך: הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

לח שלמוניר. ניוסד ע"פ א"ב וסס ימחבר זכריה

אלהינו ואלהי אבותינו

שלש עשרה מדות האמורות בחנינה. נא כל מדה נכונה. אחלה

באור ע"ם

נהגת דו האסט גיפירט דאס פאלק וואס האט וויז"ר גישפעניגט קענין דיר סבלם זייער לאסט פון זינד זאלסטו פר טראגין אזו וויא דו האסט דענסטמאל גיטראגן וסלחת אונ דו זאלסט פר געבן דיין פאלק וואס האט גיזינדיגט צו דיר עלינו אויף אונז זאל ווערין אויס גילערט אהייליגר רוח פון הימל צחוף צו לייטערן אונז אונ צו אויס לערין די זינד כי דען ביי דיר איז די פר געבונג רוח מאך זעטין לייט זעליקייט מאך זעטין אונז דעם הונגער למען טוא אום ווילען דיין נאמן אונ דו זאלסט פר געבין צו אונזערע זינד ביראתך אין דיין פארכט אונ אין דיין תורה טוא אן ברייטען אונזערע טריט ביד דען מיר זיינן גישטרויכילט צו פאלען דורך אונזערע זינד נא עס זאל וואהר ווערין דיינע גוטע רייד צו אונטער לעהנען אונז אזו וויא דו האסט געזאגט כי איך וועל פאר געבין צו זייערע זינד אונ וועל עס ניט מער גידיינקן יודע דו ווייסט די פר הוילינגעס פון אלע מענשין חטאתינו אונזערע זינד קענען מיר הננו מיר קומען צוא דיר צוא נעפינען לייזונג אונ טרייסטונג ואתה אונ דו ביסט אגאט פון פאר געבונג אלייטזעליגר אונ אדערבארמיגער: שלש עשרה מדות די דרייצעהן מדות וואס זיי זיינן גיזאגט גיווארען מען זאל גאט ב"ה בעטין

פני מלכי בתחנה. לחפש זכות כנוים קרואים שושנה. מלטם
מכל רעות בזאת השנה: אם אשמתם גדלה עד שמי רום וכוכביהם.
נא כל מדה נכונה. אבקש רחמים עליהם. לבטל מהם כתוב אמרתי
אפאיהם. למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם: אם גברו עונות ועצמו
מלספרה. נא כל מדה נכונה. דחה אותם יי להסתירה. דבובי עוז בתחן
לבטל כתוב אסתירה. למה יי תעמוד ברחוק תעלים לעתות בצרה:
אם העוו פני מלכם בעזות פנים ומצח. נא כל מדה נכונה. אתחנן לו
בפצח. ונפשי שפכי כמים לבך נוכח ארום וצח. למה אלהים זנחת
לנצח: אם זדונות השיאו לב טפש ונשחץ. נא כל מדה נכונה. חלץ
אותם יי ממחץ. חוש ובא ושא קול נחץ. למה קודר אתהלך בלחץ:
אם טפלו שקר בהגה והוות לעמך. נא כל מדה נכונה. ידידות תזכור
מנעימיך. יתגוללו רחמיך על שארית עמך. למה יחרה אפך בעמך:
אם כבדו אזן לסלף מני הדרך. נא כל מדה נכונה. אלחש על עמי
בערך. ונפשי שפכי לבך פני קונך וצורך. למה פרצת גדריה וארוה

באור ע"ס

מיט זייא נא איך בעט דיך איטליכע מדה איז אויף גערכט אחלה איך זאל בעטין מיין
מלך מיט גיבעט לחפש דו זאלסט זוכין נאך זכות פון ישראל וואס זיי זיינן אן גערופין שושנה
מלטם מאך זיי אנטרינען פון אלע שלעכטיקייט דאס יאר אם אויב זייער שולד איז גרויס ביז
די הימלען אונ שטערן בעט איך אויף זייא מבטל זיין פון זיי דעם פסוק אמרתי וגו׳. למה ווארום
זאלין די גוים זאגען איה וואו איז זייער גאט וואס ער העלפט זיי ניט אם אויב די עונות האבין
זיך גישטארקט ועצמו אונ זיינען שטארק פון צו דר ציילען נא פאר שטוים די עבירות זאלין
פאר בארגען ווערין דבובי גערדיינק די יודען וואס זיי ריידען די תורה וואס זיא איז אן גערופען
עוז לבטל מבטל צו זיין פון זיי דעם פסוק אסתירה איך וועל מיך פר בארגן פון אייך למה ווארום
גאט ב"ה זאלסטו שטיין פון ווייטען תעלים אונ פר הוילסט זיך צו צייטען פון צרה אם אויב
דיא ישראל האבין ווידער גישפעניגט קעגין זייער מלך מיט עזות פנים ומצח נא איך טוא
בעטין צו גאט מיט אצוברעכען הארץ ונפשי מיין לייב אונ מיין הארץ טוא איך גיסען וויא
וואסער פאר גאט ב"ה וואס ער הייסט אדום וצח לבה ווארום גאט ברוך הוא האסטו אונז פר
לאזין אויף אייביג אם אויב במזיד האט אן גירעט דאס נארעשע הארץ אין גאוה חלץ ציא
זייא אויס גאט ב"ה פון מכות אונ בראך חוש אייל אונ קום אונ הייב אויף דאס קול פון דער
גאולה מיר זאלען אויס געלייזט ווערין למה ווארום זאל איך אזו שווארץ ארום גיין אין איינגען
גלות אם טפלו אויב זיי האבין באהעפט פאלשקייט מיט ריידען אונ טראכטען קעגין דיר נא
איטליכע מדה איז אן געברייט צו גוטען ידידות דיא געליבטע ישראל זאלסטו גידיינקן מיט
זיסקייט וואס מיט דיר יתגוללו דיינע רחמנות זאל גיקייקעלט ווערין אויף דיין איבעריגע פאלק
למה פאר וואס זאל גרימען דיין צארען אן דיין פאלק אם אויב זיי האבען שווער גימאכט דעם
אויער פון צו הערין תורה אונ זיינען אראפ גיגאנגען פון גלייכען וועג נא מיט איטליכע מדה
וואס זיא איז אן געברייט צו גוטען וועל איך מתפלל זיין אויף מיין פאלק ונפשי אונ מיין לייב
פאר גים דיין הארץ קעגין דיין באשעפר למה ווארום האסטו צו בראכין אירע צאמען פון

(השלמה ע"ט)

כל עוברי דרך: אם מרדו ברוב פשעם לצור מלכי וקדושי. נא כל מדה נכונה. נפשי נועם עליהם תבקשי. לנורא מרום וקדוש בעתר אליו תדרשי. למה יי תזנח משלום נפשי: אם סררו כפרה מרוב עתים וימים. נא כל מדה נכונה. אשא עין למרומים. על עמי אפצה פה מעטי עמים. למה לנצח תשכחנו תעזבנו לארך ימים: אם פשענו עצמו וגברו מאד כתלא. נא כל מדה נכונה. אצפצף קול להפלא. צרופה אמרתך לחלות על עם אלה. למה תשיב ידך וימינך מקרב חיקך כלה: אם קלקלו מעשים להזיד ולהרשיע. נא כל מדה נכונה. רחש לבי להושיע. קומי רוני בלילה לאל המושיע. למה תהיה כאיש נדהם כגבור לא יוכל להושיע: אם אמנם שבו כלם בלב ונפש לחלותך. נא כל מדה נכונה. תסכים עמם במחילתך. ועשה ארון למענך מחל וסלח לעדתך. שוב למען עבדיך שבטי נחלתך:

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול: אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כהודעת לענו מקדם. כמו שכתוב. וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי:

ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה

באור ע״ם

די ישראל וארה אונ איטליכער ווער עס גייט פיר פר זיי קלייבין זיי אפ אם אויב זיי האבען מורד גיוועזן מיט זייערע פיל זינד לצור צום באשעפר אונ צום היילינגען מלך נא מיין לייב בעט אז דו זאלסט דיך מיט זיי נוהג זיין מיט זיסקייט לנורא צום פארכטיגר אונ הויכען אונ היילינגען גאט בעתר מיט גיבעט זאלט איר צו אים גיפארשט ווערין למה ווארום גאט ברוך הוא זאלסטו פאר לאזען פון שלום מיין לייב אם אויב זיי האבין אראפ גיווארפין דעם עול פון מצות פון זיך פיל צייטען אונ טעג נא איך הייב אויף מיין אויג צו די הויכע הימלען על אויף מיין פאלק וואס זיי זיינען די ווינציגסטע פון אלע פעלקער עפין איך מיין מויל מיט תפלה למה ווארום זאלסטו אונז אויף אייביג פאר געסין תעזבנו דוא פאר לאזט אונז אויף לאנגע טעג אם אויב אונזערע זינד זיינען גישטארקט וויא אבארג נא טוא איך ריידין מיט דעם קול זאלסט טאן וואונדער צרופה דיינע רייד איז געלייטערט אונ דו האכט צו געזאגט ווען מיר וועלין מתפלל זיין אונ וועלין דר מאנען די שלש עשרה מדות ניט ליידיג אום צו קערין למה ווארום זאלסטו אום קערין דיין האנד וימינך אונ מיט דיין רעכטע האנד פון דיין שויס זאלסטו פר לענדין פון צרות אם אויב זיי האבין די מעשים פאר דארבין גימאכט במזיד נא מיין הארץ בעט אז גאט ברוך הוא זאל זיך באדיינקן אונ אונז שוין צו העלפין קומי שטייא אויף אין גלות וואס עס איז גלייך צו נאכט אונ זינג צו גאט וואס ער העלפט למה ווארום זאלסטו זיין וויא אמענש וואס ער איז דר שראקין אונ וויים ניט וואס צו טאן כגבור וויא אשטארקער אונ קאן פארט ניט העלפען אם אויב זיי האבין אלע תשובה גיטאן בלב מיט הארץ אונ מיט דעם לייב בעטין זייא דיך נא דוא זאלכט מסכים זיין מיט זיי אונ מוחל זיין זייא ועשה אונ טוא האר גאט פון דיינט וועגין סלח זייא מוחל צוא דיינע יודען שוב קער דיך אום פון וועגין דיינע קנעכט דאס זיינען דיא אבות אונ וועגין די שבטים וואס זיינען דיין ארב:

ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי
פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

אליך יי שוענו ובבקר תפלתנו תקדמך: יי בקר תשמע קולנו בקר נערך לך ונצפה
נפשנו לאדני משומרים לבקר שומרים לבקר: זבחי אלהים רוח נשברה לב נשבר
ונדכה אלהים לא תבזה:

כרחם אב על בנים כן תרחם יי עלינו: ליי הישועה על עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו
משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה המלך יעננו
ביום קראנו: סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה:
ושם נאמר. ויאמר יי סלחתי כדברך: הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר
נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני
שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

לט עקדה שם המחבר חתום בראשי החרוזות מרדכי

אלהינו ואלהי אבותינו

מפלטי אלי צורי סתרי ומגני. וקרן ישעי משגבי ביום צר לי ואוני. השכמתי
לחלותך מלך רב ואני. אליך יי שועתי בבקר: בקר רחם תזכור חסד
לאברהם אב איתני. אשר בחרתו והאמין בך ראש למאמיני. זכור בריתו
והושיעני מטמאתי. יי בקר תשמע קולי בקר: בקר דברת עמו ונסיתו לשלם
משכורת. וכרות עמו הברית להיות לו למשמרת. אהבתו ורציתו וקבלתו כקטורת.
סמים בבקר בבקר: בקר כוכבו האיר כחפצת להראות צדקתו הגדולה. ונסיתו
בעשירי ותאמר לו קח את בנך ואל תכלא. על אחד ההרים והעלהו שם לעולה.
את הכבש אחד תעשה בבקר: בקר יחד שמך ושמע לקולך והראה אהבתו.
וישש בכל לב על אמרתך לעשותו. האהבה קלקלה השורה ויקם בשמחתו. וישכם

באור ע"ט

מפלטי אלי גאט ב"ה איז מיין אנטרינר און מיין באשעפר ומגני און מיין באשיצער וקרן און
דר שיין פון מיין הילף ער איז מיין דער גרייסער ביום אין דעם טאג פון קלאג און
מיין צער השכמתי האב איך מיך גיפעדערט בעטין דיך גאט ב"ה וואס ער הייסט מלך רב ואני
און איך שרייא צו דיר גאט ב"ה אין דער פריא בוקר אין דר פריא זאלסטו גדיינקען רחמים
חסד און דעם חסד פון אברהם אבינו אשר וואס דו האסט אים אויס דר ווילט און ער האט
גיגלויבט אין דיר ער איז דער ערשטער פון די וואס זייא האבין אן געהויבען צו גלייבין אין
גאט זכור געדיינק דיין זיכערהייט און העלף מיר פון מיין אומריינקייט יי אין דר פריא זאלסטו
הערין מיין קול בוקר אין דר פריא האסטו גירעט מיט אים ונסיתו און האסט אים געפרובט
כדי דו זאלסט אים צאלען זיין לוין וכרות און האסט מיט אים כורת ברית גיוועזן להיות עס זאל
אים זיין צו אהיטונג אהבתו דו האסט אים ליב געהאט און האסט אים באוויליגט און האסט
אים צו גינומען כקטורת אזו וויא קטורת וואס מען האט מקטיר גיוועזן אויף דעם מזבח אלע
אין דער פריא בוקר אין דר פריא האט זיין שטערין גילייכט כחפצת אז דוא האסט געוואלט
ווייזען זיין גרויס צדקות ונסיתו האסטו אים געפרובט מיט דער צעהנטער פרוב ותאמר און
האסט אים געזאגט נעם דיין זון ואל און זאלסט ניט פאר מיידען על אויף איינעם פון דיא
בערג ברייננ אים אויף פאר איין עולה את אויף דעם ארט פון דער איינער שאף וואס דוא
זאלסט מאכען אין דער פריא בוקר אין דער פריא האט ער מיחד גיוועזן דיין היילינגן נאמען
וישמע און האט צו גיהערט צו דיין קול והראה און האט געוויזען זיין ליבשאפט וישש און האט
זיך געפרייט מיט דעם גאנצען הארצען על דיין געבאט צו טאן האהבה דאס ליבשאפט האט

(השלמה ע"ש)

אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר : בֹּקֶר הֲכִינוֹ לְיָם לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ אָיוֹם. הַבֵּן לָקַח עֵצִים וְהָאָב לָקַח מַאֲכֶלֶת לִשְׁחוֹט בְּלִי פִּדְיוֹם. קְרוּאִים וְהוֹלְכִים לְתֻמָּם וְרָאוּ כְבוֹדְךָ בַּיּוֹם. הַשְּׁלִישִׁי בִּהְיוֹת הַבֹּקֶר : בֹּקֶר אָזַר כְּגִבּוֹר חֲלָצָיו וְלַעֲקוֹד בְּנוֹ קֹדֶם. וַיִּקַּח מַאֲכֶלֶת לְשַׁחֲטוֹ וְלֹא חָשַׁב אָדָם. וַיֹּאמֶר הַיּוֹם אַקְרִיב עוֹלָתִי וְאֶזְרוֹק דָּם. זִבְחִי. לֹא יָלִין עַד בֹּקֶר : בֹּקֶר רַחֲמֶיךָ נִכְמְרוּ עַל בֵּן יָחִיד וְעָלָיו זָרְחוּ. וַיִּקְרָא אֵלָיו מַלְאָךְ יְיָ אַל הַנַּעַר יָדַיִם אַל יִשְׁלָחוּ. כִּי בְיִצְחָק יִקָּרֵא לְךָ זֶרַע וְזִכְרוּ לְדוֹרוֹת הַנִּיחוּ. לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד הַבֹּקֶר : בֹּקֶר כָּשְׁרוֹ וְיָשְׁרוֹ וְצִדְקוֹ יָלִין בְּעַד עַם אֵלֶיךָ קָרֵב. וְאֶפְרוֹ תָּמִיד יֵרָאֶה לְפָנֶיךָ לְכַבְּסָם הֶרֶב. תִּתֵּן לָהֶם נֶפֶשׁ בִּשְׁאֵלָתָם כִּי לְךָ נִכְסָפָה. בָּעֶרֶב. הִיא בָאָה וּבַבֹּקֶר : בֹּקֶר קוֹלָם שְׁמַע וּתְכַפֵּר עֲוֹנוֹתֵיהֶם. וְעֵרֶךְ תְּפִלָּתָם כְּעֵרֶךְ קָרְבְּנוֹתֵיהֶם. לִקְחוּ וּבָאוּ בְּזִכְרוֹן צִדְקַת אֲבוֹתֵיהֶם. וְהֵם הֵבִיאוּ עוֹד נְדָבָה בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר : בֹּקֶר תֵּפֶן אֵלֵינוּ וְרַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ יִכָּמֵרוּ. וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצוּלוֹת יָם כָּל חַטֹּאתֵינוּ וְלֹא יִזָּכֵרוּ. צוּר הַעֲבֵר עֲוֹנֵינוּ מִלְּפָנֶיךָ וְלֹא יִשָּׁאֵרוּ. מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר :

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת. מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן. מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לַפּוֹשְׁעִים. עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וָרוּחַ. לֹא כְרָעָתָם תִּגְמוֹל. אֵל הוֹרֵיתָ לָנוּ לוֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זְכָר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ :

באור ע״ט

פאר ענדערט דעם שטיינער ויקם אונ ער איז אויף געשטאנען מיט גרויס שמחה אזו וויא אין פסוק שטייט אברהם האט זיך גיפעדערט גאנץ פריא בוקר אין דער פריא האבין זייא אן געפרייט זייערע הערצער צוא דיין רצון פארכטינגער גאט הבן דער זון האט גינומען האלץ והאב אונ דר פאטר האט גינומען דאס מעסר לשחוט צו קוילען אן אשום אויס לייזונג קרואים זייא זיינען גערופען גיווארין פון גאט ב״ה צוא זייער גאנצקייט. קיין מענש האט ניט גיטראכט אז אברהם זאל קוילען זיין איינציגען זון יצחק ראו זיי האבין גיזעהן דיין כבוד דעם דריטען טאג אין דער פריא בוקר אין דער פריא האט ער זיך גיגורט וויא אגבור זייגע לענדין זלעקוד אונ גיפעדערט צוא בינדען זיין זון יצחק ויקח אונ ער האט גינומען דאס מעסער צוא קוילען אים ויאמר ער האט גיזאגט היינט וועל איך מקריב זיין מיין עולה אונ איך וועל שפריינגן דאס בלוט פון מיין קרבן בוקר אין דער פריא האט זיך דר היצט דיין רחמנות אויפין בן יחיד אונ האבן אויף אים געשיינט ויקרא אליו האט גערופן צו אים דר מלאך פון גאט אז מען זאל ניט שטרעקין קיין האנד צו דעם יונגען מאן כי ווארום אין יצחק וועט אן גערופין ווערין דיין זרע וזכרו אונ זיין גידעכעניש זאלט איר לאזען לדורות למשמרת צוא אהיטונג ביז די גאולה וועט קומען וואס עס הייסט בוקר בוקר אין דער פריא זיינע כשרע מעשים אונ זיין יושר אונ זיין צדקות ילין זאלען זיין מליצים פאר דעם פאלק וואס צוא דיר גינעהנט ואפרו אונ זיין אש זאל תמיד פאר דיר געוויזען ווערין אפ צו וואשען דיא פולע פון זייערע עונות תתן עס זאל גישיינקט ווערין צוא זיי זייערע לייבער מיט זייער גיבעט כי ווארום זיי גילוסטען צו דיר בערב אויף דער נאכט אונ אין דר פריא זיינען זייא מתפלל צו דיר בוקר אין דער פריא זאלסטו צוא הערין זייער קול מכפר זיין זייערע עבירות כערך אונ זייערע תפלות גלייך וויא די קרבנות לקחו זיי האבען גינומען דעם זכות אבות והם אונ ברייגגען נאך זייער נדבה דאס דאזיגע אלע אין דער פריא בוקר אין דער פריא זאלסטו זיך קערין צו אונז צו דער בארימען אונ דיין רחמנות זאל זיך דער היצען איבער אונז ותשליך אונ זאלסט אריין ווארפען אין דער טיפעניש פון דעם ים אלע אונזערע זינד אונ עס זאל שוין ניט גידאכט ווערין צור באשעפער זייא מעביר אונזערע זינד פון פאר דיר ולא עס זאל ניט איבער בלייבען דער פון ביז אין דער פריא :

(השלמה ע״ט)

אל

ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

פותחין הארון

אל תבא במשפט עמנו. כי לא יצדק לפניך כל חי: והוא ישפוט תבל בצדק ולאמים במישרים: צדק ומשפט מכון כסאך. חסד ואמת יקדמו פניך: מלפניך משפטנו יצא. עיניך תחזינה מישרים: ותוציא כאור צדקנו. ומשפטנו כצהרים: למשפטך עמדו היום. כי הכל עבדיך: כי יי שופטנו. יי מחוקקנו. יי מלכנו. הוא יושיענו: הנשא שופט הארץ. השב גמול על גאים: חלילה לך מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם רשע. והיה כצדיק כרשע. חלילה לך השופט כל הארץ לא יעשה משפט:

פזמון שם המחבר בראשי החרוזות שלמה חזק ואמץ

שופט כל הארץ. ואותה במשפט יעמיד. נא חיים וחסד.

באור ע״ט

אל תבא דו זאלסט ניט קומען מיט אונז מיט משפט האטשע מיר האבען געזינדיגט זאלסטו ניט שטראפען אונז כי לא ווארום עס קאן ניט גירעכט בלייבן פאר דיר אפילו דר צדיק וואס ער הייסט חי והוא אונ ער זאל משפטין די וועלט מיט גירעכטיקייט ולאומים אונ די פעלקר מיט רעכטפארטיקייט צדק גירעכטיקייט מיט משפט איז דאס אן בריטונג פון דיין שטול חסד ואמת חסד מיט אמת זאלען פעדערין דיין שכינה מלפניך אז פון פאר דיר וועט ארויס גיין אונזער משפט עיניך דיינע אויגין זאלין זעהען רעכטפארטיקייט ותוציא אונ דו זאלסט אויס ציהען אזו וויא אליכט אונזער גירעכטיקייט ומשפטנו אונ אונזער געריכט אזו וויא דר מיטאג ציים למשפטך צו דיין געריכט שטייען זייא היינט כי דען זיי זיינען אלע דיינע קנעכט כי ווארום גאט איז אונזער שופט אונ וועט משפטין די רשעים וואס זייא טוען אונז שלעכטין ה׳ גאט איז אונזער גיוועלטיגער ה׳ גאט איז אונזער מלך הוא ער וועט אונז העלפין הנשא ווער אויף גיהויבען וואס דו ביסט דר שופט פון דער וועלט השב קער אום א באצאלונג אויף דיא פיינד חלילה עס זאל פר מיטען זיין פון דיר צו טאן אזו אזאך להמית צו טיטען גלייך א צדיק מיט א רשע והיה אדער צו שטראפען גלייך א צדיק אזו וויא א רשע חלילה עס זאל פאר מיטן ווערין פון דיר ווארום צוא דען דער שופט פון גאר דער וועלט זאל ניט טאן קיין משפט:

(השלמה ע״ט)

שופט

עַל עַם עָנִי תַּצְמִיד. אֶת תְּפִלַּת הַשַּׁחַר. בִּמְקוֹם עוֹלָה תַּעֲמִיד. כְּעוֹלַת הַבֹּקֶר אֲשֶׁר לְעוֹלַת הַתָּמִיד: לוֹבֵשׁ צְדָקָה וּמַעֲטֶה. לְךָ לְבַד הַיִּתְרוֹן. אִם אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים. זְכֹרָה יְשֵׁנֵי חֶבְרוֹן. וְהֵם יַעֲלוּ לְזִכָּרוֹן. לִפְנֵי יְיָ תָּמִיד. כעולת: מַטֶּה כְּלַפֵּי חֶסֶד. לְהַטּוֹת אִישׁ לִתְחִיָּה. עִמְּךָ לְחֶסֶד הַטֵּה. גְּמֹל נָא עָלָיו וְחָיָה. כְּתוֹב תָּו חַיִּים. וְהָיָה עַל מִצְחוֹ תָּמִיד. כעולת: הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן עִיר קָדְשִׁי. וְנָתַתָּ יָד וָשֵׁם בְּבֵיתְךָ לְמִקְדָּשִׁי. וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן יִשָׁי. לְהַעֲלוֹת נֵר תָּמִיד. כעולת: חִזְקוּ וְאִמְצוּ לְבַבְכֶם. עַמִּי בְּאֵל מָעֻזּוֹ. וְעֵדוֹתָיו כִּי תִנְצוֹרוּ. גַּם אֶת זוֹ לְעֻמַּת זוֹ. יְכַפֵּר בְּעַד חַטֹּאתֵיכֶם. וְיִזְכּוֹר רַחֵם בְּרֹגֶז. דִּרְשׁוּ יְיָ וְעֻזּוֹ. בַּקְּשׁוּ פָנָיו תָּמִיד. כְּעוֹלַת הַבֹּקֶר אֲשֶׁר לְעוֹלַת הַתָּמִיד:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת. מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים. עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וָרוּחַ. לֹא כְרָעָתָם תִּגְמוֹל: אֵל הוֹרֵיתָ לָנוּ לוֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זְכָר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ:

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה

באור ע״ט

שופט כל דער שופט פון גאר דער וועלט ואותנו אונ אונז מיט משפט באשטעטיגען נא איך בעט דיך לעבין מיט חסד על אויף דעם ארום פאלק זאלכטו באהעפטין את דאס דאוונען פון דער פריא זאל ביי דיר אן גינומען ווערין אויפן ארט פון עולת תמיד וואס מען האט מקריב גיוועזן אין בית המקדש כעולת אזו וויא די עולה פון דער פריא וואס זיא הייסט עולת התמיד לובש גאט ב״ה קלייט זיך מיט צדקה אונ וויקעלט זיך איין מיט צדקה לך צו דיר איז דאס אשבח איבער אלע אם אויב עס איז ניטא אן אונז קיין מעשים טובים זכרה זאלסטו גידיינקען אונזערע אבות וואס זיי זיינען באגראבן אין חברון והם אונ זיי זאלין אויף גיין פאר גאט תמיד צו אזכרון מטה די מדה פון גאט ב״ה נייגט צו חסד להטות כדי דר מענש זאל בלייבין לעבין עמך זאלסט דיין פאלק צו חסד נייגען גמול זיי גומל חסד מיט מענשין אונ לאז אים לעבין כתוב שרייב אויף אתו פון לעבין והיה אונ עס זאל זיין דער תו אויף זיין שטערין תמיד היטיבת זייא גיטיג מיט דיין רצון די היילגע שטאט ציון ונתת אונ דו זאלסט געבין דיין מאכט אונ דעם גוטען שם צו מיינע היילגע צדיקים ועריכת אונ אויף ריכטען דאס ליכט פון משיח בן ישי אויף צו ברייגגן ליכטיקייט תמיד חזקו שטארקט אייערע הערצר עמי מיין פאלק צו דעם שטארקען גאט ועדותיו זיין היילגע תורה אז איר וועט היטען גם איינס אנטקעגין אנדערין וועט גאט ב״ה מכפר זיין אייערע זינד ויזכור אונ וועט גידיינקען רחמים אין זיין רוגז דרשו פארשט גאט ברוך הוא אונ זיין תורה בקשו זוכט זיין פנים מיט תפלה אונ תשובה:

(השלמה ע״ס)

אליך

זַנְקָה: וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ:

אַל תִּזְכָּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשׁוֹנִים מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד: חַטֹּאת נְעוּרֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ אַל תִּזְכּוֹר כְּחַסְדְּךָ זְכָר לָנוּ אַתָּה לְמַעַן טוּבְךָ יְיָ: זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה: זָכְרֵנוּ יְיָ בִּרְצוֹן עַמֶּךָ פָּקְדֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ: זְכוֹר עֲדָתְךָ קָנִיתָ קֶּדֶם גָּאַלְתָּ שֵׁבֶט נַחֲלָתֶךָ הַר צִיּוֹן זֶה שָׁכַנְתָּ בּוֹ: זְכוֹר יְיָ חִבַּת יְרוּשָׁלָיִם אַהֲבַת צִיּוֹן אַל תִּשְׁכַּח לָנֶצַח: אַתָּה תָקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי עֵת לְחֶנְנָהּ כִּי בָא מוֹעֵד: זְכוֹר יְיָ לִבְנֵי אֱדוֹם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלָיִם הָאוֹמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוֹד בָּהּ: זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בָּךְ וַתְּדַבֵּר אֲלֵיהֶם אַרְבֶּה אֶת זַרְעֲכֶם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמָיִם וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֶתֵּן לְזַרְעֲכֶם וְנָחֲלוּ לְעוֹלָם: זְכוֹר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב

אַל תֵּפֶן אֶל קְשִׁי הָעָם הַזֶּה וְאֶל רִשְׁעוֹ וְאֶל חַטָּאתוֹ:

אַל נָא תָשֵׁת עָלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נוֹאַלְנוּ וַאֲשֶׁר חָטָאנוּ:

חָטָאנוּ צוּרֵנוּ סְלַח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ:

מא מיוסד ע"פ א"ב בכלפי החרוזות

אֵלֶיךָ צוּרִי כַּפַּיִם שִׁטַּחְתִּי. וְגֹדֶל וְגוֹבַהּ לֵב הִנַּחְתִּי. אָכֵן רוּחַ נִשְׁבָּרָה זָבַחְתִּי. וַאֲנִי בְּחַסְדְּךָ בָטָחְתִּי: בְּטַחְתִּי בְךָ וְלֹא בְזַיִן מִבַּרְזֶל. לַהֲרוֹג כְּנִמְסַרְתִּי רַב וּבַרְזֶל. בִּקֵּשׁ יוֹנַת אֵלֶם וְגוֹזֵל. וְהֵשִׁיב אֶת הַגְּזֵלָה אֲשֶׁר גָּזָל. חטאנו: גָּזַל וְאִבֵּד חֲסִידֵי עֶלְיוֹן וִישִׁישָׁיו. וְהֶחֱרִיב בֵּיתוֹ וְחִלֵּל מִקְדָּשׁ וְקָדָשָׁיו. וְגִדֵּר הַפָּרוֹכֶת וְהָרַג נְבִיאָיו וּקְדוֹשָׁיו. זֶה דוֹר דּוֹרְשָׁיו: דּוֹרְשָׁיו דָּמָם יְהִי כוֹפֶר וּפִדְיוֹם. לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדְךָ אָיוֹם. דְּבוּקִים אַחֲרֶיךָ כִּצְמִידִים וּתְאוֹמִים. כִּי עָלֶיךָ הוֹרַגְנוּ כָל הַיּוֹם. חטאנו: הַיּוֹם הַזֶּה כַּמָּה רְבָבוֹת נָפְלוּ מֵעַמֶּךָ. וּמָסְרוּ עַצְמָם עַל יִחוּד שְׁמֶךָ. לְמַעֲנָם הוֹצֵא לָאוֹר מִשְׁפָּטָם וְדִינָם מִמְּרוֹמֶךָ. וְשָׁמַעְתָּ אֶל תְּפִלַּת עֲבָדֶיךָ וְעַמֶּךָ: וְעַמְּךָ שׁוֹלְלִים וּבוֹזְזִים וְחֵילָם יָבוֹזוּ. וּשְׂמֵחִים לְמְחִתָּה וּלְאֵיד יַעֲלוֹזוּ. מִי נָתַן לִמְשִׁסָּה יַעֲקֹב בְּקוֹל יַכְרִיזוּ. הֲלֹא יְיָ זוּ. חטאנו:

באור ע"ט

אליך צורי צו דיר מיין באשעפער האב איך מיינע הענד אויס געשפרייט וגודל וגובה און גרויסקייט און גאוה האב איך אוועק גילאזען אכן מיין צו בראכען געמיט טוא איך שעכטין ואני און איך האב מיך אין דיין הייליגען נאמן פאר זיכערט בטחתי בך און איך האב מיך פר זיכערט אין דיר און ניט אן אייזערנע כלי זין להרוג אז עס האבן זיך איבר געענטפערט בשעת חורבן צוא גיהרגת ווערין אויף קידוש השם איין רב מיט איין תלמיד בקש דרום טוא באגערין דיא וואס זיינען גלייך צו איין שטומע יונגע טויב והשיב און ער זאל ווידער קערין די רויפונג וואס ער האט גערויבט גזל ער האט גערויבט וחלל און ער האט פאר שוועכט זיין זיכערהייט און האט פאר וויסט דעם בית המקדש וגדר און ער האט גישטאכען דעם פרוכת און ער האט דר שלאגען זיינע נביאים און כהנים און די פארשטער זיינע תורה דבוקים זייא זיינען באהעפט נאך דיר אזו וויא צו גיהעפט און איין צווילינג המזכירים דיא וואס דר מאנען אט אלע טאג היום אין דעם טאג זיינען גיפאלען וויפיל צעהן טויזענד פון דיין פאלק ומסרו און האבען זיך איבער גיענטפערט אום ווילען די איינציקייט פון דיין נאמן למענם פון זייערט וועגין זאלסטו אויס ציהען צו ליכט אונזער גערעכט פון דיין הימעל ושמעת און דו זאלסט צו הערין צו דר תפלה פון דיינע קנעכט און צו הערין צו דיין פאלק ועמך און דיין פאלק צו דיר טוען

(השלמה ע"ט)

ז חטא גרם ורודף חבטנו. סרנו מני דרך וכסוררה בעטנו. זעמנו במדה וכרוע
מעללינו לעטנו. ליי אלהינו חטאנו: חטאנו והננו באשמה גדולה. ללעג וקלס
נתונים בגולה. חזון המקרא עלינו עלה. הנה יי מטלטלך טלטלה. חטאנו: טלטלה
ועצבונו כי גברו ועצמו. זאבי ערבות *) אכלו המםמו. טרפונו לבקר לא גרמו. אכזרי המה
ולא ירחמו: ירחמו משמים עשות נס. ויצל עמו מיד חזק ומאנס. ידידות משכנותיו
לאורך ורוחב יפרנס. כתורן בראש ההר וכנס. חטאנו: כנס נותרה שארית נחלתו.
כעת יאמר ליעקב בן מחילתו. בחר לו יה ישראל לסגלתו: לסגלתו אל יהי דוה
ושמם. כימי קדם חרבותי יקומם. למלכי יתן עוז וירומם. משפיל אף מרומם. חטאנו:
מרומם יראני בשוררי. נקמתו ונקמת בחירי. מוסר כלמתי לערי. נשאתי חרפת
נעורי: נעורי זכרתי לו אהבה כלולה. לעת זקנה חסד גומלה. נא תכון תפלתי
כעולה. האזינה אלהי יעקב סלה. חטאנו: סלה לקויך היה כשענם. למענך עשה
אם לא למענם. ויבושו שוטנימו ויכלמו במענם. אל יי ולא ענם: ענם לבית ישראל
ויחדוך. כי שמת מעיר לגל והמדוך. על כן באורים כבדוך. יי בצר פקדוך. חטאנו:
פקדוך פיות פונות לך לקרא. חלצם מעונש ומגזרה חמורה. פנה אל הרנה ואל
העתירה. מעוזם בעת צרה: צרה וצוקה הסר מני מחוללי. ושערי דמעות לא ינעלו
לי. צבורות בנאדך הלא בספרתך גאלי. שועתי שמעת קולי. חטאנו: קולי ארים

*) זאבי ערבות הם הוועסטגאטהען.

באור ע״ט

טוען זיי פאר שפרייטען די הענד מיט תפלה ושמעת און דוא זאלסט הערין זייער גיבעט פון
הימל ותאיר און זאלסט לייכטען זיי אזו וויא אין מיטען טאג זו דאס דאזיגע האט דיא זינד
גימאכט דאס די כשדים האבין אונז גישלאגען דרום איז דאס ליי אלהינו דען צו גאט אונזער
האט האבין מיר געזינדיגט חטאנו מיר האבין געזינדיגט און מיר זיינען אין גרויסען שולד חזון
די נביאות פון דעם פסוק איז אויף אונז אויף גיגאנגען דאס וואס עס שטייט הנה יי גאט וועט
דיך מאכען וואנדערין טוב דר גוטער צו אלעמען האט זיך דער בארעמט אויף אונז ושלח
און האט געשיקט פון הייליקייט אונזער הילף ירחמו זיי זאלען דר בארעמט ווערין פון הימל
צו טאן צו זיי איין צייכען כעת עס זאל קומען די צייט אז מען זאל זאגען אויף יעקב דאס איז
זיין פאר געבענער זון בחר ער האט אויס דר ווילט גאט צו אים די פרומע צו זיין געליבטען
לסגולתו צו זיין געליבטע זאל ער ניט זיין איין שטיל שווייגער און איין פאר וויסטער כימי אזו
וויא די טעג פון פאר מאלס ער זאל אויף ריכטען זיין פאר וויסטונג למלכי צום קיניג וואס ער
הערשט איבער אונז זאל ער גיבין שטארקייט און זאל דער הייכען משפיל דען ער מאכט
נידעריג און טוט אויך דער הייכען מרומם דער וואס טוט דר הייכען זאל מיר ווייזען מוסר און
עס זאל ווערין אפ גיטאן מיין שאנד צו מיינע פיינד די בבלים נשאתי דען איך טוא טראגען
די שאנד פון מיין יוגענד נעורי מיין יוגענד טוא איך גידיינקען צוא דיר האב איך איין גרויס
ליבשאפט לעת דרום זאלסטו אין דער צייט פון דער עלטער גינאד פר געלטין נא נוא עס זאל
ווערין אן געבריייט אונזער תפלה אזו וויא איין עולה האזינה טוא פר נעמען דו גאט פון יעקב
אייביג סלה אייביג זייא צו דיינע האפער איין אונטער לעהנונג למענך טוא פון דיינט וועגין
אויב דוא ווילסט ניט טאן פון זייערט וועגין ענם טוא ענטפערין די פרומע און זיי וועלין דיך
מיט פרייד פייערין ה׳ דען זיי האבען דיך גידאכט פקדוך זיי טוען גידיינקען דיך די מיילער דיא
וואס קערין זיך צו רופען דיר חלצם ציא זייא אויס פון שטראפונג פנה קער דיך צו דאס לויב
געזאנג און צו דאס גיבעט מעוזם דען דוא ביסט איין שטארקער אין דער צייט פון לייד צרה
לייד טוא אפ פון מיר מיין באשעפר ושערי און די טויערין פון טרערין זאל ניט צו גישלאסין
ווערין שועתי איך טוא שרייען צו דיר דוא זאלסט הערן מיין שטים רוזנים דיא הערן סנהדרין

דרך בקשה. מפני עקת אויב המרעישה. קפחתני חמת המציק המתקשה. אם על בנים רטשה: רטשה לעיניה ילדיה נשחטים. פניה לכלמות ולחייה למורטים. רוזנים מלשכת הגזית כמתמעטים. ששם עלו שבטים: שבטים תשיב לנות בית עטרת. להיות שארית מכתרת. תשמיע לפליטת יהודה הנשארת. והיית עטרת תפארת. חטאנו: תפארת אמוניך עם זו קנית. לא שקצתם קראוך ועניתי. יחיד ועני קורא משובתך הכנת. ושמעת את תפלתם ואת תחנתם אשר התחננת: התחננת על בניך שכלו. ומעל שלחן אביהם גלו. אמרת רחמים על מדותי יגלו. בי יצדקו ויתהללו. חטאנו: ויתהללו חוסיך תפלתם ותפלתי בנעימים. והתנהג עמהם במדת צדקה ורחמים. זכותך קדמם וזכות שלשת קדומים. אל מלך יושב על כסא רחמים:

זכור לנו ברית אבות כאשר אמרת. וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכור והארץ אזכור:

פותחין הארון — הכל קאי על הזמנים שלאחר החורבן

מב מיוסד ע"פ א"ב כפול עד אות ו' ולח"כ חתום שם המחבר גרשום בר יהודה חזק

זכור ברית אברהם ועקדת יצחק. והשב שבות אהלי יעקב והושיענו למען שמך: אבדנו מארץ טובה בחפזון. ארכו הימים ודבר כל חזון. בישראל חדלו פרזון. במשמנינו שלח רזון. ושוב ברחמים על שארית ישראל והושיענו למען שמך: גולה אחר גולה. גלתה

באור ע"ם

פון לשכת הגזית זיינען געמינערט ששם וואס צו זייא פלעגין אויף גיין די ישראל צו געריכט שבטים דיינע שבטים זאלסטו ווידער קערין צום וואונונג דיין בית המקדש דיא קרוין להיות דאס איבער בלייבונג זאל זיין געקריינט תשמיע דו זאלסט מאכן הערין צו די אנטרינונג יהודה והיית אז דו וועסט זיין צו זיי איין שיינע קרוין תפארת די ווארהאפטיגע שיינהייט וואס דו האסט גיקויפט לא האסטו ניט פר מיאוסט קראוך זיי האבין דיך גערופען האסטו זיי גיענטפערט יחיד דעם איינציגען און ארימען טוסטו אן בריימען פון גיזעם דיין הימעל ושמעת און דו זאלסט הערין זייער תפלה און זייער גיבעט וואס דו ווערסט גיבעטין אויף דיינע קינדער די דא זיינען פאר לענט ומעל און פון זייער פאטערס טיש זיינען זיי פאר טריבען אמרות די מדות דיינע דר בארימקייט זאל זיך וועלגערין איבער דיינע זיטען בי דורך דיר גאט זאלען זיי גירעכט ווערין און זייא וועלין זיך בארימען דיינע באשיצער תפלתם ותפלתי אז דו האסט זייער תפלה און מיין תפלה אן גינומען מיט צימליכקייט והתנהג און דו זאלסט זיך פירען מיט זיי מיט דר בארימקייט זכותך מאך זיי פעדערין דיין זכות און דעם זכות פון די דרייא פאריגע עלטערין אברהם יצחק ויעקב אל דו גאט קיניג דער וואס זיצט אויף דעם שטול פון דער בארימקייט:

זכור ברית געדיינק דעם ברית פון אברהם און די עקדה פון יצחק והשב און קער ווידער דאס פאר שטערונג פון בית המקדש און העלף אונז וועגין דיין נאמען אבדנו מיר זיינען פאר לארען געווארין פון דעם גוטען לאנד מיט איילניש ארכו זיי זיינען פר לייננגערט גיווארין דיא טעג וואס מיר זיינען אין גלות און די פרייד פון אלע נביאים וואס זייא האבין צו גיזאגט מיר זאלען אויס געלייזט ווערין בישראל און ביי ישראל איז פאר מיטן גיווארען אפענקייט זיי מוזען זיך פר די שלייסען פר די שונאים במשמנינו אין אונזערע פעטקייט איז ארין געשיקט געווארין מאגערקייט ושוב און קער דיך אום מיט רחמים אויף די איבער בלייבונג פון ישראל און העלף אונז וועגין דיין הייליגען נאמען גולה איין גלות נאך דעם אנדערין איז יהודה אין

(השלמה ע"ם) גאנצין

יְהוּדָה כָּלְתָה. דָּוָה כָּל הַיּוֹם וְכָלָה. דּוֹרֵשׁ וּמְבַקֵּשׁ אֵין לָהּ. והשב: הָעִיר הַקֹּדֶשׁ וְהַמְּחוֹזוֹת. הָיוּ לְחֶרְפָּה וּלְבִזּוֹת. וְכָל מַחֲמַדֶּיהָ טְבוּעוֹת וּגְנוּזוֹת. וְאֵין שִׁיּוּר רַק הַתּוֹרָה הַזֹּאת. ושוב: גּוֹאֵל חָזָק לְמַעַנְךָ פְּדֵנוּ. רְאֵה כִּי אָזְלַת יָדֵנוּ. שׁוּר כִּי אָבְדוּ חֲסִידֵינוּ. וּמַפְגִּיעַ אֵין בַּעֲדֵנוּ. והשב: בְּרִית אָבוֹת וְאִמָּהוֹת וְהַשְּׁבָטִים. רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ בְּרַבּוֹת עִתִּים. יָהּ זְכוֹר לְמֻכִּים וְנִמְרָטִים. וְעָלֶיךָ כָּל הַיּוֹם נִשְׁחָטִים. ושוב: דּוֹרֵשׁ דָּמִים דּוֹן דִּינֵנוּ. חִנָּם נִמְכַּרְנוּ וְלֹא בְכֶסֶף פְּדֵנוּ. זְקוֹף בֵּית מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמֵם לְעֵינֵינוּ. וְהָשֵׁב שְׁבוּת אָהֳלֵי יַעֲקֹב. וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: סוגרין הארון

זְכוֹר לָנוּ בְּרִית רִאשׁוֹנִים כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ:

תִּשְׂגַּב לְבַדְּךָ וְתִמְלוֹךְ עַל כֹּל בְּיִחוּד:

כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְהָיָה יְהֹוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהֹוָה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ יְהֹוָה אֶחָד:

מַלְכֵּנוּ בָּאנוּ בְּכֹחַ יִחוּדֶךָ. כִּי אֵין לָנוּ בַּמֶּה לְקַדְּמֶךָ. כִּי אִם בְּמַלְכוּתְךָ וּמַעֲבָדֶיךָ.

לָכֵן בְּכָל לֵב נְיַחֲדֶךָ: נְיַחֶדְךָ יַחַד גְּדוֹלֵינוּ וּקְטַנֵּינוּ. מְחֹק נָא שִׁטְרֵי חוֹבוֹתֵינוּ. וּכְתוֹב בְּסֵפֶר הַחַיִּים זִכְרוֹנוֹתֵינוּ. וְתִגְזוֹר עַתָּה לְהֵיטִיב שְׁנוֹתֵינוּ. שמע: סְגֻלָּה אֲשֶׁר פָּדִיתָ בְּמַסּוֹת בְּאוֹתוֹת וּבְנִסִּים. לְשִׁמְךָ חוֹסִים וְעַל שְׁמַע פּוֹרְסִים.

באור ע"ט

גאנצען פאר טריבען גיוואָרין דוה אונ אַלע טאָג איז נאָר ווייטאג דורש קיינער פארשט ניט אונ פרעגט ניט נאך העיר די היילגע שטאט מיט די גרעניצען זיינען גיוואָרין צו שאנד אונ צו בזיון וכל אונ אַלע אירע גילהסטיקייט זיינען איין געזונקען אונ באהאלטען גיוואָרין עס איז ניט איבער גיבליבען נאָר די תורה גואל חזק שטארקער אויס לייזער לייז אונז אויס פון דיין כבוד וועגין ראה זעה אַז אונזער כח איז אויס גיגאנגען פון דעם גלות שור לוג אַז אונזערע חסידים זיינען פאר לארען קיינער איז ניט דא פאר אונז מתפלל צו זיין ברית אבות דעם ברית אבות אונ די אמהות אונ דיא שבטים זאלסטו געדיינקן רחמיך דיינע רחמים מיט חסדים אין דעם מערונג פון די צייטען יה געדיינק גאט צו דיא וואס זייא זיינען צו שלאגען אונ צוא ריסען אונ ווערין געקוילעט פון דיין כבוד וועגין דורש גאט ברוך הוא דוא פארשט אַלע בלוטען משפט אונזערע משפטים חנם נמכרנו אום זיסט זיינען מיר פאר קויפט גיוואָרין ניט פאר געלד לייז אונז אויס זקוף בית מקדשך שטעל אויף דיין בית המקדש השמם וואס ער איז פאר וויסט פאר אונזערע אויגען:

מלכנו באנו אונזער קיניג מיר קומן מיט די קראפט פון דיינר איינציקייט כי דען עס איז ניטא צו אונז מיט וואס דיך צו פעדרן כי נייערט מיט דיין קיניגרייך אונ דיין דינסטבארקייט לכן דרום מיטין גאנצין הארץ איינציגן מיר דיר ניחדך מיר וועלין איינציגען דיך מיט אנאנדר אונזערע גרויסע אונ אונזערע קליינע מחוק מעק אפ נון אונזערע שולד בריבען וכתוב אונ שרייב אין בוך אונזער גידעכינעש ותגזור אונ די זאלסט באשערין איצונדערט צו באגיטיגען אונזערע יארען סגולה די גיליבטע וואס דו האסט אויס געלייזט מיט פר זוכונג מיט ציכענס

אֵלֶּה בָרֶכֶב וְאֵלֶּה בַסּוּסִים. וַאֲנַחְנוּ בְּשֵׁם יְיָ אֱלֹהֵינוּ. עוֹמְסִים: עוֹמְסִים בְּיִרְאָה וּבְפַחַד וּבְרַעַד. לְעוֹדְדָם מֵאֻמּוֹת וּלְהַסְעֵד. כְּמוֹ בְּדִבְרֵי קָדְשְׁךָ מוֹעֵד. הֵמָּה כָּרְעוּ וְנָפָלוּ וַאֲנַחְנוּ קַמְנוּ וַנִּתְעוֹדָד. שמע: פַּסּוּ עֲבוֹדוֹת פְּנִימָה וּשְׂעִירֵי כַּפָּרָה. וְאָפֵס כֹּהֵן לְשַׁכֵּךְ עֶבְרָה. וְנִשְׁאַרְנוּ כְּאִשָּׁה מְצֵרָה. יַעַנְךָ יְיָ בְּיוֹם צָרָה: צָרָה בִּהְיוֹת לְיַעֲקֹב. זֶה יֹאמַר לַיְיָ אֲנִי בְּלִי לַעֲקֹב. וְזֶה יִקְרָא בְשֵׁם יַעֲקֹב. וְכֻלָּם שְׁעוּנִים בְּהַבְטָחַת שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב. שמע: שִׁמְךָ בָּנוּ נִקְרָא רַב עֲלִילוֹת. שְׁעֵה מִנּוּ שַׁוְעָה וְקַבֵּל תְּפִלּוֹת. וְהָסֵר מִנּוּ רוֹעַ מַעֲלָלוֹת. וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת: תְּהִלּוֹת דַּר הַקֵּץ רְדוּמִים. חֲשׁוּכִים בֵּין הָאֻמִּים. פְּדֵם וְנַקֵּם מִכְּתָמִים. אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל

כִּסֵּא רַחֲמִים׃

עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמָה שֶּׁהִבְטַחְתָּנוּ. וְאַף גַּם זֹאת בִּהְיוֹתָם בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיהֶם לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גְעַלְתִּים לְכַלֹּתָם לְהָפֵר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיהֶם: הִמָּצֵא לָנוּ בְּבַקָּשָׁתֵנוּ כְּמָה שֶּׁכָּתוּב וּבִקַּשְׁתֶּם מִשָּׁם אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּמָצָאתָ כִּי תִדְרְשֶׁנּוּ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ: מוֹל אֶת לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ כְּמָה שֶּׁכָּתוּב. וּמָל יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת לְבָבְךָ וְאֶת לְבַב זַרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ: זְרוֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים וְטַהֲרֵנוּ כְּמָה שֶּׁכָּתוּב. וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם: מְחֵה פְשָׁעֵינוּ כָּעָב וְכֶעָנָן כְּמָה שֶּׁכָּתוּב. מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ: מְחֵה פְשָׁעֵינוּ לְמַעַנְךָ כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר: הַלְבֵּן חֲטָאֵינוּ כַּשֶּׁלֶג וְכַצֶּמֶר כְּמָה שֶּׁכָּתוּב. לְכוּ נָא וְנִוָּכְחָה יֹאמַר יְיָ אִם יִהְיוּ חֲטָאֵיכֶם כַּשָּׁנִים כַּשֶּׁלֶג יַלְבִּינוּ אִם יַאְדִּימוּ כַתּוֹלָע כַּצֶּמֶר יִהְיוּ: רַחֵם עָלֵינוּ וְאַל תַּשְׁחִיתֵנוּ כְּמָה שֶּׁכָּתוּב. כִּי אֵל רַחוּם יְיָ אֱלֹהֶיךָ לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא יַשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם: קַבֵּץ נִדָּחֵנוּ כְּמָה שֶּׁכָּתוּב. אִם יִהְיֶה נִדַּחֲךָ בִּקְצֵה הַשָּׁמָיִם מִשָּׁם יְקַבֶּצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקָּחֶךָ: הָשֵׁב שְׁבוּתֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ כְּמָה שֶּׁכָּתוּב. וְשָׁב יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתְךָ וְרִחֲמֶךָ וְשָׁב וְקִבֶּצְךָ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר הֱפִיצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה: תְּבִיאֵנוּ אֶל הַר קָדְשֶׁךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בְּבֵית תְּפִלָּתֶךָ כְּמָה שֶּׁכָּתוּב. וַהֲבִיאוֹתִים אֶל הַר קָדְשִׁי וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי עוֹלֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקָּרֵא לְכָל הָעַמִּים:

באור ע״ס

אונ מיט וואונדר לשמך צו דיין נאמען באשיצען זיי זיך אונ מיט שמע ישראל לויבען זיי אלה די דאזיגע מיט רייט וועגין אונ די דאזיגע מיט פערד ואנחנו אונ מיר מיטין נאמען פון גאט אונזר גאט טראגין מיר עומסים מיר טראגן מיט פארכט אונ מיט אנגסט אונ מיט ציטערנעש לעודדם צו שטארקען זיי אונ צוא אונטער לעהנען גלייך אין דיין היילינע רייד איז באצייגט המה זיי קניען אונ פאלען אונ מיר שטייען אויף אונ ווערין גישטארקט פסו זייא זיינען אויס ניגאנגען דיא דינסט פון אינעוויינינ אין היכל אונ די ציקעליך דאס פר געבונג ואפס אונ עס איז ניטא דר כהן צו שטילען דעם צארען ונשארנו אונ מיר זיינען איבער געבליבען אזו וויא אוויי׳ענדינע פרויא יענך ער וועט ענטפערין דיר גאט. אין טאג דאס לייד צרה ווען עס איז איין לייד צו יעקב זה יאמר דער זאגט צו גאט בין איך ניט צו פר קרימן וזה אונ דער רופט אן דעם נאמען פון יעקב וכלם אונ אלע זיינן אין פאר זיכערונג דעם נאמען פון דעם גאט פון יעקב שמך בנו דיין נאמען איז אין אונז ווארען גירופען דאס מייסטער דיא ווערקין שעה מנו פר נעם פון אונז געשרייא אונ אנטפאנג גיבעט והסר אונ מאך אפ קערין פון אונז די בייזע ווערק ואתה אונ דוא ביסט הייליג באזיצער דיא לויבונג תהלות דער דא וואוינט אין לויבונג מאך וואכין די שלומענדיגע פדם לייז זייא אויס פון יצר הרע אונ ריינינ זייא פון פלעקין אל מלך יושב על כסא רחמים גאט קיניג דער דא זיצט אויפין שטול פון דער בארימקייט:

שמע קולנו יי אלהינו חוס ורחם עלינו וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו: השיבנו יי אליך ונשובה חדש ימינו כקדם: אל תשליכנו מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממנו: אל תשליכנו לעת זקנה ככלות כחנו אל תעזבנו: אל תעזבנו יי אלהינו אל תרחק ממנו: עשה עמנו אות לטובה ויראו שנאינו ויבשו כי אתה יי עזרתנו ונחמתנו: אמרינו האזינה יי בינה הגיגנו: יהיו לרצון אמרי פינו והגיון לבנו לפניך יי צורנו וגואלנו: כי לך יי הוחלנו אתה תענה אדני אלהינו:

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא השנה הזאת הבאת עלינו ועל כל עמך בית ישראל. קץ ותכלית לשבי עמך בית ישראל. ועת סוף לגלותנו ולאבלנו. ואחרית טוב לימי עניינו ומרודנו. כי משך עלינו השעבוד וארכו עלינו גליות. והננו בכל יום הולכים ודלים. ברבות השנים אנו נמעטים. ובסגות הזמנים אנו נצערים. ואין לנו לא מנהל ולא מחזיק בידנו. כאשר אמרת כי מי יחמול עליך ירושלים ומי ינוד לך. ומי יסור לשאול לשלום לך. או מי יגדור גדר או מי יעמוד בפרץ. ואין עוד נביא וחוזה. ואין קורא בשמך באמת מתעורר להחזיק בך. כי כלנו כצאן תעינו. איש איש לדרכו הרעה פנינו. כל גבר אחרי בצעו. וכל איש אחרי שרירות לבו הרע. ולא די לנו בעונות הראשונים. כי אם הוספנו עליהם חדשים. ולא הוזהרנו בכל האזהרות אשר הזהרתנו. ולא הוכחנו בכל התוכחות אשר הוכחתנו. ומה יש לנו עוד צדקה לזעוק פני המלך:

באור ע"ס

יהי רצון מלפניך עס זאל זיין באוויליגט פון דיר אונזער גאט אונ גאט פון אונזערע עלטערין שתהא עס זאל זיין דאס יאר וואס קומט אויף אונז אונ אויף נאר דיין פאלק ישראל אסוף פון דעם געפיינקעניש פון דיין פאלק אונ דיא צייט פון אסוף פון אונזער גלות אונ טרויערקייט אונ אגוטען סוף צו דיא טעג פון אונזער פיין אונ אונזער קלאג כי ווארום עס האט פאר צויגען זיך אויף אונז אונ פאר לייננגערט גיווארין אויף אונז דער שעבוד מלכיות והננו אונ מיר ווערין אלע טאג ארימער ברבות וואס מער איאר ווערין מיר ווינציגער אונ וואס מער צייטען ווערין מיר קלענער ואין אונ מיר האבין ניט קיין פירער אונ קיינער וואס זאל אונז מחזיק זיין כאשר אזו וויא דוא האסט אונז גיזאגט ווער וועט זיך אויף דיר דער בארעמען ירושלים אונ ווער וועט זיך פאר וואגלען פון דיינט וועגין אונ ווער וועט זיך קערין פרעגין שלום צו דיר או אדער ווער וועט צאמען די צאם אדער ווער וועט זיך שטעלין אין בראך ואין עס איז שוין ניטא קיין נביא עס איז ניטא קיינער ער זאל רופען אין דיין היילינען נאמען מיט אמת ער זאל דער וועקין צו דער האלטען זיך אין דיר כי ווארום מיר אלע אזו וויא שאף זיינען מיר פאר בלאנזעט גיווארען איטליכר מענש צו זיין שלעכטין וועג גיקערט כל גבר איטליכר מענש גייט נאך זייגע גזלות אונ נאך זיין געוויינטליך פון זיין שלעכט הארץ ולא אונ עס איז אונז ניט גענוג מיט אונזערע ערשטע עבירות נאר מיר האבין נאך מוסיף גיוועון אויף זיי נייע עבירות ולא אונ מיר זיינען ניט נזהר גיוועון אין אלע אזהרות וואס דו האסט אונז אן גיזאגט ולא אונ מיר האבען קיין שטראף ניט גינומען וואס דו האסט אונז אן גיזאגט ומה אונ וואס האבין מיר נאך צדקה מיר זאלען קענען שרייען צו הקב"ה ואתה אונ דוא האסט גיטראכט צוא לייטערין אונז:

אָנָּא תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ. שֶׁאֵין אֲנַחְנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ. אֲבָל אֲנַחְנוּ וַאֲבוֹתֵינוּ חָטָאנוּ:

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דֹפִי: הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר: יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. נִאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף: רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תִּעַבְנוּ. תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ: סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

שָׁכַחְנוּ אֶת טוֹבוֹתֶיךָ. וְנָשִׁינוּ אֶת רוֹב חֲסָדֶיךָ. וּמָרִינוּ אֶת פִּיךָ. וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ סַרְנוּ. וּבְהַבְלֵי הָעוֹלָם הַזֶּה נֶהְבָּלְנוּ. וְאֶל רְהָבִים וְשָׂטֵי כָזָב פָּנִינוּ. וְהִסְכַּלְנוּ הַרְבֵּה מְאֹד. וְאָהַבְנוּ רָע מִטּוֹב. וְשֶׁקֶר מִדַּבֵּר צֶדֶק סֶלָה. וְטֻמְאָה תַּחַת טָהֳרָה. וְשִׁקּוּץ תַּחַת זְכוּת. וְהֶחֱלַפְנוּ עוֹלָם עוֹמֵד בְּעוֹלָם עוֹבֵר. מִדֵּי יוֹם יוֹם הִשְׁכֵּם וְחָטוֹא. עַד אֲשֶׁר עֲוֹנוֹתֵינוּ עָבְרוּ רֹאשֵׁנוּ. וְרַבּוּ מִשַּׂעֲרוֹת רֹאשֵׁנוּ. וְעָצְמוּ מִדִּבְרֵי פִינוּ. וְגָדְלוּ מִצַּעֲדֵי רַגְלֵינוּ. וְגָבְהוּ מִנִּשְׁמַת רוּחַ אַפֵּינוּ. טָבַעְנוּ בְּיוֵן מְצוּלָה וְאֵין מָעֳמָד. בָּאנוּ בְמַעֲמַקֵּי מַיִם וְשִׁבֹּלֶת שְׁטָפָתְנוּ. וְלֹא לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ הֲרֵעוֹנוּ כִּי אִם לְנַפְשֵׁנוּ. וְלֹא אוֹתְךָ הִכְעַסְנוּ כִּי אִם אוֹתָנוּ. כִּי אֱנוֹשׁ אִם יֶחֱטָא מַה יִּפְעַל לָךְ. וְאִם רַבּוּ פְשָׁעָיו מַה יַּעֲשֶׂה לָּךְ. אֲבָל אוֹי לִבְנֵי אָדָם אֲשֶׁר חָטְאוּ לָךְ. וְאוֹי לְנַפְשָׁם כִּי גָמְלוּ לָהֶם רָעָה: אֱלֹהֵינוּ בֹּשְׁנוּ וְנִכְלַמְנוּ לְהָרִים אֱלֹהֵינוּ פָּנֵינוּ אֵלֶיךָ. כִּי אָנוּ כִּכְלִי נִמְאָס כֵּן נִבְזֵינוּ בְּעֵינֵי נַפְשֵׁנוּ. כְּגֶבֶר אֲשֶׁר הָטְבַּל בְּשַׁחַת וְתִעֲבוּהוּ שַׂלְמוֹתָיו. וּכְמוֹ בְּעָוֹן חוֹלָלְנוּ מֵרֵאשִׁית. כֵּן בֹּשֶׁת פָּנֵינוּ כִּסָּתְנוּ:

באור ע"ט

שכחנו את טובותיך מיר האבין פר געסין דיין גוטקייט ונשינו אונ מיר האבין פר געסין דיינע פיל חסדים ומרינו אונ מיר האבין ווידר גישפעניגט דיין מויל. פון דייני משפטים האבן מיר אפ גיקערט ובהבלי אונ אין נארעשקייט פון עולם הזה האבין מיר זיך פאר נארעשט ואל אונ צו גאוה ושטי אונ צו ליגען וואס פירט אראפ פון גלייכען וועג האבין מיר זיך גיקערט והסכלנו אונ מיר האבין זיך שטארק פאר נארעשט ואהבנו אונ מיר האבין ליב געהאט שלעכץ בעסער פון גוטס ושקר אונ ליגען פון צוריידען גירעכטיקייט איבער טומאה אונ טומאה אויפין ארט פון ריינקייט ושקוץ אונווירדיקייט אויפין ארט פון זכות והחלפנו אונ מיר האבין פאר ביטען עולם הבא פאר עולם הזה מדי יום אלע טאג שטייט מען אויף אין דר פריא אונ מען זינדיגט עד ביז אונזערע עבירות זיינען איבער גינאנגען איבער אונזערע קעפ אונ מער פון אונזערע האר ועצמו אונ האבין זיך גישטארקט מער פון דיא רייד פון אונזער מויל וגדלו אונ זייא ווארין גרעסער אלס דיא טריט פון אונזערע פיס וגבהו אונ זיינען העכער גיווארען פון אטום געמיט פון דיא נאז לעבער טבענו מיר זיינען פאר זונקען גיווארין אין דער טיפענעש אונ האבין נישט קיין באשטאנד באנו מיר זיינען אריין גיקומען טיף אין וואסר אונ די שטורעם האבין אונז פאר פלייצט ולא ניט צו דיר האבין מיר שלעכטץ גיטאן כי נייערט צו אונזערע לייבער ולא ניט דיך האבין מיר דער צארינגט נאר אונז אליין כי ווארום אז אמענש זינדיגט וואס קאן ער דיר טאן ואם אפילו ער וועט מערין זיינע עבירות וואס קאן ער דיר טאן אבל אבער וויא צו די מענשין וואס האבין גזינדיגט צוא דיר ואוי לנפשם אונ וויא צו זייערע לייבער אז זיי האבין דיר אפ גידאנקט שלעכטס פר גוטס אלהינו אונזר גאט מיר שעמען זיך אויף צו הייבין אונזר פנים צו דיר כי ווארום מיר זיינן וויא אמיאוסע כלי אזו זיינען מיר מבוזה אין אונזערע אויגין כגבר אזו וויא אמענש וואס ער איז פר זונקן גיווארין אין אטיפען גרוב אונ

ועתה יי אלהינו אחרי שובנו נחמנו. ואחרי הודענו ספקנו על ירך. בושנו וגם נכלמנו כי נשאנו חרפת נעורינו. על זאת נשא בשרנו בשנינו ונפשנו נשים בכפינו. ובמה נקדמה פניך יי אלהינו. ובמה נכף לאלהי מרום. ובמה תתרצה ותכפר לנו על כל חטאתינו אלה. אשר חלפו ועברו ראשנו כמים המגרים ארצה אשר לא יאספו. אם בתשובה ודוי תתרצה. הננו שבים ומתודים לפניך יי אלהינו. חטאנו ופשענו וישר העוינו ולא שוה לנו. ואם בתפלה ובתחנונים תמחול. הננו מפילים תחנונינו לפניך. כעיני עבדים אל יד אדוניהם וכעיני שפחה אל יד גברתה כן עינינו נשואות אליך. ואם בבכי וזעקה תסלח. הנ[ו] במסתרים תבכה נפשנו מפני חטאתינו. ובחדרים תאנח רוחנו על רוב פשעינו. ואם בשבר רוח תכפר. הנה נשבר לבנו בקרבנו. ונדכאת רוחנו מן הצרות ומן התלאות אשר עברו עלינו עד אשר לא נותר מתום בבשרנו. לולי רחמיך וחסדיך אז אבדנו בעונינו:

אשמנו מכל עם. בושנו מכל דור. גלה ממנו משוש. דוה לבנו בחטאינו. החבל אוינו. ונפרע פארנו. זבול בית מקדשנו. חרב בעונינו. טירתנו היתה לשמה. יופי אדמתנו לזרים. כחנו לנכרים:

זעדין לא שבנו מטעותנו. היך נעיז פנינו ונקשה ערפנו. לומר לפניך יי אלהינו

באור ע״ם

האט איין גערינכט די קליידר וכמו אונ אזו וויא מיט די עבירות זיינען מיר פר שוועכט גיווארין פון דעם אן הייב אזו האט אונז דיא בושה פאר דעקט אונזער פנים:

ועתה ה׳ אונ איצונד גאט אונזער גאט נאך אונזר אום קערין זיך טוען מיר זיך באדיינקען ואחרי נאך אונזער באקענן האבין מיר זיך גישלאגען אויף דעם דיך בושנו מיר שעמן זיך אז מיר טראגין די שאנד פון אונזער יוגענד אן על דרויף האבין מיר אויף געהויבין אונזר פלייש מיט די ציין ונפשנו אונ אונזערע לייבער געמען מיר אין אונזערע הענד דאס הייסט מען איז זיך מסכן נפש ובמה נקדמה אונ מיט וואס וועלין מיר פעדערין דיין פנים אונזער גאט ב״ה ובמה אונ מיט וואס וועלין מיר זיין גענייגט צוא גאט פון דעם הימל ובמה אונ מיט וואס וועסטו זיין באוויליגט אונ דו וועסט אונז מכפר זיין על אויף דיא אלע חטאים אשר וואס זייא זיינען איבער גילאפען אונ איבער גיפארין אויף אונזערע קעפ אזו וויא וואסער וואס זייא ציהען זיך אויף דער ערד וואס מען קען זייא ניט איין זאמלען אם אויב מיט תשובה אונ מיט וידוי וועסטו מרוצה ווערין הננו שבים זיינען מיר אן גיברייט תשובה צוא טאן אונ מתודה זיין פאר דיר גאט חטאנו מיר האבין גענזינדיגט בשוגג אדער במזיד אונ רעכט פארטיקייט פאר קרימט ולא אונ עס איז ניט רעכט גיוועזן צוא אונז ואם אונ אויב מיט תפלה אונ גיבעט וועסטו מוחל זיין הננו זיינען מיר אן געברייט צו ווארפען אונזערע תפלות מיט גיבעט פאר דיר כעיני אזו וויא קנעכט צו זייערע הארען אונ וויא איין שפחה צו איר הארענטע אזו איז אונזערע אויגען אויף גיהויבין צו דיר ואם אונ אויב מיט געוויין אונ מיט געשריי וועסטו מוחל זיין טוען מיר וויינען אין באהעלטעניש פאר אונזערע זינד ובחדרים אונ אין דיא חדרים טוט זיפצען אונזר אטום אויף אונזערע פיל עבירות ואם אונ אויב מיט אצוברעכען הארץ וועסטו מכפר זיין הנה איז שוין צו בראכין אונזערע הערצר אין אונז ונדכאת אונ אונזר געמיט איז צו שטויסן גיווארן אין אונז מחמת גרויסע צרות ומן אונ פון מידיקייט וואס עס איז איבר גגאנגן אויף אונז עד ביז עס איז ניט איבר גיבליבין קיין גאנצקייט אין אונזר פלייש לולי ווען ניט דיין רחמים מיטי דיינע חסדים וואלטין מיר לאנג שוין פר לארען גיווארין אין אונזערע עונות:

ואלהי אבותינו. צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל אנחנו ואבותינו חטאנו:
אשמנו. בגדנו. גזלנו. דברנו דופי: העוינו. והרשענו. זדנו. חמסנו. טפלנו שקר:
יעצנו רע. כזבנו. לצנו. מרדנו. נאצנו. סררנו. עוינו. פשענו. צררנו. קשינו
ערף: רשענו. שחתנו. תעבנו. תעינו. תעתענו: סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים
ולא שוה לנו. ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

ועתה יי אלהינו אם עשינו אנו כאולתנו. עשה אתה כאמונתך וסלח כי תמים דעים אתה. אם שלמנו רעה תחת טובה. גמלנו טוב ולא רע. כי יתר מרעהו צדיק וכל שכן הבורא יתברך שמו. ואם הרבינו לפשוע. אתה הוא רב חסד ומרבה לסלוח אשר צדקתך וחסדיך רבו מהררי אל ועמקו מתהום רבה. כסה שמים הודך ותהלתך מלאה הארץ. יי שמענו שמעך כי באחת המדות תסלח לאשר חטאו לך. ואף כי בכלם. סלח נא לעונינו ולחטאתינו ולכל חטאת ועונות עמך ישראל. וכבסנו מעונינו ומחטאתינו טהרנו. ואל תקצוף עלינו עד מאד ואל לעד תזכור עון. ואתה רב לסלוח.

ואתה יי השבת לצרף סיגינו ולהסר בדילינו ולשבור את לבנו הזונה ולהתם טמאתנו ממנו. על כן הגליתנו ובגוים זריתנו. הנה בשאון המלכיות הצללנו. וכהתוך כסף בתוך כור נתכנו. ולא מקוצר ידך לא הושעתנו. ולא מכובד אזנך לא שמעת תפלתנו. כי הבדילו עונינו בינינו ובין ישועתך. לך יי הצדקה ולנו בשת הפנים. לאדני אלהינו הרחמים והסליחות כי מרדנו בו. ולך אדני החסד כי אתה תשלם לאיש כמעשהו. ואתה יי אלהינו גואל ישראל וקדושו הלעולם

באור ע״ם

ועתה יי איצונד אונזר גאט אויב מיר האבן גטאן אזו וויא אונזר נארישקייט עשה טוא דו וויא דיין מייסטערשאפט וסלח אונ פאר ניב ווארום דיין דעה איזגאנץ אם אויב מיר האבען גיצאלט שלעכין פאר גוטס גמלנו גיב אונז גוטס ניט קיין שלעכץ כי ווארום אז דער צדיק איז מיותר קעגין זיין חבר מכל שכן דר בורא יתברך שמו ואם אויב מיר האבין גימערט זינדיגען אתה דו ביסט רב חסד אונ מערכט צו פאר געבין אשר דיינע צדקות אונ דיינע חסדים זיינען מער פון דיא שטארקע בערג ועמקו אונ זייא זיינען טיפער פון דעם אפ גרונד פון ים כסה עס האט פאר דעקט דעם הימעל דיין שיינקייט ותהלתך אונ דיין לויב איז פול די ערד ה׳ גאט מיר האבין גיהערט דיין הערונג כי אז מיט איינע פון די מדות תסלח טוסטו פאר געבין דעם וואס ער האט געזינדיגט צו דיר ואף מכל שכן מיט אלע מדות פאר גיב אונזערע עונות מיט די חטאים אונ אלע עבירות פון דיין פאלק וכבסנו דו זאלסט אויס וואשען אונ ריינגן אונז פון אונזערע עונות והחטאים ואל אונ דו זאלסט ניט ברוגז זיין זייער ואל אונ ניט אויף אייביג זאלסטו געדיינקן דעם עון כי ווארום וואס וועסטו געווינען מיט אונזר בלוט אונ אפ טאן אונזר ראסט אונ אפ טאן אונזער אפ גיקערט הארץ אונ עס זאל אויס גיין אונזער טומאה פון אונז על כן דרום האסטו אונז פאר טריבען אונ צו שפרייט צווישען דיא אומות הנה פאר וואר אין דעם ברומונג פון דעם מלכות זיינען מיר פאר זונקען גיווארין אונ אזו וויא מען גיסט זילבער אין דעם טיגעל אזו זיינען מיר גינאסען גיווארען ולא אונ ניט מחמת דיינע אויערין זיינען שווער האסטו ניט צו גהערט אונזערע תפלות כי ווארום אונזערע עבירות האבין גמאכט אצווישין שייד צווישען אונז אונ צווישען דיין הילף לך צו דיר גאט איז גירעכטיקייט אונ צו אונז איז די בושה אויף דער פנים לה׳ צו גאט איז דיא רחמים אונ דיא סליחות האטשע מיר האבען מורד גיוועזן אן אים ולך אונ צו דיר גאט איז דער חסד אז דו צאלסט דעם מענשין גלייך וויא ער טוט די מעשים טובים מיט זיין כח אליין אן גאטס הילף ואתה אונ דוא אונזער גאט דער

תאנף בנו. תמשוך אפך לדור ודור. חלילה. לא לעולם תזנח ולא תוסיף לרצות עוד. חלילה. כי לא אפסו לנצח חסדיך ולא כלו רחמיך. כי המה חדשים לבקרים יחילו בכל עת ובכל רגע. ולמען שמך יי עשה עמנו. כי היא תהלתך. כי נקרא שמך עלינו יי אלהי ישראל. ולמען ברית אבותינו אברהם יצחק ויעקב אשר כרת להם. ואת השבועה אשר נשבעת להם זכור. ולמען תורתך ולמען הקדושים ולומדיה כי נמעטו ושחו והבטחתנו על אודותיה כי לא תשכח עדות כפי זרעו. ודברי אשר שמתי בפיהם לא ימושו. ולמען עמך ונחלתך אשר נשארו מעט מהרבה כתורן בראש ההר וכנס על הגבעה. ולמען ירושלים עיר קדשך אשר היתה מדבר שממה ויצא ממנה כל הדרה. ולמען בית חיינו ותפארתנו אשר הללוך אבותינו אשר היה לשרפת אש. וכל מחמדינו היו לחרבה. ולמען הרוגים על שם קדשך. ולמען טבוחים על יחודך. ולמען תורתך הקדושה השרופה באש ונתונה למרמס לכל עוברי דרך. העל אלה התאפק יי ותחשה ותעננו עד מאד:

והנה כלם יושבים שלוים ושקטים ואביוני עמך דחופים סחופים מדלדלים ובדלדולם הם מבקשים פניך ומפילים תחנתם מול ארון בריתך. יי אלהי הצבאות עד מתי לא תרחם את ירושלים ואת ערי יהודה אשר זעמת זה כמה שנים. וראה את עמך מורה מאד. ואפס עצור ועזוב. ואין עוזר לישראל. פנינו לימין ואין עוזר. לשמאל ואין תומך. ואנחנו אין לנו על מי להשען כי אם עליך:

באור ע"ס

היילינגער אוים לייזער הלעולם וועסטו דען אייביג אויף אונז צערענען אונ דיין צארען ציהען לדורי דורות חס ושלום. חלילה ניט אויף אייביג וועסטו פאר לאזען אונ חס ושלום ניט מער לאזין איבר בעטין חלילה כי דען ניט אויף אייביג זיינען אוים גיגאנגען דיינע חסדים אונ דיינע רחמנות כי ווארום די חסדים אלע ווערין נייא באשאפין אלע צייט אונ אלע רגע ולמען אונ פון וועגין דיין היילינגען נאמען טוא מיט אונז ווארום דאס איז דיין לויב ווארום דיין נאמען איז אן גירופען אויף אונז ולמען פון וועגין די זיכערהייט פון אונזערע עלטערין אברהם יצחק יעקב אשר וואס דו האסט פאר שניטען צוא זייא כי דען עס זאל ניט פאר געסין ווערין פון זייערע קינדער אונ מיינע רייד וואס איך האב גיטאן אין זייער מויל זאל ניט אפ גיטאן ווערין ולמען אונ פון וועגין דיין פאלק אונ דיין ארב וואס זיי זיינען איבער גיבליבען א ביסעל פון פיל כתורן אזו ווי אהויך האלץ אויף א בארג אונ אזו ווי א שטאנג אין דער הויך ולמען אונ פון וועגן ירושלים דיין היילינגע שטאט וואס עס איז גיווארען וויא מדבר פר וויסט אונ עס איז ארוים גיגאנגען פון איר גאר דיא שיינקייט אונ אונזער היילינג הויז דאס שיינר בית המקדש דאס דא איז גיווארין צו פר ברענונג דאס פייער וכל מחמדינו אונ אלי אונזר גלוכטונג זיינען גיווארין פאר וויסט ולמען אונ אום ווילען די וואס זיינען דער שלאגין גיווארין בימי החורבן פון וועגין דיין היילינגען נאמען ולמען אונ אום ווילען דיין היילינגע תורה השרופה וואס זיא איז פר ברענט גיווארין אין פייער אונ צו טרעטונג העל אויף די דאזיגע האסטו דיך אויף געהאלטען אונ האסט געשוויגען אונ דו האסט אונז געפייניגט ביז זייער

והנה אביוני אונ די באדערפטיגע פון דיין פאלק זיינען פול מיט טרויערקייט ובדלדולם אונ מיט טרויערקייט בעטין זייא דיין שכינה ומפילים אונ ווארפין זייער גיבעט אנטקעגין ארון הקודש ה' גאט דר גאט פון אלע הערשארין עד וויא לאנג נאך וועסטו זיך ניט מרחם זיין אויף די שטעט יהודה אונ ירושלים אשר וואס דו האסט שוין גיצארינט פון וויפיל יאר וראה

(השלמה ע"ס) אונ

אבינו שבשמים הנה העת והעונה יאתה לך להושיע ולהודע עוז רחמיך אשר מעולם כי רבו מאד :

וכשחטאו ישראל במדבר עמד משה רבנו בתפלה לפניך ובקש רחמים על עמך בית ישראל . וכך אמר בתפלתו מלכי ואלהי סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה . ואתה השיבות לו בדרכי טובך ודברת ואמרת לו סלחתי כדברך . ואנחנו בשנו במעשינו ונכלמנו בעונינו והשחרו פנינו מפני חטאתינו . ונכפפה קומתנו מפני אשמותינו. ואין לנו פה להשיב ולא מצח להרים ראש :

לעינינו עשקו עמלנו . ממשך וממורט ממנו . נתנו עלם עלינו . סבלנו על שכמנו . עבדים משלו בנו . פורק אין מידם . צרות רבות סבבונו . קראנוך יי אלהינו . רחקת ממנו בעונינו . שבנו מאחריך . תעינו ואבדנו

ועדין לא שבנו מטעותנו . היך נעיז פנינו ונקשה ערפנו . לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו . צדיקים אנחנו ולא חטאנו . אבל אנחנו ואבותינו חטאנו :

אשמנו . בגדנו . גזלנו . דברנו דופי : העוינו והרשענו . זדנו . חמסנו . טפלנו שקר : יעצנו רע . כזבנו . לצנו . מרדנו . נאצנו . סררנו . עוינו פשענו . צררנו . קשינו ערף : רשענו . שחתנו . תעבנו . תעינו . תעתענו : סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו . ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו :

אנא הבט בצדקת עבדיך חסידיך . אשר הערו נפשם למות עליך . ולא זסו על נפשם ועל זרעם . וקצו ומאסו בחיי העולם הזה ובטלו רצונם מפני רצונך וקדשו שמך הגדול ולא חללוהו ורצו לזבח ופשטו צוארם ועמדו בנסיון ונאמנו . ונבחנו בצרוף ונמצאו תמימים . ונגעו דמי אבות ובנים . ודמי רחמניות וילדיהן .

באור ע"ט

און זעה דיין פאלק זיינען זייער באקלאגט און עס איז גיטא קיין העלפר ואנחנו און עס איז ניטא צו אונז אויף וועמען זיך אן צו לעהנען נייערט אויף דיר אונזר פאטער דר וואס איז אין הימל הנה די צייט אונדי שעה איז צו דיר אונז צו העלפן ולהודע און עס זאל באוואוסט ווערין דיינע שטארקע ווי באריממקייט וואס עס איז פון אייביג דען זיי זיינען זייער פיל :

וכשחטאו ישראל און אז די ישראל האבין געזינדיגט אין דר מדבר עמד איז משה רבינו אויף גישטאנען מיט תפלה צו פאר דיר ובקש רחמים און האט גיבעטין דער באריממקייט אויף דיין פאלק ישראל וכך און אזו האט ער גיזאגט אין זיין תפלה מלכי מיין קיניג און מיין גאט פאר גיב צו די זינד פון דאס דאזיגע פאלק ואתה און דו האסט גיענטפערט צו אים מיט דיינע גוטע מדות ודברת און דו האסט גירעט און דו האסט גיזאגט צו אים איך האב פאר געבין אזו וויא דיינע רייד ואנחנו און מיר שעמען זיך מיט אונזערע ווערק און מיט אונזערע זינד והשחרו און עס זיינען שווארץ גיווארין אונזער פנים וועגין אונזערע זינד ונכפפה און עס איז וואָרען איין געבוקט אונזער הייך וועגין אונזערע שולדין ואין און מיר האבין ניט אמויל צו ענטפערין און ניט אשטערין צו דער הייבען דאס הויבט

אנא הבט מיר בעטין דיך לוג אין די צדקות פון דיינע קנעכט אשר וואס זייא האבין פאר גאסען זייערע נפשות און לאזען זיך אום ברייגען פון דיינט וועגין ולא און האבין ניט חס גיהאט אויף זייערע קינדער וקצו און האבין פר מיאוסת אן דעם לעבין פון דר וועלט ובטלו און האבין מבטל גיוועזען זייער רצון פר דיין רצון און האבן געהייליגט דיין גרויסן נאמען ולא און האבין ניט פאר שוועכט אים ורצו און זיי זיינען מרוצה גיווארין מען זאל זיי קוילען און האבין אויס גישטרעקט זייער האלז ועמדו און זייא זיינען באשטאנען אויף דעם פרוב

ונתערבו דמי אחים ואחיות. ודמי חתנים וכלות. ודמי חכמים וחכמות. ודמי הגונים והגונות. ודמי חסידים וחסידות. ודמי זקנים וזקנות. ודמי בחורים ובתולות. ודמי פרנסים וחזניהם. ודמי דינים וסופריהם. ודמי מלמדים ותלמידיהם. ודמי אנשים ונשותיהם. ונהרגו כלם יחד על קדוש שמך המיוחד. ארץ אל תכסי דמם. ואל יהי מקום לזעקתם. עד ישקיף וירא יי משמים. וינקום נקמתו ונקמת עמו ונקמת תורתו ונקמת דם עבדיו אשר שפכו דמם כמים. כהבטחתנו ביד אבי חוזה הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו: את אלה מזבחות זכור. ואלה עקדות תראה. כי על אחת הרעיש העולם והן אראלם צעקו חוצה ונשבעת לברך עוקד ונעקד להרבות זרעם כחול הים. אף כי עתה כמה וכמה עקדו בניהם על יחוד שמך המיוחד הנכבד. נא דורש דמים קול דמי בניך צועקים אליך מן האדמה. ולארץ לא יכפר לדם אשר שפך בה כי אם בדם שופכו. והנחם ושכך אף וכלה חמה ותשבית שוד ושבר מעמך. חוס ורחם את יתר הפליטה ותוציאנה מאפלה לאורה. וחדש עלינו שנת טובה שנת רצון ועת גאלה. שדי תזכר לנו ברית אזרח. ותפקד לנו זכות הנעקד. ותרחמנו בצדקת איש תם. ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

באור ע״ס

באגלייבט ונבהנו אונ זיינן גיפרובט גיווארען מיט לייטערונג אונ זיי זיינען ניפונען גיווארען נאנין ונגעו אונ זיי האבין אן גערירט די בלוט פון דיא פאטערס מיט די קינדר ודמי אונ דיא בלוט פון די דר ב...עטיגע מוטערס מיט זייערע קינדר ונתערבו אונ עס איז צו מישט גיווארן די בלוט פון די ברידער מיט שוועסטר ודמי אונ די בלוט פון חתנים מיט כלות ודמי אונ דיא בלוט פון חכמים מיט זייערע ווייבער ודמי אונ דיא בלוט פון דיא גוטע יודען מיט זייערע ווייבער ודמי אונ די בלוט פון די פרנסים מיט זייערע חזנים ודמי אונ די בלוט פון דיא דינים מיט זייערע סופרים ודמי אונ די בלוט פון מלמדים מיט דיא תלמידים ונהרגו זיינען צלע אין איינעם גיהרגעט גיווארין אויף קידוש השם ארץ דו ערד זאלסט ניט צו דעקין זייער בלוט ואל עס זאל ניט זיין קיין ארט צו זייער געשריי עד ביז גאט ב״ה זאל לוגן פון דעם היכל וינקם אונ זאל נוקם זיין זיין נקמה אונ דיא נקמה פון זיין פאלק אונ דיא נקמה פון זיין תורה ונקמת אונ דיא נקמה פון די בלוט פון זיינע קנעכט וואס עס איז כאר גאסען גיווארען אזו וויא וואסער כהבטחתנו אזו וויא דו האסט אונז מבטיח גיוועזן דורך דעם נביא משה רבינו עליו השלום הרנינו לויבט איר גוים זיין פאלק ישראל ווארום דאס פורעניות פון בלוט פון זיינע קנעכט די צדיקים וועט גאט נוקם זיין ונקם אונ דאס פורעניות וועט ער אום קערין צו זיינע שונאים וכפר אונ ער וועט מכפר זיין אויף זיין לאנד אונ אויף זיין פאלק את אלה די מזבחות פון דיא הרוגים געדיינק ואלה אונ די עקידות פון די הרוגים זאלסטו זעהען כי דען פון וועגן איינעם האט די וועלט גישטורעמט והן אונ די מלאכים האבן געשריען אויסן ווייניג ונשבעת אונ דוא האסט גישווארין צו בענטשין דעם בינדער אברהם אונ דעם געבונדענעם יצחק להרבות צו מערין זייערע קינדער אזו וויא דיא זאמד פון ים ואף אונ מכל שכן אז פיל האבין געבונדין זייערע קינדר בשעת תורבן ביהמ״ק אום וועגין צו איינגן דיין גיהייליגטן נאמען חוס באשיצן אונ דער בארעם דיא איבעריגע אנטרינונג ותוציאנה אונ זאלסט זיא ארויס ציהען צוא גרויס ליכטיקייט וחדש אונ באנייא אויף אונז אגוט יאר אונ איין באוויליגט יאר שדי אלמעכטיגר גאט זאלסט גידיינקען צו אונז דאס זיבערהייט פון אברהם ותפקד אונ זאלסט גידיינקן צוא אונז דעם זכות פון יצחק ותרחמנו אונ זאלסט מרחם זיין אונז אום ווילען די גירעכטיקייט

הרשענו ופשענו לכן לא נושענו. ותן בלבנו לעזוב דרך רשע. וחיש לנו ישע. ככתוב על יד נביאך יעזב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו וישב אל יי וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח:

משיח צדקך אמר לפניך. שגיאות מי יבין מנסתרות נקני: נקנו יי אלהינו מכל פשעינו וטהרנו מכל טמאותינו וזרוק עלינו מים טהורים וטהרנו. ככתוב על יד נביאך וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם:

מיכה עבדך אמר לפניך. מי אל כמוך נשא עון ועובר על פשע לשארית נחלתו. לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא: ישוב ירחמנו יכבוש עונותינו. ותשליך במצולות ים כל חטאתם: תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם:

דניאל איש חמודות שוע לפניך. הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

עזרא הסופר אמר לפניך. אלהי בשתי ונכלמתי להרים אלהי פני אליך כי עונותינו רבו למעלה ראש ואשמתנו גדלה עד לשמים: ואתה אלוה סליחות חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ואמת ולא עזבתנו: אל תעזבנו אבינו. ואל תטשנו בוראנו. ואל תזניחנו יוצרנו. ואל תעש עמנו כלה כחטאתינו: וקים לנו יי אלהינו את הדבר שהבטחתנו בקבלה על ידי ירמיהו חוזך כאמור בימים ההם ובעת ההיא נאם יי יבקש את עון ישראל ואיננו ואת חטאת יהודה ולא תמצאינה כי אסלח לאשר אשאיר:

עמך ונחלתך רעבי טובך צמאי חסדך תאבי ישעך. יכירו וידעו כי ליי אלהינו הרחמים והסליחות:

אל רחום שמך. אל חנון שמך. בנו נקרא שמך. יי עשה למען שמך: עשה למען אמתך. עשה למען בריתך. עשה למען גדלך ותפארתך. עשה למען דתך. עשה למען הודך. עשה למען ועודך. עשה למען זכרך. עשה למען חסדך. עשה למען טובך. עשה למען יחודך. עשה למען כבודך. עשה למען למודך. עשה למען מלכותך. עשה למען נצחך. עשה למען סודך. עשה למען עזך. עשה למען פארך. עשה למען צדקתך. עשה למען קדשתך. עשה למען רחמיך הרבים. עשה למען שכינתך. עשה למען תהלתך. עשה למען אוהביך שוכני עפר. עשה למען אברהם יצחק ויעקב. עשה למען משה ואהרן. עשה למען דוד ושלמה. עשה למען ירושלים עיר קדשך. עשה למען ציון משכן כבודך. עשה למען שממות היכלך. עשה למען הריסות מזבחך. עשה למען הרוגים על שם קדשך. עשה למען טבוחים על יחודך. עשה למען באי באש ובמים על קדוש שמך. עשה למען יונקי שדים שלא חטאו. עשה למען גמולי חלב שלא פשעו. עשה למען תינוקות של בית רבן. עשה למענך אם לא למעננו. עשה למענך והושיענו:

עננו יי עננו. עננו אלהינו עננו. עננו אבינו עננו. עננו בוראנו עננו. עננו גואלנו עננו. עננו דורשנו עננו. עננו האל הנאמן עננו: עננו ותיק וחסיד עננו. עננו זך וישר עננו. עננו חי וקים עננו: עננו טוב ומטיב עננו. עננו יודע יצר עננו. עננו כובש כעסים עננו. עננו לובש צדקות עננו. עננו מלך מלכי המלכים עננו: עננו נורא ונשגב עננו. עננו סולח ומוחל עננו. עננו עונה בעת רצון עננו. עננו פודה ומציל עננו. עננו צדיק וישר עננו: עננו קרוב לקוראיו עננו. עננו רחום וחנון עננו: עננו שומע אל אביונים עננו. עננו תומך תמימים עננו. עננו אלהי אבותינו עננו. עננו אלהי אברהם עננו. עננו פחד יצחק עננו.

באור ע"ם

ענני

פון יעקב ואתה אונ דו ביסט גירעכט אויף אלעם וואס דא איז גיקומען אויף אונז כי דען דו האסט גיטאן דיא ווארהייט אונ מיר האבען גישולדיגט ׳

עננו אביר יעקב עננו. עננו עזרת השבטים עננו. עננו משגב אמהות עננו. עננו קשה לכעוס עננו. עננו רך לרצות עננו. עננו העונה בעת צרה עננו. עננו אבי יתומים עננו. עננו דין אלמנות עננו:

מי שענה לאברהם אבינו בהר המוריה הוא יעננו. מי שענה ליצחק בנו כשנעקד על גבי המזבח הוא יעננו. מי שענה ליעקב בבית אל הוא יעננו. מי שענה ליוסף בבית האסורים הוא יעננו. מי שענה לאבותינו על ים סוף הוא יעננו. מי שענה למשה בחורב הוא יעננו. מי שענה לאהרן במחתה הוא יעננו. מי שענה לפינחס בקומו מתוך העדה הוא יעננו. מי שענה ליהושע בגלגל הוא יעננו. מי שענה לשמואל במצפה הוא יעננו. מי שענה לדוד ושלמה בנו בירושלים הוא יעננו. מי שענה לאליהו בהר הכרמל הוא יעננו. מי שענה לאלישע ביריחו הוא יעננו. מי שענה ליונה במעי הדגה הוא יעננו. מי שענה לחזקיהו מלך יהודה בחליו הוא יעננו. מי שענה לחנניה מישאל ועזריה בתוך כבשן האש הוא יעננו. מי שענה לדניאל בגוב האריות הוא יעננו. מי שענה למרדכי ואסתר בשושן הבירה הוא יעננו. מי שענה לעזרא בגולה הוא יעננו. מי שענה לכל הצדיקים והחסידים והתמימים והישרים הוא יעננו:

רחמנא דעני לעניי עננא. רחמנא דעני לתבירי לבא עננא. רחמנא דעני למכיכי רוחא עננא. רחמנא עננא. רחמנא חוס. רחמנא פרוק. רחמנא שזיב. רחמנא רחם עלן. השתא בעגלא ובזמן קריב:

רחום וחנון חטאתי לפניך יי מלא רחמים רחם עלי וקבל תחנוני: יי אל באפך תוכיחני ואל בחמתך תיסרני: חנני יי כי אמלל אני רפאני יי כי נבהלו עצמי: ונפשי נבהלה מאד ואתה יי עד מתי: שובה יי חלצה נפשי הושיעני למען חסדך: כי אין במות זכרך בשאול מי יודה לך: יגעתי באנחתי אשחה בכל לילה מטתי בדמעתי ערשי אמסה: עששה מכעס עיני עתקה בכל צוררי: סורו ממני כל פעלי און כי שמע יי קול בכיי: שמע יי תחנתי יי תפלתי יקח: יבשו ויבהלו מאד כל איבי ישבו יבשו רגע:

מג אנקת מסלדיך. תעל לפני כסא כבודך. מלא משאלות עם מיחדיך. שומע תפלת באי עדיך: סלחה מבא במשפט. על ענוי ועל עוות משפט. כי אם לפי משפט. מי יצדק לפניך אלהי המשפט. אנקת: ידי עם הדחוים. תחזקנו כאז היות לך אחוים. כי אם לפי ראוים. מה יתרון שהם חיים. אנקת: לך בהתחנני במו פי. קבלני כבמכלל יופי. כי אם לפי דופי. הן אני שמתי ידי למו פי. אנקת: נאור כרב חסד עמנו תפעל. ולא תשלם לנו כמפעל. כי אם לפי

באור ע"ט

אנקת מסלדיך דאס געשרייא פון דיינע ברענעדיגע זאל אויף גיין פאר דעם שטול דיינער עהרע מלא דער פיל דיא אן הייסונג דאס פאלק דיינע איינינגערס שומע וואס דו הערסט דאס גיבעט פון די דא קומען צו דיר סלחה פאר צייא פון צו קומן אין ריכט על אויף פיינינגונג אונ אויף פאר קרימונג געריכט כי דען אויב נאך דיין געריכט מי ווער קאן פר דיר גירעכט זיין דו גאט פון געריכט ידי דיא הענד פון דאס פאלק וואס איז פר שטויסען תחזקני זאלסטו אונז שטארקען אזו וויא דענסט מאל וואס זיי זיינען גיוועזן צו דיר געליבט כי דען ווען עס וואלט זיין וויא זייא זיינען ווערט מה וואס איז פר איין יתרון אז זייא לעבין לך אז איך בעט צו דיר מיט מיין מויל קבלני אנטפאנג מיך אזו וויא מיט שיינע צירונג כי דען ווען עס זאלט זיין נאך מיינע בייזע רייד הן נון האב איך גיטאן מיין האנד צו מיין מויל נאור פארכצומער

(השלמה ע"ט)

נאך

פועל. מי יאמר זכיתי לבי ממעל. אנקת: ואם המרנו אמר. שעה וקבל זמר. כי אם לפי ממר. מה יעשו שוכני בתי הומר. אנקת: ברחמים ולא בכעס. היום ובכל יום תעש. כי אם לפי מעש. ואנחנו לא נדע מה נעש:

מחי ומסי ממית ומחיה. מסיק מן שאול לחיי עלמא. ברא כד חטי אבוהי לקיה. אבוהי דחיס אסי לכאביה. עבדא דמריד נפיק בקולר. מריה תאיב ותביר קולריה: ברך בוכרך אנן וחטינן קמך. הא רוי נפשין בגידין מררין. עבדך אנן ומרודנן קמך. הא בבזתא. הא בשביה. הא במלקיותא. במטו מנך ברחמך דנפישין. אסי לכאבין דתקוף עלן. עד דלא נהוי גמירא בשביה:

מד תהנה מיוסד ע"פ תשר"ק ובסוף חתום ס"ה מאיר ברבי יצחק חזק ואמץ

תפלה תקח תחנה תבחר. תמור ניחוח תמיד השחר: שקול לעומדים שמך לשבח. כאלו זכו תרום מזבח: רצה עבודתם במקדש שביתם. כבית עולמים לעושי חביתם: קשוב מקראות וחנון סדרים. כעין אברים ועכול פדרים: צרוף שטוח פני טפוח. כמעלה אפר על גב תפוח: פאת קדימה פניהם יזרח. כסודרי חזית כלפי מזרח: ערוב מחברת למדות ערוכות. כשרת כשר שתי מערכות: ספור לצעדים לעבדך גשים. כמו בעזרה לפיס רוגשים: נכון השחר וכוכבים ברון. ברק השחר זכות שבחברון: ממנה מזרז להביא טלה. מלשכת

באור ע"ם

נאך דיין פיל גינאד זאלסטו מיט אונז ווערקין ולא אונ זאלסט ניט באצאלען צו אונז אזו וויא דיא ווערק כי דען ווען עס זאלט זיין נאך דעם ווערקער מי ווער וואלט קענען זאגען איך האב גילייטערט מיין הארין פון פעלשונג ואם אונ ווען מיר האבין פאר ביטען די זאג פון דר תורה שעה פאר נעם אונ אנטפאנג גיזאנג כי דען ווען עס זאלט זיין נאך די פאר בייטונג מה וואס ווערין טאן דיא וואס רוען אין הייזער פון ליים ברחמים מיט דער בארימקייט אונ ניט מיט צארען היום היינט אונ אלע טאג זאלסטו טאן כי דען ווען עס זאלט זיין נאך אונזער טאן ואנחנו אזו ווייסען מיר ניט וואס צו טאן:

תפלה תקח אונזער תפלה זאלסטו צו נעמען אונזער גיבעט זאלסטו אויס קלייבען דיר תמור אויפין ארט פון נחת רוח פון תמיד וואס מען האט מקריב גיוועז אין דער פריא שקול גלייך דיא וואס שטייען אויף פאר טאג דיין נאמען צו לויבען כאלו אזו וויא זיי וואלטען זוכה גיוועז אפ צו שיידען תרומה פון דעם מזבח רצה נעם אן זייער תפלה גלייך וויא זייא וואלטען גירועט אין ביהמ"ק אזוא וויא דיא וואס האבין גימאכט די חבתי כהן גדול אין דר פריא קשוב מקראות פאר נעם די פסוקים אונ זייער גיבעט כסדר כעין אברים אזו וויא די איברים מיט די שטיקער וואס זייא זיינען פאר ברענט גיווארען אויף דעם מזבח בייא נאכט האבין די כהנים איבער גיקערט זיי צרוף זיי מצרף אונ מאך גלייך וואס מיר פר שפרייטין אונזערע הענד צום הימעל כמעלה אזו וויא מען האט אויף גיבראכט דאס אש אויף דעם הויפין פאת קדימה קיין מזרח זאל זייער פנים שיינען כסודרי אזו וויא דאס האלץ פון דער מערכה איז דאס פנים אנטקעגין מזרח ערוב עס זאל זיין זיס דאס באהעפטונג פון די תפלות צו שלש עשרה מדות כשרת כשר אזו וויא דער כהן האט מסדר גיוועזן דיא צווייא מערכות אויף דעם מזבח ספור צייל דיא טריט פון דיא מענשין וואס זייא דינען דיך דו זאלסט זייא צאלען שכר פאר איטליכען טריט כמו בעזרה אזו וויא אין דער עזרה צום גורל האבין דיא כהנים געשטורעמט נכון השחר וויא דער מארגען שטערין איז אויף גיגאנגען האבין די ישראל וואס זיינען גיגליכען צו שטערין אז זייא זינגען ברק השחר האבין זייא גיפרעגט לייכט דער מארגען שטערין ביז קיין חברון כדי מען זאל דער מאנען דעם זכות אבות וואס זייא זיינען באגראבען אין חברון

(השלמה ע"ם)

ממונה

מלאים בבקור מופלא: לכוס של זהב ישלה להשקות. בבקרו שניו; לאור האבוקות: כוכת בתמיד וזכה אחיו. משכו והולך לבית מטבחיו: ידי שחיטתו זבוח יחדול. עדי יפתח השער הגדול: טרוד עד שחי פתוח כיון. שתי מפתחות לפותחו כיון: חרציו כגלגלו וצירי צריחו. ונשמע קולו בבקעת יריחו: זריזים זהירים עקדה לגמור. ביד ורגל כיצחק בהר מור: וזכו שניות שחיטה לשמש. שחר ואמש למול השמש: הרמת שתים ארבע יתרום. למזרח צפון למערב דרום: ומי שירים יסוד הדרום. וטעון הפשט וכליל למרום: גלל הנתיחה מרכה בדבור. שתיקה יפה ואימת צבור: בתשעה קרב בצרוף זכים. חבתים סולת ויין הנסכים: אזי ים כבש מלחום ובאו. בלשכת הגזית שמע יקראו: מברכים במנוי ברכה אחת. עשרת הדברות ומוסיף בנחת: אמת ועבודה וברכת כהנים. יברכו העם ברכה נהנים: יבררו חדשים לפיס קטורת. ולא שנו בה והיא מעשרת: רביעי פיס ביחד נקבע. נתחים להעלות

באור ע״ם

ממונה מרוז דר ממונה האט מרז גיוועז מען זאל ברייגגען אשעפם מלשכת הטלאים פון דעם חדר וואס דיא שאף שטייען אונ האט איבער געזוכט עס זאל ניט זיין קיין מום לכוס של זהב אין אגילדערנעם בעקין האט מען אן גיטרונקען די שאף פון דעם תמיד אונ מען האט דאס אנדערע מאל איבער גיזוכט פון אמום ביי אפלאקער דער האט זוכה גיוועזן מיט דעם גורל צום תמיד אונ אלע ברידר די כהנים האבן זוכה גיוועזן נאך אים משכו האט מען אים גיצויגען אין שעכט הויז אריין ידי שחיטתו דר כהן האט פר מיטן זיינע הענד פון צו קוילען דעם תמיד עדי ביז מען האט גיעפינט דעם שער הגדול טרוד דער כהן איז טרוד גיוועזן אריין טאן דיא האנד אין דער לאך ביז אין איילין בויגען אונ דער אנדערער כהן האט גיעפינט גיך אונ גליך שתי מיט צוויי שליסלען האט מען גיעפינט גליך חרציו זיינע אנגלען פון דעם גרויסען טויער אז מען האט אים גיעפינט איז דאס קול גיהערט גיווארען אין דעם טאל פון יריחו זריזים די כהנים זיינען געוואפינט גומר זיין דאס בינדען פון תמיד ביד וו גל אפאדערשטע פום מיט אהינטערשטע פום אזו וויא יצחק אויף דעם הר המוריה וזכו שניות אונ האבין זוכה גיוועזן צו די צווייא רינגען וואס מען האט אריין גישלאסען דעם קאפ פון תמיד שחר אין דר פריא אונ אויף דער נאכט אנטקעגין דר זון דאס הייכט אויף דעם ווינקעל צפונית מערבית הרמת דאס אויף הייבונג די האנד שפריגגען דאס בלוט פון דעם תמיד אויף צווייא ווינקלען הייסט פיר למזרח צפון למערב דרום אין ווינקעל מזרחית צפונית אונ אנקעגין מערבית דרומית ומי דאס איבעריגע בלוט האט מען אוים גיגאסען אויף דעם יסוד פון דרום זייט וטעון אונ אראפ גיצויגען די פעל אונ גאר פר ברענט אויף דעם מזבח גלל וועגין די דינים פון שטיקער אין זייער פיל צוריידען שתיקה איז בעסער צו שווייגען מהמת טרחה פון דעם צבור בתשעת קרב מיט ניין כהנים האט מען מקריב גיוועזן אוים גיקליבענע ריינע מענשין חבתים דיא מנחה פון זעמיל מעל אונ וויין פון נסכים אזי דענסט מאל אויף מערב זייט פון דעם טרעפ פון דעם מזבח האבען זייא אוים גיזאלצען די שטיקער אונ זיינען גיקומען בלשכת הגזית אין דעם חדר וואס ער הייסט לשכת הגזית לייענען קריאת שמע מברכים האבין זייא אברכה גיזאגט אהבת רבה אונ קיין יוצר אור ניט ווארום עס איז נאך ניט רעכט טאג גיוועזן עשרת הדברות אונ האבין גיזאגט די עשרת הדברות אום שבת האבין זיי מוסיף גיוועזן נאך אברכה בנחת אמת ויציב ועבודה דס הייסט רצה. שים שלום וברכת כהנים האבן זיי גבענשט דם פאלק אין דוכנן. זיי זאלן בענטשן דם פאלק אזו ווי ברכת הנהנין אן דוכנן יבררו זיי זאלן אוים קלייבן נייע מענשן צום גורל פון קטורת ולא שנו בה אונ דר ווס האט איין מאל מקטיר גיוועזן קטורת האט מען אים צום גורל ניט צו גינומען ווארום דער וואס האט מקטיר גיוועזן קטורת איז רייך גיווארען האט מען גיזעהען אז אלע זאלען רייך ווערין רביעי דער פערטער גורל האט מען אלע אלטע אונ נייע צו נויף גינומען נתחים להעלות דיא שטיקער וואס מען האט אוים גיזאלצן אויף דיא טרעפ פון דעם

(השלמה ע״ם)

מזבח

לגב המרבע: בקול מגרפה מרבים זמרים. וקולה נשמע בעיר התמרים: רגילים לקולה לוים
וכהנים. לשיר והשתחויה היות מזמנים: במעלות אולם עלות במרוצה. מדשן פנימי טני
נטל ויצא: ידשן מנורה וכבה יערכו. והכוז נטל ונחץ לדרכו: ירדד זוכה בשולי מחתה.
לגחלי האש ושחה ואתה: צבור הקטורת פנימה הוין לו. מלמדין מקטיר בלי כוות אצילו:
חרדים לפרוש בעת הקטרה. חשאי כפרה לחץ מטרה: קבועות היו למול הפרצות.
בהשתחויות לאל חי לרצות: חגורי חרב כתב ולא בכנוי. מברכין אחת ועל ראש מנוי: זמן
הגדול לחלק כובש. סגן מימינו עלות בכבש: קרבים אציליו ולו מגישים. נתהים לסמוך זרוק
לאשים: ואז בשיתין נסכים כסדר. וסגן עומד ומניף בסודר: מחצרים באים עמוד לו אצל.
צרדה מקיש לשמע צלצל: לוים דברו בשיר החויה. לפרק תקיעה והשתחויה: וזהו סדר
עבודת תמיד. בבית אלהינו מהרה להעמיד: תמיד הבקר ישלם בספור. ולעולם זאת על

באור ע״ס

מזבח ארויף צו ברייננען אויף דעם מזבח בקול מגרפה אונ דעם קול פון כלי זמר וואס עס הייסט
מגרפה זיינען לעכער פון איטליכען לאך איז ארויס גינאנגען צעהען קולות וקולה נשמע אונ איר
קול האט מען גיהערט אין יריחו רגילים זיינען געוויינטליך גיוועו לוים מיט כהנים צו קומען אז
זיי האבין דר הערט איר קול לשיר והשתחויה צום שיר מיטען בוקען זיך זיינען זייא אן גיגרייט
גיוועו ארויף צו לויפען גיך אויף דיא טרעפ פון אולם מדשן הפנימי פון אש פון מזבח הפנימי
האט ער גינומען איין ביסעלע אונ איז ארויס גיגאנגען אונ דער אנדערער כהן האט גינומען
דאס אש פון דער מנורה אונ אז דיא מנורה איז פאר לאשען גיווארען האט ער אן גיצונדען
והכוז נטל דאס פענדיל האט ער גינומען אונ איז גיך אוועק אין זיין וועג ירדד דער וואס האט
זוכה גיוועו צו די קטורת האט ער צו שארט די קוילען אויף דער פאן ושחה אונ האט זיך
איין גיבויגען אונ האט גשאטן די קטורת אין דער פאן. צו דער זייט ארוים מלמדין מקטיר מען
האט אים גילערינט ער זאל ניט שיטען די קטורת לעבין זיך ער זאל ניט אפ בריען זיך זיינע
הענד חרדים לפרוש אלע וואס זיינען גישטאנען האבין זיך גיאיילט אפ טרעטין אז דער כהן
האט מקטיר גיוועו דיא קטורת חשאי כפרה דיא קטורת זייגען גיוועו איין שטילע כפרה אויף
לשון הרע מען האט זיך גיבוקט דרייצעהען מאל קעגין דיא פרצות וואס די כותים האבין
אוים גיבראכען מען זאל דעם לעבעדיגען גאט איבער בעטין חגורי חרב די כהנים זיינען אן
גענגורט גיוועו אזו וויא מיט איין שווערד האבין גיזאגט דעם שם המיוחד ניט מיט דעם א״ד
מברכין אחת די כהנים האבין אלע ברכות גיזאגט אין איינעם ניט מפסיק גיוועו מיט אמן ועל
ראש איפין קאפ איז איין מצוה אויף צו הייבען די הענד זמן הגדול דר כהן גדול איז אן גיברייט
וועו ער האט גיוואלט מקטיר זיין קטורת אדר מקריב זיין אויף דעם מזבח האט ער גינומען
זיין חלק אן גורל מיט גיוואלד סגן דער סגן הכהן איז גיגאנגען אויף זיין רעכטע זייט אויף
צו גיין אויף דעם טרעפ פון דעם מזבח קרבים אצלו האבין די איבעריגע כהנים גינעהנט צו
אים ולו מגישים אונ דער לאנגט די שטיקער פון דעם תמיד ער זאל אן לעהנען זיך אויף זייא
נוארפין אויף דעם פייער פון מזבח ואז בשיתין דער נאך האט ער מנסך גיוועו אין דיא לעכער
וואס זיינן גיוועו אין מזבח ביז אין תהום אריין וסגן עומד אונ דער סגן הכהן האט אויף גיהויבן
מיט דר פאן מחצרים אונ זיינען געקומען די שפילערס אונ גישטעלט געבין אים צרדה מיט
צווייא פינגער האבין זייא אן געהויבען הנאקען איינס אן אנדערין מען זאל הערין דעם כלי
זמר וואס עס הייסט צלצל לוים דברו דיא לוים האבן אן גיהויבן זאגן דעם שיר וואס מען זאגט
אויף דעם קרבן לפרק תקיעה אז דיא לוים האבין אפ גיזאגט אפרשה פון דעם שיר האט מען
גיבלאזין תקיעה אונ גיבוקט זיך וזהו סדר אונ דאס איז דער סדר פון עבודת התמיד אין
אונזער גאטס הויז זאל מען גיך זוכה זיין שטיין תמיד הבוקר איצונד אז דאס בית המקדש איז
גיט דא זאל גיצאלט ווערין דער תמיד פון דער פריא מיט דער ציילונג ולעולם זאת אונ אויף

(השלמה ע״ס)

ישרון כפור: כסדרו במנחה ונסך קרב. עסוק בשני לעתות ערב: באחד עשר זכות בו מחורים. שנים בידם שני גזירים: כבשים כובשים עונות מכבסים. כתינוק בן שנתו סגלה עושים: פרקליט סנגור בצדק ללוננה. בעיר אלהינו אלהים יכוננה: דמי אל תתנו ממונים שומרים. ואתה תקום תרחם אומרים: ירושלים בנוית ערץ. יכונן וישים לשם בארץ: ויעמד המשל השר הגדול. בעד בני עמו לחנן רע מחדול: תחנת שועם להכתיר תערב. למזבח מעלה כבליל יקרב: ושר הפחד אחורי הפרגוד. בישר תמליץ ובזכות תאגוד: כאז לחמודות בלמדך זכות. וזכית לחזור לממשל ונסיכות: בעד ישראל צדק למדו. פני האדון יי עמדו: צדקות לגלגל כמור נחומים. לפניך תבא מדת הרחמים:

מכניסי רחמים. הכניסו רחמינו. לפני בעל הרחמים: משמיעי תפלה. השמיעו תפלתנו. לפני שומע תפלה: משמיעי צעקה. השמיעו צעקתנו. לפני שומע צעקה: מכניסי דמעה. הכניסו דמעותינו. לפני מלך מתרצה בדמעות: השתדלו והרבו תחנה ובקשה. לפני מלך אל רם ונשא: הזכירו לפניו. השמיעו לפניו תורה ומעשים טובים של שוכני עפר. יזכור אהבתם ויחיה זרעם שלא תאבד שארית יעקב. כי צאן רועה נאמן היה לחרפה. ישראל גוי אחד למשל ולשנינה. מהר עננו אלהי ישענו. ופדנו מכל גזרות קשות והושיעה ברחמיך הרבים משיח צדקך ועמך:

מרן דבשמיא לך מתחננן. כבר שביה. דמתחנן לשבויה. כלהון בני שביה. בכספא מתפרקין. ועמך ישראל ברחמי ובתחנוני. הב לן שאלתין ובעותין. דלא נהדר ריקם מן קדמך:

מרן דבשמיא לך מתחננן. כעבדא דמתחנן למריה. עשיקי אנן ובחשוכא שרינן. מרירין נפשין מעקתין דנפישין. חילא לית בן לרצויך מרן. עביד בדיל קימא דגזרת עם אבהתנא:

באור ע"ם

איבער אויף דיא רעכט פארטיגע יודען זאל דאס מכפר זיין כסדרו במנחה אזו וויא דער סדר איז געוועזען אין דר פריא אזו איז געוועזען צו מנחה באחד עשר מיט עלף כהנים האט מען איבער געחזרת דעם זכות אזו וויא אין דר פריא. נאר שנים בידם צוויא כהנים האבען געבראכט צווייא שייט האלץ כבשים כובשים דיא שאף פון דעם תמיד ווערין אן גירופין כבשים ווארום זייא האבין אויס געוואשען דיא עונות פון די ישראל כתינוק אזו וויא אקינד וואס איזקיין יאר ניט אלט וואס ער האט נאך קיין שום עבירה ניט אזו איז די סגולה פון דיא תמידים פרקליט דיא סגולה פון דעם תמיד איז געוועזען אמליץ מען זאל געבטיגען אין ירושלים אן אשום עבירה נאר מיט גירעכטיקייט בעיר אין דער שטאט פון אונזר גאט זאל ער זיא אויף ריכטן דמי איר זאלט ניט שווייגען ביז גאט ברוך הוא וועט אויף ריכטען ירושלים עס וועט זיין ממונים שומרים ואתה תקום מען וועט זאגין דוא וועסט זיך מרחם זיין ירושלים ירושלים וואס עס איז געבויט אויף דעם הימל יכונן ער וועט אויף ריכטען זייא זאלען האבין אשם אויף דר וועלט ויעמוד עס וועט זיך שטעלין דער מלאך מיכאל דער גרויסער שר פאר זיין פאלק בעטין זייא זאלין קיין שלעכץ ניט האבין תחנת זייער גיבעט אונ זייער געשרייא זאלסטו גילוסטען צוא קריינן למזבח צום מזבח פון הימל אזו וויא איין עולה זאלען זייא גינעהנען ושר אונ דער מלאך גבריאל וואס ער שטייט אונטערין כסא הכבוד ביושר תמליץ מיט יושר זאל ער זיין אמליץ אונ מיט דעם זכות זאל ער בינדען כאז אזו וויא ער האט גיטאן צו דניאל איש חמודות ער האט אויף אים מלמד זכות גיוועזען וזכית אונ דו האסט זוכה גיוועזען אום צו קערין דיין גיוועלטיקייט פר ישראל לערנן גירעכטיקייט פני פר דעם האר גאט שטעלט זיך צדקות די צדקות צו קייקלען אונ אויף ברייגען פר גאט ב"ה אזו וויא קטורת לפניך פר דיר זאל קומען די מדה פון רחמים:

(השלמה ע"ם)

אדוני

שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל. שְׁמוֹר שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל. וְאַל יֹאבַד יִשְׂרָאֵל. הָאוֹמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל:
שׁוֹמֵר גּוֹי אֶחָד. שְׁמוֹר שְׁאֵרִית עַם אֶחָד. וְאַל יֹאבַד גּוֹי אֶחָד. הַמְיַחֲדִים שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:
שׁוֹמֵר גּוֹי קָדוֹשׁ. שְׁמוֹר שְׁאֵרִית עַם קָדוֹשׁ. וְאַל יֹאבַד גּוֹי קָדוֹשׁ. הַמְשַׁלְּשִׁים בְּשָׁלֹשׁ קְדֻשּׁוֹת לְקָדוֹשׁ: מִתְרַצֶּה בְרַחֲמִים וּמִתְפַּיֵּס בְּתַחֲנוּנִים. הִתְרַצֶּה וְהִתְפַּיֵּס לְדוֹר עָנִי כִּי אֵין עוֹזֵר:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וָחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

פה אֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים. הַשְׁקִיפָה מִמְּעוֹנִים. וְרַחֵם אֶבְיוֹנִים. כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים. וּזְכוֹר בְּרִית אֱמוּנִים. שֶׁבַע אֵיתָנִים. וְאַל תִּזְכָּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשׁוֹנִים: זְכוֹר בְּרִית אֶזְרָח. אֲשֶׁר בֵּין חוֹחִים פָּרַח. וּמִפְּאַת הַמִּזְרָח. כְּצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ זָרַח. וּמֵאַרְצוֹ בָּרַח. וְאַחֲרֶיךָ אֵל אָרַח. וּלְשִׁמְךָ צָרַח. וְהוּא בֶּן שָׁלֹשׁ שָׁנִים. ואל: זְכוֹר בְּרִית אִישׁ חֲמוּדוֹ. אֲשֶׁר לְפָנֶיךָ עֲקָדוֹ. וְשָׁלַח אֶת יָדוֹ. בְּמַאֲכֶלֶת שְׁחוֹט יְחִידוֹ. וּפִדְיוֹן שָׂם בַּעֲדוֹ. אַיִל עוֹלָה בְּמַעֲמָדוֹ. וְזַרְעוֹ צוּר הוֹדוֹ. פְּדֵה הַיּוֹם מִזֵּידוֹנִים. ואל: זְכוֹר בְּרִית אִישׁ תָּמִים. בָּרַח מֵאִישׁ דָּמִים. בְּסֻלָּם מִמְּרוֹמִים. בִּשַּׂרְתּוֹ נִחוּמִים. וְשָׂרָה אֶת עֲצוּמִים. וּמָצָא חֶסֶד וְרַחֲמִים. וְהַעֲבֵר נָא כְּתֻמִּים. וְהַלְבֵּן כַּשֶּׁלֶג שָׁנִים. ואל: זְכוֹר בְּרִית אִישׁ עָנָו. וְאֵת דַּת הֶגְיוֹנָיו. וְלִקְהִלּוֹת הֲמוֹנָיו. וְאֵת דַּת חֶזְיוֹנָיו. נוֹרָא בְּעֶלְיוֹנָיו. כְּבוֹדְךָ רָאוּ עֵינָיו. וּזְכוֹר זֹאת אֲדוֹנָיו. יָדְעוּ פָּנִים בְּפָנִים. ואל: זְכוֹר בְּרִית שְׁלוּחֶיךָ. מְכַהֵן בִּמְנוּחֶךָ. וְשָׂם עוֹלוֹת מֵחֶיךָ. לְרֵיחַ נִיחוֹחֶיךָ. וְתָמוּר רְקוּחֶיךָ. כָּלִיל עַל מִזְבְּחֶךָ. וְעָלָיו נָחָה רוּחֶךָ. בְּבוֹאוֹ לִפְנֵי

באור ע"ט

אדוני האדונים הער איבער אלע הערין השקיפה לוג פון הימעל ורחם אונ דער בארעם דיא באדערפטיגע כרחם אזו וויא עס דר בארעמט זיך אפאטער איבער זיין קינד וזכור אונ גידיינק די זיכערהייט פון די ווארהאפטיגע שבע די זיבען שטארקע דאס זיינען אברהם יצחק ויעקב משה אהרן דוד אליהו ואל אונ דו זאלסט ניט געדיינקען צוא אונז די ערשטע זינד זכור געדיינק די זיכערהייט פון דעם אלט גיזעסינעם אברהם אשר וואס ער האט צווישען דיא דערנער גיבליט ומפאת אונ פון דר ענד פון מזרח וואו די זון גייט אויס האט ער געשיינט ומארצו אונ פון זיין לאנד איז ער אנטלאפען ואחריך אונ נאך דיר גאט איז ער גיגאנגען ולשמך אונ צו דיין נאמן האט ער גיבעטן והוא אז ער איז גאר גיוועזן דריי יאר אלט זכור גידיינק די זיכערהייט פון יצחק דער מאן זיינעם געלוסטונג אשר וואס פאר דיר האט ער אים געבונדען ושלח אונ האט גישטרעקט זיין האנד צום שעכט מעסער שחוט צו שעכטען זיין איינציגען זון פדיון אונ אויס לייזונג אן שטאט אים האט ער גיטאן איין באראן וזרעו אונ זיינע קינדער דו שטארקער זיין שיינהייט פדה לייז היינט אויס פון די מוטווילינגע זכור גידיינק די זיכערהייט פון יעקב דעם גאנצען מאן וואס ער איז אנטלאפען בסולם מיט אלייטער פון הימל בשרתו האסט אים אן גיזאגט טרייסטונג ושרה אונ ער האט גיהערשט מיט שטארקע ומצא אונ האט גיפונען גינאד אונ דר בארעמקייט והעבר אונ מאך איבער פארין די פלעקין והלבן אונ מאך וויים וויא שנייא דיא רויטע זינד זכור גידיינק די זיכערהייט פון משה דעם דעמוטיגען מאן ואת אונ די גערינכט זיינע נביאות נורא דו פארכצומער צווישען די אויבערשטע מלאכים כבודך דיין עהרע האבין גיזעהן זיינע אויגען וזכור אונ גידיינק דאס דאזיגע זיין הער האט זיך צו אים באקענט גימאכט איין פנים קעגין דאס אנדערע זכור גידיינק די זיכערהייט פון אהרן דיין שליח מכהן דער געדינט האט אין דיין רואונג ושם אונ ער האט גיטאן דיינע פעטע עולות צוא גישמאק דיינע זעניפטיקייט ותמור אונ דעמפונג דיין געווירץ כליל אלע צו מאל אויף דיין מזבח ועליו אונ אויף אים האט גירועט דיין גימיט בבואו אז ער איז גיקומען גאנץ אינעווייניג אין היכל זכור גידיינק

ולפנים. ואל: זכור ברית תם בלבבו. נגיד בחרת בו. אשר מכל סביבו. הנחתו מאויבו. ורוחך אל שגבו. בעוזרו לצאת ולבא. יקדמוך בניבו. כמה שרים ונוגנים. ואל: זכור הברית המקנא. לדור עקש מתאנה. והעליתו ממנה. למבשר ומפנה. ועם עלות ומענה. אליו לטוב תפנה. ושעה עם מכנה. ברחמיך נשענים. ואל: זכור נביאי שוא הכרית. הסתרתו בנחל כרית. וזכר לנו הברית. אשר כרת לאחרית. וטהר השארית. כמו נתר וכבורית. ולשבי שערורית. סלח פשע וזדונים. ואל:

ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו: זכור רחמיך יי וחסדיך כי מעולם המה: יהי חסדך יי עלינו כאשר יחלנו לך: אל תזכר לנו עונות ראשונים מהר יקדמונו רחמיך כי דלונו מאד: חננו יי חננו כי רב שבענו בוז: ברוגז רחם תזכור. כי הוא ידע יצרנו זכור כי עפר אנחנו: עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך: וכש״ז אומר ק״ש

סליחות לצום גדליה

אומרים אשרי ח״ק ואח״כ אומרים זה:

לך יי הצדקה ולנו בשת הפנים: מה נתאונן ומה נאמר מה נדבר ומה נצטדק: נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה אליך כי ימינך פשוטה לקבל שבים: לא בחסד ולא במעשים באנו לפניך. כדלים וכרשים דפקנו דלתיך: דלתיך דפקנו רחום וחנון. נא אל תשיבנו ריקם מלפניך: מלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו. כי אתה שומע תפלה:

שומע תפלה עדיך כל בשר יבאו: יבא כל בשר להשתחות לפניך יי: יבאו וישתחוו לפניך יי ויכבדו לשמך: באו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני יי עשנו: נבואה למשכנותיו נשתחוה להדום רגליו: באו שעריו בתודה חצרותיו בתהלה הודו לו ברכו שמו: רוממו יי אלהינו והשתחוו להדום רגליו קדוש הוא: רוממו יי אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יי אלהינו: השתחוו ליי בהדרת

באור ע״ט

דיא זיכערהייט פון דוד דר גאנץ וואר מיט זיין הארץ נגיד צו איין האר האסטו דער ווילט אים אשר וואס פון ארום אים האסטו גימאכט רוען אים פון זיינע פיינד ורוחך אל אונ דיין גימיט גאט האט אים גישטארקט בעוזרו אין זיין העלפין אים אום אויס צו גיין אונ ארין צו קומען יקדמוך זייא פעדערין מיט זיין רייד וויפיל זינגערס אונ שפילערס זכור גידיינק די זיכערהייט פון אליהו דער רעכנער לדור צו דאס פאר קרימטע געבירט טוט ער לייכטין והעליתו אונ דוא האסט אים אויף גיבראכט צו זיין גיזעצט צו אשליח אונ איין אויס ראמער ועם אונ מיט פר שניידונג אונ פייניגונג צו אים צו גוטען זאלסטו זיך קערין ושעה אונ פר נעם צו דאס פאלק דאס זייא זיך אן דיין דר בארימקייט אן לעהנען זכור גידיינק דאס ער האט די פאלשע נביאים פאר שניטען הסתרתו דו האסט אים פאר בארגען אין טייך כרית וזכור אונ גידיינק צו אונז די זיכערהייט אשר וואס דו האסט פאר שניטען צוא לעצט וטהר אונ ריינג די איבער בלייבונג כמו אזוא וויא קרייד אונ זייף ולשבי אונ צוא דיא גיפאנגענע אין פאר טומלונג סלח פאר גיב מיסטייט אונ מוטווילינגע זינד:

(השלמה ע״ם)

קדש חילו מפניו כל הארץ: ואנחנו ברוב חסדך נבוא ביתך נשתחוה אל היכל קדשך ביראתך: נשתחוה אל היכל קדשך ונודה את שמך על חסדך ועל אמתך כי הגדלת על כל שמך אמרתך: לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו: אשר יחדו נמתיק סוד בבית אלהים נהלך ברגש: אל נערץ בסוד קדושים רבה ונורא על כל סביביו: שאו ידכם קדש וברכו את יי: הנה ברכו את יי כל עבדי יי העומדים בבית יי בלילות: אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורתיך: אשר לו הים והוא עשהו ויבשת ידיו יצרו: אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות הרים לו: אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש: ויודו שמים פלאך יי אף אמונתך בקהל קדושים: לך זרוע עם גבורה תעז ידך תרום ימינך: לך שמים אף לך ארץ תבל ומלאה אתה יסדתם: אתה פוררת בעזך ים שברת ראשי תנינים על המים: אתה הצבת כל גבולות ארץ קיץ וחרף אתה יצרתם: אתה רצצת ראשי לויתן תתננו מאכל לעם לציים: אתה בקעת מעין ונחל אתה הובשת נהרות איתן: לך יום אף לך לילה אתה הכינות מאור ושמש: עשה גדולות עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר: כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים: כי גדול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לבדך: כי גדול מעל שמים חסדך ועד שחקים אמתך: גדול יי ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: גדול יי ומהלל מאד ונורא הוא על כל אלהים: גדול יי ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשו: לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך יי הממלכה והמתנשא לכל לראש: מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה כי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם מאין כמוך: מאין כמוך יי גדול אתה וגדול שמך בגבורה: יי אלהי צבאות מי כמוך חסין יה ואמונתך סביבותיך: יי אלהי צבאות יושב הכרובים אתה אלהים לבדך: מי ימלל גבורות יי ישמיע כל תהלתו: כי מי בשחק יערך ליי ידמה ליי בבני אלים: מה נאמר לפניך יושב מרום. ומה נספר לפניך שוכן שחקים: מה נאמר לפניך יי אלהינו מה נדבר ומה נצטדק: אין לנו פה להשיב ולא מצח להרים ראש. כי עונותינו רבו מלמנות. וחטאתינו עצמו מספר: למען שמך יי תחינו ובצדקתך תוציא מצרה נפשנו: דרכך אלהינו להאריך אפך לרעים ולטובים. והיא תהלתך: למענך אלהינו עשה ולא לנו. ראה עמידתנו דלים וריקים. הנשמה לך והגוף פעלך. חוסה על עמלך: הנשמה לך והגוף שלך. יי עשה למען שמך: אתאנו על שמך יי עשה למען שמך: בעבור כבוד שמך כי אל חנון ורחום שמך: למען שמך יי וסלחת לעוננו כי רב הוא:

סלח לנו אבינו כי ברוב אולתנו שגינו. מחל לנו מלכנו כי רבו עונינו:

מו פתיחה מיוסד ע"פ א"ב ובסוף תתום בם המחבר שלמה ברבי יצחק (וזהו רש"י ז"ל)

אז טרם נמתחו נבלי שבבים. בארץ עד לא דבקו רגבים. גבך שבעה דברים היו מגבבים. דת וכס

באור ע"פ

אז טרם צום ערשטין איידער עס איז וואררן אויס געשטרעקט די וואלקינס פון די הימלען בארץ און איידער זייא זיינען באהעפט געווארען דיא שטיקער ערד גבך בייא דיר איז געוועזן די

(השלמה ע"ם) זיבען

ורטית בנים שובבים. הוד גן עדן ועלק הבהובים. ומקום
כפרה על ידי מקריבים. זוהר שם ינון מזולל מחובים.
חברו אלפים קדם ברית ישובים. טכוסים על רקיע
בוטים כשביבים. יעורים ומשורשים פני יושב הכרובים.
כסא היה מגח ברקיע ביצובים. למושב מלך ונורא על
סביבים. מימינו אש דת חקוקה בכתבים. נתונה על
ברכו בשעשוע אהבים. סדור על הדרום גן רטובים,
ערוך על הצפון תופת שלהבים. פני המזרח ירושלים
הבנויה במחצבים. צפון בתוכה מקדש אל בישובים.
קבוע באמצע מזבח כפור חיובים. רבוצה עליו אבן
שתית חטובים. שם ינון עליה חקוק במכתבים. תואר
שם המפורש בתוי גלובים. שמה בתוך לפני מאזין
מאשנבים. לווי תשובה ארך לנדוים וכאבים. מעתדת
לכבוס צואים ולהלביש מטבים. הרק שמן על ראש
שבים. בכן אתאנו לך עולמים ושבים. רחץ מצחן והשלך:

באור ע"ט

זיבן זאכן דת די תורה אונ דר כסא הכבוד אונ תשובה הוד דער גן עדן מיט דעם גיהנם ומקום אונ דער מזבח וואס ער האט מכפר גיוועז דורך די כהנים זוהר אונ דר נאמען פון משיח וואס ער איז גישלאגין דורך אונזערע זינד חברו זייא זיינען באהעפט צוויי טויזינד יאר איידער דיא ישובים זיינען באשאפען גיווארען טכוסים זייא זיינען גיצירט אויפען הימיל אונ קוקען אזוא וויא פונקען פייער יעורים זיינען באהעפט אונ איין גיווארצילט אנטקעגין גאט ב"ה וואס ער זיצט איבער דיא כרובים כסא די שטול איז גיוועז אויפין הימל שטענדיג למושב אויף אזיצונג פאר דעם פארכטיגען מלך איבער אלע וואס ארום אים מימינו פון זיין רעכטע האנד איז דיא תורה אויס גיקריצט מיט שווארין אויף גישריבען נתונה די תורה איז גיוועזן אויף גאטס שויס מיט תענוג אונ ליבשאפט סדור אויף דרום זייט איז דער גן עדן ערוך אויף צפון זייט איז דער גיהנם פני אנטקעגין מזרח איז געבויט ירושלים פון אויס גיהאקטע שטיינער צפון דרינען איז באהאלטען דאס בהמ"ק פון גאט אנטקעגין דעם בהמ"ק פון דער ערד קבוע אין מיטען שטייט דער מזבח וואס פאר גיט די חייבים רבוצה עס ליגט דרויף דער שטיין וואס די וועלט האט אן גיהויבען באשאפען ווערין פון דעם שטיין אויס גישניטען גיווארען שם דער נאמען פון משיח איז אויס גיקריצט אויף דעם שטיין מיט געשריפט תואר דאס גישטאלט פון דעם שם המפורש איז אויס געקריצט מיט צייכינס שמה דארטען אין מיטען פאר גאט וואס פר גענמט די תשובה פון די פענצטער וואס אונטר דעם כסא הכבוד לווי דאס באהעפטונג פון תשובה איז ארפואה צו די קראנקע נשמות פון עבירות מעתדת די תשובה איז אן געברייט אפ צוא וואשין די עונות אונ אן קליידען גוצקייט הרק די תשובה איז אזו וויא מען גיסט בוימיל אויפין

(השלמה ע"ם)

טְמוּס סְאָבִים. בִּתְפִלָּה יְקַדְּמוּךָ בָּנִים שׁוֹבָבִים. יוֹם יוֹם לְדָרְשֶׁךָ בְּפִיץ נִיבִים. יֵחָשֵׁב אֲמָרֵינוּ כְּהֶקְטֵר דָּמִים וַחֲלָבִים. צִפְצוּפֵנוּ יְקֻבַּל כִּפְסוּגֵי פָּרִים וּכְשָׂבִים. חֲטָאֵינוּ הַצְלֵל בְּקַרְקַע נִטְפֵי מַרְזְבִים. קָרְבֵנוּ אֵלֶיךָ בִּרְחִיפַת רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים:

כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים אָנוּ בְטוּחִים. וְעַל צִדְקוֹתֶיךָ אָנוּ נִשְׁעָנִים. וְלִסְלִיחוֹתֶיךָ אָנוּ מְקַוִּים. וְלִישׁוּעָתְךָ אָנוּ מְצַפִּים: אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקוֹת מִקֶּדֶם. מַעֲבִיר עֲוֹנוֹת עַמּוֹ וּמֵסִיר חַטֹּאת יְרֵאָיו. כּוֹרֵת בְּרִית לָרִאשׁוֹנִים וּמְקַיֵּם שְׁבוּעָה לָאַחֲרוֹנִים: אַתָּה הוּא שֶׁיָּרַדְתָּ בַּעֲנַן כְּבוֹדֶךָ עַל הַר סִינַי. וְהֶרְאֵיתָ דַּרְכֵי טוּבְךָ לְמֹשֶׁה עַבְדֶּךָ. וְאָרְחוֹת חֲסָדֶיךָ גִּלִּיתָ לוֹ. וְהוֹדַעְתּוֹ כִּי אַתָּה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן. אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וּמַרְבֶּה לְהֵיטִיב. וּמַנְהִיג אֶת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּמִדַּת הָרַחֲמִים. וְכֵן כָּתוּב וַיֹּאמֶר אֲנִי אַעֲבִיר כָּל טוּבִי עַל פָּנֶיךָ. וְקָרָאתִי בְשֵׁם יְיָ לְפָנֶיךָ וְחַנֹּתִי אֶת אֲשֶׁר אָחֹן וְרִחַמְתִּי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם:

אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם אַתָּה וּבַעַל הָרַחֲמִים נִקְרֵאתָ. וְדֶרֶךְ תְּשׁוּבָה הוֹרֵיתָ: גְּדֻלַּת רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ. תִּזְכּוֹר הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לְזֶרַע יְדִידֶיךָ: תֵּפֶן אֵלֵינוּ בְּרַחֲמִים. כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הָרַחֲמִים: בְּתַחֲנוּן וּבִתְפִלָּה פָּנֶיךָ נְקַדֵּם. כְּהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם: מֵחֲרוֹן אַפְּךָ שׁוּב. כְּמוֹ בְּתוֹרָתְךָ כָּתוּב: וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ נֶחֱסֶה וְנִתְלוֹנָן. כְּיוֹם וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן: תַּעֲבוֹר עַל פֶּשַׁע וְתִמְחֶה אָשָׁם. כְּיוֹם וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם: תַּאֲזִין שַׁוְעָתֵנוּ וְתַקְשִׁיב מֶנּוּ מַאֲמָר. כְּיוֹם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ וְשָׁם נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבוֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה: וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ:

דִּרְשׁוּ יְיָ בְּהִמָּצְאוֹ קְרָאֻהוּ בִּהְיוֹתוֹ קָרוֹב: שׁוּבוּ אֵלַי וְאָשׁוּבָה אֲלֵיכֶם אָמַר יְיָ צְבָאוֹת: מִי יוֹדֵעַ יָשׁוּב וְנִחַם הָאֱלֹהִים וְשָׁב מֵחֲרוֹן אַפּוֹ וְלֹא נֹאבֵד: מִי יוֹדֵעַ יָשׁוּב וְנִחָם וְהִשְׁאִיר אַחֲרָיו בְּרָכָה: וְקִרְעוּ לְבַבְכֶם וְאַל בִּגְדֵיכֶם וְשׁוּבוּ אֶל יְיָ אֱלֹהֵיכֶם: כִּי חַנּוּן וְרַחוּם הוּא אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְנִחָם עַל הָרָעָה:

כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים כֵּן תְּרַחֵם יְיָ עָלֵינוּ: לַיְיָ הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: סְלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הֵנָּה

באור ע״ם

קָאפּ בנן דְרוּם זַיינֶען מִיר צוּא דִיר נִיקוּמֶען יוּנְגֶע מִיט אַלְטֶע ר״ח וואַשׁ אוֹיס פוּן דִי עֲוֹנוֹת אוּנ נַיארְף אַוֶועק דֶעם בּוּנד גֶעשְׁרִיפְטֶס פוּן אוּם וֶועוְדִיקַייט בתפלה מִיט תְּפִלָּה פֶּעדֶערִין דִיךְ דִי זְווֶילְדֶע קִינְדֶער יום טָאג אוֹיף טָאג צוּ דִי וָואס פָארשְׁטֶען דִיךְ מִיט פַר שְׁפְּרֵייטֶע רֵייד יחשב אוּנְזֶערֶע רֵייד זָאלִין גֶירֶעכִינְט וֶוערִין אַזוֹ ווִיא מֶען אִיז מַקְטִיר דָאס בְּלוּט מִיט חֵלֶב צפצופנו אוּנְזֶערֶע תְּפִלּוֹת זָאל אָן גִינוּמֶען וֶוערִין אַזוֹ ווִיא שְׁטִיק פוּן רִינְדֶער אוּנ שָׁאף אוֹיף דֶעם מִזְבֵּחַ חטאינו אוּנְזֶערֶע חֲטָאִים מַאךְ זִינְקֶן אִין דֶר עֶרְד ווִיא עֶס טְרִיפְט פוּן דִיא רֶעגֶעס קרבנו גִינֶעהֶן אוּנז צוּ דִיר מִיט שְׁוֶועבִּין פוּן דַיין גְרוֹיס דֶער בָּארִימְקַייט:

(השלמה ע״ם)

שם שנאמר. ויאמר יי סלחתי כדברך: הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

הכל קאי על הזמנים שאחר החורבן וכפי הסגס"ם דלמעלה

מז סליחה מיוסד ע"פ א"ב ובסוף התום שם המחבר אליהו בר שמעיה חזק

את יי בהמצאו לדרשו קדמתי. בעד עונות לכפר כי כתולע נאדמתי. גלגל הלב טמטם וכישן נרדמתי. כמעט כסדום הייתי ולעמורה דמיתי: דמיתי לסוטה פרועה מנאפת וחללה. הייתי כבגד עדים והושמתי כשמלה בדמים מגוללה. וחסרתי מפגיע ויודע אין לפללה. ראה יי והביטה כי הייתי זוללה: זוללה כבודה נהפכה ביד מגאל. הנה נמכרה לצמיתת ואין גואל. טבע נכון ונשא וחרב אריאל. השליך משמים ארץ תפארת ישראל: ישראל לבוזזים ולמשסה עד מתי. כארבה רבו עורקי ועצמו מצמיתי. ללב בשומי הריסותי חרבותי ושוממותי. ותבחר מחנק נפשי מות מעצמותי: מעצמותי המפצחות והמפלחות ממכעיסיך וממזעימיך. נאמתי נלאיתי נשוא חרונך וזעמך. שים לב לגאול חית געימך. כי שמך נקרא על עירך ועל עמך: עמך זרוים פזורים בכל מושבות. פקדוך בצר פחדך במעש ובמחשבות. צלול זדון העבר

באור ע"ם

את ה' איך האב מיך גיפעדערט צו פארשטין גאט אין דער צייט אז ער לאזט זיך גיפינגען דאס הייסט אום עשרת ימי תשובה בעד פאר דיא עונות מכפר זיין וארום אזוא וויא אר יטע זייד בין איך רויט גיווארען גלגל מיין הארץ איז פאר שטאפט גיווארען פון גרויסע צרות וכישן וויא איינר וואס ער שלאפט בין איך פר דרעמילט גיווארין כמעט איך בין גיווארין אזו וויא סדום אונ צו עמורה האב איך מיך גענגלייכט דמיתי איך בין גיגלייכט צו איין סוטה וואס איר קאפ איז אויף גידעקט אז איין פאר שעמטע זונה הייתי איך בין גיווארין וויא איין פאר פוילטע קלייד והושמתי איך בין גיווארין אין גלות וויא איין קלייד וואס אין בלוט איין גירינט וחסרתי אונז גייט אפ די צדיקים וואס זייא פלעגין פאר אונז מתפלל זיין ראה זעה גאט ב"ה אז איך בין גיווארין אפרעסערין זוללה מיר זיינען גיוועזן אזו וויא איין בת מלך וואס איר כבוד איז צו זיצען אין אשטוב היינט איז פאר קערט אז מיר זיינען אונטער נארישע הענד הנה מיר זיינען אום זיסט פאר קויפט גיווארין אויף אייביג אונ קיין אויס לייזער איז ניטא טבע עס איז איין גיזונקען גיווארין דאס בהמ"ק וואס איז אויף גירינט אונ אויף גיהויבן אונ חרוב גיווארין דער מזבח השליך עס איז אראפ גיווארפין פון דעם הימל ביז דער ערד דיא שיינקייט פון ישראל ישראל וויא לאנג נאך וועלין יודען גירויבט ווערין אונ גיטראטין כארבה אזו וויא דער היישעריק אזו פיל יאגען מיך נאך אונ די פאר שניידערס זיינען זייער שטארק ללב אז איך נעם מיר צום הארצין מיינע וויסטענעש מיינע חורבות אונ דאס צוא פירענעס ותבחר מיין לייב האט אויס גיקליבען בעסער צו דער ווארגען ווערין אדער צו שטארבין ח"ו מעצמותי פון מיינע ביינער דיא צו בראכנע די צו שפאלטענע פון דיא וואס דער צארינען דיך נאמתי איך האב גירעט איך בין מיד צו פאר טראגין דיין צארען שים קער דאס הארץ אויס צו לייזין די נשמה פון ישראל כי ווארום דיין היילינגר נאמן איז אן גירופען אויף דיין שטאט אונ אויף דיין פאלק עמך דיין פאלק זיינען צו זייעט אונ צו שפרייט צווישין אלע אומות פקדוך זיי גידיינקען דיך אין זייערע צרות דיין פארכט איז אין זייערע מעשים אין זייערע מחשבות. צלול

(השלמה ע"ם)

אין

ורפא משובות. אדני שמעה בקולנו תהיינה אזניך קשובות: קשובות תהיינה אזניך לשפך שיחנו. רון שפתינו קבל כריח ניחוחינו. שהרנוך מגננו ובך מבטחנו. כי שמך עלינו נקרא אל תניחנו: תניחנו אדון זה כמה שנים למה. לשמה למשל ולשנינה ללעג ולכלמה. יאמן ויוחש המבטח שהבטחת לשוממה. אני יי בניתי הנהרסות נטעתי הנשמה: הנשמה ברחמים גדולים תבנה ותכונה. שמע יי חננה כי בא עת לחננה. חזק מאמריך בצל ידך לגוננה ופדויי יי ישובון ובאו ציון ברנה:

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול: אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כהודעת לענו מקדם. כמו שכתוב. וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי:

ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

דרשו יי ועזו בקשו פניו תמיד: דרשו יי בהמצאו קראהו בהיותו קרוב: יעזוב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו וישב אל יי וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח: שובה ישראל עד יי אלהיך כי כשלת בעונך:

כרחם אב על בנים כן תרחם יי עלינו: ליי הישועה על עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר: ויאמר יי סלחתי כדברך: הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

אלהינו ואלהי אבותינו

פה סליחה מיוסד ע"פ א"ב

אבלה נפשי ודשך תארי. בית תפארתי כנשף בו הארי. גם פליטתי אשר

באור ע"ם

אין דער טיפענעש וואו זייערע עבירות וואס במזיד ורפא אונ היילע זייערע ווילדיקייט אלהים גאט הער אונזער קול תהיינה לאזען דיינע אויערין פאר נעמען צוא אונזערע תפלות רון דיא תפלה וואס מיר זינגען מיט אונזערע לעפצין נעם אן וויא דעם ריח פון קרבנות שהרנוך מיר זוכען דיך אונזער באשיצער אונ אין דיר איז אונזער בטחון כי דיין נאמען איז אויף אונז אן גירופען זאלסטו אונז ניט פאר לאזען תניחנו הער גאט שוין כמה שנים פר וואס האסטו אונז פאר לאזען לשמה צו וויסטיקייט צו איין משל אונ צוא איין רייד ללעג צוא איין גישפעט אונ צו איין שאנד יאמן עס זאל באגלייבט ווערין אלע די הבטחות וואס דו האסט צו גיזאגט צו די פאר וויסטע אני איך גאט האב גיבויעט דאס צוא וואר פענע נטעתי איך האב גיפלאנצט דאס וויסטע הנשמה דאס וויסטע מיט גרויס רחמים זאלסטו בויען אונ אויף ריכטען שמע הער גאט איר גיבעט ווארום די צייט איז גיקומען דו זאלסט זיא לייט זעליגען חזק שטארק דיין צו זאג מיטן שאטין פון דיין מאכט מציל צוא זיין זיא ופדויי אונ דיא אויס געלייזטע פון גאט וועלין זיך אום קערין אונ וועלין קומען קיין ציון מיט גיזאנג:

אבלה נפשי מיין לייב טוט טרויערין אונ מיין געשטאלט איז פינצטער בית דאס הויז פון מיין שיינקייט איז אריין גירוקט אין לייב דאס איז נבוכדנצר הרשע גם אויך מיין איבער

עזבו ושארי. דועכו כהיום בשלשה בתשרי: האש והמים הזידונים שטפונו בדלקם. ובססו מקדש ובזזו חלקם. זקני שארית אשר פלטו מיום נקם. חבלו עתה ביום צום גדליה בן אחיקם: טורפו דלת עם הארץ. יהר הגזם אכל הארבה במרץ. כורמים ויוגבים פקודת מרגיז הארץ. לוהטו ולא היה בם גודר גדר ועומד בפרץ: מה אספר ואנחותי עצומות. נקטה נפשי ומקהלותי עגומות. שריגינו אשר נשארו מיקוד איש לתעצומות. עיד הם לא נתקימו ונתשו בחמות: פניך עד מתי ממנו תסתיר. צעקתנו שמע ואסירינו תתיר. קדוש ביטה כי אין בעדנו מעתיר. ראה בדלותנו ושבחך בפה נכתיר: שדדנו מדור לדור ומקץ לקץ. שורש צפע מעופף אותנו עוקץ. תקיף למשפטנו הער והקץ. תכפר לעונותינו ותאמר קץ:

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עשה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול: אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כהודעת לענו מקדם. כמו שכתוב. וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי:
ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

באור ע"ס

בלייבונג אונ מיין אנטרינונג וואס זייא האבען גילאזט זיינען אין דריטען טאג פון תשרי פר שטויסען גיווארין האש דאס פייער אונ דאס מוטוויליגע וואסער האבען מיך פר פלייצט אין זייער נאך יאגען ובססו אונ האבין צוא טראטען דעם ביהמ"ק אונ גערויבט זייער חלק זקני די עלצטע וואס זייא זיינען איבער גיבליבען אונ אנטרונען גיווארין פון דעם טאג אן וואס די נקמה איז גיוועזען דאס הייסט אז דאס ביהמ"ק איז חרוב גיווארין חבלו זיינען זייא פר דארבין גיווארען אום צום גדליה טורפו זייא זיינען פאר צוקט גיווארין דאס ארעמע פאלק פון דער ערד יהר דאס איבער בלייבונג פון דעם היישעריק האט דר ישמעאל בן נתניה אויף גיגעסין מיט זיין שטארקייט כורמים דיא איבעריגע ארום פאלק וואס נבוכדנצר וואס ער ווערט אן גירופען מרגיז הארץ האט זייא אפ גיגעבין ווייך גערטנער מיט זיין באפעל לוהטו זיינען זיי פאר פלאקערט גיווארען אונ עס איז ניט גיוועזען קיינער זאל פר צאמען די צאב אונ זאל זיך שטעלין מיט שטארקייט מבטל צו זיין די גזירה מה וואס זאל איך דר ציילען. מיין זיפצען איז זייער שטארק נקטה מיין לייב איז פאר שניטין אונ מיין אין זאמלונג איז טרויעריג שריגינו דיא צווייגען אשר וואס זיינען איבער גיבליבען מיקוד פון דעם ברענעדיגען פייער לתעצומות צו גאטס דינסט עיד זיינען זייא אויך ניט איבער געבליבען ונתשו בחמות אונ זיינען פאר לאזען גיווארין מיט דיין גרים צארען פניך וויא לאנג וועסטו דיין פנים פון מיר פאר בארגען צוחתנו אונזער געשרייא הער צו. אונזערע גיבונדענע זאלסטו אויף בינדען קדוש הייליגער גאט זעה אז פר אונז איז ניט דא קיינער זאל בעטין ראה זעה אונזער ארומקייט אונ דיין לויב וועלין מיר מיט דעם מויל קריינען שדדנו מיר זיינען גערויבט גיווארין פון איין דור צום אנדערין דור ומקץ אונ פון איין צייט צו דר אנדערער צייט שורש דר שורש פון אברענעדיגער שלאנג וואס שוועבט בייסט אונז תקיף שטארקר גאט דער וועק דיך צו אונזערע משפטים אונ וואך דיך אויף אוים צו לייזען אונז תכפר דו זאלסט מכפר זיין אונזערע עונות אונ זאלסט זאגען עס איז שוין אסוף:

(השלמה ע"ס)

אמנת

דרשו יי בהמצאו קראהו בהיותו קרוב: שובו בנים שובבים ארפא משובותיכם: הננו אתאנו לך כי אתה יי אלהינו: שובה ישראל עד יי אלהיך כי כשלת בעונך:

כרחם אב על בנים כן תרחם יי עלינו: ליי הישועה על עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר. ויאמר יי סלחתי כדברך: הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

כט סליחה מיוסד ע״פ א״ב וכסוף ב״ה בנימן אלהינו ואלהי אבותינו

אמנת מאז ארשת ניב שפתים. בתפלה ובתחנון דפוק שערי דלתים. גשתנו עדיך בזריזות ולא בעצלתים. דחות רוע פורעניות המתרגשות לעתותים: הננו אתאנו לך בשברון רוח ודכאות לב. ודות לפניך כל פתול ועקשות לב. זה חוקר לבבות הרופא לשבורי לב. חדש רוח נכון בקרבנו וברא לנו טהור לב: טכסת מקדם אלו ימים עשרה. יחיד כם לשוב ולמצא כפרה. כל השנה כלה לרבים מסורה. לשוע ולענות בכל עת צוקה וצרה: מהר היחיד ושב בנתים מוחלין לו. נואש ולא שב אין תקנה לעוולו. סדר וערך כל אילי נביות להועילו. עותר וצועק ואין שומע לו: פגיעת הרבים והיחיד לך לבד עולה. צור כי אתה שומע תפלה. קבלנו ברצון והמציאנו מחילה. רצנו כקרבן כליל ועולה: שפוט תשפוט אותנו ברחמנות וחמלה. בניך יחוסיך לקוחים לך לסגלה. יוקש מרים יצלל במצולה. נצח יהללוך בכל מיני תהלה:

באור ע״ס

אמנת מאז דו האסט געצייכנט פון לאנג דיא שפראך אונ רייד פון דיא לעפצין בתפלה מיט תפלה אונ געבעט אן קלאפען דיא טויערין נשתנו אונזער גינעהען מיט זריזות ולא ניט מיט פוילקייט דחות אוועק שטופען דיא שלעכטע פורעניות המתרגשות וואס עם טרעפט זיך צו צייטען הננו מיר זיינען גיקומען צו דיר מיט אצובראכענעם אטום ודכאות אונ אצושטויסן הארץ ודות מתודה זיין פאר דיר אלע פאר קרימטע הערצער זה דו פארשט דיא הערצער הרופא דוא היילסט דיא צו בראכענע הערצער חדש באנייא אבנייט געמיט אין אונז וברא אונ באשאף אונז אריין הארץ טכסת דו האסט מתקן גיוועזן פון פריער די צעהן טעג יחיד איחיד זאל תשובה טאן אונ זאל גיפינען איין כפרה כל אגאנץ יאר איז איבער געענטפערט גיווארין צו רבים זיי זאלען תשובה טאן אין איינעם לשוע צו שרייען אונ פאכטען אין איין איינגע צייט מיט אצרה מהר אז דר יחיד איילט זיך אונ טוט תשובה אין די צעהן טעג איז מען אים מוחל נואש אבער אז דער יחיד איז זיך מיאש אונ טוט ניט קיין תשובה האט ער קיין תקנה ניט צוא זיינע עבירות סדר אפילו ער וועט מקריב זיין דיא בעסטע שאף זאל אים העלפין עותר ער בעט אונ שרייעט אונ קיינער הערט אים ניט צו. ווארום ער האט קיין תשובה ניט גיטאן אין די צעהן טעג פגיעת דאס געבעט פון איין רבים אונ פון איחיד גייט צו דיר אליין ארויף צור באשעפער ווארום דו ביסט שומע תפלה הערכט צו אלע תפלות קבלנו נעם אונז מיט רצון והמציאנו מאך אונז גיפינען צו מוחל זיין דיא עבירות רצנו נעם אונז אן מיט רצון אזו וויא אקרבן פון אכהן אדער עולת התמיד וואס מען פאר ברענט גאר אויפין מזבח שפוט דו זאלסט אונז משפטין מיט רחמנות אונ דער בארימקייט בניך דיינע קינדער די מיוחסים זיינען גינומען גיווארין צו דיר פאר אנגעליבטע פאלק יוקש דיא נעץ פון זייער ווידערשפעניקייט זאל איין גיזונקען ווערין אין טיפענעש נצח זאלען לויבען דיך אייביג מיט לויב:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת. מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן
מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וָרוּחַ. לֹא כְרָעָתָם
תִּגְמוֹל: אֵל הוֹרֵיתָ לָּנוּ לוֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זְכָר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו
מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ:
וַיַּעֲבוֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה
וְנַקֵּה: וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי
פָשָׁעְנוּ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ:

אַל תִּזְכָּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשׁוֹנִים מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד: כִּי שׁוֹמֵעַ אֶל אֶבְיוֹנִים
יְיָ וְאֶת אֲסִירָיו לֹא בָזָה: כִּי כָלוּ בְיָגוֹן חַיֵּינוּ וּשְׁנוֹתֵינוּ בַּאֲנָחָה: כִּי עָלֶיךָ הֹרַגְנוּ כָל הַיּוֹם
נֶחְשַׁבְנוּ כְּצֹאן טִבְחָה: כִּי לֹא יִזְנַח לְעוֹלָם אֲדֹנָי:

כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים כֵּן תְּרַחֵם יְיָ עָלֵינוּ: לַיְיָ הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ
מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם
קָרְאֵנוּ: סְלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הֵנָּה וְשָׁם
נֶאֱמַר. וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ: הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שֹׁמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר
נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנָי
שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ:

נ שלישיה מיוסד ע"פ א"ב כפול ובסוף חתום בס המחבר שמעון

אלהינו ואלהי אבותינו

אוֹרְךָ וַאֲמִתְּךָ שְׁלַח. אֱמוּנֶיךָ בְּטוּב הַצְלַח. כִּי אַתָּה יְיָ טוֹב וְסַלָּח: בִּיטָּה בְּעָנְוֵי
נֶפֶשׁ. בְּטוּבְךָ הוֹצִיאֵנוּ לַחוֹפֶשׁ. כִּי בָאוּ מַיִם עַד נָפֶשׁ: גַּעֲיוֹתֵינוּ יִהְיוּ
נִקְשָׁבִים. גָּלוּתֵנוּ הָשֵׁב לְיִשּׁוּבִים כִּי גֵרִים אֲנַחְנוּ וְתוֹשָׁבִים: דָּפַקְנוּ דְלָתֶיךָ
לְתָמוּד. דָּבַקְנוּ אֵלֶיךָ לִצְמוֹד. כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד: הֱלִיצוּנוּ זֵדִים בִּמְצָרֵינוּ. הַצִּילֵנוּ
וְנוֹדֶךָ צוּרֵנוּ. כִּי הוֹשַׁעְתָּנוּ מִצָּרֵינוּ: זְרוֹעֶיךָ מְיַחֲלִים לְעוֹדְדָם. זַכֵּם בְּיִרְאָתְךָ
לְסַעֲדָם. כִּי זֶה כָּל הָאָדָם: כִּי חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה: טִירָתְךָ הוּשְׁמָה לְעִיִּים. טִיבָה
בְחוֹמוֹת בְּנוּיִם. כִּי טוֹב חַסְדְּךָ מֵחַיִּים: יָדַעְתִּי וְאָשִׂיחָה בְּמַעֲנִי. יֵבוֹשׁ וְיִכָּלֵם
מְעַנִּי. כִּי יַעֲשֶׂה יְיָ דִּין עָנִי: כָּבְדוּ שִׂפְתֵי קָמַי. כָּל הַיּוֹם מַזְעִימַי. כִּי כָלוּ בְעָשָׁן יָמָי:

באור ע"ט

אורך ואמתך דיין ליכט אונ דיין אמת שיק אונז אמוניך דיינע באגלייבטע יודען זייא זיי מצליח
מיט גוטס כי אתה וואָרום דו גאָט ב"ה ביסט דאך אגוטער אונ אפאר געבער ביטה לוג
וויא יודען פיינינגען זיך דאס נפש בטובך מיט דיין גוטסקייט ציא אונז אויס פרייא כי וואָרום
דאס וואסער איז גיקומען איבער דעם מויל געיותינו אונזער געשרייא זאל ווערין פאר נומען
גלותנו אונזער גלות זאלסטו אונז אום קערין צו באזעצונג כי וואָרום מיר זיינן גלייך וויא גרים
אונ אלט גיזעסענע דפקנו מיר האבין געקלאפט אין די טירען אויף תמיד דבקנו מיר האבין זיך
באהעפט צו דיר כי מיר זיינען פר ארעמט גיוואָרין הליצונו די רשעים האבין אונז גישפעט אין
אונזער גבול הצילנו זאיי אונז מציל וועלין מיר דיך לויבען אונזר באשעפר כי וואָרום דו האסט
אונז גיהאָלפען פון אונזערע שונאים זרוייך דיינע יודען וואָס זיי זיינן צו שפרייט צווישען די
אומות האפין זייא דו זאלסט זיי שטארקען זכם זאיי זייא מזכה מיט דיין יראה אונטר לעהנען
זייא כי זה וואָרום דאס איז דער תכלית פון דעם מענשין אז ער זאל דינען דעם בורא מיט יראה
כי חנון דו גאָט וואס דו ביסט אחנון ורחום טירתך דיין פאלאץ איז פר וויסט אזו וויא די בערג
טיבה באגיטיג זייא מיט נייע מויערין דען דיין חסד איז בעסר פון לעבין ידעתי איך ווייס גאָטס
מדות דריבער וועל איך מתפלל זיין מיט די רייד פון מיין מויל יבושו זאלן פר שעמט ווערין די

להם ישיב כפעלם. לעמו ילמד להועילם. כי לא יזנח לעולם: מרחמו יתן מאויו. ממנו יסיר דפיו. כי מה טובו ומה יפיו: נשמות הושתו ערי. נכרים באו שערי. כי נשאתי חרפת נעורי: שוש אשיש עליך, שיח לענות גאוליך כי שמחתני יי בפעלך: עזוז נורא ואיום. עתה המציאנו פדיום. כי עליך הורגנו כל היום: פנה דרך עקוב. פאר הלוך לנקוב. כי גאל יי את יעקב: צריך לכלות בחרץ. צפה משמי ערץ. כי צל ימינו עלי ארץ: קרב קץ עדני. קול להשמיע לעוני. כי קרוב יום יי: רם זרועך תראה. רעיתך פנים התראה. כי רם יי ושפל יראה: שמע קול תחנוני. שועתי תעלה למעוני. כי שומע אל אביונים יי: תחן בתודה תרצה. תאמר לעמך ארצה. כי תורה מאתי תצא: שקל מאזנים יכבש. עוז יעטה וילבש. כי הוא יכאיב ויחבש:

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול: אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כהודעת לענו מקדם. כמו שכתוב. וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי: ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

באור ע״ם

וואס פיינינגען מיך כי אז גאט ב״ה וועט טאן דעם דין פון דעם עני כבדו זיינען שווער גיווארין די לעפצין פון מיין גיזאנג כל אגאנצען טאג רינען מיינע אויגען כי ווארום מיט רויך זיינען אויס גיגאנגען מיינע טעג לעמו צו זיין פאלק וועט ער לערנען צו העלפין זייא כי ווארום ער וועט ניט פר לאזען אויף אייביג מרחמו זיין רחמים וועט ער געבין די ישראל וואס זיי גילוסטין צו אים ממנו ער וועט אפ טאן פון אים זיין שלעכטיקייט כי וואס פר אגוטסקייט און וואס פר אשיינקייט וועט דיר זיין נשמות וויסטיקייט זיינען גיטאן גיווארן אין מיינע שטעט נכרים פרעמדע גוים זיינען גיקומען אין מיינע טויערין כי ווארום איך טראג די חרפה פון מיין יוגענד שוש פרייען וועל איך מיך פרייען אויף דיר שיח וואס דו ענטפערסט דו וועסט אויס לייזען אונז כי שמחתני ווארום דו האסט מיך גאט דער פרייעט מיט דיינע מעשים עזוז שטארקער גאט פארכטיגער און שרעקליכער גאט עתה איצונד זייא אונז ממציא אויס לייזונג כי ווארום פון דיינט וועגין זיינען מיר דר שלאגען גיווארין אגאנצען טאג פנה ראם אויס דעם יצר הרע וואס ער פירט אויף דעם קרומען וועג פאר דאס שיינקייט פון דיין לויב צוא באשיידען אז גאט האט אויס געלייזט די קינדר פון יעקב צרים די שונאים פר לענד מיט פר שניידונג צפה לוג פון די שטארקע הימלען כי וויא אשאטין נאר אויף איין מינוט אזו איז אונזערע טעג אויף דער ערד קרב גינעהן דעם קץ פון דער גאולה קול דאס קול מאך הערין צו דיא וואס זיי האבין איין אויג אויף מיר כי אז עס איז נאהענט גאטס טאג רם הויכר גאט דיין שטארקער ארום זאל געוויזען ווערין רעיתך צו דיינע גיזעלין די ישראל זאל דיין שכינה געוויזען ווערין האטשע זיי זיינען גיאיינגט אין גלות כי ווארום גאט איז הויך און זייט גאנץ נידעריג אויך שמע הער צו דם קול פון מיין גיבעט שועתי מיין געשרייא זאל אויף גיין צום הימל כי ווארום גאט הערט צו דיא אביונים תחן בתודה ניבעט מיט לויבונג זאלסטו וועלין תאמר דו זאלסט זאגען צו דיין פאלק איך וועל מרוצה ווערין כי תורה ווארום די תורה טוט פון מיר ארויס גיין שקל דיא שאל פון דעם גע־ויכט וואס דיא עבירות ליגען זאל ער צוא האלטין כדי דיא מצות זאלין איבער וועגין עוז מיט דער תורה וואס יודין לערנען זאל ער זיך איין הילען און אן קליידען כי ווארום ער שלאגט און היילט:

תשוב תרחמנו תכבוש עונותינו ותשליך במצולות ים כל חטאתינו: שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך: שובה יי את שביתנו כאפיקים בנגב: השיבנו יי אליך ונשובה חדש ימינו כקדם:

כרחם אב על בנים כן תרחם יי עלינו: ליי הישועה על עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר: ויאמר יי סלחתי כדברך: הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

נא שלמונית מיוסד ע"פ תשר"ק ובסוף חתום בם המחבר שלמה

אלהינו ואלהי אבותינו

תשוב תרחמנו שוב שבותנו כנאמך, שוב כקדם חדש חבת לאמך. רחק רוגז וקרב שוך זעמך. שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך: קבץ ובקש אובדות וחזק נחלתך. צאן ההרגה והגזז ברחלותיך. פשע אם רב בבני מחילתך. שוב למען עבדיך שבטי נחלתך: עון אבותינו הטעיננו ובוסר הטעימנו. סף רעל השקנו הלעיננו והזעימנו. נא כאז בשכן יחד הנעימנו. שובנו אלהי ישענו והפר כעסך עמנו: מאוס לא מאסת חוכיך מעידיך. לוקים כסורת ולהתמרה שברם עדיך. כעס לרצות כמדת יושר מעבדיך. שובה יי עד מתי והנחם על עבדיך: יום יום נצפה גלוי סודך. טמום ועמום וכלה בשר חסידיך: חרפה שברה לבנו מקוים חסדיך. שובה יי חלצה נפשנו והושיענו למען חסדך: זנחנו ונחשבנו עם יורדי רגב. ויהי לאבל כנור ושיר ועגב. הקודרים ברנה ותודה

באור ע"ם

תשוב תרחמנו דו זאלסט ווידער קערין אונ דר בארימן אונז שוב קער ווידר אונזר ווילדיקייט אזו וויא דו האסט געזאגט שוב קער אום אזו וויא פריער איז גיוועזן חדש באנייא דעם ליבשאפט פון דיין פאלק רחק זייא מרחק דעם רוגז אונ זייא מקרב שטילקייט פון דיין צארין שוב קער אפ פון דיין צארען והנחם אונ באדיינק זיך אויף שלעכין צו דיין פאלק קבץ זאמעל איין אונ זוך אויס די פאר לארענע יודען וחזק אונ שטארק דיין נחלה די שאף וואס זיא איז ווארען דר שלאגען אונ איז ווארען גישארען פשע אויב עס איז פיל זינד אין די קינדר ישראל וואס דו ביסט זייא תמיד מוחל שוב קער אפ וועגין דיינע קנעכט די שבטים וואס זיי זיינען דיין נחלה עון די זינד פון אונזערע עלטערן האבין אונז געמאכט אן לאדען ובוסר ניט פארטיגע פירות האבין זייא אונז גימאכט פאר זוכען סף רעל איין פאר שטאפט גיטראנק וואס עס פאר שטאפט דאס הארץ האט ער אונז אן געטרונקען הלעיננו ער האט אונז געביטערט אונ גיצערינט נא מיר בעטין דיך אזו וויא מיר האבין גערוט אין איינעם האסטו אונז זיס געמאכט שובנו קער ווידער גאט אונזער העלפער אונ פאר שטער דיין כעס מיט אונז מאוס דו האסט ניט פאר מיאוסת דיינע ישראל וואס באשיצען זיך אין דיר אונ זאגין עדות אויף דיין היילינגען נאמען ליקים זייא ווערין גישלאגין אזו וויא אמענש וואס ער זינדיגט ולהתמרה האפין זיי צו דיר זאלין גיהיילט ווערין כעס דעם כעס איבער צווא בעטין מיט דיין מדת יושר פון דיינע מעשים שובה קער אום גאט וויא לאנג נאך וועסטו ברוגז זיין והנחם אונ באדיינק דיך אויף דיינע קנעכט יום יום טאג פאר טאג האפען מיר אנפרעקונג פון דעם סוד פון דער גאולה טמום עס איז פאר שטאפט אונ פאר לענט דאס לייב פון דיינע חסידים חרפה די חרפות טוען צו ברעכין אונזערע הערצער וואס זייא האפין צווא דיינע חסדים שובה קער אום גאט ציא אויס אונזערע לייבער

(השלמה ע"ם)

הושיענו

הִתְהַלֵּךְ בְּשֶׂגֶב. שׁוּבָה יְיָ אֶת שְׁבִיתֵנוּ כַּאֲפִיקִים בַּנֶּגֶב: דִּמְעָה לֶחֶם חוֹסֶיךָ צוּרִי אֵל. גּוֹאֵל אַיֵּה בְּחֶרֶף צָרֵי אֵל. בְּחָזוֹן אָז כִּדְבַּרְתָּ לִישְׁרֵי אֵל. שׁוּבָה יְיָ רִבְבוֹת אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל: שְׁמָעָה יְיָ הַטֵּה אָזְנְךָ הַקְשִׁיבָה. לִמְחַלֵי סְלַח נָא סָלַחְתִּי הָשִׁיבָה.
מְשׁוּבוֹתֵינוּ רַבּוּ וּפָתַחְתָּ יִשְׂרָאֵל שׁוּבָה. הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת. מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן. מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לַפּוֹשְׁעִים. עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וָרוּחַ. לֹא כְרָעָתָם תִּגְמוֹל: אֵל הוֹרֵיתָ לָּנוּ לוֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זְכָר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ:
וַיַּעֲבוֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה: וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ.

שׁוּבָה יְיָ חַלְּצָה נַפְשֵׁנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן חַסְדֶּךָ: שׁוּבוּ שׁוּבוּ אָמַרְתָּ לָנוּ וְעַל הַתְּשׁוּבָה מֵרֹאשׁ הִבְטַחְתָּנוּ: זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה לֵב נִשְׁבָּר וְנִדְכֶּה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה: תָּבֹא לְפָנֶיךָ אֶנְקַת אָסִיר כְּגֹדֶל זְרוֹעֲךָ הוֹתֵר בְּנֵי תְמוּתָה: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם:

כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים כֵּן תְּרַחֵם יְיָ עָלֵינוּ: לַייָ הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: סְלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הֵנָּה וְשָׁם נֶאֱמַר. וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ: הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שֹׁמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ:

תפס הפייטן לבון רובע הקן נגד עקידת יצחק שהוא ג"כ נמשל ליונת אלם ונעקד כקרבן:
נב עקדה שם המחבר התוס ברא"שי סתרוזות אפרים ברבי יצחק הזק

אלהינו ואלהי אבותינו

אֵם אֶפֶס רוֹבַע הַקֵּן. אֹהֶל שֶׁכֵּן אֵם רֵיקָן. אַל נֹאבְדָה עַל כֵּן. יֵשׁ לָנוּ אָב זָקֵן: פָּנִים לוֹ תַכִּיר. וְצִדְקוֹ לְפָנֶיךָ נַזְכִּיר. צִוִּיתוֹ קַח נָא אֶת בִּנְךָ יַקִּיר. וְנִמְצָה דָמוֹ עַל

באור ע"ס

הושיענו הֶעלְף אוּנְז פוּן וועגין דיינע חֲסָדִים ונחנו מיר זַיינֶען פאַר לָאזֶען גיוואָרין אוּנ מִיר זַיינֶען גירֶעכִינְט מִיט דיא וָואס נידֶערִין אִין גְרוּב ושיר מַיין גֶעזַאנג אוּנ מַיין כְּלֵי זֶמֶר זַיינֶען גיוואָרֶען צוּא טְרוֹיעֶרַקייט הקודרים דִיא וָואס זַיינֶען שְׁוַוארְץ אִין גָלוּת פְלֶעגִין גֵיין מִיט שְׁטַארְקַייט שובה קֶער אוּם גָאט בּ"ה אוּנְזֶער אוּם קֶערוּנג וְויא קְוַואלֶען אוֹיף דֶער בְּרִיקֶענֶעשׁ דמעה דוּ הָאסְט אוּנְז גִימַאכְט אָן עֶסִין מִיט טְרֶעֶרִין אוֹיף דֶעם אָרְט פוּן בְּרוֹיט וָואס מִיר בַּאשִׁיצֶען זִיךְ אִין דִיר מַיין בַּאשֶׁעפֶער צדקתך דַיין צִדְקוֹת אִיז אַזוֹ וְויא שְׁטַארְקֶע בֶּערְג בחזון מִיט דֶער נְבוּאָה הָאסְטוּ גִיזָאגְט צוּ דַיינֶע רֶעכְט פַארְטִיגֶע יוּדֶען שובה קֶער וִוידֶער גָאט דִיא צֶעהֶן טוֹיזֶנְד פוּן יִשְׂרָאֵל אוּנ מַאךְ רוּעֶן דִי שְׁכִינָה צְווִישֶׁען זַייא שמעה הֶער צוּ גָאט בַּיינ אָן דַיין אוֹיעֶר פַאר נֶעם למחלי צוּא דִיא וָואס זַייא בֶּעטִין דִיךְ זָאלְסְטוּ עֶנְטְפֶערִין סלחתי משובותינו אוּנְזֶר ווִילְדִיקַייט זַיינֶען פִיל אוּנ דוּ הָאסְט אָן גִיהוֹיבֶען שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל השיבנו קֶער אוּנְז אוּם צוּ דִיר וָוארוּם בַּיי דִיר אִיז דָאס אִין דִי הֶענְד אוּנ מִיר זַיינֶען אָן גִיבְּרֵייט תְּשׁוּבָה צוּ טָאן:

אם אפס אוֹיבּ עֶס אִיז פַאר גַאנְגֶען דִי הוֹיעֶרוּנְג פוּן נֶעסְט אהל אוֹיבּ דָאס גִיצֶעלְט וָואס גָאט הָאט גִימַאכְט רוּעֶן זַיין שְׁכִינָה אִין אִיר אִיז אוֹיס גִילֶערְט אל בֶּעטִין מִיר דִיךְ אַז מִיר זָאלֶען נִיט פַאר לָארִין וֶוערִין על וַוייל מִיר הָאבִּין דֶעם זְכוּת פוּן אוּנְזֶער אַלְטֶען פָאטֶער אַבְרָהָם פנים דוּא. זאלסט

(השלמה ע"ס)

קיר: רץ אל הנער והקדישו. ונפשו קשורה בנפשו. עטרו בעצים ואשו. ונזר אלהיו על ראשו: יחיד רך הוקל כצבי. ענה ואמר אבי. הנה האש והעצים נביא. ותשורה אין להביא: מלין השיבו מלהבה לו. ענה אביו ואמר לו. אלהים יראה לו. ויודע יי את אשר לו: במצותיך עיניהם נזהרים. ואחריך לא מהרהרים, חשו מאד נמהרים. על אחד ההרים: ראו אש תלולה. מהרו עצי עולה. יחד באהבה כלולה. ישרו בערבה מסלה: ראה יחיד כי הוא השה. גם להורו המנסה. אותי ככבש תעשה. לא תחמול ולא תכסה: כי חפץ ונכסוף. לבבי לו אחשוף. האם תמנעני סוף. רוחי ונשמתי אליו יאסוף: ידיו ורגליו עקד, וחרבו עליו פקד. לשומו על עצים שקד. והאש על המזבח תוקד: צואר פשט מאליו. ואביו נגש אליו. לשחטו לשם בעליו. והנה יי נצב עליו: חקר את אשר נעשה. האב על בנו לא חסה. לבו אל כפיו נשא. וירא אלהים את כל אשר עשה: קרא למרחם משחה. תמורת בנך תבחר. הנה איל אחר. ועשה ואל תאחר: חליפי אזכרתו. תכון הקטרתו. ותעלה תמרתו. והיה הוא ותמורתו; זכרון לפניך בשחק. לעד בספר יוחק. ברית עולם לא נמחק. את אברהם ואת

באור ע״ס

זאלסט אים דער קענען דאס פנים וצדקי אונ זיין גירעכטיקייט וועלין מיר פאר דיר דר מאנען צויתו וואס דו האסט אים גיבאטען נעם דיין טייערן זון ונמצה אונ עס זאל ווערין גידריקט זיין בלוט אויף דער וואנד פון מזבח רץ ער לויפט צום יונג אונ היילגט אים ונפשו אונ זיין לייב איז אן גיקניפט אן זיין לייב עטרו ער האט אים באקריינט מיט האלץ אונ פייער ונזר אונ אקרוין פון זיין גאט איז אויף זיין הויבט יחיד דר איינציגער זון יצחק וואר לייכט ווי א הירש ענה ער האט געשריען אונ האט גיזאגט מיין פאטער הנה נון דאס פייער אונ האלץ ברייגען מיר ותשורה אונ קיין פריזענט איז ניטא צו ברייגען מלין ווערטער האט ער אים גיענטפערט ניט צו דער שרעקין ענה זיין פאטער האט אים גיענטפערט אונ האט געזאגט צו אים אלהים גאט וועט אויס דער ווילען צו אים איין קרבן ויודע אונ גאט וועט לאזען וויסען וואס עס גיהערט צו אים במצותיך אין דיינע גיבאט זיינען זייא ביידע גיוועזען גיווארינט ואחריך אונ נאך דיר האבין זייא ניט געטראכט חשו זייא האבין זייער גיהיילט על אויף איינעם פון דיא בערג ראו זייא האבין גיזעהען פייער געהויפט מהרו זייא האבין גיהיילט דיא אפפער האלץ מיט אנאנדער מיט אגאנצע ליבשאפט ישרו זייא זיינען גלייך גיגאנגען אין דער וויסטעניש אזוא וויא אין אגלייכע שטעג ראה דער איינציגער זון האט גיזעהען אז ער איז דאס לאם גם האט ער גיזאגט צו זיין פאטער דער גיפרובטער אותי מיר זאלסטו טאן אזו וויא א לאם לא דו זאלסט זיך ניט דר בארימען כי אין מיר באגערט ער אונ גילוסט לבבי מיין הארץ וויל איך אים אנטפלעקן האם אויב דוא ווילסט מיך שוין פאר מיידין צום לעצטין רוחי ווערט דאך מיין געמיט אונ מיין זייל צו אים איין גיזאמילט צואר זיין האלז האט ער אים גישטרעקט פון זיך זעלבסט ואביו אונ זיין פאטער האט גינעהנט צו אים לשוחטו צו שעכטין אים פון וועגין גאט והנה אונ נון גאט שטייט ביי אים חקר ער האט גיפארשט וואס עס ווערט גיטאן האב דר פאטער אויף זיין זון האט זיך ניט דער בארימט לבו זיין הארץ האט ער אין זיינע הענד גיטראגען וירא אונ גאט האט גיזעהן וואס ער האט גיטאן קרא ער האט גערופען צו אברהם דר וואס פון זיין מוטערס לייב איז גיפארשט גיווארען תמורת אן שטאט דיין זון זאלסטו אויס דר ווילען והנה נון איין אנדערין ווידער ועשה אונ טוא דאס גיך זאלסט ניט פר זאמען חליפי אן שטאט זיין גידעכעניש תכון זאל זיין אן געברייט זיין דעמפונג והיה אונ עס זאל זיין זיין פאר וועקסלונג זכרון איין גידעכעניש זאל זיין פאר דיר אין הימל לעד צו אייביג זאל זיין אין בוך געשריבען ברית אייביגע

(השלמה ע״ס)

זיכערהייט

יצחק: קוראיך באים לקוד. בצדק עקדה תשקוד. צאנך ברחמים תפקוד פני הצאן אל עקוד:

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עשה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול: אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כהודעת לענו מקדם. כמו שכתוב. וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי:

ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

ע פזמון מיוסד ע"פ א"ב ובסוף חתום בס המחבר בנימין

הורית דרך תשובה לבת השובבה. בין כסה לעשור עדיך לשובה. השיבנו יי אליך ונשובה: אז מאז מקדם הקדמת תשובה. בטרם המתחת ארץ ויכודי רגובה. גם לכל השבים צרי ומרפא חשובה. דופקי דלתיך ריקם מלהשיבה. הורית: הן ראש עפרות תבל אשר ראשון נוצר. ונסיתו במצוה קלה ואותה לא נצר. זעמת ואנפת עליו שנותיו לקצר. חזר בתשובה וכאישון נצר. הורית: טעה גזעו דמי אחיו בשפכו.

באור ע"ס

זיכערהייט עס זאל ניט אפ גימעקט ווערין קוראיך דיינע אן רופער קומען זיך בוקען בצדק אום ווילען די גירעכטיקייט די עקידה זאלסטו אייגען צאנך דייגע שאף זאלסטו מיט דר בארימקייט גערייגקען פני דיא אן געזיכט פון דיא שאף ישראל פון וועגין דעם זכות פון יצחק וואס ער איז וואָרען געבונדען אויף דעם מזבח:

הורית דרך דו האכט גיוויזין דעם וועג פון תשובה לבת דר ווילדר טאכטר בין צווישין ראש השנה אונ יום כפור זאלין מיר זיך אומקערין צו דיר השיבנו קער אונז אום גאט ב"ה צו דיר וועלין מיר זיך אומקערין אז פון לאנג אן האכטו גיפעדערט תשובה בטרם איידר דו האסט אויס גיצויגן די הימלן אונ איידר עס איז גיגרונדפעסטיגט גיוואָרן די ערד גם צו אלע וואס זיי טוען תשובה זאל זיין די תשובה אפלאכטר אונ ארפואה גירעכינט דופקי די וואס זיי קלאפין אין דיינע טירען זאלן ניט ליידיג אומקערין זיך הן אדם הראשון וואס ער איז דר ערשטר פון דר וועלט ונסיתו אונ דו האסט אים גיפרובט מיט אגרינגע מצוה ואותה אונ ער האט זיא אויך ניט גיהיט זעמת דו האסט גיצארינט אויף אים זיינע יארין צוא קירצען חזר האט ער תשובה גיטאן האסטו אים מוחל גיוועז אונ ער איז גיהיט גיוואָרן וויא דאס שוואַרץ אפיל פון אויג טעה

(השלמה ע"ס)

זיין

יִסַּרְתּוֹ בְּנָע וָנָד לָכֶת כֹּה וָכֹה. כְּעֵת שָׁב אֵלֶיךָ וְעָזַב רוֹעַ דְּרָכוֹ. לְשִׁבְעָתַיִם הֶאֱרַכְתּוֹ. כָּל מוֹצְאוֹ בְּלִי לְהַכּוֹ. הורית: מְחַלֵּל יְצוּעֵי יוֹלְדוֹ אֲשֶׁר פָּחַז כַּמַּיִם. נָטְיוּ רַגְלָיו כִּמְעַט לוּלֵי שָׁפַךְ לֵב כַּמַּיִם. סָרַח גּוּר אַרְיֵה בִּקְדֵשָׁה הִיא בָּעֵינַיִם. עֲוֹנוֹ הוֹדָה וְהִכְרַעְתּוֹ לְצֶדֶק בְּמֹאזְנָיִם. הורית: פָּרַץ גְּדֵרוֹת עוֹלָם בֶּן עָמְרִי בְּרֶשַׁע. צַלְמֵי אֲשֵׁרִים הִשִּׁיק וְהוֹסִיף עַל חַטָּאתוֹ פֶּשַׁע. קָרַעְתָּ גְּזַר דִּינוֹ בְּשׁוּבוֹ מִלְּפַשַׁע. רִחַם כְּמוֹדֶה וְעוֹזֵב וּבָךְ נוֹשַׁע. הורית: שָׁנְנוּ לְשׁוֹנָם כְּחֵץ אַנְשֵׁי עִיר הַגְּדוֹלָה. שְׁגִיּוֹנָם וּזְדוֹנָם רָבוּ עַד לְמַעְלָה. תִּתַּךְ חֲזוֹן הֲפֵיכָתָם אֲחוּזִים רֶתֶת וַחַלְחָלָה. תְּשׁוּבָה עָשׂוּ כְּהוֹגֶן וְלִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדְךָ נִתְקַבְּלָה. הורית: בּוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב

באור ע״י

זיין זון קין האט זיך טועה גוועזן אונ האט גיהרגת דעם ברודער הבל האסטו אים גישטראפט ער זאל נע ונד זיין כעת אין דר צייט אז ער האט זיך אומקערט צו דיר אונ האט פר לאזן זיין שלעכטין וועג לשבעתים אויף זיבין דורות האסטו אים דר ליינגערט מען זאל אים ניט דר שלאגין ווער עס וועט אים גיפינן מחלל דאס איז ראובן וואס ער האט פר שוועכט דאס בעט פון דעם פאטער וואס ער האט גיאיילט וויא אזוי וואסער נטיו זיינע פיס זיינען כמעט גאר איין גיבויגן גיווארען לולי ווען ניט ער האט פר גאסען זיין הארץ פאר גאט ב״ה וויא וואסער סרח דאס איז יהודה האט געזינדיגט מיט זיין שנור תמר ער האט געמיינט זיא איז א זונה עונו הודה זיין עבירה האט ער מודה גיוועזן אונ זיין וידוי האט איבער גיוואוגען די שאל פון דער וואג צו צדק פרץ דאס איז אחאב בן עמרי האט אויף גיבראכען די צאמען פון דר וועלט צלמי ער האט גישטעלט צלמים אונ אשירות מיט השק אונ האט מוסיף גיוועזן במזיד עבירות אבער אז ער האט תשובה גיטאן האסטו צוא ריסען זיין גזר דין רוחם אונ האסט זיך מרחם גיוועזן אויף אים אז ער האט זיך מתודה גיוועזן אונ איז גיהאלפען גיווארען שנו דאס איז די לייט פון דער גרויסער שטאט נינוה וואס זייא האבען גישארפט זייער צונג מיט רכילות אונ ריידען אויף גאט אליין שגיונם זייערע עבירות פון שוגג אונ במזיד איז זייער פיל ביז ארויף תתך אז דו האסט געהייסען יונה הנביא זאגען אז זייער שטאט וועט איבער גיקערט ווערין אחוזים האט אן גינומען זייא אציטערנעש תשובה אז זיי האבין רעכט תשובה גיטאן איז פאר דיין כסא הכבוד אן גינומען גיווארען בוחן דו גאט ב״ה קערסט די גירען מיט דעם הארץ אונ

נאזר בגבורה. ידענו מדע לכת בארח ישרה. משובותינו אם רבו בפשע וסרה. נא למענך השיבנו עשות תשובה כשורה. הורית:

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול: אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כהודעת לענו מקדם. כמו שכתוב. וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי:

ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נוצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

אל תזכר לנו עונות ראשונים מהר יקדמונו רחמיך כי דלונו מאד: חטאת נעורינו ופשעינו אל תזכור כחסדך זכר לנו אתה למען טובך יי: זכור רחמיך יי וחסדיך כי מעולם המה: זכרנו יי ברצון עמך פקדנו בישועתך: זכור עדתך קנית קדם גאלת שבט נחלתך הר ציון זה שכנת בו: זכור יי חבת ירושלים אהבת ציון אל תשכח לנצח: אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד: זכור יי לבני אדום את יום ירושלים האומרים ערו ערו עד היסוד בה: זכור לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אליהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעולם. זכור לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו:

אל נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו:

חטאנו צורנו סלח לנו יוצרנו:

הסליחה הזאת יסודתה במדרש הפסוק על עברה הרוגי מלכות ובה״ר ההרוגים על קידוש השם מהמת אהבת הקב״ה:

נד יקרו רעיך רב מחולל. אדום ליי ואתהולל. באויב אשר בעמי מסתולל. ועל זאת יתפלל: יתפלל כל חסיד וילבש שקים. לפתח רגלי אסורי בזיקים.

משלי מוסר

זכור רחמיך ה׳ דער מאן דיינע רחמנות אונ דיין גינאדע. לְמָשָׁל ווען א פאטער האט עטליכע קינדער אונ עס גיפינט זיך צווישן דיא קינדער איין קינד נים קיין גיזונטער. איז דער שטייגער ווען ער קריגט אין נאס אזוא איין זאך וואס דאס קען אן טאהן דעם קינד פערגעניגען ברייגט ער דאס דעם שוואכען קינד ווארום ער דארף האבין מערער רחמים אונ איהם דארפין מערער שטארקן.

באור ע״ם

דו ביסט אן געגורט מיט גבורה ידענו דו זאלסט אונז מודיע זיין דעם גוטין וועג וויא מען זאל גיין גלייך משובותינו אונזער ווילדיקייט אויב זיי זיינען פיל במזיד נא בעטין מיר דיך פון דיינט וועגין קער אונז אום מיר זאלען טאן תשובה אזו וויא מען דארף:

דאס

יקרו רעיך זייא זיינען דיינע ווערדיגע גיזעלין געווען דער שלאגען אדום איך שווייג צוא גאט אונ איך טוא האפען באויב אום ווילען דעם פיינד דער אן מיין פאלק טוט פר טרעטין ועל אונ אויף דאס דאזיגע טוט ער בעטין יתפלל ער טוט בעטן איטליכר חסיד אונ ער קליידעט אן אזאק לפתח אום אויף צו בינדען דיא פיס פון דיא וואס זיינען געבונדען אין קייטען ויעתה

(השלמה ע״ם)

אונ

ועתה הנה עבדיך לוקים. ואלו הן הלוקין. חטאנו: לוקין וחובטין בשוטים יחידתי. שקוי בבכי מסכתי. מבור תחתיות שמך קראתי. איה אפוא תקותי: תקותי לשלום ומהדרים אימות. ופני לא הסתרתי מכלמות. הצבי ישראל חלל על במות. אלו הן האשמות. חטאנו: אשמות עצמו ונחלתך יענו. וכצאן לטבח נחשבנו. וטובינו נתפסו בעונינו. אבל אשמים אנחנו על אחינו: אחינו היהודים האמללים. כל שפך דמם כגללים. ונדש בשרם את הקוצים והחרולים. אלו הן הנסקלין. חטאנו: נסקלין לעיניך עלמות עלי מות. והכין לו אויב כלי מות. ויאמר אכן סר מר המות. וקוינו לאור ושמה לצלמות: לצלמות במקום חשך קולם מצפצפים. ומקול הקורא נעו אברי ומתרופפים. עמדו בנסיון ונמצאו צרופים. אלו הן הנשרפין. חטאנו: נשרפין בספריהן כרכום על מוקדם יחד. והקדישו את קדוש יעקב המיוחד. ויענו כל העם קול אחד. והוא באחד: באחד יצאו נשמתם רכים וענוגים. ולזה היום נפשותם עורגים. מסרו עצמם לחרמין ולהרגין. אלו הן הנהרגין. חטאנו: נהרגין רבו

באור ע׳ט

און איצונדערט נון דיינע קנעכט ווערין געשלאגען ואלו און דיא דאזיגע זיינען עס דיא דא ווערין געשלאגן לוקין זייא שלאגין און קלאפין מיט רוטען מיינע איינציגע שקוי מיין געטראנק האב איך מיט וויינען גימישט מבור פון גרוב דער אונטערשטע האב איך דיין נאמען גרופין איה וואו איז מיין האפונג תקותי מיין האפונג איז צוא פריד און פון דיא קאמערין איז פארכט ופני און מיין פנים האב איך ניט פאר בארגען פון וועגין שאנד הצבי דיא גלוסטיגע ישראל איז דער שלאגען אויף די הייך אלו דאס דאזיגע זיינען די שולדיגע אשמות די שולדיגע האבען גישטארקט און דיין ארב פיינגען זייא וכצאן אז דיא שאף צו שעכטונג זיינען מיר ווארען גיאכט וטובינו און אונזערע בעסטע זיינען ווארען גיפאנגען אום אונזערע זינד אבל פר וואר מיר זיינען שולדיג אום ווילען אונזערע ברידער אחינו אונזערע ברידער די יהודים דיא פאר שניטענע כל אלע איז ווארין פר גאסען אירע בלוט אזו וויא די שראלען ונדש און איז ווארין גידרעשט איר פלייש ביי חורבן בית המקדש מיט די דערנער און דיכטלען אלו דאס דאזיגע זיינען זייא דיא דא זיינען פאר שטיינט נסקלין זייא זיינען ווארין פאר דיינע אויגען יונג פרויען ביז צום טויט והכין און ער האט אן גיבריים צו זיך דער פיינד גיפעם דאס טויט ויאמר און ער האט גיזאגט נייערט קער אפ די ביטערקייט דעם טויט וקוינו און מיר האבין געהאפט צוא ליכטיקייט און ער האט זייא גיטאן צו שאטין דאס טויט לצלמות צום שאטין דאס טויט אין פינצטערע פלאץ טוט איר שטים פיפסען ומקול און פון דעם שטים דעם רופער זיינען פאר וואגילט מיינע גלידער און זיי זיינען פאר שלאפט עמדו זייא זיינען גישטאנען אין פר זוכונג און זיי ווארען געפונדען גילייטערט אלו הן דאס זיינען דיא דא זיינען ווארען פר ברענט נשרפין פאר ברענט אין אירע ספרים האבען זייא זיא געבונדען אויף איר בראנד מיט אנאנדער והקדישו און זייא האבען געהיילינט דעם היילינגען גאט פון יעקב דר גיאיינציגטער ויענו און זיי האבין גישריען אלע דאס פאלק מיט איין שטים והוא באחד אז ער איז דר איינציגער מיט דאס ווארט אחד איז אויס גיגאנגען אירע נשמות די ווייבע און דיא זעגעפטיגע ולזה און צוא דעם טאג טוט איר לייב גילוסטען מסרו זייא האבין זיך זעלבסט איבער גיענטפערט צו פאר וויסטונג און דער

משלי מוסר

דאס זעלבע ווען השם יתברך האט אזוא פיל קינדער מלאכים און שרפים און אופנים וחיות הקדש נור דיא וואס געפינען זיך אין הימעל זיינען זייא שטארקע קינדער. זייא דארפין נים האבין קיין פרנסה אויך קיין רפואה און קיין אנדערע הצטרכות און האבין נים קיין צער גדול בנים. אבער דער מענש וואס ער איז זייער שוואך און גיים ארום אויף דיא וועלט דארף ער דאס אלץ האבין, דארום זאגט מען זכור רחמיך ה׳ וחסדיך דער מאן דיינע רחמים מיט דיין חסד ווארום כי בעולם הזה. דאס איז אזו איין זאך וואס מען דארף דאס האבין אויף דיא וועלט וואו מענשן גייען ארום:

(השלמה ע״ם)

שלאגונג

תלמיד עם רב. נשכם נחש שרף ועקרב. ודמם על צחיח סלע נתערב. ונפל ממנו רב: רב וצעיר ואנשים צדיקים. הנעימים בחייהם ובמותם לא פורקים. עלך מקבלים ממותים תשנוקים. אלו הן הנחנקין. חטאנו: נחנקין יצאו לפועלם ולמעונותם ירבצון. האויב מחרף ולשמך ינאצון. ומבשרי לא ישבעון וימחצון. וגם את המת יחצון: יחצון נתחים נתחים אמולים. ושטחום ערמים בדמים מגללים. וילענו למו ואין מבלים. אלו הן הגולים. חטאנו: גולים יתנבלו למו מדני. דרוש אל המתים הנקלה בעיני. ונמו הוצא את המקלל שלח מעל פני. מי יתן מותנו ביד יי: יי בידך ממתים חומר וצבור. וסדרו מערכות אש לחובת צבור. ודמם לפניך יהי צבור. אלו הן חטאת הצבור. חטאנו: צבור אש שלחו בידו להבדק. ולא אחרו הבנים לקדש מלדקדק. והוציאם מלשכת הטלאים בלי בדק. כי שם יזבחו זבחי צדק: צדק ומשפט תעטה לנקום נקמתי. כי השמידו היורש וכבו נחלתי. למה כאבי נצח אנושה מכתי. ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו החרשתי. חטאנו: החרשתי חרש ואויב מנאץ ומנבל. לנטוש יראתך ולכת אחרי ההבל. וימאן בבצע וכופר לקבל. כי נפש הוא חובל: חובל בקע הריותיה בן בטנמו. והכרענה ילדיהן

באור ע״ם

שלאגונג אלו דאס זיינען די דא וואָרען דער שלאגין נהרגין דיא דער שלאגינע האבין גימערט דעם תלמיד מיט דעם רבי נשכם עס האט זייא געביסען ברענדיגע שלאנגען און עגדישען ודמם און איר בלוט איז אויף די דארשטיגע פעלזין וואָרן פר מישט ונפל און עס איז גיפאלין פון זייא פיל רב וצעיר דער מיינסטע און דיא מינדסטע און פרומע מאנען הנעימים די געליבטע אין איר לעבין און אין שטארבין ליידינגען זיי ניט אפ דיין יאך עלך זייא אנטפאנגען דיין יאך דיא דא גיטייט וואָרען גיוואפינט אלו הן דאס זיינען זיי די וואָרען גיווארגין נחנקין די גיווארגינע זיי זיינען אויס גינאנגן צו איר ווערק און צוא איר וואונונג הויערין זייא האויב מחרף דער פיינד לעסטערט ולשמך ינאצון און צו דיין נאמען טוען זיי דער צארינען ומבשרי און פון מיין פלייש זאטין זייא ניט און זיי וואונדען וגם און אויך דעם טויטען טיילען זיי יחצון זיי טיילען שטיקר פאר שניטענע ישטחום און זייא שפרייטען זייא נאקעט מיט בלוט די גיוועלגערטע וילעגו און זייא שפאטין צו זייא און שעמען זיך ניט אלו דאס זיינען דיא דא וואָרען פאר טריבען גולים די פאר טריבענע זיי האבין גיטראכט צו זייא מיין צייגקער דרוש צו פארשטין צו די טויטע דאס פאר גרינגם איז אין מיינע אויגען תמו און זיי האבין גירעט ציא אויס דעם פר גרינגטער שיק אוועק פון מיין פנים מי ווער וואלט געבין אונזער טויט דורך דיא האנד פון גאט ה׳ בידך גאט דורך דיין האנד ווערין זיי גיטייט הויפין און אויך גיהויפט וסדרו און זיי האבין גיארדענט אן ריכטונג פון פייער צו שולד דר געמיין ודמם און איר בלוט זאל פר דיר זיין גיהויפט אלו דאס דאזיגע זיינען די זינד אפפער דאס גימיין צבור דאס גימיין פייער האבין זיי אן גיצונדען דורך זיין האנד צו ווערין גיפארשט ולא און זיי האבין ניט גיזאמט די קינדר צו היילינען פון נאך צו זוכען והוציאם און זיי האבין אויס גיצוינין אויס די קאמר דאס לעמר אן בראך כי דען דארטין האבין זייא גישאכטין גירעכטין שעכט אפפער צדק גירעכטיקייט און ניריכט זאלסטו אום וויגדען צום רעכונג כי דען זיי האבין פר לאשין מיין קויל למה ווארום איז מיין וואונד אייביג זיא איז פר לאזין מיין מכה ואלו און ווען מיר צוא קנעכט און צוא דינסט מוידען ווערין פאר קויפט גיווארין האב איך גישוויגען החרשתי האב איך גישוויגען דר פיינד דער צארינט לנטוש צו פר לאזין דיין פארכט און צוא גיין נאך דיא נארהייט וימאן און ער האט ניט גיוואלט איין געווין און לייזונג צוא אנטפאנגען כי דען דאס לייב האט ער גיוואונדט חובל דר וואונדר ער האט גישפאלטן איר טראכט דאס קינדר פון איר בויך והכרענה און ער האט איר מאכן קניען

(השלמה ע״ם)

אירע

תפלחמו. ויאמר איה אלהימו ומידי יושיעמו. ואי לו האחד שיפול ואין להקימו. חטאנו:
ההימה קומה עד מתי ינאצונו . והיה כל מוצאי יהרגני . לכן אמרר בבכי . אל
תאיצו לנחמני . ועוללתי בעפר קרני: קרני נגדע בגומין אשר כרו זרים . וקברום
חיים בנקרת הצורים. ותכס עליהם הארץ ומתו בין הגזרים. אלו הן הנקברין. חטאנו:
נקברין הרוגה יעלו כקטורת מתקן . לתת לנו מחיה שארית ופורקן . ויגל אבן
מבארות בני יעקן. ישמח צדיק כי חזה יום נקם: נקם ישיב לצריו ארם וישמעאל,
כי חללו מקדשי וחברו רבן שמעון בן גמליאל. אל תחרש לדמם ואל תשקוט אל ,
נקום נקמת בני ישראל . חטאנו :

זכור לנו ברית אבות כאשר אמרת . וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי
יצחק ואף את בריתי אברהם אזכור והארץ אזכור :

נה זכור ברית אברהם ועקדת יצחק והשב שבות אהלי יעקב והושיענו למען
שמך: אשמתנו כי רבה. בית תפארתנו לחובה. בגדנו ביתרה הבה,
ותהי להפך סבה . ושוב ברחמים על שארית ישראל והושיענו למען שמך : פעלת
ראשונים חסידיך . זכור עוז ידידיך. צוה ישועות עבדיך. גלה כמוס סודך. והשב ;
קשרנו באחוה ותופל . ולמאד שיחנו שפל. רם הקימנו מנופל. ותוציא לאור מאפל.
ישב : שטף אש ולהבה. מצר עזרתנו הבה. הקיצה לעורר אהבה. והשב : חי לא

באור ע״ם

אירע קינדר צו אים צו בוקין ויאמר אונ ער האט גיזאגט וואו איז איר גאט אונ פון מיין האנד
זאל ער זייא העלפין ואי אונ ווייא צו דעם איינעם דר דא פאלט אונ דא איז קיין אנדערער
אים אויף צו ריכטען. שטייא אויף ביז וויא לאנג זאלין זיי מיר דר צארענן והיה אונ עס וועט
זיין אלע מיינע געפינער וועלין מיר דר שלאגין לכן דרום טוא איך ביטערין מיט וויינען איר
זאלט ניט דרינגען צו טרייסטען ועוללתי אונ איך וועל אום ווינדען מיט ערד. מיין הארען איז
ווארין פר שניטען מיט גראבין דאס זיי האבין גיגראבין פרעמדע וקברום אונ זיי האבין זייא
בגראבין לעבעדיג אין די שפאלטין דר פעלזין ותכס אונ זיא האט באדעקט אויף זייא די ערד
אונ זיי זיינן גישטארבין צווישין די שטיקר אלו דאס זיינן זיי די דא זיינען ווארין באגראבין. די
דר שלאגענע זאלן זיי אויף גיין אז קטורת דאס דא איז ווארין אן גיברייט לתת צו געבין צו
אונז דר גערונג איבער בלייבונג אונ אויס לייזונג ויגל אונ ער זאל אפ וועלגערין דעם שטיין
פון ברונן די באליידיגטע קינדר ישמח ער וועט זיך פרייען דר צדיק אז ער וועט זעהן אן טאג
דר רעכונג נקם רעכונג וועט ער ווידר קערין צו זיינע באליידיגר עמלק אונ ישמעאל כי דר וייל
זיי האבן פר שוועכט מיין גיהייליגטר וחברו אונ זיין חבר רבן שמעון בן גמליאל אל דו זאלסט ניט
שווייגין צו איר בלוט אונ דו זאלסט ניט שטילן גאט נקום רעכין די רעכונג די קינדר ישראל :
זכור ברית גידיינק דאס זיכערהייט פון אברהם אונ דיא עקדה פון יצחק והשב אונ קער אום
דאס ווידר קערונג פון דיא גיצעלטין פון יעקב אונ העלף אונז וועגן דיין הייליגן נאמען
אשמתנו וייל עס האט גיגרייסט אונזר שולד בית איז אונזר שיינע הויז באשולדיגט גיווארן בגדנו
מיר האבין גיפעלשט אן די איבעריגע ליבשאפט ותהי איז פר קערט גיווארן די סבה ושוב אונ
קער ווידר מיט דר בארימקייט אויף די איבר בלייבונג פון דיין פאלק והושיענו אונ העלף אונז
אום ווילין דיין נאמען פעלת דיא ווערק די ערשטע דיינע חסדים זכור גידיינק דיא שטארקייט
דיינע גיליבטע צוה באפעל די הילף דיינע קנעכט גלה אנטפלעק די פר הוילינעש פון דיין סוד
קשרנו מיר האבן גיקניפט מיט ברידרשאפט אונ באהעפטונג ולמאד אונ צו זייער איז אונזערע
רייד נידעריג רם הויכר גאט ריכט אונז אויף פון צו פאלין ותוציא אונ דו זאלסט אויס ציהן צו

יישן. זכור עדת שושן. קומה כחוק הישן. ויפצו אויביך כעשן. ישוב: גואל חזק למענך פדנו. ראה כי אזלת ידנו. שור כי אבדו חסידינו. ומפגיע אין בעדנו. והשב: ברית אבות ואמהות והשבטים. רחמיך וחסדיך כרבות עתים. יה זכור למכים ונמרטים. ועליך כל היום נשחטים. ישוב: דורש דמים דון דיננו. חנם נמכרנו ולא בכסף פדנו. זקוף בית מקדשך השמם לעינינו. והשב שבות אהלי יעקב. והושיענו למען שמך:

זכור לנו ברית ראשונים כאשר אמרת. וזכרתי להם ברית ראשונים אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יי:

וו מיוסד ע"פ א"ב ובסוף חתום בס המחבר יואל חזק

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד: איחד צורי ברוב הודאות. בלתו אפס מפליא פלאות. גבורתו אשגן בעוז נוראות. למלך יי צבאות: דרכו סופה ובסערה הליכתו. המאיר לעולם והשך סכתו. וכל משרתיו זריזים במלאכתו. ברוך שם כבוד מלכותו. שמע: זועות וזיקים ורעמים. חשים ורצים להללו בנעימים. טהור מרעיש עולם בזעמים. יי מלך ירגזו עמים: ירופפו עמודי שמים ותמוהים. כוכבים ומזלות וצבאות נגוהים. לפניו בורכים רבים וגבוהים. כי מלך על כל הארץ אלהים. שמע: מושל עולם מוחץ וחובש. נוצר חסד עונות כובש. סופר צעדים ימים מיבש. יי מלך גאות לבש: עולם חמש מאות מהלך. פוחדים

באור ע"ס

ליבט חי לעבעדיגר גאט דר ניט טוט שלאפען זכור געדיינק דיא געמיין וואס זיינן אזו וויא איין רויז קומה שטייא אויף אזו וויא דיא אלטע גיזעץ גואל חזק שטארקר אויס לייזער לייז אונז אויס פון דיין כבוד וועגין ראה זעה אז אונזר כח איז אויס גיגאנגען פון דעם גלות שור לוג אז אונזערע חסידים זיינן פר לארין קיינר איז ניט דא פר אונז מתפלל צו זיין ברית אבות דעם ברית אבות אונ די אמהות אונ די שבטים זאלסטו געדיינקן רחמיך דיינע רחמים מיט חסדים אין דעם מערונג פון די צייטין זכור געדיינק גאט צו די וואס זיי זיינן צו שלאגין אונ צו ריסין אונ ווערן געקוילעט פון דיין כבוד וועגין דורש גאט ברוך הוא דו פארשט אלע בלוטין משפט אונזערע משפטים חנם נמכרנו אום זיסט זיינן מיר פרקויפט גיווארין ניט פאר געלד לייז אונז אויס זקוף בית מקדשך שטעל אויף דיין בית המקדש השמם וואס ער איז פאר וויסט פר אונזערע אויגין:

שמע ישראל הער צו ישראל גאט אונזר גאט איז איין איינציגר גאט איחד איך וויל איינגין מיין באשעפר מיט פיל לויבונג בלתי הוין אים איז ניטא דר דא וואונדערט וואונדער גבורתו זיין שטארקייט וועל איך ריידין מיט פארכצומע מאכט למלך צום קיניג גאט דר דא לייכט צו די וועלט אונ פינצטר איז זיין ביידיל וכל אונ אלע זיינע דינערס זיינן גיאיילט אין זיין ווערק בריך גילויבט איז דר נאמן דר זיינעם קיניגרייך זועות וזיקים פר וואגלונג אונ ווינטין אונ שטורם חשים זייא איילין אונ לויבין מיט זיסקייט טהור דר ריינר גאט מאכט שטורעמן די וועלט מיט צארונגן ה' גאט האט געקיניגט זיי ציטערין די פעלקר ירופפו זיי זיינן שלאף די זיילין פון הימל אונ פר טומילט כוכבים די שטערין אונ מזלות אונ הירשארין לייכטין לפניו פאר אים קניען זיך פילע אונ הויכע כי דען איין קיניג איבר די גאנצע ערד איז גאט מושל דר גיוועלטיגר דר וועלט ער וואונדעט אונ ער היילט נוצר ער היט גינאד די זינד באצווינגט ער סופר ער ציילט דיא טריט ער מאכט טרוקין דיא מערין ה' גאט האט גיקיניגט הערשאפט האט ער אן גיקלייט עולם די וועלט איז פינף הונדערט יאר גאנג פוחדים זיי אנגסטין אונ ציטערין פון איין מדינה צו

(השלמה ע"ס) דער

זרותתים מפלך ופלך. צעד ברעד משתחוים למלך. ויאמרו בעמים יי מלך.
שמע: קולי אתן בכל עדני. רוממות אל לצלצל בעדוני. שומרי עדות ויודעי דיני.
הריעו לפני המלך יי: תקיף מפענח נעלמים. יחיד ומיוחד נהלמים. מעריצים
תוקף ישישים ועולמים. מלכותך מלכות כל עולמים. שמע: ותיק מרומים מהדר
בזבולך. אתאנו לפניך להזכיר גדלך. למענך רחם וגאול קהלך. יי מלך יי
מלך: חי עולמים תומך וסועד. זרוענו תאמץ בלי להמעד. קבץ קויך עדתך
ובם תועד. יי ימלוך לעולם ועד: שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:

עשה עמנו כמה שהבטחתנו. ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלותם להפר בריתי אתם כי אני יי אלהיהם: המצא לנו בבקשתנו כמה שכתוב ובקשתם משם את יי אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך: מול את לבבנו לאהבה את שמך כמה שכתוב. ומל יי אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יי אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חייך: זרוק עלינו מים טהורים וטהרנו כמה שכתוב. וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם: מחה פשעינו כעב וכענן כמה שכתוב. מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאתיך שובה אלי כי גאלתיך: מחה פשעינו למענך כאשר אמרת. אנכי אנכי הוא מוחה פשעיך למעני וחטאתיך לא אזכור: הלבן חטאינו כשלג וכצמר כמה שכתוב. לכו נא ונוכחה יאמר יי אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו אם יאדימו כתולע כצמר יהיו: רחם עלינו ואל תשחיתנו כמה שכתוב. כי אל רחום יי אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבותיך אשר נשבע להם: קבץ נדחנו כמה שכתוב. אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך יי אלהיך ומשם יקחך: השב שבותנו ורחמנו כמה שכתוב. ושב יי אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יי אלהיך שמה: תביאנו אל הר קדשך ושמחנו בבית תפלתך כמה שכתוב. והביאותים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי עולותיהם וזבחיהם לרצון על מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים:

שמע קולנו יי אלהינו חוס ורחם עלינו וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו: השיבנו יי אליך ונשובה חדש ימינו כקדם: אל תשליכנו מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממנו: אל תשליכנו לעת זקנה ככלות כחנו אל תעזבנו: אל תעזבנו יי אלהינו אל תרחק ממנו:

באור ע"ט

דר אנדערע צעד די טריט מיט ציטערונג בוקין זיי זיך צו דעם קיניג ויאמרו אונ זיי זאגן אונטר די פעלקר גאט איז דר קיניג קולי מיין קול וועל איך געבין אין אלע מיינע צייטין רוממות אל די דר הייבונג פון גאט ב"ה צו שאלין מיט מיין זעניפטיקייט שומרי די היטער דר צייגעניש דיא ווייסר מיינע גיריכט הריעו שאלט פר דעם קיניג גאט תקיף דר שטארקר גאט דר אנטפלעקט פר הוילינע זאכין יחיד איינציגר אונ גיאיינציגטר די גישלאגענע מעריצים זיי מאכין שטארקין מיט שטארקייט אלטע אונ יונגע מלכותך דיין קיניגרייך איז דאס קיניגרייך פון אלע וועלטין ותיק פרומער גאט דיא הימלין זיינן באשיינט מיט דיין הארבעריג אתאנו מיר קומן צו פאר דיר צו מאכין גידיינקן דיין אכפערקייט למענך אום דיין ווילין דר בארעם אונ לייז אויס דיין גימיין יי דר קיניג גאט דר דא האט גיקיניגט חי דר דא לעבט אייביג שטיצר אונ אונטר לעהנר זרוענו אונזר מאכט זאלסטו שטארקין אום ניט צוא גליטשען קבץ זאמיל איין דיינע האפער דיין גימיין ובם אונ דורך זייא זאל ווערין באצייגט יי גאט וועט קיניגן אויף אייביג׳

עשה עמנו אות לטובה ויראו שונאינו ויבשו כי אתה יי עזרתנו ונחמתנו: אמרינו האזינה יי בינה הגיגנו: יהיו לרצון אמרי פינו והגיון לבנו לפניך יי צורנו וגואלנו: כי לך יי הוחלנו אתה תענה אדני אלהינו:

אנא תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם מתחנתנו. שאין אנחנו עזי פנים וקשי ערף לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל אנחנו ואבותינו חטאנו:

אשמנו. בגדנו. גזלנו. דברנו דופי: העוינו. והרשענו. זדנו. חמסנו. טפלנו שקר: יעצנו רע. כזבנו. לצנו. מרדנו. נאצנו. סררנו. עוינו. פשענו. צררנו. קשינו ערף: רשענו. שחתנו. תעבנו. תעינו. תעתענו: סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו. ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

אשמנו מכל עם. בושנו מכל דור. גלה ממנו משוש. דוה לבנו בחטאינו. החבל אוינו. ונפרע פארנו. זבול בית מקדשנו. חרב בעונינו. טירתנו היתה לשמה. יופי אדמתנו לזרים. כחנו לנכרים:

ועדין לא שבנו מטעותנו. היך נעיז פנינו ונקשה ערפנו. לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל אנחנו ואבותינו חטאנו:

אשמנו. בגדנו. גזלנו. דברנו דופי: העוינו. והרשענו. זדנו. חמסנו. טפלנו שקר: יעצנו רע. כזבנו. לצנו. מרדנו. נאצנו. סררנו. עוינו. פשענו. צררנו. קשינו ערף: רשענו. שחתנו. תעבנו. תעינו. תעתענו: סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו. ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

לעינינו עשקו עמלנו. ממשך וממורט ממנו. נתנו עלם עלינו. סבלנו על שכמנו. עבדים משלו בנו. פורק אין מידם. צרות רבות סבבונו. קראנוך יי אלהינו. רחקת ממנו בעונינו. שבנו מאחריך. תעינו ואבדנו:

ועדין לא שבנו מטעותנו. היך נעיז פנינו ונקשה ערפנו. לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל אנחנו ואבותינו חטאנו:

אשמנו. בגדנו. גזלנו. דברנו דופי: העוינו והרשענו. זדנו. חמסנו. טפלנו שקר: יעצנו רע. כזבנו. לצנו. מרדנו. נאצנו. סררנו. עוינו. פשענו. צררנו. קשינו ערף: רשענו. שחתנו. תעבנו. תעינו. תעתענו: סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו. ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

הרשענו ופשענו לכן לא נושענו. ותן בלבנו לעזוב דרך רשע. וחיש לנו ישע. ככתוב על יד נביאך יעזוב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו וישב אל יי וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח:

נז

יעזוב רשע נתיבו. ויכניע רום לבבו. וישוב אל יי וירחמהו בשובו. בטרם יספה או יומו יבא: עזב נא בן אדם עזב נא. עזוב שמן ודבה. בטרם תתעופף כיונים

באור ע"ם

יעזוב רשע ער זאל פר לאזין דר רשע זיין שטעג אונ ער זאל אונטר טעניגין די היך זיינעם הארין וישוב אונ ער זאל ווידר קערין צו גאט אונ ער ועט אים דר בארימען אין זיין ווידר קערין בטרם איידר ער ועט ווערין אין גיטאן איידר זיין טאג ועט קומן עזב פר לאז נון

(השלמה ע"ם)

אל ארבה. והנושה בא לקחת הערבה. לכן שוב וזכור את היום הבא. כי היום קצר והמלאכה מרבה. מי יתן אל לבו. בטרם: עזב נא בן אדם עזב נא. עזוב הבלי העולם הזה והרחק. כי מחר תבקש מאשר בו היום תשחק. ובכתב איש יריבך כתבך לא ימחק. ולא יועיל מתן ולא שוחד בחיק. והפועלים עצלים ובעל הבית דוחק. איש הריב נגש וגם נצב לריבו. בטרם: עזב נא בן אדם עזב נא. עזוב יקר עולם נודד נדוד. כי ערוך תפתה בכל להב וכידוד. לכן זכר נא אחריתך בעת תושד שדוד. כי כל אח יאמר האח וכל דוד ידוד. לכן שוב והתקן עצמך בפרוזדור כדי שתכנס לטרקלין וטובו. בטרם: עזב נא בן אדם עזב נא. עזוב יצר את אשר נפשך אהבת. ותאמר נפשי מוטב שתהיי כאבת. משתחפצי מבור אחר שואבת. ואם תאמרי מי יעידני שאני שובבת. הפנקס פתוח והיד כותבת. שובי ותזכי לעתיד לבא. בטרם: עזב נא בן אדם עזב נא. עזוב נחת העולם הזה ושמחה. בטרם

באור ע״ט

מענשין קינד פאר לאז נון עזוב פר לאז שפאטונג און אורלאבט בטרם איידר דו וועסט שוועבן אזו וויא טויבין צוא דעם פענצטער והנושה און דר לייער קומט צו גנעמן דאס משכון לכן דרום קער ווידר און גידיינק דעם טאג כי דען דר טאג איז קורץ און די ווערק איז פיל מי ווער וואלט דאס געבין צו זיין הארץ עזב פר לאז נון מענשין קינד פר לאז די נארהייט פון דיזער וועלט און מאך עס ווייט כי דען מארגין וועסטו וויינען דאס וואס דו לאכסט היינט ובכתב און אין גישריפט פון דיין קריגס מאן וועט דיין גישריפט ניט אפ גימעקט ווערין ולא און עס וועט ניט העלפין קיין גאב און קיין שוחד אין שוים הפועלים דיא ווערקר זיינן פויל און דר הער פון הויז דריקט איש דער מאן דאס קריג איז גינעהנט און אויך גישטעלט צו זיין קריג עזב פאר לאז נון מענשין קינד עזוב פר לאז די ווירדיקייט פון דר וועלט די דא איז פאר יאגילט כי דר גיהנם איז אן גיריכט מיט אלע פלאמן און פונקן לכן דרום גידיינק דיין לעצט אין דר צייט אז דוא וועסט ווערין גיביטין און גערויבט כי דען איטליכער ברודר וועט זאגין פרייד און איטליכר פריינד וועט זיך פרייען לכן דרום קער ווידר און מאך דיך זעלבסט צו רעכט אין פאר הויף כדי דו זאלסט ארין גיבראכט ווערן צום פאלעץ און זיין גיטקייט עזב פר לאז נון מענשין קינד פר לאז נון עזוב יצר פר לאז דעם ווילין וואס דיין לייב האט ליב ותאמר און דו זאלסט זאגן מיין לייב עס איז בעסר אז דו זאלסט האבן ווייאונג איידר דו זאלסט באגערין פון איין אנדערן ברונען צו שעפין ואם און אויב דו וועסט זאגין ווער וועט מיך באצייגין אז איך ליג הפנקס דר בוך איז אפין און די האנד שרייבט שובי קער ווידר און דו וועסט זוכה זיין לעתיד לבא עזב פר

נוד רוחך בכל פנה ורוחה. ועיניך תראינה גיהנם פתוחה, ושם תהא נפשך שרופה וגם כסוחה. ומאין באת מלחה כרוחה. ואתה הולך למקום שחת ושוחה. וחשבון תתן לשם עבים רכובו. בטרם יספה או יומו יבא:

משיח צדקך אמר לפניך. שגיאות מי יבין מנסתרות נקני: נקנו יי אלהינו מכל פשעינו וטהרנו מכל טמאותינו וזרוק עלינו מים טהורים וטהרנו. ככתוב על יד נביאך וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם:

מיכה עבדך אמר לפניך. מי אל כמוך נשא עון ועובר על פשע לשארית נחלתו. לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא: ישוב ירחמנו יכבוש עונותינו. ותשליך במצולות ים כל חטאתם: תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם:

דניאל איש חמודות שוע לפניך. הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

עזרא הסופר אמר לפניך. אלהי בשתי ונכלמתי להרים אלהי פני אליך כי עונותינו רבו למעלה ראש ואשמתנו גדלה עד לשמים: ואתה אלהינו אלוה סליחות חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ואמת ולא עזבתנו: אל תעזבנו אבינו. ואל תטשנו בוראנו. ואל תזניחנו יוצרנו. ואל תעש עמנו כלה כחטאתינו: וקים לנו יי אלהינו את הדבר שהבטחתנו בקבלה על ידי ירמיהו חוזך כאמור בימים ההם ובעת ההיא נאם יי יבקש את עון ישראל ואיננו ואת חטאת יהודה ולא תמצאינה כי אסלח לאשר אשאיר:

עמך ונחלתך רעבי טובך צמאי חסדך תאבי ישעך. יכירו וידעו כי ליי אלהינו הרחמים והסליחות:

אל רחום שמך. אל חנון שמך. בנו נקרא שמך. יי עשה למען שמך: עשה למען אמתך. עשה למען בריתך. עשה למען גדלך ותפארתך. עשה למען דתך. עשה למען הודך. עשה למען ועודך. עשה למען זכרך. עשה למען חסדך. עשה למען טובך. עשה למען יחודך. עשה למען כבודך. עשה למען למודך. עשה למען מלכותך. עשה למען נצחך. עשה למען סודך. עשה למען עזך. עשה למען פארך. עשה למען צדקתך. עשה למען קדשתך. עשה למען רחמיך הרבים. עשה למען שכינתך. עשה למען תהלתך. עשה למען אוהביך שוכני עפר. עשה למען אברהם יצחק ויעקב. עשה למען משה ואהרן. עשה למען דוד ושלמה. עשה למען ירושלים עיר קדשך. עשה למען ציון משכן כבודך. עשה למען שממות היכלך. עשה למען הריסות מזבחך. עשה למען הרוגים על שם קדשך. עשה למען טבוחים על יחודך. עשה למען באי באש ובמים על קדוש שמך. עשה למען יונקי שדים שלא חטאו. עשה למען גמולי חלב שלא פשעו. עשה למען תינוקות של בית רבן. עשה למענך אם לא למעננו. עשה למענך והושיענו:

באור ע"ם

לאז נון מענשין קינד עזוב פר לאז די וועלט און די פרייד בטרם איידער עס וועט פר וואגלן דיין געמיט אויף אלע עקין און דער ווייטערונג ועיניך און דיינע אויגין וועלין זעהן דעם גיהנם גיעפינט ושם און דארטן וועט זיין דיין לייב פר ברענט און אויך פר שניטן ומאין און פון וואנען ביסטו גיקומען פון אומווירדיגע פייכטקייט ואתה און דו גייסט צו איין ארט פון פר דארבונג אין גריב וחשבון און רעכענונג מוסטו געבן צו גאט ב"ה דער דא מאכט די וואלקין זיין רייט וואגין:

עננו יי עננו. עננו אלהינו עננו. עננו אבינו עננו. עננו בוראנו עננו. עננו גואלנו עננו. עננו דורשנו עננו. עננו האל הנאמן עננו: עננו ותיק וחסיד עננו. עננו זך וישר עננו. עננו חי וקים עננו: עננו טוב ומטיב עננו. עננו יודע יצר עננו. עננו כובש כעסים עננו. עננו לובש צדקות עננו. עננו מלך מלכי המלכים עננו: עננו נורא ונשגב עננו. עננו סולח ומוחל עננו. עננו עונה בעת רצון עננו. עננו פודה ומציל עננו. עננו צדיק וישר עננו: עננו קרוב לקוראיו עננו. עננו רחום וחנון עננו: עננו שומע אל אביונים עננו. עננו תומך תמימים עננו. עננו אלהי אבותינו עננו. עננו אלהי אברהם עננו. עננו פחד יצחק עננו. עננו אביר יעקב עננו. עננו עזרת השבטים עננו. עננו משגב אמהות עננו. עננו קשה לכעוס עננו. עננו רך לרצות עננו. עננו העונה בעת צרה עננו. עננו אבי יתומים עננו. עננו דין אלמנות עננו:

מי שענה לאברהם אבינו בהר המוריה הוא יעננו. מי שענה ליצחק בנו כשנעקד על גבי המזבח הוא יעננו. מי שענה ליעקב בבית אל הוא יעננו. מי שענה ליוסף בבית האסורים הוא יעננו. מי שענה לאבותינו על ים סוף הוא יעננו. מי שענה למשה בחורב הוא יעננו. מי שענה לאהרן במחתה הוא יעננו. מי שענה לפינחס בקומו מתוך העדה הוא יעננו. מי שענה ליהושע בגלגל הוא יעננו. מי שענה לשמואל במצפה הוא יעננו. מי שענה לדוד ושלמה בנו בירושלים הוא יעננו. מי שענה לאליהו בהר הכרמל הוא יעננו. מי שענה לאלישע ביריחו הוא יעננו. מי שענה ליונה במעי הדגה הוא יעננו. מי שענה לחזקיהו מלך יהודה בחליו הוא יעננו. מי שענה לחנניה מישאל ועזריה בתוך כבשן האש הוא יעננו. מי שענה לדניאל בגוב האריות הוא יעננו. מי שענה למרדכי ואסתר בשושן הבירה הוא יעננו. מי שענה לעזרא בגולה הוא יעננו. מי שענה לכל הצדיקים והחסידים והתמימים והישרים הוא יעננו:

רחמנא דעני לעניי עננא. רחמנא דעני לתבירי לבא עננא. רחמנא דעני למכיכי רוחא עננא. רחמנא עננא. רחמנא חוס. רחמנא פרוק. רחמנא שזיב. רחמנא רחם עלן. השתא בעגלא ובזמן קריב:

רחום וחנון חטאתי לפניך יי מלא רחמים רחם עלי וקבל תחנוני: יי אל באפך תוכיחני ואל בחמתך תיסרני: חנני יי כי אמלל אני רפאני יי כי נבהלו עצמי: ונפשי נבהלה מאד ואתה יי עד מתי: שובה יי חלצה נפשי הושיעני למען חסדך: כי אין במות זכרך בשאול מי יודה לך: יגעתי באנחתי אשחה בכל לילה מטתי בדמעתי ערשי אמסה: עששה מכעס עיני עתקה בכל צוררי: סורו ממני כל פועלי און כי שמע יי קול בכיי: שמע יי תחנתי יי תפלתי יקח: יבשו ויבהלו מאד כל איבי ישבו יבשו רגע:

מחי ומסי ממית ומחיה. מסיק מן שאול לחיי עלמא. ברא כד חטי אבוהי לקיה. אבוהי דחיס אסי לכאביה. עבדא דמריד נפיק בקולר. מריה תאיב ותביר קולריה: ברך בוכרך אנן וחטינן קמך. הא רוי נפשין בגידין מררין. עבדך אנן ומרודינן קמך. הא בבזתא. הא בשביה. הא במלקיותא. במטו מנך ברחמך דנפישין. אסי לכאבין דתקוף עלן. עד דלא נהוי גמירא בשביה:

נח תחנה מיוסד ע"פ תשר"ק ובסוף החרוז ס"ס המחבר שמעון בר יצחק

תורה הקדושה. התחנני בבקשה. פני הצור הנערץ בקדשה: שפכי שיח ערב. וזכרי מעשה חורב. נעשה ונשמע נמו להתקרב: רגנו שעיר

באור ע"מ

תורה הקדושה הייליגע תורה טוא בעטין מיט באגערונג פאר דעם באשעפער דער דא איז גישטארקט מיט הייליקייט שפכי טוא פאר גיסען זייער רייד און גידיינק אן דעם בארג הורב וואס אונזערע עלטערן האבין גירעט מיר וועלין טאן און וועלן הערן צו ווערין גינעהנט

(השלמה ע"ס)

וּפְאֵרָן. דָּתוֹתֶיךָ לְשׁוֹמְרָן: עָמַד וַיְמֹדֶד רָאָה וְהִתִּירָן *): קָדוֹשׁ הִתִּיקָם. לְלֹא שָׁמְרוּ חֻקָּם. בְּאַף וּבְחֵמָה עָשִׂית בָּהֶם נָקָם: צָעַד מֵרִבְבוֹת. וְנִקְדַּשׁ בָּעֲרָבוֹת. מִימִינוֹ אֵשׁ דָּת וְלַהַב שַׁלְהָבוֹת: פָּנִים מְסַבִּירוֹת. אֵלָיו מִתְחַבְּרוֹת. הוּנְשְׁקוּ מִפִּיו עֲשֶׂרֶת הַדִּבְּרוֹת: עוֹלָם נִתְבַּסֵּס. אֲשֶׁר מִתְּנָאוֹ נִמְסַס. כְּמוֹצֵא שָׁלָל עַל אִמְרָתְךָ שָׂשׂ: סוֹדֵי פִקּוּדֶיךָ. נִמְסְרוּ לְדוֹדֶיךָ. מֵאָז וְעַד עַתָּה הֵמָּה מְכַבְּדֶיךָ: נֶחְמָדִים וְגַם נְעִים. וּבְרוֹגֶז שְׂבֵעִים. וּבְנוֹפֶת צוּפֶיךָ תָּמִיד מִשְׁתַּעַשְׁעִים: מְסוֹרֶת לְיָפֶה. בִּכְתָב וּבְעַל פֶּה. יָקְרוּ מִשּׁוֹהַם וְיָשְׁפֵה: לִבִּי לְחוֹקְקֶיךָ. בַּעֲלִיל מְזוּקָּקֶיךָ. קוֹבְעֵי עִתּוֹתָם לְפַלֵּשׁ פְּקָקֶיךָ: כְּלָלוֹת וּפְרָטוֹת. לִרְאוֹת וּלְהַטּוֹת. שְׁנָתָם נוֹדֶדֶת בַּחֲדַר הַמִּטּוֹת: יוֹם יוֹם יִדְרוֹשׁוּן. בְּלִבָּם יַחֲרוֹשׁוּן. לֶאֱסוֹר וּלְהַתִּיר בְּעִנּוּיִם יְפָרְשׁוּן: טְמֵאוֹת וּטְהוֹרוֹת. לְהַבְדִּיל וּלְהוֹרוֹת. מְלַהֵץ וְדוֹחֵק עֵינֵיהֶם מְנַהִירוֹת: חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים. עַל פִּימוֹ שְׁפוּטִים. וְאוֹיְבֵיהֶם פְּלִילִים וּבָהֶם נִשְׁפָּטִים: זִכְרִי זֹאת תְּעוּדָה. הוֹגֶיךָ לְהִתְעוֹדְדָה. וּמְלִיצֵי הֲגִיגֶךָ לַעֲזוֹר וּלְסַעֲדָה: וְהִנְנִי פְּנֵי קוֹנֶךָ. בְּמַעַן הִנּוּנֶךָ. כִּי הוּא אֱלֹהַיִךְ יוֹצְרֵךְ וַאֲדוֹנֵךְ: הֲלֹא אִם אֵין תַּמָּה. הוֹגָה בִּתְמִימָה. הַקְּבוּקֶּרֶן זָוִית נְתוּנָה וּמִשְׁתּוֹמֵמָה: דּוֹק וְחֶלֶד עֲבוּרָהּ. עוֹמְדִים בִּגְבוּרָה. בִּירְאָה הַקְּדוֹשָׁה וּבְמִצְוָה בָּרָה: גִּבְרֵי תַחֲנוּנִים. וְשִׁפְכֵי חִנּוּנִים. עֲבוּר תְּפִלָּתֵנוּ בְּאֵין סִכּוּךְ עֲנָנִים:

*) והתירן קאי על שבע מצות שבע הומות שביב ח״י לכל האומות האחרות כמו אחיס נהכנו

באור ע״ם

צו גאט און זיינע געבאט צעד ער האט געטראטען פון צעהן טויזענד מלאכים און ער איז געהייליגט אין הימל מימינו פון זיין רעכטע האנד האט ער געגעבען א תורה א פייערדיגע און א פלאמעדיגע פנים די וואס האבען ליבליכע און פאר שטאנדיגע אן געזיכטען דיא האבען זיך צו איהם געטאן באהעפטען הונשקו זיי זיינען וואהרען געקושט פון זיין מויל צעהן געבאט עולם די וועלט איז וואהרען געפוצט און שטאנדהאפטיג געבליבען אשר וואס עס האט געוואלט צוא גיין צום ערשטען פון וועגען דיין תנאי אז די ישראל וואלטען די תורה ניט אנטפאנגען וכמוצא און די וועלט האט זיך געפרייט אויף דיינע זאג אזו וויא איינער וואס געפינט אזאך רויב סודי דיא סודות פון דיינע באפעלונג נמסרו זיינען וואהרען איבער געענטפערט צוא דיינע פריינד מאז פון דענכט מאל ביז איצט דיינען זיי דיינע עהרער נדים זיי זיינען פר וואגילט און זיינען זאט מיט צאהרין ובנופת פון דעסט וועגען דער מאנען זיי זיך שטענדיג אין דאס זיסקייט פון דיינע האניג מסורת צו באשיינען דיך דר לערינט תורה שבכתב און דר לערינט תורה שבעל פה יקרו דיינע זאג ווירדיגען זיי מער אז אניקיל און ישפה לבי מיין הארץ איז צוא דיינע קריצר און שרייבר דיא דא לייטערין און אנטפלעקען איוף אפין באר קובעי די דא זעטצן אירע צייט צו אנטפלעקין דיינע פר שטאפטע זאכן פון דר תורה כללות די כללות און די פרטות פון דיר צו זעהן און נייגין זיך דר צו שנתם טוען זיי איר שלאף פר וואגלן אין קאמר: ון איר בעט יום טאג אויף טאג טוען זיי פארשטין אין הארין טוען זיי גידיינקן און טראכטין לאסור צו אסור מאכין און מותר צוא מאכין מיטין מויל טוען זיי באשיידין טמאות אום ריינע זאכן און ריינע להבדיל צו אונטער שיידין און צו לערנן טוען אירע איגין דאך לייכטין אין דר תורה חוקים גיזעין און גיריכט דורך איר מויל ווערין זיי גיריכט זכרי גידיינק דאס דאזיגע תורה הוגיך דיינע לערנר צו שטארקין ומליצי און דיא דא רייהן דיינע דיכטונג צו אונטער לעהנען והנני און בעט פר דיין באשעפר מיט רייד דיינע גיבעט כי דען ער איז דיין גאט דיין באשעפר און דיין הער דוק דער הימיל און ערד פון אירעט וועגין שטייען זיי מיט שטארקייט בירא אום ווילן איר ריינע פארכט און לויטערע מצות וואס זיי האבן

(השלמה ע״ם) נברי

באי עדיך בתחן . לנקותם מצהן . מאוים יתן יכמור וגם יחן : אסוף עדת מי מנה . לקריה נאמנה . וכעדר בתוך הדברו מאדם תהימנה : שבים ימלט . מאשמני עלט . עדי עד יסובבם עוז רני פלט : ובשובה ונחת . נושעים משחת . בקש אובדות וגם הנדחת : רפאות הנחלה . יסיר כל מחלה . ציון למלאות עיר המהללה : חבוש הנשברת . זלזל הגברת . קנא קנאה גדולה לעיר המחוברת :

מכניסי רחמים. הכניסו רחמינו. לפני בעל הרחמים : משמיעי תפלה. השמיעו תפלתנו. לפני שומע תפלה: משמיעי צעקה. השמיעו צעקתנו. לפני שומע צעקה: מכניסי דמעה. הכניסו דמעותינו. לפני מלך מתרצה בדמעות: השתדלו והרבו תחנה ובקשה. לפני מלך אל רם ונשא : הזכירו לפניו . השמיעו לפניו תורה ומעשים טובים של שוכני עפר . יזכור אהבתם ויחיה זרעם שלא תאבד שארית יעקב. כי צאן רועה נאמן היה לחרפה . ישראל גוי אחד למשל ולשנינה. מהר עננו אלהי ישענו . ופדנו מכל גזרות קשות והושיעה ברחמיך הרבים משיח צדקך ועמך :

מרן דבשמיא לך מתחננן . כבר שביה. דמתחנן לשבויה. כלהון בני שביה. בכספא מתפרקין . ועמך ישראל ברחמי ובתחנוני . הב לן שאלתין ובעותין . דלא נהדר ריקם מן קדמך :

מרן דבשמיא לך מתחננן. כעבדא דמתחנן למריה . עשיקי אנן ובחשוכא שרינן. מרירן נפשין מעקתין דנפישין . חילא לית בן לרצויך מרן. עביד בדיל קימא דגזרת עם אבהתנא :

שומר ישראל. שמור שארית ישראל . ואל יאבד ישראל . האומרים שמע ישראל : שומר גוי אחד. שמור שארית עם אחד. ואל יאבד גוי אחד. המיחדים שמך יי אלהינו יי אחד: שומר גוי קדוש. שמור שארית עם קדוש. ואל יאבד גוי קדוש. המשלשים בשלש קדשות לקדוש : מתרצה ברחמים ומתפיס בתחנונים. התרצה והתפיס לדור עני כי אין עוזר: אבינו מלכנו חננו ועננו כי אין בנו מעשים עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו :

נט סליחה מיוסד ע״פ א״ב וכסוף התוס כס המחבר גרשום בר יהודה חזק

גרוני נחר זועק חמס. ראותי רשע נותן קדש למרמס . שועתי הושיעה ליום נקם

באור ע״ס

צנרי שטארק די לויבונג אונ פר גים גיבעט צו לאזין איבר פארין אונזר תפלה זונדער אדעק און אונטר שיידונג פון וואלקין באי דו זאלסט בעטין פאר דיא זעלביגע די דא קומן צו אים מיט גיבעט לנקותם צוא ריינינגן זייא פון גישטאנק דיא זינד מאוים איר גילוסטיקייט זאל ער געבין ער זאל זיך דר היצין מיט דר בארימקייט אונ זאל אויך דר בארימן אסוף צו איין זאמלן די געמיין וואס אויף איר איז גיזאגט גיווארין ווער קאן זייא ציילין לקריה אין דער וואר האפטיגע שטאט ירושלים וכעדר אונ אזוא וויא אהירט פון בהמות טוט ברומן אין זיין שטאל מאדם אזו זאל ער מאכין אין ירושלים ברומען פון מענשין שבים דיא פרומע זאל ער אנטרינען עדי אייביג אונ אייביג זאל ער זיי אום רינגלען מיט שטארקייט אונ מיט פריליכע גיזאנג פון אנטרינונג בקש צו זוכין די פר לארענע שאף אונ אויך די פר שטויסינע רפאות צו היילן די שוואכע אונ שלאפע זאל ער אפ טא אלע קראנקייט ציון צו דרפילן די גליבטע שטאט ירושלים מיט מענשין חבוש פלאסטר אונ הייל די צו בראכנע זלזל שטעל אויף צו שיינהייט קנא נייד אגרויסע גיידונג אום ווילן די שטאט ירושלים די דא באהעפט צו דעם אויבערשטן :

(השלמה ע״ס)

גבמם. מעי על כן אוחילה ולבי נמס: אדון ארץ קדשת בעשר קדשות. בתוכה שבנת לכפרת נפשות. גאון עזך כוננו ידיך הקדושות. דשו בו שועלים ונחרש במחרשות. מעי: העיר כלילת יופי קריה נאמנה. ומקום בו מתכפרים אחת בשנה. זעמת ואנפת עליו זה כמה שנה. חרון אפך שפכת ולא רחמת לחננה. מעי: טבור הארץ בקקת בלקת. יער הלבנון הסקת הדלקת. כביר יושבים הורדת סלקת. לקוחיך ביום אף טבחת מלקת. מעי: מארץ חמדה יצאו רחומיך. נודדים בגולה ומהללים שמך. שונאים בלחץ להונות עמך. עם יי אתה וגולה ממקומך. מעי: פתוח נפתח פינו ולך נצדיק. צור על כל הבא אתה צדיק. קדוש הדין עמך למוסרנו ביד מדיק. רופס ברגל וחורק שן ומדיק. מעי: שחתו דרך אבות עונם סבול נתפשנו. תחת כי מעשימו בידינו תפשנו. גער מלאונו נגעלנו נמאסנו. רעות רבות וצרות להמציא נקנסנו. מעי: שוב עדיך אדון נמלכנו נסכמנו. מאד אחרי שובנו נחרטנו נחמנו. ברחמיך הננו כי כלינו תמנו. יריבינו אל ישמחו כי נפלנו קמנו. מעי: השב שבות זרוים באשמה רבה. וקבצם מן הגוים ביתרה חבה. דברך יאמן חוזה נבא. הקם סכת דוד הנופלת הרבה. ואז מעי יגילו ולבי ישמח: חסד נעורים זכרה.

באור ע"ט

גרוני ניחר מיין קעל איז פר טריקנט פון צו שרייען ראותי אין מיין זעהן דאס דר רשע גיט דיא הייליקייט צו טרעטונג אדון הער דאס לאנד דו האסט גיהייליגט מיט צעהן הייליגונג בתוכה אין איר האסטו גערוט צו פאר געבונג די לייבר גאון די הערשאפט דיינע שטארקייט דאס בית המקדש דשו זיי האבין גיטראטין אין אים פיקס אונ איז ווארין גיאקערט העיר דיא קרוין שטאט דר שיינהייט די ווארהאפטיגע שטאט ומקום אונ דר פלאץ דאס דא איז ווארין פאר געבין איין מאל אין יאר אן יום כפור זעמת דו האכט גיצארינט אויף אים שוין וויפיל יאר חרון גרימונג דיינר צארין האכטו פאר גאסין אונ דו האסט ניט דער בארימט צו לייט זעליגין זייא טבור ירושלים דאס דא וואר אין דר מיטען פון לאנד האסטו אויס גילערט אונ פאר וויסט יער דאס בית המקדש האסטו אן געהייצט אונ גימאכט ברענן כביר דיא הויך זיינן גיזעסין האסטו גינידערט אונ אפ גיטאן לקוחיך דיינע גיקויפטע האסטו אין טאג פון צארין גישאכטין אונ אפ גיפליקט מארץ פון דאס גילוסטיגע לאנד זיינען זייא אויס גיגאנגען דיינע גיליבטע נודדים זייא פר וואגלן אין גלות אונ לויבין דיין נאמען פתוח עפענען אונזער מויל וועלין מיר עפענען אונזער מויל אונ צו דיר מאכין מיר גירעכט צור דו באשעפער אויף אלעם דאס דא קומט ביסטו גירעכט קדוש הייליגער גאט דער דין איז מיט דיר צו איבער ענטפערין אונז אין האנד רופס דר דא טרעט מיט דיא פיס אונ ער קוועצט דיא ציין אונ צוא מאלט שחתו זיי האבין פאר דארבין די וועג די עלטערין פאר איר זינד צו ליידין זיינען מיר ווארין גיפאנגען תחת דרום דאס מיר אירע ווערקין האבין אין אונזערע הענד באגריפען גער איין גישרייא האט אונז דר פילט מיר זיינען ווארין פאר שעמט רעות פיל בייז אונ צרות צו גרייכין זיינען מיר וואר גישטראפט שוב ווידער צו קערין ביז צו דיר דוא הער האבין מיר אונז בעראטין אונ באשלאסין מאד מיר האבין זייער חרטה נאך אונזר ווידער קערן האבין מיר אונז באדאכט ברחמיך מיט דיינע דער בארימקייט לייט זעליג אונז דען מיר זיינען פר לענט מיר זיינען צוא גענצט יריבינו אונזערע קריגער זאלין זיך ניט פרייען דען מיר זיינען גיפאלין מיר זיינען אויף גישטאנען השב שבות מאך ווידער קערין דיא ווידער קערונג די פאר שפרייטע דורך גרויסע שולד אונ זאמיל זיי איין פון די פעלקר מיט איבעריגע ליבשאפט דברך דיין רייד זאל באווארהייט ווערין וואס דר נייז זאגער האט נייז גיזאגט הקם מאך אויף ריכטען די היטע פון דוד דיא גיפאלין איז דיא פאר וויסטע ואז אונ דען וועלין זיך מיינע

גידיירים (השלמה ע"ם)

וברית ראשונים. זכות אבות תזכור. ואל יאבדו בנים. קוממיות ילכו. בבכי ובתחנונים. מצפון ומים ומארץ צפונים. ואז מעי יגילו ולבי ישמח: ועתה בצר פקדנוך. בושים ונכלמים. אומרים חטאנו. סלח נא נואמים. מדת הדין הפך נא למדת רחמים. צדקתנו האר כאור שבעת ימים. ואז מעי יגילו ולבי ישמח: ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו: זכור רחמיך יי וחסדיך כי מעולם המה: יהי חסדך יי עלינו כאשר יחלנו לך: אל תזכר לנו עונות ראשונים מהר יקדמונו רחמיך כי דלונו מאד: חננו יי חננו כי רב שבענו בוז: ברוגז רחם תזכור. כי הוא ידע יצרנו זכור כי עפר אנחנו: עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך: וחש״ץ אומר ק״ש

סליחות ליום שני של עשרת ימי תשובה

אומרים אשרי ח״ק ואח״כ אומרים זה:

לך יי הצדקה ולנו בשת הפנים: מה נתאונן ומה נאמר מה נדבר ומה נצטדק: נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה אליך כי ימינך פשוטה לקבל שבים: לא בחסד ולא במעשים באנו לפניך. כדלים וכרשים דפקנו דלתיך: דלתיך דפקנו רחום וחנון. נא אל תשיבנו ריקם מלפניך: מלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו. כי אתה שומע תפלה:

שומע תפלה עדיך כל בשר יבאו: יבא כל בשר להשתחות לפניך יי: יבאו וישתחוו לפניך יי ויכבדו לשמך: באו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני יי עשנו: נבואה למשכנותיו נשתחוה להדום רגליו: באו שעריו בתודה חצרותיו בתהלה הודו לו ברכו שמו: רוממו יי אלהינו והשתחוו להדום רגליו קדוש הוא: רוממו יי אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יי אלהינו: השתחוו ליי בהדרת קדש חילו מפניו כל הארץ: ואנחנו ברוב חסדך נבוא ביתך נשתחוה אל היכל קדשך ביראתך: נשתחוה אל היכל קדשך ונודה את שמך על חסדך ועל אמתך כי הגדלת על כל שמך אמרתך: לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו: אשר יחדו נמתיק סוד בבית אלהים נהלך ברגש: אל נערץ בסוד קדושים רבה ונורא על כל סביביו: שאו ידכם קדש וברכו את יי: הנה ברכו את יי כל עבדי יי העומדים בבית יי בלילות: אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורתיך: אשר לו הים והוא עשהו ויבשת ידיו

באור ע״ט

גידערים אונ מיין הארץ דער פרייען הסד דיא גינאד דר יוגענט גידיינק וברית אונ זיכערהייט דיא ערשטע זכות דעם זכות פון די אבות זאלסטו גידיינקען ואל אונ זיי זאלין ניט פאר לארין ווערין די קינדער קוממיות גלייך זאלין זייא אויף גיין בבכי מיט וויינען אונ מיט בעטין מצפון פון צפון אונ פון מערב זייט אונ פון דאס לאנד פון צפון ואז אונ דענסטמאל וועלין זיך מיינע גידערים אונ מיין הארץ דר פרייען ועתה בצר אונ איצונדערט אין לייד גידיינקן מיר דיך פר שעמט אונ פאר שמאכט אומרים מיר זאגין מיר האבין גיזינדיגט פאר גיב נון ריידען מיר מדת דעם מדת הדין פאר קער צוא מדת הרחמים צדקתנו אונזער גירעכטיקייט מאך לייכטין באור אזו וויא דאס ליכט פון די זיבען טעג ואז מעי יגילו אונ דענסט מאל וועל איך זיך פרייען

אליך

יצרו : אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות הרים לו אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש : ויודו שמים פלאך יי אף אמונתך בקהל קדושים : לך זרוע עם גבורה תעוז ידך תרום ימינך : לך שמים אף לך ארץ תבל ומלאה אתה יסדתם: אתה פוררת בעזך ים שברת ראשי תנינים על המים : אתה הצבת כל גבולות ארץ קיץ וחרף אתה יצרתם : אתה רצצת ראשי לויתן תתננו מאכל לעם לציים: אתה בקעת מעין ונחל אתה הובשת נהרות איתן : לך יום אף לך לילה אתה הכינות מאור ושמש : עשה גדולות עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר : כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים : כי גדול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לבדך : כי גדול מעל שמים חסדך ועד שחקים אמתך: גדול יי ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר : גדול יי ומהלל מאד ונורא הוא על כל אלהים: גדול יי ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשו : לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך יי הממלכה והמתנשא לכל לראש : מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה כי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם מאין כמוך : מאין כמוך יי גדול אתה וגדול שמך בגבורה : יי אלהי צבאות מי כמוך חסין יה ואמונתך סביבותיך: יי אלהי צבאות יושב הכרובים אתה אלהים לבדך : מי ימלל גבורות יי ישמיע כל תהלתו : כי מי בשחק יערך ליי ידמה ליי בבני אלים : מה נאמר לפניך יושב מרום . ומה נספר לפניך שוכן שחקים : מה נאמר לפניך יי אלהינו מה נדבר ומה נצטדק : אין לנו פה להשיב ולא מצח להרים ראש . כי עונותינו רבו מלמנות . וחטאתינו עצמו מספר: למען שמך יי תחינו ובצדקתך תוציא מצרה נפשנו: דרכך אלהינו להאריך אפך לרעים ולטובים. והיא תהלתך : למענך אלהינו עשה ולא לנו. ראה עמידתנו דלים ורקים: הנשמה לך והגוף פעלך. חוסה על עמלך: הנשמה לך והגוף שלך . יי עשה למען שמך : אתאנו על שמך יי עשה למען שמך : בעבור כבוד שמך כי אל חנון ורחום שמך : למען שמך יי וסלחת לעוננו כי רב הוא :

סלח לנו אבינו כי ברוב אולתנו שגינו . מחל לנו מלכנו כי רבו עונינו :

ס פתיחה כס המחבר אליהו בר שמעיה

אליך לב ונפש נשפוך כמים. כלנו אל אל בשמים: אתיו זקנים עם עולליכם הזכו והסירו רוע מעלליכם: לפניו נרבה תחנה ובקשה. על זאת מאלהינו נבקשה: יורנו הטוב על מגול. דרכו יעזוב פושע ועול: הכינו לב והיטיבו מחשבה. כי גדול כח התשובה: בקהל

באור ע"ם

אליך לב צו דיר גאט גיסן מיר אוים אונזר הארץ אונ דאס לייב איז אזו וויא וואסער כלנו מיר אלע צו גאט וואס ער איז אין הימל אתיו קומט אלטע מיט אייערע קליינע קינדער הזכו ווערט גילייטערט אונ טוט אפ אייערע בייזע מעשים לפניו פאר אים זאלען מיר מערין גיבעט על זאת פון אונזר גאט זאלין מיר בעטין דרויף יורנו דער יצר טוב זאל מנצח זיין דעם יצר הרע דרכו דר פושע מיט דעם אום רעכטין זאל פאר לאזין זיין וועג הכינו ברייט אן דאס הארץ אונ פר בעסערט דיא מחשבה כי ווארום דער כח פון תשובה איז גרוים בקהל אז מיר

(השלמה ע"ם)

זאמלען

עַם מְלִין נִכְבִּיר. וְלֹא יִמְאַס אֵל כַּבִּיר: רוֹצֶה תְּשׁוּבַת בּוֹגֵד וְנִשְׁחַת. לְהָשִׁיב נַפְשׁוֹ מִנִּי שַׁחַת: שְׁמַע תַּחֲנוּן הֵעָתֵר לִמְבַקְשֶׁיךָ. בְּנָשְׂאֵנוּ יָדֵינוּ אֶל דְּבִיר קָדְשֶׁךָ: יִהְיוּ נָא אִמְרֵי פִינוּ לְרָצוֹן. וְכַפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ אוֹנֶס וְרָצוֹן: חָשׁוּב וּזְכוֹר נְעִימֶךָ. וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לְעַמֶּךָ: וַעֲשֵׂה חֵפֶץ עֲבָדֶיךָ. וִישַׁעְשְׁעוּן תַּנְחוּמֶיךָ. סְמוּכִים בַּחֲסָדֶיךָ וּבְטוּחִים עַל רַחֲמֶיךָ:

כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים אָנוּ בְטוּחִים. וְעַל צִדְקוֹתֶיךָ אָנוּ נִשְׁעָנִים. וְלִסְלִיחוֹתֶיךָ אָנוּ מְקַוִּים. וְלִישׁוּעָתְךָ אָנוּ מְצַפִּים: אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקוֹת מִקֶּדֶם. מַעֲבִיר עֲוֹנוֹת עַמּוֹ וּמֵסִיר חַטַּאת יְרֵאָיו. כּוֹרֵת בְּרִית לָרִאשׁוֹנִים וּמְקַיֵּם שְׁבוּעָה לָאַחֲרוֹנִים: אַתָּה הוּא שֶׁיָּרַדְתָּ בַּעֲנַן כְּבוֹדְךָ עַל הַר סִינַי. וְהֶרְאֵיתָ דַרְכֵי טוּבְךָ לְמשֶׁה עַבְדֶּךָ. וְאָרְחוֹת חֲסָדֶיךָ גִּלִּיתָ לוֹ. וְהוֹדַעְתּוֹ כִּי אַתָּה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן. אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וּמַרְבֶּה לְהֵיטִיב. וּמַנְהִיג אֶת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּמִדַּת הָרַחֲמִים. וְכֵן כָּתוּב וַיֹּאמֶר אֲנִי אַעֲבִיר כָּל טוּבִי עַל פָּנֶיךָ. וְקָרָאתִי בְשֵׁם יְיָ לְפָנֶיךָ. וְחַנֹּתִי אֶת אֲשֶׁר אָחֹן וְרִחַמְתִּי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם:

אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם אַתָּה וּבַעַל הָרַחֲמִים נִקְרֵאתָ. וְדֶרֶךְ תְּשׁוּבָה הוֹרֵיתָ: גְּדֻלַּת רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ. תִּזְכּוֹר הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לְזֶרַע יְדִידֶיךָ: תֵּפֶן אֵלֵינוּ בְּרַחֲמִים. כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הָרַחֲמִים: בְּתַחֲנוּן וּבִתְפִלָּה פָּנֶיךָ נְקַדֵּם. כְּהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם: מֵחֲרוֹן אַפְּךָ שׁוּב. כְּמוֹ בְּתוֹרָתְךָ כָּתוּב: וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ נֶחֱסֶה וְנִתְלוֹנָן. כְּיוֹם וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן: תַּעֲבוֹר עַל פֶּשַׁע וְתִמְחֶה אָשָׁם. כְּיוֹם וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם: תַּאֲזִין שַׁוְעָתֵנוּ וְתַקְשִׁיב מֶנּוּ מַאֲמָר. כְּיוֹם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ וְשָׁם נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבוֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה: וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ. מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ:

יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בַּיְיָ תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים לֹא תֵבֹשׁוּ וְלֹא תִכָּלְמוּ עַד עוֹלְמֵי עַד: מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעוֹ בְּעֵת צָרָה: מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל יְיָ כָּל עוֹזְבֶיךָ יֵבֹשׁוּ: וְיֵשׁ תִּקְוָה לְאַחֲרִיתֵךְ נְאֻם יְיָ וְשָׁבוּ בָנִים לִגְבוּלָם: קַוֵּה קִוִּיתִי יְיָ וַיֵּט אֵלַי וַיִּשְׁמַע שַׁוְעָתִי: לְךָ אֲדֹנָי הַצְּדָקָה וְלָנוּ בֹּשֶׁת הַפָּנִים כְּהַיּוֹם הַזֶּה: הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָיִם:

באור ע"ם

זאַמְלֶען זִיךְ אַיין זָאלִין מִיר שְׁטַארְקִין רֵייד ולא וֶועט דֶער שְׁטַארְקֶר גָאט נִיט פַר מִיאוּסִין רוצה תשובת וָוארוּם גָאט וִויל דִי תְּשׁוּבָה פוּן דֶעם פֶעלְשֶׁער אוּנ פַאר דַארְבֶּער להשיב אוּם צוּ קֶערִין זַיין לַייבּ פוּן דֶעם גֵיהִנֹּם שמע הֶער צוּ גִיבֶּעט וֶוער גִיעֶנְטְפֶערְט צוּ דִיא וָואס זַייא זוּכֶען דִיךְ בנשאנו אַז מִיר הוֹיבִּין אוֹיף אוּנְזֶערֶע הֶענְד צוּא דַיין הֵיילִיגִין פַּאלַאץ יהיו עֶס זָאל זַיין דִיא רֵייד פוּן אוּנְזֶער מוֹיל פַאר דִיר לְרָצוֹן וכפר אוּנ זַאיי מְכַפֵּר אוֹיף אוּנְזֶערֶע עֲבֵירוֹת וָואס מִיר הָאבִּין גִיטָאן בְּאוֹנֶס אָדֶער מִיט גוּטֶען ווִילֶען השיב רֶעכִין אוּנ גִידֵיינְק דֵיינֶע זִיסֶע יוּדֶען והנחם אוּנ בַּאדֵיינְק דִיךְ פוּן שְׁלֶעכְץ צוּ טָאן דַיין פָאלְק ועשה אוּנ טוּא דָאס בַּאגֶער פוּן דֵיינֶע קְנֶעכְט וישעשעו אוּנ זָאלִין זִיךְ פְרֵייעֶן מִיט דֵיינֶע חֲסָדִים ובטוחים אוּנ זֵיי זַיינֶען בָּטוּחַ אוֹיף דַיין רַחֲמִים:

כרחם אב על בנים כן תרחם יי עלינו: ליי הישועה על עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר. ויאמר יי סלחתי כדברך: הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

סא סליחה מיוסד ע"פ א"ב כפול ובסוף החו' בס המחבר שלמה הקטן יגדל בתשובה

אך בך מקוה ישראל יי. אחור וקדם עם נושע ביי. ומדוע בשש יום זה במה עדני. לישועתך קויתי יי: גרתי ואחר משך ימי עגוני. גיא גוי נבל ועם גנאי. ומדוע דל כבה כבוד ולי דיני. קוה אל יי חזק ויאמץ לבך וקוה אל יי: הלא אתה מקדם חרב גאותנו. הקוינוך אף ארח משפטיך תאותנו. ומדוע אין איש מכפר על חובותינו. ומדאבינו אומרים יבשו עצמותינו אבדה תקותנו: זכרנו חשבונות מקדם ומדתם קצרה. זה פעמים קצרה ועוד פצרה. ומדוע נחשבנו כבהמה נטמינו משטת השורה. מקוה ישראל יי מושיעו בעת צרה: טוענים ופורקים בנים הכתוב סבלם. טרודי חבלם וחרב בית זבולם. ומדוע יסתיר האב שבילם האמור בגלגלם. ויש תקוה לאחריתך נאם יי ושבו בנים לגבולם: כמעט נטיו רגלי ושפכו אשורים. כי קנאתי בהוללים מערבבי מישרים. ומדוע

באור ע"ס

אך נן דאס האפנונג פון ישראל איז נאר צו דיר גאט ב"ה אחור אונ לכתחלה אונ לסוף ווערט דאס פאלק נאר גיהאלפין פון גאט ומדוע אונ פר וואס פאר זאמט זיך דר היינטיגר גלות אזו אלאנגע צייט לישועתך צוא דיין הילף האף איך גאט ב"ה גרתי איך בין איין גר אין גלות אונ האב מיך אזוא לאנג פאר זאמט וויא איין עגונה גיא אין דעם טאל פון ישמעאל אין אשלעכט פאלק ומדוע אונ פאר וואס איז פאר ארימט אזו דר כבוד פון ישראל ולי אונ צוא מיר איז דר דין אז איך זאל מיך שטארקין אין דער אמונה פון גאט אונ ניט מאר לאזין אים קוה האף צו גאט אונ שטארק דיין הארץ דו ביטט פון לאנג אן אונזער שטארקר שווערד הקוינוך מיר האפין צו דיין נאמען אונזער לוכט צום וועג פון דיינע משפטים ומדוע אונ פאר וואס איז ניט דא קיין צדיק וואס ער זאל מכפר זיין אויף אונזערע עבירות ומדאבוננו מחמת דעם צער זאגט מען אונזערע ביינער זיינען שוין פאר דארט גיווארין אונזער האפנונג איז שוין פאר לארין גיווארין זכרנו מיר גידיינקען דיא חשבונות פון לאנג ומדתם זייער מאס איז קירצער גיווארין. אין מצרים האבין זיי גיזאלט זיין פיר הונדערט יאר אונ זיינען נאר גיוועזן צוויא הונדערט אונ צעהן יאר אונ גלות בבל איז נאר גיוועזן זיבעציג יאר זה שוין צווייא מאל האט ניט גיווערט דער גלות אונ היינטיגער גלות איז שוין מער וויא אכטצין הונדערט יאר שטארקט זיך ומדוע פאר וואס זיינען מיר גירעכינט וויא בהמות אונ אונזער פנים איז פר ענדערט פון אלע לייט דאס האפענונג פון ישראל איז גאט ער איז דר העלפער אין אצרה טוענים אזו וויא עס איז פר האנדין איין מאל לאדעט מען אן אויף דעם אייזיל אונ איין מאל לאדעט מען אפ פון דעם אייזיל אזו לידין יודין דעם עול וואס עס שטייט אויף זיי דר לאזט אפ דעם עול טרודי זיי זיינן מרוד פון צרות טאג אונ נאכט אונ זייער בית המקדש איז חרוב ומדוע אונ פאר וואס זאל דער פאטער באהאלטין זייער וועג אונ זייער גוטס וואס עס איז גיזאגט גיווארין פון זייערט וועגין ויש עס איז פאר האנדן איין האפנונג צו דיין סוף איז גאטס רייד אונ די קינדער וועלין זיך אום קערין צו זייער גבול כמעט מיינע פיס זיינען כמעט גינייגט גיווארין אונ אונזערע טריט זיינען פאר גאסין גיווארין חס ושלום אפ צו גייגן פון גאט ברוך הוא כי ווארום איך האב מקנא גיוועזן אן די שפעטערס די וואס פר מישען רעכט פארטיגע

לא תקצר ותשבר רמת הקושרים. וקוי יי יחליפו כח יעלו אבר כנשרים: מלא
רדפתי וחסרה שנת גאולי. מסורים למכים ומורטים ולתקוה אולי. ומדוע נסחפו
אבירי ומתי שיר איליי. קוה קויתי אל יי ויט אלי: סוגיך שריגיך בקקום בוקקים
והבאישו. סירים סוריך גבשו ולא עבשו. ומדוע עתקו גברו כמדבר לא יבשו.
מקוה ישראל יי כל עוזביך יבשו: פועלי שקר יתאמרו אוינו ראינו. פשטו אמת
אותותינו עמנו התוינו. ומדוע צלחה דרכם וחסדך דמינו נדוינו. יי חננו לך
קוינו: קימת סכת שלש עשרה פרץ. קצה רחק מקרא עלה הפורץ. ומדוע
רשעים יחיו ולא ידמו קרץ. וקוי יי המה יירשו ארץ: שוסי נחלת חבל מחלקך
לגרשנו. שובי השולמית בפיהם להפרישנו. ומדוע התנשאו וזה לזה התנאמו
נפרישנו. טוב יי לקויו לנפש תדרשנו: שדי תשובת מדוענו פינו נמלא. ליי

באור ע"ס

און גייען ניט בדרך הישר ומדוע און פאר וואס זאלסטו ניט צוברעכין דאס הויכקייט פון די
רשעים וקוי און דיא וואס זייא האפין צוא גאט ווערט זייער כח איבער געביטען ווערין און
וועלין אויף הייבין דיא פליגיל וויא די אדלערס מלא איך בין געווארין פול מיט נאך יאגערס
ווארום אזו שטייט רודף מיט אזאו אבער גאולי שטייט חסר אן אזאו דאס באטייט נאך יאגין
יודין יאגט מען נאך גיך און אויס לייזען פאר זאמט מען שוין אזו לאנג מסורים האטשע זייא
זיינען איבער גיענטפערט צוא דיא וואס שלאגין און פליקין אזו שטייט פארט אולי יש
תקוה טאמער איז פאר האנדין א האפונג ומדוע און פאר וואס איז צושטויסין געווארין מיינע
שטארקע ווען וועלין יודין זאגין דעם נייעם שיר אז זייא וועלין אויס גילייזט ווערין קוה איך
טוא האפין צו גאט ב"ה און ער האט גינייגט צו מיר סוגיך דאס הייסט די ישראל וואס זיינען
גיגליכין צוא אויין גארטין האבין די שונאים פאר דארבין סירים די דערנער זיינען דר הויבין
געווארין ולא און ניט צו שפרייט ומדוע פאר וואס איז פאר קערט געווארין דיין צו זאג אז די
וואס זייא האפין צו גאט וועלין ניט פאר שעמט ווערין און דיא וואס זייא פאר לאזין דיך
וועלין זיך יוא שעמען פועלי דיא פאלשעניקעס בארימען זיך וואס מיר האבין גיגלוסט האבין
מיר גיזעהן פשטו עס איז ביי זייא פשוט אז דיא ווארט צייכען זייערע זיינען גאר אמת אז
וויא מיר גיפינען ביי טיטוס הרשע אז ער האט גישטאכין דעם פרוכת איז ארויס גיגאנגען
בלוט האט ער גימיינט אז ער האט זיך גיהרגת אזו מיינט איטליכער רשע אז עס גייט אים
זייער גוט שמנו זייא זאגין מיר האבין זיך סימנים גימאכט זיינען דיא סימנים וויא מיר האבין
גיוואלט ומדוע פאר וואס זיינען זייערע וועגין אזוא מצליח און דייגע חסדים שווייגין. מיר
ווארטען און האפען צו דיר צוא דייגע חסדים נדוינו עס איז אונז וויא גאט ב"ה העלף אונז
מתנת חנם מיר האפען צוא דיר קימת אויף שטעלין אונז דאס בית המקדש וואס דיא מלכי
יונים האבין אויס גיבראכין אין דרייצעהן ערטער קצה איר קץ איז זייער דר ווייטערט געווארן
איידר דער דאך ווערט אויף גישטעלט דער וויל ווערט מער אויס גיבראכין ומדוע פאר וואס
זאלין דיא רשעים לעבין און זאלין ניט פאר שניטין ווערין פון דער וועלט פאר זייערע
שלעכטע מעשים ווארום אז דיא רשעים ווערין פאר שניטין וועלין די וואס זיי האפין
צו גאט ירשנן דאס לאנד שוסי וואס זייא רויבין דיא ישראל וואס זייא הייסין חבל נחלתך פון
דיין חלק צו פאר טרייבין שובי דיא אומות העולם זאגין צו דיא יודין קערט איך אפ פון גאט
זאגין זייא תמיד מיט זייער מויל ומדוע און פאר וואס זאלט איר זיך אויף הייבין איבער יודין
און אייגער צום אנדערין זאגין לאמיר זייא אפ שיידין פון גאט ב"ה טוב און מיר ענטפערין
תמיד גאט ב"ה איז גוט צוא דיא וואס זייא האפין צוא אים צו דעם לייב וואס פארשט אים
שדי גאט ב"ה דאס ענטפערונג פון מיין פרעגין מדוענו פאר וואס זאלסטו אונזערע מיילער

אלהינו חטאנו ותקראנה אותנו כאלה. משפטיך אמת ואתה מרום מתעלה. הצדקה לך ולנו הבשת נגלה: העדת רבות ונאמר לא נקשיב. קול טיף נביאיך בזינו להקשיב. יגדל כחך סלה יחידים מושיב. בתשובה שלמה אותנו להשיב: מדוע אדום ללבושך תקרב עונתו. על בגדי עניתו. נודה סלה יום הבא בשעתו. זה יי קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו:

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עשה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול: אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כהודעת לענו מקדם. כמו שכתוב. וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי:

ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

הושיעה יי כי גמר חסיד כי פסו אמונים מבני אדם: אבד חסיד מן הארץ וישר באדם אין: ראה כי אין איש והשתומם כי אין מפגיע: אתה הוא מלכנו אלהים צוה ישועות יעקב: יחל ישראל אל יי מעתה ועד עולם:

כרחם אב על בנים כן תרחם יי עלינו: ליי הישועה על עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה. ושם נאמר. ויאמר יי סלחתי כדברך: הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

סב סליחה מיוסד ע"פ א"ב ובסוף התוס' שם המחבר אליה בר שמעיה חזק

אריה בער דמיתי ונמשלתי בחובי. בטויי נואל מלתי לשון הבאי. גדעתי מקיש כבן קיש ומחפר בגוי. כל ראש לחלי וכל לבב דוי: דוי גולה

באור ע"פ

ניט דער פילן אונ אום קערין צו אונז לה' ווארום מיר האבין צו אונזר גאט גיזינדיגט דריבער האט זיך אונז אזו גיטראפין משפטיך דיין משפט איז אמת אונ דורך דעם וואס דוא טוסט אמשפט ווערסטו אויף געהויבין הויך הצדקה צו דיר איז דיא גירעכטיקייט אונ צו אונז איז דיא בושה אנטפלעקט העדת דוא האסט אונז כמה כעמים אהתראה גיטאן אונ מיר האבין גיזאגט מיר וועלין ניט צוא הערין קול דאס קול פון דייגע נביאים האבין מיר מבזה גיוועזן פון צו הערין יגדל עס זאל גיגרייסט ווערין דיין כח אויף אייביג אז דיא יודין וואס זיינען צוא שפרייט באזעטין זייא אין איינעם בתשובה מיט תשובה שלימה זאלסטו אונז אום קערין מדוע דוא זאלסט גינעהנן די צייט פון דר גאולה וועט זיין דער טאג פון נקמה וועט מען פרעגין (מדוע אדום ללבושך) פאר וואס איז רויט דיינע מלבושים אונ גאט ב"ה וועט ענטפערין דאס שפריינגונג פון נצחון איז אויף מיינע קליידר נודה דעם טאג וואס וועט זיין דער עת רצון וועלין מיר לויבין אייביג זה מיר וועלין ווייזין מיט דעם פינגער דאס איז גאט ב"ה וואס מיר האבין גיהאפט צוא אים אונ מיר וועלין זיך פרייען מיט זיין הילף:

אריה ביער אזו וויא איין לייב אין וואלד דמיתי בין איך גיגליכען דורך מיינע זינד בטויי מיינע רייד זיינען פאר נארישט לשון נישטיקע רייד גדעתי איך האב פאר שניטען מיט מיינע זינד דיא צדיקים וואס קלאפין אן מיט תפלה אזו וויא מרדכי מיט זיינע חברים כל ראש גאר דער קאפ איז פול מיט קראנקייט וכל לבב אונ גאר דיא הערצער זיינען פול מיט ווייטאג גולה

ונקלה הוכאבתי ונעכרתי. הונעתי הגתי ורויתי רוש ונשברתי. ומדוחק אדונים חנם להם נמכרתי. בהתעטף עלי נפשי את יי זכרתי: זכרתי חסדך ואהבתך עלי כהדגילו. חובות העבירו ואותי לך הסגילו. טלאיך עתה בתחן ופלל ירגילו. ואביוני אדם בקדוש ישראל יגילו: יגילו ירונו עבדיך בפקד הומותי. כדכוד ואבני חפץ תגבילם אימתי. לתל עולם עירי ולשפל רמותי. ואתה יי עד מתי: מתי תחינו ומתהומות תעלנו. נאור הסר והקל סמלון עלנו. שובע מלא אסמינו והצליחה מפעלינו. יהי חסדך יי עלינו: עלינו המלא רחמים בצרה דרשתיך. פרשתי ידי אליך בקרבי שחרתיך. צמאה לך נפשי בלילה כי איויתיך. יי אל אבושה כי קראתיך: קראתיך מעומק דלו עיני. רום ידי נשאתי הפיצותי מעיני. שור כשרון מחה והעבר זדוני. יי שמעה תפלתי האזינה אל תחנוני: תחנוני אזון אומני מחוללי ופדגוגי. לך גלוי וצפוי תאב רגוגי. יוצלל זדון ויכפר חטא שגגי. אמרי האזינה יי בינה הגיגי: הגיגי בר יחשב ויכון פלולי. שמע יה סלחה דופי עקולי. חזק מאמריך ולרצון יהי מלולי. הגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי:

באור ע"ס

פר טריבען אונ מבוזה בין איך גיוועזן בשעת חורבן בית המקדש איך בין געוואָרען דעמאָלט פאר מיאוסת הונעתי איך בין געוואָרען פר וואַגעלט חגתי איך בין געוואָרען צו שפּאַלטין ורויתי איך בין זאַט גיוועזן מיט ביטערקייט אזו וויא איין שכּור ומדוחק אונ פון באַצווינגעניש בין איך אום זיסט צו זיי פאר קויפט גיוואָרין דעמאָלט בהתעטף עלי אז עס האָט זיך איין געהילט מיין לייב פון צרות האָב איך גאָט ניט אָן גידיינקען זכרתי איך טוא גידיינקען דיינע חסדים אונ דיין ליבשאַפט אז זייא האָבין זיך געצירט אויף מיר חובית די זינד האָבין זייא פון מיר אַראָפּ גינומען אונ מיר האָבין זייא צו דיר געליבט טלאיך דיינע לעמער איצונד מיט גיבעט אונ מיט תפלה טוען זייא זיך גיוואוינען ואביוני אדם די געלוסטיגע ישראל מיט דעם היילינגען פון דיא ישראל טוען זייא זיך פרייען יגילו זייא וועלין זיך פרייען זייא וועלין זינגען דיינע קנעכט אז דוא וועסט גידיינקען מיינע מויערין פון ירושלים כדכוד מיט גוטע שטיינער ווען וועכטו זייא געמאַרקן לתל איצונד זיינן צו הויפין מיינע שטעט אונ צו נידעריגע זיינען מיינע הייכענעס ואתה אונ דוא גאָט ביז וויא לאַנג נאָך זאָל דאָס גיוועָרין מתי תחיינו ווען וועסטו אונז דר נערין אונ פון טיפעניש ווען וועסטו אונז אויף ברייינגען נאור פּאַרכטיגער גאָט טוא אָפּ אונזער יאָך שובע מיט זעטיקייט מאַך פול אונזערע אוצרות והצליחה מאַך באַגליקען אונזערע מעשים יהי לאָז זיין דיין חסד גאָט אויף אונז עלינו אויף אונז ווער דער פילט מיט דער בארעמיקייט אין איין צרה פאַרשט איך דיך פרשתי איך שפּרייט אויף מיינע הענד צו דיר בקרבי אין מיר זוך איך דיך צמאה עס דאַרשט מיין לייב צו דיר ביי נאַכט וואָרום איך געלוסט צו דיר ה' גאָט לאָז מיך ניט פאר שעמט ווערין כי קראתיך אז איך רוף דיך אָן קראתיך איך טוא דיך רופין פון דער טיפעניש הייבין זיך אויף מיינע אויגען רום ידי מיינע הענד הייב איך אויף צום הימיל הפיצותי איך האָב פאַר שפּרייט מיינע גידאַנקען שיר כשרון זעה גירעכטיקייט מחה מעק אויס אונ מאַך איבער פאָרען מיינע זינד ה' שמעה גאָט הער צוא מיין תפלה פאַר נעם מיין גיבעט תחנוני מיין גיבעט פאַר נעם מיין דער ציהער מיין באַשעפער אונ מיין האַר לך גלוי צוא דיר איז אנטפּלעקט מיין ליב געלוסטיקייט יוצלל זדון לאָז איין זינקען דיא מיסטייט אונ זאָלסט פאַר געבין מיינע חטאים אמרי האזינה מיינע זאָג פאַר נעם גאָט פאַר שטייא מיינע רייד הגיגי מיינע

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול: אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כהודעת לענו מקדם. כמו שכתוב. וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי:

ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

שובה ישראל עד יי אלהיך כי כשלת בעונך: יי אל באפך תוכיחנו ואל בחמתך תיסרנו: טבענו ביון מצולה ואין מעמד באנו במעמקי מים ושבולת שטפתנו: השיבנו יי אליך ונשובה חדש ימינו כקדם:

כרחם אב על בנים כן תרחם יי עלינו: ליי הישועה על עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר: ויאמר יי סלחתי כדברך: הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

סג שלישיה מיוסד ע"פ א"ב ובסוף חתום בס המחבר זבדיה

אלהים אין בלתך. לדור דורים ממשלתך. ולעד קיום בריתך: בימינך אין מעצר. וידך לא תקצר. אל עונה בצר: גברו נפלאותיך. ולעד שלטון מלכותך. ולא יתמו שנותיך: דורש דמים. הצלתנו כמה פעמים. והשפלת גאים ורמים: הן אתה לא שנית. ואתה הוא שהיית. בני יעקב לא כלית: ומבני בניהם אנחנו. למה לנצח זנחנו. וכמת מלב נשכחנו: זרוים בכל פנה. עבודים בכל מדינה. ואין לנו חנינה: חשוכים בין כל אמה. נתנים לבשת ולכלמה. לכל גויי אדמה: טבענו בצול מעמקים. ירדנו ואין מקים. לך לבד נואקים:

באור ע"ס

דייד זאלען פאר דיר חשוב זיין קלאר ויכון אונ לאז רעכטפארטיג זיין מיין תפלה שמע יה הער צו גאט פאר גיב דיא זינד פון מיין פאר קרימקייט חזק מאמירך שטארק דיין הבטחה צו אונז ולרצון אונ צו אבאווילונג זאל זיין מיינע רייד הגיון לבי דאס טראכטונג פון מיין הארץ זאל זיין פאר דיר גאט מיין באשעפער וגואלי אונ מיין אויס לייזער

אלהים. אין הוץ דיר גאט ב"ה איז ניט קיינער. דיין ממשלה איז לדורי דורות. אייביג ביסטו מקים דיין זיכערהייט בימינך עס איז ניטא קיינער זאל אויף האלטין אז דו ווילסט העלפין מיט דיין רעכטע האנד אל אין איינגשאפט ענטפערסטו אונז גברו דיינע וואונדער זיינען גישטארקט אונ דיין גיוועלטונג פון דעם מלכות איז אויף אייביג אונ דיינע יארין וועלין ניט אויס גיין דורש דו פארשט דיא בלוטין האסטו אונז מציל גיוועזן כמה פעמים אונ דו ביסט משפיל הויכע מלכים הן דו האסט קיין מאל ניט משנה גיוועזן דו ביסט טאקע דר גאט וואס דו ביסט גיוועזן בני דיא קינדער פון יעקב האסטו ניט פאר לענט אונ מיר זיינען פון זייערע קינדס קינדער פאר וואס האסטו אונז אויף אייביג פאר לאזין מיר זיינען פאר געסין גיווארען וויא איין מת פון דעם הארץ זרוים מיר זיינען צו שפרייט גיווארין אין אלע ווינקליך אונ פאר לארין גיווארען אין איטליכער מדינה. אונ מיר האבין גאר ניט קיין דר בארימקייט פון קיינעם חשוכים מיר זיינען פר פינצטערט גיווארען צווישען אלע אומות אונ מיר זיינען צווישען זייא צו חרפות מיט בושות צו אלע פעלקר פון דער ערד טבענו מיר זיינען

יושבים כעדי שקרים . בלי ראש להרים. לענה ורוש שכורים: כשלנו בצהרים כבלילה. כעורים נגשש באפלה . ואין לידע קץ הגאלה: לקוחי כסף לחרות יוצאים. ואנחנו יום וליל נלאים . ומנוח לא מוצאים: מה כחי לסבול טיט רפשי . ומה קצי כי אאריך נפשי. עד זמן תוציאני לחפשי: נאמר בבקר מי יתן ערב . ובערב מי בקר יקרב . מפחד לב וקרב: שה פזורה אנו משולים. כל מוצאינו אותנו היו אוכלים. ועל נפשותינו לא חומלים: עיני סביב הרימותי. שמאל וימין צפיתי. ומכיר לי לא ראיתי: פניתי לכל צד ואין עזרה . צעקתי לך ואקרא. אל עונה בעת צרה: צור ידך לא קצרה . לך הכח והגבורה. למה תישן עורה: קשוב תחן שיחנו . ראה בתשות כחנו . ואל באפך תוכיחנו: שור בשפלות דורנו . תביט בכובד צערנו . נא אל בחמתך תיסרנו: זעקנו שעה ממעונך . ביטה באנקת בניך . ואל תשיבנו ריקם מלפניך: דרשנוך בחין ושועה. יה הרצה לנו בזו השעה. אמרינו יי שמעה:

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול: אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כהודעת לענו מקדם . כמו שכתוב. וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי:

באור ע"ם

איין גיזונקען גיווארען אין טיפענעש אונ אראפ גינידערט אונ קיינער וויל אונז ניט אויף שטעלין לך צו דיר אליין שרייען מיר אונ אויך מיר זיצען אזו וויא פאלשע עדות וואס זייא קאנען ניט דעם קאפ אויף הייבין מיר זאגין אלץ משיח קומט אונ ער קומט ניט לענה מיר גייען ארום וויא אשכור נאר פון ביטערע צרות מיר ווערין גישטרויכילט אין מיטין טאג פאלין מיר אזו וויא אין דר פינצטערער נאכט כעורים אזו וויא בלינדע טאפען מיר אין דער פינצטער אונ מען קאן ניט וויסען דעם קץ פון דער גאולה לקוחי דיא וואס זיינען גיקויפט פר געלד גייען ארויס פרייא ואנחנו אונ מיר מידין זיך טאג אונ נאכט אונ קיין אפ רואונג האבין מיר ניט מה וואו איז מיין כח צו סובל זיין אזו איין טיפענעש פון גידיכטע ליים אונ ווען וועט זיין מיין סוף איך זאל איין האלטין מיין נשמה ביז אין דער צייט אז דו וועסט מיך ארויס ציהען פרייא נאמר אין דער פריא זאגין מיר וויא גיט גאט שוין דיא נאכט אונ אויף דער נאכט זאגען מיר וויא גיט גאט דעם טאג צו דער לעבין מחמת פחד פון דעם הארץ אונ דיא גירין שה מיר זיינען גיגליכען וויא צוא שפרייטע שאף ווער עס געפינט אונז פרעסן זייא אויף אונזערע לייבר אונ דער בארעמען זיך ניט עיני מיינע אויגען האב איך אויף גיהויבען ארום אונ ארום. אויף דער לינקער זייט אונ אויף דער רעכטער זייט האב איך גיקוקט אונ האב ניט דער זעהען קיין באקאנטע פניתי איך האב מיך גיקערט אויף אלע זייטן אונ עס איז ניטא קיין הילף צעקתי איך האב גישריען צו דיר אונ האב גירופין צו דעם גאט וואס ענטפערט אין דער צייט פון א צרה לך צו דיר איז דער כח מיט דר גבורה פאר וואס זאלסטו זיין אזו וויא איינער וואס שלאפט וואך זיך אויף קשוב פאר נעם דאס גיבעט נ"ו אונזערע תפלות אונ זעה אונזער שלאפקייט דו זאלסט ניט מיט דיין צארין שטראפין אונז שור לוג אין דעם שפלות פון אונזער דור דו זאלסט לוגין אין אונזער שווערין צער נא אל מיר בעטין דיך דוא זאלסט אונז ניט מיט דיין צארין שטראפען זעקנו מיר שרייען פאר נעם פון דעם הימיל ביטה לוג אין דעם גישרייא פון דיינע קינדער אונ דו זאלסט ניט אום קערין אונז ליידיג פון פאר דיר דרשנוך מיר האבין דיך גיפארשט מיט גיבעט אונ מיט גישרייא יה גאט ב"ה ווער מרוצה צו אונז דער זעה אונזערע רייד הער צו גאט ברוך הוא:

(השלמה ע"ם)

ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

כי כל העמים ילכו איש בשם אלהיו ואנחנו נלך בשם יי אלהינו לעולם ועד: ואנחנו בחסדך בטחנו יגל לבנו בישועתך: ואנחנו נשיר עזך נרנן לבקר חסדך: ואנחנו ברוב חסדך נבוא ביתך נשתחוה אל היכל קדשך ביראתך:

כרחם אב על בנים כן תרחם יי עלינו: ליי הישועה על עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר. ויאמר יי סלחתי כדברך: הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

הסליחה הזאת קאי רק על הזמנים כל וועכענטטעען כספרד

סד שלבונית מיוסד ע"פ א"ב ובסוף חתום שם המחבר יצחק בר סעדיה

אלהינו ואלהי אבותינו

איך אוכל לבא עדיך. והמה בקשו להפרידי ממך. ואני לא עזבתי פקדיך: איך גליתי ואלך. בכל הלך ופלך. ואני לא נקראתי לבוא אל המלך: איך הלכו נהרים מדלף דמעי הדלוף. ונמכרתי לפועלי און וסלוף. והמה ובניהם יורוני חץ שלוף. ואני ככבש אלוף: איך זמן קצי נהתם ולא נודע. וקרני נגדע אויבי משחת פדע. והמה חושבים חכמתם כהימן ודרדע. ואני בער ולא אדע: איך טורפה מלכות ממלכת. ממלכות עם סגלה. וארכה מלוכה. והמה יושבים לבטח בשמחה וגילה. ואני בתוך הגולה: איך כוס התרעלה שתיתי ואגמע. בכיתי וארמע מעול משא ומשמע. והמה לועגים עלי הקשיבה ושמע. ואני

באור ע"ס

איך אוכל ווי קאן איך קומען צו דיר ועובדי אונ די וואס דיגען דיך ניט באגערן זיי אפ צו שיידין מיך פון דיר ואני אונ איך האב פארט ניט פאר לאזין דיינע מצות איך ווי בין איך פאר טריבען געווארין אונ גייא אזו לאנג אין גלות ומלכו אונ זיי מאכין קיניגען איבר מיר דעם נאמען פון דער עבודת כוכבים והמה אונ זייער משפט שטייט אונ זייער מלך קיניגט אונ איך בין ניט גירופען געווארען פאר דעם מלך צוא קומען איך ווי זיינען גיגאנגען דיא טייכין פון דיא טרערין ווס טריפן ונמכרתי איך בין איבר גיענטפערט געווארין צוא דיא וואס טוען אום רעכט אונ פאר קרימט והמה אונ זייא מיט זייערע קינדער ווייזען מיר אבלויזע פייל ואני אונ איך בין גאר ווי איין אויס גיקליבענער שעפעלע איך וואו איז דיא צייט פון משיח עס איז גאר פאר התמת אונ מיר ווייסען גאר ניט אונ מיין שונא האט מיך שוין פאר שניטן משחת רבונו של עולם לאז האטשע זיין א כפרה מען זאל אויס גילייזט ווערין פון דעם גיהנם והמה אונ זייא מיינען אז זייא זיינען אזו קלוג ווי משה רבינו מיט אהרן אונ איך בין גאר נישט איך ווייס גאר ניט. זייא מיינען ווייל זייא זיינען קלוג דריבער זיינען זייא שררות אונ מיר זיינען אזו נידעריג איבער אונזער נארעשקייט איך ווי האט ישמעאל פאר צוקט דיא מלוכה פון דיא יודין וארכה אונ דיא מלוכה איז דער לייגערט צוא דיא וואס זייא טוען עולות והמה אונ זיי זיצין מיט שמחה אונ איך בין אין גלות איך ווי האב איך דעם ביטערין כוס גיטרונקען אונ אויס גיזופט בכיתי איך האב גיוויינט מיט טרערין פון דעם עול פון דער משא אונ וואס מען הערט פון אנדערע יודין והמה אונ זייא שפעטין אויס מיר הקשיבה פר נעם

אונ

(השלמה ע"ס)

כחרש לא אשמע: איך מחצני אלהי ומכאובי לא חבש. ומעיל תפארתי לבני אדום הולבש. והמה נופת אוכלים חלב ודבש. ואני כעשב איבש: איך סבבוני קדר כתרוני דדן ושבא. הקוראים נביא*) לאיש מעולם לא נבא. והמה עושים חיל גדוד וצבא. ואני אנה אני בא: איך פקדת עלי כאשר הרעותי והסכלתי. בשני אריות ולבאים*) נאכלתי. והמה צעיר ורב אומרים מצאתי וגם יכולתי. ואני כאשר שכולתי שכלתי: איך קדרו כוכבי וחזרו גלגלי. ועובדי גלולים גללו גלילי. והמה רחקו רגלי מעלות רגלי. ואני כמעט נטיו רגלי: איך שמרת מעויי ונטרתני חובי. ומריבי נפשי לא רבת ריבי. והמה תקפם וכחם להבאיבי ולהדאיבי. ואני בחסדך בטחתי יגל לבי: איך ישבתי בדד ואהי לנדה. מכבוד ירודה בגוים נדודה. והמה*) צלחו ומלכו וממשלתם עמדה. ואני שכולה וגלמודה: איך חרפוני מעוללי מהוללי כלהם. צלם אצלם לא סר מעליהם. והמה קראו האח האח במליהם. ואני הייתי חרפה להם: איך ביניהם נשארתי דואג ודואב. מפלגי יגונם וממקורם שואב. והמה רובצים ושוכבים כעורב וכזאב. ואני עני וכואב: איך שונאי כל טהרה שכנו בציון. מי האמין כזה ומי עלה לו ברצון. והמה*) עשירים נתונים נשיאים עליון. ואני עני ואביון:

*) הקוראים נביא כו׳ המחבר סיה בהרגות קדס ומרמז פה על מוהאמעד.

באור ע״ם

אונ הער ואני וויא אטויבר הער איך ניט איך נאט ב״ה האט מיך גיוואונדעט אונ מיין ווייטאג איז נאך ניט פאר היילט ומעיל אונ מיין שיינהייט האבן נכרים אן גיקליידעט והמה אונ זייא עסין זיסע זאכען אונ חלב ודבש אונ איך בין וויא אגראז אויס גידארט איך עס האבין מיך ארום גערינגילט ווילדע אומות טאטערין טערקין אונ אנדערע ווילדע הקוראים זיי רופין אנביא אזו אמענשין וואס האט פון אייביג אן קיין נביאות ניט גיזאגט והמה אונ זייא מאכין זיך חילות וואו אהין וועל איך גיין פקדת אז איך האב גיטאן שלעכץ אונ פאר נארישט האסטו אויף מיר באפוילען איך זאל אויף גינעסין ווערין אין דיא ציין פון דיא לייבעז דאס זיינען די אומות העולם והמה אונ זייא פון קליין ביז גרויס זאגין מיר האבין בייא גיקומען די ישראל אונ איך בין פאר דארבין גיווארין איך וויא זיינן מיינע שטערין פינצטער גיווארין אונ מיינע גלגלים האבין זיך צוריק גידרייט אונ דיא אומות פרייען זיך אונ האבין גימאכט וויסט דיא גרענצין והמה אונ זייא האבין דער ווייטערט מיינע פיס איך זאל ניט קענען עולה רגל זיין ואני אונ איך פאל כמעט פון די פיס שמרתי וויא ווייט מתליך איז גיוועז האב איך גהיט פון עבירות ומריבי אונ מיין קריג האסטו ניט גיקריגט והמה אונ זייער שטארקייט איז נאר מיר וויי צו טאן ואני אונ איך האב אבטחון אין דיין חסד פרייט זיך מיין הארץ איך וויא בין איך גיבליבען זיצין אליין איך בין גיווארען וויא איין נדה מכבוד פון דעם כבוד בין איך אראפ גינידערט צווישין די פעלקער בין איך פאר וואגילט והמה אונ זיי האבין מצליח גיוועזן אונ זייער גיוועלטיקייט שטייט אונ איך בין פאר ווארפין אליין איך וויא זייא לעסטערין מיך אונ פאר שוועכין מיך אלע צלם זייער כח איז בייא זייא ניט אפ גיטאן גיווארען והמה אונ זייא שרייען מיט זייערע רייד אברעכענעש ואני אונ איך בין גיווארין צוא הרפה צווישען זייא איך איך בין איבער גיבליבען צווישען זיי איין זארגער אונ אין ווייטאג מפלגי פון די טייכען פון זייער טרויערקייט אונ פון זייערע קוואלין שטענדיג והמה אונ זייא ליגין וויא אראב אונ אוואלף אויף דער גבלה אונ איך בין ארום אונ ווייטאג איך דיא וואס האבין פיינט ריינקייט די האבין גירועט אין ציון ווער האט דאס גיגלויבט ועמן איז דאס לרצון והמה אונ זייא זיינען עשירים שררות אויף גיהויבענע ואני אונ איך בין איין עני ואביון איך וויא זייא האבין דארטין גירועט אויף

(השלמה ע״ם) מיין

אֵיךְ דָּרוּ בְּהֵיכָלוֹתַי וְשָׁכְנוּ בָּם שָׁכוֹן. מֵעֶלְיוֹן לְתַחְתּוֹן וּמִתַּחְתּוֹן לְתִיכוֹן. וְהֵמָּה יָרְשׁוּ הוֹן זָהָב וַאֲדַרְכּוֹן. וַאֲנִי לְצֶלַע נָכוֹן: אֵיךְ חֶשְׁבּוֹנוֹתַי נָפוֹצוּ וְהֵמָּה עָלוּ בְּמַחְשְׁבוֹתֶיךָ. זָכְרֵנוּ נָא וּפָקְדֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ מֵעוֹבְדֵי בִּלְתֶּךָ. וְהֵמָּה בִּלְעָם*) וַקְלֶעֵם מִמְּכוֹן שִׁבְתֶּךָ. וַאֲנִי בְּרוֹב חַסְדְּךָ אָבוֹא בֵיתֶךָ:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת. מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן. מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לַפּוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וָרוּחַ. לֹא כְרָעָתָם תִּגְמוֹל: אֵל הוֹרֵיתָ לָנוּ לוֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זְכָר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ:

וַיַּעֲבוֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה: וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ:

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ אֶת אַבְרָהָם אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב: כִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם יְיָ כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חָשַׂכְתָּ אֶת בִּנְךָ אֶת יְחִידֶךָ: כִּי בָרֵךְ אֲבָרֶכְךָ וְהַרְבָּה אַרְבֶּה אֶת זַרְעֲךָ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחוֹל אֲשֶׁר עַל שְׂפַת הַיָּם וְיִרַשׁ זַרְעֲךָ אֵת שַׁעַר אֹיְבָיו: וְהִתְבָּרְכוּ בְזַרְעֲךָ כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ עֵקֶב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקֹלִי:

כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים כֵּן תְּרַחֵם יְיָ עָלֵינוּ: לַייָ הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: סְלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הֵנָּה וְשָׁם נֶאֱמַר. וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ: הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שֹׁמְמֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ:

סה עקדה מיוסד ע"פ א"ב   אלהינו ואלהי אבותינו

אֶזְרָחִי מֵעֵבֶר הַנָּהָר. אֵלֶיךָ רָץ וְלֹא אַחֵר: בְּחַנְתּוֹ בְּנִסְיוֹנוֹת עֶשֶׂר. וְנִמְצָא שָׁלֵם בְּלִי חוֹסֶר: גּוֹרַשׁ מֵאֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ. גּוֹי בָּעוֹלָם שַׂמְתּוֹ: דְּבָרְךָ הֵקִים וְלֹא הֵפֵר. וְגַם אָנֹכִי עָפָר וָאֵפֶר: הִקְרִיב חָלָב וְחֶמְאָה. וְנֶחֱנַט פְּרִי לְמֵאָה: וְנִמַּתְּ לוֹ הַעֲלֵהוּ לְעוֹלָה. בָּקַע עֵצִים וְעָרַךְ וְהֶעֱלָה: זְכָר לָנוּ הַיּוֹם עֲקֵדָתוֹ. וְהַשְׁלָמַת יְחִידָתוֹ:

*) והמה כו׳ המחבר היה בהרגות קדם ומרמז פה על מוהאמעד.

באור ע"ס

מַיין פְּלַאץ מעליון דָאס הֵייסְט אִין דֶעם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ פוּן דֶעם הַר הַבַּיִת אִין דֶער עֲזָרָה פוּן דֶער עֲזָרָה אִין דֶעם הֵיכָל והמה אוּנ זֵייא הָאבִּין גִירַשְׁת אַיין עֲשִׁירוּת גָאלְד מִיט טַייעֶרֶע מַטְבֵּעוֹת איך מַיינֶע חֶשְׁבּוֹנוֹת זַיינֶען צוּא שְׁפְּרֵייט גִיוָוארֶען והמה אוּנ זֵייא זַיינֶען אוֹיף גִיגַאנְגֶען אוֹיף דַיינֶע מַחֲשָׁבוֹת זכרנו גִידֵיינְק נָאר אוּנ בַּאפֶעל אוּנְז דַיין הִילְף והמה אוּנ זֵיי שְׁלַיידֶר אַרוֹיס אוּנ פַר דַארְבּ זֵייא פוּן דַיין זִיצוּנְג ואני אוּנ אִיךְ מִיט דַיינֶע פִיל חֲסָדִים וֶועל אִיךְ קוּמֶען אִין דַיין הויז: אזרחי מעבר אַבְרָהָם אָבִינוּ וָואס עֶר הָאט פְרִיעֶר גִיווָאוּנְט בְּעֵבֶר הַנָּהָר אליך צוּא דִיר אִיז עֶר גִילָאפִין אוּנ הָאט נִיט גִיזַאמְט בחנתו דוּ הָאסְט אִים גִיפְּרוּבְט מִיט צֶעהֶען פְּרוּבִין אוּנ עֶר אִיז גִיפוּנֶען גִיוָוארִין גַאנְץ אָן אַשׁוּם חִסָּרוֹן גורש פוּן דֶעם לַאנְד פוּן זַיין גִיבָּארִין אִיז עֶר פַאר טְרִיבֶּען גֶעוָוארִין אוּנ הָאסְט אִים גִימַאכְט פַאר אַיין פָאלְק אוּנ דַיינֶע רֵייד הָאט עֶר מְקַיֵּים גִיוֶועזִין וגם אוּנ הָאט גֶעזָאגְט אִיךְ בִּין עָפָר וָאֵפֶר אוּנ הָאט גִיגֶעהְנְט מֶילֶךְ אוּנ פּוּטֶער פַאר דִיא מַלְאָכִים ונחנט הָאבִּין אִים דִיא מַלְאָכִים אַיין בְּשׂוֹרָה גִיזָאגְט אַז עֶר וֶועט הָאבִּין אַזוּן צוּ הוּנְדֶערְט יָאר ונמת דֶער נָאךְ הָאסְטוּ אִים גִיזָאגְט בְּרֵיינְג אִים אוֹיף פַר אַיין עוֹלָה בקע הָאט

חון היום שבטי תם. ותשכון במקהלותם: טיעת מטות שנים עשר. מזג מהם אל יחסר: ידידות משכנותיך תביאם. בהר נחלתך תטעם: כנס כל פזורי נדחיהם. נהגם לבית מאוייהם: לקוחים ממות תחשוך. פה מסטין סתום וחשוך: נשאנו ונטלנו כימי עולם. וכפר לנו כל זדון ונעלם: סלח ועבור על פשע. ומחל אשמה ורשע: ענה היום כל מיחליך. כי עינינו נשואות אליך: פדנו מצרה וצוקה. ותעלנו משוחה עמוקה: צעקתנו היום תקבל. ותצילנו מידי מחבל: קומם בית שכינת הודך. ואל תנבל כסא כבודך: רפא עמך מכל שבר. כי באו בנים עד משבר: שבין אחזתנו כיולדה. וכח אין ללדה: תגאל עמך מהבהב. כי עליך משליכים יהב: תנחם לעיר הבנויה. תשבי מנחם ונחמיה:

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול: אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כהודעת לענו מקדם. כמו שכתוב. וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי:

ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

סו פזמון שם המחבר חתום בראשי החרוזות יצחק

באשמורת הבקר קראתיך אל מהלל.

באור ע"ט

ער גישפאלטין האלץ אונ האט אויף גיריכט אויף דעם מזבח זכור גידיינק אונז היינט זיין עקידה אונ זיין איינציג גאנצקייט זייא חונן היינט דיא שבטים פון יעקב וואס ער איז איין תם ותשכון דו זאלסט רוען אין זייער איין זאמלונג. דאס פלאנצונג פון די צוועלף שבטים מזג קיין דברי תורה זאל קיין מאל פון זייא ניט אפ גיין ידידות אין דיין גיליבט רואונג זאלסטו זייא ברייננען אין דעם בארג פון דיין נחלה זאלסטו זיי פלאנצין כנס זאמיל איין אלע צו שטויסענע דיא צוא שפרייטע נהגם פיר זייא אין זייער וואונונג לקוחים דיא וואס זיינען צוא דיר אפאלק זאלסטו זייא פון דעם טויט פאר מיידין פה דאס מויל פון דעם מקטרג זאלסטו פר שטאפין מליץ זאלסט אונז אמליץ יושר מאכין אונ צו אונזערע תפלות זאלסטו ענטפערין נשאנו הייב אונז אויף אזו וויא פון לאנג וכפר אונ זייא מכפר אלע עבירות במזיד אונ פאר הויענע סלח פאר גיב דיא פשעים ומחל אונ זייא מוחל שולד אונ רשעות ענה ענטפער היינט אלע דיא וואס האפין צו דיר כי ווארום אונזערע אויגען זיינען אויף גיהויבען צו דיר פדנו לייז אונז אויס פון צרות אונ פון איינגשאפט ותעלנו דו זאלסט אויף בריינגען אונז פון טיפין גרוב צעקתנו דו זאלסט היינט מקבל זיין אונזר גישרייא ותצילנו דו זאלסט אונז מציל זיין פון דעם מחבל קומם שטעל אויף דאס הויז וואס דארטען איז דאס רואונג פון דיין שיינקייט ואל דוא זאלסט ניט פאר שעמען דיין כסא הכבוד רפא הייל דיין פאלק פון אלע ברעך כי ווארום די קינדער ישראל זיינען גיקומען ביז דעם בראך שטול שבין אציטעריניש האט אונז אן גינומען וויא אגעווינערין וכח אונ עס איז ניטא קיין כח צוא געווינען תגאל זאלסט דיין פאלק אויס לייזען פון דעם גיהנם כי ווארום אויף דיר ווארפען זייא זייער משא תנחם דוא זאלסט זייא פירען צוא דר שטאט ירושלים וואס זיא איז געבוט אויפין הימיל קענגן דער שטאט דורך אליהו הנביא וואס ער הייסט תשבי אונ משיח וואס ער הייסט מנחם ונחמיה:

יֶעֱרַב לְךָ חִין עֶרְכִּי. יוֹם לְבִי לְךָ סוֹלֵל. וְתַגִּיהַּ אֶת חָשְׁכִּי וּכְאוֹר בֹּקֶר יְהוֹלֵל. מַלְכִּי וֵאלֹהַי כִּי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלָּל: צָרֵי מַזְעִימֶיךָ*). בְּאַף הֶרְפּוּ עַמֶּךָ. וְנָשָׂאתִי אֵימֶיךָ. בְּרֶגֶשׁ שְׁאוֹן קָמֶיךָ. שְׁפוֹךְ עֲלֵיהֶם זַעְמֶךָ. וַחֲרוֹן אַף מִמְּרוֹמֶךָ. וְקַנָּא אֵל לְשִׁמְךָ. אֲשֶׁר בַּגּוֹיִם מְחֻלָּל**). מלכי: חַי רוֹכֵב עַל עָב קַל. אִם תַּעֲלֵנִי בְּמִשְׁקָל. צִדְקִי כְּחוֹל יָם יִתְקָל. וְרִשְׁעִי כְּנוֹצָה יֵקָל. וְאִם נְתִיב אוֹרְחִי מְעֻקָּל. וְדִינִי כְּשׁוֹר הַנִּסְקָל. שָׁקְלָה בְּפֶלֶס מְהֻלָּל. אִישׁ מִפְּשָׁעִים מְחוֹלָל. מלכי: קוֹמֵם אָרוֹן וּבַדָּיו. וְהַלְבֵּשׁ אַהֲרֹן מַדָּיו. וְרוֹדֶה וְצוֹדֶה בְּצִידָיו. יֹאכַל פְּרִי מַעֲבָדָיו. וְאִישׁ נוֹהֵם עַל מְרָדָיו. לְשׁוֹן אֵשׁ

*) מזעימיך קאי על מתריבי ביכמ"ק. **) מחלל אשר בימים כאלה היה מתולל.

משלי מוסר

באשמורת הבוקר. דער פסוק זאגט קומי רוני בלילה לראש אשמורות שפכי כמים לבך נוכח פני ה' מיר וועלין ערקלערין איהם דורך איין משל. איין גביר שלאפט אין זיינע פאר פיצטע זאלין. אונ מען וועט קומען איהם אויף וועקין פאר טאג ניט געוויינלאך כדי ער זאל נעהן אין אזא זאך וואס עס איז ניט נייטיג אדר אין אזא זאך וואס ער וועט קענען אין מיטין טאג אויך פאר ריכטין. וועט ער זיין אין כעס וויא אזוי האט מען איהם פון שלאף אויף געוועקט אונ צוא שטערט זיין מנוחה. אבער ווען מען זאגט איהם אן אז זיינע אשה מיט זייער פיל סחורה ברענגט זיך אין וואסער. אונ מען קען איהר יעצט אויס ראטירין פון אונגליק. אונ נאך מער אז אפין שיף געפינען זיך זיינע קליינע קינדער. אונ מען דארף זייא וואס צום גיכסטין ארויס ראטעווען פון אסכנה. דאן וועט ער זאך גאר ניט פילין אויף צוא שטיין פאר טאג אויך. אונ ער וועט לויפין אזוי וויא אפיל פון בויגען ראטירען זיין געלט. אונ דער הויפט זיינע נפשות. דאס גלייכין אז ער הערט עס איז אגרויסע שרפה. וועט ער זיך שנעל

באור ע"ס

באשמורת הבוקר אין פאר טאג רוף איך דיך געלויבטער גאט יערב לך עס זאל זיין זיס פר דיר די תפלה וואס איך בין מסדר יום דעם טאג אז מיין הארץ טוט צוא דיר לויבן ותגיה זאלסט דר לייכטן מיין פינצטערנעס אונ אזוא וויא דיא ליכט פון אין דר פריא זאל ער ווערין דער לייכט מלכי ואלהי מיין מלך אונ מיין גאט ווארום צו דיר טוא איך בעטין הי דר לעבעדיגר גאט רייט אויף איין גרינגען וואלקען. אויב דו וועסט מיך אויף ברייגען אין דער וואג צדקי מיין גירעכטיקייט זאל שווער זיין אזוי ווי דס זאמד פון דעם ים ורשעי אונ מיינע עבירות זאל זיין אזו וויא פעדרין גרינג ואם אונ אויב מיין וועג איז פר קרימט ודיני אונ מיין משפט איז אזוא וויא איין שור הנסקל שקלה וועג אויף דער וואג שאל דעם געלויבטען צדיק איש דער מענש איז פון זינד באשאפען געווארין קומם שטעל אויף דעם ארון אונ זיינע שטאנגען והלבש אונ קלייד אן אהרן הכהן זיינע דינסט קליידער ורודה דער באצווינגער ישמעאל אונ עשו וואס האפט מיט זיין גיוועג יאכל זאל עסין זיין פרוכט פון זיין

תֹּאכַל בַּדָּיו. וּבָעֲרוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו. כַּאֲשֶׁר יְבַעֵר הַגָּלָל. מלכי: קָדוֹשׁ עַל כָּל אָדוֹן. עִם כָּל יְצוּרָיו נָדוֹן. חָזֵה יְרִיבִי אִישׁ מָדוֹן. מְדַבֵּר עָלַי בְּזָדוֹן. וְנוֹכְחִי יְעוֹרֵר כִּידוֹן. וְתוֹתַח בִּי יָדוֹן. תְּנָה אֶת נַפְשִׁי לְשָׁלָל. מוֹלִיךְ יוֹעֲצִים שׁוֹלָל. מַלְכִּי וֵאלֹהָי כִּי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלָּל:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת. מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לַפּוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וָרוּחַ. לֹא כְרָעָתָם תִּגְמוֹל: אֵל הוֹרֵיתָ לָּנוּ לוֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זְכָר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ: וַיַּעֲבוֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה: וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ:

אַל תִּזְכָּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשׁוֹנִים מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד: חַטֹּאת נְעוּרֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ אַל תִּזְכּוֹר כְּחַסְדְּךָ זְכָר לָנוּ אַתָּה לְמַעַן טוּבְךָ יְיָ: זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה: זָכְרֵנוּ יְיָ בִּרְצוֹן עַמֶּךָ פָּקְדֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ: זְכוֹר עֲדָתְךָ קָנִיתָ קֶּדֶם גָּאַלְתָּ שֵׁבֶט נַחֲלָתֶךָ הַר צִיּוֹן זֶה שָׁכַנְתָּ בּוֹ: זְכוֹר יְיָ חִבַּת יְרוּשָׁלָיִם אַהֲבַת צִיּוֹן אַל תִּשְׁכַּח לָנֶצַח: אַתָּה תָקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי עֵת לְחֶנְנָהּ כִּי בָא מוֹעֵד: זְכוֹר יְיָ לִבְנֵי אֱדוֹם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלָיִם הָאוֹמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוֹד בָּהּ: זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בָּךְ וַתְּדַבֵּר אֲלֵיהֶם אַרְבֶּה אֶת זַרְעֲכֶם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמָיִם וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר

באור ע"ם

פאַר דינסט לשון אש פְּלַאם פייער זאָל פאַר ברענען זיינע קינדער ובערו אונ זאָלין ברענען ביידע אין איינעם כאשר אזו וויא דער אָקס עסט אָפּ דאָס גראָז. קדוש דער היילינער גאָט איבער איטליכען אָדון איז ער איין הער עם מיט אַלֶע זיינע באַשעפענס משפט ער חזה זעה מיינע קריגער קריג מאַן מדבר ער רעט אויף מיר רשעות ונוכחי אונ אנקעגין מיר טוט ער אויף שטעלין דיא שפיז אונ דעם שווערד איז זיך נוקם אָן מיר תנה גיב מיין לייב פון אים צוא רויבען מוליך דער גאָט וואס פירט דיא הארען פאַר נאַרישט מלכי מיין מלך אונ מיין גאָט וואָרום צוא דיר בין איך מתפלל:

משלי מוסר

אויף האַפין אונ לויפין זעהען אַזוי דיא שרפה איז פיליכט גרייפט דאָס אָן צוא איהם. דא קען ער פאַר לירין זיין פאַר מעגין אדר חס ושלום איין נפש פון זיינע קינדער. אונ וואס ער קאַן לעשין וועט ער זעהען איין שטילען דעם גרויסין פייער. דאס גלייכין שטייט אין פסוק פון הייל גין נביא (ישעיה ס"ו) כי באש ה' נשפט דער משפט פון גאט ברוך הוא איז גיגליכין צוא פייער דאָרף מען בודאי אין דער גיך אויף שטיין אונ פאַרזיכטיג זיין עס זאָל הס ושלום דער משפט נים גרייכין צוא איהם. אונ מציל זיין וואס ער זאָל קענען זיין געלט אונ זיינע נפשות וואָרום דיא טעג איז מסוגל צוא ראַטירין פון יעדער אומגליק. זאָגט ער שפכי כמים לבך גיס אוים וויא וואַסער דיין האַרץ מיט טרערין וועסט פערלעשין אַלע פייערדיגע גזירות. השי"ת זאל אונז דער מאָגען צוא גוטין ביום הדין הגדול והנורא:

אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעולם: זכור לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאר

אל נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו:

חטאנו צורנו סלח לנו יוצרנו:

כז סליחה מיוסד ע"פ א"ב כפול

אדון בינה הגיגנו. אזון שיחנו בשאגנו. בעונינו אל תמוגגנו. ברשענו אל תכלימנו: גברו דברי עונות. גדלו עד למעונות. דדוי נפשות נענות. דוד שעה לענות. חטאנו: הרגזנוך אלהי תהלתנו. הכעסנוך ברוב אולתנו. ולכן נמשכה תוחלתנו. ולזרים נהפכה נחלתנו: זרונו מבית חיינו. זלזלנו בית מאוינו. חרב מקום אוינו. חדלו ניחוחי רצוינו. חטאנו: טעינו מנתיב ישר. טפשנו צעד מלישר. יען מאסנו כשר. יריבנו הדאית כנשר: כבש פול קהלי. כלה כחי והבהילי. לחלח וחבור הובילי. להרחיקי מעל גבולי. חטאנו: מצבת קדש נשארה. מעיר קדש המעטרה. נמה לנגדך סרה. נעלית ורוחך סרה: סחף נבו כל גבורי. סלה כל אבירי. עצם כל אברי. עלפתי בידי שוברי. חטאנו: פלצנו מרוב תלאות. פצמנו מכובד תהלואות. צפינו ישע להראות. צרות אותנו קוראות: קדוש ישראל הביטה. קלון רעיתך המלבטה. רדה מכבודה ונתמוטטה. רפה שבריה כי מטה. חטאנו: שמע פלל פיות. שכלל בנוי לתלפיות. שובה יי אלהי בריות.

באור ע"ס

אדון בינה הער פאר שטייא אונזערע גידאנקען פאר נעם אונזערע רייד אונ אונזער שרייען בעונינו אום ווילן אונזערע זינד זאלסטו אונז ניט מאכען צוא גיין אום ווילן אונזער בייזקייט זאלסטו ניט מאכין פאר שעמען אונז גברו זייא זיינען גרויס דיא רייד פון דיא זינד זייא זיינען געשטארקט ביז אין דיא וואונונג דדוי דיא פאר וואגלונג פון דיא גיפייניגטע לייבער זאלסטו פריינד הקב"ה פאר נעמען צו ענטפערין הרגזנוך מיר האבין דיך דר צארינט דו גאט אונזער לויב מיר האבין דיך דער צארינט מיט פיל אונזערע נארהייט ולכן אונ דרום פאר ציהט זיך אונזער האפונג אונ צו דיא בבלים איז ווארין פאר קערט אונזער ארב זרונו זייא האבין אונז פאר שפרייט פון הויז אונזער לעבין זייא האבין פאר שעמט דאס ארט אונזער גילוסטיקייט חרבו זייא האבין פאר וויסט דאס הויז אונזער לוסט עס האבין פר מיטין אונזערע באווילינטע זענעפטינע קרבנות טעינו מיר זיינן פר אירט פון דעם רעכט פארטיגען שטעג מיר האבין נארעש גיטאן יען דער וויל מיר האבין פאר שעמט רעכט פארטיקייט האסטו אונזער קריגער גימאכט שוועבין אזו וויא איין אדלער כבש ער האט באצוואונגען פול דער קיניג אשור מיין איין זאמלונג ער האט פאר דארבען מיין קראפט אונ ער האט דער שראקין מיך לחלח ער האט מיך גיבראכט נאך דיא שטאט לחלח אונ חבור צוא דער ווייטערין מיך פון מיינע גימארקן מצבת די היילינע שטאנד איז אליין גיבליבין פון די היילינע גיקריינטע שטאט נמה זיא האט גירעט ווידער דיר אפ קערונג נעלית דו האסט זיך אפ גיטאן פון אונז אונ דיין נבואה האט זיך אפ גיקערט פון אונז סחף ער האט גישלעפט דער מלך פון בבל דער דא האט גידינט דיא עבודת כוכבים נבו אונ צו טראטין אלע מיינע שטארקע עצם ער האט פר שטאפט אלע מיינע גלידער איך בין גיווארין אום מעכטיג אין האנד מיינע ברעכער קדוש היילינער פון ישראל לוג אין שאנד פון דיינע פרומע שמע הער די תפלות פון די מילער שכלל גרונד פעסטיג דעם בית המקדש שובה קער ווידער אונ זאלסט אויף ברייגען אונזערע היילונג תקשיב דוא זאלסט פאר נעמען אן שטים אונזער תפלה:

(השלמה ע"ס)

שתרנד

שׁוֹבֵב נִדְחֵי אֲרָיוֹת: תַּחְבֹּשׁ נָא מַכּוֹתֵינוּ. תַּעֲלֶה נָא אֲרוּכָתֵנוּ. תַּקְשִׁיב קוֹל רִנָּתֵנוּ. תְּקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ. חטאנו:

זְכוֹר לָנוּ בְּרִית אָבוֹת כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקוֹב וְאַף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר:

זְכוֹר לָנוּ בְּרִית רִאשׁוֹנִים כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ:

עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמָה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ. וְאַף גַּם זֹאת בִּהְיוֹתָם בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיהֶם לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גְעַלְתִּים לְכַלּוֹתָם לְהָפֵר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיהֶם: הִמָּצֵא לָנוּ בְּבַקָּשָׁתֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב וּבִקַּשְׁתֶּם מִשָּׁם אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּמָצָאתָ כִּי תִדְרְשֶׁנּוּ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ: מוֹל אֶת לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. וּמָל יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת לְבָבְךָ וְאֶת לְבַב זַרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ: זְרוֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים וְטַהֲרֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם: מְחֵה פְשָׁעֵינוּ כָּעָב וְכֶעָנָן כְּמָה שֶׁכָּתוּב. מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ: מְחֵה פְשָׁעֵינוּ לְמַעַנְךָ כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר: הַלְבֵּן חֲטָאֵינוּ כַּשֶּׁלֶג וְכַצֶּמֶר כְּמָה שֶׁכָּתוּב. לְכוּ נָא וְנִוָּכְחָה יֹאמַר יְיָ אִם יִהְיוּ חֲטָאֵיכֶם כַּשָּׁנִים כַּשֶּׁלֶג יַלְבִּינוּ אִם יַאְדִּימוּ כַתּוֹלָע כַּצֶּמֶר יִהְיוּ: רַחֵם עָלֵינוּ וְאַל תַּשְׁחִיתֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. כִּי אֵל רַחוּם יְיָ אֱלֹהֶיךָ לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא יַשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם: קַבֵּץ נִדָּחֵינוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. אִם יִהְיֶה נִדַּחֲךָ בִּקְצֵה הַשָּׁמָיִם מִשָּׁם יְקַבֶּצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקָּחֶךָ: הָשֵׁב שְׁבוּתֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. וְשָׁב יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתְךָ וְרִחֲמֶךָ וְשָׁב וְקִבֶּצְךָ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר הֱפִיצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה: תְּבִיאֵנוּ אֶל הַר קָדְשֶׁךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בְּבֵית תְּפִלָּתֶךָ כְּמָה שֶׁכָּתוּב, וַהֲבִיאוֹתִים אֶל הַר קָדְשִׁי וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי עוֹלוֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקָּרֵא לְכָל הָעַמִּים:

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ: הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם: אַל תַּשְׁלִיכֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קָדְשְׁךָ אַל תִּקַּח מִמֶּנּוּ: אַל תַּשְׁלִיכֵנוּ לְעֵת זִקְנָה כִּכְלוֹת כֹּחֵנוּ אַל תַּעַזְבֵנוּ: אַל תַּעַזְבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אַל תִּרְחַק מִמֶּנּוּ: עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שׂוֹנְאֵינוּ וְיֵבֹשׁוּ כִּי אַתָּה יְיָ עֲזַרְתָּנוּ וְנִחַמְתָּנוּ: אֲמָרֵינוּ הַאֲזִינָה יְיָ בִּינָה הֲגִיגֵנוּ: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִינוּ וְהֶגְיוֹן לִבֵּנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ: כִּי לְךָ יְיָ הוֹחָלְנוּ אַתָּה תַעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ:

אָנָּא תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ. שֶׁאֵין אֲנַחְנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ. אֲבָל אֲנַחְנוּ וַאֲבוֹתֵינוּ חָטָאנוּ:

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דֹפִי: הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר: יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. נִאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף: רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תִּעַבְנוּ. תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ: סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

אָשַׁמְנוּ מִכָּל עָם. בּוֹשְׁנוּ מִכָּל דּוֹר. גָּלָה מִמֶּנּוּ מָשׂוֹשׂ. דָּוָה לִבֵּנוּ בַּחֲטָאֵינוּ. הָחְבַּל אִוּוּיֵנוּ. וְנִפְרַע פְּאֵרֵנוּ. זְבוּל בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ. חָרַב בַּעֲוֹנֵינוּ. טִירָתֵנוּ הָיְתָה לְשַׁמָּה. יוֹפִי אַדְמָתֵנוּ לְזָרִים. כֹּחֵנוּ לְנָכְרִים:

וַעֲדַיִן לֹא שַׁבְנוּ מִטָּעוּתֵנוּ. הֵיךְ נָעִיז פָּנֵינוּ וְנַקְשֶׁה עָרְפֵּנוּ. לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ. אֲבָל אֲנַחְנוּ וַאֲבוֹתֵינוּ חָטָאנוּ:

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דֹפִי: הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר: יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. נִאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף: רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תִּעַבְנוּ. תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ: סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

לְעֵינֵינוּ עָשְׁקוּ עֲמָלֵנוּ. מְמֻשָּׁךְ וּמְמוֹרָט מִמֶּנּוּ. נָתְנוּ עֻלָּם עָלֵינוּ. סָבַלְנוּ עַל שִׁכְמֵנוּ. עֲבָדִים מָשְׁלוּ בָנוּ. פּוֹרֵק אֵין מִיָּדָם. צָרוֹת רַבּוֹת סְבָבוּנוּ. קְרָאנוּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. רִחַקְתָּ מִמֶּנּוּ בַּעֲוֹנֵינוּ. שַׁבְנוּ מֵאַחֲרֶיךָ. תָּעִינוּ וְאָבָדְנוּ:

וַעֲדַיִן לֹא שַׁבְנוּ מִטָּעוּתֵנוּ. הֵיךְ נָעִיז פָּנֵינוּ וְנַקְשֶׁה עָרְפֵּנוּ. לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ. אֲבָל אֲנַחְנוּ וַאֲבוֹתֵינוּ חָטָאנוּ:

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דֹפִי: הֶעֱוִינוּ וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר: יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. נִאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף: רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תִּעַבְנוּ. תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ: סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

הִרְשַׁעְנוּ וּפָשַׁעְנוּ לָכֵן לֹא נוֹשָׁעְנוּ. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לַעֲזוֹב דֶּרֶךְ רֶשַׁע. וְחִישׁ לָנוּ יֶשַׁע. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ יַעֲזוֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבוֹתָיו וְיָשֹׁב אֶל יְיָ וִירַחֲמֵהוּ וְאֶל אֱלֹהֵינוּ כִּי יַרְבֶּה לִסְלוֹחַ:

מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ אָמַר לְפָנֶיךָ. שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת נַקֵּנִי: נַקֵּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִכָּל פְּשָׁעֵינוּ וְטַהֲרֵנוּ מִכָּל טֻמְאוֹתֵינוּ וּזְרוֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים וְטַהֲרֵנוּ. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם:

מִיכָה עַבְדְּךָ אָמַר לְפָנֶיךָ. מִי אֵל כָּמוֹךָ נֹשֵׂא עָוֹן וְעֹבֵר עַל פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ. לֹא הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ יִכְבּוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצֻלוֹת יָם כָּל חַטֹּאתָם: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם:

דָּנִיֵּאל אִישׁ חֲמוּדוֹת שִׁוַּע לְפָנֶיךָ. הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שׁוֹמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ:

עֶזְרָא הַסּוֹפֵר אָמַר לְפָנֶיךָ. אֱלֹהַי בֹּשְׁתִּי וְנִכְלַמְתִּי לְהָרִים אֱלֹהַי פָּנַי אֵלֶיךָ כִּי עֲוֹנֹתֵינוּ רָבוּ לְמַעְלָה רֹּאשׁ וְאַשְׁמָתֵנוּ גָדְלָה עַד לַשָּׁמָיִם: וְאַתָּה אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת חַנּוּן וְרַחוּם אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת וְלֹא עֲזַבְתָּנוּ: אַל תַּעַזְבֵנוּ אָבִינוּ. וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ בּוֹרְאֵנוּ. וְאַל תַּזְנִיחֵנוּ יוֹצְרֵנוּ. וְאַל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כָּלָה כְּחַטֹּאתֵינוּ: וְקַיֶּם לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּקַבָּלָה עַל יְדֵי יִרְמְיָהוּ חוֹזָךְ כָּאָמוּר בַּיָּמִים הָהֵם וּבָעֵת הַהִיא נְאֻם יְיָ יְבֻקַּשׁ אֶת עֲוֹן יִשְׂרָאֵל וְאֵינֶנּוּ וְאֶת חַטֹּאת יְהוּדָה וְלֹא תִמָּצֶאינָה כִּי אֶסְלַח לַאֲשֶׁר אַשְׁאִיר:

עַמְּךָ וְנַחֲלָתְךָ רְעֵבֵי טוּבְךָ צְמֵאֵי חַסְדְּךָ תְּאֵבֵי יִשְׁעֶךָ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כִּי לַיְיָ אֱלֹהֵינוּ הָרַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת:

אֵל רַחוּם שְׁמֶךָ. אֵל חַנּוּן שְׁמֶךָ. בָּנוּ נִקְרָא שְׁמֶךָ. יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן אֲמִתָּךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן בְּרִיתָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן גָּדְלָךְ וְתִפְאַרְתָּךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן דָּתָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן הוֹדָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן וְעוּדָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן זִכְרָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן חַסְדָּךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן טוּבָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן

יִחוּדָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן כְּבוֹדָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן לִמּוּדָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן מַלְכוּתָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן נִצְחָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן סוֹדָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן עֻזָּךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן פְּאֵרָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן צִדְקָתָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁכִינָתָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן תְּהִלָּתָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן אוֹהֲבֶיךָ שׁוֹכְנֵי עָפָר. עֲשֵׂה לְמַעַן אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב. עֲשֵׂה לְמַעַן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן. עֲשֵׂה לְמַעַן דָּוִד וּשְׁלֹמֹה. עֲשֵׂה לְמַעַן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשָׁךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְמוֹת הֵיכָלָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן הֲרִיסוּת מִזְבְּחָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן הֲרוּגִים עַל שֵׁם קָדְשָׁךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יִחוּדָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל קִדּוּשׁ שְׁמָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן יוֹנְקֵי שָׁדַיִם שֶׁלֹּא חָטְאוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן גְּמוּלֵי חָלָב שֶׁלֹּא פָשְׁעוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן תִּינוֹקוֹת שֶׁל בֵּית רַבָּן. עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעֲנֵנוּ. עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֱלֹהֵינוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אָבִינוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ דּוֹרְשֵׁנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ הָאֵל הַנֶּאֱמָן עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ וָתִיק וְחָסִיד עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ זַךְ וְיָשָׁר עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ חַי וְקַיָּם עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ טוֹב וּמֵטִיב עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ יוֹדֵעַ יֵצֶר עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ כּוֹבֵשׁ כְּעָסִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ לוֹבֵשׁ צְדָקוֹת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ נוֹרָא וְנִשְׂגָּב עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ סוֹלֵחַ וּמוֹחֵל עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ עוֹנֶה בְּעֵת רָצוֹן עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ פּוֹדֶה וּמַצִּיל עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ צַדִּיק וְיָשָׁר עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ קָרוֹב לְקוֹרְאָיו עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ רַחוּם וְחַנּוּן עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ שׁוֹמֵעַ אֶל אֶבְיוֹנִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ תּוֹמֵךְ תְּמִימִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ פַּחַד יִצְחָק עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֲבִיר יַעֲקֹב עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ עֶזְרַת הַשְּׁבָטִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ מִשְׂגַּב אִמָּהוֹת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ קָשֶׁה לִכְעוֹס עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ רַךְ לִרְצוֹת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ הָעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֲבִי יְתוֹמִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ דַּיַּן אַלְמָנוֹת עֲנֵנוּ:

מִי שֶׁעָנָה לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְיִצְחָק בְּנוֹ כְּשֶׁנֶּעֱקַד עַל גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְיַעֲקֹב בְּבֵית אֵל הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְיוֹסֵף בְּבֵית הָאֲסוּרִים הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לַאֲבוֹתֵינוּ עַל יַם סוּף הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְמֹשֶׁה בְּחוֹרֵב הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְאַהֲרֹן בַּמַּחְתָּה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְפִינְחָס בְּקוּמוֹ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לִיהוֹשֻׁעַ בַּגִּלְגָּל הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לִשְׁמוּאֵל בַּמִּצְפָּה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְדָוִד וּשְׁלֹמֹה בְנוֹ בִּירוּשָׁלַיִם הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְאֵלִיָּהוּ בְּהַר הַכַּרְמֶל הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לֶאֱלִישָׁע בִּירִיחוֹ הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְיוֹנָה בִּמְעֵי הַדָּגָה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּחָלְיוֹ הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לַחֲנַנְיָה מִישָׁאֵל וַעֲזַרְיָה בְּתוֹךְ כִּבְשַׁן הָאֵשׁ הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְדָנִיֵּאל בְּגוֹב הָאֲרָיוֹת הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְמָרְדְּכַי וְאֶסְתֵּר בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְעֶזְרָא בַגּוֹלָה הוּא יַעֲנֵנוּ. מִי שֶׁעָנָה לְכָל הַצַּדִּיקִים וְהַחֲסִידִים וְהַתְּמִימִים וְהַיְשָׁרִים הוּא יַעֲנֵנוּ:

רַחֲמָנָא דְּעָנֵי לַעֲנִיֵּי עֲנֵנָא. רַחֲמָנָא דְּעָנֵי לִתְבִירֵי לִבָּא עֲנֵנָא. רַחֲמָנָא דְּעָנֵי לְמַכִּיכֵי רוּחָא עֲנֵנָא. רַחֲמָנָא עֲנֵנָא. רַחֲמָנָא חוּס. רַחֲמָנָא פְּרוֹק. רַחֲמָנָא שֵׁזִיב. רַחֲמָנָא רַחֵם עֲלָן. הַשְׁתָּא בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב:

רַחוּם וְחַנּוּן חָטָאתִי לְפָנֶיךָ יְיָ מָלֵא רַחֲמִים רַחֵם עָלַי וְקַבֵּל תַּחֲנוּנָי: יְיָ אַל בְּאַפְּךָ תוֹכִיחֵנִי וְאַל בַּחֲמָתְךָ תְיַסְּרֵנִי: חָנֵּנִי יְיָ כִּי אֻמְלַל אָנִי רְפָאֵנִי יְיָ כִּי נִבְהֲלוּ עֲצָמָי: וְנַפְשִׁי נִבְהֲלָה מְאֹד וְאַתָּה יְיָ עַד מָתָי: שׁוּבָה יְיָ חַלְּצָה נַפְשִׁי הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חַסְדֶּךָ: כִּי אֵין בַּמָּוֶת זִכְרֶךָ בִּשְׁאוֹל מִי יוֹדֶה לָּךְ: יָגַעְתִּי בְּאַנְחָתִי אַשְׂחֶה בְכָל לַיְלָה מִטָּתִי בְּדִמְעָתִי עַרְשִׂי אַמְסֶה: עָשְׁשָׁה מִכַּעַס עֵינִי עָתְקָה בְּכָל צוֹרְרָי: סוּרוּ מִמֶּנִּי כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן כִּי שָׁמַע יְיָ קוֹל בִּכְיִי: שָׁמַע יְיָ תְּחִנָּתִי יְיָ תְּפִלָּתִי יִקָּח: יֵבֹשׁוּ וְיִבָּהֲלוּ מְאֹד כָּל אֹיְבָי יָשֻׁבוּ יֵבֹשׁוּ רָגַע:

מָחֵי וּמַסֵּי מָמִית וּמַחֵיֶה. מַסִּיק מִן שְׁאוֹל לְחַיֵּי עָלְמָא. בְּרָא כַּד חָטֵי אֲבוּהִי לַקְיֵהּ. אֲבוּהִי דְּחָיֵס אַסֵּי לִכְאֵבֵיהּ. עַבְדָּא דְּמָרִיד נָפִיק בְּקוֹלָר. מָרֵיהּ תָּאִיב וְתָבִיר קוֹלָרֵיהּ: בְּרָךְ בּוּכְרָךְ אֲנַן וְחָטֵינַן קַמָּךְ. הָא רְוֵי נַפְשִׁין בְּגִידִין מְרָרִין. עַבְדָּךְ אֲנַן וּמְרוֹדְנַן קַמָּךְ. הָא

בבזתא

בִּבְזָתָא . הָא בִּשְׁבְיָה . הָא בְּמַלְקְיוּתָא . בְּמָטוּ מִנָּךְ בְּרַחֲמָךְ דִּנְפִישִׁין. אַסֵּי לִכְאֵבִין דִּתְקוֹף עֲלָן . עַד דְּלָא נֶהֱוֵי גְּמִירָא בִּשְׁבְיָה:

סה תהנה ובס המחבר תתוב נרלבי התרוזות שמעון בר יצחק

שֶׁבֶת הַכִּסֵּא. אֲשֶׁר לְמַעְלָה מִנִּשָּׂא. יְחַלֶּה בַּעֲדֵנוּ לְצוּר הַמִּתְנַשֵּׂא: מֶלֶךְ עַל כִּסֵּא. לְעַמּוֹ יְהִי מַחֲסֶה. יַבִּיט בְּצוּרַת תָּם חֲקוּקָה בַּכִּסֵּא: עַל הַיָּמִין אַרְיֵה. יְחַלֶּה פְּנֵי אֶהְיֶה. יָחוֹן וְיָהִ״בּ לְזֶרַע כֹּה יִהְיֶה: וְיוֹשִׁיעֵנוּ יִהְיֶה . וְאוֹתָנוּ יְחַיֶּה . וְיָשִׁיב הַמְּלוּכָה לְזֶרַע גּוּר אַרְיֵה: נָא מֵהַשְּׂמֹאל הַשּׁוֹר. פְּגִיעָתֵנוּ יְתַשּׁוֹר . לְלַמְּדֵנוּ הֵיטֵב חֲמוּצֵנוּ לְאַשּׁוֹר: בִּרְכוֹת יַהֲשׁוֹר. וּמְרוּדֵינוּ יַעֲשׁוֹר. וְיָשִׁיב לְבִצָּרוֹן הַדְרַת עוֹז בְּכוֹר שׁוֹר: רַאֲיוֹן פְּנֵי אָדָם. תְּחִנָּתֵנוּ תוֹקְדָם. לִפְנֵי צוּר מָעוֹז נוֹצֵר הָאָדָם: יַלְבִּין הַמְּאָדָם. וִיעוֹרֵר הַנִּרְדָּם. וְיַרְבֶּה הַמִּשְׂרָה לִקְרוּאֵי צֹאן אָדָם: צִפְצוּף הַנֶּשֶׁר. בִּכְנָפָיו יְהַיֵּשֶׁר. יָלִיץ בַּעֲדֵנוּ פְּנֵי אוֹהֵב יֹשֶׁר: חֶלְקֵנוּ יְבַשֵּׂר . וְעַפְעַפֵּינוּ יְיַשֵּׁר . לְדַבֵּר בִּצְדָקָה לְעַם נְשׂוּאֵי נֶשֶׁר: קְדוֹשֵׁי עֶלְיוֹנִים. שְׂרָפִים וְאוֹפַנִּים. הַפִּילוּ תְּחִנָּתֵנוּ פְּנֵי אֲדוֹן הָאֲדוֹנִים. יִזְכּוֹר רִאשׁוֹנִים וְאַהֲבַת אֵיתָנִים . וִיקַיֵּם שְׁבוּעָה לְדוֹרוֹת אַחֲרוֹנִים:

מַכְנִיסֵי רַחֲמִים. הַכְנִיסוּ רַחֲמֵינוּ. לִפְנֵי בַּעַל הָרַחֲמִים: מַשְׁמִיעֵי תְפִלָּה. הַשְׁמִיעוּ תְפִלָּתֵנוּ. לִפְנֵי שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה: מַשְׁמִיעֵי צְעָקָה. הַשְׁמִיעוּ צַעֲקָתֵנוּ. לִפְנֵי שׁוֹמֵעַ צְעָקָה: מַכְנִיסֵי דִמְעָה. הַכְנִיסוּ דִמְעוֹתֵינוּ. לִפְנֵי מֶלֶךְ מִתְרַצֶּה בִּדְמָעוֹת: הִשְׁתַּדְּלוּ וְהַרְבּוּ תְּחִנָּה וּבַקָּשָׁה . לִפְנֵי מֶלֶךְ אֵל רָם וְנִשָּׂא: הַזְכִּירוּ לְפָנָיו . הַשְׁמִיעוּ לְפָנָיו תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים שֶׁל שׁוֹכְנֵי עָפָר . יִזְכּוֹר אַהֲבָתָם וִיחַיֶּה זַרְעָם שֶׁלֹּא תֹאבַד שְׁאֵרִית יַעֲקֹב . כִּי צֹאן רוֹעֶה נֶאֱמָן הָיָה לְחֶרְפָּה . יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד לְמָשָׁל וְלִשְׁנִינָה . מַהֵר עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ . וּפְדֵנוּ מִכָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְהוֹשִׁיעָה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים מְשִׁיחַ צִדְקָךְ וְעַמָּךְ:

מָרָן דְּבִשְׁמַיָּא לָךְ מִתְחַנַּנָן . כְּבַר שִׁבְיָה. דְּמִתְחַנַּן לְשָׁבוּיֵהּ. כֻּלְּהוֹן בְּנֵי שִׁבְיָה. בְּכַסְפָּא מִתְפָּרְקִין . וְעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמֵי וּבְתַחֲנוּנֵי . הַב לָן שְׁאֶלְתִּין וּבָעוּתִין . דְּלָא נֶהְדַּר רֵיקָם מִן קֳדָמָךְ:

מָרָן דְּבִשְׁמַיָּא לָךְ מִתְחַנַּנָן. כְּעַבְדָּא דְּמִתְחַנַּן לְמָרֵיהּ . עֲשִׁיקֵי אֲנַן וּבַחֲשׁוֹכָא שָׁרֵינָן. מְרִירִין נַפְשִׁין מֵעַקְתִין דִּנְפִישִׁין . חֵילָא לֵית בָּן לְרַצּוּיָךְ מָרָן. עֲבִיד בְּדִיל קְיָמָא דִּגְזַרְתְּ עִם אֲבָהָתָנָא:

שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל. שְׁמוֹר שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל . וְאַל יֹאבַד יִשְׂרָאֵל . הָאוֹמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל: שׁוֹמֵר גּוֹי אֶחָד. שְׁמוֹר שְׁאֵרִית עַם אֶחָד. וְאַל יֹאבַד גּוֹי אֶחָד. הַמְיַחֲדִים שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד: שׁוֹמֵר גּוֹי קָדוֹשׁ. שְׁמוֹר שְׁאֵרִית עַם קָדוֹשׁ. וְאַל יֹאבַד גּוֹי קָדוֹשׁ. הַמְשַׁלְּשִׁים בְּשָׁלֹשׁ קְדֻשּׁוֹת לְקָדוֹשׁ: מִתְרַצֶּה בְּרַחֲמִים וּמִתְפַּיֵּס בְּתַחֲנוּנִים. הִתְרַצֶּה וְהִתְפַּיֵּס לְדוֹר עָנִי כִּי אֵין עוֹזֵר: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וָחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ: וַאֲנַחְנוּ לֹא נֵדַע מַה נַּעֲשֶׂה כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ: זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה: יְהִי חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: אַל תִּזְכָּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשׁוֹנִים מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד: חָנֵּנוּ יְיָ חָנֵּנוּ כִּי רַב שָׂבַעְנוּ בוּז: בְּרֹגֶז רַחֵם תִּזְכּוֹר. כִּי הוּא יָדַע יִצְרֵנוּ זָכוּר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ: עָזְרֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: והש״ץ אומר ק״ש

(השלמה נ״ם)

אומרים אשרי ח"ק ואח"כ אומרים זה :

לך יי הצדקה ולנו בשת הפנים: מה נתאונן ומה נאמר מה נדבר ומה נצטדק: נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה אליך כי ימינך פשוטה לקבל שבים: לא בחסד ולא במעשים באנו לפניך. כדלים וכרשים דפקנו דלתיך: דלתיך דפקנו רחום וחנון. נא אל תשיבנו ריקם מלפניך: מלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו. כי אתה שומע תפלה:

שומע תפלה עדיך כל בשר יבאו : יבא כל בשר להשתחות לפניך יי: יבאו וישתחוו לפניך יי ויכבדו לשמך : באו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני יי עשנו: נבואה למשכנותיו נשתחוה להדום רגליו : באו שעריו בתודה חצרותיו בתהלה הודו לו ברכו שמו : רוממו יי אלהינו והשתחוו להדום רגליו קדוש הוא: רוממו יי אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יי אלהינו : השתחוו ליי בהדרת קדש חילו מפניו כל הארץ : ואנחנו ברוב חסדך נבוא ביתך נשתחוה אל היכל קדשך ביראתך : נשתחוה אל היכל קדשך ונודה את שמך על חסדך ועל אמתך כי הגדלת על כל שמך אמרתך : לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו : נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו : אשר יחדו נמתיק סוד בבית אלהים נהלך ברגש: אל נערץ בסוד קדושים רבה ונורא על כל סביביו : שאו ידכם קדש וברכו את יי: הנה ברכו את יי כל עבדי יי העומדים בבית יי בלילות: אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורתיך : אשר לו הים והוא עשהו ויבשת ידיו יצרו : אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות הרים לו : אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש: ויודו שמים פלאך יי אף אמונתך בקהל קדושים : לך זרוע עם גבורה תעז ידך תרום ימינך : לך שמים אף לך ארץ תבל ומלאה אתה יסדתם: אתה פוררת בעזך ים שברת ראשי תנינים על המים : אתה הצבת כל גבולות ארץ קיץ וחרף אתה יצרתם : אתה רצצת ראשי לויתן תתננו מאכל לעם לציים: אתה בקעת מעין ונחל אתה הובשת נהרות איתן : לך יום אף לך לילה אתה הכינות מאור ושמש : עשה גדולות עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר : כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים : כי גדול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לבדך : כי גדול מעל שמים חסדך ועד שחקים אמתך: גדול יי ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר : גדול יי ומהלל מאד ונורא הוא על כל אלהים: גדול יי ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשו : לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך יי הממלכה והמתנשא לכל לראש : מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה כי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם מאין כמוך : מאין כמוך יי גדול אתה וגדול שמך בגבורה : יי אלהי צבאות מי כמוך חסין יה ואמונתך סביבותיך: יי אלהי צבאות יושב הכרובים אתה אלהים לבדך : מי ימלל גבורות יי ישמיע כל תהלתו : כי מי בשחק יערך ליי ידמה ליי בבני אלים : מה נאמר לפניך יושב מרום. ומה נספר לפניך שכן שחקים: מה נאמר לפניך יי אלהינו מה נדבר ומה נצטדק: אין לנו פה להשיב ולא מצח להרים ראש . כי עונותינו רבו מלמנות .

(השלמה ע"ט) וחטאתינו

דאס טייטש פון לך ה' הצדקה ביז ורב חסד לכל קוראיך געפינט מען אין סליחות ליום ראשון :

וְחַטֹּאתֵינוּ עָצְמוּ מִסַּפֵּר: לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ תְּחַיֵּנוּ וּבְצִדְקָתְךָ תּוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשֵׁנוּ: דַּרְכְּךָ אֱלֹהֵינוּ לְהַאֲרִיךְ אַפֶּךָ לָרָעִים וְלַטּוֹבִים. וְהִיא תְהִלָּתֶךָ: לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵינוּ עֲשֵׂה וְלֹא לָנוּ. רְאֵה עֲמִידָתֵנוּ דַּלִּים וְרֵקִים: הַנְּשָׁמָה לָךְ וְהַגּוּף פָּעֳלָךְ. חוּסָה עַל עֲמָלָךְ: הַנְּשָׁמָה לָךְ וְהַגּוּף שֶׁלָּךְ. יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ: אָתָאנוּ עַל שִׁמְךָ יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ: בַּעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ כִּי אֵל חַנּוּן וְרַחוּם שְׁמֶךָ: לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ כִּי רַב הוּא:

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי בְרוֹב אִוַּלְתֵּנוּ שָׁגִינוּ. מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי רַבּוּ עֲוֹנֵינוּ:

סט פתיחה יכס המחבר התוס שמואל ברבי אברהם חזק

שִׁחַרְנוּךָ בְּקַשְׁנוּךָ יוֹצֵר הָרִים. מַגִּיד לְאָדָם שִׂיחַ וּדְבָרִים: וְחִלִּינוּךָ דְּרַשְׁנוּךָ בּוֹשִׁים וַחֲפוּרִים. אֶת חַטֹּאתֵינוּ הַיּוֹם אָנוּ מַסְפִּרִים: לוֹהֲקֵנוּ וְעֶדְנוּ זְקֵנִים וּנְעָרִים. בְּבֵית תְּפִלָּה מִקְדָּשׁ מְזֹעָרִים: רִפּוּי יָדַיִם מְעוּדֵי אֵבָרִים. בְּהוּלִים וּסְעוּרִים מִכָּל עֲבָרִים: יְגוֹרְנוּ וְדָאַגְנוּ מִשְּׁנֵי גוֹלְיָרִים. אַף וְחֵמָה שְׁנֵיהֶם קַטֵּגוֹרִים: בְּפִשְׁפְּשֵׁנוּ מַעֲשִׂים וְהִנָּם מְכוֹעָרִים. רְתֵת אֲחָזַתְנוּ חֲבָלִים וְצִירִים: הוּשְׁחֲרוּ פָנֵינוּ וְהָלַכְנוּ קוֹדְרִים. מוֹט הִתְמוֹטַטְנוּ וְנַעֲשֵׂינוּ פְּרוּרִים: חַלְחָלוּ מָתְנֵינוּ וְכַיּוֹלֵדָה מְצִירִים. זָחַלְנוּ וַנִּירָא מֵעֲוֹנוֹתֵינוּ הַיְתֵרִים: קַחְנוּ דְבָרִים בְּשִׁלּוּם פָּרִים. תְּמוּכִים בְּטוּחִים וּלְרַחֲמֶיךָ מְסַבְּרִים:

כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים אָנוּ בְטוּחִים. וְעַל צִדְקוֹתֶיךָ אָנוּ נִשְׁעָנִים. וְלִסְלִיחוֹתֶיךָ אָנוּ מְקַוִּים: וְלִישׁוּעָתְךָ אָנוּ מְצַפִּים: אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקוֹת מִקֶּדֶם. מַעֲבִיר עֲוֹנוֹת עַמּוֹ וּמֵסִיר חַטֹּאת יְרֵאָיו. כּוֹרֵת בְּרִית לָרִאשׁוֹנִים וּמְקַיֵּם שְׁבוּעָה לָאַחֲרוֹנִים: אַתָּה הוּא שֶׁיָּרַדְתָּ בַּעֲנַן כְּבוֹדְךָ עַל הַר סִינַי. וְהֶרְאֵיתָ דַּרְכֵי טוּבְךָ לְמֹשֶׁה עַבְדֶּךָ. וְאָרְחוֹת חֲסָדֶיךָ גִּלִּיתָ לוֹ. וְהוֹדַעְתּוֹ כִּי אַתָּה

באור ע"ס

שחרנוך בקשנוך מיר זוכען אונ בעטין דיך באשעפער פון דיא בערג מגיד דוא זאגסט דעם מענשין די רייד וואס ער שמועסט בסוד וחלינוך מיר בעטין דיך אונ פארשטין דיך פאר שעמטר הייט את אונזערע זינד דר ציילין מיר היינט לוהקנו מיר האבין זיך איין גיזאמילט אלטע מיט יונגע בבית אין דעם הויז וואו מיר זיינען מתפלל הייסט אקליין בית המקדש רפויי מיט אונזערע שלאפע הענד אונ די אברים זיינען אויס גילינקט בהולים דער שראקין אונ דר ציטערט פון אלע זייטען יגורנו מיר פארכטין זיך אונ זארגין פאר דיא צווייא בייזע הערין אף דאס זיינען אף מיט חמה ביידע מקטרגים בפשפשנו אז מיר האבן זיך באזוכט אונזרע מעשים זיינען זייא מיאוס. איין ציטערניש האט אונז אן גינומען אזו וויא דער וויטאג אונ אנגלען פון איין יולדת הושחרו אונזער פנים איז שווארץ גיווארען וויא אטאפ מוט מיר זיינען אראפ גירוקט גיווארען אונ זיינען גיווארען ברעקליך חלחלו אונזערע לענדין זיינען דער שראקן. וויא איין גיווינערין האבין מיר וויי זען זחלנו מיר פארכטין זיך אונ האבן מורא פר אונזערע פיל עבירות קחנו נעמן מיר אונזערע רייד פון דיא תפלות אויף דעם ארט פון קרבנות תמוכים מיר לעהנען זיך אן תמיד אויף דיין בטחון אונ אויף דיין רחמים האפין מיר:

אל רחום וחנון. ארך אפים ורב חסד ומרבה להיטיב. ומנהיג את העולם כלו במדת הרחמים. וכן כתוב ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך. וקראתי בשם יי לפניך. וחנותי את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם:

אל ארך אפים אתה ובעל הרחמים נקראת. ודרך תשובה הורית: גדלת רחמיך וחסדיך. תזכור היום ובכל יום לזרע ידידיך: תפן אלינו ברחמים. כי אתה הוא בעל הרחמים: בתחנון ובתפלה פניך נקדם. כהודעת לענו מקדם: מחרון אפך שוב. כמו בתורתך כתוב: ובצל כנפיך נחסה ונתלונן. כיום וירד יי בענן: תעבור על פשע ותמחה אשם. כיום ויתיצב עמו שם: תאזין שועתנו ותקשיב מנו מאמר. כיום ויקרא בשם יי ושם נאמר:

ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

אליך יי שוענו ובבקר תפלתנו תקדמך: אליך נשאנו את עינינו הישבי בשמים: נשא לבבנו אל כפים אל אל בשמים: אלהים מלכנו מקדם פועל ישועות בקרב הארץ: אתה הוא מלכנו אלהים צוה ישועות יעקב: הושע יי את עמך את שארית ישראל: הושיענו אלהי ישענו וקבצנו והצילנו מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך: כרחם אב על בנים כן תרחם יי עלינו: ליי הישועה על עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר. ויאמר יי סלחתי כדברך: הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

ע סליחה מיוסד ע"פ א"ב וס"ה בנימן **אלהינו ואלהי אבותינו**

אליך האל עיני כל יציר תלויות. בעד כי לפניך מכוסות גלויות. גדול העצות ורב העליליות. דין אמת ומוכיח עד ובעל דין לבריות: הן אין לפניך משוא פנים. ושוע ודל בשוה נדונים. זכיות חפש לזרע אמונים. חמול עליהם כרחם אב על בנים: טכסת והקדמת תשובה ליצורים. ידות רוע מעש ולברור מעשים

באור ע"ם

אליך האל צוא דיר גאט דיא אויגין פון אלע באשעפעניש היינגן זייא בעד ווייל פאר דיר זיינן די פאר בארגנע זאכען אנטפלעקט גדול דוא ביסט דער גרויסער ראט געבער אונ מיינסטער דר ווערק דין איין ווארהאפטיגער ריכטער אונ שטראפער באציינגער אונ איין בעל דין צו דיא באשאפענע מענשין הן נון עס איז ניטא צו פאר דיר פר טראגונג פון פנים ושוע דער הער אונ דער ארעמער ווערין גלייך גיריכט זכיות זכיות זוך צוא דיא קינדער פון דיא ווארהאפטיגע אבות חמול דער בארעם דיך אויף זייא אזו וויא איין פאטער אויף זיינע קינדער טכסת דו האסט געצירט אונ גיפעדערט די תשובה צוא דיא באשעפעניש ידות

(השלמה ע"ם)

משלי מוסר

נשא לבבנו אל כפים אל אל בשמים מיר וועלין דאס פערשטיין מיט איין קליינעם משל. איין מאל זיינען גיגאנגען ספאצירין צוויא גוטע פריינד. אונ האבין גירעט ארום חכמה אויך ייע"ט זאכין. זאהט איינער וויא דער צווייטער דינגט ביא איין פאגעל שטעללער (וואס האפט פויגליך) וויפיל וויל ער פאר דער זעלטענער פייגעלע וואס פליט אין דער הויך אונ יענער זאגט איהם איין מקח.

זאגט

אוועק

הברורים. כח יצר רע המסית והמדיח מנעורים. למענך תדיחנו בלי להכשיל לב העצורים: מלפניך כונן לנו תשובה שלמה. נאור בידך חדרי רוח ונשמה. סרעפינו תטהר מחטא ואשמה. עדיך לשוב בלי עול ומרמה: פלאיך רבים פלאות. צדקותיך צדק נוראות. קוראיך בחיל ומוראות. רחשם שעה נא ועשה עמהם לטובה אות: שחרנוך קודם עמוד השחר. תאיר לנו פניך כעפעפי שחר. בנוגהך יהיל מאור נשקפה כמו שחר. אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר:

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול: אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כהודעת לענו מקדם. כמו שכתוב. וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי:

ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

כאיל תערוג על אפיקי מים כן נפשנו תערוג אליך אלהים: אלהים זדים קמו עלינו ועדת עריצים בקשו נפשנו ולא שמוך לנגדם סלה: אשר אמרו נירשה לנו את נאות אלהים: העל אלה תתאפק יי תחשה ותעננו עד מאד:

כרחם אב על בנים כן תרחם יי עלינו: ליי הישועה על עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר: ויאמר יי סלחתי כדברך: הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר

משלי מוסר

זאגט ער צוא זיין חבר דוא דינגסט זיך מיט דעם פאגעל שטעללער גאר אומזיסט. דען דיא פייגעלע וואס דוא ווילסט זיא זייער קויפין איז נאך נים ביא איהם אין האנד. פריער זאל ער איהר חאפין דער נאך ווסטו קאנען זיך דינגען מיט איהם אונ כל זמן זיא פליט אין לופטין איז זיא נאך נים זיינע. דער נמשל איז אז דער מעטש שטעלט זיך דאווגען פיר דעם בורא יתברך שמו. דארף ער אויף קלייבען אלע צוא שפרייטע גידאנקען וואס פליהען וויא פייגלאך אין פערשיידענע ענינים אונ פעראייניגין דיא צוא דער תפלה ליחד שם ה' מיט גרויס נייסט אונ געטליכע געפילין. נאר וואס טינ אז די גאנצע גידאנקען פון בשר ודם זיינען צוא שפרייט אין אלע שבעה ימים מיט וואס קאן ער זיך שטעלין מתפלל זיין לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא אז די גידאנקען איז נאך נים ביא איהם. דאס זאגט דער פסוק. נשא לבבנו אל כפים. פריער זאלין מיר נעמען אויף קלייבין דיא גידאנקען פון הארצין אין דיא הענד. דער נאך אל אל בשמים. וועלין מיר קאנען שטעלין זיך מתפלל זיין צום גאט פון הימיל:

באור ע"ם

אוועק צו ווארפען די בייזע ווערק אונ אויס צוא קלייבען דיא אויס גיקליבענע ווערק כח די קראפט פון יצר הרע וואס ער רייצט אן אונ פר שטויסט פון יוגענט למענך אום דיינט וועגין זאלסטו פאר שטויסין אים ניט צוא מאכין שטרויכלען דאס הארץ פון דיא אויף גיהאלטענע מלפניך כונן פון צוא פאר דיר טוא אן ברייטען צו אונז איין גאנצע תשובה נאור פארכצומער אין דיין האנד זיינען די קאמרין פון רוח אונ נשמה סרעפינו אונזערע גידאנקן זאלסטו ריינינגען פון שולד אונ זינד עדיך צוא דיר ווידער צוא קערין זיך זונדער פאלשקייט אונ שאקהאפטיקייט פלאיך דיינע וואונדער זיינן פיל וואונדר צדקותיך דיינע גירעכטיקייט זיינען פארכצומע קוראיך דיינע רופערס מיט ציטערנעש אונ פארכט רחשם זייער גיבעט פאר נעם נון אונ טוא מיט זייא איין צייכין צוא גוטען שחרנוך מיר האבין דיך גיבעטין פאר אויף גיין דעם מארגען שטערין תאיר זיא זאל לייכטין צוא אונז דיא שכינה אז די בליץ דאס מארגינס כנוגהך אין דיין לייכטין דאס ליכט פון די דא לויכט אז דיא מארגינס אדני גאט הער גאט פאר גיב גאט פאר נעם אונ טוא דוא זאלסט ניט זאמען.

נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

עא סליחה מיוסד ע״פ תשר״ק ונסוף חתום שם המחבר שלמה הקטן

אלהינו ואלהי אבותינו

תערוג אליך כאיל על אפיקים. שחה לקץ רויה ואין מפיקים. רחוק ועמוק ולדלות לא מספיקים. קוים וחוכים ואמנה לא מפסיקים: צמאיך צוק להם יחיל לבבם. פניך לראות בית מעון חבובם. עבור בסך ועמוד אש כביבם. סיר ערל וטמא בעלי דבבם: נכחידם נירשה למו נמו חרשו. מירשתך אשר הורשת עמך גרשו. להשמיד יום יום עוד ידרושו. כנוס מס וחמס ועניך ירששו: יבוזו יבזו ידידיך יכנום כלבים. טפש נבל וכומר תער הגלבים. חרפתם שומעים עלובים ולא עולבים. זר לא נשלבים ועליך נצלבים: ואנחנו נגדך זה עונינו. העל אלה תתאפק תחשה ותעננו. דכיתנו במקום תנים ואליך עינינו. גם גיא צלמות שמו מעוננו: בנו נקרא שמך אל יתחלל. בך כל זרע ישראל יתהלל. אם עונינו רבו ומלאו חלל. אנכי מוחה פשעיך פיך מלל: שגיאות שים זדים ולא קונס. לפנים משורת הדין לנו הכנס. מפני קושט סלה יבוש האונס. הנם יתנוסס

באור ע״ם

תערוג אליך עס שרייט צו דיר מיין לייב כאיל אזו וויא איין אינד שרייט על אויפין אויס גאנג פון וואסער שחה זיא בייגט זיך צו דעם קץ פון דער גאולה אונ קיינער ציהט אונז ניט אויס רחוק דער קץ איז ווייט אונ טיף צו וויסען אונ צו שעפין איז ניט גענוג דאס מיינט מען מען וויים ניט ווען משיח וועט קומען קוים זייא האפען אויף דעם קץ הגאולה ואמנה לא מפסיקים אונ הערין ניט אויף צו גלייבען צמאיך דיא וואס זיינען דארשטיג צו דיין הילף צוק להם גים צו זייא דאס האפונג פון זייער הארין פניך זייא זאלין וועהין גיזעהן פאר דיר בית אין זייער געליבטען בית המקדש עבור צו איבער פארען מיט איין סך לייט עולה לרגל זיין ועמוד אונ איין פייערדיגע זייל ארום זייא סיר טוא אפ פון אונזער לאנד זייער שונא נכחידם זייא זאגען אונ טראכטען מיר וועלין זייא פאר מיידען מיר וועלין זייא ארבין צו זיך מירושתך פון דיין ארב וואס דו האסט געמאכט ארבען דיין פאלק האבין זייא פאר טריבען להשמיד צו פר טיליגען יום אלע טעג פארשטין זייא נאך כנוס איין צו זאמלען מס אונ רויב אונ דייגע ישראל פאר ארומען זייא יבוזו זייא רויבען אונ זיינען מבזה דיינע געליבטע אונ רופען זייא כלבים טפש׳ם די נארישע ישמעאלים די שלעכטע לייט חרפתם זייער שאנד הערין זייא די ישראל זיי זייגען פאר שעמט אונ פאר שעמען קיין אנדערע ניט זר צוא קיין פרעמדע ווערין זייא ניט באהעפט אונ איבער דיר לאזין זיי זיך היינגען ואנחנו אונ מיר פאר דיר אנפלעקין מיר אונזר פיין העל אויב אויף דעם וועסט דו איין האלטען דיך דוא וועסט שווייגען ותעננו אונ וועסט אונז לאזען פייניגען דכיתנו דו האסט אונז פאר שטויסען צווישען שלאנגען ואליך אונ צו דיר האפען אונזערע אויגען גם אויך פינצטער האבין זייא גימאכט אונזער וואונונג בנו אן אונז איז אן גערופען גיווארען דיין נאמען אל ער זאל ניט ווערין פאר שוועכט בך מיט דיר ווערין אלע קינדער ישראל גילויבט אם אויב אונזערע זינד האבין זיך גימערט ומלאו אונ האבין דער פילט די וועלט אנכי איך וועל פר געבין דיינע זינד פיך האט דיין מויל גירעט שגיאות די זדונות מאך פר שגגות ולא אונ זאלסט אונז ניט קנסען לפנים ברייננ אונז ארין אונ טוא מיט אונז לפנים משורת הדין מפני פאר דעם אייביגען אמת זאל פאר שעמט ווערין דער וואס נייט אונז צו פאלשקייט הנס די גדולה פון דיא ישראל זאל ווערין דר הויבען אונ די פר שטויסענע

ונדחי ישראל יכנס: הרץ בת פוצי וקרבן תשע. קבץ יחד עשירית עם תשע.
טבע חטא ולא יזכר רשע. נושא עון ועובר על פשע:

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול: אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כהודעת לענו מקדם. כמו שכתוב. וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי:

ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

אין לנו פה להשיב ולא מצח להרים ראש: אח לא פדה יפדה איש לא יתן לאלהים כפרו: פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו: חננו יי כחסדך כרוב רחמיך פנה אלינו: פודה יי נפש עבדיו ולא יאשמו כל החוסים בו:

כרחם אב על בנים כן תרחם יי עלינו: ליי הישועה על עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר. ויאמר יי סלחתי כדברך: הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

עב שלישיה מיוסד ע"פ א"ב וסס המחבר חתום בחרוז הרלבון שלמה

אלהינו ואלהי אבותינו

שוממתי ברוב יגוני. ליום יפקד זדוני. מה אומר לאדני: אמללתי ונאלמתי. בזכרי אשר אשמתי. בשתי וגם נכלמתי: בהבל כלו ימי. מפני בשת עלומי. אין שלום בעצמי: נחלתי בי קודחת. כמגלה נמתחת. והנשה בא לקחת: דבקתי במחשבי. ונפשי לא ידעה. כי גר ותושב אנכי: הוי כי יבא יומי. אזי איקץ מחלומי. ואשובה אל מקומי: ועל חטאי אשר עבר. ועל פשעי אשר גבר. מה

באור ע"ס

ישראל זאל ער איין זאמלען הרץ באווילינג בת די פאר שפרייטע טאכטער ישראל וקרבן אונ צו דיא קרבנות זאלסטו דיך קערין קבץ זאמעל איין אין איינעם עשירית דאס צעהנטע שבט עם מיט ניין שבטים טבע מאך איין זינקען די זינד ולא אונ עס זאל ניט דער מאנט ווערין דאס בייז נושא ער פאר טראגט דיא זינד ועובר אונ פארט איבער אויף דיא מיכטייט:

שוממתי ברוב איך בין פאר וויכט מיט מיין פיל טרויערקייט ליום אויף דעם טאג וואס עס וועט גידיינקט ווערין מיין מוטוויליגונג מה וואס זאל איך זאגען צוא מיין האר אומללתי איך בין פאר שניטען אונ פאר שטומט גיווארען בזכרי אז איך דר מאן מיך וואס איך האב גיזינדיגט בושתי איך בין זייער פר שעמט בהבל אין נארישקייט זיינען מיינע טעג אוועק גיגאנגען פר דער בושה פון דער יוגענד אין עס איז ניט דא קיין גאנץ ביינדיל אין מיר נחלתי מיין נשמה אין דעם גוף ווערט אויס גיברענט כמגלה וויא איין מגלה איז אויס גיצויגען פר הקב"ה ספרים וואס אין זייא איז אן גישריבען חיים מיט מתים והנושה אונ דער בעל חוב וויל זיינס געבען דבקתי איך האב מיך באהעפט אין פינצטערניש דאס הייסט דיא עבירות ונפשי אונ מיין לייב האט ניט גיוואוסט אז איך בין גאר איין גר ותושב הוי וויא גישריען אז מיין הינטערשטער טאג וועט קומען דענקט מאל וועל איך מיך אויף וואכין פון מיין חלום וועל

(השלמה ע"ס)

איך

אשיב שולחי דבר: זדון לבי השיאני. ועל עון אשר הלאני. מבטן קראני: חושב בנפשו נבל. כעץ שתול על יובל. והוא לקברות יובל: טפל עקר בתוכו. ונמס ממהלכו. ויפן כה וכה: יושלך כאבן דומה. ולא ישא לבית מהומה. מכל אשר לו מאומה: כחו לא סמכתהו. עת נפשו נשאתהו. אף כי אש אכלתהו: לכדתני אשמתי. הלא זה דבר נשמתי. עד היותי על אדמתי: לזאת נפשי נשמה. כאיש שוכב בכלמה. ערום אשוב שמה: משוגותי נשאתי. ובלבבי קראתי. אנכי חטאתי: נכוחה לא חשקתי. ובשרירות לבי דבקתי. מה לך כי נזעקתי: שאי נפשי אשמתך. ראי חטאתך לעמתך. גם את שאי כלמתך: עת אדאג לעוני. השיבוני רעיוני. נפלה נא ביד יי: פנה ממכון שבתך. ופתח לי דלתיך. כי אין בלתך: צור חגן בעדני. וממעוני פדני. ותורתך למדני: קולי שמעה כחסדך. ביום אעמוד נגדך. אל תט באף עבדך: ראה עניי ועונני. אני בידך הנני. ואתה יי חנני: שלח אמתך וחסדך. לעם צועקים נגדך. ולי אני עבדך: תסלח אשמתנו. ואל תפקוד עלומינו. כי כצל ימינו:

באור ע"ס

איך מיך אום קערין צו מיין ארט יעל אונ אויף מיינע חטאים וואס עס האט זיך מיר גיטראפין תל אונ אויף מיינע פשעים וואס זייא זיינען גישמארקט מה וואס וועל איך ענטפערין מיין גאט וואס ער האט מיך אראפ גישיקט אויף דער וועלט זדון מיין שלעכט הארץ האט מיך אן נירעט ועל אונ וואס וועל איך ענטפערין אויף די עבירות וואס זייא האבין מיך גימאכט מיד במזיד מבטן פון דעם בויך האט מיך דער יצר הרע גירופען חושב ווייל א מענש מיינט ער וועט אייביג לעבין אונ מוט שלעכטץ כעץ אים דאכט זיך אז ער איז וויא א בוים וואס איז גיפלאנצט בייא וואסער והוא אבער ער וועט אויף דעם בית הקברות אוועק געפירט ווערין טפל דאס פאלשקייט איז באהעפט אין אים ונמס ער ווערט אליין בייא זיך נמאס פון זיינע מהשבות יושלך ער ווערט גיווארפין וויא איין שטומער שטיין ולא אונ ער טראגט ניט פון זיין פאר דינסט אין קבר אריין כחו זיין כח לעהנט אים ניט אונטער עת אין דער צייט אז זיין נפש ווערט פאר לענט אף אויך אז דאס פייער פון דעם גיהנם וועט אויף עסין וועט אים קיינער ניט קאנען העלפין לכדתני מיין שולד האט מיך באצוואונגען הלא אזו רעט נעבאך מיין נשמה עד ביז איך בין גיוועזען אויף דער וועלט לזאת אויף דעם איז מיין לייב פאר וויסט כאיש וויא א מענש ליגט אין דער בושה ערום נאקעט וועל איך זיך אום קערין דארטין משוגותי מיינע זינד טראג איך אונ מיטין הארץ רוף איך אנכי איך האב גזינדיגט נכוחה צוא איין גלייכין וועג האב איך קיין חשק ניט גיהאט אונ וואס דאס הארץ האט גילוסט האב איך מיך דרינגען בהעפט אונ ניט גיטראכט טאמר טאר מען דס ניט מה וואס בין איך חשוב אז איך האב מיך גיזאמילט מתפלל זיין שאי טראג מיין לייב דיין זינד ראי זעה דיינע חטאים קעגין דיר גם טראג דו אויך דיין בושה עס איז שוין צייט צו זארגען אויף מיינע זינד השיבוני האבין מיינע גידאנקען מיר גיענטפערט לאמיר אריין פאלין אין דיא הענד פון גאט פנה קער דיך פון דיין הויכין זיצונג אונ עפין מיר דיינע טירען כי ווארום הוץ דיר איז ניט קיינער ומעוני פון אונזערע עונות לייז מיך אויס אונ דיין תורה לערין מיך קולי מיין קול הער אזו וויא דיין חסד אין דעם טאג אז איך שטעל מיך קעגין דיר אל זאלסט ניט נייגען דיין קנעכט מיט צארין זעה מיין פיין אונ ענטפער מיר אני איך בין בייא דיר אין דיא הענד ואתה אונ דוא גאט ב"ה גיב מיר מתנת חנם שיק דיין אמת אונ דיינע חסדים לעם צום פאלק וואס זייא שרייען קעגין דיר ולי אונ צוא מיר דיין קנעכט זאלסטו פאר געבין אונזער שולד ואל אונ זאלכט ניט גידיינקען אונזער שאנד דען אונזערע טעג זיינען אזו וויא דער שאטין פון מענשין:

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול: אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כהודעת לענו מקדם. כמו שכתוב. וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי:

ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

גדול יי ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשו: יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון ירכתי צפון קרית מלך רב: היטיבה ברצונך את ציון תבנה חומות ירושלים: ישב נא אפך והמתך מעירך ירושלים הר קדשך: לספר בציון שם יי ותהלתו בירושלים: וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות: בונה ירושלים יי נדחי ישראל יכנס: כי לא יטוש יי את עמו ונחלתו לא יעזוב:

כרחם אב על בנים כן תרחם יי עלינו: ליי הישועה על עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר. ויאמר יי סלחתי כדברך: הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

עג שלמונית מיוסד ע"פ א"ב — אלהינו ואלהי אבותינו

ירושלים את יי הללי דגול מרבבות. הדורש מראשית אחרית בגשם נדבות. בנותיך כזויות תבנית היכל מחטבות. פצחו רננו יחדו חרבות ירושלים: ירושלים בנויה כעיר שחברה לה בתיום. איש ואיש ילד בה והוא יכוננה עליון. יספור בכתוב עמים איום. זכור יי לבני אדום*) את יום ירושלים: ירושלים גנון והציל לצרי ותעל. להפת כבוד היה לה מודד בשעל. לגוננה כצפרים עפות ממעל. כן יגן יי צבאות על ירושלים: ירושלים דורש אין לך שכחוך אוהביך. אותך לא ידרושו ובטלו יועציך. יאמן דברך ואשיבה שופטיך. כי מי

*) אדום קלי רק על מחריבי ביהמ"ק.

באור ע"ס

ירושלים את ירושלים לויב גאט דער באגירט איז פון צעהן מאל צעהען טויזנד מלאכים הדורש דער דא פארשט פון באגינען דאס יאר ביז צום לעצטין באווילינגליכע רעגין בנותיך דיינע טעכטער זיינען אין דיא ווינקלען דאס געשטאלט פון היכל זיינען זייא גילייבט פצחו עפינט גיבעט צוא זאמען וועגין דיא פאר וויסטונג פון ירושלים ירושלים וועט גיבויט זיין כעיר אז די שטאט שילה די דא באהעפט איז צו איר אז אצווילינג איש איטליכער פון ישראל וועט זיין אז וועט ער וואר דרינען גיבארען און גאט וועט זייא אן בריטען צום איבערשטין יספור ער וועט ציילין דיא ישראל אין שרייבען דיא פעלקער דער פארכצומער זכור גידיינק גאט צו די צערשטערער דאס בית המקדש דעם טאג ירושלים ירושלים איז באשיצט און ער האט גישייד צו טריאק און היילונג להופת צוא איין דעקונג פון עהרע זייא צו איר דו גאט דער דא מעסט מיט דיא טריט לגוננה צו באשירמען איר אז דיא פייגלן דיא דא שוועבין פון אויבין כן אזוא זאל באשיצען גאט דער הער שארין איבער ירושלים ירושלים איין פארשטער איז ניט צוא דיר זייא האבין דיך פאר געסין דיינע ליב האבער אותך דיך טוען זיי ניט פארשטין און זיי זיינען פר שטערט דיינע ראטערס יאמן לאז וואר ווערין דיינע

(השלמה ע"ס)

יחמול עליך ירושלים: ירושלים הרים סביב לה עומדים כחומות. ויי סביב לעמו
יוסד הדומות. עדינה*) תפיל לאין תקומות. ותבנה חומות ירושלים: ירושלים
ועמך לחרפה לפלצות ובעתה. חומת בת ציון הורידי כנחל דמעתה. ערי קדשך
היו מדבר ובעתה. ציון מדבר היתה וירושלים: ירושלים זכרה ימי עניה כי
נטמאת. בסך לא תוכל עוד לבא ולצאת. ומדוע לא תראה נחלתך הנלאת. עד
מתי לא תרחם את ירושלים: ירושלים חטא חטאה על כן היתה לנידה. הוצא
לרויה היושבת בדודה. איככה תוכל וראית באבדה. וערבה ליי מנחת יהודה
וירושלים: ירושלים טמאתך עד מתי תלין בקרבך. כטמא נחשבים סבך ורבך.
רשע ועון טמון בחבך. כבסי מרעה לבך ירושלים: ירושלים ישליו אוהביך ונבנו
החרבות. תחת כי נתקלסו בך הרחוקות והקרובות. לקים חזון ישועות טובות.
עוד ישבו זקנים וזקנות ברחובות ירושלים: ירושלים כסא יי תקרא לעתות
הבאות. את האבן הראשה חן חן תשואות. בבא כל ישראל לראות. לבקש את יי
צבאות בירושלים: ירושלים לבטח תושיב ארץ צבי. אשר בניה עלפו והלכו
בשבי. כנה תביאנה לעירה כאשר נם נביא. התנערי מעפר קומי שבי ירושלים:
ירושלים מרוב אדם פרזות תשב ישיבתך. ביום ההוא תושעי על אדמתך. עזובה

*) עדינה זו מלכות רלמולוס מחריבי ביהמ"ק.

באור ע"מ

רייד גאט דאס דו האסט גיזאגט אונ איך וועל ווידער קערין דיינע ריכטער כי דען וועט
זיך דער בארעמען אויף דיר ירושלים. ירושלים בערג זיינען רינגס ארום איר זייא שטייען אז
מויערין יהי אונ גאט רינגס ארום צו זיין פאלק ער גרונדפעסט דיא דא איז דיא שעמעל
צו זיינע פיס ותבנה אונ דו זאלסט בויען דיא מויערין פון ירושלים ירושלים ירושלים דיין פאלק
איז צו לעסטערונג צו ברעכענעש אונ שרעקענעש חומת די מויערין פון דיא שטאט ציון זיא
מאכט נידערין אז איין באך אירע טרערין ערי דיא שטעט דיינער היילקייט זיינען גיווארין
וויסטעניא אונ פאר וויסטונג ציון ציון איז איין וויסטעניא גיווארען אונ ירושלים ירושלים
ירושלים זיא גידיינקט דיא טעג אירע פיינונג דאס זיא איז ווארען פאר אומריינינגט בסך מיט
צאל קען זיא ניט מער צוא קומען אונ אויס צו גיין ומדוע אונ ווארום זאלסטו ניט זעהען
דיין ארב איז גימיד עד מתי ביז וויא לאנג וועכטו ניט דער בארעמען אן ירושלים. ירושלים זינד
האט זיא געזינדיגט דרום איז זיא גיווארען צו פאר וואגלונג הוצא ציא אויס צו זעטיקייט די
דא זיצען אליין איככה וויא זאלסטו קענען דו זאלסט זעהן אן איר פאר לירונג וערבה אונ זיא
זאל גיזיסט זיין צוא גאט דיא פריזאנט פון יהודה אונ ירושלים ירושלים ירושלים דיין אום
ריינקייט עד ביז וויא לאנג וועט זיא איבער נעכטיגען צווישען דיר כטמא אז אום ריין ווערין
זייא גיאכט דיינע אלטע אונ דיינע יונגע רשע בייזהייט אונ זינד איז פאר בארגין אין דיין פאר
בארגנהייט כבסי וואש פון בייז דיין הארץ ירושלים ירושלים זייא וועלין באפרידיגט
זיין דיינע ליב האבער אונ זייא וועלין גיבויט ווערין די פאר וויסטונג תחת דער ווארטין דאס
זייא זאלין גילויבט ווערין דורך דיר דיא ווייטע אונ דיא נאהענטע לקיים צו באשטעטיגען
דיא ווייז זאגונג פון דיא גוטע הילף עוד דאס נאך וועלין זיצען אלטע מאנען אונ אלטע
פרויען אין דיא גאסין פון ירושלים ירושלים ירושלים וועט גירופען ווערין גאטס שטול צוא דיא
קומענדיגע צייטין את דיא הויבט שטיין צו איין ברומונג פון לייט זעליקייט בבא ווען זיי וועלין
קומען כל ישראל צו זעהן ווערין גיזעהן צוא באגערין אן גאט דער העהער שארין אין ירושלים ירושלים
ירושלים צוא זיכערליך וועט זיא זיצען דאס לאנד דיא גילוסטונג אשר דאס אירע קינדר זיינן
פאר אום מאכט אונ זיינען גיגאנגען אין גיפיינקענש כנה אויף איר פלאץ וועט זיא ווערין
גיבראכט צו איר שטאט אזו וויא ער האט גירעט דער נביא התנערי מאך דיך אפ לעהרין פון

ושנואה תחת היותה. לבשי בגדי תפארתך ירושלים: ירושלים אויבים באו לך להריב ולחרחר. הצפוני גרם לך בהשתחות לאל אחר. יגער יי בך השטן הבוחר. ויגער יי בך הבוחר בירושלים: ירושלים שמחו אתה כל אוהביה מי ומי. בני יעקב ויוסף סלה ואל תתנו דמי. עד ישים בית אולמי. התעוררי התעוררי קומי ירושלים: ירושלים עיר הקדש רוית לען. מדוע כי בזית מצותיו יען וביען. עוד מלכך יהיה לך למשען. למען ציון לא אחשה ולמען ירושלים: ירושלים פן תקע נפשי ממך אמר עליון. עוד יבא וימלוך ויואל בצביון. וחפרה הלבנה ובושה החמה בכהוי ראיון. כי מלך יי צבאות בהר ציון ובירושלים: ירושלים צהלי ורני לצבי ולתפארת. לבשי עזך ולבשי אדרת. פצחי רנה וצהלי כמסורת. הרימי בכח קולך מבשרת ירושלים: ירושלים קדש זרים לא יעברו עוד. כוס התרעלה לא תוסיפי לשתותה עוד. יכונן דרכיך וקרסולך לא ימעוד. ונחם יי ציון ובחר עוד בירושלים: ירושלים רני ושמחי שיר לחדש. והר הלבנון יתרומם בגודש. ויבא כל בשר מדי חדש בחדש. והשתחוו ליי בהר הקדש בירושלים: ירושלים שממה ועריה נצתו בזדוני. השלך הטאתיה במצולות זדוני. והעלה לראש בזכות איתני.

באור ע"ם

דער ערד שטייא אויף דיא גיפיינקענעש פון ירושלים ירושלים פון וועגין פיל מענשין וועסטו אין אפענע שטעט זיצין ביום אין דעם זעלביגען טאג וועסטו ווערין גיהאלפען אויף דיין ערדרייך עזובה אן שטאט דאס דוא ביסט גיוועזין פאר לאזין אונ גיפיינגט לבשי קלייד אן קליידער דיינע צירונג ירושלים ירושלים פרייט אייך מיט איר אלע אירע ליב האבער וועד אונ ווער בני די קינדר פון יעקב אונ יוסף זיינן אייביגליך ואל אונ איר זאלט ניט געבין שטיל שווייגונג עד ביז ער וועט טאן דאס הויז מיין פאלעץ התעוררי צו זאגין זייא דיך דער וועקין שטייא אויף ירושלים ירושלים די היילגע שטאט דו ביסט גיזעטיגט ווערכוט מדוע ווארום ווייל דוא האסט פאר שעמט זיינע גיבאט דרום אונ דרום עוד דיין קיניג וועט דיר נאך זיין צו אלעהנונג אזו וויא ער האט גיזאגט למען אום ווילען ציון וועל איך ניט שטיל שווייגען אונ אום ווילין ירושלים. ירושלים פיליכט מעכט פאר רוקען מיין לייב פון דיר האט גיזאגט דער אויבערשטער גאט עוד נאך וועט ער קומען אונ ער וועט קיניגען אונ ער וועט וועלין מיט געלוסטיקייט וחפרה אונ זיא וועט בלייך ווערין דיא לבנה אונ זיא וועט פאר שעמט ווערין דיא זון מיט פאר טונקעלין גיזיכט כי דען ער וועט קיניגען דער הער שארין אן בארג ציון אונ ירושלים ירושלים יובך אונ זינג צו גילוסטונג אונ צו שיינהייט לבשי קלייד אן דיין שטארקייט אונ קלייד אן דיין שיינהייט פצחי עפין גיזאנג אונ גישרייא אז עס איז גיוואוין איבער גיענטפערט הרימי הייב אויף מיט קראפט דיין שטים די בשורה זאגערין פון ירושלים ירושלים איז היילג דיא פרעמדע וועלין ניט מער דרינגען איבער פארין ס דיא בעכער דאס בייזע גיטראנק וועסטו ניט מערין נאך צוא טרינקען יכונן ער וועט בריטען דיינע וועגין אונ דיינע קנאכין וועלין ניט גליטשען ונחם אונ ער וועט טרייסטען גאט אן ציון ובחר אונ וועט נאך אויס דער ווייאלען אן ירושלים. ירושלים זינג אונ פרייא דיך אגיזאנג צוא באנייען והר אונ דער בארג וועט דער הייכט ווערין מיט הויפין ויבוא אונ עס וועט קומען אלע דיא לייבר פון איין חודש צום אנדערין והשתחוו אונ זייא וועלין זיך בוקען צוא גאט אויף דעם היילגען בארג אין ירושלים ירושלים איז וויסט אונ אירע שטעט זיינען אן גיצונדען דורך מיינע מוטוויליקייט השלך ווארף איר זינד אין טיפענעש אונ מיין מוטוויליקייט והעלה אונ מאך מיר אויף גיין צו דעם הויבט אום ווילען זכות מיינע שטארקע

ונקוו אליה כל הגוים לשם יי לירושלים: ירושלים תהלה בארץ תשים באיים. אשכר ושי יביאו שבא וסבא וכושיים. לכה לישועתה לנו לפדיון עיבוים. ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלים: ירושלים על ראש שמחה תעלה בארה. להשיר משיר ציון בשיר דביריך. נקבה תסובב גבר כפי בנך בכורך. ישב נא אפך וחמתך מעירך ירושלים:

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול: אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כהודעת לענו מקדם. כמו שכתוב. וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי: ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

זבחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה: אז תחפוץ זבחי צדק עולה וכליל אז יעלו על מזבחך פרים: וחסד יי מעולם ועד עולם על יראיו וצדקתו לבני בנים: ויאמר בי נשבעתי נאם יי כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך:

כרחם אב על בנים כן תרחם יי עלינו: ליי הישועה על עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר: ויאמר יי סלחתי כדברך: הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

עד עקדה מיוסד ע"פ א"ב **אלהינו ואלהי אבותינו**

אזרחי העיר ממזרח. ברגלו צדקה זרח. גבור לרוץ ארח. דגול כשושן פרח: הוא אברהם הועד. וצדקתו עומדת לעד. זרע למאה נסעד. חונן צדיק וסעד: טכסיסי מלכות למד. יעץ נדיבות ולמד. כזהב מזקק ונחמד. בעשר

באור ע"ס

אבות ונקוו אונ זיי וועלין זיך איין זאמלען צו איר אלע פעלקער צום נאמן גאט צו ירושלים ירושלים ירושלים אויף הויבט דער פרייד זאלסטו אויף גיין מיט דיין ליכט להשיר אום ווידער צוא זינגען פון גיזאנג דיינעם פאלעץ נקבה אווייבס בילד וועט אום רינגלען איין מאן אין מויל דיין זון דיין ערשט גיבארענער ישב זיא זאל אפ קערין נון דיין צארין אונ דיין גרים צארין פון דיין שטאט ירושלים:

אזרחי העיר דער אלט גיזעסענע איז דער וועקט פון מזרח ברגלו פון זיינט וועגן האט דיא גירעכטיקייט גישיינט גבור אשטארקער צוא לויפען אין רעכטין שטעג דגול איין באנירטער וויא ארויז האט ער גיבליהט הוא ער איז אברהם גיווארען באצייגט וצדקתו אונ זיין גירעכטיקייט באשטייט אויף אייביג זרע צו האבין קינדר איז ער צו הונדערט יאר אונטר גילעהנט גיווארין פון גאט חונן דער וואס לייטזעליגט אונ אונטער לעהנט דעם צדיק טכסיסי צירונג פון קיניגונג האט ער גימאכט לערנען יעץ ער האט עצות גיגעבין העריין אונ האט גילערינט כזהב אזו וויא גילייטערטע גאלד וואס איז זייער גילוסט בעשר מיט צעהן פרובין איז

נסה ועמד: מוריה יחידו העלה. נצטוה מנשיאים למעלה. סנסנו כנדיש עולה. עקדו ככבש וטלה: פקוד כשורה שמר. צפצף ובלב גמר. קחת בלב תמר. רצויו כניחוח לתמר: שבו יחדו שניהם. עשות רצון קוניהם. תזכור מנחת דשניהם. אחריהם לבני בניהם: תריח קטורת מתכנתם. תערב תכונת עמידתם. תסתכל הקיקת תם. תרחם על שאריתם:

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול: אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כהודעת לענו מקדם. כמו שכתוב. וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי:

ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

עה פזמון ושם המחבר שלמה הקטן חזק והיא תפלת הכ"ן שמתפלל על עצמו ועל הצבור.

שחר קמתי להודות לך אלהי תהלתי. ואערך לך בקר. ואודיעך חטאתי. תתן לי בזה שבר לפעלתי. נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי: לפנים זאת בישראל מקריבי הקרבן. אם חטאתי כשני. כלו הפך לבן. וארדה כל שנותי. ואאנן על הקרבן. ואין לי לבד מלתי. ועולתי תפלתי.

באור ע"ט

ער גיפרובט געווארין אונ איז בייא גישטאנען מוריה אויף דעם בארג מוריה האט ער זיין איינציגען זון אויף גיבראכט נצטוה ער איז גיבאטען געווארין פון דעם הער פון אויבין סנסנו זיין צווייג איז אויך גיגאנגען ווי אגיהויפטער שייער עקדו ער האט אים געבונדין וויא אשאף אונ אלאם פקוד די באפעלונג האט ער זייער רעכט געהיט צפצף ער האט גירעט מיטין מויל אונ מיטן גאנצן הארצן קחת צו נעמן איין גלייך הארץ וויא אטייטיל בוים רצויו זיין באוויליגונג אזו וויא זיניפטיקייט צו דעמפין שבו האבין זיך ביידע ווידער גיקערט עשות צוא טאן דעם ווילען פון זייער באשעפער תזכור זאלסט גידיינקען די פריזאנט פון זייער אש אחריהם נאך זייר צו זייערע קינדס קינדער תריח זאלסט שמעקין דיא דעמפונג פון זייערע צאל תערב עס זאל גיזיסט זיין איר גלייכקייט אירע שטאנד תסתכל זאלסט לוגין אויף די אויס גראבונג אין כסא הכבוד דאס מיינט מען יעקב תרחם זאלסט זיך דר בארעמען אויף זייערע איבער בלייבונג:

שחר קמתי צו מארגענס פריא שטייא איך אויף צו לויבען צוא דיר גאט פון מיין לויב וארנך אונ איך טוא זינגען צו דיר אין דער פריא צוא לאזען וויסען מיינע זינד תתן עס זאל גיגעבין ווערין דר פר איין לוין צו מיינע ווערק נפשי מיין לייב בעט איך מיט מיין און הייסונג אונ מיין פאלק אום ווילען מיין באגערונג לפנים פר צייטען איז גיווען אונטער ישראל צו די דא האבין גיגעהנט איין קרבן אם ווען מיינע זינד וואר וויא איין רויטער פאדים וואר עס ווידר ווייס דורך דעם קרבן וארדה אונ איך טוא פאר וואגען מיינע יארען אונ טוא קלאגען אויפן

נפשי: מזבח בהיותו. וקדשים לזביחה. והביא איש את זבחו. וחטאתו נמחה. אפס מני מכהן. ואין זבח ואין מנחה. תודתי זביחתי. ושיחתי מנחתי. נפשי: הן בהיות העבודה וכהנים על משמרת. הלא חטאת מכפרת. והעולה מכשרת. ואין חטאת ואין עולה. ולא חלב ויותרת. ואשפוך את רנתי. ואפיל תחנתי. נפשי: הן קדם במקדש. בקום זריזים באשמורת. טהורים נצבו להפיס. חדשים לקטורת. ואין לבונה ואין קטורת. ונשארתי שחרחורת. בהתודות חטאתי. תהא כקרבן תודתי. נפשי: חזה קדוש כי ידי. כבדה על אנחתי. ואין מי יעמוד בעדי. ואין לי בית מנוחתי. לבד בך אזכיר שמך. מעוז צור ישועתי. העבר את אשמתי. וענתה בי צדקתי. נפשי:

באור ע"פ

חורבן בית המקדש ואין אונ עס איז ניט מער צו מיר נאר מיין זינגען פון תפלה אונ מיין תפלה זאל גירעכינט זיין וויא מיין עולה מזבח אז דער מזבח איז גיוועזן אונ דיא הייליגע קרבנות צוא שעכטין והביא פלעגט איין מענש ברייננגען זיין קרבן אונ זיין זינד איז גיווארען אפ גימעקט אפס עס איז פאר לענט גיווארען פון מיר איין כהן אונ עס איז ניטא קיין שעכטונג אונ קיין פריזאנט תודתי מיין באקענונג זאל זיין מיין שעכטונג אונ מיין רייד פון תפלה זאל זיין מיין אפפער הן אז עס איז גיוועזן די עבודה אונ די כהנים אויף זייער היטונג הלא האט דאס קרבן חטאת פר געבין אונ דר קרבן עולה האט גימאכט רעכט פארטיג ואין אונ נון איז קיין חטאת אונ קיין עולה אונ קיין חלב אונ קיין רויט פלייש צו ברייננגען ואשפוך טוא איך פאר גיסין מיין גיזאנג אונ מאך פאלען מיין גיבעט הן צו פאר אין בית המקדש אין טאן אויף שטיין דיא גיאיילטע כהנים אין דער ווארטונג פאר טאג טהורים דא זיך דיא ריינע כהנים שטעלין צוא ווארפען גורל דיא נייע כהנים צו קטורת ואין אונ נון איז קיין ווייראך אונ קיין קטורת אונ איך בין איבר גיבליבען שווארץ בהתודות מיט מיין באקענונג מיין זינד זאל זיין גלייך אז איין קרבן תודה חזה זעה דו הייליגער גאט אז מיין שלאק איז שווער וויא מיין זיפצען אונ קלאגין ואין אונ עס איז ניטא דר דא זאל שטיין פאר מיר אונ עס איז ניטא צוא מיר איין הויז פון רואונג לבד נייערט דיך טוא איך גערדיינקען דיין נאמען דו ביסט מיין שטארקער באשעפער מיינס הילף העבר מאך איבער פארען מיין שולד אונ דאס זאל באצייגען אין מיר מיין גירעכטיקייט:

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון
מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם
תגמול: אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כהודעת לענו
מקדם. כמו שכתוב. וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי:
ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה
ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי
פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

אל תזכר לנו עונות ראשונים מהר יקדמונו רחמיך כי דלונו מאד: חטאת
נעורינו ופשעינו אל תזכור כחסדך זכר לנו אתה למען טובך יי:
זכור רחמיך יי וחסדיך כי מעולם המה: זכרנו יי ברצון עמך פקדנו בישועתך:
זכור עדתך קנית קדם גאלת שבט נחלתך הר ציון זה שכנת בו: זכור
יי חבת ירושלים אהבת ציון אל תשכח לנצח: אתה תקום תרחם ציון כי עת
לחננה כי בא מועד: זכור יי לבני אדום את יום ירושלים האומרים ערו ערו
עד היסוד בה: זכור לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך
ותדבר אליהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר
אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעולם: זכור לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב
אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו:

אל נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו:

חטאנו צורנו. סלח לנו יוצרנו:

ע׳ שם המחבר יוסף חזק

יושב בגבהי מרומים. ומביט בעמקי הדומים. ויודע כל תעלומים. ומבין כל
כתומים. אם עונות נעצמים. ופשעים נכתמים. נא יכבשו רחמים. אל
מלך יושב על כסא רחמים. חטאנו: ואם הרבתה אשמה. עניה ועגומה. דיה כי
נזעמה. באף ובחמה. ונתנה לשמה. ויאבלה ושוממה. ומעט נכלמה. עוד לא
רוחמה. חטאנו: שרידי אשורי. כנפלו ביד הארי. וימלא טרף חורי. וממעונותיו
עגל ומריא. כמוך דוב אחרי. ונמר בצרוף ומרי. וצפע נושך בחרי. באין

באור ע"ם

יושב בגבהי דער דא זיצט אין היך די הימעל ומביט אונ לוגט אין טיפע ערד זיינע שעמל ויודע
ער וייס אלע פאר הוילונג ומבין אונ פר שטייט פר שטאפטע זאכין אם אויב זיי זיינען
שטארק די מיסטייט ופשעים אונ דיא זינד זיינן גיפלעקט נא בעט איך דיך זיי זאלין באצווינגען
דיא דר בארימקייט אל גאט קיניג דר דא זיצט אויף די שטול דער בארימקייט ואם אונ אויב
זיא האט גימערט שולד עניה ישראל דיא ארימע אונ דיא טרויעריגע דיה האט זיא גינוג דאס
זיא איז ווארען דער צארינט באף מיט צארין אונ מיט גרים צארין אונ איז ווארין גיגעבין צו
פאר וויסטונג ואבלה אונ זיא טרויערט וויסטענהייט ומעט אונ פון דר צייט דאס זיא איז ווארין
פאר שעמט איז זיא נאך ניט ווארין דער בארימט שרידי דיא דא זיינען איבער גיבליבען פון
סנחריב דר קיניג אשור די זיינען גיפאלען אין האנד דעם לייב נבוכדנצר וימלא אונ ער האט
דער פילט זיינע אוצרות פון ישראל זיין געלד אונ גוטס אזו וויא אלייב דער דא פילט דיא
לעבער מיט שפייז וממעונותיו אונ זיין וואונונג מיט קעלבער אונ פעטע שאף כמוך ער האט זיך
אן גילאדין אזו וויא איין בער הינטער מיר ונמר אונ איין לעמפערט מיט דער ווידערונג אונ

(הישלמה ע"ם) שפעניקייט

חובש וצרי. חטאנו: פני כבבת נצורה. נהפכו כשולי קדרה. כי עניה נשארה. באין גבורה. פניה לא הסתירה. מכלמות ועברה. כתוב ולא כתוב בתורה. אותה הקרה. חטאנו: חייה תלואים. מפחדים הבאים. כי כגדיי טלאים. בין כפירי לבאים. חשוכים ונדכאים. פצועים וחלכאים. כל מצורעים וטמאים. באצבע אותם מראים. חטאנו: זריות הדומך. ושרפת אולמך. הבט ממרומך. זכור נואמך. אשר פצת לעמך. אם בקצה הארץ אשימך. משם אקבצך ואנחמך. חטאנו: קצבת לנמכרים. משנה שכר שבירים. הם בקצות פזורים. וכמה שנים לא זכורים. קים נא מאמרים. ביד בן אמוץ אמורים. אם ימושו גבעות וצורים. חסדי ובריתי מאתך לא סרים. חטאנו:

זכור לנו ברית אבות כאשר אמרת. וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכור והארץ אזכור:

זכור לנו ברית ראשונים כאשר אמרת. וזכרתי להם ברית ראשונים אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יי:

עשה עמנו כמה שהבטחתנו. ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלותם להפר בריתי אתם כי אני יי אלהיהם: המצא לנו בבקשתנו כמה שכתוב ובקשתם משם את יי אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך: מול את לבבנו לאהבה את שמך כמה שכתוב. ומל יי אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יי אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חייך: זרוק עלינו מים טהורים וטהרנו כמה שכתוב. וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם: מחה פשעינו כעב וכענן כמה שכתוב. מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאתיך שובה אלי כי גאלתיך: מחה פשעינו למענך כאשר אמרת. אנכי אנכי הוא מוחה פשעיך למעני וחטאתיך לא אזכור: הלבן חטאינו כשלג וכצמר כמה שכתוב. לכו נא ונוכחה יאמר יי אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו אם יאדימו כתולע כצמר יהיו: רחם עלינו ואל תשחיתנו כמה שכתוב. כי אל

באור ע"ט

שפעניקייט יצפע אונ דיא בייזע שלאנג בייסט מיט גרים צארין באין דאס ניט איז דר צו קיין פלאסטער אונ טריאק פני דאס אן געזיכט פון ישראל דאס איז גיוועזן אזו וויא איין שווארין אפיל דיא זיינען ווארין פר קערט אזו וויא דר זוים פון טאפ כי דען זיא איז איבער גיבליבען ארום זונדער קראפט אונ שטארקייט פניה איר אן גיזיכט האט זיא ניט גיקענט פאר בארגען פון שאנד אונ גרים צארין כתוב וואס גישריבען שטייט אונ דיא מכה וואס ניט גישריבען שטייט אין דער תורה האט זיי באגעגינט חייה איר לעבין איז צווייפעל האפטיג פון וועגין אנגסטין וואס קומען כי דען זייא זייגען אזו וויא ציקעליך אונ לעמער צווישען לייבין אונ לעמפערטין חשוכים פאר פינסטערט אונ פר שטויסען אונ איין ארעם פאלק כל אלע די אויס זעציגע אונ אום ריינע ווייזען אויף זיי מיט די פינגר זריות דיא פאר שניידונג פון דיין טעמפיל אונ פאר ברענונג פון דיין פאר הויז דאס בית המקדש לוג פון דיין הימל זכור גידיינק נון דיין זאג דאס דו האסט גיעפינט צו ריידען צו דיין פאלק אם ווען איך וועד דיך טאן אין ענד דער וועלט וועל איך דיך פון דארטין איין זאמלען אונ איך ווער דיך טרייסטען קצבת דוא האסט גיזעצט צו דיא דא ווערין פאר קויפט פון ישראל צו געבין גיטאפעלטע לוין אז דא קריגען אנדערע פאר דונגענע הם נון זייא זיינען פאר שפרייט אין דיא עקין פון דער וועלט אונ וויא פיל יארין זיינען זייא ניט ווארען גידאכט קים נא באשטעטיג נון דיא זאג דיא דא זיינען ווארען גיזאגט דורך ישעיהו דר זון אמוץ אם ווען זייא וועלין אפ גיטאן ווערן די הייך אונ דיא שטארקע פעלזין חסדי אבר מיין גינאד אונ מיין זיכערהייט ווערין פון דיר ניט אפ גיטאן ווערן:

נחום יי אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבותיך אשר נשבע להם: קבץ נדחנו כמה שכתוב. אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך יי אלהיך ומשם יקחך: השב שבותנו ורחמנו כמה שכתוב. ושב יי אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יי אלהיך שמה: תביאנו אל הר קדשך ושמחנו בבית תפלתך כמה שכתוב. והביאותים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי עולותיהם וזבחיהם לרצון על מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים:

שמע קולנו יי אלהינו חוס ורחם עלינו וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו: השיבנו יי אליך ונשובה חדש ימינו כקדם: אל תשליכנו מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממנו: אל תשליכנו לעת זקנה ככלות כחנו אל תעזבנו: אל תעזבנו יי אלהינו אל תרחק ממנו: עשה עמנו אות לטובה ויראו שונאינו ויבשו כי אתה יי עזרתנו ונחמתנו: אמרינו האזינה יי בינה הגיגנו: יהיו לרצון אמרי פינו והגיון לבנו לפניך יי צורנו וגואלנו: כי לך יי הוחלנו אתה תענה אדני אלהינו:

אנא תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם מתחנתנו. שאין אנחנו עזי פנים וקשי ערף לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל אנחנו ואבותינו חטאנו:

אשמנו. בגדנו. גזלנו. דברנו דופי: העוינו. והרשענו. זדנו. חמסנו. טפלנו שקר: יעצנו רע. כזבנו. לצנו. מרדנו. נאצנו. סררנו. עוינו. פשענו. צררנו. קשינו ערף: רשענו. שחתנו. תעבנו. תעינו. תעתענו: סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו. ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

אשמנו מכל עם. בושנו מכל דור. גלה ממנו משוש. דוה לבנו בחטאינו. החבל אוינו. ונפרע פארנו. זבול בית מקדשנו. חרב בעונינו. טירתנו היתה לשמה. יופי אדמתנו לזרים. כחנו לנכרים:

ועדין לא שבנו מטעותנו. היך נעיז פנינו ונקשה ערפנו. לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל אנחנו ואבותינו חטאנו:

אשמנו. בגדנו. גזלנו. דברנו דופי: העוינו. והרשענו. זדנו. חמסנו. טפלנו שקר: יעצנו רע. כזבנו. לצנו. מרדנו. נאצנו. סררנו. עוינו. פשענו. צררנו. קשינו ערף: רשענו. שחתנו. תעבנו. תעינו. תעתענו: סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו. ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

לעינינו עשקו עמלנו. ממשך וממורט ממנו. נתנו עלם עלינו. סבלנו על שכמנו. עבדים משלו בנו. פורק אין מידם. צרות רבות סבבונו. קראנוך יי אלהינו. רחקת ממנו בעונינו. שבנו מאחריך. תעינו ואבדנו:

ועדין לא שבנו מטעותנו. היך נעיז פנינו ונקשה ערפנו. לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל אנחנו ואבותינו חטאנו:

אשמנו. בגדנו. גזלנו. דברנו דופי: העוינו והרשענו. זדנו. חמסנו. טפלנו שקר: יעצנו רע. כזבנו. לצנו. מרדנו. נאצנו. סררנו. עוינו. פשענו. צררנו. קשינו ערף: רשענו. שחתנו. תעבנו. תעינו. תעתענו: סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו. ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

הרשענו ופשענו לכן לא נושענו. ותן בלבנו לעזוב דרך רשע. וחיש לנו ישע. ככתוב על יד נביאך יעזוב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו וישב אל יי וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח:

משיח צדקך אמר לפניך. שגיאות מי יבין מנסתרות נקני: נקנו יי אלהינו מכל פשעינו וטהרנו מכל טמאותינו וזרוק עלינו מים טהורים וטהרנו. ככתוב על יד נביאך וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם:

מיכה עבדך אמר לפניך. מי אל כמוך נשא עון ועובר על פשע לשארית נחלתו. לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא: ישוב ירחמנו יכבוש עונותינו. ותשליך במצולות ים כל חטאתם: תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם:

דניאל איש חמודות שוע לפניך. הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

עזרא הסופר אמר לפניך. אלהי בשתי ונכלמתי להרים אלהי פני אליך כי עונותינו רבו למעלה ראש ואשמתנו גדלה עד לשמים: ואתה אלהינו אלוה סליחות חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ואמת ולא עזבתנו: אל תעזבנו אבינו. ואל תטשנו בוראנו. ואל תזניחנו יוצרנו. ואל תעש עמנו כלה כחטאתינו: וקים לנו יי אלהינו את הדבר שהבטחתנו בקבלה על ידי ירמיהו חוזך כאמור בימים ההם ובעת ההיא נאם יי יבקש את עון ישראל ואיננו ואת חטאת יהודה ולא תמצאינה כי אסלח לאשר אשאיר:

עמך ונחלתך רעבי טובך צמאי חסדך תאבי ישעך. יכירו וידעו כי ליי אלהינו הרחמים והסליחות:

אל רחום שמך. אל חנון שמך. בנו נקרא שמך. יי עשה למען שמך: עשה למען אמתך. עשה למען בריתך. עשה למען גדלך ותפארתך. עשה למען דתך. עשה למען הודך. עשה למען ועודך. עשה למען זכרך. עשה למען חסדך. עשה למען טובך. עשה למען יחודך. עשה למען כבודך. עשה למען למודך. עשה למען מלכותך. עשה למען נצחך. עשה למען סודך. עשה למען עזך. עשה למען פארך. עשה למען צדקתך. עשה למען קדשתך. עשה למען רחמיך הרבים. עשה למען שכינתך. עשה למען תהלתך. עשה למען אוהביך שוכני עפר. עשה למען אברהם יצחק ויעקב. עשה למען משה ואהרן. עשה למען דוד ושלמה. עשה למען ירושלים עיר קדשך. עשה למען ציון משכן כבודך. עשה למען שממות היכלך. עשה למען הריסות מזבחך. עשה למען הרוגים על שם קדשך. עשה למען טבוחים על יחודך. עשה למען באי באש ובמים על קדוש שמך. עשה למען יונקי שדים שלא חטאו. עשה למען גמולי חלב שלא פשעו. עשה למען תינוקות של בית רבן. עשה למענך אם לא למעננו. עשה למענך והושיענו:

עננו יי עננו. עננו אלהינו עננו. עננו אבינו עננו. עננו בוראנו עננו. עננו גואלנו עננו. עננו דורשנו עננו. עננו האל הנאמן עננו: עננו ותיק וחסיד עננו. עננו זך וישר עננו. עננו חי וקים עננו: עננו טוב ומטיב עננו. עננו יודע יצר עננו. עננו כובש כעסים עננו. עננו לובש צדקות עננו. עננו מלך מלכי המלכים עננו: עננו נורא ונשגב עננו. עננו סולח ומוחל עננו. עננו עונה בעת רצון עננו. עננו פודה ומציל עננו. עננו צדיק וישר עננו: עננו קרוב לקוראיו עננו. עננו רחום וחנון עננו: עננו שומע אל אביונים עננו. עננו תומך תמימים עננו. עננו אלהי אבותינו עננו. עננו אלהי אברהם עננו. עננו פחד יצחק עננו. עננו אביר יעקב עננו. עננו עזרת השבטים עננו. עננו משגב אמהות עננו. עננו קשה לכעוס עננו. עננו רך לרצות עננו. עננו העונה בעת צרה עננו. עננו אבי יתומים עננו. עננו דין אלמנות עננו:

מי שענה לאברהם אבינו בהר המוריה הוא יעננו. מי שענה ליצחק בנו כשנעקד על גבי המזבח הוא יעננו. מי שענה ליעקב בבית אל הוא יעננו. מי שענה ליוסף בבית האסורים הוא יעננו. מי שענה לאבותינו על ים סוף הוא יעננו. מי שענה למשה בחורב הוא יעננו. מי שענה לאהרן במחתה הוא יעננו. מי שענה לפינחס בקומו מתוך העדה הוא יעננו. מי שענה ליהושע בגלגל הוא יעננו. מי שענה לשמואל במצפה הוא יעננו. מי שענה לדוד ושלמה בנו בירושלים הוא יעננו. מי שענה לאליהו בהר הכרמל הוא יעננו. מי שענה לאלישע ביריחו הוא יעננו. מי שענה ליונה במעי הדגה הוא יעננו. מי שענה לחזקיהו מלך יהודה בחליו הוא יעננו. מי שענה לחנניה מישאל ועזריה בתוך כבשן האש הוא יעננו. מי שענה לדניאל בגוב האריות הוא יעננו. מי שענה למרדכי ואסתר בשושן הבירה הוא יעננו. מי שענה לעזרא בגולה הוא יעננו. מי שענה לכל הצדיקים והחסידים והתמימים והישרים הוא יעננו:

רחמנא דעני לעניי עננא. רחמנא דעני לתבירי לבא עננא. רחמנא דעני למכיכי רוחא עננא. רחמנא עננא. רחמנא חוס. רחמנא פרוק. רחמנא שזיב. רחמנא רחם עלן. השתא בעגלא ובזמן קריב:

רחום וחנון חטאתי לפניך יי מלא רחמים רחם עלי וקבל תחנוני: יי אל באפך תוכיחני ואל בחמתך תיסרני: חנני יי כי אמלל אני רפאני יי כי נבהלו עצמי: ונפשי נבהלה מאד ואתה יי עד מתי: שובה יי חלצה נפשי הושיעני למען חסדך: כי אין במות זכרך בשאול מי יודה לך: יגעתי באנחתי אשחה בכל לילה מטתי בדמעתי ערשי אמסה: עששה מכעס עיני עתקה בכל צוררי: סורו ממני כל פעלי און כי שמע יי קול בכיי: שמע יי תחנתי יי תפלתי יקח: יבשו ויבהלו מאד כל איבי ישבו יבשו רגע:

מחי ומסי ממית ומחיה. מסיק מן שאול לחיי עלמא. ברא כד חטי אבוהי לקיה. אבוהי דחיס אסי לכאביה. עבדא דמריד נפיק בקולר. מריה תאיב ותביר קולריה: ברך בוכרך אנן והטינן קמך. הא רוי נפשין בגידין מררין. עבדך אנן ומרודנן קמך. הא בבזתא. הא בשביה. הא במלקיותא. במטו מנך ברחמך דנפישין. אסי לכאבין דתקוף עלן. עד דלא נהוי גמירא בשביה:

יי שערי שמים. בלולי אש ומים. שלש מאות ותשעים כמנין שמים. הפתחו לחנון. יפת פעמים. ותעל תפלתם אל השמים: שערי רקיע. בו מאורות התקיע. וממנו זורחים במקומם להשקיע. הפתחו לחנון. ים למו הבקיע. ותעל תפלתם פני מעביב רקיע: שערי זבול. שבו מזבח סבול. והשר מקטיר עליו כמכהן בכרבול. הפתחו לחנון. נדחקים לחבול. ותעל תפלתם פני ישב למבול: שערי וילון. נכנס ויוצא בגללון. ומחדש בכל יום מפתחי חלון. הפתחו לחנון.

באור ע"ם

שערי (שמים) די טויערין פון הימעל וואס איז געמישט פון פייער אונ וואסער דיא וואס זיינען אין צאל דרייא הונדערט מיט ניינציג וויא דער צאל פון ווארט שמים זאלין זיך עפענען צו דיא גיבעט פון ישראל (ותעל) אונ עס זאל אויף גיין זייער תפלה צו גאט (שערי) דיא טויערין פון הימל רקיע וואס אין אים האט גאט דיא לייכטונג פון זון אונ לבנה אונ שטערין ארייין גישטעלט (וממנו) אונ פון דעם הימל טוען זייא שיינען אונ טוען אויף זייער ארט אויף אונטער גיין זאלט איר זיך עפענען צוא דיא גיבעט פון ישראל וואס צוא זייא האט זיך דער ים גשפאלטן (ותעל) אונ עס זאל אויף גיין זייער תפלה פאר דעם דער וואס וואוינט אין הימיל וואס הייסט רקיע (שערי) דיא טויערין פון הימל וואס הייסט זבול וואס אין דעריינען איז דער מזבח גיטראגען (והשר) אונ דער מלאך מיכאל טוט דרויף דעמפין דיא נשמות פון צדיקים אזו וויא איין כהן וואס ער טוט דיא עבודה מיט איין שיינע הויב (הפתחו) זאלט איר זיך עפענען צו

מצבתה כאלון. ותעל תפלתם פני דר רום וילון: שערי שחקים. שבו רחים שוחקים, עומדות וטוחנות מן לצדיקים. הפתחו לחנון. זרוים במרחקים. ותעל תפלתם פני מעביב שחקים: שערי מכון. שבו שלגים יתכון. ומערת קיטור וסער בו ישכון. הפתחו לחנון. עם לבו יכון. ותעל תפלתם פני דר רום מכון: שערי מעון. בו משוררים ישעון. וביום הם חשים לסגל עם ישמעון. הפתחו לחנון. למררים לעון. ותעל תפלתם פני דר רום מעון: שערי ערבות. בו ברכות רבות. וגנזי צדקה וחסד וכל טובות. הפתחו לחנון. בני שלשת אבות. ותעל תפלתם פני רוכב ערבות:

מכניסי רחמים. הכניסו רחמינו. לפני בעל הרחמים: משמיעי תפלה. השמיעו תפלתנו. לפני שומע תפלה: משמיעי צעקה. השמיעו צעקתנו. לפני שומע צעקה: מכניסי דמעה. הכניסו דמעותינו. לפני מלך מתרצה בדמעות: השתדלו והרבו תחנה ובקשה. לפני מלך אל רם ונשא: הזכירו לפניו. השמיעו לפניו תורה ומעשים טובים של שוכני עפר. יזכור אהבתם ויחיה זרעם שלא תאבד שארית יעקב. כי צאן רועה נאמן היה לחרפה. ישראל גוי אחד למשל ולשנינה. מהר עננו אלהי ישענו. ופדנו מכל גזרות קשות והושיעה ברחמיך הרבים משיח צדקך ועמך:

מרן דבשמיא לך מתחננן. כבר שביה. דמתחנן לשבויה. כלהון בני שביה. בכספא מתפרקין. ועמך ישראל ברחמי ובתחנוני. הב לן שאלתין ובעותין. דלא נהדר ריקם מן קדמך:

מרן דבשמיא לך מתחננן. כעבדא דמתחנן למריה. עשיקי אנן ובחשוכא שרינן. מרירין נפשין מעקתין דנפישין. חילא לית בן לרצויך מרן. עביד בדיל קימא דגזרת עם אבהתנא:

שומר ישראל. שמור שארית ישראל. ואל יאבד ישראל. האומרים שמע ישראל:

שומר גוי אחד. שמור שארית עם אחד. ואל יאבד גוי אחד. המיחדים שמך יי אלהינו יי אחד:

באור ע״פ

דיא גיבעט פון דיא וואס איז גיוועזין צוא גיקוועצט צוא פאר דארבין ותעל און זאל אויף גיין זייער תפלה פר דעם גאט וואס איז גיזעסין צו ברייננגען דעם מבול שערי די טויערין פון הימיל וואס הייסט וילון נכנס דער וואס גייט ארויס אין דער פריא אין אפוטער פאס ומחדש און ער טוט באנייען אלע טאג דיא עפענונג פון פענסטער אריין גיין און ארויס צוא גיין דורך אים הפתחו זאלט איר זיך עפענען צו דיא גיבעט פון ישראל מצבתה וואס איר באשטאנד איז גלייך וויא איין לינדען בוים ותעל און זייערע תפלות זאל אויף גיין פאר דעם דער וואס וואונט אין דיא הויכע הארבערינג. שערי דיא טויערין פון הימיל וואס הייסט שחקים הפתחו עפינט זיך צוא די גיבעט פון ישראל זרוים וואס זייא זיינען פאר שפרייט אין דיא ווייטע לענדער ותעל און זאל אויף גיין זייער תפלה פאר דעם גאט וואס רועט אין הימיל וואס הייסט שחקים שערי דיא טויערין פון הימיל וואס הייסט מכון וואס אין אים טוט רוען שנייא ומערת און היילען מיט דעמפונג און שטורעם ווינד טוט אין אים וואוין הפתחו זאל זיך עפענען צו דיא גיבעט פון אזו איין פאלק וואס זייער הארץ איז רעכט פארטיג צו גאט ותעל און זאל אויף גיין זייער תפלת פאר דעם דער וואס וואונט אין די הויכע הימל וואס הייסט מכון שערי דיא טויערין פון הימל וואס הייסט ערבות בו וואס אין אים זיינען פיל ברכות און אוצרות פון גירעכטיקייט און פון גינאד און אלעם גוטען הפתחו זאלען זיך עפענען צו דיא גיבעט פון דיא קינדער פון די אבות ותעל און זאל אויף גיין זייער גיבעט פאר דעם גאט וואס רועט אין הימל ערבות:

שומר גוי קדוש. שמור שארית עם קדוש. ואל יאבד גוי קדוש. המשלשים בשלש קדשות לקדוש: מתרצה ברחמים ומתפיס בתחנונים. התרצה והתפיס לדור עני כי אין עוזר: אבינו מלכנו חננו ועננו כי אין בנו מעשים עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו: ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו: זכור רחמיך יי וחסדיך כי מעולם המה: יהי חסדך יי עלינו כאשר יחלנו לך: אל תזכר לנו עונות ראשונים מהר יקדמונו רחמיך כי דלונו מאד: חננו יי חננו כי רב שבענו בוז: ברוגז רחם תזכור. כי הוא ידע יצרנו זכור כי עפר אנחנו: עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך: והש"ץ אומר ק"ש

סליחות ליום רביעי של עשרת ימי תשובה

אומרים אשרי ח"ק ואח"כ אומרים זה:

לך יי הצדקה ולנו בשת הפנים: מה נתאונן ומה נאמר מה נדבר ומה נצטדק: נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה אליך כי ימינך פשוטה לקבל שבים: לא בחסד ולא במעשים באנו לפניך. כדלים וכרשים דפקנו דלתיך: דלתיך דפקנו רחום וחנון. נא אל תשיבנו ריקם מלפניך: מלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו. כי אתה שומע תפלה:

שומע תפלה עדיך כל בשר יבאו: יבא כל בשר להשתחות לפניך יי: יבאו וישתחוו לפניך יי ויכבדו לשמך: באו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני יי עשנו: נבואה למשכנותיו נשתחוה להדום רגליו: באו שעריו בתודה חצרותיו בתהלה הודו לו ברכו שמו: רוממו יי אלהינו והשתחוו להדום רגליו קדוש הוא: רוממו יי אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יי אלהינו: השתחוו ליי בהדרת קדש חילו מפניו כל הארץ: ואנחנו ברוב חסדך נבוא ביתך נשתחוה אל היכל קדשך ביראתך: נשתחוה אל היכל קדשך ונודה את שמך על חסדך ועל אמתך כי הגדלת על כל שמך אמרתך: לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו: אשר יחדו נמתיק סוד בבית אלהים נהלך ברגש: אל נערץ בסוד קדושים רבה ונורא על כל סביביו: שאו ידכם קדש וברכו את יי: הנה ברכו את יי כל עבדי יי העומדים בבית יי בלילות: אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורתיך: אשר לו הים והוא עשהו ויבשת ידיו יצרו: אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות הרים לו: אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש: ויודו שמים פלאך יי אף אמונתך בקהל קדושים: לך זרוע עם גבורה תעז ידך תרום ימינך: לך שמים אף לך ארץ תבל ומלאה אתה יסדתם: אתה פוררת בעזך ים שברת ראשי תנינים על המים: אתה הצבת כל גבולות ארץ קיץ וחרף אתה יצרתם: אתה רצצת ראשי לויתן תתננו מאכל לעם לציים: אתה בקעת מעין ונחל אתה הובשת נהרות איתן: לך יום אף לך לילה אתה הכינות מאור ושמש: עשה גדולות עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר: כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים: כי גדול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לבדך: כי גדול מעל שמים חסדך ועד שחקים אמתך: גדול יי ומהלל מאד ולגדלתו

(השלמה ע"ס)

אין חקר: גדול יי ומהלל מאד ונורא הוא על כל אלהים: גדול יי ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשו: לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך יי הממלכה והמתנשא לכל לראש: מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה כי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם מאין כמוך: מאין כמוך יי גדול אתה וגדול שמך בגבורה: יי אלהי צבאות מי כמוך חסין יה ואמונתך סביבותיך: יי אלהי צבאות יושב הכרובים אתה אלהים לבדך: מי ימלל גבורות יי ישמיע כל תהלתו: כי מי בשחק יערך ליי ידמה ליי בבני אלים: מה נאמר לפניך יושב מרום. ומה נספר לפניך שוכן שחקים: מה נאמר לפניך יי אלהינו מה נדבר ומה נצטדק: אין לנו פה להשיב ולא מצח להרים ראש. כי עונותינו רבו מלמנות. וחטאתינו עצמו מספר: למען שמך יי תחינו ובצדקתך תוציא מצרה נפשנו: דרכך אלהינו להאריך אפך לרעים ולטובים. והיא תהלתך: למענך אלהינו עשה ולא לנו. ראה עמידתנו דלים וריקים: הנשמה לך והגוף פעלך. חוסה על עמלך: הנשמה לך והגוף שלך. יי עשה למען שמך: אתאנו על שמך יי עשה למען שמך: בעבור כבוד שמך כי אל חנון ורחום שמך: למען שמך יי וסלחת לעוננו כי רב הוא:

סלח לנו אבינו כי ברוב אולתנו שגינו. מחל לנו מלכנו כי רבו עונינו:

עה פתיחה התום שם המחבר א"חנן

אשת נעורים האהובה. אשר ארשת ברוב מוהר ורוב טובה. ואיך עתה יושבת עלובה. געולה ומאוסה ועזובה: לבושה בעדי עדיים. אשר התנית בברית ובתנאים. ואיך עתה סובבת דלתים. ושוכבת בין שפתים: חבושה בשש ומשי כלולה. היא היתה בכל הארץ מהללה. ואיך עתה נחשבת מחוללה. ללעג ולבשת ולקללה: נות פעמים בנעליה. אשר כנפיך פרושים עליה. ואיך עתה נגפו רגליה. על ההרים אחר עולליה: נא יושב הכרובים. תרא בכל זאת לא פנתה

באור ע"ט

אשת נעורים דיא יונגע ווייב דיא געליבטע וואס דו האסט פר קנאסט מיט פיל גאב אונ מיט פיל גוטס לבושה זיא איז גיוועזן גיקלייד מיט צירונג אזו וויא דו אויס גינומען האסט מיט איר פר בונד אונ אויס נעמען ואיך אונ בשעת חורבן בית המקדש האט זיא ארום גערינגעלט ארום דיא טירען אונ איז גילעגין צו ישען הירדין חבושה די גינורט זיינען גיוועזן מיט ליינען אונ מיט זייד גיקריינט זיא איז גיוועזן אין אלע לענדר געלויבט ואיך אונ בשעת חורבן בית המקדש איז זיא וואָרען גיאכט פאר שוועכט צו גישפעט אונ צו פלוכונג נות די שיין וואר מיט טריטען אין אירע שיך וואס דיינע פליגיל וואָרען אויף איר גישפרייט ואיך אונ וויא זיינען גיוועזן געשטויסען אירע פיס על אויף אירע בערג נאך אירע יונגע קינדר נא איך בעט דיך דו זיצער אויף די כרובים תרא דו זאלסט זעהן פונדעסט וועגן האט זיא זיך ניט גיקערט צו די האפערדיגע

(השלמה ע"ט)

אל רהבים. לא על פרשים ולא על רוכבים. כי על רחמיך הרבים:

כי על רחמיך הרבים אנו בטוחים. ועל צדקותיך אנו נשענים. ולסליחותיך אנו מקוים. ולישועתך אנו מצפים: אתה הוא מלך אוהב צדקות מקדם. מעביר עונות עמו ומסיר חטאת יראיו. כורת ברית לראשונים ומקים שבועה לאחרונים: אתה הוא שירדת בענן כבודך על הר סיני. והראית דרכי טובך למשה עבדך. וארחות חסדיך גלית לו. והודעתו כי אתה אל רחום וחנון. ארך אפים ורב חסד ומרבה להיטיב. ומנהיג את העולם כלו במדת הרחמים. וכן כתיב ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך. וקראתי בשם יי לפניך. וחנתי את אשר אחן ורחמתי את אשר ארחם:

אל ארך אפים אתה ובעל הרחמים נקראת. ודרך תשובה הורית: גדלת רחמיך וחסדיך. תזכור היום ובכל יום לזרע ידידיך: תפן אלינו ברחמים. כי אתה הוא בעל הרחמים: בתחנון ובתפלה פניך נקדם. כהודעת לענו מקדם: מחרון אפך שוב. כמו בתורתך כתוב: ובצל כנפיך נחסה ונתלונן. כיום וירד יי בענן: תעבור על פשע ותמחה אשם. כיום ויתיצב עמו שם: תאזין שועתנו ותקשיב מנו מאמר. כיום ויקרא בשם יי ושם נאמר:

ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

מאין כמוך יי גדול אתה וגדול שמך בגבורה: נודע ביהודה אלהים בישראל גדול שמו: עזרנו יי אלהינו כי עליך נשענו ובשמך באנו: כשמך אלהים כן תהלתך על קצוי ארץ צדק מלאה ימינך: מגדל עוז שם יי בו ירוץ צדיק ונשגב:

כרחם אב על בנים כן תרחם יי עלינו: ליי הישועה על עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר. ויאמר יי סלחתי כדברך: הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

עט סליחה מיוסד ע"פ א"ב ובסוף חתום שם המחבר גרשם בן יהודה חזק

אלהינו ואלהי אבותינו

אמנם אנחנו חטאנו והעוינו. בגוד בגדנו בך אבינו. גלינו מבלי דעת ונדוינו. דווים דחופים לישועתך קוינו: העבר אדון עון עבדיך. ואל תט באף

באור ע"ס

לא זיא האט זיך ניט פר לאזן אויף ריטר אונ רייטר כי נייערט אויף דיינע דר בארימקייט די פולע: אמנם אנחנו פר וואר מיר האבין געזינדיגט אונ פר קרימט בגוד פעלשין האבין מיר גיפעלשט אן דיר אונזער פאטר גלינו מיר זיינען פאר טריבן ווייל מיר האבן ניט גיוואלט וויסען דיא תורה אונ עס איז ווארין ווייא מיר בשעת חורבן אונ צו דיינער הילף האפען מיר העבר מאך איבער פארן דו הער דיא זינד פון דיינע קנעכט ואל אונ דו זאלסט ניט גייען מיט צארין

זרע ידידיך. זכור רחמיך יי וחסדיך. חסד ואמת נשבעת לעבדיך: טרוד וענוי מדרך פשעם. יסורי תוכחות שמונה ותשעים. כרת והכתבת לאיים פושעים. לא תאשים אום בך נושעים: מפשע רב נקה בניך. נכנעים שבים ומתחננים לפניך. סרחון כתמם לבן בהעברת סממניך. עונם תכבוש ותשליך בצול שאונך: פקח קוח אבוריך להתר. צחן שמצתנו תעביר כבנתר. קרע שטרינו והובותינו ותר. רחם תזכור פנים בהסתר: שבועה זכור וברית קדמונית. תחון בזכות אבות מנויי אחורנית. גדרת הגנה מלאכת התכנית. רצה להחזיר הבה ראשונית: שפטה משפטי מזדים עושקים. מאנו לשלחנו ובנו מהזיקים. בני יהודה וישראל העשוקים. יה שוב שביתם כבנגב אפיקים: הבט משמים מזבול מרומך. וגול יתגולל המון מעיך ורחמיך. די תאמר ליסורי נעימך. היטיבה ברצונך עירך ועמך: חטאתינו במצולות ים תצליל. זבול קדשך במרום הרים תתליל. קנויך ילכו בשמחת לבב וחליל. אז תחפוץ זבחי צדק עולה וכליל:

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול: אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כהודעת לענו מקדם. כמו שכתוב. וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי:

ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

אלהים באו גוים בנחלתך טמאו את היכל קדשך שמו את ירושלים לעיים: שפך עליהם זעמך וחרון אפך ישיגם: הנשא שופט הארץ השב גמול על גאים: תן להם כפעלם וכרוע מעלליהם כמעשה ידיהם תן להם השב גמולם להם: היטיבה ברצונך את ציון תבנה חומות ירושלים:

באור ע"ט

דיינע קינדר פון די געליבטע זכור גידיינק נאט דיינע דר בארימקייט אונ דיינע גינאד. די גינאד אונ וואהרהייט וואס דוא האסט גישווארין צו דיינע קנעכט טרוד דאס פאר צוקונג אונ די פיין וואס עס לערט אויס די מיסטייט אונ די אכט אונ נייינציג שטראפונג כרת האכט פאר שניטען אונ האכט גישריבען לא זאלסט ניט פר שולדין צו אזו אפאלק וואס ווערין דורך דיר גיהאלפן מפשע פון גרויסע זינד מאך ריין דיינע קינדער די וואס זיינן אונטער טעניג אונ טוען תשובה אונ בעטין פאר דיר סרחון דעם געשטאנק פון אירע פלעקין פון זינד מאך וויים מיט איבער פארונג דיינע קרייטער עונם זייערע זינד זאלסטו באצווינגן אונ דו זאלסט ווארפן אין טיפענש ברומונג פון ים. צו רייס אונזר שולד אונ טוא שיינקען רחם דער בארעמונג זאלסטו גידיינקען ווען דו ווילסט פר בארגען דיין אן געזיכט שבועה גידיינק די רייד אונ די ערשטע זיכערהייט תחון דו זאלסט זיך דער בארימען וועגין זכות אבות וואס זיינען געציילט גיווארען אין דער תורה הינטער זיך יעקב יצחק אברהם גדרת דער צאם פון דעם גארטען אונ דיא ווערק פון בית המקדש באווילינ צו אונז הבט לוג פון הויכען הימיל אונ וועלגער אויף אונז דיינע פיל דער בארימקייט די גענונג זאלסטו זאגען צו דיא יסורים דיינע געליבטע היטיבה באגיטיג מיט דיינעם ווילען דיין שטאט ירושלים אונ דיין פאלק ישראל חטאתינו אונזערע זינד זאלסטו אין טיפענעש פון ים פר זינקען זבול דיין היילינע וואונונג במרום אין דעם העכסטין בארג זאלסטו הויכין קנויך דיינע געקויפטע זאלין גיין מיט פרייליכקייט דאס הארין אונ בויקן אז דענסטמאל וועסטו באגערין דיא רעכטע אפפער שעכט וואס מען גינעהנט אלע צו גלייך:

כרחם אב על בנים כן תרחם יי עלינו: ליי הישועה על עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר: ויאמר יי סלחתי כדברך: הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

פ סליחה וגם המחבר חתום כנלפי ההרוזות אני משה ברבי יוסף הכהן

אלהינו ואלהי אבותינו

ארבע אבות נזיקין הן. הזאב והארי והדוב וגוריהן. נמר שוקד על עריהם וחזיר*) עמהם. תן להם כפעלם וכרוע מעלליהם: נוגח הוא מאתמול שלשום אשר בור כרה. יאחזמו ציר וצרה כמבכירה. בקרב מחניך הכניסו זרה. וישליכו אותי הבורה: יבא דברך ולא יאחר. תברית נין ושאר וטובו סוחר. וטבוח טבח והכן תהי עוקר וניחר. כי שלח את הבערה ובער בשדה אחר: מה כחי לסבול עול רודים*). להכחידי מגוי יחד מתועדים. שודד בשמעי באזני קול פחדים. וכל העם ראים את הקולות ואת הלפידים: שבעתים השב חללים הפילם. באבן ירגמו אותם וחרב יי תאכלם. בניך מעומק בור העלם. ובעל הבור ישלם: האל אלה לא תפקוד באף ועברה. להשיב תשלום לנחלה לך שפרה. השב תשיב לבעליה העטרה. שלם ישלם המבעיר את הבערה: בת עמי צור יגאלנה בכוסף. ויטענה בהר הקדש יחד בהתאסף. לקנות שנית ידו יוסף. ויצאה חנם אין כסף: ראה תראה בעני עם נבזה. יה הצילם מצר*) בוזה. זכור רחמיך יי וחסדיך נחזה. והסר מעלי רק את המות הזה: בכל פה אכלום כזאבים. ועתי ישועות ארכו והנם כאבים. הלא הם על ספר כתובים. והמה בקשו חשבונות רבים: יבשו

*) וחזיר קאי על הרומיים כי על דגל הם היה חזיר יער לסימות כתס כי עז.

*) עול רודים בימי ההרבן ולאחרי כן כמו הדרייתן. *) מצר בוזה כמו הדרייתן, כלה מדרש איכה.

באור ע"ם

ארבע אבות נזיקין דער וואלף אונ דער לייב אונ דר בער אונ אירע יונגען נמר מדי אונ בבל אונ פרס אונ ישמעאל די דא גיגליכען זיינען צו די חיות תן גיב צו זייא אזו וויא דיא ביזהייט אירע ווערקין יאחזמו עס זאל באגרייפען זייא וויעען אונ לייד אז איין פרויא דיא איין ערשטלינג גיווינט מה וואס איז מיין קראפט צו ליידען בניך דיינע ליבע קינדער ישראל פון טיפעניש די גרוב מאך זייא אויף ברינגען ובעל אונ דר האר פון דר גרוב זאל עס באצאלין האל אויב אויף דיא דאזיגע ווערטי דען ניט באפעלין להשיב צוא ווידער קערין באצאלונג צו דיא ארב דיא דא צו דיר שיין איז השב ווידער קער צוא איר הערין דיא קרוין שלם באצאלין זאל דער דא מאכט אן צינדען בראנד בת עמי מיין פאלק דר באשעפר וועט איר אויס לייזען מיט גילוסטיקייט ויטענה אונ ער וועט איר טראגען אין דעם היילינגען בארג צוא ווערין איין גיזאמילט לקנות צו קייפען צום אנדערין מאל מיט זיין האנד וועט ער מערין ויצאה אונ זיא וועט אויס גיין אום זונסט אן געלד ראה דו זאלסט זעהן דאס ארמוט פון דאס פאר שמעהט פאלק יה הצילם גאט מאך זייא באשירמען פון באליידיגער דער דא האט פאר שמעהט זכור גידיינק דיינע דר בארימקייט גאט אונ דיינע גינאד ווערין מיר זעהן והסר אונ מאך אפ טאן פון מיר בייערט דעם דאזיגען טויט בכל מיטין גאנצין מויל האבין זיי אויף גיגעסין זיי אזו וויא וועלף ועתי אונ דיא צייטין דאס הילף האבין גילייננט אונ זייא זיינען ווייאינדיג הלא הם פאר וואר זייא זיינען אויף איין בוך גישריבען והמה אונ זייא זוכען פיל רעכענונג יבושו זייא זאלין פאר

(השלמה ע"ם) שעממ

זדים כי אכלו מנת גורלך. החוסים בצלך נחלתך וחבלך. רחום וחנון עינינו תלויות אליך. אתה אדני המלך עיני כל ישראל עליך: יה חסדך לרחם עם בחרת. וקים עלימו הדבר אשר הבטחת. זרויך קבץ מקצה הארץ אמרת. ואל תפל דבר מכל אשר דברת: ואתה תקום תרחם כי בא עת לחננה. תרחם ציון ועדת מי מנה. השב שבותם אלהי קדם מעונה. אל מקום המזבח אשר עשה שם בראשונה: סחרחר לבי כי רב זעמך. שוב מחרונך וקים נאמך. ריבה ריבי מעם חרמך. הנה עבדיך מכים וחטאת עמך: פניך האר בעיניך חן נמצא. והוציאנו ממסגר ואחריך נרוצה. כקדם כאז עמך יצא. וינס ויצא החוצה: הט אזנך כי לך הוחלתי. חנני כאמרתך ולישועתך קויתי. בכל לב פניך חליתי. נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי: כלו עיני ואין בפי מלה. ראה והביטה כי הייתי זוללה. הייתי ביום בבכי ובילה. אכלני חורב וקרח בלילה: היינו שחוק וכל היום נכלמנו. ברית אזרח זכור קומה והושיענו. הן הבט נא עמך כלנו. בני איש אחד נחנו: נדבות פינו רצה והסכת תפלה. שפתינו לשלם מנחה ועולה. נהל עמך אל המנוחה ואל הנחלה. מקום אשר היה שם אהלה בתחלה:

באור ע"ם

החוסים דיא ניינעם לוין גאב דיא דארבין פאר האבין זייא ווייל דער מוטוויליגע ווערין די שעמט דיא זיך באשיצען אין דיין שאטין דיין ארב אונ דיין טייל רחום דער בארעמיגער אונ לייט זעליגער אונזערע אויגען האפין צוא דיר אתה די אויגען פון כל ישראל זיינען אויף דיר גאט יה חסדך גאט דיין גינאד איז צו דער בארימען דאס פאלק דיא דוא האסט אויס דער ווילט וקיים אונ מאך באשטעטיגען אויף זיי די זאך דאס דו האסט פאר זיכערט זרויך דיינע פאר שפרייטע זאמיל איין פון ענדין דער ערד גלייך וויא דו האסט גיזאגט ואל אונ דו זאלסט ניט מאכין פאלין איין ווארט פון אלעם וואס דו האסט גירעט ואתה אונ דו זאלסט אויף שטיין דו זאלסט דער בארימען דען עס איז גיקומען דיא צייט צו זעליגען איר תרחם דוא זאלסט דער בארימען ציון אונ די גימיין ישראל דאס אויף זיי איז ווארין גיזאגט ווער קען ציילין אירע מצות השב מאך זייא ווידער קערין דוא גאט וואס פון פאר מאל וואונט אין הימיל אל צום פלאץ פון מזבח דאס ער האט גיטאן דארטין דיא עבודה צום ערשטין סחרחר עס וועלגערט זיך ארום מיין הארץ דען עס איז גרויס דיין צארין שוב קער ווידער דיין גרים צארין אונ באשטעטיג דיינע רייד פניך דיין שכינה מאך לייכטן. אין דיינע אויגן זאלין מיר לייטזעליקייט געפינען. אונ ציא אונז אויס פון באשליסונג אונ נאך דיר וועלין מיר לויפען כקדם אזו וויא פאר מאל אז דען מאל דאס דיין פאלק איז אויס גינאנגען ארויס צו גיין הט נייג דיין אויער דען צו דיר האף איך חנני לייט זעליג מיך אזו וויא דיינע זאג אונ צו דיין הילף האף איך בכל מיט גאנצין הארצען טוא איך דיין שכינה בעטין נפשי מיין לייב איז מיין אן היסונג אונ מיין פאלק איז מיין באגער כלו זייא האפין מיינע אויגען אונ עס איז ניט אין מיין מונד איין ווארט. זעה אונ לוג דאס איך בין גיווארין איין פרעסערין הייתי איך בין בייא טאג אין וויינען אונ קלאגין אכלני אז עס האט מיך פאר דארבען דיא היץ אונ דיא קעלט בייא דער נאכט היינו מיר זיינען גיווארין צו גישפעט אונ דעם גאנצען טאג פאר שעמט ברית דיא זיכערהייט דעם אלט גיזעסינער אברהם גידיינק שטייא אויף אונ העלף הן נון לוג איך בעט דיין פאלק זיינען מיר בני אלע קינדער פון איין מאן זיינן מיר נדבות די גיליבטענס אונזר מויל באוויליג אונ פר נעם דאס גיבעט שפתינו מיט אונזערע לעפצין צו באצאלין די עולה ומנחה נהל פיר דיין פאלק צו די רואונג אונ צו די ארב מקום דעם פלאץ דאס עס וואר דארטן זיין גיצעלט אין אנפאנג:

(השלמה צ"ם)

אתה

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול: אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכור לנו היום ברית שלש עשרה. כהודעת לענו מקדם. כמו שכתוב. וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי:

ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם מתחנתנו: תבא לפניך אנקת אסיר כגדל זרועך הותר בני תמותה: אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד:

כרחם אב על בנים כן תרחם יי עלינו: ליי הישועה על עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר: ויאמר יי סלחתי כדברך: הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

פא שלישיה מיוסד ע"פ א"ב בראשי החרוזות ובסוף חתום שם המחבר אליה בר שמעיה חזק ואמץ

אלהינו ואלהי אבותינו

אתה חלקי וצור לבבי. אויתיך בלילה על משכבי. אליך יי אקרא בעטוף לבי:
בגדנו והרבינו המות וכעסים. למרמס אנו מעשים. כי אין בנו מעשים:
גברו מאד מצוקותינו. ברואה שגינו פלילות פוקותינו. וכבגד עדים כל צדקותינו:
דעת חסרנו פתאים מערמה. תהלה תשים במלאכי רומה. אף כי אנוש רמה: הן
איים תטול כדק. ואם עולתה תחפש ותבדק. מה נדבר ומה נצטדק: ואבקש
גודר גדר ועומד בפרץ. וישר אין פנים להרץ. אבד חסיד מן הארץ: זמן קצי
סתום מלידע. עונות הטו קרני לגדע. כי פשעי אני אדע: חמס אקרא ואין מושיע.
למה צדיק מכתיר מרשיע. ולא קצרה ידך מהושיע: טלאיך דופקים כים הומים.

באור ע"ם

אתה חלקי דו ביסט מיין חלק אונ דר באשעפער פון מיין הארץ אויתיך איך האב דיך גיגלוסט אויף מיין גילעגער אליך איך רוף צו דיר גאט אז מיין הארץ איז פאר חלשת בגדנו מיר האבין גיפעלשט אונ גימערט בעס מיר זיינען גיגייט צום טרעטין וואררום מיר האבין גיט קיין מעשים גברו אונזר איינגשאפט האבין זיך זייער גשטארקט ברואה מיר זעהן תענוגים דריבר האבין מיר גיגרייזט אין דעם משפט זיינן מיר גישמרויכילט גיווארן וכבגד אונ אזו וויא אפויל קלייד אזו זייגען אונזערע צדקות ד"ת מיר זיינען חסר דעה וויא שוטים תהלה דוא מאכסט גאר גישפעט פון הויבע מלאכים אף מכל שכן פון דעם מענשין וואס איז הויל ווערים הן אז דוא וועסט וועלן קאנסטו אויף הייבין אלע אומות אונ איבער קערין וויא אדין שטעקעלע ואם אונ אויב דו וועסט בודק זיין אונ נאך זוכין דיא עולות מה וואס זאלין מיר ריידין אונ וואס זאלין מיר זיך גירעכט מאכען ואבקש אונ איך האב גיזוכט ווער זאל פאר צאמען אונ שטעלין זיך אויף דעם בראך פון דיא עבירות אונ עס איז ניט דא קיין רעכט פארטיג פנים מען זאל דיר מרצה זיין אבד עס איז פאר לארין גיווארין דער חסיד פון דער וועלט זמן דיא צייט פון קץ משיח איז פאר שטעלט פון צו וויסען עונות דיא עבירות האבין גינייגט מיין שיינקייט צו פר שניידען כי מיינע זינד ווייס איך חמס איך שרייא מען גזלת מיך אונ עס איז ניטא קיינער זאל מיר

(השלמה ע"ם)

אנוסים תמוסים ביד אמים*). אל תשכחנו לנצח ותעזבנו לארך ימים: יעקב למשסה ישראל לבוזזים. כבוד שבעת חפות חזיזים. וברחל נאלמה לפני גוזזים: כילי נבל במלך במסבו. נדיב ושוע נטרד מחבו. כבלי אין חפץ בו: לא לעולם תטור להחריבני. שמאלך דחיתני ימינך תקרבני. יי עשקה לי ערבני: מאז תמיד לנו הדבה. הקוית שבים ברוח נדיבה. ארפא משובתם אהבם נדבה: נובעת כנחל אגלי. הולל שקט ושבתו גילי. ואני כמעט נטיו רגלי: עיה אובד בקש עם נושע. און מצא מבטן פשע. צדיק מט לפני רשע: עדות ביעקב בתעודה נחתם. בארץ אויביהם הבטחת להחיותם. ואף גם זאת בהיותם: פשעים תעביר וחובות תמחוק. הרחיבה שאול נפשה לדחוק. ופערה פיה לבלי חוק: צפה לנהשול קרב לחפשנו. דלנו והעלנו מטיט רפשנו. שובה יי חלצה נפשנו: קדשנו צום בתפלה לקדם. חובש וצרי למכתנו הקדם. זכור עדתך קנית קדם: רוגז הנח כעס השך. אסורי אהב בעבותות המשך. מבית כלא יושבי חשך: שלוח קרא לשבורה

*) ביד אומים כמו פכיו ניד וועסטגלט:ען בספרד.

באור ע"פ

מיר העלפין למה ווארום זאל דער רשע ארום ריגלען דעם צדיק מ"איד דיינע לעמעלאך קלאפין אונ ברומען וויא דער ים אנוסים זייא זיינען גינייט אונ גיגזלת אין ישמעאלס הענד אל דו זאלסט ניט פאר געסין אונז אויף אייביג אונ ניט פר לאזען אונז אויף לאנגע טעג כבוד די ישראל וואס זייא האבין כבוד אז פון זיבין חופות פון ענגי כבוד גיהאט אונ איצונד זיינען זיי אזו באראובט וכרחל אונ שווייגען נעבעך אזו וויא שאף אז מען טוט שערין כילי דער קארגר אונ דר שאלקהאפטיגער זיצען וויא אמלך אויף זיין סעודה נדיב אונ דר נגיד אונ דר ארימער זיינען פאר טריבען פון זייער באהעלטעניש דאס איז ירושלים שמאלך דיין לינקע האנד האט מיך אוועק גישטופט דיין רעכטע האנד זאל מקרב זיין ה' אבער גאט דאס פאר צוקונג איז צו מיר מאך מיר זיס אז איך זאל קענען רוען מאז פון לאנג איז צו אונז דאס צו זאגונג הקוית דו האסט גימאכט האפען די וואס זייא קערין זיך אום צו גאט מיט דעם גוטען ווילען ארפא איך וועל היילען זייער ווילדיקייט איך האב זייא ליב אום זיסט נובעת מיינע אויגען קוועלין אזו וויא אשטארקער טייך וואס עס איז דא אינדען אויף אים הולל דיא שונאים האבין רוא אונ מיר האבין זייא פר שטערט מיין פרייד ואני אונ איך האב כמעט מיינע פיס גינייגט שה וויא אפאר לארען לעמעלע אזו זיינען דאס פאלק וואס איז גיהאלפען פון גאט און האטשע זייא האבין גיפונען אום רעכט פון דעם בויך נאך זיינען זייא פושעים צדיק דער צדיק בייגט זיך פאר דעם רשע אונ האט מורא מוסר צו זאגען עדות דו האסט פארט אין דיין תורה אן גיהתמת בארץ אין לאנד פון זייערע שונאים האסטו זייא צו גיזאגט לאזען לעבין זייא האטשע זייא וועלין אזו שלעכט זיין אז איך וועל זייא פאר טרייבען אין אפרעמד לאנד וועל איך זייא פארט ניט פאר מיאוסין פשעים דיא פשעים זאלסטו מעביר זיין אונ דיא עבירות זאלסטו אוים מעקין הרחיבה דער גיהנם האט זיך דר ברייטערט איר לייב אריין צו שטויסען ופערה אונ האט גיעפינט איר מויל אן אסוף צפה לוג אויף אונזער גלות וואס ער איז גיגליכען צוא איין אינד פון ים גינעהן ארוים לאזען אונז פריי דלני הייב אונז אויף אונ ברייננ אונז ארויף פון דעם גידיכטען ליים וואס מיר זיינן איין גיזונקן גיווארין שובה קער דיך אום גאט ציא אוים אונזערע לייבער קדשנו מיר האבין געהייליגט תעניתים מיט תפלות דיך צוא פעדערין חובש אפלאכטער מיט רפואות צו אונזערע מכות זאלסטו פעדערין זכור גידיינק דיין פאלק וואס דו האסט גיקויפט פון לאנג רוגז דעם כעס מיטין רוגז פאר מייד אסורי דיא גיפאנגענע מיט שטריק ציא אוים פון דער תפיסה וואס זייא זיצען אין דער פינצטער שלוח רוף אשיקונג צו דיא ישראל וואס זיינען

ולשמוטה. בריח גדע ושבור מוטה. רפה שבריה כי מטה: תשובה השבתי לתנין זוחל. תקותי הוא סולח ומוחל. הן יקטלני לו איחל: אלינו הטה בורא אזנך. שמע יה דורשיך האזינה מחנניך. תכון תפלתי קטורת לפניך: חזק כושל ואמץ רפיון. מקדש יסד ישב אפריון. היטיבה ברצונך את ציון:

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול: אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כהודעת לענו מקדם. כמו שכתוב. וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי:
ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

רבת שכנה לה נפשנו עם שונא שלום: אני שלום וכי אדבר המה למלחמה: יהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך: שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יי ורפאתיו: יי תשפות שלום לנו כי גם כל מעשינו פעלת לנו: יי עוז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום: המשל ופחד עמו עושה שלום במרומיו: כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון.

כרחם אב על בנים כן תרחם יי עלינו: ליי הישועה על עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה. ושם נאמר. ויאמר יי סלחתי כדברך: הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

פב סליחה מיוסד ע"פ תשר"ק — אלהינו ואלהי אבותינו

שלום תשפות לנו אותנו לחיים לחוקקה. שוע נערוך לפניך תשובה תפלה וצדקה. נחזה פניך ביי אלהים להדבקה. והיה מעשה הצדקה שלום: שלום לרחוק ולקרוב אל עיר מצור. עיר קטנה ומלך גדול סובבה לנצור. מסכן וחכם ימלט עיר בלי לבצור. יצר סמוך תצור שלום: שלום רב לאהבי תורתך

באור ע"ם

אין גלות וויא אצובראכענר אונ איין אויס גילינקטער בריח דעם ריגיל שנייד אפ אונ צו ברעך דעם עול הגלות רפה הייל איר בראך ווארום זייא האבין גינייגט תקותי מיין האפונג איז אז דוא וועסט פאר געבין הן אפילו אז דוא וועסט מיך הרגנען האף איך צו דיר אלינו באשעפר נייג צוא אונז דיין אויער שמע הער גאט דיינע פארשטער פר נעם דיא וואס זייא בעטין דיך תכון מיין תפלה זאל אויף גירעכט ווערין אזו וויא קטורת פאר דיר חזק שטארק די גישטרויכילטע אונ די שלאפע מקדש זייא מיסד דאס ביהמ"ק היטיבה באגיטיג מיט דיין רצון די שטאט ציון:

שלום תשפות פריד זאלסטו מערין צו אונז. אונז אן צוא שרייבען צום לעבין שוע הער מיר וועלין אן ריכטען פאר דיר תשובה אונ תפלה אונ צדקה נחזה מיר וועלין זעהען דיין שכינה צו גאט צו ווערין באהעפט אונ די ווערק פון צדקה זאל זיין פריד שלום פריד צו דעם וויטען אונ נאהנטען צו איין באלעגערטע שטאט עיר דער מענש איז גיגליכין צו איין קליינע שטאט אונ איין גרויסער מענש רינגילט זיא צוא היטען מסכן איין ארימער אונ איין קלוגער מאכט אנטרינען דיא שטאט נימ צו ווערין גיהארבסט דאס איז דער יצר טוב וואס אינטער לעהנט אונ היט פריד שלום פיל פריד זאל זיין צו די ליב האבער דיין תורה אונ עס זאל נימ זיין

(השלמה ע"ם)

ואין למו מדוה. מושיע את עמך מעוז ומנוס ומקוה. תשפוט ברחמים עמך ישועות יעקב צוה. וישב עמך בנוה שלום: שלום קוינו והיה לנו השבר והשאת. ליוצא ולבא אין לבא ולצאת. ואם ישא לחטאתינו כיד המלך משאת. אז הייתי בעיניו כמוצאת שלום: שלום צדקה וחסד להלבין לשון של זהורית. הושיעה יי את עמך את שארית. תכרות להם ברית כנם נביא והחרית. וכרתי להם ברית שלום: שלום פתח ליונתך תמתך השמיעני את קולך. כי קולך ערב ומראיך נאוה בהתפללך. הרחיבי מקום אהלך. אביר יעקב גואלך. השם גבולך שלום: שלום עושה במרומיו יעשה שלום לעם נבזה. גוי קו קו ומבוסה מצר בוזה. ממשך ומורט יובל שי כמאמר חוזה. והיה זה שלום: שלום סביב לעמו יחנה היות למו למסעד. אלופי אדום יאחזמו רעד. ולבניך שלח אליהו מתושבי גלעד. יועץ אל גבור אבי עד שר שלום: שלום נקרא שמו ואדון לכל ראש מתנשא. מוחל עונות עמו ופשעים מכסה. מקבל שבים ופושט יד וליראיו מחסה. המשל ופחד עמו עשה שלום: שלום מבשר טוב ומשמיע ישועה ממרומו. מלך על כל יי צבאות שמו. בדברו תרגז כל הארץ למשפט בקומו. יי עוז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום: שלום לכם אל תיראו לראות כי תבאו. על ברכים תשעשעו ועל צד תנשאו. בשוב יי את ציון עין בעין יראו. כי בשמחה תצאו ובשלום:

באור ע"ט

צו זיא קיין ווייטאג דוא העלפער דיין פאלק שטארקער פאר לאזונג אונ האפונג תשפוט דוא זאלסט ריכטין מיט דער בארימהקייט דיין פאלק די הילף פון יעקב זאלסטו גיביטען אונ דיין פאלק זאל זיצען אין וואונונג פון פריד שלום מיר האבין גידאבט צוא פריד ואם אונ אויב ער זאלט פאר טראגין צוא אונזערע זינד אזו וויא דיא האנד פון קיניג איז צוא פאר טראגין אז דיענסט מאל וואלט איך גיוועזן אין זיינע אויגען אזו וויא איינער וואס געפינט פריד שלום פריד גירעכטיקייט אונ גינאד איז ווייס צו מאכן די זינד ווס איז גלייך צו רויטע וואל הושיעה העלף דיין פאלק די איבער בלייבונג תכרות דוא זאלסט פאר שניידין צו זייא אזיכערהייט אזו וויא דער נביא האט גירעט וכרתי איך ווערל פאר שניידען צו זייא אזיכערהייט פון פריד שלום עפין פריד צו דיא וואס זיינען גיגליכין צו אטויב דיינע גאנצע צוא זאגין מאך מיר הערין דיין קול ווארום דיין קול איז זיס אונ דיין אן גיזיכט איז שיין אין דיין בעטין הרחיבי מאך ברייט דעם פלאץ פון דיין גיצעלט פון בית המקדש אביר דער שטארקער גאט פון יעקב איז דיין דער לייזער דער וואס מאכט דיין גימארק פריד זאל ארום זיין פאלק רוען עס זאל זיין צו אונטער לעהנונג ולבניך אונ צוא דיינע קינדער שיק אליהו דער וואס איז פון דיא אלט גיזעסענע גלעד יועץ דער ראטער דורך דעם שטארקען דער איביגער פאטער דער האר פון פריד שלום פריד ווערט גירופען זיין נאמען אונ אהאר צו אלע הויפט איז ער דער הויבען מוחל ער פאר גיבט די זינד פון זיין פאלק אונ מיכטייטען דעקט ער צו מקבל ער אנטפאנגט דיא וואס טוען תשובה ופושט אונ שטרעקט אויס דיא האנד. צוא זיינע פארכטער איז ער אבאשיצונג המשל דיא גיוועלטיגונג אונ אנגסט איז מיט אים ער מאכט פריד שלום הקב"ת וואס ער ווערט אן גירופען שלום מלך איין קיניג איבער אלס גאט דער הירשארין איז זיין נאמען בדברו מיט זיין רייד טוט ציטערין דיא גאנצע ערד ווען זיא שטייט צו משפט ה' גאט וועט געבין שטארקייט צו זיין פאלק גאט וועט בענשין זיין פאלק מיט פריד שלום פריד צו אייך איר זאלט זיך ניט פארכטין צו זעהן אז איר וועט קומען על אויף דיא קניען וועט איר זיך דער מייען אונ אויף דיא זייט וועט איר ווערין גיטראגען בשוב אז גאט וועט ווידר קערין ציון וועלין זייא באשיינפערליך זעהען כי דען מיט פרייד וועט איר אויס גיין אונ מיט פריד

שלום כנהר נטה ושים לאבני חפץ גבוליה. כנה אשר נטעה ימינך וקבץ עולליה. וזרוק מים טהורים וטהר טמאת שוליה. וקראת אליה לשלום: שלום יחדו אשכבה ואישן ויי נפשי שמרה. אל תזנח לנצח למה תישן עורה. ותוציא כאור צדקנו והכן נביא מהרה. למרבה המשרה ולשלום: שלום טוב מאדון טוב לבאים אליך להבדק. אל תשים פניך עמנו בדין לדקדק. תתן אמת ליעקב וחסד לאברהם להצטדק. חסד ואמת נפגשו צדק ושלום: שלום חלב חטים תשביע לכל בני עבר. קוי יי יחליפו כח יעלו אבר. ויעבור מלכם לפניהם על פשע עובר. דורש טוב לעמו ודובר שלום: שלום זרע ברך יי אום נאוה שחרחורת. שימנה לתהלה לכבוד ולתפארת. וקים לה חזון אשר התוית בחרת. וגליתי להם עתרת שלום: שלום וברית עולם יהיה אל עם קרובו. אשר צפון ליראיו מה רב טובו. כי עין בעין יראו לציון בשובו. וכל העם הזה על מקומו יבא בשלום: שלום הנה מר לי מר כי בזאו. ארצי*) שלו ישו גברו וגאו. עמים שממו ערים עד אשר שאו. הנשבים בשניהם וקראו שלום: שלום דבר אל בני ישראל ובקש להעלותם מבור. ממזרח וממערב שאריתם לצבור. מאדום וממואב עלם דכבד תשבור. ירדפם יעבור שלום: שלום גמול לעבדך שמים וארץ קונה. בעת צרה לעמו במרחב יה עונה. איכה יועם זהב והכתם הטיב ישנא. רבת שבנה לה נפשנו עם שונא שלום: שלום בארץ תתן ואויביו ידבר. כי באש יי נשפט וחילים יגבר.

*) ארצי שלו וכו' הכל קאי על מחריבי ביהמ"ק.

באור ע"ט

שלום פריד אזו וויא דיא טייכען גייג אונ טוא דיא שטיינער פון גילוסטונג דאס איז ארץ ישראל אירע גימארקען כנה דיא פוס וואס האט גיפלאנצט דיינע רעכטע האנד אונ זאמעל אירע קינדער וזרוק אונ גיס רעגען וואסער אונ רייניג דיא אומריינקייט אירע קינדער וקראת אונ דוא זאלסט רופען צו איר צו פריד שלום צוא גלייך מיט פריד וועל איך ליגען אונ שלאפין אונ גאט היט מיין לייב אל דוא זאלסט ניט פאר לאזין צוא אייביג ותוציא אונ דו זאלסט אויס ציהען אזו וויא איין ליכט אונזער גירעכטיקייט אונ בריים אן דעם נביא אליהו באלד למרבה צוא מערין דיא הערשאפט אונ צו פריד שלום גוטע פריד פון דעם גוטען הער צו דיא וואס קומען צוא דיר צו ווערין גיפארשט אל דוא זאלסט ניט טאן דיין פנים מיט אונז אין גיריכט מדקדק צוא זיין תתן דוא זאלכט געבין ווארהייט צוא יעקב אונ גינאד צוא אברהם חסד גינאד אונ ווארהייט האבין זיך באגעגינט גירעכטיקייט אונ פריד שלום גאט וואס ער הייכט שלום דיא בעסטע ווייץ זאלסטו זאט מאכען צו אלע די קינדער פון אברהם קוי דיא האפער פון גאט זייא זאלין צוא גנעמען קראפט זייא זאלין אויף ברייגגען פליגיל ויעבור אונ ער זאל איבער פארין דער גאט פאר זייא דער וואס איבער פארט דיא מיסטייט דורש דער וואס פארשט גוטס צוא זיין פאלק אונ רעט פריד צו דיא גיבענשטע קינדער פון גאט שלום פריד צו דיא גיבענשטע קינדער פון גאט דיא וואס ווערין שיין מיט תשובה ווען זייא זיינען שווארץ מיט זינד שימנה טוא זיא צו לויב אונ צו עהר אונ צירונג וקים אונ זייא מקים דיא נביאות וואס דו האסט אן גיצייכנט מיט גיריכט וגליתי אונ איך וועל אנטפלעקין צוא זייא באווייליגונג פון פריד שלום פריד אונ איין אייביגע זיכערהייט זאל זיין צוא זיין נאהענט פאלק אשר וואס פאר בארגען איז צוא זיינע פארכטער וויא גאר פיל איז זיין גוטס כי דען באשיינפערליך וועלין זייא זעהען אין זיין ווידר קערין צו ציון וכל גאר דאס פאלק ווערט אויף זיין פלאץ קומען מיט פריד שלום פריד רייד צו דיא קינדער ישראל באגער אויף צו ברייגגען זייא פון מזרח אונ מערב איר איבער בלייבונג איין צו זאמלען אונ זאל איבער פארען פריד שלום פריד זאלסטו אין דעם לאנד געבין אשמטה

(העלמה נ"ם)

איך

אשמעה מה ידבר. האל יי כי ידבר שלום: שלום אין קץ על כסא גזע גור אריה. בהלו נרו לעולם ועד בלי לאמפויי. יחיינו מיומים ביום השלישי יקימנו ונחיה. לדוד ולזרעו ולכסאו יהיה שלום:

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול: אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כהודעת לענו מקדם. כמו שכתוב. וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי: ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נוצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

זבחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה: תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם: וחסד יי מעולם ועד עולם על יראיו וצדקתו לבני בנים: קרוב יי לנשברי לב ואת דכאי רוח יושיע:

כרחם אב על בנים כן תרחם יי עלינו: ליי הישועה על עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר. ויאמר יי סלחתי כדברך: הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

פנ עקדה מיוסד ע"פ א"ב

אלהינו ואלהי אבותינו

איתן למד דעת. מרם לכל מודעת: באר שמך לכל באי עולם. גלה כל סתום ונעלם: גלולים מאס ושבר. תועים לשמך חבר: דרך מישור בחר. תורה ומצות שמר ולא אחר: הצלתו מאור כשדים. גננתו בעמק השדים: ועדתו שברך

משלי מוסר

קרוב ה' לנשברי לב מיר װעלין מקדים זיין דעם פסוק אין (איכה ה') זכור ה' מה היה לנו הביטה וראה את חרפתנו. װעלין מיר פערשטיין דעם המשך פון פסוק דורך איין משל. איין בן גביר האט פיל מאל עטװאס מורד געװעזין אן פאטער האט ער איהם ארויס געטריבען פון הויז מיט גרויס צארין. דעם גבירס קינד האט געזוכט איין מיטיל פון װאנען ער זאל האבען איין עסיקל ברויט האט ער ניט געפונען (װארום װען קינדער זיינען ביי דעם פאטערס טיש װייסען זיא ניט צו שעצין זיינע חסדים) איז געבליבען ביי איהם איין פלאן אז ער זאל זיך צוא מישען מיט אריכע לייט אונ גיין איבער דיא הייזער נאר דיא נשמה ביי א לעבען דער האלטען. װיא ער גייט שוין אזוא זוכין דעם שענדליכען ברויט האבען צוא איהם דיא ארימע לייט גיזאגט דיין פאטערס הויז איז דאך אויך איין הויז װארום זאלען מיר זיא אוים מיידען. איז דער זון אריין

באור ע"ט

איך װעל הערין װאס ער װעט ריידען גאט דר גאט װען ער װעט ריידען פריד שלום פריד ביז קיין ענד אויף דיא שטול פון דיא שטאט יהודה װאס איז גיגליכען צו איין לייב כהלו אין זיין לייכטין זיין ליכט צו אימער אונ איביג עס זאל ניט װערין פר לאשין יחיינו מאך אונז לעבין פון צווייא צייטען אין דריטען טאג לעתיד לבוא זאל ער אונז אויף ריכטען אונ מיר װעלין לעבין לדוד צוא דוד אונ צוא זיינע קינדער אונ זיין שטול זאל זיין פריד:

איתן למד אברהם אבינו האט גילערינט דיא תורה באר ער האט באשיט דיין הייליגן נאמען צוא אלע װאס זיינען גיקומען אויף דער װעלט גלה ער האט אנטפלעקט אלע באהאלטענע זאכען גלולים דיא עבודה זרה האט ער פאר מיאוסט אונ צוא בראכען תועים די װאס בלאנזען האט ער צוא דיין נאמען באהעפט דרך אונ האט זיך אנגליכען װעג אויס גיקליבען תורה ער האט געהיט תורה מיט מצות אונ ניט גיזוימט הצלתו דו האסט אים מציל גיװען

(השלמה ע"ט)

הַרְבֵּה מְאֹד. וַתִּקְתּוֹ עֹשֶׁר וְכָבוֹד: זָעַק וְהֵשִׁיב מַה תִּתֶּן לִי. שׁוֹרֶשׁ וָעָנָף אֵין לִי: חִילְתּוֹ בְּרְאִיַּת מַחֲזֶה. בִּשַּׂרְתּוֹ לֹא יִירָשְׁךָ זֶה: מָנָא בִכּוּרִים לְמֵאָה חֲנַנְתּוֹ. לְקָרְבַּן נִיחוֹחַ חֲשַׁקְתּוֹ: יַחְדָּו בְּכָל לִבָּם דָצוּ. לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ רָצוּ. כָּבַשׁ רַחֲמָיו לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ. כֵּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעַסְךָ מֵעַל צֹאנֶךָ: לִבָּם וְנַפְשָׁם הָיָה נָכוֹן. לָכֵן תְּפִלָּתֵנוּ לְפָנֶיךָ כִּקְטֹרֶת תִּכּוֹן: מִהֵר וְלָקַח מַאֲכֶלֶת. לָכֵן זַרְעָם תַּצִּיל מִמִּיתָה מְשֻׁבֶּלֶת: נֶעֱקַד יָחִיד כְּשֶׂה לְטֶבַח. לָכֵן תְּפִלָּתֵנוּ תֵּרָצֶה כְּעוֹלָה וָזֶבַח: סִדֵּר עֵצִים וְהִצִּית עֲלֵיהֶם אֵשׁ. לָכֵן בְּעָמְדֵנוּ לֹא נִתְבַּיֵּשׁ: עֲנִיתוֹ מִשְּׁמֵי שָׁמַיִם. לָכֵן נִשְׁבַּעְתָּ לוֹ בְּשִׁמְךָ פַּעֲמַיִם: פָּדִיתָ אוֹתוֹ בְּאַיִל בַּסְּבַךְ אָחוּז. לָכֵן עֲמִידָתֵנוּ וְעִנּוּיֵנוּ לֹא תָבוּז: צַעֲקָתֵנוּ שְׁמַע וְשַׁוְעָתֵנוּ סְכוֹת. בִּזְכוּת אָב נָסַע מַסָּכוֹת: קוֹל מְבַשֵּׂר יִשָּׁמַע בָּעוֹלָם. לִגְאוֹל עַם גֶּזַע גִּבְעוֹת עוֹלָם: רַחֵם עֲדַת מְקֻשָּׁטִים. טִיעַת שְׁנֵים עָשָׂר שְׁבָטִים:

באור ע״ם

גיוועזן פון דעם קאלך אויבן פון כשדים גננתו דו האסט אים מציל גיוועזן אין דעם טאל פון שדים אז ער האט מלחמה גיהאלטען מיט כדרלעומר שבר־ך און האסט אים צו גיזאגט דיין שכר איז זייער פיל ותקתו דו האסט אים צוא גיזאגט פיל עושר וכבוד זעק ער האט גישריען וואס וועסטו מיר געבין שורש איך האב קיין שום צווייגיל דאס איז קיין קינדר ניט חילתו דו האסט אים דער שראקין אז ער האט גיזעהן דיא שכינה בשרתו האסט אים איין בשורה גיזאגט דער קנעכט אליעזר וועט דיך ניט ירשענן מנא אקארב מיט בכורים דם איז דר זון יצחק צוא הונדערט יאר איז ער גישיינקט גיווארן צו אברהם אבינו לקרבן דר נאך האסטו אים גיגלוסט פאר איין קרבן יחדו האבין זייא ביידע מיט גאנצע הערצר גיפרייט זיך לעשות און האבין גיוואלט טאן דיין רצון כבש ער הט איין גיהאלטן זיין רחמים פון דעם איינציגען זון כדי ער זאל טאן דיין רצון נכון זייער הארץ מיט זייער נפש איז גיוועזן גיברייט לכן דריבער זאל אונזערע תפלות פר דיר אויף גירעכט ווערין וויא קטורת מהר ער האט גיאיילט און גינומן דאס מעסער צוא קוילין דעם איינציגען זון יצחק לכן דריבער זאלסטו זייערע קינדער מציל זיין פון איין אום גירעכטען טויט נעקד דר איינציגער זון איז גיבונדן גיווארען וויא אלעמעלע צום שעכטין לכן דריבער זאלסטו אונזערע תפלות אן נעמען וויא איין עולה און איין זבח סדר ער האט אויס גיסדרת האלץ און אונטער גיצונדען פייער לכן דריבער זאלין מיר זיך ניט שעמען אז מיר שטעלין זיך פאר דיר מתפלל זיין עניתו דוא האסט אים גיענטפערט פון הויכע הימלען לכן דריבער האסטו גישוואורען צוויא מאל בייא דיין היילינגען נאמען פדית דו האסט אים אויס געלייזט מיט דעם באראן וואס ער איז גיוועזן פאר פלאנטערט צווישן דיא דערנער לכן דריבער זאלסטו אונזר באגער און אונזר פיין ניט מבזה זיין צעקתנו אונזר גישרייא הער צו און פר נעם אונזערע תפלות בזכות מיט דעם זכות פון יעקב אבינו קול לאז הערין אויף דר וועלט א קול פון א בשורה טובה אויס צו לייזען דאס פאלק וואס זיינען די גזע פון די אבות

משלי מוסר

א איין צוגע פאסטער (אב געריסין דיא קליידער) בעטין איין שמיקיל ברויט. דער פאסטער האט איהם גיוואלט שלאגין מכות אכזריות פיר דער גרויסע חרפה אז איין גבירס קינד וואס איז ערצויגן גיווארין אויף אלע פערגניגען זאל צוא ליב זיין ווילדקייט דארפין גיין גלייך מיט אלע אביונים איבער דיא הייזער. האט דאס קינד אנגיפאנגען זייער שטארק צוא וויינען און זאגט. ליבער פאסטער. אמת אלס דיין זון דארפסטו אויף מיר ניט רחמנות האבין. ווייל איך האב זייער פיל גזינדיגט נעגין דיר פאסטער. אבער אלס ארעמאן בין איך דאך ניט ערגער וויא אנדערע ארעמע לייט וואס דוא טוסט מיט זייא חסד וצדקה. גיב מיר אויך איין שמיקיל ברויט. דען מיין חרפה אליין איז שוין איין גענוגער שטראף פיר מיין זינד. דער נמשל איז. איין מאל זיינען מיר גיוועזן ביי השי״ת ליבע קינדער און זיין חסד איז גיוועזן אויף אונז שטענדיג. נאר אז מיר האבין שטארק פערזינדיגט און האט אונז פון ארץ ישראל ארויס געטריבין מיט צארין דאך זיינען מיר ניט ערגער וויא אלע פעלקער וואס הש״ם יתברך שפייזט זייא און האט זייא אויף דער וועלט מיט זיין רחמנות. און מיר זיינען שוין גענוג געווארין צוא שאנדע. שוין צייט צוא האבין אויף אונז אויך רחמנות. דאס זאגט דער פסוק הביטה וראה את חרפתנו און דאס מיינט ער קרוב ה׳ גאט איז זייער נאהענט צוא דיא צוא בראכענע הערצער הגם מיר זיינען ניט ווערט. ואת דכאי רוח יושיע:

שכינתך תשכון בתוכנו. תנהגנו לגבול אדמתנו: תפן אלינו ברחמים. כי כן
נקראת מלא רחמים:

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול: אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כהודעת לענו מקדם. כמו שכתוב. וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי:
ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

פד פזמון וסס המחבר אליעזר ברבי ש'מה הכ"ל יגמלהו חסד

בין כסה לעשור. השלכנו רוע שאור. צדקנו במשפט באור החיים לאור. הננו אתאנו לך אדיר ונאור. כי עמך מקור חיים באורך נראה אור: אדון עמך סליחה. סלח ומחל לשביך. לעת חתום גזר דינך. לטובה זכרה אהוביך. יודע כי אלהים בישרון קרוביך. ושימנו כחותם על לבך. בין: עבדיך לטוב תערוב. צו כתמם למחקה. זכרה מצוקי תבל פעלתם אם פסקה. רחם ברוגז תזכור בניך עת חקיקה. כתוב על לוח חותם ועל

באור ע"ם

רחם דער בארעם דיא עדה וואס זיינען איין אמת איין זאמלונג טיעת זייא זיינען דאס פלאנצונג פון דיא צוועלף שבטים שכינתך דיין שכינה מאך רוען צווישען אונז תנהגנו דוא זאלסט אונז פירען אין לאנד מיט רחמים כי כן וואורום אזו ווערסטו אן גירופען מלא רחמים:

בין כסה צווישען ראש השנה אונ יום כפור האבין מיר אוועק גיווארפען דעם יצר הרע וואס ער ווערט אן גירופען שלעכט זויער טייג צדקנו מאך אונז גירעכט אין דעם משפט אין דעם ליכט פון היים צוא לייכטין הננו מיר זיינען גיקומען צוא דיר שטארקער גאט ונאור אונ דער לייכטער כי וואורום מיט דיר איז דר קוואל פון לעבין אין דיין ליכטיקייט ווערט געוויזען אור אדון הער גאט מיט דיר איז דאס פאר געבונג סלח זייא מוחל אונ פאר גיב צו דיא וואס טוען תשובה לעת צו דר צייט וואס דו חתמת דיין גזר דין לטובה זאלסטו צו גוטען גידיינקען דיינע ליבע יודען ושימנו אונ דוא זאלסט אונז וויא אחותם אויף דיין הארץ טאן עבדיך דיינע קנעכט צו גוטען בארגען צו שאף דיא פלעקין פון די עבירות אויס צוא מעקין זכרה גידיינק דיא צדיקים וואס דיא וועלט שטייט אויף זייא אויב דיא זכות אבות איז אויס גיגאנגען רחם אין דעם רוגז זאלסטו דאס דער בארימקייט גידיינקען צוא דיינע קינדער אין דער צייט אז דוא קריצט אין בוך כתוב שרייב אן אויפען טאוויל וואס דוא התיית אונ אויפין בוך אויס

ספר חקה. בין: בתחנונים כרש ודל לפניך קרבו.
ראה ענים מורה מאד. בלחץ בשפל ישבו. ביום
חפוש תעלומות עליון בך עיניך ייטיבו. ועל ספרך
כלם יכתבו. בין: שוחריך המצא לחננך עומדים
השכם. לבל יעוז קטגור בעיניך בל יתחכם.
מליצים ופרקליטים בחסדך עמם הסכם. כתבו
על היהודים כטוב בעיניכם. בין: הן רוח ולב עמך
שבור וחולה. הם חטאת ואשם ונדר אשר יפליא.
אמונים ובינונים חתום חותם מלא. אלה לחיי
עולם ואלה. בין: לא לפי ראוים תשפוט המוני.
ישרון מיחדיך. גליפת כתב צוה לשבח ואל
לגנאי. מפתח פתוחי חותם קדש ליי. בין:
לפתותך בתחן עבדיך מסכימים. הפתח למו
וזכור נחומים. חסדך הפלה והעבר כתמים.
אל מלך יושב על כסא רחמים. בין:

באור ע"ם

ניזעצט בתחנונים מיט גיבעט וויא ארימע לייט האבין זייא גינעהענט פאר דיר ראה גאט ב"ה זעה זייער פיין ווארום דוא ווייסט דאס איינגשאפט איז זייער שטארק בשפל זייא זיצען גאנץ נידעריג ביום אין דעם טאג אזדוא זוכסט דיא פאר הוילענע עבירות עליון אויבערשטער גאט זאל אין דיינע אויגען גיפעלין ועל אונ אויף דיינע ביכער זאלין אלע גישריבען ווערין שוחריך צו דיא וואס זוכען דיך ווער גיפונען צוא דיא וואס בעטין דיך אונ שטייען אויף פריא לבל דער מקטרג זאל זיך ניט שטארקען אונ זאל ניט קליגען אין דיינע אויגען מליצים מיט דיין חסד זיי מסכים מיט די מליצים כתבו שרייבט אויף די יהודים ווי צום בעסטן אין אייערע אויגן הן רוח דער אטום מיטען הארץ פון דיין פאלק איז צו בראכען אונ קראנק הם דאס צו בראכן הארץ איז אויף דעם ארט פון קרבן הטאת ואשם וואס מען פלעגט אפ שיידען אמונים דיא באגלייבטע יודין אונ מיטיל מעסיגע חתמה זייא אפולין הורם צום אייביג לעבין לא ניט אזו וויא זייא זיינען ווערט זאלסטו זיי משפטין ישורון אזדי צערנר צווינגען זיי זיינן דיא רעכט פארטיגע יודען דיך פארט מיחד גליפת דאס דאזיגע וואס דו שרייבסט אן זאלסטו געבין עס זאל זיין לשבח ניט צו גנאי מפתח אויס גיקריצט היילינג צו גאט לפתותך בתחן בעטין דיך מיט גיבעט זיינען דיינע קנעכט מסכים הפתח ווער גיעפינט צו זייא אונ גידיינק זייער טרייסטען חסדיך דיינע חסדים מאך וואונדערין אונ זייא מעביר דיא פלעקין פון דיא עבירות:

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול: אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כהודעת לענו מקדם. כמו שכתוב. וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי:

ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נוצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

אל תזכר לנו עונות ראשונים מהר יקדמונו רחמיך כי דלונו מאד: חטאת נעורינו ופשעינו אל תזכור כחסדך זכר לנו אתה למען טובך יי: זכור רחמיך יי וחסדיך כי מעולם המה: זכרנו יי ברצון עמך פקדנו בישועתך: זכור עדתך קנית קדם גאלת שבט נחלתך הר ציון זה שכנת בו: זכור יי חבת ירושלים אהבת ציון אל תשכח לנצח: אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד: זכור יי לבני אדום את יום ירושלים האומרים ערו ערו עד היסוד בה: זכור לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אליהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעולם: זכור לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב

אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו:

אל נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו:

חטאנו צורנו. סלח לנו יוצרנו:

פה מיוסד ע"פ א"ב

אריד בשיחי. בשיחי לגוהי. לגוחי בהשיהי. כי אם ברוחי: ברוחי בלשוני. בלשוני עלבוני. עלבוני לקוני. נחר גרוני: גרוני ושפתים. ושפתים נשתים. בשתים נתיבותים. נתיבותים דלתים: דלתים לתשובה. לתשובה משובה. משובה ומשובבה. הבת השובבה. הפאנו: השובבה נעוית. נעוית ונדוית. נדוית ונבוית. ונבוית ונתוית. לאבדון ומות: ומות וצוקה. וצוקה מציקה. מציקה החזיקה. ותלך הלוך וזעקה: זעקה מגערתך. מגערתך וקנאתך. וקנאתך גבורתך. תמכה חמתך: חמתך מלאה. מלאה ונלאה. נלאה נכאה. אף היא

באור ע"פ

אריד בשיחי איך וועל קלאגין מיט מיין קלאג צוא מיין אויס ציהער אין מיין פאר ציילען נייערט מיט מיין גיביט ברוחי מיט מיין גימיט אונ מיט מיין צונג מיין שאנד צוא מיין באשעפער דער ווייל מיין קעל איז הייזעריג פון צוא הויך ריידען גרוני מיין קעל אונ מיינע לעפצין טוען פאר ציילען דיא צווייא שטעג אונ צווייא טירען דיא פאר אים זיינען בייז אונ נוטס דלתים אונ דיא תשובה האט אויך טירין. דא זאגט גאט צו מיר טוא ווידער קערין צוא דער תשובה טוא ווידער קערין דאס ווילדע טאכטער דיא ווילדע השובבה אבער דיא ווילדע האט אום רעכט גיטאן דען איז איר ווייא גיווארין אונ איז גיווארען אן גיצייכינט צו פאר לירונג אונ טויט ומות אונ טויט זאונ באצווינגענעס יצוקה אונ דאס באצווינגענעס טוט באצווינגען זיי אונ באצווינגענעס טוט באגרייפען אונ זייא גייען אונ שרייען זעקה זיא האט גישריען פון וועגין דיין אן שרייאונג אונ דיין רעכנונג וקנאתך אונ דיין רעכנונג אונ דיין שטארקייט האט גימאכט אן לעהנען צו מיר דיין גרים צארין חמתך זיא איז פול דיין גרים

טמאה. חטאנו: טמאה כצרועה. כצרועה פרועה. פרועה מרעה. והיא לא ידעה: ידעה ונאלמה. נאלמה נעלמה. נעלמה חכמה. כסתה כלמה: כלמה וחרפה. וחרפה פרופה. פרופה צרופה. היתה לשרפה: לשרפה חבושה. חבושה רטושה. רטושה נטושה. גרושה מאישה. חטאנו: מאישה לבזיון. לבזיון וכליון. וכליון בציון. לא תוכל נקיון: נקיון וכפרה. כפרה מהרה. מהרה מוגרה. כפרה סוררה: סוררה בבעלה. בבעלה מעלה. מעלה מעולה. ואין די עולה: עולה ומנחה. מנחה זנוחה. זנוחה ואנחה. במכוה פרחה. חטאנו: פרחה טומאה. טומאה וקנאה. וקנאה הקניאה. לך צמאה: צמאה נפשי. נפשי להנפישי. להנפישי מרפשי. אלהי קדושי: קדושי ומושיעי. מושיעי ממרשיעי. ממרשיעי תשעשעי. יי רועי: רועי ואלי. ואלי ומצילי. ומצילי תנחילי. כרמי שלי. חטאנו: שלי ושלך. ושלך למולך. למולך נאצות לך. ולשונם תהלך: תהלך גזרת. גזרת העברת. העברת ותרת. עם זו יצרת: יצרת חוק לי. ברר ישר מלולי. מלולי לאלי. אלהים יי חילי: חילי חזקנו. חזקנו ואמצנו. ואמצנו מלכנו. יי מחוקקנו. חטאנו:

באור ע"ס

צארין זיא איז פול אונ איז מיד נלאה מיד אונ צוא בראכען אף אויף איין אום ריין לאנד טמאה זיא איז אום ריין אז איין אויס זעציגע דיא דא מוז אירע האר לאזען וואקסען פרועה זיא איז צו בראכען זיא איז גיאיבעלט אונ זיא מאכט זיך ניט וויסען ידעה זיא ווייס עס וואול זיא מאכט זיך שטום זיא מאכט זיך פאר הוילען וואר פון איר קלוגהייט זיא טוט באדעקין דיא שאנד כלמה שאנד אונ לעסטער באהעפט צו אנאנדער פרופה גיהעפט איז זיא גיווארען צו פר ברענונג לשרפה צו פאר ברענונג איז זיא גיבונדען אונ פאר לאזין אונ צו שפאלטען אונ פר טריבען פון אירען מאן הקב"ה מאישה פון אירען מאן צו איין פאר שמעהונג. איין פאר שמעהונג אונ אפאר דארבונג. אפאר דארבינג מיט פאר וויסטונג זיא קאן זיך ניט ריינינגען קיין ריינינגען אונ אפארגעבונג זיא איז גיברעך אונ צו בראכען זיא איז אזו וויא אכוה די דא קערט אפ פון רעכטין וועג סוררה זיא האט אפ גיקערט אן איר הערין הקב"ה בבעלה פאר אירן הערין האט זיא גיפעלשט ואין אונ עס זיינען ניט גינוג אפער צוא אירע זינד אפפער אונ פריזאנטען דיא זיינען פאר לאזען זנוחה זיא איז פאר לאזען פון הקב"ה אונ זיא טוט זיפצען במכוה גלייך אז איינער דער דא איז אום ריין מיט בליהענדיגע גרינד בראנד פרחה זיא איז גיבליהט אום ריינקייט טומאה אום ריינקייט אונ פאר ווערונג אז איין סוטה אונ ניידונג זאלסטו ניידעי זיא פון דיא שונאים דאס זעלביגע טוט זיא צוא דיר דארשטין אונ גילוסטען נפשי מיין לייב טוט דארשטין אונ גילוסטען צו לאזען רוען מיך מאך מיך רוען פון מיין גלות דאס דא גלייך איז צוא לייס גאט מיין היליגער קדושי מיין היליגער אונ מיין העלפער מושיעי מיין העלפער פון דעם דער מיר וויל בייז טאן ממרשיעי פון מיינע בייז טוער זאלסטו מיר העלפין ה' גאט מיין ווידער מיין גאט אונ מיין באשירמער דו זאלסט מאכין ארבין מיך ארץ ישראל מיין וויין גארטען שלי דאס זייא מיר טוען איז דיין אונ דאס דיינע האבין זייא גיטאן קעגין דיר אין דיין בית המקדש זייא האבין דער צארינט דיך קעגין דיך אין דיינעם הויז ולשונם אונ איר צונג איז אויך גינאנגען אין דעם לאנד תהלך דיא זעלביגע צונג טוט זיין אויף דעם פאלק דאס דוא זייא דאס ים האסט צוא שניטען אונ האסט זייא מאכין אריבער פארען אונ האסט אפ גיזעצט אונ פריי גימאכט עם דאס גיליבטע פאלק ישראל דאס דוא האסט באשאפען יצרת דו האסט באשאפען אונ גיזעצט ראש השנה איין גיזעצן צו מיר ברר צו לייטערין צו באשטעטיגען דאס ווירדיקייט מלולי אונ מיין רייד דאס איך טוא ריידין צו מיין גאט אלהים דר דא איז גאט מיין קרעפטיגר חילי שטארק אונז אונ קרעפטיג אונז ואמצנו קרעפטיג אונז אונזער קיניג ה' גאט אונזער גיזעצן געבער:

זְכוֹר לָנוּ בְּרִית אָבוֹת כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקוֹב וְאַף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר:

זְכוֹר לָנוּ בְּרִית רִאשׁוֹנִים כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ:

עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמָה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ. וְאַף גַּם זֹאת בִּהְיוֹתָם בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיהֶם לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גְעַלְתִּים לְכַלּוֹתָם לְהָפֵר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיהֶם: הִמָּצֵא לָנוּ בְּבַקָּשָׁתֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב וּבִקַּשְׁתֶּם מִשָּׁם אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּמָצָאתָ כִּי תִדְרְשֶׁנּוּ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ: מוֹל אֶת לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. וּמָל יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת לְבָבְךָ וְאֶת לְבַב זַרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ: זְרוֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים וְטַהֲרֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם: מְחֵה פְשָׁעֵינוּ כָּעָב וְכֶעָנָן כְּמָה שֶׁכָּתוּב. מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ: מְחֵה פְשָׁעֵינוּ לְמַעַנְךָ כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מוֹחֶה פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר: הַלְבֵּן חֲטָאֵינוּ כַּשֶּׁלֶג וְכַצֶּמֶר כְּמָה שֶׁכָּתוּב. לְכוּ נָא וְנִוָּכְחָה יֹאמַר יְיָ אִם יִהְיוּ חֲטָאֵיכֶם כַּשָּׁנִים כַּשֶּׁלֶג יַלְבִּינוּ אִם יַאְדִּימוּ כַתּוֹלָע כַּצֶּמֶר יִהְיוּ: רַחֵם עָלֵינוּ וְאַל תַּשְׁחִיתֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. כִּי אֵל רַחוּם יְיָ אֱלֹהֶיךָ לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא יַשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם: קַבֵּץ נִדָּחֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. אִם יִהְיֶה נִדַּחֲךָ בִּקְצֵה הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יְקַבֶּצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקָּחֶךָ: הָשֵׁב שְׁבוּתֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. וְשָׁב יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתְךָ וְרִחֲמֶךָ וְשָׁב וְקִבֶּצְךָ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר הֱפִיצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה: תְּבִיאֵנוּ אֶל הַר קָדְשֶׁךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בְּבֵית תְּפִלָּתֶךָ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. וַהֲבִיאוֹתִים אֶל הַר קָדְשִׁי וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי עוֹלוֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקָּרֵא לְכָל הָעַמִּים:

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ: הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם: אַל תַּשְׁלִיכֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קָדְשְׁךָ אַל תִּקַּח מִמֶּנּוּ: אַל תַּשְׁלִיכֵנוּ לְעֵת זִקְנָה כִּכְלוֹת כֹּחֵנוּ אַל תַּעַזְבֵנוּ: אַל תַּעַזְבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אַל תִּרְחַק מִמֶּנּוּ: עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שׂוֹנְאֵינוּ וְיֵבוֹשׁוּ כִּי אַתָּה יְיָ עֲזַרְתָּנוּ וְנִחַמְתָּנוּ: אֲמָרֵינוּ הַאֲזִינָה יְיָ בִּינָה הֲגִיגֵנוּ: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִינוּ וְהֶגְיוֹן לִבֵּנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ: כִּי לְךָ יְיָ הוֹחָלְנוּ אַתָּה תַעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ:

אָנָּא תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ. שֶׁאֵין אֲנַחְנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ. אֲבָל אֲנַחְנוּ וַאֲבוֹתֵינוּ חָטָאנוּ:

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דֹפִי: הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר: יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. נִאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף: רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תִּעַבְנוּ. תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ. סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

אָשַׁמְנוּ מִכָּל עָם. בּוֹשְׁנוּ מִכָּל דּוֹר. גָּלָה מִמֶּנּוּ מָשׂוֹשׂ. דָּוָה לִבֵּנוּ בַּחֲטָאֵינוּ. הָחְבַּל אִוְּיֵנוּ. וְנִפְרַע פְּאֵרֵנוּ. זְבוּל בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ. חָרֵב בַּעֲוֹנֵינוּ. טִירָתֵנוּ הָיְתָה לְשַׁמָּה. יְפִי אַדְמָתֵנוּ לְזָרִים. כֹּחֵנוּ לְנָכְרִים:

וַעֲדַיִן לֹא שַׁבְנוּ מִטָּעוּתֵנוּ. הֵיךְ נָעִיז פָּנֵינוּ וְנַקְשֶׁה עָרְפֵּנוּ. לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ. אֲבָל אֲנַחְנוּ וַאֲבוֹתֵינוּ חָטָאנוּ:

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דֹפִי: הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר: יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. נִאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף: רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תִּעַבְנוּ. תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ: סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים. וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

לְעֵינֵינוּ עָשְׁקוּ עֲמָלֵנוּ. מְמֻשָּׁךְ וּמְמוֹרָט מִמֶּנּוּ. נָתְנוּ עֻלָּם עָלֵינוּ. סָבַלְנוּ עַל שִׁכְמֵנוּ. עֲבָדִים מָשְׁלוּ בָנוּ. פּוֹרֵק אֵין מִיָּדָם. צָרוֹת רַבּוֹת סְבָבוּנוּ. קְרָאנוּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. רָחַקְתָּ מִמֶּנּוּ בַּעֲוֹנֵינוּ. שַׁבְנוּ מֵאַחֲרֶיךָ. תָּעִינוּ וְאָבָדְנוּ:

וַעֲדַיִן לֹא שַׁבְנוּ מִטָּעוּתֵנוּ. הֵיךְ נָעִיז פָּנֵינוּ וְנַקְשֶׁה עָרְפֵּנוּ. לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ. אֲבָל אֲנַחְנוּ וַאֲבוֹתֵינוּ חָטָאנוּ:

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דֹפִי: הֶעֱוִינוּ וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר: יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. נִאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף: רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תִּעַבְנוּ. תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ: סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

הִרְשַׁעְנוּ וּפָשַׁעְנוּ לָכֵן לֹא נוֹשָׁעְנוּ. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לַעֲזוֹב דֶּרֶךְ רֶשַׁע. וְחִישׁ לָנוּ יֶשַׁע. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבֹתָיו וְיָשֹׁב אֶל יְיָ וִירַחֲמֵהוּ וְאֶל אֱלֹהֵינוּ כִּי יַרְבֶּה לִסְלוֹחַ:

מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ אָמַר לְפָנֶיךָ. שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת נַקֵּנִי: נַקֵּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִכָּל פְּשָׁעֵינוּ וְטַהֲרֵנוּ מִכָּל טֻמְאוֹתֵינוּ וּזְרוֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים וְטַהֲרֵנוּ. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם:

מִיכָה עַבְדְּךָ אָמַר לְפָנֶיךָ. מִי אֵל כָּמוֹךָ נֹשֵׂא עָוֹן וְעֹבֵר עַל פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ. לֹא הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ יִכְבּוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצֻלוֹת יָם כָּל חַטֹּאתָם: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם:

דָּנִיֵּאל אִישׁ חֲמוּדוֹת שִׁוַּע לְפָנֶיךָ. הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שֹׁמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ:

עֶזְרָא הַסּוֹפֵר אָמַר לְפָנֶיךָ. אֱלֹהַי בֹּשְׁתִּי וְנִכְלַמְתִּי לְהָרִים אֱלֹהַי פָּנַי אֵלֶיךָ כִּי עֲוֹנֹתֵינוּ רָבוּ לְמַעְלָה רֹּאשׁ וְאַשְׁמָתֵנוּ גָדְלָה עַד לַשָּׁמָיִם: וְאַתָּה אֱלוֹהַ סְלִיחוֹת חַנּוּן וְרַחוּם אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת וְלֹא עֲזַבְתָּנוּ: אַל תַּעַזְבֵנוּ אָבִינוּ. וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ בּוֹרְאֵנוּ. וְאַל תַּזְנִיחֵנוּ יוֹצְרֵנוּ. וְאַל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כָּלָה כְּחַטֹּאתֵינוּ: וְקַיֶּם לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּקַבָּלָה עַל יְדֵי יִרְמְיָהוּ חוֹזָךְ כָּאָמוּר בַּיָּמִים הָהֵם וּבָעֵת הַהִיא נְאֻם יְיָ יְבֻקַּשׁ אֶת עֲוֹן יִשְׂרָאֵל וְאֵינֶנּוּ וְאֶת חַטֹּאת יְהוּדָה וְלֹא תִמָּצֶאינָה כִּי אֶסְלַח לַאֲשֶׁר אַשְׁאִיר:

עַמְּךָ וְנַחֲלָתְךָ רְעֵבֵי טוּבְךָ צְמֵאֵי חַסְדֶּךָ תְּאֵבֵי יִשְׁעֶךָ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כִּי לַייָ אֱלֹהֵינוּ הָרַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת:

אֵל רַחוּם שְׁמֶךָ. אֵל חַנּוּן שְׁמֶךָ. בָּנוּ נִקְרָא שְׁמֶךָ. יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן אֲמִתֶּךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן בְּרִיתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן גָּדְלְךָ וְתִפְאַרְתֶּךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן דָּתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן הוֹדֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן וְעוּדֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן זִכְרֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן חַסְדֶּךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן טוּבֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יִחוּדֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן כְּבוֹדֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן לִמּוּדֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן מַלְכוּתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן נִצְחֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן סוֹדֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן עֻזֶּךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן פְּאֵרֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן צִדְקָתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁכִינָתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תְּהִלָּתֶךָ. עֲשֵׂה

למען אוהביך שוכני עפר. עשה למען אברהם יצחק ויעקב. עשה למען משה ואהרן.
עשה למען דוד ושלמה. עשה למען ירושלים עיר קדשך. עשה למען ציון משכן כבודך.
עשה למען שממות היכלך. עשה למען הריסות מזבחך. עשה למען הרוגים על שם קדשך.
עשה למען טבוחים על יחודך. עשה למען באי באש ובמים על קדוש שמך. עשה למען
יונקי שדים שלא חטאו. עשה למען גמולי חלב שלא פשעו. עשה למען תינוקות של בית
רבן. עשה למענך אם לא למעננו. עשה למענך והושיענו:

עננו יי עננו. עננו אלהינו עננו. עננו אבינו עננו. עננו בוראנו עננו. עננו גואלנו עננו.
עננו דורשנו עננו. עננו האל הנאמן עננו: עננו ותיק וחסיד עננו. עננו זך וישר
עננו. עננו חי וקים עננו: עננו טוב ומטיב עננו. עננו יודע יצר עננו. עננו כובש כעסים
עננו. עננו לובש צדקות עננו. עננו מלך מלכי המלכים עננו: עננו נורא ונשגב עננו. עננו
סולח ומוחל עננו. עננו עונה בעת רצון עננו. עננו פודה ומציל עננו. עננו צדיק וישר עננו:
עננו קרוב לקוראיו עננו. עננו רחום וחנון עננו: עננו שומע אל אביונים עננו. עננו תומך
תמימים עננו. עננו אלהי אבותינו עננו. עננו אלהי אברהם עננו. עננו פחד יצחק עננו.
עננו אביר יעקב עננו. עננו עזרת השבטים עננו. עננו משגב אמהות עננו. עננו קשה
לכעוס עננו. עננו רך לרצות עננו. עננו העונה בעת צרה עננו. עננו אבי יתומים עננו.
עננו דין אלמנות עננו:

מי שענה לאברהם אבינו בהר המוריה הוא יעננו. מי שענה ליצחק בנו כשנעקד על גבי
המזבח הוא יעננו. מי שענה ליעקב בבית אל הוא יעננו. מי שענה ליוסף בבית
האסורים הוא יעננו. מי שענה לאבותינו על ים סוף הוא יעננו. מי שענה למשה בחורב
הוא יעננו. מי שענה לאהרן במחתה הוא יעננו. מי שענה לפינחס בקומו מתוך העדה
הוא יעננו. מי שענה ליהושע בגלגל הוא יעננו. מי שענה לשמואל במצפה הוא יעננו.
מי שענה לדוד ושלמה בנו בירושלים הוא יעננו. מי שענה לאליהו בהר הכרמל הוא יעננו.
מי שענה לאלישע ביריחו הוא יעננו. מי שענה ליונה במעי הדגה הוא יעננו. מי שענה
לחזקיהו מלך יהודה בחליו הוא יעננו. מי שענה לחנניה מישאל ועזריה בתוך כבשן האש
הוא יעננו. מי שענה לדניאל בגוב האריות הוא יעננו. מי שענה למרדכי ואסתר בשושן
הבירה הוא יעננו. מי שענה לעזרא בגולה הוא יעננו. מי שענה לכל הצדיקים והחסידים
והתמימים והישרים הוא יעננו:

רחמנא דעני לעניי עננא. רחמנא דעני לתבירי לבא עננא. רחמנא דעני למכיכי רוחא
עננא. רחמנא עננא. רחמנא חוס. רחמנא פרוק. רחמנא שזיב. רחמנא רחם
עלן. השתא בעגלא ובזמן קריב:

רחום וחנון חטאתי לפניך יי מלא רחמים רחם עלי וקבל תחנוני: יי אל באפך תוכיחני ואל
בחמתך תיסרני: חנני יי כי אמלל אני רפאני יי כי נבהלו עצמי: ונפשי נבהלה מאד
ואתה יי עד מתי: שובה יי חלצה נפשי הושיעני למען חסדך: כי אין במות זכרך בשאול
מי יודה לך: יגעתי באנחתי אשחה בכל לילה מטתי בדמעתי ערשי אמסה: עששה מכעס
עיני עתקה בכל צוררי: סורו ממני כל פעלי און כי שמע יי קול בכיי: שמע יי תחנתי יי
תפלתי יקח: יבשו ויבהלו מאד כל איבי ישבו יבשו רגע:

מחי ומסי ממית ומחיה. מסיק מן שאול לחיי עלמא. ברא כד חטי אבוהי לקייה. אבוהי
דחיס אסי לכאביה. עבדא דמריד נפיק בקולר. מריה תאיב ותביר קולריה: ברך
בוכרך אנן והטינן קמך. הא רוי נפשין בגידין מררין. עבדך אנן ומרודנן בקך. הא
בבזתא. הא בשביה. הא במלקיותא. במטו מנך ברחמך דנפישין. אסי לכאבין דתקוף
עלן. עד דלא נהוי גמירא בשביה:

פו תחנה תהוס סס המחבר משה בר שמואל בר אבשלום חזק ואמץ

מלך מלכים. רם על רמים. שוכן שחקים. יושב במרומים. המהלל והמשבח
(השלמה ע"ס)

לעולמי

לעולמי עולמים. ברוך הוא ומבורך בפי כל יקומים. ראה בעינוי אנונים ועגומים. שור נא בשפלות מעוטי עמים. מפוזרים ומפורדים בין העמים. ובבשת ובכלמה נחפרים ונכלמים. אבלים ובדודים נזופים ונזעמים. למכים נתונים וגוים למהלמים. בבוקר מי יתן ערב נואמים. רמש אומרים מי יקרב אור ימים. אין להם מנוחה ושקט ושלומים. במה להתנחם ולמצא תנחומים. שלום מצפים והנה נלחמים. לטובה מקוים והנה רוע תשלומים. ותבחר נפשם מיתת רדומים. מה נתאונן ונאמר ועונותינו גורמים. חטאנו רשענו וסרנו מחקים נעימים. זכר רחמיך יי וחסדיך העצומים. קומה והמלא עלינו רחמים. וקבץ פזורינו מארצות עמים. אשר מסרת חנם לאדומים *). מהר לגאלם בלא כסף ודמים. צוה ישועות יעקב הצור תמים. כי לך יי הסליחות והרחמים:

מכניסי רחמים. הכניסו רחמינו. לפני בעל הרחמים: משמיעי תפלה. השמיעו תפלתנו. לפני שומע תפלה: משמיעי צעקה. השמיעו צעקתנו. לפני שומע צעקה: מכניסי דמעה. הכניסו דמעותינו. לפני מלך מתרצה בדמעות: השתדלו והרבו תחנה ובקשה. לפני מלך אל רם ונשא: הזכירו לפניו. השמיעו לפניו תורה ומעשים טובים של שוכני עפר. יזכור אהבתם ויחיה זרעם שלא תאבד שארית יעקב. כי צאן רועה נאמן היה לחרפה. ישראל גוי אחד למשל ולשנינה. מהר ענגו אלהי ישענו. ופדנו מכל גזרות קשות והושיעה ברחמיך הרבים משיח צדקך ועמך:

מרן דבשמיא לך מתחננן. כבר שביה. דמתחנן לשבויה. כלהון בני שביה. בכספא מתפרקין. ועמך ישראל ברחמי ובתחנוני. הב לן שאלתין ובעותין. דלא נהדר ריקם מן קדמך:

מרן דבשמיא לך מתחננן. כעבדא דמתחנן למריה. עשיקי אנן ובחשוכא שרינן. מרירן נפשין מעקתין דנפישין. חילא לית בן לרצויך מרן. עביד בדיל קימא דגזרת עם אבהתנא:

שומר ישראל. שמור שארית ישראל. ואל יאבד ישראל. האומרים שמע ישראל:
שומר גוי אחד. שמור שארית עם אחד. ואל יאבד גוי אחד. המיחדים שמך יי אלהינו יי אחד:
שומר גוי קדוש. שמור שארית עם קדוש. ואל יאבד גוי קדוש. המשלשים בשלש קדשות לקדוש: מתרצה ברחמים ומתפיס בתחנונים. התרצה והתפיס לדור עני כי אין עוזר:
אבינו מלכנו חננו ועננו כי אין בנו מעשים עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו:
ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו: זכור רחמיך יי וחסדיך כי מעולם המה: יהי חסדך יי עלינו כאשר יחלנו לך: אל תזכר לנו עונות ראשונים מהר יקדמונו

*) קאי על הרומיים בימי החורבן.

באור ע"ם

מלך מלכים קיניג איבער דיא קיניגען אונ הויכער איבער דיא הויכע שוכן רוער אונ זיצער אין דיא הימלען המהולל דר וואס איז גילויבט אונ גיפרייזט צו אייביקייט ברוך גיבענשט אונ גילויבט איז ער אין מויל פון אלע וואס שטייען אין דער וועלט מה וואס זאלין מיר זאגין דען אונזערע זינד האבין עס גימאכט חטאנו מיר האבין גיזינדיגט רשענו מיר האבין גישולדיגט מיר האבין אפ גיקערט פון דיינע צימליכע גיזעצין זכור גידיינק גאט דיינע דער בארימקייט אונ דיינע פיל גינאד קומה שטייא אויף אונ ווער דער פילט אויף אונז מיט דר בארימקייט וקבץ אונ זאמיל איין אונזערע פאר שפרייטע מהר אייל אויס לייזען אונז זונדער זילבער אונ געלד צוה טוא גיביטען דיא הילף פון יעקב דו באשעפער אונ גאנצער כי דען צו דיר גאט איז דיא פאר געבונג אונ דיא דער בארעמונג:

רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד: חָנֵּנוּ יְיָ חָנֵּנוּ כִּי רַב שָׂבַעְנוּ בוּז: בְּרֹגֶז רַחֵם תִּזְכּוֹר. כִּי הוּא יָדַע יִצְרֵנוּ זָכוּר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ: עָזְרֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: והש״ץ אומר ק״ש

סליחות ליום חמישי של עשרת ימי תשובה

אומרים אשרי ח״ק ואח״כ אומרים זה:

לְךָ יְיָ הַצְּדָקָה וְלָנוּ בֹּשֶׁת הַפָּנִים: מַה נִּתְאוֹנֵן וּמַה נֹּאמַר מַה נְּדַבֵּר וּמַה נִּצְטַדָּק: נַחְפְּשָׂה דְרָכֵינוּ וְנַחְקֹרָה וְנָשׁוּבָה אֵלֶיךָ כִּי יְמִינְךָ פְשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים: לֹא בְחֶסֶד וְלֹא בְמַעֲשִׂים בָּאנוּ לְפָנֶיךָ. כְּדַלִּים וּכְרָשִׁים דָּפַקְנוּ דְלָתֶיךָ: דְּלָתֶיךָ דָּפַקְנוּ רַחוּם וְחַנּוּן. נָא אַל תְּשִׁיבֵנוּ רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ: מִלְּפָנֶיךָ מַלְכֵּנוּ רֵיקָם אַל תְּשִׁיבֵנוּ. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה עָדֶיךָ כָּל בָּשָׂר יָבֹאוּ: יָבֹא כָל בָּשָׂר לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ יְיָ: יָבֹאוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ יְיָ וִיכַבְּדוּ לִשְׁמֶךָ: בֹּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרָעָה נִבְרְכָה לִפְנֵי יְיָ עֹשֵׂנוּ: נָבוֹאָה לְמִשְׁכְּנוֹתָיו נִשְׁתַּחֲוֶה לַהֲדוֹם רַגְלָיו: בֹּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה חֲצֵרֹתָיו בִּתְהִלָּה הוֹדוּ לוֹ בָּרְכוּ שְׁמוֹ: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדוֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: הִשְׁתַּחֲווּ לַייָ בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ חִילוּ מִפָּנָיו כָּל הָאָרֶץ: וַאֲנַחְנוּ בְּרוֹב חַסְדְּךָ נָבוֹא בֵיתֶךָ נִשְׁתַּחֲוֶה אֶל הֵיכַל קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ: נִשְׁתַּחֲוֶה אֶל הֵיכַל קָדְשְׁךָ וְנוֹדֶה אֶת שְׁמֶךָ עַל חַסְדְּךָ וְעַל אֲמִתֶּךָ כִּי הִגְדַּלְתָּ עַל כָּל שִׁמְךָ אִמְרָתֶךָ: לְכוּ נְרַנְּנָה לַייָ נָרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ: נְקַדְּמָה פָנָיו בְּתוֹדָה בִּזְמִרוֹת נָרִיעַ לוֹ: אֲשֶׁר יַחְדָּו נַמְתִּיק סוֹד בְּבֵית אֱלֹהִים נְהַלֵּךְ בְּרָגֶשׁ: אֵל נַעֲרָץ בְּסוֹד קְדוֹשִׁים רַבָּה וְנוֹרָא עַל כָּל סְבִיבָיו: שְׂאוּ יְדֵכֶם קֹדֶשׁ וּבָרְכוּ אֶת יְיָ: הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת יְיָ כָּל עַבְדֵי יְיָ הָעוֹמְדִים בְּבֵית יְיָ בַּלֵּילוֹת: אֲשֶׁר מִי אֵל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כְמַעֲשֶׂיךָ וְכִגְבוּרֹתֶיךָ: אֲשֶׁר לוֹ הַיָּם וְהוּא עָשָׂהוּ וְיַבֶּשֶׁת יָדָיו יָצָרוּ: אֲשֶׁר בְּיָדוֹ מֶחְקְרֵי אָרֶץ וְתוֹעֲפוֹת הָרִים לוֹ: אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נֶפֶשׁ כָּל חָי וְרוּחַ כָּל בְּשַׂר אִישׁ: וְיוֹדוּ שָׁמַיִם פִּלְאֲךָ יְיָ אַף אֱמוּנָתְךָ בִּקְהַל קְדֹשִׁים: לְךָ זְרוֹעַ עִם גְּבוּרָה תָּעֹז יָדְךָ תָּרוּם יְמִינֶךָ: לְךָ שָׁמַיִם אַף לְךָ אָרֶץ תֵּבֵל וּמְלֹאָהּ אַתָּה יְסַדְתָּם: אַתָּה פוֹרַרְתָּ בְעָזְּךָ יָם שִׁבַּרְתָּ רָאשֵׁי תַנִּינִים עַל הַמָּיִם: אַתָּה הִצַּבְתָּ כָּל גְּבוּלוֹת אָרֶץ קַיִץ וָחֹרֶף אַתָּה יְצַרְתָּם: אַתָּה רִצַּצְתָּ רָאשֵׁי לִוְיָתָן תִּתְּנֶנּוּ מַאֲכָל לְעָם לְצִיִּים: אַתָּה בָקַעְתָּ מַעְיָן וָנָחַל אַתָּה הוֹבַשְׁתָּ נַהֲרוֹת אֵיתָן: לְךָ יוֹם אַף לְךָ לָיְלָה אַתָּה הֲכִינוֹתָ מָאוֹר וָשָׁמֶשׁ: עֹשֶׂה גְדוֹלוֹת עַד אֵין חֵקֶר וְנִפְלָאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר: כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים: כִּי גָדוֹל אַתָּה וְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדֶּךָ: כִּי גָדוֹל מֵעַל שָׁמַיִם חַסְדֶּךָ וְעַד שְׁחָקִים אֲמִתֶּךָ: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְנוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר קָדְשׁוֹ: לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ: מִי לֹא יִרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לְךָ יָאָתָה כִּי בְכָל חַכְמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל מַלְכוּתָם מֵאֵין כָּמוֹךָ: מֵאֵין כָּמוֹךָ יְיָ גָּדוֹל אַתָּה וְגָדוֹל שִׁמְךָ בִּגְבוּרָה: יְיָ אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִי כָמוֹךָ חֲסִין יָהּ וֶאֱמוּנָתְךָ סְבִיבוֹתֶיךָ:

יְיָ אֱלֹהֵי צְבָאוֹת יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדֶּךָ: מִי יְמַלֵּל גְּבוּרוֹת יְיָ יַשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ: כִּי מִי בַשַּׁחַק יַעֲרֹךְ לַייָ יִדְמֶה לַייָ בִּבְנֵי אֵלִים: מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם. וּמַה נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים: מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַה נְּדַבֵּר וּמַה נִּצְטַדָּק: אֵין לָנוּ פֶּה לְהָשִׁיב וְלֹא מֵצַח לְהָרִים רֹאשׁ. כִּי עֲוֹנוֹתֵינוּ רַבּוּ מִלִּמְנוֹת. וְחַטֹּאתֵינוּ עָצְמוּ מִסַּפֵּר: לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ תְּחַיֵּנוּ וּבְצִדְקָתְךָ תּוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשֵׁנוּ: דַּרְכְּךָ אֱלֹהֵינוּ לְהַאֲרִיךְ אַפֶּךָ לָרָעִים וְלַטּוֹבִים. וְהִיא תְהִלָּתֶךָ: לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵינוּ עֲשֵׂה וְלֹא לָנוּ. רְאֵה עֲמִידָתֵנוּ דַּלִּים וְרֵקִים: הַנְּשָׁמָה לָךְ וְהַגּוּף פָּעֳלָךְ. חוּסָה עַל עֲמָלָךְ: הַנְּשָׁמָה לָךְ וְהַגּוּף שֶׁלָּךְ. יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ: אָתָאנוּ עַל שִׁמְךָ יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ: בַּעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ כִּי אֵל חַנּוּן וְרַחוּם שְׁמֶךָ: לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ כִּי רַב הוּא:

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי בְרוֹב אִוַּלְתֵּנוּ שָׁגִינוּ. מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי רַבּוּ עֲוֹנֵינוּ:

פז פתיחה חתום בס המחבר אליה בר שמעיה חזק

עַם יְיָ חִזְקוּ וְנִתְחַזְּקָה. וְקִרְאוּ אֶל אֱלֹהִים בְּחָזְקָה: אִישׁ אָוֶן יְתוֹדֶה אֲשָׁמֵהוּ. וְיָשׁוֹב אֶל יְיָ וִירַחֲמֵהוּ: לִקְרָא לְלֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן. עוּרָה לָמָּה תִישָׁן: יוֹשֶׁר זָכוּר וְכִשְׁרוֹן מַעֲשֶׂה. וַיְיָ הַטּוֹב בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה: הִבְטִיחָנוּ אֱלֹהִים אֱמֶת. לֹא אֶחְפּוֹץ בְּמוֹת הַמֵּת: בְּהִמָּצְאוֹ דִּרְשׁוּהוּ בְּתַחַן לִקְרוֹב. קְרָאֻהוּ בִּהְיוֹתוֹ קָרוֹב: רַצּוּהוּ וְחַלּוּהוּ בְּאֵימָה עִבְדוּהוּ. כָּל זֶרַע יַעֲקֹב כַּבְּדוּהוּ: שְׁקוֹד דַּלְתוֹת אֶרֶךְ אַפַּיִם. נִשָּׂא לְבָבֵנוּ אֶל כַּפָּיִם: מִי יוֹדֵעַ רְצוֹת וְיוֹאֵל. הִכּוֹן לִקְרַאת אֱלֹהֶיךָ יִשְׂרָאֵל: עִרְכוּ שֶׁוַע וּתְפִלָּה לְצָרָה. קַדְּשׁוּ צוֹם קִרְאוּ עֲצָרָה: יְבַקֵּשׁ יְפַלֵּל אֱלֹהִים עוֹבֵד. וְשָׁב מֵחֲרוֹן אַפּוֹ וְלֹא נֹאבֵד: הֲיִרְצֶה שַׁי וְתֵשֶׁר מֵהַשֶּׁמֶן. מֵרִבְבוֹת נַחֲלֵי שָׁמֶן: חָפוֹץ שְׁמוֹעַ מִתְּקָרוֹבֶת עוֹלִים. לְהַקְשִׁיב מֵחֵלֶב אֵילִים: זְכוּת

באור ע״ט

עם ה׳ גאָטס פאָלק שטאַרקט אייך לאָמיר זיך שטאַרקין אַלע אין איינעם וקראו אונ שרייט צו גאָט מיט געוואַלד איש דער מענש וואָס האָט געטאָן אום רעכט זאָל מתודה זיין די עונות וישוב אונ זאָל זיך אום קערין צו גאָט וועט ער אים דר באַרימען לקרוא מען זאָל רופען צו גאָט וואָס ער דרעמילט ניט אונ שלאָפט ניט עורה וואַך דיך אויף וואָרום דאַכט זיך אונז דוא שלאָפסט יושר גידיינק דעם יושר אונ רעכט פאַרטיגע מעשים וה׳ אונ גאָט ברוך הוא וויא גוט איז אין זיינע אויגין אזו זאָל ער טאָן. וואָרהאַפטיגער גאָט דו האָסט אונז מבטיח געוועזן לא אַז דו ווילסט ניט אַז מען זאָל שטאַרבין בהמצאו אום עשרת ימי תשובה אַז גאָט ב״ה לאָזט זיך געפינען זאָלט איר אים פאָרשטין מיט גיבעט קראוהו רופט אים אַז ער איז נאָהענט רצוהו בעט אים מיט פאָרכט דינט אים כל אַלע קינדער פון יעקב גיט אָפּ כבוד אים שקוד אָן צו קלאַפּין אין דיא טירין וואָס ער איז ארך אפים נשא לאָמיר אויף הייבין אונזערע הערצער אונ אונזערע הענד מי וועֶר עס קאָן בעטין אונ זאָל וועלין הכון זאָל אויף ריכטין קענגין דיין גאָט ישראל ערכו ריכט אָן גישרייא אונ תפלה צו דער צרה קדשו הייליגט אייערע תעניתים רופט אויס איין האַלטונג פון אַלע שלעכטע זאַכין יבקש מען זאָל זוכין אונ מתפלל זיין אונ גאָט דינען ושב וועט גאָט אום קערין פון זיין גרים צאָרין וועלין מיר ניט פאַר לאָרין ווערין הרצה עס זאָל אָן גינומען ווערין די מתנה פון פאַר שטאָפּטין האַרץ וואָס עס איז פאַר וואַקסין מיט שמאַלץ מרבבות זאָל אָן גינומען ווערין אונזערע תפלות אונ אונזער

ויושר עקוב. זכור אלוה יעקב: קחו עמכם דברים. ושפה בשלום פרים:

כי על רחמיך הרבים אנו בטוחים. ועל צדקותיך אנו נשענים. ולסליחותיך אנו מקוים. ולישועתך אנו מצפים: אתה הוא מלך אוהב צדקות מקדם. מעביר עונות עמו ומסיר חטאת יראיו. כורת ברית לראשונים ומקים שבועה לאחרונים: אתה הוא שירדת בענן כבודך על הר סיני. והראית דרכי טובך למשה עבדך. ואורחות חסדיך גלית לו. והודעתו כי אתה אל רחום וחנון. ארך אפים ורב חסד ומרבה להיטיב. ומנהיג את העולם כלו במדת הרחמים. וכן כתוב ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך. וקראתי בשם יי לפניך. וחנותי את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם:

אל ארך אפים אתה ובעל הרחמים נקראת. ודרך תשובה הורית: גדלת רחמיך וחסדיך. תזכור היום ובכל יום לזרע ידידיך: תפן אלינו ברחמים. כי אתה הוא בעל הרחמים: בתחנון ובתפלה פניך נקדם כהודעת לענו מקדם: מחרון אפך שוב. כמו בתורתך כתוב: ובצל כנפיך נחסה ונתלונן. כיום וירד יי בענן: תעבור על פשע ותמחה אשם. כיום ויתיצב עמו שם: תאזין שועתנו ותקשיב מנו מאמר. כיום ויקרא בשם יי ושם נאמר:

ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

האזינה אלהים תפלתי ואל תתעלם מתחנתי: תכון תפלתנו קטרת לפניך משאת כפינו מנחת ערב: האזינה יי תפלתנו הקשיבה לקול תחנונינו: הקשיבה לקול שועתנו מלכנו ואלהינו כי אליך נתפלל: יי אלהי ישראל צדיק אתה כי נשארנו פליטה כהיום הזה: כרחם אב על בנים כן תרחם יי עלינו: ליי הישועה על עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר. ויאמר יי סלחתי כדברך: הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

פה סליחה מיוסד ע״פ א״ב ובסוף חתום בס המחבר אליה בר שמעיה חזק

יי אלהי ישראל אתה צדיק אלוה סליחות. בלב נדכה ונשבר באנו לחלותך ובשברון רוחות. גם עשתונות נקשטנו והכננו סתרי טוחות. דגול תהי נא אזנך קשבת ועיניך פקוחות: הושקדה הושרגה עלי עלית תבך מכה. אמן ובקי אין להעלות ארכה. זד שוח כורה ועיניו תצפינה לחלכה. הלקלק רשת ברגליו

באור ע״ס

שלאפקייט מער אז צעהן טויזינד באך פון אייל חפיץ דו זאלסט כאגערין צו הערין אונזערע תפלות בעסער פון קרבנות להקשיב צוא פאר נעמן בעסער פון חלב פון שאף זכות האטשע דער זכות מיטין יושר זיינען פאר קרימט זכור גידיינק אז דו ביסט דער גאט פון יעקב קחו נעמט מיט אייך רייד ושפה אונ דיא לעפצין אויף דעם ארט פון קרבנות:

יי אלהי גאט דער גאט פון ישראל דוא ביסט איין גירעכטער אגאט פון פר געבונג בלב מיט אצובראכין אונ פאר שטויסין הארץ קומען מיר צוא בעטין דיך גם אויך צירין מיר אונזר גידאנקען אונ מיר ברייטין אז דיא פר בארגענע גידאנקען דגול דו באנירטער דיינע אויערין

ויתהלך על שבכה: טורדו חתו ידידיך העתיקו מלים וטענה. יהודה וישראל הוסר מהם משען ומשענה. כראש שבולת נמלו ונפשם דאבה ונענה. לרעבם מרורים שבעו ולצמאם רוו לענה: מערכי לב משוה כל נבון ורבן. נעלם משך העדן ונסתם בושש החרבן. ספו תמו תמידי כפרה ובטל הקרבן. עבדיך בקוצר רוח ובשלוה יהיר וסרבן: פודם ומצילם הנשית חמול ושכחת חנות. צפית הבטת מעל ולעד זכרת צחנות. קצפת עד מאד וסתמת זעק ותחנות. רבבות אלפיך שובה ושכון בקרב המחנות: שח גבהות ישראל ורום יהודה שפל. תלפיות חרב לא נוגה לו ואופל. אור לצלמות השם וגיה הושת לערפל. לאן שען הורים תכות ישני מכפל: יוצרנו בדינך איש לא נשא ונגדל. הושוה שוע ולא נכר לפני דל. בזוי למה נכבד וקטון גבה וגדל. רצוי ילד שעשוע עצור ופרזון חדל: שלמיך לא בטחו בחרב וסברו בחנית. משענם צום ושק ומבטחם תפלה ותענית. עוד תוסיף ידך עלוביך לקנות שנית. ידמו ויחלו לך מתחת עול רגזנית: האזינה עם בזוי ושסוי מדכא ומחלל. חנון זעק קשוב וקבל ברצון מפלל. קטורת תפלה תכון וכקרבן תכלל. הקשיבה לקול שועי מלכי ואלהי כי אליך אתפלל:

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול: אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כהודעת לענו מקדם. כמו שכתוב. וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי:

באור ע"ט

זאלין זיין פאר געמערס אונ דיינע אויגין אפין מערכי אויס טיפענעש דאס הארץ פר גלייכין זיך דיא פאר שטאנדיגע אונ דיא רבנים נעלם עס איז פאר הוילין דיא פאר ציהונג די צייט אונ עס איז פאר שטאפט דער זאמונג פון חורבן ספו תמו עס איז פאר לענט דיא תמידים וואס מען האט מקריב גיוועזן אבינט אונ מארגין פאר אכפרה אונ עס איז בטל גיווארין דאס קרבן עבדיך דיינע קנעכט זיינען גיוועזן מיט קורצין אטום פודם דוא גאט איר אויס לייזער אונ באשירמער האסטו דען פאר געסין צו דער בארימען אונ צוא לייט זעליגין צפית דוא האסט גילוגט דיא פעלשונג אונ גידיינקסט צוא אייביג דיא עבירות קצפת דוא האסט זייער גיצארינט אונ האסט פאר שטאפט גישרייא אונ גיבעט רבבות ווידער קער די צעהן טויזינט מלאכים אונ רוא צווישין אירע שארין שח עס האט גיבוקט דיא הויכקייט פון יהודה אונ דיא הויכקייט פון ישראל האט ער גינידערט תלפיות די שיינהייט פון בית המקדש האט ער פאר וויסט אונ עס איז ניט ליכטיג צו אים נאר פינסטער אור דיא ליכט איז גיווארין צו פינסטער אונ לייכטונג צו נעביל לאן צוא נישט איז גיווארין דיא אונטער לעהנונג פון דיא עלטערין אונ דער זכות פון די וואס שלאפין אין מערת המכפלה יוצרנו אונזער באשעפער אין דיינע גיריכט איז איין מענש ניט דער הויבין אונ גיאכפערט אונ איין הער ווערט ניט דער קענט קעגין דעם ארומאן רצוי באוויליג דאס שפיל קינד וואס איז פאר האלטן אונ איז פאר מיטען צו וואונען אין אפענע שטעט שלמיך דיינע גאנצע טוען ניט האפין אן איין שפיז משענם זייער אונטער לעהנונג איז פאסטין אונ איין זאק אונ זייער פאר זיכערונג איז תפלה אונ פאסטונג עוד דו זאלכט נאך מערין דיין האנד צו קויפין דיינע פר שעמטע דעם אנדערין מאל חנון גיבעט אונ גישריי פאר נעם אונ פר נעם מיט ווילין דאס גיבעט קטורת גלייך וויא קטורת זאל מיין תפלה ווערין אן גיבריית אונ וויא אקרבן זאל זיא ווערין גיקריינט הקשיבה פר נעם צום שטים מיין גישרייא מלכי מיין קיניג אונ מיין גאט דען צוא דיר טוא איך תפלה:

ויעבור יי על פניו ויקרא:
יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאת ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

למה יי תעמוד ברחוק תעלים לעתות בצרה: למה יי יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים: ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר: שמע קולנו יי אלהינו וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו: למה לנצח תשכחנו תעזבנו לארך ימים:

כרחם אב על בנים כן תרחם יי עלינו: ליי הישועה על עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר. ויאמר יי סלחתי כדברך: הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

פט שניה מיוסד ע"פ א"ב כפול

אלהינו ואלהי אבותינו

אזון תחן והסכת עתירה. אף הפר ושכך עברה. באי לחלותך בנפש מרה, בשמך הגדול ימצאו עזרה: געית נאנחים ענותם חזה. גחינת קומתם נא אל תבזה. דרוש עלבונם. הלא אתה היית והנך. היו תהיה בהדר גאונך. ונמת יכון זרע אמוניך. והנם כלים מתגרת חרונך: זועמו בעווים וממאוים נסחו. זורו באפסים ולא נחו. חבלה רוחם ולעפר שחו. הרשו חורשים ומעגית המתיחו: טבעו בבוץ ואין פוצה. טורפיהם*) שלו מקצה אל קצה. יום יום לוהמם מנצה,

*) טורפיהם קא' על מחריבי ביהמ"ק.

משלי מוסר

כרחם אב על בנים אזוא וויא אפאטער האט רחמנות אויף דיא קינדער זאלכטו אויף אונז רחמנות האבין.

למשל איין מוטער האט רחמנות. איז איהרע גידאנקען נור טאהן גוטעס פיר דעם קערפער פון דאס קינד אונ פאר דעם נפש זארגט זיא ניט. מיט דעם פירט זיא איבער דיא מוראלישע זייטן פון דאס קינד. אזוי זאגן דיא חכמי המדרש. ידי נשים רחמניות בשלו ילדיהן. אז דיא הענט פון דיא נשים רחמניות וואס האבין דער בארעמט אויף דיא קינדער אזוואו מען דארף ניט רחמנות האבין זייא דער מיט צוא קאכט דיא קינדער. אזוא ווערט דערציילט עס איז דא אזוא איין חיה וואס ליגט זייער דאס קינד אונ פון ליבשאפט קוועטשט זיא איר צוא שטיינג צום הארצין ביז זיא דער שטיקט דאס קינד. אבער איין פאטער ווייס וויא אויף דאס קינד רחמנות האבין. דיא דער בארימקייט פון איין פאטער איז ווארע ערבארימקייט. ער זעהט איין תכלית פאר דאס קינד בעולם הזה ובעולם הבא. דארום בעט מען בייא גאט ברוך הוא דוא זאלסט רחמנות האבין איתה רחמנות אויף אונז. אונ ווען דוא פאר שטייסט אז דאס וואס מיר פאר לאנגין איז שעדלאך זאלסטו אב האלטין אונ טאהן וויא דוא פאר שטייסט. ווארום דוא ווייסט בעסער דעם גליק פון דיינע קינדער:

באור ע"ט

אזון תחן פר נעם גיבעט אונ פאר נעם איבר בעטונג אף דעם צארין פאר שטער אונ שטיל דעם גרים צארין באי זייא קומען בעטין דיך מיט אביטער לייב בשמך אין דיין גרויסין נאמען זאלין זייא גיפינען הילף געית דאס גישריי פון די וואס זייא זיפצען זייער פיין זעה אונ זאלסט ניט מבזה זיין וואס זיי בייגין איין זייער הייך דרוש פארשט זייער שאנד פון די רויבערס דרויך טרעט די רשעים אויף אייביג פאר ווארף זיי. אונ דו ביסט תמיד גיוועזען אונ היינט אויך היו דו ביסט גיוועזען אין דעם שיינקייט פון דיין הערשאפט אונ האסט גיזאגט זאלין אן גיברייט זיין דיא בגלייבטע קינדר והנם אונ זיי גייען אויס פון דם אן רייצין פון דיין גרים צארין זועמו זייא זיינען דר צארינט פון זייער פאר קרימקייט אונ פון זייער גילוסטיקייט זיינן זיי פר רוקט גיווארין אונ זיינען צו שפרייט אין דיא עקין פון דער וועלט חבלה זייער אטום איז גאר פאר דארבין אונ איין גיבויגין צו דער ערד חרשו דיא פעלד אקערס האבין גיאקערט דיא פעלדער אונ דיא בייטין האבין זייא אויס גיצויגין טבעו זייא זייגען איין גיזונקען אין ליים אונ קיינר איז ניט דא מציל צו זיין טורפיהם דייערע פר צוקערס

יד פורשים מלחץ ליצא: כלו חייהם ביגון ואנחה. כושל רבה וערבה שמחה. לישע חוכים והנה צוחה. לבטום קמים וכרו שוחה: מעריכים סוד ממך להדיחם. מכבידים עול להכשיל כחם. נואקים אליך בהתעטף רוחם. נחת למצוא מכובד טרחם: שיח צקים במעמד צפוף. סליחה מבקשים בקדקוד כפוף. עושקיהם יקניאום. עועים ימסכו ויהיו לספוף: פדה דבקיך מחרץ וכלוי. פלטם מצורר ותנם לעלוי. צוה ישועות משחריך בחלוי. צדקם בדינך מסתר וגלוי: קנא ונוקם קנא לשמך. קצין סמלונים מצואר עמך. ראה עמינו ושוב מזעמך.

ריבה ריבנו מעם חרמך*). תטה אזנך לקול תחנוני. תרצני בקראי יי יי:

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עשה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול: אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כהודעת לענו מקדם. כמו שכתוב. וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי:

ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא: כי יצר לב האדם רע מנעריו: כי תבקש לעונינו ולחטאתינו תדרוש: שתה עונותינו לנגדך עלמנו למאור פניך: אנוש כחציר ימיו כציץ השדה כן יציץ: ואתה יי חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ואמת: כרחם אב על בנים כן תרחם יי עלינו: ליי הישועה על עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר: ויאמר יי סלחתי כדברך: הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר

*) מעם הרמך זו הרומיים בימי החורבן.

באור ע"ט

זיצען מיט פרייד פון איין עק צום אנדערין יום טאג ביא טאג דר שטרייטער דער יצר הרע דער צארינט יד אזו וויא אמענש אז ער ווערט דער טרונקען שטרעקט אויס דיא האנד מען זאל אים ראטעווען אזו שטרעקין, נעבאך דיא ישראל אויס זייערע הענט מען זאל זיי ארויס ציהען פון איינגשאפט כלו זייער לעבין גייט אויס מיט טרויערקייט אונ זיפצין כושל דאס שטרויכלונג איז פיל אונ דיא שמחה איז פאר מישט מיט זארג אונ זייא האפין אויף הילף אונ עס איז איין גשרייא לבטום די שונאים שלאגין זייא אונ האבין גיגראבין איין גרוב ארין צו ווארפין אונז אונ זייא זוכען תחבולות זייא זאלין פאר שטויסין אונז פון די מכבידים זייא מאכין שווער דעם עול זייא זאלין שטרויכלין דעם כח נואקים זיי שרייען צו דיר אז עס ווערט פאר חלשט זייער אטום נחת זייא זאלין גיפינען נחת פון זייערע שווערע מרהות וואס זייא טוען תפלה מיט איינגשאפט זייא בעטין פר געבונג איין גיבויגען דעם קאפ עושקיהם זייערע רויברס דער צארענען זייא עועים פאר קרים זייא אונ זאלין פאר רוקט ווערין אונ לייז אויס דיינע באהעפטע פון פאר שניידונג אונ פאר לענדונג פלטם מאך זייא אנטרינען פון דעם שונא ציה גיבויט דיא הילף פון דיא וואס זוכין דיך מיט גיבעט צדקם אין דיין דין מאך זייא גירעכט פון באהאלטענע עבירות אונ אנטפלעקטע קנא דוא ווערסט אן גירופען קנא ונוקם קצין האק אפ דיא שטריק פון אונזער האלז ראה זעה אונזער מידיקייט אונ קער ווידער פון דיין צארן ריבה קריג אונזר קריג פון דיין פאלק שבעתים זיבין מאל זיבין זאלסטו אום קערין צו די וואס פייניגן מיר שכר טרינק אן דיינע פיילין מיט בלוט פון די שונאים תטה דו זאלסט נייגן דיינע אויערין צוא מיין גיבעט תרצני דוא זאלסט באווילגען מיך אז איך רוף אן גאט:

נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

צ שלישיה מיוסד ע"פ א"ב ובסוף חתום שם המחבר אפרים בר יצחק

אלהים יי חילי. יוצרי ומחוללי. לך אני וכל אשר לי: בסאסאה אל תריב. פן תשחית ותחריב. נפש כי תקריב: גרדון לדון. ראשית מדון. אש היא עד אבדון: דרכי הסכנתה. עלמי לאור שתה. אל תהיה לי למחתה: הליכות לו עולם. הן על כל נעלם. אל ישוב דך נכלם: וכי רבו משובותי. לב התל במחשבותי. כי לא מחשבותי: זמותי הכל הבל. בכל מעשה תבל. נפש הוא חובל: חושב מאויו לספק. קול דודי דופק. זממו אל תפק: טהור יצירך עשיתו. ורוע לב מסיתו. כי תראה עון וכסיתו: ישועתך לנפשי אמור. האם תמנו לגמור. אם עונות תשמור: כלו בהבל ימי. ומכובד אשמי. נבהלו עצמי: לבן אדמדם. המאוחר והמוקדם. יצר לב האדם: מששת את כל. חדרי לב עקול. מה מצאת מכל: נועם חפצך בי. טמון עון בחבי. חם לבי בקרבי: סמוך נפשי מפחת. ומה בצע לקחת. ברדתי אל שחת: עלי ברחמים שוב. כי במה חשוב. רוח הולך ולא ישוב: פצעי לפי פשעי. ושק ואפר מצעי. על כן המו מעי: צוקות עם צרות. אשר הנה חוברות. לא ידעתי ספורות: קשה רוח אני. הלא תראה בעוני. כי תבקש לעוני: רחשי לך יערב. ולפניך תקרב. ונקיתי מפשע רב: שבי

באור ע"ט

אלהים ה' הער גאט מיין קראפט מיין באשעפער לך צו דיר בין איך אונ אלץ וואס צו מיר איז בסאסאה מיטין מאס זאלסטו ניט קריגן פן פילייכט מאכסטו פאר דארבען אונ פאר וויסטין דאס לייב דאס דא ווערט גינעהנען גרדון דער ארט פון גיריכט וואס ווערט אן גירופין גרדום ראשית אין דעם אן הייב פון גריכט אש איין פייער איז זיא ביז דעם גיהנם דרכי מיינע וועגין ביסטו גיוואונט מיינע יונגע זינד האסטו גיטאן צום ליכט אל דו זאלסט מיר ניט זיין צום ברעכענעש הליכות דיא גאנג פון דער וועלט איז צו אים ה' נון אויף אלע פאר הוילענע אל זאל ניט ווידער קערין דער ארעמער פאר שעמטער וכי ווען שוין פיל זיינן מיינע ווילדיקייט דיא הארץ איז פאר נארעשט מיט מיינע גידאנקן כי דען זיי זיינן נישט מיינע גידאנקען זמותי איך האב גידאכט עס איז אייטיל נארהייט אלע ווערקין דער וועלט דאס לייב איז גיוואונד חושב ער גידיינקט זיין גילוסטונג צו באנוגן. דאס שטים פון מיין פריינד קלאפט. זיינע גידאנקן זאלסטו ניט אויס ציהען טהור דיינע באשעפענעש האסטו ריין באשאפען אונ דאס בייזע הארץ רייצט אים אן. ווען דוא ווערסט זעהען זינד זאלסטו זייא צו דעקין ישועתך דיין הילף זאג צו מיין הארץ דען זייא זיינע שוין גאנץ פאר לענט ווען דוא ווילסט דיא זינד היטען כלו זיינען שוין גאנץ פאר לענט אין נארהייט מיינע טעג אונ פון שווערקייט מיינע שולדען זיינען דער שראקין מיין גיביין לבן מאך וייס די רויטע זינד די שפעטיגע אונ די פריערסטע פון גידאנקן דאס הארץ פון מענשין משש דו באזוכסט אלע קאמערין פון איין פאר קרימט הארץ וואס האסטו גיפונען פון אלץ נועם דיינע זיסע באגערונג איז אין מיר. זינד איז פר בארגין אין מיר מיין הארץ איז ווארעם אין מיר סמוך לעהן אונטר מיין לייב פון מיידונג אונ וואס קומט ארויס צו נעמען מיך אין מיין נידערין אין גרוב עלי אויף מיר מיט דער בארעמונג קער ווידער דען וואס איז דער מענש גירעכינט וויא איין ווינט וואס גייט אוועק אונ קערט ניט ווידער פצעי מיינע וואונדין זיינען נאך מיינע מיסטייטין אונ אזאק אונ אש איז מיין שפרייטונג דרויף ברומען מיינע גידערים קשה הארט פון גימיט בין איך דוא זאלסט זעהען מיין פיין ווען דוא ווערסט זוכין מיין זינד רחשי מיינע רייד זאלין צו דיר גיזיסט זיין ולפניך אונ צו פאר דיר זאלין

פֶּשַׁע תְּנַקֶּה. בְּלֵב נִשְׁבָּר וְנִדְכֶּה. וְאִם יִתְמַהְמֵהַּ חַכֵּה: תְּשׁוּבָתוֹ תְּצַפֶּה. וְעַל חֲטָאָיו תְּחַפֶּה. לְשָׂטָן בַּסֵּתֶר יִכְפֶּה: אֵל עָוֺן וְחֵטְא נוֹשֵׂא. אִם פֶּשַׁע יַפְשֶׂה. וְעָשִׂיתָ לוֹ מִכְסֶה: פְּדֵנוּ מֵעֲבוֹר בַּשֶּׁלַח. לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתִי תִּצְלַח. אֵל טוֹב וְסַלָּח: רוֹן תְּפִלָּתִי תִּשַּׁע. וּמְחֵה בְּעַב פֶּשַׁע. כִּי לֹא אֵל חָפֵץ רֶשַׁע: יִגְמְלֵנִי יְיָ כְּצִדְקוֹ. תָּמִיד יִצְפְּנֵנִי בְּסֻכּוֹ. הָאֵל תָּמִים דַּרְכּוֹ: מֵעוֹמֶק בּוֹר קְרָאתִיךָ. מִכְּאֵב לֵב שִׁחַרְתִּיךָ. כִּי זָכוֹר זְכַרְתִּיךָ: בְּרַחֲמֶיךָ תִּלְבּוֹשׁ. וְאֶת חֲטָאַי תִּכְבּוֹשׁ. וָאֵדַע כִּי לֹא אֵבוֹשׁ: רַבִּים אוֹמְרִים לְנַפְשִׁי. בְּאֵפֶר הִתְפַּלָּשִׁי. וְלֹא תֵצֵא חָפְשִׁי: יֶהֱמוּ הֲמוֹן מֵעֶיךָ. זְכוֹר חֶסֶד יוֹדְעֶיךָ. וְלִי מַה יָּקְרוּ רֵעֶיךָ: צֵא עַל אוֹיְבֶיךָ כְּגִבּוֹר. זְרוֹעַ רוֹדְפַי*) תִּשְׁבּוֹר. כִּי שָׂמוּ אוֹתִי בַּבּוֹר: חִצֶּיךָ בָּהֶם*) תְּכַלֶּה. אֲסִירֶיךָ מֵהֶם תַּעֲלֶה. וְיִהְיוּ דִבְרֵי אֵלֶּה: קְרוֹבִים וַעֲרֵבִים, אֲהוּבִים וַחֲבִיבִים. לַיְיָ צְבָאוֹת יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת. מוֹחֵל עֲוֺנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן. מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לַפּוֹשְׁעִים. עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וָרוּחַ. לֹא כְרָעָתָם תִּגְמוֹל: אֵל הוֹרֵיתָ לָנוּ לוֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זְכָר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ:

וַיַּעֲבוֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֺן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה: וְסָלַחְתָּ לַעֲוֺנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ:

יֹאחֵז צַדִּיק דַּרְכּוֹ וּטְהָר יָדַיִם יֹסִיף אֹמֶץ: חִזְקוּ וְיַאֲמֵץ לְבַבְכֶם כָּל הַמְיַחֲלִים לַיְיָ: בַּצַּר לָנוּ נִקְרָא יְיָ וְאֶל אֱלֹהֵינוּ נְשַׁוֵּעַ וַיִּשְׁמַע מֵהֵיכָלוֹ קוֹלֵנוּ וְשַׁוְעָתֵנוּ לְפָנָיו תָּבֹא: עֲנֵנוּ יְיָ כִּי טוֹב חַסְדֶּךָ כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ פְּנֵה אֵלֵינוּ:

כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים כֵּן תְּרַחֵם יְיָ עָלֵינוּ: לַיְיָ הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: סְלַח נָא לַעֲוֺן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הֵנָּה וְשָׁם נֶאֱמַר. וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ: הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שֹׁמְמֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר

*) רודפי *) בהם הכל קלי על וועסטנאָהטען כספרד. באור ע"ם

זייא גינעהגען וועל איך ריין זיין פון פיל מיכטייט שבי דוא זאָלסט רייניגען די וואס ווידער קערין פון מיסטייט מיט צו בראכין אונ צוא שטויסען הארץ. אונ אויב עס פאר זאמט האט נאך תשובתו צו זיין תשובה טוסטו האפין אונ אויף זיינע זינד טוסטו באדעקין אן דעם שטן וואס אין פאר בארגינעש צוא באצווינגען אל דער גאט וואס פאר טראגט דיא זינד אויב דער שטן וועט מערין אזו זאָלסטו מאכין איין דעק. פאר דיר זאל מיין גיבעט באגליקין דו גאט גוטער אונ פאר געבער רזי צוא גיזאנג מיין גיבעט זאָלסטו זיך קערין אונ מעק אפ וויא איין וואָלקין דיא מיכטייט דען גאט באגערט ניט שלעכטיקייט יגמלני גאט זאל מיר פאר געלטין וויא זיין גירעכטיקייט. שטענדיג זאל ער מיר פאר בארגין אין זיין היט דער גאט וואס גאנץ איז זיין וועג ממעמקים פון טיפענעש האב איך דיך גרופן. פון ווייטאג דאס הארץ האב איך דיך גיפארשט גידיינק אז איך האב גידאכט דיך ברחמיך מיט דיינע דער בארימקייט זאָלסטו זיך אן קליידין אונ מיינע זינד זאָלסטו באצווינגען אונ לאז מיך וויסען אז איך וועל ניט פאר שעמט ווערין רבים פיל זאגין צוא מיין לייב אז זיא זאל זיך מיט אש איין ריכטין יהמו זייא זאלין ברומען דיינע גידערים. גידיינק דיא גינאד דיינע דער קענער אונ וויא נאר ווירדיג איז צו מיר דיין גיזעלשאפט ויהיו אונ עס זאלין זיין מיינע רייד דיא דאזיגע קרובים נאהענט אונ גיזיסט אהובים גיליבט אונ פריינדליך לה' צוא גאט דער הירשארין דער דא זיצט אויף דיא כרובים:

נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

צא סליחה מיוסד ע"פ א"ב אלהינו ואלהי אבותינו

אומץ יוסיף טהר ידים וכחו יגדל ויישר. במקרא אלמלא כתוב לאומרו אי אפשר: גאה נתעטף כשליח צבור ושלש עשרה מדות הכשר. דברת יקרו העביר והראה למשה קשר המקשר: הזהירו ואמר לו כל זמן שחוטאין בני. וכסדר הזה יהו עושין לפני. זו היא המדה לסלוח. אני יי יי. חנון קודם שיחטא ואחר שיחטא וישוב אלו דרכי ועניני: טוב וסלח ורב חסד כלפי חסד מגביר. ישוב ירחם כובש ונושא ופנים מסביר. כך היא המדה ראשון ראשון מעביר. למחול ולסלוח רחמיו וחסדיו להגביר: מי כמוך מורה תחבושת חסיד ורופא אמן. לפי המכה גדולה מלוגמתך תזמן. מועטים דמים חולה הבא אצלך לידו זמן. נשתיר משלך חנם חננו רחמן ונאמן: כמך כם חיים רטיה מופלאה למלנית. עקרי כוסך

באור ע"ח

אומץ יוסף מאכט אונ קראפט טוט ער מערין צוא דיא צדיקים הקב"ה דער דא איז ריין פון הענד. זיין קראפט טוט ער אכפערין אונ רעכט פארטיגען צוא באשטעטיגען אז ער האט גירעט במקרא ווען אין דער תורה ניט גישריבען וואר וואס איך וויל דא זאגין אזו וואר עס ניט מיגליך צוא זאגין גאה דאס גאט דער הערשער האט זיך אום גיבונדין מיט איין טלית אז איין חזן אונ האט מאכין רעכט פארטיג דעם סדר פון דיא דרייצעהען זיטין דברת דאס פירונג זיינע ווערדיקייט האט ער מאכין איבער פארין פאר משה רבינו אין זיין טאן פאר דעקין אויף אים אין דער מערה אונ האט אים געוויזין דעם קשר פון תפילין דאס דא גיקניפט אויף זיין הויבט הזהירו ער האט אים גיווארינט אונ גיזאגט צו אים כל אלע צייטען ווען מיינע קינדער ווערין זינדיגען וכסדר זאלין זיי טאן צו פאר מיר אזו וויא דיא ארדענונג דיא איך גיטאן האב זו דאס וואס איך הייס ה' ה' דאס איז דיא זיטין צו פאר געבין זייא חנון איך בין איין לייט זעליגער צו דער בארימען איידער דר מענש זינדיגט אונ ווען ער גלייך האט גידאכט צו זינדיגען ואחר שיחטא אונ בין איין דר בארעמיגר נאך דעם אז ער גיזינדיגט האט אונ טוט תשובה אלו דאס זיינען מיינע וועגין אונ מיינע גישעפטין טוב איין גוטער אונ איין פאר געבער אונ פיל גינאד אונ קעגין דעם וואג שאל וואס דריגען זיינען דיא גינאד אונ מצות טוט ער שטארקען דאס עס זאל איבער וועגין ישוב ער טוט ווידער קערין אונ ער טוט דער בארימען אונ איז איין באצווינגער די זינד אונ איין פאר טראגער אונ איין היפש אן גיזיכט ווייזער כך אזו איז דיא זיטין פון הקב"ה דיא צווייא אדער דרייא ערשטע עבירות מאכט ער איבער פארין למחול צו פר צייען אונ צו פאר געבין צו שטארקין דר בארימקייט אונ זיין גינאד מי ווער איז אז דוא גאט איין ווייזער איין לערנער פלאסטער אונ היילונג איין דאקטער איין מיינסטער לפי דען נאך אז דיא מכה פון זינד גרוס איז. אזו איז אויך אן געבבייט דיין פלאסטער מועטים ווען איינער קומט צו דיר דער דא האט אן געברייט אין זיין האנד ווייניג געלד דאס הייסט מצות נשתיר ווען אים איבער בלייבט וועלכין קראנקהייט פון

(השלמה ע"ם) זינד

יפין וקלורי מטלנית. פתוח בידך כיון נרתק האספלנית. צרי להתעיל מחץ חבת חולנית: פועל עם בעל הבית ובאמונה נוהג בו. צופה לתן שכרו מה שבחו ומה טובו. קלקל ונתעצל במלאכתו שבח רבו אם קרבו. לאדני אלהינו הרחמים והסליחות כי מרדנו בו: קושט מדותיך תרומות והגונות. ראית דוגמתך למספיק למורדיו מזונות. שארית יוסף מקוה מצא סליחה לעונות. תגמול הטוב כיוסף לאחיו צדקותיך נצה לתנות:

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול: אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כהודעת לענו מקדם. כמו שכתוב. וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי:

ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך:

אז תחפוץ זבחי צדק עולה וכליל אז יעלו על מזבחך פרים: תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם: וחסד יי מעולם ועד עולם על יראיו וצדקתו לבני בנים:

כרחם אב על בנים כן תרחם יי עלינו: ליי הישועה על עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר: ויאמר יי סלחתי כדברך: הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר

באור ע"ם

זינד דאס ער ניט באצאלין קאן דא טוסטו אים לייט זעליגען אום זונכט פון דאס דיינע דו ווארהאפטיגער אונ דער בארעמיגער סמך דיין קרייטער אין איין וואונדערליך פלאסטער צו איין גישניטענע וואונד עקרי דיא קרייטער ווארצלין פון דיין בעכער זיינען היפש אונ אויך דיא גישמירטע פתוח טוא עפענען גלייך אונ באלד מיט דיין האנד דאס פוטער פאס פון דיא פלאסטער צרי אונ טריאק צו היילען אונ זאלבין דיא וואונד פון ישראל דיא דא איז קראנק ווענין ליבשאפט פועל ווען איינער ווערקט ביא איינעם בעל הבית אונ פירט זיך מיט אים מיט ווארהייט צופה ווען דער בעל הבית לוגט צוא געבין זיין לוין וואס איז דאס זיין לויב אונ וואס איז זיין גוטס דער וייל דאך יענער האט מיט ווארהייט פאר דינט קלקל אבער ווען דער מאן פאר דארבט אונ איז טרעג אין זיין ווערק שבח דען איז דר לויב פון דעם הערין ווען ער אים גינעהגט צוא זיך אונ גיבט אים דאך זיין [illegible] להי' אזו איז צו גאט אונזער גאט די דער בארעמונג אונ דיא פאר געבונג וויא וואול [illegible] ווידער שפעניגעז אין אים קושט די ווארהייט פון דיינע זיטין זיינען אפ גישיידין אונ [illegible] אז דיא מענשין ראית דאס זעהונג דיינעם גלייכין דאס איז דער דא גיבט געגונגין שפייז צוא זיינע ווידער שפעניגער שארית דיא איבער בלייבונג פון ישראל דיא דא זיין גינ[illegible]ט נאך יוסף טוט האפין צו געפינען פאר געבונג צו די זינד תגמול דו זאלסט פאר געלטין [illegible]ס אויף אונזער בייז אזו וויא יוסף האט גיטאן צו זיינע ברידער צדקותיך דר ווארטין צו פאר ציילין דיינע דער בארעמיקייט דיינע גינאד:

נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

צב עקדה מיוסד ע"פ א"ב ונכוף התוס שס המחבר שלמה בר יהודה גבירול

אלהינו ואלהי אבותינו

אז בהר מור דין יונת אלם. בקחתו איתן עולה ושלם. גאה כהנו קח נא את העלם. תרומה ליי קדש: דת המנא לפני להניחהו. הן קח נא את גנה לאשכר ספחהו. ואני בחרתיו קום משחהו. שמן משחת קדש: זך בשמעו לבו לא דאב. חפץ צורו חשק והאב. טפלו שניהם הבן והאב. והשתחוו ליי בהדרת קדש: יעד עצים ולשפות ערך. כמה ותמה יחיד ורך. להג איה השה הנערך. להקדישו במקדש קדש: מרום יראה לו השה והוא ישיב. נפש אם עקרת שמחה להשיב. סוכך ספונות בני שועך יקשיב. ישלח עזרך מקדש: עמד נא אבי וקשור הטבח. פן אנור מפני האבח. צמדני פן אחלל הזבח. ולהבדיל בין הקדש: קפץ לבכות כופר אשכול. ראותו אביו נשכל שכול. שלח ידו לעשות את כל. מלאכת עבודת הקדש: תרשישים צעקו בשמי מרומי. שחוט יונת אלם היוכל יחזה מי. לז ללז יהגו אל תתנו דמי. שאו ידכם קדש: מרום כהביט עוקד ונעקד. השה עקוד

באור ע"ט

אז בהר דענסט מאל אויפין הר המוריה האט זיך גיפרייט יצחק אז דער פאטער האט אים גיפירט צו דער עקדה בקחתו אז אברהם אבינו האט אים גינומען פאר אגאנצע עולה גאה גאט ב"ה האט אים גיפרובט נעם איך בעט דיך דיין יונגען זון תרומה איין אפ שיידונג צוא גאט הייליג דת אזו וויא דער קרבן פון בכורים אזו זאלסטו אים לייגען פאר מיר קח נעם דיין זון צו אמתנה באהעפט אים ואני אונ איך האב אים אויס גיקליבען קום זאלב אים שמן מיט בוימיל הייליג זאלבונג זך דער לויטערער אז ער האט גיהערט דאס פון גאט ב"ה האט אים דאס הארץ ניט וויא גיטאן חפץ דאס באגער פון זיין באשעפער האט ער גיגלוסט טפלו האבין זיך באהעפט ביידע דער זון מיטען פאטער והשתחוו אונ האבין זיך גיבוקט צוא גאט מיט שיינקייט פון היילקייט יעד עצים ער האט געגרייט האלץ אונ האט אויף גירכט דיא מערכה פון האלץ כמה ותמה דער יונגער איין איינציגער יצחק האט גיגלוסט אונ פאר וואונדערט זיך להג אונ האט גירעט וואו איז דאס לעמעלע וואס זאל אויף גירכט ווערין אויף דעם האלץ להקדישו מען זאל אים היילגען אויף דעם ארט פון דעם היילגען בית המקדש מרום דער הויכער גאט זאל ווייזען אים אלעמעלע והוא אונ ער וועט אום קערין דיא נשמה אם פון דער מוטער וואס זיא איז עקרת הבית אום קערין איר שמחה פון דעם איינציגען זון סוכך דער גאט וואס ער זעהט דיא באהאלטענע זאכען מיין קינד זאל דיין תפלה פר נעמן ישלח אונ זאל שיקען דיין הילף פון היילקייט אונ זאל דיך מציל זיין פון דער עקדה. האט דר זון יצחק גיענטפערט עמוד שטעל דיך מיין פאטער אונ בינד דאס שעכטונג פן טאמער וועל איך מיך דער שרעקין פאר דר פארכט פון דר שווערד צמדני באהעפט מיך גוט טאמער וועל איך פאר שוועכין דעם קרבן ולהבדיל מאכין איין צווישען שייד קודש פון חול ווארום חול דארף מען ניט אזו בינדען קפץ האט דער איינציגער זון וואס ער איז גיגליכען צוא אפיינעם אשכול פון ווייין טרויבען אן גיהויבן וויינען ראותו אז ער האט גיזעהן אז זיין אלטער פאטער האט אויס גישטרעקט זיין האנד צוא טאן אלץ וואס מען דארף צו דער היילגע עבודה פון אקרבן תרשישים האבין דיא מלאכים אן גיהויבין שרייען פון דיא הויכע הימלען שחוט ווער קאן צו זעהן וויא מען קוילעט יצחק ער איז וויא אשטום טייביל לז איינער צום אנדערין האבען גירעט איר זאלט ניט שווייגען שאו הייבט אויף אייערע הענד צום היילקייט אונ זייט

(השלמה צ"ט) מתפלל

והאש תוקד. בחון טהור לב זכר ופקד · ונשמע קולו בבואו אל הקדש: רחש מליץ בקחתו משלחת. יחידך פדעהו מרדת שחת. הנה כתובה לפני פתח מפתחת. פתוחי חותם קדש: ואני ידעתי דרכך בשפר. דוץ רוץ וקח איל תחת עופר. הכינותי כופר לאשכול הכופר. והיה הוא ותמורתו יהיה קדש: גמול נמלט מאבח נשחז. בפשטו צוארו דמו לא נפחז. ימינו אחז ביובל הנאחז. להקדישו ליי קדש: רחום תתן שלום לאחריתו. וזכור היום לגזעו בריתו. ליתר הפליטה ושאר שאריתו. תהיה פליטה והיה קדש:

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול: אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כהודעת לענו מקדם. כמו שכתוב. וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי: ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

צג פזמון סס המחבר אמתי

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת. נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה. וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: אזכרה

באור ע"ט

מתפלל מרום אונ דר הויכר גאט אז ער האט גיזעהן אז אברהם בינט אים השה דאס יעמעלע איז געבונדען אונ דאס פייער ברענט בחון אברהם אבינו וואס ער איז גיפרובט גיווארען זיין ריין הארץ האט גאט ב"ה גידיינקט אים ונשמע עס זאל גיהערט ווערין זיין קול ווען יודען וועלין קומען תפ"ה טאן אין היילגע שולען רחש האט דער מלאך וואס ער איז איין מליץ אז אברהם אבינו האט גינומען דאס מעסער האט גיזאגט יחידך דיין איינציגער זון לייז אים אויס פון צו נידערין אין גרוב הנה עס איז גישריבען פאר מיר אויס גיקריצט דיא מעשה פון דער עקדה פתוחי אויס גיקריצט מיטען היילגען חותם ואני אונ איך וויים דיין וועג איז זייער פיין דיין פרייא דיך לויף אונ נעם דעם באראן אויף דעם ארט פון דעם יונגען מאן הכינותי איך האב אן גיגרייט אויס לייזונג צו יצחק וואס ער הייסט אשכול הכופר והיה וועט ער מיט זיין פר בייטונג זיין היילג גמול יצחק וואס ער ווערט אן גירופען גמול וואס ער איז אנטרונען גיווארין פון דעם שארפען מעסער בפשטו אז ער האט אויס גישטרעקט זיין האלז האט זיין בלוט ניט ארויס געהיילט ימינו אברהם האט גיהאלטן מיט זיין רעכטע האנד ביי דעם הארין פון דעם באראן וואס ער איז גיוועזן פר בלאנזעט להקדישו זאל אים היילגן צו גאט רחום דר בארמיגר גאט זאלסט געבין שלום צו זיין סוף וזכור אונ גידיינק צו זיינע קינדר זיין ברית ליתר צום איבער בלייבונג וואס זייא זיינען אנטרונען גיווארין תהיה זאל זיין איין אנטרינונג אונ זאל זיין קודש:

יי יי אל גאט איז איין גאט אונ אדער בארעמיגער אונ לייט זעליגער אונ דער לייגגערט דעם צארין ורב אונ פיל מיט גינאד אונ אמת נוצר אונ היט גינאד צוא צווייא טויזענד דורות נושא אונ פאר טראגט דיא עבירות וואס מען טוט במזיד אונ בשוגג וסלחת אונ דוא זאלסט אונז פאר געבין צוא אונזערע עבירות וואס מען טוט במזיד אדער בשוגג אונ דוא

אֱלֹהִים וְאֶהֱמָיָה. בִּרְאוֹתִי כָּל עִיר עַל תִּלָּהּ בְּנוּיָה. וְעִיר הָאֱלֹהִים מֻשְׁפֶּלֶת עַד שְׁאוֹל תַּחְתִּיָּה. וּבְכָל זֹאת אָנוּ לְיָהּ וְעֵינֵינוּ לְיָהּ. יי: מִדַּת הָרַחֲמִים עָלֵינוּ הִתְגַּלְגְּלִי. וְלִפְנֵי קוֹנֵךְ תְּחִנָּתֵנוּ הַפִּילִי. וּבְעַד עַמֵּךְ רַחֲמִים שַׁאֲלִי. כִּי כָל לֵבָב דַּוָּי וְכָל רֹאשׁ לָחֳלִי. יי: תָּמַכְתִּי יְתֵדוֹתַי בִּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה תֵּבוֹת. וּבְשַׁעֲרֵי דְמָעוֹת כִּי לֹא נִשְׁלָבוֹת. לָכֵן שָׁפַכְתִּי שִׂיחַ פְּנֵי בּוֹחֵן לִבּוֹת. בָּטוּחַ אֲנִי בְּזֹאת. וּבִזְכוּת שְׁלֹשֶׁת אָבוֹת. יי: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שׁוֹמֵעַ קוֹל בְּכִיּוֹת. שֶׁתָּשִׂים דִּמְעוֹתֵינוּ בְּנֹאדְךָ לִהְיוֹת. וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל גְּזֵרוֹת אַכְזָרִיּוֹת. כִּי לְךָ לְבַד עֵינֵינוּ תְלוּיוֹת. יי:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת. מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רִאשׁוֹן מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים. עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וָרוּחַ. לֹא כְרָעָתָם תִּגְמוֹל: אֵל הוֹרֵיתָ לָּנוּ לוֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זְכָר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. וַיֵּרֶד יי בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יי:

וַיַּעֲבֹר יי עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יי יי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה יי

באור ע"ס

אזכרה ליבער גאט איך טוא גידיינקען אונ ברומען זאלסט אונז מאכין ארבין ארץ ישראל בראותי אז איך זעה איטליכע שטאט איז גיבויעט אויף איר פלאץ ועיר אונ גאטס שטאט ירושלים איז גינידערט ביז אין אונטערשטין גרוב ובכל זאת חאטשע עס איז אזו זיינען מיר צוא גאט אונ אונזערע אויגין צו גאט מדת דיא מדה פון דר בארימקייט זאלסטו אויף אונז מאכין וויקלען ולפני אונ פאר דיין שעפער ווארף אונזער גיבעט ובעד אונ פאר דיין פאלק בעט רחמים כי ווארום אלע הערצער טוען וויא אונ אלע קעפ זיינען קראנק דאס מיינט מען מיר זיינען זינדיג אונ שלעכט תמכתי איך האב אונטער גילייגט מיינע נעגיל דאס מיינט מען מיר לעהנען זיך אן אויף דיא דרייצעהען מדות אז מען זאגט מיט כוונה גייען זייא ניט לידיג צוריק ובשערי אונ דיא טירען פון טרערין זיינן ניט פאר שלאסין לכן דריבער פאר גיס איך מיינע תפלות פאר גאט וואס ער פרובט דיא הערצער בטוח איך בין פאר זיכערט אין דיא דרייצעהען מדות אונ אין זכות אונזערע אבות יהי זאל זיין איין רצון פון פאר דיר וואס דוא הערסט צו דאס קול פון גיוויין שתשים דוא זאלסט טאן אונזערע טרערין אין דיין לאגיל עס זאל זיין צו אגידעכענעש ותצילנו דו זאלסט אונז מציל זיין פון אלע גזירות אום דער בארעמיגע כי ווארום נאר צוא דיר אליין הייגגען אונזערע אויגען:

וְנַקֵּה: וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ:

אַל תִּזְכָּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשׁוֹנִים מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד: חַטֹּאת נְעוּרֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ אַל תִּזְכּוֹר כְּחַסְדְּךָ זְכָר לָנוּ אַתָּה לְמַעַן טוּבְךָ יְיָ: זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה: זָכְרֵנוּ יְיָ בִּרְצוֹן עַמֶּךָ פָּקְדֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ: זְכוֹר עֲדָתְךָ קָנִיתָ קֶּדֶם גָּאַלְתָּ שֵׁבֶט נַחֲלָתֶךָ הַר צִיּוֹן זֶה שָׁכַנְתָּ בּוֹ: זְכוֹר יְיָ חִבַּת יְרוּשָׁלָיִם אַהֲבַת צִיּוֹן אַל תִּשְׁכַּח לָנֶצַח: אַתָּה תָקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי עֵת לְחֶנְנָהּ כִּי בָא מוֹעֵד: זְכוֹר יְיָ לִבְנֵי אֱדוֹם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלָיִם הָאוֹמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוֹד בָּהּ: זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בָּךְ וַתְּדַבֵּר אֲלֵיהֶם אַרְבֶּה אֶת זַרְעֲכֶם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמָיִם וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֶתֵּן לְזַרְעֲכֶם וְנָחֲלוּ לְעוֹלָם: זְכוֹר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב אַל תֵּפֶן אֶל קְשִׁי הָעָם הַזֶּה וְאֶל רִשְׁעוֹ וְאֶל חַטָּאתוֹ:

אַל נָא תָשֵׁת עָלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נוֹאַלְנוּ וַאֲשֶׁר חָטָאנוּ:

חָטָאנוּ צוּרֵנוּ. סְלַח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ:

צד מיוסד ע"פ א"ב מסולם

אֵיךְ נֶאֶנְחָה בְּמַשְׁבֵּר. אֲדוּקָה מִקֶּדֶם כְּבַר. אֲרוּוָה בְּכָל מֵעֵבֶר. וַתֵּלֶךְ וַתֵּתַע בַּמִּדְבָּר: בַּמִּדְבָּר בֵּין פְּרָאִים. בְּעָלוּהָ גוֹרֵי לְבָאִים. בִּגְדֵי נְקַם הַנָּאִים. הָשֵׁב גְּמוּל עַל גֵּאִים. חטאנו: גֵּאִים הֶחֱזִקַתְּ בְּיָדָם. גְּבוּלֵי הֶחֱרִיבוּ בְּסוֹדָם. גָּבְרוּ עָלַי בְּמַעֲמָדָם. וַיְמַהֲרוּ לִשְׁפֹּךְ דָּם: דָּם שָׁפְכוּ כַּמַּיִם. דָּרְכוּ כְּנַת יְפַת פַּעֲמַיִם. דִּמְעַת הִזִּילוּ כַּמַּיִם. וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמָיִם. חטאנו: הַשָּׁמַיִם יָד הֵרִימוּ. הֶחֱלִיפוּ קְדֻשָּׁתְךָ דִּמּוּ. הֵן אוֹתִי הֶחֱרִימוּ. מְלָכִים רָאוּ וָקָמוּ: וָקָמוּ עַל נַחֲלָתִי. וַיָּשׁוֹסוּ אֶת בֵּיתִי. וּמֵאָז בְּיָדָם סָגַרְתִּי. עַל בֵּין זַחֲלָתִי. חטאנו: זַחֲלָתִי מִנַּעַם לְשׁוֹנָם. זוּ לַעֲגָם בִּרְנָנָם. זָרִים לְהַעֲלוֹת עֲשָׁנָם. כִּי לָקַח עַמִּי חִנָּם: חִנָּם הֻנֵּנוּ כְּמַעֲלָלֶיךָ. חוֹן זֶרַע חֶבְלֶךָ. חַיֵּינוּ הַיּוֹם

באור ע"ט

איך נאנחה וויא זיפצט ישראל אין בראך אדוקה דיא דא אן דיר באהעפט איז פון פאר מאל שוין לאנג ארוה זייא האבין איר גיפליקט אין אלע איבר פארט ותלך אונ זיא איז גיגאנגען אונ איז פאר אירט אין דיא וויסטיניא במדבר אין דיא וויסטיניא [illegible] ישען ווילדע בעלוה האבין איר באמאנט יונגע לייבען בגדי גאט דער דא אן קלייד [illegible] דער רעכענונג דיא שיינע חשב מאך ווידער קערין פאר געלטונג אויף דיא האפערדיגע [illegible] האפערדיגע האסטו מאכין באגריפען אין איר האנד גבולי מיין גימארק האבין זייא [illegible] ווסט מיט איר ראט גברו זייא האבין גישטארקט אויף מיר מיט איר שט[illegible]נד וימהרו אונ [illegible] האבין גיאיילט צוא פאר גיסען בלוט דם בלוט האבין זייא פאר גאסין וויא וואסער דרכו [illegible] האבין גיטרעטין אז איין קעלטער ישראל דיא דא איז שיין פון טריט דמעה [illegible] האבין זייא מאכען רינען וויא וואסער ואתה אונ דוא טוא עס הערין אין הימיל השמים [illegible] דיא הימיל האבין זייא איר האנד אויף גיהויבין החליפו צו פאר ווערקסלען דיין היליקייט [illegible] האבין זייא גיטראכט נון מיר האבין זייא פאר וויסט מלכים קיניגען פון ישמעאל שטייען אוי[illegible] וקמו אונ זייא זיינען גישטאנדין אויף מיין ארב וישוסו אונ זייא רויבין מיין הויז ומאז אונ פ[illegible] דעם מאל בין איך אין איר האנד ווארין איבער גיענטפערט על דרום האב איך גיציט[illegible]ט זו לעגם דאס איז איר גישפעט אין איר גיזאנג זרים פרעמדע צוא מאכין אויף גיין איר [illegible] כי דען עס איז ווארין גינומען מיין פאלק אום זונסט חנם אום זונסט לייט זעליג אונז מיט[illegible]ע ווערקין חון לייט זעליג די זאמען

נמלולך. טל אורות טלך. חטאנו: טלך הנשימנו מקוב. טהרנו עזך מלעקוב. טנף
מרשיעי ירקוב. כי אכלו את יעקב: יעקב בחרת לעלה. יחוד אלהותך עליו להגלה.
יחד צאצאיו העלה. אסירים מבית כלא. חטאנו: כלא בזקים אסרתנו. כהזהרת
ולא שמענו. כעסך הפר עמנו. תשפות שלום לנו: לנו שכינתך להועד. למענך
תומך וסועד. נצח סלה ועד. אשב בהר מועד. חטאנו: מועד קץ מלחמתך. מעלי
שכך חמתך. ממתקוממים בהר נחלתך. אראה נקמתך: נקמתך תראנו ונגילה.
נחנו ביושר מסלה. נועם זמרתך אמללה. אלהי יעקב סלה. חטאני: סלה נצחך
יאמרו. סלודיך הכל יאמרו. סאסאה תמוד כפארו. האומרים ערו ערו: ערו יסודות
ומגדלים. עוד שדדו אהלים. ערים שמו לגלים. ואויבינו פלילים. חטאנו: פלילים
שפטונו במצוקה. פנים נצרבו לירוקה. פנה אלינו ונצטדקה. ולך תהיה צדקה:
צדקה בקשתיך להועילי. צוה ישועות אלי. צרות לבבי להחדילי. שמע אלהים
קולי. חטאנו: קולי תשמע השמימה. קנא ונקום נקמה. קרב קץ נחמה. יד יי
רמה: רמה ידך כנואמך. ריבה ריב עמך. רחום שכך זעמך. גואלנו מעולם
שמך. חטאנו: שמך עלינו נקרא. שדי דר בנהורא. שוב לגאלנו מהרה. מציון

באור ע"ם

דיינער טייל חיינו מאך אונז לעבין היינט אז דיינע רייד טל איין טויא די ליכט איז דיין טויא
טלך דיין טויא לאז צוא אונז רעגינען אום ניט צוא זיין גיפלוכט טהרנו ריינינג אונז מיט דיין
שטארקייט אונ ניט צוא ווערין פאר שאלקט טנף דיא אונזויבערקייט מיינער בייז טוערס
זאל פאר ראסטין כי דען זייא האבין פאר דארבין אן יעקב יעקב יעקב האסטו דער ווילט
צוא דער הייבען יחוד דיא איינציקייט גאטס האט דורך אים צוא ווערין אנטפלעקט יחד
מיט אנאנדער זיינע נאך קומלינגען מאך אויף ברייננגען אסירים דיא גיבונדענע פון הויז דער
גיפיינקענעש כלא אין תפיסה האסטו אונז מיט קייטין געבונדין כהזהרת וויא דוא גיווארינט
האסט אונ מיר האבין ניט גיהערט כעסך דיין צארין פאר שטער מיט אונז תשפות דוא זאלסט
מערין פריד צו אונז לנו צו אונז זאל דיין שכינה ווערין באשטעטיגט למענך אום דיינט ווילין
חו לעהנער אונ אונטער לעהנר נצח אייביג אימער אונ אייביג אשב וועל איך זיצין אין בארג
דער באטעטיגונג מועד דיא בעטעטיגונג דיא ענד דיינער שטרייט מעלי פון מיר מאך שטילין
דיין צארין כמתקוממים פון דיא שטייענדיגע פיינד אין דער בארג דיינער ארב אראה וועל איך
זעהען דיין רעכענונג כמתך דיין רעכענונג וויז אונז מיר וועלין אונז פרייען נחנו פיר אונז
אין רעכטע שטעג נועם זיסקייט דיין גיזאנג וויל איך ריידין אלהי גאט פון יעקב סלה סלה
אייבינליך ווערין זייא דיין איבער זיגונג זאגין סלודיך דיינע גיברענטע אלע צוא מאל זייא
ווערין זאגין סאסאה מיט דיא מאס זאלסטו מעסטין אז זייא זיך בארימט האבין האומרים דיא
דא זאגין לערט אוים ערו זייא האבין אויס גילערט גרונד פעסטין אונ טורעמס עוד נאך
האבין זייא גירויבט גיצעלטין ערים שטעט האבין זייא גיטאן צו הויפין ואויבינו אונ אונזערע
פיינדין ריכטער פלילים זייא האבין אונז גיריכט מיט באצווינגנעש פנים דיא אן גיזיכטער
זיינען וואריז גיברענט צו גרינקייט פנה קער דיך צו אונז אונ מיר ווערין גירעכט זיין ולך אונ
צו דיר ווערט זיין גירעכטיקייט צדקה גירעכטיקייט האב איך באגערט פון דיר צוא העלפין
מיר צוה געביט הילף מיין גאט צרות פון לייד מיינעם הארץ פר מיידין מיך שמע הער גאט מיין
שטים קולי מיין שטים זאלסטו הערין אין הימיל קנא נייד איין רעכענונג קרב מאך גינעהענען
דאס ענד דער טרייסטונג יד דיא מאכט גאטס איז הויך אז דיינע רייד ריבה קריג דיא קריג
דיינעם פאלק רחום דער בארעמיגער מאך שטיל דיין צארין גואלנו אונזער לייזער איז פון
אייביג דיין נאמען שכך דיין נאמען איז אויף אונז גערופין שדי אלמאכטיגער דער דא וואונט

תצא תורך תורה וספר נחומים . תמציאנו מלא רחמים . תנהלנו לעולמים . יי לאורך ימים. חסאנו: ימים צאת לישע. חי וקים ונושע. ברחמים יפקוד ויושע. יקיר ילד משועשע: משועשע כנואמו . לעד ליום קומו . ונשגב לבדו שמו . כי נחם יי עמו , חסאנו:

זכור לנו ברית אבות כאשר אמרת . וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכור והארץ אזכור:

הכל קלי על הזמנים שלהר כתורכן

זכור ברית אברהם ועקדת יצחק. והשב שבות אהלי יעקב והושיענו למען שמך: אבדנו מארץ טובה בחפזון. ארכו הימים ודבר כל חזון . בישראל חדלו פרזון . במשמנינו שלח רזון . ושוב ברחמים על שארית ישראל והושיענו למען שמך: גולה אחר גולה. גלתה יהודה כלה. דוה כל היום וכלה. דורש ומבקש אין לה . והשב: העיר הקדש והמחוזות . היו לחרפה ולבזות . וכל מחמדיה טבועות וגנוזות. ואין שיור רק התורה הזאת . ושוב: גואל חזק למענך פדנו . ראה כי אזלת ידנו . שור כי אבדו חסידינו . ומפגיע אין בעדנו . והשב: ברית אבות ואמהות והשבטים. רחמיך וחסדיך ברבות עתים. יה זכור למכים ונמרטים. ועליך כל היום נשחטים . ושוב: דורש דמים דון דינינו . חנם נמכרנו ולא בכסף פדנו . זקוף בית מקדשך השמם לעינינו . והשב שבות אהלי יעקב . והושיענו למען שמך:

זכור לנו ברית ראשונים כאשר אמרת . וזכרתי להם ברית ראשונים אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יי:

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

צה אמון פתחי תשובה . בכל התורה נחשבה . תמיד עיני בה: בה לפרש יאות. בשברון לב ודכאות. בנחת ולא בלאות .

באור ע"ס

אין ליכטיקייט שוב קער ווידער אונז צו לייזין באלד מציון פון ציון וועט אויס גיין דיא תורה תורה תורה אונ בוך דער טרייסטונג תמציאנו זאלסט אונז מאכין גרייכין דוא גאט דער דא איז פול דערבארימקייט תנהלנו דוא זאלסט אונז פירען צוא אייביגליכען יי גאט צוא לאנגע טאגען ימים אין טאגען אוים צוא גיין צוא הילף חי לעבענדיגער גאט וקים אונ באשטענדיגער אונ העלפער ברחמים מיט דער בארימקייט זאל ער גידיינקען אונ ער זאל העלפין יקיר ער זאל ווירדיג מאכין ישראל דיא דא הייסען קינדער דער מייאונג משועשע דר מייאונג אז זיינע רייד לעד צוא אייביג צום טאג זיינס אויף שטיין ונשגב אונ עס ווערט דער גייסט ווערין אליין זיין נאמען כי דען ער וועט טרייסטין גאט זיין פאלק:

אמון פתחי גרוים זיינען דיא טירען פון תשובה בכל אין דיא גאנצע תורה ווערט זיא גיאכט תמיד שטעטיגליך זיינען מיינע אויגען אין איר בה צוא באשיידען זיא שיין בשברון מיט

(השלם: י"ס)

איין

לובש גאות. שמע: גאות ונקמה מלבש. להושיע עם מכבש. לך
עצב יחבש. בהנחילו מתוקים מדבש: דבש וחלב בלשונך. שמע
ישראל בשננך. ובקולנו ערב בהתחננך. כבד את יי מהונך. שמע:
הונך במתנות יחפישך. ולפני גדולים ינפישך. אהוב פודך מרפשך.
בכל לבבך ובכל נפשך: נפשך שמורה מרע. ובעובדך לצורך
תכרע. וגופך הוסר מרע. ותשיג את זרע. שמע: זרע קדש דגוים.
תמיד זבוחים כגדים. ובכנף מלך חסוים. הדבקים באלהים חיים:
חיים וסיף נשלבים. יעסוק בגרסא ובכתובים. ינצל משטף להבים.
היטיבה יי לטובים. שמע: שומר כניסה וקהלה. צמצם שבינתו
להנהילה. להאירה מאפלה לאהלה. לישרים נאוה תהלה: תהלה ועוז
לגאלנו. מחסנו וסתרנו. האר פניך אלינו. יהי חסדך יי עלינו. שמע:
עשה עמנו כמה שהבטחתנו. ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים
לכלותם להפר בריתי אתם כי אני יי אלהיהם: המצא לנו בבקשתנו כמה שכתוב
ובקשתם משם את יי אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך: מול את לבבנו
לאהבה את שמך כמה שכתוב. ומל יי אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יי אלהיך
בכל לבבך ובכל נפשך למען חייך: זרוק עלינו מים טהורים וטהרנו כמה שכתוב. וזרקתי
עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם: מחה פשעינו
כעב וכענן כמה שכתוב. מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאתיך שובה אלי כי גאלתיך: מחה
פשעינו למענך כאשר אמרת. אנכי אנכי הוא מוחה פשעיך למעני וחטאתיך לא אזכור:
הלבן חטאינו כשלג וכצמר כמה שכתוב. לכו נא ונוכחה יאמר יי אם יהיו חטאיכם כשנים
כשלג ילבינו אם יאדימו כתולע כצמר יהיו: רחם עלינו ואל תשחיתנו כמה שכתוב. כי אל

באור ע"ט

איין צוא בראכין אונ צו שטויסין הארץ בנחת מיט זיסקייט אונ ניט מיט מידיקייט לובש קלייד
גאט אן האפערט אונ רעכענונג איז ער אן גיקליידעט גאות האפערט להושיע צו העלפין דאס
גיפרעסטע פאלק לך צו דיר ישראל ווערט דיא טרויערקייט גיפלאסטערט ווערין בהנחילו אין
זיין טאן ארבין אים דיא תורה דיא דא איז זיסער אז האניק דבש האניק אונ מילך איז דיין
צונג שמע אין דיין טאן שמע ישראל ריידין ובקולנו אונ מיט זיסען שטים אין דיין טאן בעטין
כבד עהר אן גאט פון דיין גוט מיט גאבין זאל ער פרייא מאכין דיך הונך ולפני אונ צו
פאר גרויסע זאל ער מאכין באווילינגען דיך אהוב זייא ליבין דיין אוים לייזער פון מיסט בכל
מיט גאנץ דיין הארץ אונ מיט גאנץ דיין לייב נפשך דיין לייב איז געהיט פון בייזען ובעובדך
אונ אין דיין דינען צוא דיין באשעפער טוסטו קניען וגופך אונ דיין לייב איז אפ גיטאן פון
בייזין ותשיג אונ דו ווערסט גרייכין דעם זאמען זרע דיא היילגע זאמען זאל פאר מערט ווערין
תמיד דיא שטעטיגליכע זיין גישאכטין גיווארין אז ציגלין ובכנף אונ אן פליגיל דאס קיניגס
זיינען זייא באשיצט הדבקים דיא זיך באהעפטין אן דעם לעבענדיגען גאט חיים דיא תורה דיא
דא הייסט חיים מיט דעם שווערד זיינן באהעפט יעסוק ער זאל זיך באמיהן אן לערנונגן אונ אין
גישריבענע ספרים ינצל ווערט ער באשירמעט ווערין פון שפאלטונג דר פלאמן היטיבה באגיטיג
גאט צו די גוטע שומר דר היטר דען איין זאמלונג אונ דאס גימיין צמצם האט גידרונגן זיין שכינה
צו פירין זיא להאירה צו לייכטין זיא פון פינסטערנעס צו דר לייכטונג לישרים צו רעכטפארטיגע
איז שיין לויב האר דער לייכט דיין שכינה צוא אונז יהי זאל זיין דיין גינאד גאט אויף אונז:

רחום יי אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבותיך אשר נשבע להם: קבץ נדחנו כמה שכתוב. אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך יי אלהיך ומשם יקחך: השב שבותנו ורחמנו כמה שכתוב. ושב יי אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יי אלהיך שמה: תביאנו אל הר קדשך ושמחנו בבית תפלתך כמה שכתוב. והביאותים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי עולותיהם וזבחיהם לרצון על מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים:

שמע קולנו יי אלהינו חוס ורחם עלינו וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו: השיבנו יי אליך ונשובה חדש ימינו כקדם: אל תשליכנו מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממנו: אל תשליכנו לעת זקנה ככלות כחנו אל תעזבנו: אל תעזבנו יי אלהינו אל תרחק ממנו: עשה עמנו אות לטובה ויראו שונאינו ויבשו כי אתה יי עזרתנו ונחמתנו: אמרינו האזינה יי בינה הגיגנו: יהיו לרצון אמרי פינו והגיון לבנו לפניך יי צורנו וגואלנו: כי לך יי הוחלנו אתה תענה אדני אלהינו:

אנא תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם מתחנתנו. שאין אנחנו עזי פנים וקשי ערף לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל אנחנו ואבותינו חטאנו:

אשמנו. בגדנו. גזלנו. דברנו דופי: העוינו. והרשענו. זדנו. חמסנו. טפלנו שקר: יעצנו רע. כזבנו. לצנו. מרדנו. נאצנו. סררנו. עוינו. פשענו. צררנו. קשינו ערף: רשענו. שחתנו. תעבנו. תעינו. תעתענו: סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו. ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

אשמנו מכל עם. בשנו מכל דור. גלה ממנו משוש. דוה לבנו בחטאינו. החבל אויינו. ונפרע פארנו. זבול בית מקדשנו. חרב בעונינו. טירתנו היתה לשמה. יופי אדמתנו לזרים. כחנו לנכרים:

ועדין לא שבנו מטעותנו. היך נעיז פנינו ונקשה ערפנו. לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל אנחנו ואבותינו חטאנו:

אשמנו. בגדנו. גזלנו. דברנו דופי: העוינו. והרשענו. זדנו. חמסנו. טפלנו שקר: יעצנו רע. כזבנו. לצנו. מרדנו. נאצנו. סררנו. עוינו. פשענו. צררנו. קשינו ערף: רשענו. שחתנו. תעבנו. תעינו. תעתענו: סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו. ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

לעינינו עשקו עמלנו. ממשך וממורט ממנו. נתנו עלם עלינו. סבלנו על שכמנו. עבדים משלו בנו. פורק אין מידם. צרות רבות סבבונו. קראנוך יי אלהינו. רחקת ממנו בעונינו. שבנו מאחריך. תעינו ואבדנו:

ועדין לא שבנו מטעותנו. היך נעיז פנינו ונקשה ערפנו. לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל אנחנו ואבותינו חטאנו:

אשמנו. בגדנו. גזלנו. דברנו דופי: העוינו והרשענו. זדנו. חמסנו. טפלנו שקר: יעצנו רע. כזבנו. לצנו. מרדנו. נאצנו. סררנו. עוינו. פשענו. צררנו. קשינו ערף: רשענו. שחתנו. תעבנו. תעינו. תעתענו: סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו. ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו

הִרְשַׁעְנוּ וּפָשַׁעְנוּ לָכֵן לֹא נוֹשָׁעְנוּ. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לַעֲזוֹב דֶּרֶךְ רֶשַׁע. וְחִישׁ לָנוּ יֶשַׁע. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ יַעֲזוֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבוֹתָיו וְיָשֹׁב אֶל יְיָ וִירַחֲמֵהוּ וְאֶל אֱלֹהֵינוּ כִּי יַרְבֶּה לִסְלוֹחַ:

מָשִׁיחַ צִדְקֶךָ אָמַר לְפָנֶיךָ. שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת נַקֵּנִי: נַקֵּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִכָּל פְּשָׁעֵינוּ וְטַהֲרֵנוּ מִכָּל טֻמְאוֹתֵינוּ וּזְרוֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים וְטַהֲרֵנוּ. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם:

מִיכָה עַבְדְּךָ אָמַר לְפָנֶיךָ. מִי אֵל כָּמוֹךָ נֹשֵׂא עָוֹן וְעוֹבֵר עַל פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ. לֹא הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ יִכְבּוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצוּלוֹת יָם כָּל חַטֹּאתָם: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם:

דָּנִיֵּאל אִישׁ חֲמוּדוֹת שִׁוַּע לְפָנֶיךָ. הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שׁוֹמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ:

עֶזְרָא הַסּוֹפֵר אָמַר לְפָנֶיךָ. אֱלֹהַי בֹּשְׁתִּי וְנִכְלַמְתִּי לְהָרִים אֱלֹהַי פָּנַי אֵלֶיךָ כִּי עֲוֹנוֹתֵינוּ רָבוּ לְמַעְלָה רֹאשׁ וְאַשְׁמָתֵנוּ גָדְלָה עַד לַשָּׁמָיִם: וְאַתָּה אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת חַנּוּן וְרַחוּם אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת וְלֹא עֲזַבְתָּנוּ: אַל תַּעַזְבֵנוּ אָבִינוּ. וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ בּוֹרְאֵנוּ. וְאַל תַּזְנִיחֵנוּ יוֹצְרֵנוּ. וְאַל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כָּלָה כְּחַטֹּאתֵינוּ: וְקַיֶּם לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּקַבָּלָה עַל יְדֵי יִרְמְיָהוּ חוֹזָךְ כָּאָמוּר בַּיָּמִים הָהֵם וּבָעֵת הַהִיא נְאֻם יְיָ יְבֻקַּשׁ אֶת עֲוֹן יִשְׂרָאֵל וְאֵינֶנּוּ וְאֶת חַטֹּאת יְהוּדָה וְלֹא תִמָּצֶאינָה כִּי אֶסְלַח לַאֲשֶׁר אַשְׁאִיר:

עַמְּךָ וְנַחֲלָתְךָ רְעֵבֵי טוּבְךָ צְמֵאֵי חַסְדְּךָ תְּאֵבֵי יִשְׁעֲךָ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כִּי לַייָ אֱלֹהֵינוּ הָרַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת:

אֵל רַחוּם שְׁמֶךָ. אֵל חַנּוּן שְׁמֶךָ. בָּנוּ נִקְרָא שְׁמֶךָ. יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן אֲמִתָּךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן בְּרִיתָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן גָּדְלָךְ וְתִפְאַרְתָּךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן דָּתָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן הוֹדָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן וְעוּדָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן זִכְרָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן חַסְדָּךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן טוּבָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן יִחוּדָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן כְּבוֹדָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן לִמּוּדָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן מַלְכוּתָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן נִצְחָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן סוֹדָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן עֻזָּךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן פְּאֵרָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן צִדְקָתָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁכִינָתָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן תְּהִלָּתָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן אוֹהֲבֶיךָ שׁוֹכְנֵי עָפָר. עֲשֵׂה לְמַעַן אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב. עֲשֵׂה לְמַעַן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן. עֲשֵׂה לְמַעַן דָּוִד וּשְׁלֹמֹה. עֲשֵׂה לְמַעַן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְמוֹת הֵיכָלֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן הֲרִיסוּת מִזְבְּחֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן הֲרוּגִים עַל שֵׁם קָדְשֶׁךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יִחוּדֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל קִדּוּשׁ שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יוֹנְקֵי שָׁדַיִם שֶׁלֹּא חָטְאוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן גְּמוּלֵי חָלָב שֶׁלֹּא פָשְׁעוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן תִּינוֹקוֹת שֶׁל בֵּית רַבָּן. עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעֲנֵנוּ. עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֱלֹהֵינוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אָבִינוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ דּוֹרְשֵׁנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ הָאֵל הַנֶּאֱמָן עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ וָתִיק וְחָסִיד עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ זַךְ וְיָשָׁר עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ חַי וְקַיָּם עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ טוֹב וּמֵטִיב עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ יוֹדֵעַ יֵצֶר עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ כּוֹבֵשׁ כְּעָסִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ לוֹבֵשׁ צְדָקוֹת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ נוֹרָא וְנִשְׂגָּב עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ סוֹלֵחַ וּמוֹחֵל עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ עוֹנֶה בְּעֵת רָצוֹן עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ פּוֹדֶה וּמַצִּיל עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ צַדִּיק וְיָשָׁר עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ קָרוֹב לְקוֹרְאָיו עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ רַחוּם וְחַנּוּן עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ שׁוֹמֵעַ אֶל אֶבְיוֹנִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ תּוֹמֵךְ תְּמִימִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ פַּחַד יִצְחָק עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֲבִיר יַעֲקֹב עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ עֶזְרַת הַשְּׁבָטִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ מִשְׂגַּב אִמָּהוֹת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ קָשֶׁה לִכְעוֹס עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ רַךְ לִרְצוֹת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ הָעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֲבִי יְתוֹמִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ דַּיַּן אַלְמָנוֹת עֲנֵנוּ:

מי שענה לאברהם אבינו בהר המוריה הוא יעננו. מי שענה ליצחק בנו כשנעקד על גבי המזבח הוא יעננו. מי שענה ליעקב בבית אל הוא יעננו. מי שענה ליוסף בבית האסורים הוא יעננו. מי שענה לאבותינו על ים סוף הוא יעננו. מי שענה למשה בחורב הוא יעננו. מי שענה לאהרן במחתה הוא יעננו. מי שענה לפינחס בקומו מתוך העדה הוא יעננו. מי שענה ליהושע בגלגל הוא יעננו. מי שענה לשמואל במצפה הוא יעננו. מי שענה לדוד ושלמה בנו בירושלים הוא יעננו. מי שענה לאליהו בהר הכרמל הוא יעננו. מי שענה לאלישע ביריחו הוא יעננו. מי שענה ליונה במעי הדגה הוא יעננו. מי שענה לחזקיהו מלך יהודה בחליו הוא יעננו. מי שענה לחנניה מישאל ועזריה בתוך כבשן האש הוא יעננו. מי שענה לדניאל בגוב האריות הוא יעננו. מי שענה למרדכי ואסתר בשושן הבירה הוא יעננו. מי שענה לעזרא בגולה הוא יעננו. מי שענה לכל הצדיקים והחסידים והתמימים והישרים הוא יעננו:

רחמנא דעני לעניי ענינא. רחמנא דעני לתבירי לבא עננא. רחמנא דעני למכיכי רוחא עננא. רחמנא עננא. רחמנא חוס. רחמנא פרוק. רחמנא שזיב. רחמנא רחם עלן. השתא בעגלא ובזמן קריב:

רחום וחנון חטאתי לפניך יי מלא רחמים רחם עלי וקבל תחנוני: יי אל באפך תוכיחני ואל בחמתך תיסרני: חנני יי כי אמלל אני רפאני יי כי נבהלו עצמי: ונפשי נבהלה מאד ואתה יי עד מתי: שובה יי חלצה נפשי הושיעני למען חסדך: כי אין במות זכרך בשאול מי יודה לך: יגעתי באנחתי אשחה בכל לילה מטתי בדמעתי ערשי אמסה: עששה מכעס עיני עתקה בכל צוררי: סורו ממני כל פעלי און כי שמע יי קול בכיי: שמע יי תחנתי יי תפלתי יקח: יבשו ויבהלו מאד כל איבי ישבו יבשו רגע:

מחי ומסי ממית ומחיה. מסיק מן שאול לחיי עלמא. ברא כד חטי אבוהי לקיה. אבוהי דחיס אסי לכאביה. עבדא דמריד נפיק בקולר. מריה תאיב ותביר קולריה: ברך בוכרך אנן וחטינן קמך. הא רוי נפשין בגידין מררין. עבדך אנן ומרודנן קמך. הא בבזתא. הא בשביה. הא במלקיותא. במטו מנך ברחמך דנפישין. אסי לכאבין דתקוף עלן. עד דלא נהוי גמירא בשביה:

ז"ן תמוס סם המחבר משה בר שמואל בר אבשלום חזק ואמץ   כל הסליחה קאי רק על הימים שאחר החורבן

נקוה ישראל מושיעו בעת צרה. שומרו וצלו ומצילו ביום עברה. המלא רחמים על עניה סוערה. בדודה ושדודה כאובה וצעורה. רמוסה ביד זו ובעפר מעפרה. שכולה וגלמודה גולה וסורה. מאריות ודבים דרוסה ועכורה. וכצאן בלי רועה תועה ופזורה: אדון עד מתי לא תביט בצערה. למה לנצח תעזבנה ביד עוכרה. ברחמיך הוציאה מאפלה לאורה. אל תאנף למען שמך בחמה ברה. בחרת מכל עם בשפה ברורה. שור נא בעניה ותערה מעפרה. להם לוחמה וצרור צוררה. ונקום נקמתה ונקמת בית הבחירה. מגרו ופגרו והסיקו בו הבערה. חללו ונאצו שם הנכבד והנורא. זכור חרפת נבל חרף באמירה. קומה יי באפך. והנשא להתגברה. ואל תשכח קול צורריך עולה בתדירה. מבשר שלום לעמך תשלח מהרה. ציון לנחם ופרצותיה לגודרה. כי לך יי הגדלה והגבורה:

מכניסי רחמים. הכניסו רחמינו. לפני בעל הרחמים: משמיעי תפלה. השמיעו תפלתנו. לפני שומע תפלה: משמיעי צעקה. השמיעו צעקתנו. לפני שומע צעקה: מכניסי דמעה. הכניסו דמעותינו. לפני מלך מתרצה בדמעות: השתדלו והרבו תחנה

ובקשה · לפני מלך אל רם ונשא : הזכירו לפניו . השמיעו לפניו תורה ומעשים טובים של שוכני עפר . יזכור אהבתם ויחיה זרעם שלא תאבד שארית יעקב . כי צאן רועה נאמן היה לחרפה . ישראל גוי אחד למשל ולשנינה . מהר עננו אלהי ישענו . ופדנו מכל גזרות קשות והושיעה ברחמיך הרבים משיח צדקך ועמך :

מרן דבשמיא לך מתחננן . כבר שביה . דמתחנן לשבויה . כלהון בני שביה . בכספא מתפרקין . ועמך ישראל ברחמי ובתחנוני . הב לן שאלתין ובעותין . דלא נהדר ריקם מן קדמך :

מרן דבשמיא לך מתחננן . כעבדא דמתחנן למריה . עשיקי אנן ובחשוכא שרינן . מרירין נפשין מעקתין דנפישין . חילא לית בן לרצויך מרן . עביד בדיל קימא דגזרת עם אבהתנא :

שומר ישראל . שמור שארית ישראל . ואל יאבד ישראל . האומרים שמע ישראל :
שומר גוי אחד . שמור שארית עם אחד . ואל יאבד גוי אחד . המיחדים שמך יי אלהינו יי אחד :
שומר גוי קדוש . שמור שארית עם קדוש . ואל יאבד גוי קדוש . המשלשים בשלש קדשות לקדוש : מתרצה ברחמים ומתפיס בתחנונים . התרצה והתפיס לדור עני כי אין עוזר :

אבינו מלכנו חננו ועננו כי אין בנו מעשים עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו : ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו : זכור רחמיך יי וחסדיך כי מעולם המה : יהי חסדך יי עלינו כאשר יחלנו לך : אל תזכר לנו עונות ראשונים מהר יקדמונו רחמיך כי דלונו מאד : חננו יי חננו כי רב שבענו בוז : ברוגז רחם תזכור . כי הוא ידע יצרנו זכור כי עפר אנחנו : עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך : ואח"ז אומר ק"ש

יש מקומות שמחליפין הסליחות בשנה שחל בו ערב יו"כ ביום א', והוא : שאז אומרים הסליחות של יום חמישי של עשי"ת (שאומרים בו הפזמון של י"ג מדות) ביום ה' בשבת . והסליחות של יום רביעי של עשי"ת אומרים ביום ואו עש"ק שובה :

סליחות לערב יום כפור

אומרים אשרי ח"ק ואח"כ אומרים זה :

לך יי הצדקה ולנו בשת הפנים : מה נתאונן ומה נאמר מה נדבר ומה נצטדק : נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה אליך כי ימינך פשוטה לקבל שבים : לא בחסד ולא במעשים באנו לפניך . כדלים וכרשים דפקנו דלתיך : דלתיך דפקנו רחום וחנון . נא אל תשיבנו ריקם מלפניך : מלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו . כי אתה שומע תפלה :

סלח לנו אבינו כי ברוב אולתנו שגינו . מחל לנו מלכנו כי רבו עונינו :

אל ארך אפים אתה ובעל הרחמים נקראת . ודרך תשובה הורית : גדלת רחמיך וחסדיך . תזכור היום ובכל יום לזרע ידידיך : תפן אלינו ברחמים כי אתה הוא בעל הרחמים : בתחנון ובתפלה פניך נקדם . כהודעת לענו מקדם : מחרון אפך שוב . כמו בתורתך כתוב : ובצל כנפיך נחסה ונתלונן . כיום וירד יי בענן : תעבור על פשע ותמחה אשם . כיום ויתיצב עמו שם : תאזין שועתנו ותקשיב מנו מאמר . כיום ויקרא בשם יי ושם נאמר :

וַיַּעֲבוֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה: וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קֹרְאֶיךָ:

אַל תָּבֹא בְמִשְׁפָּט עִמָּנוּ כִּי לֹא יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָל חָי: הֵן בִּקְדוֹשָׁיו לֹא יַאֲמִין וְשָׁמַיִם לֹא זַכּוּ בְעֵינָיו: אַף כִּי אֱנוֹשׁ רִמָּה וּבֶן אָדָם תּוֹלֵעָה: הִנְנוּ לְפָנֶיךָ בְּאַשְׁמָתֵינוּ כִּי אֵין לַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ עַל זֹאת: וּמִי יֹאמַר זִכִּיתִי לִבִּי טָהַרְתִּי מֵחַטָּאתִי:

כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים כֵּן תְּרַחֵם יְיָ עָלֵינוּ: לַייָ הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: סְלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הֵנָּה וְשָׁם נֶאֱמַר. וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ: הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שֹׁמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ:

צו שניה מיוסד ע"פ א"ב ובסוף חתום סס המחבר יצחק הכהן החבר חזק ואמץ

אָדוֹן בְּפָקְדְךָ אֱנוֹשׁ לַבְּקָרִים. בְּמִצּוּי הַדִּין אַל תְּמִתֵּחַ: גּוּף וּנְשָׁמָה אִם תְּרִיבֵם. דּוֹחוּ וְלֹא יוּכְלוּ קוּם: הֲיוּכַל גֶּבֶר לִזְכּוֹת בְּמִשְׁפָּט. וְאִם יֵשׁ בְּיָדוֹ מַעַשׂ לְהִצְטַדֵּק: זֵרוּי יְחוּמוֹ מְלֵחָה סְרוּחָה. חָבוּי אָרְבּוֹ בְּקִרְבּוֹ מֵעֵת הֻוָּלְדוֹ: טָמוּן בְּחֻבּוֹ כְּרֶשֶׁת לְרַגְלָיו. יְסִיתֵהוּ בְּכָל יוֹם לַשַׁחַת לְהַפִּילוֹ: כֹּחַ וּגְבוּרָה בְּגוּף אָיִן. לְפָנָיו לַעֲמֹד וּלְהִתְיַצֵּב: מִיּוֹם עָמְדוֹ עַל דַּעְתּוֹ. נַפְשׁוֹ יָשִׂים בְּכַפּוֹ לְהָבִיא לַחְמוֹ: שְׂבַע כָּל יָמָיו כַּעַס וּמַכְאוֹבוֹת. עַד שׁוּבוֹ לַעֲפָרוֹ לֹא יִשְׁקוֹט: פְּנֵה אָדוֹן בְּעִצָּבוֹן רוּחַ. צָפֵה בְּשִׁבְרוֹן לֵב: קָרוֹב אַתָּה לָרְחוֹקִים. רוֹצֶה בִּתְשׁוּבַת רְשָׁעִים: שַׁדַּי הִמָּצֵא לְדוֹרְשֶׁיךָ. תֹּאמַר הִנְנִי לִמְבַקְשֶׁיךָ: יְבַשְּׂרוּ סְלַחְתִּי קוֹרְאֵי בִשְׁמֶךָ. צֶדֶק בְּמִשְׁפָּט עִם מְיַחֲדֶיךָ: חֲסוֹם מְגוּל מִלְהַרְשִׁיעַ. קְצוֹף בַּמַּכְטִין מִלְהַסְטִין: הָקֵם לָנוּ מֵלִיץ יֹשֶׁר. כּוֹפֶר מָצָאתִי תַּשְׁמִיעַ לַשּׁוֹבָבִים: הִשְׁלַכְנוּ עָלֶיךָ יְהָבֵנוּ. נָא אַתָּה תְּכַלְכְּלֵנוּ: הֵעָתֵר לָנוּ בִּתְפִלָּתֵנוּ. חַפְּצֵנוּ וּבַקָּשָׁתֵנוּ מַלֵּא בְּרַחֲמִים: בְּךָ תָּלִינוּ בִּטְחוֹנֵנוּ. רַחֲמֶיךָ מְהֵרָה יְקַדְּמוּנוּ: חָזָק וְאַמִּיץ שִׁמְךָ לֹא שָׁכַחְנוּ. אָנָּא לָנֶצַח אַל תִּשְׁכָּחֵנוּ:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת. מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן. מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לַפּוֹשְׁעִים. עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וָרוּחַ. לֹא כְרָעָתָם תִּגְמוֹל: אֵל הוֹרֵיתָ לָנוּ לוֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זְכָר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ:

וַיַּעֲבוֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה: וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קֹרְאֶיךָ:

אַל תַּעַזְבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אַל תִּרְחַק מִמֶּנּוּ: אַל תִּרְחַק מִמֶּנּוּ כִּי צָרָה קְרוֹבָה כִּי אֵין עוֹזֵר: עֶזְרֵנוּ מֵעִם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אַל יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֵנוּ וְאַל יָנוּם שׁוֹמְרֵנוּ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:

כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים כֵּן תְּרַחֵם יְיָ עָלֵינוּ: לַייָ הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: סְלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הֵנָּה וְשָׁם

(השלמה ע"ס) נאמר

נאמר: ויאמר יי סלחתי כדברך: הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

צח שלישיה מיוסד ע"פ א"ב ובסוף חתום שם המחבר זבדיה חזק

אדון דין אם ידקדק. בחקר פועל אם יבדק. גבר לפניך לא יצדק: דופי תתן בצבא מעלה. הן במלאכיך תשים תהלה. ואף שותה כמים עולה: זכות וצדקה אין בנו. חטא ורשע כלנו. טוב אל תבא במשפט עמנו: יהמו מעיך עלינו. כרוב רחמיך פנה אלינו. לבלתי כרוע מעללינו: משובותינו רבו מלמנות. ניחוחים אין וקרבנות. סליחה מצוא לעונות: על צדקותינו אין אנו סמוכים. פשע ועון מלוכלכים. צדקה מצוא לתחן עורכים: קו אל תמתח באורחותינו. רמה ותולעה אחריתנו. שוא והבל שנותינו: תשוב על הרעה תנחם. זה דרכך חנם מרחם. ברחמיך הרבים עלינו רחם: דרכיך הודעת לענו להורות. ידעתו שלש עשרה סדורות. הבטחתו שאינן ריקם חוזרות: חנון בם סדרנו לפניך. זעק קשוב מתחנניך. נא אל תשיבנו ריקם מלפניך:

באור ע"ט

אדון ייי גאט ברוך הוא האר אויב דוא וועסט מדקדק זיין דיין דין בחקר אונ אז דוא וועסט נאך זוכען אונזערע מעשים גבר וועט קיין מענש ניט גירעכט בלייבען פאר דיר דופי אין דיא חילות פון אויבין גיסטו אויך אום רעכט הן אין דיינע מלאכים טוסטו שפעטן ואף מכל שכן אמענש וואס ער טרינקט וויא וואסער אום רעכטיקייט זכות קיין זכות אונ קיין צדקה איז בייא אונז ניט דא חטא עבירות מיט רשעות זיינן מיר פול טוב גוטער גאט זאלסט ניט קומען מיט אונז מיט משפט יהמו דיינע גידאנקען זאלען ברומען אויף אונז כרוב רחמיך אזו וויא דיין גרויס רחמנות זאלסטו זיך קערין צוא אונז לבלתי ניט אזוא וויא אונזערע שלעכטע מעשים משובותינו אונזערע ווילדיקייט זיינען זייער פיל צו ציילען ניחוחים מיר האבין היינט ניט קיין בית המקדש אונ קיין מזבח מקריב צוא זיין קרבנות סליחה מוחל צוא זיין דיא עבירות על אויף אונזערע צדקות פאר לאזין מיר זיך ניט פשע מיר זיינען איין געריכט מיט עבירות צדקה מחמת דיא תפלות וואס מיר טוען זאלסטו געפינען אצדקה צוא אונז קו דעם שנור פון דין זאלסטו ניט אויס ציהען אויף אונזערע וועגין רמה ווארום אונזער סוף איז אז ווערים עסין אונז שוא אונזערע יארין גייען אוועק מיט פאלשקייט אונ נישט תשוב דו זאלסט אפ לאזין דעם רוגז אונ זאלסט דיך באדיינקען זה ווארום אזו איז דיין שטייגער מרחם זיך זיין בחנם ברחמיך מיט דיין גרויס רחמנות זאלסטו דיך מרחם זיין איבער אונז דרכיך דיינע וועגן האסטו מודיע גיוועזן צוא משה רבינו דעם עניו אונ האסט אים אויס גילערינט ידעתו דוא האסט אים מודיע גיוועזן דיא שלש עשרה מדות הבטחתו דוא האסט אים צוא גיזאגט אז ווער עס זאגט דיא שלש עשרה מדות וועט זיך ניט ליידיג אום קערין חנון דער בארמיגער גאט מיר האבין פאר דיר מסדר גיוועזן דיא שלש עשרה מדות זעק פאר נעם דאס גישרייא פון דיא וואס זייא בעטין דיך אל דו זאלסט ניט אום קערין אונז ליידיג פון דיר:

(השלמה צ"פ)

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול: אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כהודעת לענו מקדם. כמו שכתוב. וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי:

ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

צט פזמון שם המחבר חתום בראשי החרוזות יצחק בר אביגדור

ירצה צום עמך אשר דמו לך מזה. חשוב חלבו כעל זבח וקרבנו אל תבזה. חתום עליו אות חיים ותפלתו תחזה. מחר יהיה האות הזה: צדקתך התאזר שוכן עד ומרומם. סמך נא הנכשלים שלח ידך להקימם. אשר דמעם שקוים ואנחתם היא לחמם. ותנקום דם עבדיך מאויבם עד תמם. ותדרוש לשפך דמם. לדעת מה זה ועל מה זה. מחר: חנון הון עמך אשר לשמך הוא מאמין. סנגור עלי תמנה אשר חטאתי יטמין. וחובי בשמאל יכמין. זכותי יעלה

באור ע״ט

ירצה צום עס זאל באוויליגען דער תענית פון דיין פאלק אשר וואס ער שפריינגט דאס בלוט וואס איז גימינערט גיווארין דורך זייערע תעניתים. רעכין זיין חלב וואס איז גימינערט דורך דעם תענית אזו וויא דאס שעכטונג אויפן מזבח וקרבנו אונ זייא ניט מבזה דעם קרבן חתום חתמה אויף אים אצייכין פון לעבין ותפלתו אונ זאלסט זעהען זיין תפלה מחר מארגין זאל זיין דער צייכין אז דוא ביכט זייא מכפר דיא עבירות צדקתך גאט ב״ה וואס דוא רועסט אייביג אונ גיהייכט זאלסטו דיך אן גורטין מיט דיין גירעכטיקייט סמך לעהן אונטער דיא גישטרויכילטע נעביך שלח שטרעק אויס דיין האנד אויף צוא שטעלין זייא אשר וואררום זייערע טרערין איז זייער גיטראנק ואנחתם אונ זייער זיפצין איז זייער ברויט ותנקום אונ זאלסט נוקם זיין דאס בלוט פון דיינע קנעכט פון דיא שונאים ביז דו זאלסט זייא פאר לענדין ותדרוש אונ זאלכט פארשטין צו זייער בלוט דאס פאר גאסענע לדעת דוא זאלסט וויסין וואס דאס איז אונ פאר וואס מען האט זייער בלוט פאר גאסין חנון דער בארעמיגער גאט דוא זאלכט לייט זעליגען דיין פאלק וואס זייא גלויבין אין דיין הייליגען נאמען סנגור דוא זאלסט איבער מיר באפעלין איין מליץ אשר וואס ער זאל מיינע חטאים באהאלטין וחובי אונ מיינע עונות זאל דער מליץ אין דער לינקער האנד צוא האלטין זכותי

(השלמה ע׳ט)

מיין

בימין. ואפר יצחק יזמין. אשר יאמר כי הוא זה.
מחר: קרב ושמע רנתי. לזעקתי תפתח שער.
לזכות את חטאתי. כמו בן שנה נער. ותחסום
לשון מסטיני. ואת פיהו לא יפער. יי בשטן יגער.
קום רד מהר מזה. מחר: במה אקדם ואכף פני לא
יקח שחד. ובידי אין מעש ועל זאת לבי יפחד.
אבל בזכרי מלכות יחוד שם המיוחד. ועל זאת
אני בוטח באומרים יי אחד. ומושבים כלם יחד.
מזה אחד ומזה. מחר: ראה אין מכפר בעדי ואין
סודר לי סדר. ובגדי לבן אין ואין לובש האדר.
אם אין קרבן חובה ולא נדבה ונדר. אתה תכפר
עלי בוחן כליות וחדר. גדור פרצת צאנך ושים
רוח לעדר. ותבנה למו גדר מזה וגדר מזה. מחר:
צל קורתך באו בנים אשר נגרשו. ביתך נתועדו

באור ע"ט

מיין זכות זאל ער אויף ברייגגען אין דער רעכטער האנד ואפר אונ דאס אש פון יצחק
אויף דער עקידה זאל ער אן גרייטין פאר מיין זכות אשר אז ער זאל זאגין אז דאס איז
דאס קרב גינעהען אונ הער מיין גיזאנג לזעקתי זאלסט עפענען דעם טויער צו מיין גישרייא
לזכות דוא זאלסט לייטערין מיינע זינד אזו וויא אקינד וואס איז אלט איין יאר ותחסום דוא
זאלסט פאר שליסין דאס לשון פון מיין מסטין ואת ער זאל זיין מויל ניט עפענען. ה' אונ
גאט זאל אויף דעם שטן אן שרייען קום גיך נידר אראפ פון דאנען במה מיט וואס זאל איך
פעדערין אונ בייגען דאס פנים פאר גאט וואס ער נעמט ניט קיין שוחד ובידי אונ קיין
מעשים טובים האב איך ניט ועל דריבער שרעקט זיך מיין הארץ אבל אבער אז איך דער
מאן מיך דיא מדה פון מלכות וואס מען איז מיחד דעם שם המיוחד ועל דרויף האב איך
איין בטחון באומרים וואס דיא ישראל זאגין יי אחד ומושבים אונ אלע אין איינעם ציהען דעם
אחד ראה זעה אז עס איז ניט דא קיינער מכפר צוא זיין פאר מיר ואין אונ עס איז אויך
קיינער ניט דא מסדר צוא זיין דעם סדר פון יום כפור וואס דער כהן גדול פלעגט מסדר
זיין ובגדי אונ קיין ווייסע קליידר פון כהן גדול איז ניט דא ואין אונ קיינער איז ניט דא אן צוא
קליידין דיא אורים ותומים וגם אונ קיין קרבן איז ניט דא אונ קיין נדבה אתה סיידען דו אליין
וועסט מכפר זיין אויף מיר וואס דוא פרובסט אונ ווייסט וואס אמענש האט אין זינען גדור
פאר צאם דעם אוים בראך פון דיינע שאף ושים אונ גיב איין הרוחה צוא דיין שטאדע ותבנה

רעשו וגם נתגעשו . חסד אבותם תזכור עת לריב יגשו . אמת ושלום נפגשו . גם את זה לעמת זה : מהר יהיה האות הזה :

אל מלך יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות. מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עשה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול: אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כהודעת לענו מקדם . כמו שכתוב . וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי:

ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו : כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

אל תזכר לנו עונות ראשונים מהר יקדמונו רחמיך כי דלונו מאד : חטאת נעורינו ופשעינו אל תזכור כחסדך זכר לנו אתה למען טובך יי : זכור רחמיך יי וחסדיך כי מעולם המה: זכרנו יי ברצון עמך פקדנו בישועתך: זכור עדתך קנית קדם גאלת שבט נחלתך הר ציון זה שכנת בו: זכור יי חבת ירושלים אהבת ציון אל תשכח לנצח: אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד: זכור יי לבני אדום את יום ירושלים האומרים ערו ערו עד היסוד בה: זכור לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אליהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעולם: זכור לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו:

אל נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו:

חטאנו צורנו. סלח לנו יוצרנו:

זכור לנו ברית אבות כאשר אמרת. וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכור והארץ אזכור:

שמע קולנו יי אלהינו חוס ורחם עלינו וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו: השיבנו יי אליך ונשובה חדש ימינו כקדם: אל

באור ע״ס

אונ זאלסט בויען זייא אצאם פוןביידע זייטין מען זאל זייא קיין שלעכץ ניט טאן צל אין שאטין פון דיין באלקין דאס מיינט מען אין שול אונ בית המדרש זיינען גיקומען דיינע פאר טריבענע קינדער ביתך אין דיין הויז האבין זייא איין גיזאמילט זיך מיט שטורים אונ רעש חסד דעם חסד פון זייערע עלטערין זאלסטו גידיינקען אין דער צייט אז זייא וועלין גינעהענען צום משפט אמת אמת מיט שלום האבין באגעגינט אום ערב יום כפור מיט זייערע צדקות אונ מעשים טובים אונ איינער דעם אנדערין איבער בעטין גם דיא גוטע מדות פאר דיא עבירות זאל זיין אנטקעגין מחר מארגין זאל זיין דער גוטער צייכין:

(הש״מר ע״ס

תַּשְׁלִיכֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קָדְשְׁךָ אַל תִּקַּח מִמֶּנּוּ: אַל תַּשְׁלִיכֵנוּ לְעֵת זִקְנָה כִּכְלוֹת כֹּחֵנוּ אַל תַּעַזְבֵנוּ: אַל תַּעַזְבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אַל תִּרְחַק מִמֶּנּוּ: עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שׂוֹנְאֵינוּ וְיֵבשׁוּ כִּי אַתָּה יְיָ עֲזַרְתָּנוּ וְנִחַמְתָּנוּ: אֲמָרֵינוּ הַאֲזִינָה יְיָ בִּינָה הֲגִיגֵנוּ: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִינוּ וְהֶגְיוֹן לִבֵּנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ: כִּי לְךָ יְיָ הוֹחָלְנוּ אַתָּה תַעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ:

אָנָּא תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ. שֶׁאֵין אֲנַחְנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ. אֲבָל אֲנַחְנוּ וַאֲבוֹתֵינוּ חָטָאנוּ:

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דֹפִי: הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר: יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. נִאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ, פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף: רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תִּעַבְנוּ. תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ: סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

הִרְשַׁעְנוּ וּפָשַׁעְנוּ לָכֵן לֹא נוֹשָׁעְנוּ. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לַעֲזוֹב דֶּרֶךְ רֶשַׁע. וְחִישׁ לָנוּ יֶשַׁע. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבֹתָיו וְיָשֹׁב אֶל יְיָ וִירַחֲמֵהוּ וְאֶל אֱלֹהֵינוּ כִּי יַרְבֶּה לִסְלוֹחַ:

מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ אָמַר לְפָנֶיךָ. שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת נַקֵּנִי: נַקֵּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִכָּל פְּשָׁעֵינוּ וְטַהֲרֵנוּ מִכָּל טֻמְאוֹתֵינוּ וּזְרוֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים וְטַהֲרֵנוּ. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם: עַמְּךָ וְנַחֲלָתְךָ רְעֵבֵי טוּבְךָ צְמֵאֵי חַסְדֶּךָ תְּאֵבֵי יִשְׁעֶךָ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כִּי לַייָ אֱלֹהֵינוּ הָרַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת: והש״ץ אומר ק״ש

סימני הסליחות לשובבי״ם ת״ת (ע״פ סדר סליחות וואלין)

פרשת שמות אין מי יקרא ב. תבא לפניך ג. פזמון מלאכי רחמים ז: **וארא** ישראל עמך ה, אלהים בישראל עה. פזמון ישראל נושע י: **בא** אין כמדת בש־ה. תענית צבור קלח, פזמון תגנו ה׳ יט: **בשלה** אריה ביער כא. תערוג אליך יז. פזמון יושב בסתר כב: **יתרו** אויתיך יד, אלהים אין בלתך כג. פזמון יחביאנו סח: **משפטים** אליך ה׳ שועתי סב. אזעק אל אלהים נה. פזמון ישמיענו עג: **תרומה** אנחנו בחומר כ. איה כל נפלאותיך יב. פזמון ישראל נושע י: **תצוה** אפפונו מים קלז. אזון תחן פא. פזמון יי יי פב:

(ואומרים הפזמון זכור רחמיך עד והארץ אזכור ואח״כ אומרים אל נא רפא נא

סימני הסליחות לכ׳ סיון יא יב קה קו פא פב